

MIEDZYNARODOWA KONWENCJA TELEKOMUNIKACYJNA

wraz z regulaminami: telegraficznym, telefonicznym, radjokomunikacyjnymi i odnośnemi załącznikami,
podpisana w Madrycie w dn. 9—10 grudnia 1932 r.

(Ratyfikowane zgodnie z ustawą z dnia 5 marca 1934 r. — Dz. U. R. P. Nr. 26, poz. 195).

Przekład.

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

MY, IGNACY MOŚCICKI,

PREZYDENT RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ,

wszem wobec i każdemu z osobna, komu o tem wie-
dzieć należy, wiadomem czynimy:

Dnia dziewiątego i dziesiątego grudnia tysiąc
dziewięćset trzydziestego drugiego roku podpisane
zostały w Madrycie: Międzynarodowa Konwencja
Telekomunikacyjna z załącznikiem, Regulamin tele-
graficzny z dwoma załącznikami i protokołem końco-
wym, Regulamin telefoniczny z załącznikiem, Regu-
lamin ogólny radjokomunikacyjny z czternastoma za-
łącznikami i protokołem końcowym oraz Regulamin
dodatkowy radjokomunikacyjny, o następującem
brzmieniu dosłownem:

AU NOM DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

NOUS, IGNACY MOŚCICKI,

PRÉSIDENT DE LA RÉPUBLIQUE DE POLOGNE,

à tous ceux qui ces présentes Lettres verront,
Salut:

Une Convention internationale des Télécommu-
nications avec une annexe, un Règlement télégraphi-
que avec deux annexes et un protocole final, un Rè-
glement téléphonique avec une annexe, un Règlement
général des radiocommunications avec quatorze ap-
pendices et un protocole final et un Règlement addi-
tionnel des radiocommunications ayant été signés
à Madrid le neuf et le dix décembre mil neuf cent
trente deux, Convention, Règlements, protocoles fi-
nals et annexes dont la teneur suit:

(Tekst konwencji zawiera załącznik do numeru niniejszego).

Zaznajomiwszy się z powyższą konwencją, regulaminami, protokołami końcowymi i załącznikami, uznaliśmy je i uznajemy za słuszne zarówno w całości, jak i każde z zawartych w nich postanowień; oświadczamy, że są przyjęte, ratyfikowane i potwierdzone i przyrzekamy, że będą niezmiennie zachowywane.

Na dowód czego, wydaliśmy akt niniejszy, opatrzone pieczęcią Rzeczypospolitej.

W Warszawie, dnia 29 kwietnia 1934 r.

(—) *I. Mościcki*

Prezes Rady Ministrów

(—) *J. Jędrzejewicz*

Minister Spraw Zagranicznych

(—) *Beck*

L. S.

Après avoir vu et examiné lesdits Convention, Règlements, protocoles finals et annexes, Nous les avons approuvés et approuvons en toutes et chacune des dispositions qui y sont contenues, déclarons qu'ils sont acceptés, ratifiés et confirmés et promettons qu'ils seront inviolablement observés.

En Foi de Quoi, Nous avons donné les Présentes, revêtues du Sceau de la République.

A Varsovie, le 29 avril 1934.

(—) *I. Mościcki*

Le Président du Conseil des Ministres

(—) *J. Jędrzejewicz*

Le Ministre des Affaires Étrangères

(—) *Beck*

L. S.

MIĘDZYNARODOWA KONWENCJA TELEKOMUNIKACYJNA

zawarta pomiędzy Rządami krajów poniżej wyszczególnionych:

Unja Południowo - Afrykańska; Niemcy i Republika Argentyńska; Federacja Australijska; Austria; Belgja; Boliwja; Brazylja; Kanada; Czili; Chiny; Państwo Watykanu; Republika Kolumbia; Kolonie francuskie; protektoraty i terytoria znajdujące się pod mandatem francuskim; Kolonie portugalskie; Konfederacja Szwajcarska; Kongo Belgijskie; Kostaryka; Kuba; Curaçao i Surinam; Cyrenaika; Danja; Wolne Miasto Gdańsk; Republika Dominikańska; Egipt; Republika Salwadoru; Ekwador; Erytrea; Hiszpanja; Stany Zjednoczone Ameryki; Cesarstwo Etjopskie; Finlandja; Francja; Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanji i Irlandji Północnej; Grecja; Gwatemala; Republika Honduras; Węgry; Wyspy Egejskie włoskie; Indje Brytyjskie; Indje Holenderskie; Wolne Państwo Irlandji; Islandja; Włochy; Japonja; Chosen; Tajwan; Karafuto; Terytorjum dzierżawne Kwantungu i Wyspy Mórz Południowych, znajdujące się pod mandatem japońskim; Łotwa; Liberja; Litwa; Luksemburg; Marokko; Meksyk; Nikaragua; Norwegja; Nowa Zelandja; Republika Panamy; Holandja; Peru; Persja; Polska; Portugalia; Rumunja; Somali Włoskie; Szwecja; Syrya i Liban; Czechosłowacja; Trypolitania; Tunis; Turcja; Związek Socjalistycznych Republik Rad; Urugwaj; Wenezuela; Jugosławia.

Niżej podpisani Pełnomocnicy Rządów powyżej wymienionych krajów, zebrawszy się na Konferencję w Madrycie, za wspólną zgodą i z zastrzeżeniem ratyfikacji zawarli następującą Konwencję:

ROZDZIAŁ I.

ORGANIZACJA I SPOSÓB DZIAŁANIA ZWIĄZKU.

Artykuł pierwszy.

Zawarcie Związku.

§ 1. Kraje, będące Stronami w niniejszej Konwencji, tworzą Międzynarodowy Związek Telekomunikacyjny, który zastępuje Związek Telegraficzny i rządzi się; niżej podanymi przepisami.

§ 2. Wyrażenia, używane w niniejszej Konwencji, są określone w załączniku do tego aktu.

Artykuł 2.

Regulaminy.

§ 1. Postanowienia niniejszej Konwencji uzupełniają Regulaminy, a mianowicie:

CONVENTION INTERNATIONALE DES TELECOMMUNICATIONS

conclue entre les gouvernements des pays ci-après énumérés:

Union de l'Afrique du Sud; Allemagne; République Argentine; Fédération Australienne; Autriche; Belgique; Bolivie; Brésil; Canada; Chili; Chine; Etat de la Cité du Vatican; République de Colombie; Colonies françaises, protectorats et territoires sous mandat français; Colonies portugaises; Confédération suisse; Congo belge; Costa-Rica; Cuba; Curaçao et Surinam; Cyrénaïque; Danemark; Ville libre de Dantzig; République Dominicaine; Egypte; République de El Salvador; Equateur; Erythrée; Espagne; Etats-Unis d'Amérique; Empire d'Ethiopie; Finlande; France; Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et de l'Irlande du Nord; Grèce; Guatemala; République de Honduras; Hongrie; Iles italiennes de l'Égée; Indes britanniques; Indes néerlandaises; Etat libre d'Irlande; Islande; Italie; Japon, Chosen, Taiwan, Karafuto, le Territoire à bail du Kwantung et les Iles des Mers du Sud sous mandat japonais; Lettonie; Libéria; Lithuanie; Luxembourg; Maroc; Mexique; Nicaragua; Norvège; Nouvelle-Zélande; République de Panama; Pays-Bas; Pérou; Perse; Pologne; Portugal; Roumanie; Somalie italienne; Suède; Syrie et Liban; Tchécoslovaquie; Tripolitaine; Tunisie; Turquie; Union des Républiques Soviétistes Socialistes; Uruguay; Vénézuéla; Yougoslavie.

Les soussignés, plénipotentiaires des gouvernements ci-dessus énumérés, s'étant réunis en conférence à Madrid, ont, d'un commun accord et sous réserve de ratification, arrêté la Convention suivante:

CHAPITRE I.

ORGANISATION ET FONCTIONNEMENT DE L'UNION.

Article premier.

Constitution de l'Union.

§ 1. Les pays, Parties à la présente Convention, forment l'Union internationale des télécommunications, qui remplace l'Union télégraphique, et qui est régie par les dispositions suivantes.

§ 2. Les termes employés dans la présente Convention sont définis dans l'annexe à ce document.

Article 2.

Règlements.

§ 1. Les dispositions de la présente Convention sont complétées par les Règlements, savoir:

Regulamin telegraficzny,
Regulamin telefoniczny,
Regulaminy radiokomunikacyjne (Regulamin
ogólny i Regulamin dodatkowy),

obowiązujące tylko te umawiające się Rządy, które zobowiązały się stosować dany Regulamin i tylko w stosunku do Rządów, które przyjęły na siebie takie samo zobowiązanie.

§ 2. Jedyne sygnatarjusze Konwencji lub przystępujący do niej są uprawnieni do podpisania Regulaminów lub do przystąpienia do nich. Dla sygnatarjuszy Konwencji podpisanie co najmniej jednego z Regulaminów jest obowiązujące. Również przystąpienie co najmniej do jednego z Regulaminów jest obowiązujące dla przystępujących do Konwencji. Jednakże nie można podpisać lub przystąpić do Regulaminu radiokomunikacyjnego dodatkowego bez uprzedniego podpisania lub przystąpienia do Regulaminu radiokomunikacyjnego ogólnego.

§ 3. Postanowienia niniejszej Konwencji obowiązują umawiające się Rządy tylko w odniesieniu do służb, normowanych Regulaminami, w których Rządy te są Stronami.

Artykuł 3.

Przystąpienie Rządów do Konwencji.

§ 1. Rząd kraju, w którego imieniu niniejsza Konwencja nie została podpisana, może w każdym czasie do niej przystąpić. To przystąpienie winno się rozciągać również na jeden co najmniej z załączonych Regulaminów, z zastrzeżeniem zastosowania § 2 artykułu 2 wyżej podanego.

§ 2. Akt przystąpienia poszczególnego Rządu będzie złożony w archiwach tego Rządu, na którego terytorjum odbyła się konferencja pełnomocników, którzy zawarli niniejszą Konwencję. Rząd, otrzymujący na przechowanie akt przystąpienia, powiadamia o tem w drodze dyplomatycznej wszystkie pozostałe umawiające się Rządy.

§ 3. Przystąpienie pociąga za sobą, z samego prawa, zaciągnięcie wszystkich zobowiązań, jak również nabycie wszelkich uprawnień ustalonych niniejszą Konwencją; pozatem pociąga ono za sobą zaciągnięcie zobowiązań i nabycie uprawnień przewidzianych w tych Regulaminach, które przystępujące Rządy zobowiązały się stosować.

Artykuł 4.

Przystąpienie Rządów do Regulaminów.

Rząd kraju-sygnatarjusza lub kraju, przystępującego do niniejszej Konwencji, może następnie w każdym czasie przystąpić do Regulaminu lub Regulaminów, do których się nie zobowiązywał, z zachowaniem postanowień § 2 artykułu 2. Przystąpienie winno być notyfikowane Biuru Związku, które powiadamia o tem pozostałe zainteresowane Rządy.

Artykuł 5.

Przystąpienie do Konwencji i do Regulaminów kolonii, protektoratów, terytorjów zamorskich lub terytorjów znajdujących się pod zwierzchnictwem, zarządem lub mandatem umawiających się Rządów.

§ 1. Każdy umawiający się Rząd może oświadczyć tak w chwili podpisywania, ratyfikowania lub

le Règlement télégraphique,
le Règlement téléphonique,
les Règlements des radiocommunications (Règlement général et Règlement additionnel),

qui ne lient que les gouvernements contractants qui se sont engagés à les appliquer, et seulement vis-à-vis des gouvernements qui ont pris le même engagement.

§ 2. Seuls les signataires de la Convention ou les adhérents à cet acte sont admis à signer les Règlements ou à y adhérer. La signature de l'un, au moins, des Règlements est obligatoire pour les signataires de la Convention. De même, l'adhésion à l'un, au moins, des Règlements est obligatoire pour les adhérents à la Convention. Toutefois, le Règlement additionnel des radiocommunications ne peut pas faire l'objet de la signature ou de l'adhésion sans que la signature ou l'adhésion ait été donnée au Règlement général des radiocommunications.

§ 3. Les prescriptions de la présente Convention n'engagent les gouvernements contractants que pour les services régis par les Règlements auxquels ces gouvernements sont Parties.

Article 3.

Adhésion des gouvernements à la Convention.

§ 1. Le gouvernement d'un pays, au nom duquel la présente Convention n'a pas été signée, peut y adhérer en tout temps. Cette adhésion doit porter sur un au moins des Règlements annexés, sous réserve de l'application du § 2 de l'article 2 ci-dessus.

§ 2. L'acte d'adhésion d'un gouvernement sera déposé dans les archives du gouvernement qui a accueilli la conférence de plénipotentiaires ayant arrêté la présente Convention. Le gouvernement qui a reçu en dépôt l'acte d'adhésion en donne connaissance, par la voie diplomatique, à tous les autres gouvernements contractants.

§ 3. L'adhésion emporte de plein droit toutes les obligations et tous les avantages stipulés par la présente Convention; en outre, elle entraîne les obligations et avantages stipulés par les seuls Règlements que les gouvernements adhérents s'engagent à appliquer.

Article 4.

Adhésion des gouvernements aux Règlements.

Le gouvernement d'un pays signataire ou adhérent à la présente Convention peut adhérer en tout temps au Règlement ou aux Règlements auxquels il ne s'est pas engagé, en tenant compte des dispositions du § 2 de l'article 2. Cette adhésion est notifiée au Bureau de l'Union, lequel en donne connaissance aux autres gouvernements intéressés.

Article 5.

Adhésion à la Convention et aux Règlements des colonies, protectorats, territoires d'outre-mer ou territoires sous souveraineté, autorité ou mandat des gouvernements contractants.

§ 1. Tout gouvernement contractant peut déclarer, soit au moment de sa signature, de sa ratifica-

przystąpienia, jak w czasie późniejszym, że przyjęta przez niego Konwencja rozciągnięta zostaje na całość, grupę lub jednostkę z jego kolonij, protektoratów, terytorjów zamorskich lub terytorjów znajdujących się pod zwierzchnictwem, zarządem lub mandatem.

§ 2. Całość tych kolonij, protektoratów, terytorjów zamorskich lub terytorjów znajdujących się pod zwierzchnictwem, zarządem lub mandatem, jak również grupa ich lub każda jednostka oddzielnie może każdej chwili być przedmiotem osobnego przystąpienia.

§ 3. Niniejsza Konwencja nie ma zastosowania do kolonij, protektoratów, terytorjów zamorskich lub terytorjów znajdujących się pod zwierzchnictwem, zarządem lub mandatem umawiającego się Rządu, o ile nie zostało złożone specjalne oświadczenie co do tego, w myśl § 1 niniejszego artykułu, lub o ile nie nastąpiło osobne przystąpienie, dokonane w myśl § 2 wyżej podanego.

§ 4. Oświadczenia o przystąpieniu, dokonane w myśl §§ 1 i 2 niniejszego artykułu, będą podane w drodze dyplomatycznej do wiadomości Rządowi kraju, na terytorjum którego odbyła się Konferencja Pełnomocników, na której niniejsza Konwencja została zawarta, a odpis oświadczenia prześle ten Rząd każdemu z pozostałych umawiających się Rządów.

§ 5. Postanowienia §§ 1 i 3 niniejszego artykułu stosują się również tak do przyjęcia jednego lub kilku Regulaminów, jak i do przystąpienia do jednego lub kilku Regulaminów, z zachowaniem postanowień § 2 artykułu 2. Przyjęcie lub przystąpienie zgłasza się zgodnie z postanowieniami artykułu 4.

§ 6. Postanowienia poprzedniego paragrafu nie mają zastosowania do kolonij, protektoratów, terytorjów zamorskich lub terytorjów znajdujących się pod zwierzchnictwem, zarządem lub mandatem, wymienionych we wstępie do niniejszej Konwencji.

Artykuł 6.

Ratyfikacja Konwencji.

§ 1. Konwencja niniejsza winna być ratyfikowana przez Rządy podpisujące, a dokumenty ratyfikacyjne będą możliwie w najkrótszym czasie złożone w drodze dyplomatycznej w archiwach Rządu kraju, na terytorjum którego odbyła się Konferencja Pełnomocników, którzy zawarli niniejszą Konwencję. Rząd ten będzie notyfikował innym Rządóm-sygnatarjuszom lub przystępującym, w drodze dyplomatycznej, dokumenty ratyfikacyjne w miarę jak będzie je otrzymywał.

§ 2. Gdyby jeden lub kilka Rządów-sygnatarjuszy nie ratyfikowało Konwencji, niemniej będzie ona obowiązywała Rządy, które ją ratyfikowały.

Artykuł 7.

Zatwierdzenie Regulaminów.

§ 1. Rządy winny oświadczyć się, w możliwie najkrótszym czasie, co do zatwierdzenia Regulaminów, uchwalonych na Konferencji. Zatwierdzenie to

tion ou de son adhésion, soit après, que son acceptation de la présente Convention est valable pour l'ensemble ou un groupe ou un seul de ses colonies, protectorats, territoires d'outre-mer ou territoires sous souveraineté, autorité ou mandat.

§ 2. L'ensemble ou un groupe ou un seul de ces colonies, protectorats, territoires d'outre-mer ou territoires sous souveraineté, autorité ou mandat peut respectivement faire l'objet, à toute époque, d'une adhésion distincte.

§ 3. La présente Convention ne s'applique pas aux colonies, protectorats, territoires d'outre-mer ou territoires sous souveraineté, autorité ou mandat d'un gouvernement contractant, à moins d'une déclaration à cet effet faite en vertu du § 1 du présent article ou d'une adhésion distincte faite en vertu du § 2 ci-dessus.

§ 4. Les déclarations d'adhésion faites en vertu des §§ 1 et 2 du présent article seront communiquées, par la voie diplomatique, au gouvernement du pays sur le territoire duquel aura été tenue la conférence de plénipotentiaires à laquelle la présente Convention a été arrêtée, et une copie en sera transmise par ce gouvernement à chacun des autres gouvernements contractants.

§ 5. Les dispositions des §§ 1 et 3 du présent article s'appliquent aussi soit pour l'acceptation d'un ou de plusieurs Règlements, soit pour l'adhésion à un ou à plusieurs Règlements, en tenant compte des prescriptions du § 2 de l'article 2. Cette acceptation ou cette adhésion est notifiée en conformité des dispositions de l'article 4.

§ 6. Les dispositions des paragraphes précédents ne s'appliquent pas aux colonies, protectorats, territoires d'outre-mer ou territoires sous souveraineté, autorité ou mandat qui figurent dans le préambule de la présente Convention.

Article 6.

Ratification de la Convention.

§ 1. La présente Convention devra être ratifiée par les gouvernements signataires et les ratifications en seront déposées, par la voie diplomatique, dans le plus bref délai possible, aux archives du gouvernement du pays qui a accueilli la conférence de plénipotentiaires ayant arrêté la présente Convention et qui notifiera aux autres gouvernements signataires et adhérents, par la voie diplomatique, les ratifications au fur et à mesure de leur réception.

§ 2. Dans le cas où un ou plusieurs des gouvernements signataires ne ratifieraient pas la Convention, celle-ci n'en sera pas moins valable pour les gouvernements qui l'auront ratifiée.

Article 7.

Approbation des Règlements.

§ 1. Les gouvernements doivent se prononcer dans le plus bref délai possible au sujet de l'approbation des Règlements arrêtés en conférence. Cette

winno być notyfikowane w Biurze Związku, które komunikuje o niem członkom Związku.

§ 2. W przypadku, gdyby jeden lub kilka Rządów zainteresowanych nie notyfikowało tego zażyczenia, niemniej nowe postanowienia regulaminowe będą obowiązywały Rządy, które je zatwierdziły.

Artykuł 8.

Uchylenie konwencji i regulaminów poprzedzających niniejszą Konwencję.

Niniejsza Konwencja i załączone do niej Regulaminy uchylają i zastępują w stosunkach pomiędzy umawiającymi się Rządami międzynarodowe konwencje telegraficzne: — Paryską (1865), Wiedeńską (1868), Rzymską (1872) i Petersburską (1875) oraz załączone do nich regulaminy, jak również międzynarodowe konwencje radiotelegraficzne: — Berlińską (1906), Londyńską (1912) i Waszyngtońską (1927) oraz załączone do nich regulaminy.

Artykuł 9.

Wykonanie Konwencji i Regulaminów.

§ 1. Rządy umawiające się zobowiązują się stosować postanowienia niniejszej Konwencji i przyjętych przez nie Regulaminów we wszystkich urządach i na wszystkich stacjach telekomunikacyjnych, założonych lub eksploatowanych ich staraniem, a otwartych dla międzynarodowej wymiany korespondencji publicznej, dla służby radiofonicznej lub dla służb specjalnych, unormowanych Regulaminami.

§ 2. Ponadto zobowiązują się wydawać zarządzenia, konieczne do nałożenia obowiązku przestrzegania postanowień niniejszej Konwencji i przyjętych przez nie Regulaminów, na uznane przez nie prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne i inne przedsiębiorstwa eksploatacyjne, należycie upoważnione do zakładania i eksploatacji urządzeń telekomunikacyjnych służby międzynarodowej, otwartych lub nie otwartych dla korespondencji publicznej.

Artykuł 10.

Wymówienie Konwencji przez Rządy.

§ 1. Każdy z Rządów umawiających się ma prawo wymówić niniejszą Konwencję notyfikacją skierowaną w drodze dyplomatycznej do Rządu kraju, w którym odbyła się Konferencja Pełnomocników, którzy zawarli niniejszą Konwencję, i zakomunikować to następnie za pośrednictwem tegoż Rządu, również w drodze dyplomatycznej, wszystkim pozostałym umawiającym się Rządom.

§ 2. Wymówienie skutkuje z upływem jednego roku, licząc od dnia otrzymania jego notyfikacji przez Rząd kraju, w którym odbyła się ostatnia Konferencja Pełnomocników. Skutkuje ono tylko w odniesieniu do wymawiającego; dla pozostałych umawiających się Rządów Konwencja pozostaje nadal w mocy.

approbation est notifiée au Bureau de l'Union qui en fait part aux membres de l'Union.

§ 2. Dans le cas où un ou plusieurs des gouvernements intéressés ne notifieraient pas cette approbation, les nouvelles dispositions réglementaires n'en seront pas moins valables pour les gouvernements qui les auront approuvées.

Article 8.

Abrogation des Conventions et des Règlements antérieurs à la présente Convention.

La présente Convention et les Règlements y annexés abrogent et remplacent, dans les relations entre les gouvernements contractants, les Conventions télégraphiques internationales de Paris (1865), de Vienne (1868), de Rome (1872) et de St-Petersbourg (1875) et les Règlements y annexés, ainsi que les Conventions radiotélégraphiques internationales de Berlin (1906), de Londres (1912) et de Washington (1927) et les Règlements y annexés.

Article 9.

Exécution de la Convention et des Règlements.

§ 1. Les gouvernements contractants s'engagent à appliquer les dispositions de la présente Convention et des Règlements acceptés par eux dans tous les bureaux et dans toutes les stations de télécommunications établis ou exploités par leurs soins et qui sont ouverts au service international de la correspondance publique, au service de la radiodiffusion ou aux services spéciaux régis par les Règlements.

§ 2. Ils s'engagent, en outre, à prendre les mesures nécessaires pour imposer l'observation des dispositions de la présente Convention et des Règlements qu'ils acceptent, aux exploitations privées reconnues par eux et aux autres exploitations dûment autorisées à l'établissement et à l'exploitation des télécommunications du service international ouvertes ou non ouvertes à la correspondance publique.

Article 10.

Dénonciation de la Convention par les gouvernements.

§ 1. Chaque gouvernement contractant a le droit de dénoncer la présente Convention par une notification adressée, par la voie diplomatique, au gouvernement du pays dans lequel a siégé la conférence de plénipotentiaires qui a arrêté la présente Convention et annoncée ensuite par ce gouvernement, également par la voie diplomatique, à tous les autres gouvernements contractants.

§ 2. Cette dénonciation produit son effet à l'expiration du délai d'une année à partir du jour de la réception de sa notification par le gouvernement du pays où a siégé la dernière conférence de plénipotentiaires. Cet effet ne vise que l'auteur de la dénonciation; pour les autres gouvernements contractants, la Convention reste en vigueur.

Artykuł 11.

Wymówienie Regulaminów przez Rządy.

§ 1. Każdemu Rządowi służy prawo odstąpić od przyjętych zobowiązań co do wykonywania każdego z Regulaminów, zgłaszając swą decyzję Biuru Związku, które ze swej strony powiadamia o tem pozostałe zainteresowane Rządy. To zgłoszenie skutkuje z upływem jednego roku, licząc od dnia jego otrzymania przez Biuro Związku. Skutkuje ono tylko w odniesieniu do wymawiającego; dla pozostałych Rządów dany Regulamin pozostaje w mocy.

§ 2. Powyższe postanowienia § 1 nie naruszają zobowiązania umawiających się Rządów, wymienionego w art. 2 niniejszej Konwencji, co do wykonywania przynajmniej jednego z Regulaminów, przyczem obowiązuje zastrzeżenie, podane w § 2 cytowanego artykułu.

Artykuł 12.

Wymówienie Konwencji i Regulaminów przez kolonie, protektoraty, terytorja zamorskie lub terytorja znajdujące się pod zwierzchnictwem, zarządem lub mandatem umawiających się Rządów.

§ 1. Można zaprzestać w każdym czasie stosowania Konwencji na terytorjum, na które została ona rozciągnięta na podstawie § 1 lub § 2 artykułu 5.

§ 2. Oświadczenia o wymówieniu, przewidziane powyżej w § 1, winny być notyfikowane i ogłoszone w sposób ustalony w § 1 artykułu 10; wywierają one skutek zgodnie z postanowieniami § 2 tegoż artykułu.

§ 3. Można zaprzestać w każdym czasie stosowania przepisów jednego lub kilku Regulaminów na terytorjum, na które zostały one rozciągnięte na podstawie § 5 artykułu 5.

§ 4. Oświadczenia o wymówieniu, przewidziane powyżej w § 3, są notyfikowane i ogłaszane w sposób ustalony w § 1 artykułu 11 i wywierają skutek zgodnie z warunkami ustalonymi w omawianym paragrafie.

Artykuł 13.

Układy specjalne.

Rządy umawiające się zastrzegają zarówno dla siebie, jak również dla uznanych przez siebie prywatnych przedsiębiorstw eksploatacyjnych i dla innych przedsiębiorstw eksploatacyjnych należycie do tego upoważnionych, prawo zawierania układów specjalnych w kwestjach służby, nie dotyczących ogółu Rządów.

Układy te nie mogą jednak przekraczać granic określonych Konwencją i dołączonemi do niej Regulaminami, o ile z wykonywania tych układów mogłyby wynikać zakłócenia w służbie pozostałych krajów.

Artykuł 14.

Współpraca z Państwami nieuczestniczącymi w Konwencji.

§ 1. Każdy z układających się Rządów zastrzega dla siebie oraz dla uznanych przez siebie

Article 11.

Dénonciation des Règlements par les gouvernements.

§ 1. Chaque gouvernement a le droit de mettre fin à l'engagement qu'il a pris d'exécuter un Règlement, en notifiant sa décision au Bureau de l'Union, lequel en donne connaissance aux autres gouvernements intéressés. Cette notification produit son effet à l'expiration du délai d'une année à partir du jour de sa réception par le Bureau de l'Union. Cet effet ne vise que l'auteur de la dénonciation; pour les autres gouvernements, le Règlement visé reste en vigueur.

§ 2. Les dispositions du § 1 ci-dessus ne suppriment pas l'obligation pour les gouvernements contractants d'exécuter au moins l'un des Règlements, visée par l'article 2 de la présente Convention, et compte tenu de la réserve mentionnée au § 2 dudit article.

Article 12.

Dénonciation de la Convention et des Règlements par les colonies, protectorats, territoires d'outre-mer ou territoires sous souveraineté, autorité ou mandat des gouvernements contractants.

§ 1. L'application de la présente Convention à un territoire, faite en vertu des prescriptions du § 1 ou du § 2 de l'article 5, peut prendre fin à toute époque.

§ 2. Les déclarations de dénonciation prévues au § 1 ci-dessus sont notifiées et annoncées dans les conditions fixées au § 1 de l'article 10; elles produisent leur effet d'après les dispositions du § 2 du même article.

§ 3. L'application d'un ou de plusieurs Règlements à un territoire, faite en vertu des dispositions du § 5 de l'article 5, peut prendre fin à toute époque.

§ 4. Les déclarations de dénonciation prévues au § 3 ci-dessus sont notifiées et annoncées selon les prescriptions du § 1 de l'article 11 et produisent leur effet dans les conditions fixées audit paragraphe.

Article 13.

Arrangements particuliers.

Les gouvernements contractants se réservent, pour eux-mêmes, pour les exploitations privées reconnues par eux et pour d'autres exploitations dûment autorisées à cet effet, la faculté de conclure des arrangements particuliers sur les points du service qui n'intéressent pas la généralité des gouvernements. Toutefois, ces arrangements devront rester dans les limites de la Convention et des Règlements y annexés, pour ce qui concerne les brouillages, que leur mise à exécution, serait susceptible de produire dans les services des autres pays.

Article 14.

Relations avec des Etats non contractants.

§ 1. Chacun des gouvernements contractants se réserve, pour lui et pour les exploitations privées

prywatnych przedsiębiorstw eksploatacyjnych prawa swobodnego ustalania warunków, na jakich zgodzi się dopuszczać wymianę telekomunikacyjną z krajem, który nie przystąpił do niniejszej Konwencji lub do Regulaminu, zawierającego postanowienia odnoszące się do danego rodzaju telekomunikacji.

§ 2. Jeżeli korespondencję, przesłaną w drodze telekomunikacyjnej, pochodzącą z kraju nie należącego do Konwencji, przejął kraj należący do niej, obowiązany jest on przesłać korespondencję dalej, przyczem na liniach komunikacyjnych kraju należącego do Konwencji i do dotyczących Regulaminów stosuje się do tej korespondencji obowiązujące przepisy Konwencji i dotyczących Regulaminów, jak również normalne opłaty.

Artykuł 15.

Arbitraż.

§ 1. W razie braku zgody pomiędzy dwoma lub kilkoma umawiającymi się Rządami co do wykonywania bądź niniejszej Konwencji, bądź przewidzianych w artykule 2 Regulaminów, jeżeli spór nie będzie mógł być uregulowany w drodze dyplomatycznej, winien być, na żądanie jednego z Rządów będących w sporze, poddany orzecznictwu sądu polubownego.

§ 2. O ile Strony będące w sporze nie umówią się co do zastosowania postępowania ustalonego zawartymi już przez nie umowami, dotyczącymi regulowania międzynarodowych zatargów, albo też procedury przewidzianej w § 7 niniejszego artykułu, należy przystąpić do wyznaczenia arbitrów w sposób następujący:

§ 3. (1) Strony postanawiają za wzajemną zgodą, czy arbitraż ma być powierzony osobom, czy Rządowi, czy też Zarządowi; w braku wzajemnej zgody należy uciec się do Rządów.

(2) W razie, gdy arbitraż ma być powierzony osobom, arbitrzy nie powinni należeć do narodowości żadnej ze Stron zainteresowanych w sporze.

(3) W razie, gdy arbitraż ma być powierzony Rządowi lub Zarządowi, winny one być wybrane z pośród Stron, należących do układu, którego zastosowanie wywołało spór.

§ 4. Strona, odwołująca się do arbitrażu, uważana jest za Stronę pozywającą. Wyznacza ona arbitra i podaje go do wiadomości Stronie przeciwnej. Strona pozwana winna wówczas w ciągu dwóch miesięcy od chwili otrzymania zawiadomienia od Strony pozywającej wyznaczyć drugiego arbitra.

§ 5. Jeżeli są więcej niż dwie Strony, to każda grupa pozywających lub pozwanych wyznacza arbitra, stosując się do postępowania wskazanego w § 4.

§ 6. Obaj tak wyznaczeni arbitrzy porozumieją się co do wyboru superarbitra, który w przypadku, gdy arbitrami są osoby a nie Rządy lub Zarządy, nie powinien należeć do narodowości żadnego z arbitrów, ani do narodowości żadnej ze Stron. Jeżeli arbitrzy nie będą mogli dojść do porozumienia co do wyboru superarbitra, każdy arbitra proponuje superarbitra niezainteresowanego w sporze.

reconnues par lui, la faculté de fixer les conditions dans lesquelles il admet les télécommunications échangées avec un pays qui n'a pas adhéré à la présente Convention ou au Règlement dans lequel sont comprises les dispositions relatives aux télécommunications en cause.

§ 2. Si une télécommunication originaire d'un pays non adhérent est acceptée par un pays adhérent, elle doit être transmise, et, pour autant qu'elle emprunte les voies d'un pays adhérent à la Convention et aux Règlements respectifs, les dispositions obligatoires de la Convention et des Règlements en question ainsi que les taxes normales lui sont appliquées.

Article 15.

Arbitrage.

§ 1. En cas de désaccord entre deux ou plusieurs gouvernements contractants relativement à l'exécution soit de la présente Convention, soit des Règlements prévus à l'article 2, le différend, s'il n'est réglé par la voie diplomatique, est soumis à un jugement arbitral à la demande d'un quelconque des gouvernements en désaccord.

§ 2. A moins que les Parties en désaccord ne s'entendent pour faire usage d'une procédure déjà établie par des traités conclus entre elles pour le règlement des conflits internationaux, ou de celle prévue au § 7 du présent article, il sera procédé comme il suit à la désignation des arbitres:

§ 3. (1) Les Parties décident, après entente réciproque, si l'arbitrage doit être confié à des personnes ou à des gouvernements ou administrations; à défaut d'entente, il est recouru à des gouvernements.

(2) Dans le cas où l'arbitrage doit être confié à des personnes, les arbitres ne doivent être de la nationalité d'aucune des Parties intéressées dans le différend.

(3) Dans le cas où l'arbitrage doit être confié à des gouvernements ou administrations, ceux-ci doivent être choisis parmi les Parties adhérentes à l'accord dont l'application a provoqué le différend.

§ 4. La Partie qui fait appel à l'arbitrage est considérée comme Partie demanderesse. Elle désigne un arbitre et le notifie à la partie adverse. La Partie défenderesse doit alors nommer un deuxième arbitre, dans un délai de deux mois à partir de la réception de la notification de la demanderesse.

§ 5. S'il s'agit de plus de deux Parties, chaque groupe de demanderesses ou de défenderesses procède à la nomination d'un arbitre en observant le procédé indiqué au § 4.

§ 6. Les deux arbitres ainsi nommés s'entendent pour désigner un surarbitre qui, si les arbitres sont des personnes et non pas des gouvernements ou administrations, ne soit de la nationalité d'aucun d'eux et d'aucune des Parties. A défaut pour les arbitres de s'entendre sur le choix du surarbitre, chaque arbitre propose un surarbitre désintéressé dans le différend. Il est ensuite tiré au sort entre les surarbi-

Następnie odbywa się losowanie pomiędzy proponowanymi arbitrami. Losowanie wykonuje Biuro Związku.

§ 7. Wreszcie Strony, będące w sporze, mogą według swego uznania oddać swój spór do osądzenia jednemu arbitrowi. W tym przypadku albo porozumieją się co do wyboru arbitra, albo tenże zostanie wyznaczony według przepisu podanego w § 6.

§ 8. Arbitrzy ustalają według swego uznania postępowanie sądu polubownego.

§ 9. Każda ze Stron ponosi wydatki, spowodowane rozważaniem sporu. Koszty arbitrażu dzieli się w równych częściach pomiędzy odnośne Strony.

Artykuł 16.

Międzynarodowe Komitety Doradcze.

§ 1. W celu prowadzenia studiów nad zagadnieniami, odnoszącymi się do służby telekomunikacyjnej, mogą być powoływane do życia Komitety Doradcze.

§ 2. Liczba, skład, zakres działania i sposób pracy tych komitetów określone są w Regulaminach dołączonych do niniejszej Konwencji.

Artykuł 17.

Biuro Związku.

§ 1. Organ centralny, noszący nazwę Biura Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego, pełni czynności na podanych niżej warunkach:

§ 2. (1) Poza pracami i czynnościami, przewidzianymi przez poszczególne inne artykuły Konwencji i Regulaminów, Biuro Związku obowiązane jest:

- a) wykonywać prace przygotowawcze do konferencji i prace wynikające z odbytych konferencji, na których Biuro Związku jest reprezentowane z głosem doradczym;
- b) organizować sekretariaty konferencji Związku w porozumieniu z zainteresowanym Zarządem, organizującym daną konferencję, jak również organizować na specjalną prośbę lub na skutek postanowień załączonych do niniejszej Konwencji Regulaminów, sekretariaty zjazdów komitetów ustanowionych przez Związek lub będących pod jego kierownictwem;
- c) wydawać publikacje, których ogólna potrzeba może się okazać w przerwie czasu między dwiema konferencjami.

(2) Posługując się dostarczanymi mu do dyspozycji materiałami oraz wiadomościami, które może zebrać, wydaje Biuro Związku periodycznie czasopisma, zawierające informacje i dokumenty z zakresu telekomunikacji.

(3) Ponadto winno Biuro być w każdym czasie do dyspozycji umawiających się Rządów, żeby im dostarczać, w kwestiach dotyczących telekomunikacji międzynarodowej, opinii i wyjaśnień, któreby im mogły być potrzebne, a które Biuro łatwiej niż te Rządy może posiadać lub wydobyć.

tres proposés. Ce tirage au sort est effectué par le Bureau de l'Union.

§ 7. Enfin, les Parties en désaccord ont la faculté de faire juger leur différend par un seul arbitre. Dans ce cas, ou bien elles s'entendent sur le choix de l'arbitre, ou bien celui-ci est désigné conformément à la méthode indiquée au § 6.

§ 8. Les arbitres arrêtent librement la procédure à suivre.

§ 9. Chaque Partie supporte les dépenses que lui occasionne l'instruction du différend. Les frais d'arbitrage sont répartis de façon égale entre les Parties en cause.

Article 16.

Comités consultatifs internationaux.

§ 1. Des comités consultatifs peuvent être institués en vue d'étudier des questions relatives aux services des télécommunications.

§ 2. Le nombre, la composition, les attributions et le fonctionnement de ces comités sont définis dans les Règlements annexés à la présente Convention.

Article 17.

Bureau de l'Union.

§ 1. Un office central, dénommé Bureau de l'Union internationale des télécommunications, fonctionne dans les conditions fixées ci-après:

§ 2. (1) Outre les travaux et opérations prévus par divers autres articles de la Convention et des Règlements, le Bureau de l'Union est chargé:

- a) des travaux préparatoires des conférences et des travaux consécutifs à ces conférences, auxquelles il est représenté avec voix consultative;
- b) d'assurer, d'accord avec l'administration organisatrice intéressée, le secrétariat des conférences de l'Union, de même que, lorsqu'il en est prié ou que les Règlements annexés à la présente Convention en disposent ainsi, le secrétariat des réunions des comités institués par l'Union ou placés sous l'égide de celle-ci;
- c) de procéder aux publications dont l'utilité générale viendrait à se révéler entre deux conférences.

(2) Il publie périodiquement, à l'aide des documents qui sont mis à sa disposition et des renseignements qu'il peut recueillir, un journal d'information et de documentation concernant les télécommunications.

(3) Il doit, d'ailleurs, se tenir en tout temps à la disposition des gouvernements contractants pour leur fournir, sur les questions qui intéressent les télécommunications internationales, les avis et les renseignements dont ils pourraient avoir besoin, et qu'il serait mieux en mesure que ces gouvernements de posséder ou de se procurer.

(4) Sporządza roczne sprawozdanie z działalności, które następnie podaje do wiadomości wszystkim członkom Związku. Sprawozdanie z działalności podlega rozpatrzeniu i ocenie przez konferencje pełnomocników lub konferencje administracyjne, przewidziane artykułem 18 niniejszej Konwencji.

§ 3. (1) Koszty ogólne utrzymania Biura Związku nie powinny przekraczać sum rocznych, ustalonych w Regulaminach załączonych do niniejszej Konwencji. Te ogólne koszty nie obejmują:

- a) kosztów związanych z pracami konferencyjnymi pełnomocników lub konferencyjnymi administracyjnymi,
- b) kosztów związanych z pracami komitetów prawidłowo ustanowionych.

(2) Koszty, związane z konferencjami pełnomocników i konferencjami administracyjnymi, ponoszą wszystkie Rządy, uczestniczące w tych konferencjach, proporcjonalnie do udziału, opłacanego przez każdy z tych Rządów na utrzymanie Biura Związku, zgodnie z postanowieniami podanego poniżej ustępu (3). Koszty utrzymania prawidłowo ustanowionych komitetów ponoszone są zgodnie z postanowieniami Regulaminów, dołączonych do niniejszej Konwencji.

(3) Dochody i wydatki Biura Związku powinny być podzielone na dwa oddzielne rachunki, jeden — dla służby telegraficznej i telefonicznej, drugi — dla służby radiokomunikacyjnej. Koszty, przypadające na każdy z tych dwóch działów, ponoszą te Rządy, które należą do odnosnych Regulaminów. Dla podziału tych kosztów Rządy, należące do Związku, są podzielone na sześć klas, przy czym każdy z nich uczestniczy w kosztach w stosunku do pewnej liczby jednostek, a mianowicie:

1-a klasa	:	25 jednostek,
2-a "	:	20 "
3-a "	:	15 "
4-a "	:	10 "
5-a "	:	5 "
6-a "	:	3 jednostki.

(4) Każdy Rząd zawiadamia Biuro Związku bądź bezpośrednio, bądź za pośrednictwem swego Zarządu, do której klasy ma być zaliczony jego kraj. Zaklasyfikowanie będzie podane do wiadomości wszystkich członków Związku.

(5) Sumy wydatkowane zaliczkowo przez Rząd, wykonywający nadzór nad Biurem Związku, winny być zwracane przez Rządy dłużne w czasie jak najkrótszym, a najpóźniej z upływem czwartego miesiąca następującego po miesiącu, podczas którego rachunek został przesłany. Po upływie tego terminu należne sumy podlegają oprocentowaniu na korzyść Rządu będącego wierzycielem, w wysokości sześciu procent (6%) na rok, licząc od dnia upływu wzmiankowanego wyżej terminu.

§ 4. Biuro Związku poddane jest pod wysoki nadzór Rządu Konfederacji Szwajcarskiej, który kieruje jego organizacją, kontroluje jego finanse, udziela niezbędnych zaliczek i sprawdza roczne rachunki.

(4) Il fait, sur sa gestion, un rapport annuel qui est communiqué à tous les membres de l'Union. Le compte de gestion est soumis à l'examen et à l'appréciation des conférences de plénipotentiaires ou administratives, prévues par l'article 18 de la présente Convention.

§ 3. (1) Les frais communs du Bureau de l'Union ne doivent pas dépasser, par année, les sommes fixées dans les Règlements annexés à la présente Convention. Ces frais communs ne comprennent pas:

- a) les frais afférents aux travaux des conférences de plénipotentiaires ou administratives,
- b) les frais afférents aux travaux de comités régulièrement créés.

(2) Les frais afférents aux conférences de plénipotentiaires et administratives sont supportés par tous les gouvernements, qui y prennent part proportionnellement à la contribution qu'ils payent pour le fonctionnement du Bureau de l'Union, suivant les dispositions de l'alinéa (3) ci-après.

Les frais afférents aux réunions des comités régulièrement créés sont supportés suivant les dispositions des Règlements annexés à la présente Convention.

(3) Les recettes et les dépenses du Bureau de l'Union doivent faire l'objet de deux comptes distincts, l'un pour les services télégraphique et téléphonique, l'autre pour le service des radiocommunications. Les frais afférents à chacune de ces deux divisions sont supportés par les gouvernements adhérents aux Règlements correspondants. Pour la répartition de ces frais, les gouvernements adhérents sont divisés en six classes, contribuant chacun dans la proportion d'un certain nombre d'unités, savoir:

1 ^{re} classe	:	25 unités,
2 ^e classe	:	20 unités,
3 ^e classe	:	15 unités,
4 ^e classe	:	10 unités,
5 ^e classe	:	5 unités,
6 ^e classe	:	3 unités.

(4) Chaque gouvernement fait connaître au Bureau de l'Union, soit directement, soit par l'intermédiaire de son administration, dans quelle classe son pays doit être rangé. Cette classification est communiquée aux membres de l'Union.

(5) Les sommes avancées par le gouvernement qui contrôle le Bureau de l'Union doivent être remboursées, par les gouvernements débiteurs, dans le plus bref délai et, au plus tard, à l'expiration du quatrième mois qui suit le mois durant lequel le compte a été envoyé. Passé ce délai, les sommes dues sont productives d'intérêts, au profit du gouvernement créateur, à raison de six pour cent (6%) l'an, à compter du jour de l'expiration du délai susmentionné.

§ 4. Le Bureau de l'Union est placé sous la haute surveillance du Gouvernement de la Confédération suisse, qui en règle l'organisation, en contrôle les finances, fait les avances nécessaires et vérifie le compte annuel.

ROZDZIAŁ II.
KONFERENCJE.

Artykuł 18.

Konferencje pełnomocników i konferencje administracyjne.

§ 1. Postanowienia niniejszej Konwencji podlegają rewizji przez konferencje pełnomocników umawiających się Rządów.

§ 2. Rewizja Konwencji następuje, jeżeli co do tego zapadła decyzja poprzedniej konferencji pełnomocników lub jeżeli co najmniej dwadzieścia z pośród umawiających się Rządów wypowiedziało co do tego swoje życzenie Rządowi kraju, w którym ma siedzibę Biuro Związku.

§ 3. Postanowienia Regulaminów, załączonych do niniejszej Konwencji, podlegają rewizji przez konferencje administracyjne delegatów tych z pośród umawiających się Rządów, które przyjęły poddawane rewizji Regulaminy; każda konferencja administracyjna ustala sama miejsce i czas następnego zgromadzenia.

§ 4. Każda konferencja administracyjna może dopuścić do udziału w niej z głosem doradczym prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne, uznane przez odnośne układające się Rządy.

Artykuł 19.

Zmiana terminu konferencji.

§ 1. Termin ustalony dla zebrania się konferencji pełnomocników lub też konferencji administracyjnej może być przyspieszony lub opóźniony, jeżeli dziesięć co najmniej z pośród umawiających się Rządów złoży żądanie Rządowi kraju, w którym ma siedzibę Biuro Związku, i jeżeli propozycja ta uzyska aprobatę większości umawiających się Rządów, które wypowiedzą się w wyznaczonym terminie.

§ 2. Konferencja będzie wówczas miała miejsce w kraju pierwotnie wyznaczonym, jeżeli zgodzi się na to Rząd tego kraju. W przeciwnym razie należy zasięgnąć opinii Rządów umawiających się przy pomocy Rządu kraju, w którym mieści siedziba Biura Związku.

Artykuł 20.

Regulamin wewnętrzny konferencji.

§ 1. Każda konferencja, przed przystąpieniem do jakichkolwiek obrad, ustala regulamin wewnętrzny, zawierający zasady organizacji i prowadzenia obrad i prac.

§ 2. W tym celu każda konferencja bierze za podstawę regulamin wewnętrzny konferencji poprzedniej, zmieniając go, jeżeli to uzna za potrzebne.

Artykuł 21.

Język.

§ 1. Językiem używanym do redagowania aktów konferencji oraz we wszystkich dokumentach Związku jest język francuski.

CHAPITRE II.
CONFÉRENCES.

Article 18.

Conférences de plénipotentiaires et conférences administratives.

§ 1. Les prescriptions de la présente Convention sont révisables par des conférences de plénipotentiaires des gouvernements contractants.

§ 2. Il est procédé à la révision de la Convention lorsqu'il en a été ainsi décidé par une précédente conférence de plénipotentiaires, ou lorsque vingt gouvernements contractants au moins en ont manifesté le désir au gouvernement du pays où siège le Bureau de l'Union.

§ 3. Les prescriptions des Règlements annexés à la présente Convention sont révisables par des conférences administratives de délégués des gouvernements contractants qui ont approuvé les Règlements soumis à révision, chaque conférence fixant elle-même le lieu et l'époque de la réunion suivante.

§ 4. Chaque conférence administrative peut permettre la participation, à titre consultatif, des exploitations privées reconnues par les gouvernements contractants respectifs.

Article 19.

Changement de la date d'une conférence.

§ 1. L'époque fixée pour la réunion d'une conférence, soit de plénipotentiaires, soit administrative, peut être avancée ou reculée si la demande en est faite par dix, au moins, des gouvernements contractants, au gouvernement du pays où le Bureau de l'Union a son siège, et si cette proposition reçoit l'agrément de la majorité des gouvernements contractants qui auront fait parvenir leur avis dans le délai fixé.

§ 2. La conférence a alors lieu dans le pays primitivement désigné, si le gouvernement de ce pays y consent. Dans le cas contraire, il est procédé à une consultation des gouvernements contractants, par les soins du gouvernement du pays où le Bureau de l'Union a son siège.

Article 20.

Règlement intérieur des conférences.

§ 1. Avant toute autre délibération, chaque conférence établit un règlement intérieur, qui contient les règles suivant lesquelles sont organisés et conduits les débats et les travaux.

§ 2. A cet effet, la conférence prend comme base le règlement intérieur de la précédente conférence, qu'elle modifie si elle l'estime utile.

Article 21.

Langue.

§ 1. La langue employée pour la rédaction des actes des conférences et pour tous les documents de l'Union est le français.

§ 2. (1) Przy obradach konferencji dopuszczony jest język francuski i angielski.

(2) Przemówienia wygłoszone po francusku mają być natychmiast tłumaczone przez urzędowych tłumaczy Biura Związku na język angielski i odwrotnie.

(3) Poza tym podczas obrad konferencji można używać innych języków pod warunkiem, że posługujący się nimi delegaci postarają się, aby ich przemówienia były przetłumaczone na język francuski albo angielski.

(4) Delegaci ci mogą również, według swego życzenia, zarządzić tłumaczenie na swój język przemówień wygłaszanych po francusku lub po angielsku.

§ 2. (1) Dans les débats des conférences, les langues française et anglaise sont admises.

(2) Les discours prononcés en français sont immédiatement traduits en anglais, et réciproquement, par des traducteurs officiels du Bureau de l'Union.

(3) En outre, d'autres langues peuvent être utilisées dans les débats des conférences, à la condition que les délégués qui les emploient pourvoient eux-mêmes à la traduction de leurs discours en français ou en anglais.

(4) De même, ces délégués peuvent, s'ils le désirent, faire traduire dans leur propre langue les discours prononcés en français ou en anglais.

ROZDZIAŁ III.

POSTANOWIENIA OGÓLNE.

Artykuł 22.

Telekomunikacja, jako służba publiczna.

Umawiające się Rządy przyznają publiczności prawo korzystania z międzynarodowej służby, otwartej do użytku publicznego. Sposób obsługi, opłaty i gwarancje są jednakowe dla wszystkich nadawców, bez jakiegokolwiek prawa pierwszeństwa lub jakichkolwiek przywilejów nieprzewidzianych przez Konwencję lub załączone do niej Regulaminy.

Artykuł 23.

Odpowiedzialność.

Rządy umawiające się oświadczają, iż nie przyjmują żadnej odpowiedzialności w stosunku do osób korzystających z międzynarodowej służby telekomunikacyjnej.

Artykuł 24.

Tajemnica korespondencji telekomunikacyjnej.

§ 1. Rządy umawiające się zobowiązują się przedsięwziąć wszelkie możliwe środki, odpowiadające danemu systemowi telekomunikacji, celem zapewnienia tajemnicy międzynarodowej korespondencji.

§ 2. Zastrzegają sobie one jednak prawo komunikowania treści korespondencji międzynarodowej właściwym władzom, celem umożliwienia bądź stosowania praw krajowych, bądź wykonania międzynarodowych umów, w których zainteresowane Rządy występują jako Strony.

Artykuł 25.

Budowa, eksploatacja i utrzymanie urządzeń i dróg telekomunikacyjnych.

§ 1. Umawiające się Rządy budują, w porozumieniu z innymi zainteresowanymi umawiającymi się Rządami i według najlepszych warunków technicznych, połączenia i urządzenia niezbędne dla zapewnienia szybkiej i nieprzerwanej wymiany międzynarodowego ruchu telekomunikacyjnego.

CHAPITRE III.

DISPOSITIONS D'ORDRE GÉNÉRAL.

Article 22.

La télécommunication service public.

Les gouvernements contractants reconnaissent au public le droit de correspondre au moyen du service international de la correspondance publique. Le service, les taxes, les garanties seront les mêmes pour tous les expéditeurs, sans priorité ni préférence quelconques non prévues par la Convention ou les Règlements y annexés.

Article 23.

Responsabilité.

Les gouvernements contractants déclarent n'accepter aucune responsabilité à l'égard des usagers du service international de télécommunication.

Article 24.

Secret des télécommunications.

§ 1. Les gouvernements contractants s'engagent à prendre toutes les mesures possibles, compatibles avec le système de télécommunication employé, en vue d'assurer le secret des correspondances internationales.

§ 2. Toutefois, ils se réservent le droit de communiquer les correspondances internationales aux autorités compétentes pour assurer, soit l'application de leur législation intérieure, soit l'exécution des conventions internationales auxquelles les gouvernements intéressés sont Parties.

Article 25.

Constitution, exploitation et sauvegarde des installations et des voies de télécommunication.

§ 1. Les gouvernements contractants établissent, en accord avec les autres gouvernements contractants intéressés et dans les meilleures conditions techniques, les voies et installations nécessaires pour assurer l'échange rapide et ininterrompu des télécommunications du service international.

§ 2. Te połączenia i urządzenia winny być w miarę możliwości eksploatowane według najlepszych metod i sposobów, znanych w praktyce służby telekomunikacyjnej, i utrzymywane stale w stanie zdającym do użytku i na poziomie najnowszych postępów naukowych i technicznych.

§ 3. Każdy z umawiających się Rządów zapewnia opiekę nad temi połączeniami i urządzeniami w granicach swojego zakresu działania.

§ 4. Każdy z umawiających się Rządów buduje i utrzymuje swym własnym kosztem — z wyjątkiem specjalnych układów, ustalających warunki odmienne — odcinki przewodów międzynarodowych, zawarte w granicach terytorjum swego kraju.

§ 5. W krajach, gdzie pewne rodzaje służby telekomunikacyjnej wykonywane są przez uznane przez Rządy prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne, wymienione powyżej zobowiązania przyjmują te przedsiębiorstwa prywatne.

Artykuł 26.

Zatrzymywanie korespondencji telekomunikacyjnej.

§ 1. Umawiające się Rządy zastrzegają sobie prawo wstrzymywania przesyłki każdego prywatnego telegramu lub radiotelegramu, którego treść mogłaby zagrażać bezpieczeństwu Państwa lub była sprzeczna z ustawami kraju, lub przeciwna porządkowi publicznemu lub dobremu obyczajom, z obowiązkiem jednak natychmiastowego powiadomienia urzędu nadawczego o zatrzymaniu całego telegramu lub radiotelegramu lub też jakiegokolwiek części tegoż, z wyjątkiem tych przypadków, kiedy przesłanie powiadomienia może wydawać się grożącym bezpieczeństwu Państwa.

§ 2. Umawiające się Rządy zastrzegają sobie również prawo przerywania każdej prywatnej rozmowy telefonicznej, która może zagrażać bezpieczeństwu Państwa lub być przeciwną ustawom kraju, porządkowi publicznemu lub dobremu obyczajom.

Artykuł 27.

Zawieszenie służby.

Każdy umawiający się Rząd zastrzega sobie prawo, jeżeli to będzie uważał za wskazane, zawieszenia międzynarodowej służby telekomunikacyjnej na czas nieokreślony, bądź to całkowicie, bądź tylko w pewnych relacjach i (lub) dla pewnych tylko rodzajów korespondencji, zobowiązując się niezwłocznie powiadomić o tem za pośrednictwem Biura Związku każdy z pozostałych umawiających się Rządów.

Artykuł 28.

Powiadamianie o wykroczeniach.

Umawiające się Rządy zobowiązują się powiadamiać się wzajemnie o przekroczeniach postanowień niniejszej Konwencji i podpisanych przez nie Regulaminów, a to celem ułatwienia ścigania tych wykroczeń.

§ 2. Autant que possible, ces voies et installations doivent être exploitées par les méthodes et procédés les meilleurs que la pratique du service aura fait connaître, entretenues en constant état d'utilisation et maintenues au niveau des progrès scientifiques et techniques.

§ 3. Les gouvernements contractants assurent la sauvegarde de ces voies et installations dans les limites de leur action respective.

§ 4. Chaque gouvernement contractant établit et entretient à ses frais—à moins d'arrangement particulier fixant d'autres conditions — les sections des conducteurs internationaux comprises dans les limites du territoire de son pays.

§ 5. Dans les pays où certains services de télécommunication sont assurés par des exploitations privées reconnues par les gouvernements, les engagements ci-dessus sont pris par les exploitations privées.

Article 26.

Arrêt des télécommunications.

§ 1. Les gouvernements contractants se réservent le droit d'arrêter la transmission de tout télégramme ou radiotélégramme privé qui paraîtrait dangereux pour la sûreté de l'État ou contraire aux lois du pays, à l'ordre public ou aux bonnes moeurs, à charge d'avertir immédiatement le bureau d'origine de l'arrêt de ladite communication ou d'une partie quelconque de celle-ci, sauf dans le cas où l'émission de l'avis peut paraître dangereuse pour la sûreté de l'État.

§ 2. Les gouvernements contractants se réservent aussi le droit de couper toute communication téléphonique privée qui peut paraître dangereuse pour la sûreté de l'État ou contraire aux lois du pays, à l'ordre public ou aux bonnes moeurs.

Article 27.

Suspension du service.

Chaque gouvernement contractant se réserve le droit de suspendre le service des télécommunications internationales pour un temps indéterminé, s'il le juge nécessaire, soit d'une manière générale, soit seulement pour certaines relations et/ou pour certaines natures de correspondances, à charge pour lui d'en aviser immédiatement chacun des autres gouvernements contractants, par l'intermédiaire du Bureau de l'Union.

Article 28.

Instruction des contraventions.

Les gouvernements contractants s'engagent à se renseigner mutuellement au sujet des infractions aux dispositions de la présente Convention et des Règlements qu'ils acceptent, afin de faciliter les poursuites à exercer.

Artykuł 29.

Oplaty i zwalnianie od opłat.

Postanowienia, dotyczące opłat telekomunikacyjnych, oraz różne przypadki zwalniania od tych opłat, są ustalone w Regulaminach, dołączonych do niniejszej Konwencji.

Artykuł 30.

Pierwszeństwo przesyłania telegramów i radiotelegramów państwowych.

Państwowe telegrams i radiotelegrams korzystają przy przesyłaniu z prawa pierwszeństwa przed wszystkimi innymi telegramami i radiotelegramami z wyjątkiem przypadków, gdy nadawca oświadczy, iż zrzeka się prawa pierwszeństwa.

Artykuł 31.

Język tajny.

§ 1. Państwowe telegrams i radiotelegrams, jak również telegrams i radiotelegrams służbowe, mogą być redagowane w języku tajnym we wszystkich relacjach.

§ 2. Telegrams i radiotelegrams prywatne mogą być przesyłane w języku tajnym w obrocie między wszystkimi krajami, z wyjątkiem tych, które uprzednio zgłoszą za pośrednictwem Biura Związku, że nie dopuszczają języka tajnego dla tego rodzaju korespondencji.

§ 3. Rządy umawiające się, które nie dopuszczają telegramów i radiotelegramów prywatnych w języku tajnym, wychodzących lub przeznaczonych do ich terytorjum, winny je jednak przepuszczać w ruchu tranzytowym, z wyjątkiem przypadku zawieszenia służby, określonego w art. 27.

Artykuł 32.

Jednostka monetarna.

Jednostką monetarną, stosowaną przy układaniu taryf dla międzynarodowej korespondencji telekomunikacyjnej i dla wystawiania rachunków międzynarodowych, jest frank złoty, zawierający 100 centymów, wagi 10/31 grama i 0,900 próby.

Artykuł 33.

Rozrachunki.

Umawiające się Rządy rozrachowują się z opłat pobranych przez ich odnośne służby.

ROZDZIAŁ IV.

POSTANOWIENIA, DOTYCZĄCE SPECJALNIE
RADJOKOMUNIKACJI.

Artykuł 34.

Współpraca stacji radiokomunikacyjnych.

§ 1. Stacje, obsługujące wymianę radiokomunikacyjną w służbie ruchomej, obowiązane są, w gra-

Article 29.

Taxes et franchise.

Les dispositions relatives aux taxes des télécommunications et les divers cas dans lesquels celles-ci bénéficient de la franchise sont fixés dans les Règlements annexés à la présente Convention.

Article 30.

Priorité de transmission des télégrammes et radiotélégrammes d'Etat.

Dans la transmission, les télégrammes et radiotélégrammes d'Etat jouissent de la priorité sur les autres télégrammes et radiotélégrammes, sauf dans le cas où l'expéditeur déclare renoncer à ce droit de priorité.

Article 31.

Langage secret.

§ 1. Les télégrammes et les radiotélégrammes d'Etat ainsi que les télégrammes et les radiotélégrammes de service peuvent être rédigés en langage secret dans toutes les relations.

§ 2. Les télégrammes et les radiotélégrammes privés peuvent être émis en langage secret entre tous les pays, à l'exception de ceux qui auront préalablement notifié, par l'intermédiaire du Bureau de l'Union, qu'ils n'admettent pas ce langage pour ces catégories de correspondances.

§ 3. Les gouvernements contractants qui n'admettent pas les télégrammes et les radiotélégrammes privés en langage secret en provenance ou à destination de leur propre territoire doivent les laisser circuler en transit, sauf le cas de suspension de service défini à l'article 27.

Article 32.

Unité monétaire.

L'unité monétaire employée à la composition des tarifs des télécommunications internationales et à l'établissement des comptes internationaux est le franc-or à 100 centimes, d'un poids de 10/31 de gramme et d'un titre de 0,900.

Article 33.

Reddition des comptes.

Les gouvernements contractants se doivent réciproquement compte des taxes perçues par leurs services respectifs.

CHAPITRE IV.

DISPOSITIONS SPÉCIALES AUX RADIOCOMMUNICATIONS.

Article 34.

Intercommunication.

§ 1. Les stations assurant les radiocommunications dans le service mobile sont tenues, dans les

nicach swego przepisowego działania, wymieniać z sobą nawzajem korespondencję radiową niezależnie od przyjętego przez nie systemu radjoelektrycznego.

§ 2. Jednakże, aby nie hamować postępów wiedzy, postanowienia poprzedniego paragrafu nie zabraniają stosowania systemu radjoelektrycznego, nie nadającego się do współpracy z innymi systemami, byleby ta niezdolność do współpracy wynikała ze specjalnej właściwości danego systemu, a nie była wynikiem urządzeń zastosowanych jedynie w celu uniemożliwienia współpracy.

Artykuł 35.

Zakłócenia.

§ 1. Wszystkie stacje, bez względu na to, jakie jest ich przeznaczenie, winny być, w miarę możliwości, urządzone i eksploatowane w taki sposób, żeby nie wywoływały zakłóceń w komunikacjach i służbach radjoelektrycznych innych umawiających się Rządów, bądź prywatnych przedsiębiorstw eksploatacyjnych, uznanych przez te umawiające się Rządy, lub wreszcie innych należycie upoważnionych przedsiębiorstw eksploatacyjnych, wykonywujących służbę radjokomunikacyjną.

§ 2. Każdy z umawiających się Rządów, który sam urządzeń radjokomunikacyjnych nie eksploatuje, zobowiązuje się wymagać od uznanych przez siebie prywatnych przedsiębiorstw eksploatacyjnych i od innych należycie upoważnionych do tego przedsiębiorstw eksploatacyjnych, przestrzegania postanowień powyższego § 1.

Artykuł 36.

Wezwania w niebezpieczeństwie i zawiadomienia o niebezpieczeństwie.

Stacje, uczestniczące w służbie ruchomej, zobowiązane są przyjmować z prawem bezwzględnej pierwszeństwa wezwania w niebezpieczeństwie i zawiadomienia o niebezpieczeństwie, bez względu na to, jakie byłoby ich pochodzenie, odpowiadać na te komunikaty oraz nadawać im dalszy wymagany bieg.

Artykuł 37.

Sygnały w niebezpieczeństwie mylne lub zwodnicze. Nieprawidłowe używanie znaku wywoławczego.

Umawiające się Rządy zobowiązują się przedsięwziąć potrzebne środki, aby zwalczać wydawanie albo puszczanie w obieg fałszywych lub zwodniczych sygnałów w niebezpieczeństwie lub wezwań w niebezpieczeństwie oraz używanie przez jakąkolwiek stację znaków wywoławczych, które nie zostały jej prawidłowo przydzielone.

Artykuł 38.

Służba ograniczona.

Niezależnie od postanowień § 1 artykułu 34 każda stacja może być przystosowana do pełnienia międzynarodowej ograniczonej służby telekomunikacyjnej, określonej bądź celem tej telekomunikacji, bądź innymi okolicznościami, niezależnymi od używanego systemu.

limites de leur affectation normale, d'échanger réciproquement les radiocommunications sans distinction du système radioélectrique adopté par elles.

§ 2. Toutefois, afin de ne pas entraver les progrès scientifiques, les dispositions du paragraphe précédent n'empêchent pas l'emploi d'un système radioélectrique incapable de communiquer avec d'autres systèmes, pourvu que cette incapacité soit due à la nature spécifique de ce système et qu'elle ne soit pas l'effet de dispositifs adoptés uniquement en vue d'empêcher l'intercommunication.

Article 35.

Brouillages.

§ 1. Toutes les stations, quel que soit leur objet, doivent, autant que possible, être établies et exploitées de manière à ne pas troubler les communications ou services radioélectriques, soit des autres gouvernements contractants, soit des exploitations privées reconnues par ces gouvernements contractants et des autres exploitations dûment autorisées qui effectuent un service de radiocommunication.

§ 2. Chacun des gouvernements contractants n'exploitant pas lui-même les moyens de radiocommunication s'engage à exiger des exploitations privées reconnues par lui et des autres exploitations dûment autorisées à cet effet l'observation de la prescription du § 1 ci-dessus.

Article 36.

Appels et messages de détresse.

Les stations participant au service mobile sont obligées d'accepter par priorité absolue les appels et messages de détresse, quelle qu'en soit la provenance, de répondre de même à ces messages et d'y donner immédiatement la suite qu'ils comportent.

Article 37.

Signaux de détresse faux ou trompeurs. Usage irrégulier d'indicatifs d'appel.

Les gouvernements contractants s'engagent à prendre les mesures utiles pour réprimer la transmission ou la mise en circulation de signaux de détresse ou d'appels de détresse faux ou trompeurs et l'usage, par une station, d'indicatifs d'appel qui ne lui ont pas été régulièrement attribués.

Article 38.

Service restreint.

Nonobstant les dispositions du § 1-er de l'article 34, une station peut être affectée à un service international restreint de télécommunication déterminé par le but de cette télécommunication ou par d'autres circonstances indépendantes du système employé.

Artykuł 39.

Urządzenia służby obrony państwa.

§ 1. Umawiające się Rządy zachowują całkowitą swobodę co do urządzeń radjoelektrycznych nieprzewidzianych w art. 9, a mianowicie co do stacji wojskowych lądowych, morskich lub lotniczych.

§ 2. (1) Jednakże te urządzenia i stacje powinny, w miarę możliwości, przestrzegać postanowień regulaminowych, dotyczących niesienia pomocy w przypadkach niebezpieczeństwa, oraz stosować środki konieczne do przeciwdziałania zakłóceniom. Winny one w miarę możliwości przestrzegać postanowień regulaminowych co do używania typu fal i częstotliwości, w zależności od rodzaju służby, którą te stacje pełnią.

(2) Ponadto, gdy te urządzenia i stacje uczestniczą w międzynarodowej wymianie korespondencji publicznej lub też biorą udział w służbach specjalnych, unormowanych załączonemi do niniejszej Konwencji Regulaminami, winny one naogół stosować się przy pełnieniu tychże służb do postanowień regulaminowych.

ROZDZIAŁ V.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

Artykuł 40.

Wejście w życie Konwencji.

Niniejsza Konwencja wejdzie w życie pierwszego stycznia tysiąc dziewięćset trzydziestego czwartego roku.

Na dowód czego, odnośni Pełnomocnicy podpisali Konwencję w jednym egzemplarzu, który będzie złożony w archiwach Rządu hiszpańskiego, a którego jeden odpis będzie doręczony każdemu Rządowi.

Sporządzono w Madrycie, dnia 9 grudnia 1932 r.

ZA UNJĘ POLUDNIOWO - AFRYKAŃSKĄ:

H. J. Lenton
A. R. Mc Lachlan

ZA NIEMCY:

Hermann Giess
Dr. Ing. Hans Carl Steidle
Dr. Paul Jäger
Dr. Hans Harbich
Paul Münch
Martin Feuerhahn
Siegfried Mey
Dr. Friedrich Herath
Rudolf Salzmänn
Erhard Maertens
Curt Wagner

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYŃSKĄ:

D. Garcia Mansilla
R. Correa Luna
Luis S. Castineiras
M. Saenz Briones

Article 39.

Installations des services de défense nationale.

§ 1. Les gouvernements contractants conservent leur entière liberté relativement aux installations radioélectriques non prévues à l'article 9 et, notamment, aux stations militaires des forces terrestres, maritimes ou aériennes.

§ 2. (1) Toutefois, ces installations et stations doivent, autant que possible, observer les dispositions réglementaires relatives aux secours à prêter en cas de détresse et aux mesures à prendre pour empêcher le brouillage. Elles doivent aussi, autant que possible, observer les dispositions réglementaires en ce qui concerne les types d'ondes et les fréquences à utiliser, selon le genre de service que lesdites stations assurent.

(2) En outre, lorsque ces installations et stations font un échange de correspondance publique ou participent aux services spéciaux régis par les Règlements annexés à la présente Convention, elles doivent se conformer, en général, aux prescriptions réglementaires pour l'exécution de ces services.

CHAPITRE V.

DISPOSITION FINALE.

Article 40.

Mise en vigueur de la Convention.

La présente Convention entrera en vigueur le premier janvier mil neuf cent trente-quatre.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé la Convention en un exemplaire que restera déposé aux archives du Gouvernement de l'Espagne et dont une copie sera remise à chaque gouvernement.

Fait à Madrid, le 9 décembre 1932.

POUR L'UNION DE L'AFRIQUE DU SUD:

H. J. Lenton
A. R. Mc Lachlan

POUR L'ALLEMAGNE:

Hermann Giess
Dr. Ing. Hans Carl Steidle
Dr. Paul Jäger
Dr. Hans Harbich
Paul Münch
Martin Feuerhahn
Siegfried Mey
Dr. Friedrich Herath
Rudolf Salzmänn
Erhard Maertens
Curt Wagner

POUR LA RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

D. Garcia Mansilla
R. Correa Luna
Luis S. Castineiras
M. Saenz Briones

ZA FEDERACJĘ AUSTRALIJSKĄ:

J. M. Crawford

ZA AUSTRJĘ:

Dr. Rudolf Oestreicher
Ing. Pfeuffer

ZA BELGIĘ:

B. Maus
R. Corteil
J. Lambert
H. Fossion

ZA BOLIWIĘ:

Jorge Sáenz

ZA BRAZYLJĘ:

Luis Guimarães

ZA KANADĘ:

Alfred Duranleau
W. Arthur Steel
Jean Désy

ZA CHILI:

E. Bermudez

ZA CHINĘ:

Lingoh Wang

ZA PAŃSTWO WATYKANU:

Giuseppe Gianfranceschi

ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIĘ:

José Joaquín Casas
Alberto Sánchez de Iriarte
W. Mac Lellan

ZA KOLONIE FRANCUSKIE, PROTEKTORATY I TERYTORJA ZNAJDUJĄCE SIĘ POD MANDATEM FRANCUSKIM:

J. Cassagnac

ZA KOLONIE PORTUGALSKIE:

Ernesto Julio Navarro
Arnaldo de Paiva Carvalho
José Mendes de Vasconcellos Guimarães
Mario Corrêa Barata da Cruz

ZA KONFEDERACJĘ SZWAJCARSKĄ:

G. Keller
E. Metzler

ZA KONGO BELGIJSKIE:

G. Tondeur

ZA KOSTARIKĘ:

Martin Lanuza

ZA KUBĘ:

Manuel S. Pichardo

ZA CURAÇAO I SURINAM:

G. Schotel
J. Hoogewoening

ZA CYRENAIKĘ:

G. Gneme
Gian Franco della Porta

POUR LA FÉDÉRATION AUSTRALIENNE:

J. M. Crawford

POUR L'AUTRICHE:

Dr. Rudolf Oestreicher
Ing. Pfeuffer

POUR LA BELGIQUE:

B. Maus
R. Corteil
J. Lambert
H. Fossion

POUR LA BOLIVIE:

Jorge Sáenz

POUR LE BRÉSIL:

Luis Guimarães

POUR LE CANADA:

Alfred Duranleau
W. Arthur Steel
Jean Désy

POUR LE CHILI:

E. Bermudez

POUR LA CHINE:

Lingoh Wang

POUR L'ÉTAT DE LA CITÉ DU VATICAN:

Giuseppe Gianfranceschi

POUR LA RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

José Joaquín Casas
Alberto Sánchez de Iriarte
W. Mac Lellan

POUR LES COLONIES FRANÇAISES, PROTECTORATS ET TERRITOIRES SOUS MANDAT FRANÇAIS:

J. Cassagnac

POUR LES COLONIES PORTUGAISES:

Ernesto Julio Navarro
Arnaldo de Paiva Carvalho
José Mendes de Vasconcellos Guimarães
Mario Corrêa Barata da Cruz

POUR LA CONFÉDÉRATION SUISSE:

G. Keller
E. Metzler

POUR LE CONGO BELGE:

G. Tondeur

POUR COSTA-RICA:

Martin Lanuza

POUR CUBA:

Manuel S. Pichardo

POUR CURAÇAO ET SURINAM:

G. Schotel
J. Hoogewoening

POUR LA CYRÉNAÏQUE:

G. Gneme
Gian Franco della Porta

ZA DANJĘ:

Kay Christiansen
C. Lerche
Gredsted

ZA WOLNE MIASTO GDAŃSK:

Ing. Henryk Kowalski
Zander

ZA REPUBLIKĘ DOMINIKAŃSKĄ:

E. Brache Hijo
Juan de Olózaga

ZA EGIPT:

R. Murray
Mohamed Said

ZA REPUBLIKĘ EL SALVADOR:

Raoul Contreras

ZA EKWADOR:

Hipolito de Mozoncillo
Dr. Abel Romeo Castillo

ZA ERYTREE:

G. Gneme
Gian Franco della Porta

ZA HISZPANJĘ:

Miguel Sastre
Ramón Miguel Nieto
Gabriel Hombre
Francisco Vidal
J. Cubillo
Tomas Fernandez Quintana
Leopoldo Cal
Trinidad Matres
Carlos de Bordons

ZA STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI:

Eugene O. Sykes
C. B. Jolliffe
Walter Lichtenstein
Irvin Stewart

ZA CESARSTWO ETJOPSKIE:

Badgeronde Fekre - Sellassié

ZA FINLANDJĘ:

Niilo Orasmaa
Viljo Ylöstalo

ZA FANCJĘ:

Jules Gautier

ZA ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ
BRYTANJI I IRLANDJI POŁNOCNEJ:

F. W. Philips
J. Louden
F. W. Home
C. H. Boyd
J. P. G. Worlledge

ZA GRECJĘ:

Th. Pentheroudakis
St. Nicolis

POUR LE DANEMARK:

Kay Christiansen
C. Lerche
Gredsted

POUR LA VILLE LIBRE DE DANTZIG:

Ing. Henryk Kowalski
Zander

POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

E. Brache Hijo
Juan de Olózaga

POUR L'EGYPTE:

R. Murray
Mohamed Said

POUR LA RÉPUBLIQUE DU SALVADOR:

Raoul Contreras

POUR L'EQUATEUR:

Hipolito de Mozoncillo
Dr. Abel Romeo Castillo

POUR L'ERYTHRÉE:

G. Gneme
Gian Franco della Porta

POUR L'ESPAGNE:

Miguel Sastre
Ramón Miguel Nieto
Gabriel Hombre
Francisco Vidal
J. Cubillo
Tomas Fernandez Quintana
Leopoldo Cal
Trinidad Matres
Carlos de Bordons

POUR LES ETATS-UNIS d'AMÉRIQUE:

Eugene O. Sykes
C. B. Jolliffe
Walter Lichtenstein
Irvin Stewart

POUR L'EMPIRE d'ETHIOPIE:

Badgeronde Fekre - Sellassié

POUR LA FINLANDE:

Niilo Orasmaa
Viljo Ylöstalo

POUR LA FRANCE:

Jules Gautier

POUR LE ROYAUME-UNI DE LA GRANDE-BRE-
TAGNE ET DE L'IRLANDE DU NORD:

F. W. Philips
J. Louden
F. W. Home
C. H. Boyd
J. P. G. Worlledge

POUR LA GRÈCE:

Th. Pentheroudakis
St. Nicolis

- ZA GWATEMALE:
Virgilio Rodriguez Beteta
Enrique Traumann
Ricardo Castañeda Paganini
- ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:
Ant. Graiño
- ZA WĘGRY:
Dr. François Havas
Ing. Jules Erdöss
- ZA WYSPY EGEJSKIE WŁOSKIE:
G. Gneme
E. Mariani
- ZA INDJE BRYTYJSKIE:
M. L. Pasricha
P. J. Edmunds
- ZA INDJE HOLENDERSKIE:
A. J. H. van Leeuwen
van Dooren
G. Schotel
Hoogewooning
- ZA WOLNE PANSTWO IRLANDJI:
P. S. Oh. Eigertaigh
E. Cuisin
- ZA ISLANDJE:
G. J. Hliddal
- ZA WŁOCHY:
G. Gneme
G. Montefinale
- ZA JAPONJE,
ZA CHOSEN, TAIWAN, KARAFUTO, TERYTO-
RJUM DZIERZAWNE KWANTUNG I WY-
SPY MÓRZ POŁUDNIOWYCH ZNAJDUJĄ-
CE SIĘ POD MANDATEM JAPONSKIM:
Saichiro Koshida
Zenschichi Ishii
Satoshi Furuhata
Y. Yonezawa
Nakagami
Takeo Iino
- ZA LOTWE:
B. Einbergs
- ZA LIBERJE:
Luis Ma Soler
- ZA LITWE:
Ing. K. Gaigalis
- ZA LUKSEMBURG:
Jaaques
- ZA MAROKKO:
Dubauclard
- ZA MEKSYK:
Estrada
Emilio Torres L.
Augustin Flores
S. Tayabas
- POUR LE GUATEMALA:
Virgilio Rodriguez Beteta
Enrique Traumann
Ricardo Castañeda Paganini
- POUR LA RÉPUBLIQUE DE HONDURAS:
Ant. Graino
- POUR LA HONGRIE:
Dr. François Havas
Ing. Jules Erdöss
- POUR LES ILES ITALIENNES DE L'EGÉE:
G. Gneme
E. Mariani
- POUR LES INDES BRITANNIQUES:
M. L. Pasricha
P. J. Edmunds
- POUR LES INDES NÉERLANDAISES:
A. J. H. van Leeuwen
van Dooren
G. Schotel
Hoogewooning
- POUR L'ÉTAT LIBRE D'IRLANDE:
P. S. Oh. Eigertaigh
E. Cuisin
- POUR L'ISLANDE:
G. J. Hliddal
- POUR L'ITALIE:
G. Gneme
G. Montefinale
- POUR LE JAPON,
POUR CHOSEN, TAIWAN, KARAFUTO, LE TER-
RITOIRE A BAIL DU KWANTUNG ET LES
ILES DES MERS DU SUD SOUS MANDAT
JAPONAIS:
Saichiro Koshida
Zenshichi Ishii
Satoshi Furuhata
Y. Yonezawa
Nakagami
Takeo Iino
- POUR LA LETTONIE:
B. Einbergs
- POUR LIBERIA:
Luis Ma Soler
- POUR LA LITHUANIE:
Ing. K. Gaigalis
- POUR LE LUXEMBOURG:
Jaaques
- POUR LE MAROC:
Dubauclard
- POUR LE MEXIQUE:
Estrada
Emilio Torres L.
Augustin Flores
S. Tayabas

ZA NIKARAGUE:

José Garcia Plaza

ZA NORWEGJE:

*T. Engset
Hermod Petersen
Andr. Hadland*

ZA NOWĄ ZELANDJĘ:

M. B. Esson

ZA REPUBLIKĘ PANAMĘ:

M. Lasso de la Vega

ZA HOLANDJĘ:

*H. J. Boetje
H. C. Felser
C. H. de Vos
J. A. Bland van den Berg
W. Dogterom*

ZA PÉRU:

Juan de Osma

ZA PERSJĘ:

Mohsen Khan Rais

ZA POLSKĘ:

*Ing. Henryk Kowalski
St. Zuchmantowicz
Kazimierz Goebel
K. Krulisz
Kazimierz Szymański*

ZA PORTUGALJĘ:

*Miguel Vaz Duarte Bacellar
José de Liz Ferreira Junior
David de Sousa Pires
Joaquim Rodrigues Gonçalves*

ZA RUMUNJĘ:

Ing. T. Tanasescu

ZA SOMALI WŁOSKIE:

G. Gneme

ZA SZWECJĘ:

G. Wold

ZA SYRJĘ I LIBAN:

M. Morillon

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

*Ing. Strnad
Dr. Otto Kučera
Václav Kučera
Ing. Jaromir Svoboda*

ZA TRYPOLITANJĘ:

*G. Gneme
D. Crety*

ZA TUNIS:

Crouzet

ZA TURCJĘ:

*Fahri
Ihsan Cemal
Mazhar*

POUR LE NICARAGUA:

José Garcia Plaza

POUR LA NORVÈGE:

*T. Engset
Hermod Petersen
Andr. Hadland*

POUR LA NOUVELLE-ZÉLANDE:

M. B. Esson

POUR LA RÉPUBLIQUE DE PANAMA:

M. Lasso de la Vega

POUR LES PAYS-BAS:

*H. J. Boetje
H. C. Felser
C. H. de Vos
J. A. Bland van den Berg
W. Dogterom*

POUR LE PÉROU:

Juan de Osma

POUR LA PERSE:

Mohsen Khan Rais

POUR LA POLOGNE:

*Ing. Henryk Kowalski
St. Zuchmantowicz
Kazimierz Goebel
K. Krulisz
Kazimierz Szymański*

POUR LE PORTUGAL:

*Miguel Vaz Duarte Bacellar
José de Liz Ferreira Junior
David de Sousa Pires
Joaquim Rodrigues Gonçalves*

POUR LA ROUMANIE:

Ing. T. Tanasescu

POUR LA SOMALIE ITALIENNE:

G. Gneme

POUR LA SUÈDE:

G. Wold

POUR LA SYRIE ET LE LIBAN:

M. Morillon

POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE:

*Ing. Strnad
Dr. Otto Kučera
Václav Kučera
Ing. Jaromir Svoboda*

POUR LA TRYPOLITAINE:

*G. Gneme
D. Crety*

POUR LA TUNISIE:

Crouzet

POUR LA TURQUIE:

*Fahri
Ihsan Cemal
Mazhar*

ZA ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK
RAD:

Eugène Hirschfeld
Aleksandre Kokadeev

ZA URUGWAJ:

Ad referendum Rządu Urugwajskiego:
Daniel Castellanos

ZA WENEZUELE:

César Marmol Cuervo
Antonio Reyes

ZA JUGOSŁAWJĘ:

D. A. Zlatanovitch

POUR L'UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉTI-
STES SOCIALISTES:

Eugène Hirschfeld
Aleksandre Kokadeev

POUR L'URUGUAY:

Ad referendum du Gouvernement de l'Uruguay:
Daniel Castellanos

POUR LE VÉNEZUELA:

César Marmol Cuervo
Antonio Reyes

POUR LA YOUGOSLAVIE:

D. A. Zlatanovitch

Z A Ł A C Z N I K

(patrz artykuł pierwszy, § 2)

Określenia wyrażeń używanych w Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej.

Telekomunikacja: każda komunikacja telegraficzna lub telefoniczna zapomocą znaków, sygnałów, pisma, obrazów lub wszelkiego rodzaju dźwięków, po przewodach, drogą radiową lub zapomocą innych systemów lub sposobów sygnalizacji elektrycznej lub wzrokowej (semaforycznej).

Radjokomunikacja: każda telekomunikacja zapomocą fal Hertza.

Radjotelegram: telegram pochodzący ze stacji ruchomej lub przeznaczony do takiej stacji, przesłany na całym lub na części swego przebiegu drogami radjokomunikacyjnymi służby ruchomej.

Telegramy i radjotelegramy państwowe: telegramy pochodzące:

- a) od głowy państwa;
- b) od ministra, członka rządu;
- c) od naczelnika kolonii, protektoratu, terytorjum zamorskiego lub terytorjum znajdującego się pod zwierzchnictwem, zarządem lub mandatem jednego z umawiających się Rządów;
- d) od naczelników wodzów sił zbrojnych lądowych, morskich i powietrznych;
- e) od agentów dyplomatycznych lub konsularnych umawiających się Rządów;
- f) od Sekretarza Generalnego Ligi Narodów, jak również odpowiedzi na te telegramy.

Telegramy i radjotelegramy służbowe: te, które pochodzą od Zarządów telekomunikacyjnych umawiających się Rządów lub też od każdego uznanego przez jeden z tych Rządów prywatnego przedsiębiorstwa eksploatacyjnego, a które odnoszą się do sprawy telekomunikacji międzynarodowych lub do spraw publicznego charakteru, określonych za wzajemnym porozumieniem się przez te Zarządy.

Telegramy i radjotelegramy prywatne: pozostałe telegramy poza telegramami lub radjotelegramami służbowymi lub państwowymi.

A N N E X E

(voir article premier, § 2)

Définition des termes employés dans la Convention internationale des télécommunications.

Télécommunication: Toute communication télégraphique ou téléphonique de signes, de signaux, d'écrits, d'images et de sons de toute nature, par fil, radio ou autres systèmes ou procédés de signalisation électriques ou visuels (sémaphores).

Radiocommunication: Toute télécommunication à l'aide des ondes hertziennes.

Radiotélégramme: Télégramme originaire ou à destination d'une station mobile transmis, sur tout ou partie de son parcours, par les voies de radiocommunication du service mobile.

Télégrammes et radiotélégrammes d'Etat: Ceux qui émanent:

- a) d'un chef d'Etat;
 - b) d'un ministre membre d'un gouvernement;
 - c) d'un chef de colonie, protectorat, territoire d'outre-mer ou territoire sous souveraineté, autorité ou mandat des gouvernements contractants;
 - d) des commandants en chef des forces militaires terrestres, navales ou aériennes;
 - e) des agents diplomatiques ou consulaires des gouvernements contractants;
 - f) du secrétaire général de la Société des Nations;
- ainsi que les réponses à ces correspondances.

Télégrammes et radiotélégrammes de service: Ceux qui émanent des administrations de télécommunication des gouvernements contractants ou de toute exploitation privée reconnue par un de ces gouvernements et qui sont relatifs aux télécommunications internationales, soit à des objets d'intérêt public déterminés de concert par lesdites administrations.

Télégrammes et radiotélégrammes privés: Les télégrammes et radiotélégrammes autres que les télégrammes et radiotélégrammes de service ou d'Etat.

Korespondencja publiczna: każda telekomunikacja, którą urzędy i stacje winny przyjmować do przesłania, z racji oddania ich do użytku publiczności.

Prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne: każda osoba lub każde, poza instytucją lub agencją rządową, towarzystwo lub związek uznany przez zainteresowany Rząd, a prowadzący eksploatację urządzeń telekomunikacyjnych w celu wymiany korespondencji publicznej.

Zarząd: zarząd państwowy.

Służba publiczna: służba do użytku ogólnego publiczności.

Służba międzynarodowa: służba telekomunikacyjna pomiędzy urzędami lub stacjami stałymi różnych krajów, lub pomiędzy stacjami służby ruchomej, z wyjątkiem, gdy te ostatnie są jednej i tej samej narodowości i znajdują się w granicach kraju, do którego są przynależne. Służbę telekomunikacyjną wewnętrzną lub krajową, mogącą powodować zakłócenie w innych służbach poza granicami swego własnego kraju, uważa się z punktu widzenia zakłóceń za służbę międzynarodową.

Służba ograniczona: służba, która może być używana tylko przez osoby zgóry wyznaczone lub w celach specjalnych.

Służba ruchoma: służba radiokomunikacyjna wykonywana pomiędzy stacjami ruchomymi a stacjami lądowymi lub przez stacje ruchome komunikujące się z sobą nawzajem, z wyjątkiem służb specjalnych.

REGULAMIN TELEGRAFICZNY DOŁĄCZONY DO MIĘDZYNARODOWEJ KONWENCJI TELEKOMUNIKACYJNEJ.

ROZDZIAŁ I.

STOSUNEK DO EKSPLOATACJI RADJOWEJ.

Artykuł 1.

Zastosowanie Regulaminu telegraficznego do radiokomunikacji.

(1) Przepisy stosowane do komunikacji drutowej znajdują również zastosowanie do komunikacji radiowej, o ile niniejszy Regulamin nie zawiera w tym względzie przepisów odmiennych.

ROZDZIAŁ II.

SIEĆ MIĘDZYNARODOWA.

Artykuł 2.

Organizacja sieci.

(2) § 1. Urzędy, między którymi wymiana telegramów odbywa się stale lub jest bardzo ożywiona, winny posiadać, o ile to jest możliwe, bezpośrednie

Correspondance publique: Toute télécommunication que les bureaux et stations, par le fait de leur mise à la disposition du public, doivent accepter pour transmission.

Exploitation privée: Tout particulier ou toute compagnie ou corporation autre qu'une institution ou agence gouvernementale, reconnue par le gouvernement intéressé et qui exploite des installations de télécommunication en vue de l'échange de la correspondance publique.

Administration: Une administration gouvernementale.

Service public: Un service à l'usage du public en général.

Service international: Un service de télécommunication entre bureaux ou stations relevant de pays différents ou entre stations du service mobile, sauf si celles-ci sont de même nationalité et se trouvent dans les limites du pays auquel elles appartiennent. Un service de télécommunication intérieur ou national, qui est susceptible de causer des brouillages avec d'autres services au delà des limites du pays dans lequel il opère, est considéré comme service international au point de vue du brouillage.

Service restreint: Un service ne pouvant être utilisé que par des personnes spécifiées ou dans des buts particuliers.

Service mobile: Un service de radiocommunication exécuté entre stations mobiles et stations terrestres et par les stations mobiles communiquant entre elles, à l'exclusion des services spéciaux.

RÈGLEMENT TÉLÉGRAPHIQUE ANNEXÉ À LA CONVENTION INTERNATIONALE DES TÉLÉCOMMUNICATIONS.

CHAPITRE I.

RÉPERCUSSION SUR L'EXPLOITATION DES RADIOCOMMUNICATIONS.

Article premier.

Application du Règlement télégraphique aux radiocommunications.

(1) En tant que le présent Règlement n'en dispose pas autrement, les prescriptions applicables aux communications par fil le sont aussi aux communications par sans fil.

CHAPITRE II.

RÉSEAU INTERNATIONAL.

Article 2.

Constitution du réseau.

(2) § 1. Les bureaux entre lesquels l'échange des télégrammes est continu ou très actif sont, autant que possible, reliés par des voies de communi-

połączenia w dostatecznej ilości, aby w zupełności odpowiadały wymaganiom ruchu. Połączenia te muszą przytem przedstawiać dostateczną gwarancję z punktu widzenia mechanicznego, elektrycznego i technicznego, z uwzględnieniem, w miarę możliwości, zaleceń Międzynarodowego Komitetu Doradczego Telegraficznego (C. C. I. T.).

(3) § 2. Jeżeli na całej przestrzeni lub tylko na pewnych odcinkach są do dyspozycji kable między-miastowe, to te ostatnie winny być również wykorzystane w miarę możliwości dla międzynarodowej komunikacji telegraficznej. W tym celu zainteresowane Zarządy porozumiewają się między sobą co do sposobu postępowania. Co się tyczy szczegółów technicznych — bierze się, w miarę możliwości, za zasadę zalecenia wspólne Międzynarodowego Komitetu Doradczego Telegraficznego (C. C. I. T.), i Międzynarodowego Komitetu Doradczego Telefonicznego (C. C. I. F.).

Artykuł 3.

Używanie połączeń.

(4) § 1. Eksploatacja międzynarodowych połączeń komunikacyjnych stanowi przedmiot umowy między zainteresowanymi Zarządami.

(5) § 2. Wymiana telegramów na przewodach międzynarodowych uskuteczniata jest, naogół, tylko przez urzędy czołowe. Jednak Zarządy, każdy w swoim zakresie, wyznaczają na każdym ważnym połączeniu międzynarodowym jeden lub kilka urzędów, któreby mogły zastąpić w pełnieniu czynności ustalony urząd końcowy, gdy praca bezpośrednia między urzędami czołowymi staje się niemożliwa.

(6) § 3. W razie uszkodzenia lub bezczynności połączeń międzynarodowych, mogą one być, na odcinkach poszczególnych krajów, w całości lub częściowo przeznaczone do innego celu niż ich cel normalny, pod warunkiem, że zainteresowane Zarządy przywrócą im właściwe przeznaczenie z chwilą usunięcia uszkodzenia lub w razie żądania przywrócenia pierwotnej komunikacji przez inny Zarząd.

Artykuł 4.

Konserwacja połączeń.

(7) § 1. Zarządy sporządzają plan jak najlepszego wykorzystania każdego połączenia międzynarodowego.

(8) § 2. (1) Urzędy czołowe na przewodach międzynarodowych o wielkim ruchu przeprowadzają pomiary elektryczne tych przewodów (izolacja, oporność i t. p.) ilekroć uważają to za potrzebne, porozumiewając się co do daty i godziny pomiarów. Urzędy czołowe podają sobie wzajemnie do wiadomości wyniki przeprowadzonych badań i przystępują niezwłocznie do usunięcia stwierdzonych uszkodzeń.

(9) (2) Gdy do międzynarodowej komunikacji telegraficznej o ożywionym ruchu użyte są kable między-miastowe — pomiary należy wykonywać według odrębnych postanowień Regulaminu telefonicznego.

cation directes, établies en nombre suffisant pour satisfaire à tous les besoins du service. Celles-ci doivent, en outre, présenter les garanties mécaniques, électriques et techniques suffisantes, en tenant compte, autant que possible, des avis du Comité consultatif international télégraphique (C. C. I. T.).

(3) § 2. Si, sur la totalité du parcours ou sur certaines sections seulement, des câbles interurbains sont disponibles, ceux-ci sont, autant que possible, également à utiliser pour l'établissement de voies de communication télégraphiques internationales. A cet effet, les administrations intéressées s'entendent sur la manière de procéder. En ce qui concerne les détails techniques, l'ont règle, autant que possible, les recommandations communes du Comité consultatif international télégraphique (C. C. I. T.) et du Comité consultatif international téléphonique (C. C. I. F.).

Article 3.

Utilisation des voies de communication.

(4) § 1. L'exploitation des voies de communication internationales fait l'objet d'un accord entre les administrations intéressées.

(5) § 2. Les transmissions par les voies de communication internationales ne sont effectuées, en règle générale, que par les bureaux tête de ligne. Les administrations prennent, chacune en ce qui la concerne, des dispositions pour que, sur chaque voie de communication internationale importante, un ou plusieurs bureaux du parcours puissent se substituer au bureau désigné comme point extrême, lorsque le travail direct entre les deux bureaux tête de ligne devient impossible.

(6) § 3. En cas de dérangement ou de non utilisation, les voies de communication internationales peuvent, sur les sections nationales être détournées en tout ou partie de leur affectation normale, à la condition que les administrations intéressées les ramènent à cette affectation dès que le dérangement a cessé ou que la demande en a été faite.

Article 4.

Entretien des voies de communication.

(7) § 1. Les administrations prennent, pour chacune des voies de communication internationales, les dispositions qui permettent d'en tirer le meilleur parti.

(8) § 2. (1) Les bureaux tête de ligne des fils internationaux à grand trafic mesurent l'état électrique (isolement, résistance, etc.) de ces fils chaque fois qu'ils le jugent utile. Ils s'entendent sur le jour et l'heure de ces mesures, se communiquent les résultats de celles-ci et font procéder le plus promptement possible à l'élimination des défauts constatés.

(9) (2) Lorsque des câbles interurbains sont utilisés pour l'établissement des voies de communication télégraphiques internationales à grand trafic, il est procédé aux mesures conformément aux dispositions spéciales du Règlement téléphonique.

(10) § 3. W razie uszkodzenia przewodów międzynarodowych, zainteresowane urzędy podają sobie wzajemnie do wiadomości wyniki poszukiwań w celu ustalenia miejsca i rodzaju przerwy, a odnośnie Zarządy zobowiązują się uszkodzony odcinek w jak najkrótszym czasie naprawić lub, w miarę możliwości, zastąpić go innym.

ROZDZIAŁ III.

RODZAJ I CZAS TRWANIA CZYNNOSCI URZĘDÓW.

Artykuł 5.

Otwieranie, czas trwania czynności i zamykanie urzędów. Czas urzędowy.

(11) § 1. Każdy Zarząd ustala godziny, w ciągu których urzędy winny być otwarte dla publiczności.

(12) § 2. Urzędy większe, które pracują między sobą bezpośrednio, winny być otwarte bez przerwy dniem i nocą.

(13) § 3. W urzędach czynnych bez przerwy praca dzienna kończy się o godzinie ustalonej wspólnie przez odnośne urzędy.

(14) § 4. Urzędy, które mają ograniczony czas czynności, nie mogą być zamknięte przed wydaniem wszystkich telegramów międzynarodowych do urzędu, w którym czynności trwają dłużej, ani przed przyjęciem od tego urzędu telegramów międzynarodowych, które zalegają w chwili zamykania urzędu.

(15) § 5. Z dwu bezpośrednio korespondujących z sobą urzędów dwu różnych krajów, zamknięcie proponuje ten urząd, który kończy czynności, ten zaś, który pozostaje otwarty, wyraża swą zgodę. Gdy natomiast oba takie urzędy kończą swe czynności o jednej porze, wówczas zamknięcie proponuje urząd tego kraju, którego stolica położona jest dalej na wschód, drugi zaś urząd wyraża swą zgodę.

(16) § 6. Z wyjątkiem krajów, które posiadają dwie lub więcej stref czasu, we wszystkich urzędach jednego i tego samego kraju obowiązuje czas jednakoowy. Przyjęta przez Zarząd godzina lub godziny urzędowe podane są do wiadomości innym Zarządom przez Biuro Związku.

Artykuł 6.

Znaki, oznaczające rodzaj i czas trwania czynności urzędów.

(17) (1) Dla oznaczenia rodzaju urzędu i godzin otwarcia przyjęto znaki następujące:

N Urząd, w którym czynności trwają bez przerwy (dniem i nocą).

R Stacja lądowa (radiowa).

S Urząd semaforyczny.

(10) § 3. En cas de dérangement des voies de communication internationales, les bureaux intéressés se communiquent mutuellement les résultats de leurs recherches, dans le but de déterminer l'endroit et la nature de l'interruption; les administrations intéressées s'engagent à réparer ou à remplacer, dans la mesure du possible, et dans le plus bref délai, la section défectueuse.

CHAPITRE III.

NATURE ET ÉTENDUE DU SERVICE DES BUREAUX.

Article 5.

Ouverture, durée et clôture du service. Heure légale.

(11) § 1. Chaque administration fixe les heures pendant lesquelles les bureaux doivent rester ouverts au public.

(12) § 2. Les bureaux importants, travaillant directement l'un avec l'autre, restent ouverts, autant que possible, le jour et la nuit, sans interruption.

(13) § 3. Dans les bureaux à service permanent, la clôture des séances journalières est donnée à une heure établie d'accord entre les bureaux correspondants.

(14) § 4. Les bureaux dont le service n'est point permanent ne peuvent prendre clôture avant d'avoir transmis tous leurs télégrammes internationaux à un bureau dont le service est plus prolongé et avant d'avoir reçu du bureau correspondant les télégrammes internationaux qui sont en instance au moment de la clôture.

(15) § 5. Entre deux bureaux de pays différents communiquant directement, la clôture est demandée par celui qui se ferme à celui qui demeure ouvert, et donnée par ce dernier. Lorsque les deux bureaux en relation se ferment au même moment, la clôture est demandée par celui qui appartient au pays dont la capitale a la position la plus orientale, et donnée par l'autre bureau.

(16) § 6. A l'exception des pays ayant deux ou plusieurs zones horaires, la même heure est adoptée par tous les bureaux du même pays. L'heure légale ou les heures légales adoptées par une administration sont notifiées aux autres administrations par l'intermédiaire du Bureau de l'Union.

Article 6.

Notations indiquant la nature et l'étendue du service des bureaux.

(17) (1) Les notations suivantes sont adoptées pour indiquer la nature du service et les heures d'ouverture des bureaux:

N bureau à service permanent (de jour et de nuit);

R station terrestre (de radiocommunication);

S bureau sémaphorique;

- K Urząd, który przyjmuje od nadawców i wydaje telegramy wszelkiego rodzaju, natomiast doręcza tylko telegramy z uwagą służbową „télégraphe restant” — do odebrania w telegrafii — lub telegramy, które mają być doręczone w obrębie stacji kolejowej.
- VK Urząd, który przyjmuje od nadawców i wydaje wszelkiego rodzaju telegramy lub tylko telegramy podróżnych albo personelu stacji kolejowej, natomiast nie doręcza żadnych telegramów.
- E Urząd, czynny tylko podczas pobytu głowy państwa lub dworu.
- B Urząd otwarty tylko podczas sezonu kąpielowego.
- H Urząd otwarty tylko podczas sezonu zimowego.
- * Urząd chwilowo zamknięty.
- (18) (2) Powyższe znaki mogą być użyte po kilka równocześnie.
- (19) (3) Znaki B i H, w miarę możności, uzupełniają się datą czasowego otwarcia i zamknięcia danych urzędów.
- K bureau qui admet au départ les télégrammes de toute catégorie et qui n'accepte à l'arrivée que ceux à remettre „télégraphe restant” ou à distribuer dans l'enceinte d'une gare;
- VK bureau qui admet au départ les télégrammes de toute catégorie ou seulement ceux des voyageurs ou du personnel résidant dans la gare, et qui n'accepte aucun télégramme à l'arrivée;
- E bureau ouvert seulement pendant le séjour du chef de l'Etat ou de la cour;
- B bureau ouvert seulement pendant la saison des bains;
- H bureau ouvert seulement pendant la saison d'hiver;
- * bureau temporairement fermé.
- (18) (2) Les notations qui précèdent peuvent se combiner entre elles.
- (19) (3) Les notations B et H sont complétées, autant que possible, par l'indication des dates d'ouverture et de fermeture des bureaux temporaires dont il s'agit.

ROZDZIAŁ IV.

POSTANOWIENIA OGÓLNE DOTYCZĄCE KORESPONDENCJI.

Artykuł 7.

Stwierdzenie tożsamości nadawcy lub odbiorcy.

- (20) Nadawca lub odbiorca telegramu prywatnego obowiązany jest na żądanie urzędu nadawczego albo odbiorczego okazać swój dowód osobisty.

ROZDZIAŁ V.

REDAGOWANIE I NADAWANIE TELEGRAMÓW.

Artykuł 8.

Język jawny i język tajny.

Zezwolenie używania tych języków.

- (21) § 1. Treść telegramu może być zredagowana zarówno w języku jawnym jak i w języku tajnym; ten ostatni dzieli się na dwa rodzaje: umówiony i szyfrowy. Każdy z tych języków może być użyty w jednym i tym samym telegramie samodzielnie, albo też łącznie z innymi językami.
- (22) § 2. Wszystkie Zarządy zezwalają na obrót telegramów w języku jawnym we wszystkich relacjach. Zarządy mogą nie zezwalać na przyjmowanie od nadawców lub na doręczanie telegramów prywatnych pisanych całkowicie lub częściowo w języku tajnym, lecz muszą zgodzić się na obrót tych telegramów w drodze tranzytu, z wyjątkiem wypadku zawieszenia ruchu, przewidzianego w artykule 27 Konwencji.

CHAPITRE IV.

DISPOSITIONS GÉNÉRALES RELATIVES À LA CORRESPONDANCE.

Article 7.

Constatation de l'identité de l'expéditeur ou du destinataire.

- (20) L'expéditeur ou le destinataire d'un télégramme privé est tenu d'établir son identité lorsqu'il y est invité par le bureau d'origine ou celui de destination, respectivement.

CHAPITRE V.

RÉDACTION ET DÉPÔT DES TÉLÉGRAMMES.

Article 8.

Langage clair et langage secret. Acceptation de ces langages.

- (21) § 1. Le texte des télégrammes peut être rédigé en langage clair ou en langage secret, ce dernier se distinguant en langage convenu et en langage chiffré. Chacun de ces langages peut être employé seul ou conjointement avec les autres dans un même télégramme.
- (22) § 2. Toutes les administrations acceptent, dans toutes leurs relations, les télégrammes en langage clair. Elles peuvent n'admettre ni au départ ni à l'arrivée les télégrammes privés rédigés totalement ou partiellement en langage secret, mais elles doivent laisser ces télégrammes circuler en transit, sauf le cas de suspension défini à l'article 27 de la Convention.

Artykuł 9.

Język jawny.

(23) § 1. Język telegramu jest jawny, gdy telegram jest tak ułożony, że treść jego jest zrozumiała przy pomocy jednego lub kilku języków uznanych w międzynarodowej korespondencji telegraficznej, przyczem każdemu wyrazowi i każdemu zwrotowi nadane jest to znaczenie, które one normalnie posiadają w swoim języku.

(24) § 2. Pod nazwą telegramów w języku jawnym należy rozumieć telegramy, których cała treść jest napisana w języku jawnym. Jednak telegram nie traci cech jawności, gdy zamieszczono w nim liczby pisane bądź słowami bądź cyframi, które nie mają żadnego ukrytego znaczenia, adresy umówione, znaki handlowe, kursy giełdowe, litery oznaczające znaki kodu międzynarodowego, używanego w telegramach semaforycznych i radiotelegramach, skróty powszechnie używane w korespondencji zwykłej lub handlowej, jak: fob, cif, caf, svp lub tym podobne, o których sąd należy do kraju nadania, jak również wyrazy i cyfry zamieszczone na początku treści telegramów bankowych i tym podobne.

(25) § 3. Każdy Zarząd wyznacza z pomiędzy języków używanych na terenie swego kraju te języki, któremi wolno się posługiwać w międzynarodowej korespondencji telegraficznej. Dozwolone jest również używanie języka łacińskiego i esperanto.

Artykuł 10.

Język umówiony.

(26) § 1. Językiem umówionym nazywamy język ułożony bądź z wyrazów sztucznych, bądź z rzeczywistych, które jednak w danym wypadku nie mają swego właściwego znaczenia językowego i z tego powodu nie tworzą zdań zrozumiałych przy pomocy jednego lub kilku języków dozwolonych w korespondencji telegraficznej w języku jawnym; bądź wreszcie język ułożony z połączenia wyrazów rzeczywistych, w ten sposób ułożonych, i wyrazów sztucznych.

(27) § 2. (1) Jako telegramy w języku umówionym uważamy te, których treść zawiera wyrazy języka umówionego.

(28) (2) Wyrazy języka umówionego, czy to rzeczywiste, czy sztuczne — nie mogą zawierać więcej niż pięć liter; budowa ich jest dowolna. Wyrazy umówione nie mogą zawierać litery é (z akcentem).

(29) § 3. Urzędnik, który przyjmuje od nadawcy telegram w języku umówionym, wpisuje na blankiecie uwagę służbową =CDE=, którą przekazuje się przed nagłówkiem telegramu, aż do miejsca przeznaczenia.

(30) § 4. Telegramy =CDE= podlegają opłacie, która w ruchu pozaeuropejskim wynosi 6/10 pełnej taryfy, a w ruchu europejskim — 7/10 pełnej taryfy.

Article 9.

Langage clair.

(23) § 1. Le langage clair est celui qui offre un sens compréhensible dans une ou plusieurs des langues autorisées pour la correspondance télégraphique internationale, chaque mot et chaque expression ayant la signification qui leur est normalement attribuée dans la langue à laquelle ils appartiennent.

(24) § 2. On entend par télégrammes en langage clair, ceux dont le texte est entièrement rédigé en langage clair. Toutefois, la présence de nombres écrits, soit en lettres soit en chiffres, qui n'ont aucune signification secrète, d'adresses conventionnelles, de marques de commerce, de cours de bourse, de lettres représentant les signaux du code international de signaux, employées dans les télégrammes sémaphoriques et dans les radiotélégrammes, d'expressions abrégées d'un usage courant dans la correspondance usuelle ou commerciale, comme fob, cif, caf, svp ou toute autre analogue, dont l'appréciation appartient au pays qui expédie le télégramme, d'un mot ou d'un nombre de contrôle placé en tête du texte dans les télégrammes de banque et ceux analogues, ne change pas le caractère d'un télégramme en langage clair.

(25) § 3. Chaque administration désigne, parmi les langues usitées sur le territoire du pays auquel elle appartient, celles dont elle autorise l'emploi dans la correspondance télégraphique internationale en langage clair. L'usage du latin et de l'espéranto est également autorisé.

Article 10.

Langage convenu.

(26) § 1. Le langage convenu est celui qui se compose soit de mots artificiels, soit de mots réels n'ayant pas la signification qui leur est normalement attribuée dans la langue à laquelle ils appartiennent et, de ce fait, ne forment pas des phrases compréhensibles dans une ou plusieurs des langues autorisées pour la correspondance télégraphique en langage clair, soit enfin d'un mélange de mots réels ainsi définis et de mots artificiels.

(27) § 2. (1) On entend par télégrammes en langage convenu ceux dont le texte contient des mots appartenant à ce langage.

(28) (2) Les mots convenus, qu'ils soient réels ou artificiels, ne doivent pas comprendre plus de cinq lettres; ils peuvent être construits librement. Ces mots ne peuvent contenir la lettre accentuée é.

(29) § 3. L'agent qui accepte un télégramme en langage convenu inscrit sur la minute la mention de service =CDE= qui est transmise en tête du préambule du télégramme jusqu'à destination.

(30) § 4. Les télégrammes =CDE= sont taxés aux 6/10 du tarif plein s'il s'agit du régime extra-européen, et aux 7/10 du tarif plein s'il s'agit du régime européen.

(31) § 5. (1) Telegramy, których treść zawiera wyrazy w języku umówionym i wyrazy w języku jawnym i cyfry albo grupy cyfr, uważane są przy taryfikacji za telegramy w języku umówionym.

Jednakże:

(32) a) liczba cyfr lub grup cyfr nie powinna przekraczać połowy liczby wyrazów płatnych treści i podpisu;

(33) b) przy taryfikacji nie uważa się za telegramy w języku umówionym telegramów bankowych i tym podobnych, napisanych w języku jawnym, zawierających jeden wyraz lub liczbę kontrolną zamieszczoną przed treścią (art. 9 § 2).

(34) (2) Telegramy, których treść zawiera wyrazy w języku umówionym i grupy cyfr w ilości przewyższającej połowę liczby płatnych wyrazów treści i podpisu, uważane są przy taryfikacji za telegramy w języku szyfrowym.

(35) § 6. Przy nadawaniu telegramu w języku umówionym lub mieszanym — umówionym, nadawca obowiązany jest na żądanie urzędu lub Zarządu tego urzędu przedstawić słownik (kod), według którego cała treść lub część treści została napisana.

Artykuł 11.

Język szyfrowy.

(36) § 1. Językiem szyfrowym nazywamy język utworzony:

(37) 1° z cyfr arabskich, z grup lub seryj cyfr arabskich o znaczeniu tajemnym;

(38) 2° z wyrazów, nazw, wyrażeń lub połączeń liter z wyłączeniem litery é (z akcentem), które nie odpowiadają warunkom języka jawnego (art. 9) lub języka umówionego (art. 10).

(39) § 2. Łączenie w jednej i tej samej grupie cyfr i liter o znaczeniu tajemnym — nie jest dozwolone.

(40) § 3. Nie przypisuje się tajemnego znaczenia grupom, o których wspomina art. 9 § 2.

Artykuł 12.

Redagowanie telegramów. Znaki, których używanie jest dozwolone.

(41) § 1. Oryginał telegramu winien być napisany czytelnie znakami, które mają swój odpowiednik w podanym niżej wykazie znaków telegraficznych, używanych w kraju nadania telegramu.

(42) § 2. Znaki te są następujące:

Litery: A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z, É.

Cyfry: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Znaki pisarskie: kropka (.), przecinek (,), dwukropka (:), znak zapytania (?), apostrof ('), łącznik lub myślnik (—).

(31) § 5. (1) Les télégrammes dont le texte contient des mots en langage convenu et des mots en langage clair et/ou des chiffres et des groupes de chiffres, sont considérés, pour la taxation, comme appartenant au langage convenu. Toutefois:

(32) a) le nombre des chiffres ou groupes de chiffres ne doit pas dépasser la moitié du nombre des mots taxés du texte et de la signature;

(33) b) pour la taxation, ne sont pas considérés comme télégrammes convenus les télégrammes de banque et ceux analogues rédigés en langage clair contenant un mot ou un nombre de contrôle placé en tête du texte (art. 9, § 2).

(34) (2) Les télégrammes dont le texte contient des mots en langage convenu et des groupes de chiffres en nombre supérieur à la moitié des mots taxés du texte et de la signature sont considérés, pour la taxation, comme des télégrammes en langage chiffré.

(35) § 6. L'expéditeur d'un télégramme en langage convenu ou mixte convenu est tenu de présenter le code d'après lequel le texte ou partie du texte du télégramme a été rédigé, si le bureau d'origine ou l'administration dont ce bureau relève lui en font la demande.

Article 11.

Langage chiffré.

(36) § 1. Le langage chiffré est celui qui est formé:

(37) 1° de chiffres arabes, de groupes ou de séries de chiffres arabes ayant une signification secrète;

(38) 2° de mots, noms, expressions ou réunions de lettres, à l'exclusion de la lettre é, ne remplissant pas les conditions du langage clair (art. 9) ou du langage convenu (art. 10).

(39) § 2. Le mélange, dans un même groupe, de chiffres et de lettres ayant une signification secrète, n'est pas admis.

(40) § 3. Ne sont pas considérés comme ayant une signification secrète les groupes visés à l'article 9, § 2.

Article 12.

Rédaction des télégrammes. Caractères pouvant être employés.

(41) § 1. La minute du télégramme doit être écrite lisiblement en caractères qui ont leur équivalent dans le tableau ci-dessous des signaux télégraphiques et qui sont en usage dans le pays où le télégramme est présenté.

(42) § 2. Ces caractères sont les suivants:

Lettres: A, B, C, D, E, F, G, H, I, J, K, L, M, N, O, P, Q, R, S, T, U, V, W, X, Y, Z, É.

Chiffres: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 0.

Signes de ponctuation: Point (.), virgule (,), deux points (:), point d'interrogation (?), apostrophe ('), trait d'union ou tiret (—).

Inne znaki pisarskie: Nawias (), kreska uławkowa /, podkreślenie —.

(43) § 3. Każdy odsyłacz, dopisek między wierszami, przekreślenie lub poprawka musi być potwierdzona przez nadawcę lub jego przedstawiciela.

(44) § 4. (1) Cyfry rzymskie są dozwolone jako takie, lecz wydawane są przez aparat jako cyfry arabskie.

(45) (2) Jednakże, gdy nadawca życzy sobie, aby odbiorca był poinformowany, że chodzi o cyfry rzymskie — wówczas pisze cyfrę lub cyfry arabskie i zamieszcza przed nią lub niemi wyraz „romain” (rzymskie).

(46) § 5. Znak mnożenia (×), jakkolwiek nie ma swego odpowiednika w przepisowym wykazie znaków telegraficznych, jest jednak dozwolony. Przy wydawaniu przez aparat zastępuje się go literą X, którą oblicza się za oddzielny wyraz.

(47) § 6. (1) Wyrażenia w rodzaju: 30a, 30me, 30^{ne}, 1-o, 2-o, \boxed{B} , 1' (minuta), 1" (sekunda) i t. d. nie mogą być odtworzone na aparatach. Nadawca winien zastąpić je odpowiednikiem możliwym do odtelegrafowania, a więc, na przykład: 30 z wykładnikiem a (lub 30 a), trzydziesty (trentième), trzydziestka (trentaine), popierwsze (albo primo), podrugie (albo secundo), B w rombie (ramce), 1 minuta (minute), 1 sekunda (seconde) i t. d.

(48) (2) Jednakże, gdy wyrażenia 30a, 30b, i t. d., 30bis, 30ter, i t. d., 30 I, 30 II i t. d., 30¹, 30² i t. d., oznaczające numer domu, zostały zamieszczone w adresie, urzędnik przyjmujący telegram oddziela numer od jego wykładnika lub uzupełniających go liter albo cyfr zapomocą kreski uławkowej. Tę samą zasadę należy stosować przy wydawaniu przez aparat numeru domu jak: 30 A, 30 B i t. d., powyższe wyrażenia będą przeto wydane w sposób następujący: 30/A, 30 B i t. d., 30¹/bis, 30²/ter i t. d., 30 I, 30/2 i t. d., 30/1, 30/2 i t. d., 30/A, 30/B i t. d.

Artykuł 13.

Porządek układu poszczególnych części telegramu.

(49) Poszczególne części telegramu winny być podane w porządku następującym: 1-o płatne wskazówki służbowe; 2-o adres; 3-o treść; 4-o podpis.

Artykuł 14.

Płatne wskazówki służbowe.

(50) § 1. Płatne wskazówki służbowe i ich skróty:

Pilny	— D —
Częściowo pilny	— PU —
Odpowiedź opłacona x	— RPx —
Sprawdzenie	— TC —
Telegraficzne potwierdzenie odbioru	— PC —
Potwierdzenie odbioru pocztą	— PCP —
Dostanie adresatowi	— FS —

Autres signes d'écriture: Parenthèses (), barre de fraction (/), souligné (—).

(43) § 3. Tout renvoi, interligne, rature, suppression ou surcharge doit être approuvé par l'expéditeur ou par son représentant.

(44) § 4. (1) Les chiffres romains sont admis tels quels, mais ils sont transmis en chiffres arabes.

(45) (2) Toutefois, si l'expéditeur d'un télégramme désire que le destinataire soit informé qu'il s'agit de chiffres romains, il écrit le ou les chiffres arabes et, devant ce ou ces chiffres, il intercale le mot „romain”.

(46) § 5. Le signe de multiplication (×), quoique n'ayant pas son équivalent dans le tableau réglementaire, est admis. La lettre X le remplace dans la transmission; elle est comptée pour un mot.

(47) § 6. (1) Les expressions telles que 30a, 30me, 30^{ne}, 1°, 2°, \boxed{B} , 1' (minute), 1" (seconde), etc., ne peuvent être reproduites par les appareils; les expéditeurs doivent leur substituer un équivalent pouvant être télégraphié, soit, par exemple, pour les expressions citées ci-dessus: 30 exposant a (ou 30 a), trentième, trentaine, primo, secundo, B dans losange, 1 minute, 1 seconde, etc.

(48) (2) Toutefois, si les expressions 30a, 30b, etc., 30 bis, 30 ter, etc., 30 I, 30 II, etc., 30¹, 30², etc., indiquant le numéro d'habitation, figurent dans une adresse, l'agent taxateur sépare le numéro de son exposant ou des lettres ou chiffres qui l'accompagnent, par une barre de fraction. La même règle est appliquée dans la transmission des numéros d'habitation tels que 30 A, 30 B, etc. Les expressions envisagées seront, par conséquent, transmises sous la forme ci-après: 30/A, 30/B, etc., 30¹/bis, 30²/ter, etc., 30/1, 30/2, etc., 30/1, 30/2, etc., 30/A, 30/B, etc.

Article 13.

Ordre de rangement des diverses parties d'un télégramme.

(49) Les diverses parties qu'un télégramme peut comporter doivent être libellées dans l'ordre suivant: 1° les indications de service taxées; 2° l'adresse; 3° le texte; 4° la signature.

Article 14.

Libellé des indications de service taxées.

(50) § 1. Indications de service taxées et formules pour leur transmission.

Urgent	= D =
Partiellement urgent	= PU =
Réponse payée x	= RPx =
Collationnement	= TC =
Accusé de réception télégraphique (télégramme avec)	= PC =
Accusé de réception postal (télégramme avec)	= PCP =
Faire suivre	= FS =

Doręczenie pocztą	— Poste —	Poste	= Poste =
Doręczenie pocztą listem poleconym	— PR —	Poste recommandée	= PR =
Do odebrania na poczcie	— GP —	Poste restante	= GP =
Do odebrania na poczcie jako list polecony	— GPR —	Poste restante recommandée	= GPR =
Pocztą lotniczą	— PAV —	Poste-avion	= PAV =
Do odebrania w telegrafii	— TR —	Télégraphe restant	= TR =
Przez umyślnego posłańca	— Exprès —	Exprès	= Exprès =
Posłaniec opłacony	— XP —	Exprès payé	= XP =
Do rąk własnych	— MP —	Mains propres	= MP =
Otwarty	— Ouvert —	Ouvert	= Ouvert =
Dzienny	— Jour —	Jour	= Jour =
Nocny	— Nuit —	Nuit	= Nuit =
X adresów	— TMx —	X adresses	= TMx =
Podać wszystkie adresy	— CTA —	Communiquer toutes les adresses	= CTA =
X dni	— Jx —	X jours	= Jx =
Prasowy	— Presse —	Télégramme de presse	= Presse =
Telegram nieśpieszny	— LC —	Télégramme différé	= LC =
Telegram semaforyczny	— SEM —	Télégramme sémaphorique	= SEM =
Telegram listowy w ruchu europejskim	— ELT —	Lettre-télégramme du régime européen	= ELT =
Telegram listowy w ruchu pozaeuropejskim	— NLT —	Lettre-télégramme du régime européen	= NLT =
lub w zależności od relacji	— DLT —	ou, suivant la relation	= DLT =
Telegram doręczony na blankiecie luksusowym	— LX —	Télégramme à remettre sur formulaire de luxe	= LX =
Telegram gratulacyjny	— XLT —	Télégramme de félicitations	= XLT =
Telegram, który ma być obowiązkowo wydany przez telefon	— TF —	Télégramme à transmettre obligatoirement par téléphone	= TF ... =
Telegram dosłany na życzenie adresata	— Réexpédié de... —	Télégramme réexpédié sur l'ordre du destinataire	= Réexpédié de... =
Telegram meteorologiczny za zniżoną opłatą	— OBS —	Télégramme météorologique à tarif réduit	= OBS =
ST (płatna nota służbowa), na którą udziela się odpowiedzi listem zwykłym	— Lettre —	ST auquel la réponse est donnée par lettre ordinaire	= Lettre =
ST (płatna nota służbowa), na którą udziela się odpowiedzi listem poleconym	— Lettre RCM —	ST auquel la réponse est donnée par lettre recommandée	= Lettre RCM =
Dosłanie radiotelegramu przez stację okrętową	— RM —	Retransmission d'un radiotélégramme par les stations de bord	= RM =

(51) § 2. (1) Wszelkie przewidziane przez Regulamin płatne wskazówki służbowe, z którychby chciał skorzysta nadawca, winny być podane w oryginalnym telegramie bezpośrednio przed adresem.

(52) (2) Co się tyczy telegramów o kilku adresach, nadawca winien zamieścić omawiane wskazówki przed adresem każdego odbiorcy, którego one mogą dotyczyć. Jednakże, gdy chodzi o telegram pilny o kilku adresach, o telegram częściowo pilny o kilku adresach, o telegram prasowy o kilku adresach, o telegram nieśpieszny o kilku adresach albo o telegram ze sprawdzeniem o kilku adresach — wystarczy, aby te wskazówki były zamieszczone tylko jeden raz, przed pierwszym adresem.

(53) § 3. Płatne wskazówki służbowe mogą być zamieszczone przez nadawcę w jakiegokolwiek bądź formie, lecz taryfikuje się je i wydaje przez aparat tylko w przewidzianej przez Regulamin skróconej formie. W takim wypadku urzędnik taryfikujący telegram skreśla podaną przez nadawcę wskazówkę i zastępuje ją odpowiednim skrótem między dwoma znakami równania (przykład = TC =).

(51) § 2. (1) Toute indication de service taxée, prévue par le Règlement, dont l'expéditeur désire faire usage, doit être écrite sur la minute, immédiatement avant l'adresse.

(52) (2) En ce qui concerne les télégrammes multiples, l'expéditeur doit inscrire ces indications avant l'adresse de chaque destinataire qu'elles peuvent concerner. Toutefois, s'il s'agit d'un télégramme multiple urgent, d'un télégramme multiple partiellement urgent, d'un télégramme multiple de presse, d'un télégramme multiple différé ou d'un télégramme multiple avec collationnement, il suffit que les indications correspondantes soient inscrites une seule fois et avant la première adresse.

(53) § 3. Les indications de service taxées peuvent être écrites dans une forme quelconque, mais elles ne sont taxées et transmises que dans la forme abrégée prévue par le Règlement. L'agent taxateur biffe l'indication inscrite par l'expéditeur dans une autre forme que la forme réglementaire abrégée et la remplace par l'abréviation correspondante, mise entre deux doubles traits (exemple: = TC =).

Artykuł 15.

Adres.

Article 15.

Libellé de l'adresse.

- (54) § 1. Adres winien zawierać wszelkie wskazówki potrzebne do zagwarantowania doręczenia telegramu bez poszukiwań i bez ządania wyjaśnienia.
- (55) § 2. (1) Każdy przepisowy adres telegramu winien składać się przynajmniej z dwóch wyrazów, z których pierwszy wskazuje odbiorcę, drugi zaś nazwę urzędu telegraficznego w miejscu przeznaczenia.
- (56) (2) Gdy miejsce przeznaczenia nie posiada międzynarodowego połączenia telegraficznego, wówczas należy zastosować postanowienia art. 62.
- (57) (3) W telegramach do wielkich miast adres winien zawierać nazwę ulicy i numer domu, w braku zaś tych danych — wskazówki o zawodzie adresata lub inne celowe wyjaśnienia.
- (58) (4) Nawet w adresach telegramów do małych miejscowości nazwisko adresata winno być, w miarę możliwości, uzupełnione pewną dodatkową wskazówką, która umożliwiłaby orientację urzędowi oddawczemu.
- (59) § 3. W telegramach do Chin dla wskazania nazwiska i miejsca zamieszkania adresata dozwolone jest używanie grup złożonych z czterech cyfr.
- (60) § 4. Dane wyszczególnione w adresie winny być podane w języku kraju przeznaczenia lub w języku francuskim; jednak nazwisko, imię, stanowisko społeczne i miejsce zamieszkania przyjmuje się w takiej formie, w jakiej napisał je nadawca.
- (61) § 5. (1) Adres może się składać z nazwiska odbiorcy oraz słowa „telefon” wraz z numerem telefonu odbiorcy. W tym wypadku adres podaje się w sposób następujący: „Pauli telefon Passy 5074 Paris”. Jednak wydanie telegramu przez telefon nie jest obowiązkowe.
- (62) (2) Natomiast, gdy nadawca życzy sobie, aby jego telegram był obowiązkowo wydany adresatowi przez telefon, wówczas winien on wpisać przed adresem telegramu płatną wskazówkę służbową = TF =, a po niej numer telefonu adresata, na przykład: = TF Passy 5074 = Pauli Paris. Urząd miejsca przeznaczenia obowiązany jest wtedy telegram odebrać, o ile nie sprzeciwiają się temu przepisy wewnętrzne Zarządu, któremu podlega dany urząd odbiorczy.
- (63) § 6. Adres również może składać się z nazwiska odbiorcy i numeru jego skrzynki pocztowej. Wtedy adres podaje się jak następuje: „Pauli boîte postale 275 Paris” (Pauli skrzynka pocztowa 275 Paris).
- (64) § 7. Gdy telegram jest zaadresowany do osoby zamieszkałej u innej osoby, wówczas adres winien zawierać, bezpośrednio po nazwisku właściwego odbiorcy, jedną z uwag „chez” (u), „aux soins de...” (przez) lub równoważną.
- (65) § 8. Adres telegramów z wskazówką służbową „poste restante” (do odebrania na pocztę) lub „télégraphe restant” (do odebrania w telegrafii) mu-

(54) § 1. L'adresse doit comprendre toutes les indications nécessaires pour assurer la remise du télégramme au destinataire, sans recherches ni demandes de renseignements.

(55) § 2. (1) Toute adresse doit, pour être admise, contenir au moins deux mots, le premier désignant le destinataire, le second indiquant le nom du bureau télégraphique de la localité de destination.

(56) (2) Lorsque cette localité n'est pas desservie par les voies de communication internationales, on applique les dispositions de l'article 62.

(57) (3) L'adresse doit, pour les grandes villes, faire mention de la rue et du numéro ou, à défaut de ces indications, spécifier la profession du destinataire ou donner tous autres renseignements utiles.

(58) (4) Même pour les petites localités, la désignation du destinataire doit être, autant que possible, accompagnée d'une indication complémentaire capable de guider le bureau d'arrivée.

(59) § 3. Pour les télégrammes à destination de la Chine, l'emploi de groupes de quatre chiffres est admis pour désigner le nom et le domicile du destinataire.

(60) § 4. Les indications de l'adresse doivent être écrites dans la langue du pays de destination ou en français; toutefois, celles relatives aux nom, prénoms, raison sociale et domicile sont acceptées telles que l'expéditeur les a libellées.

(61) § 5. (1) L'adresse peut être formée par le nom du destinataire suivi du mot „téléphone” et de l'indicatif d'appel de son raccordement téléphonique. Dans ce cas, l'adresse est libellée comme il suit: „Pauli téléphone Passy 5074 Paris”, et la transmission téléphonique du télégramme au destinataire est facultative.

(62) (2) Si l'expéditeur désire que son télégramme soit obligatoirement téléphoné au destinataire, il inscrit avant l'adresse l'indication de service taxée = TF =, suivie de l'indicatif d'appel du raccordement téléphonique du destinataire; par exemple: = TF Passy 5074 = Pauli Paris. Le bureau de destination est alors tenu de faire parvenir le télégramme par téléphone, à moins que des dispositions de l'administration dont dépend ce bureau ne s'y opposent.

(63) § 6. L'adresse peut aussi être formée par le nom du destinataire et le numéro de sa boîte postale. Dans ce cas, l'adresse est libellée comme il suit: „Pauli boîte postale 275 Paris”.

(64) § 7. Lorsqu'un télégramme est adressé à une personne chez une autre, l'adresse doit comprendre, immédiatement après la désignation du véritable destinataire, l'une des mentions „chez”, „aux soins de” ou toute autre équivalente.

(65) § 8. L'adresse des télégrammes adressés „poste restante” ou „télégraphe restant” doit indiquer le nom du destinataire; l'emploi d'initiales, de

si zawierać nazwisko odbiorcy. Zamieszczenie zamiast nazwiska liter początkowych, cyfr, samych imion lub nazwisk przybranych jest niedozwolone.

(66) § 9. Adres może być napisany w formie umówionej lub skróconej. Jednak prawo otrzymywania telegramów z adresem w podobnej formie uzależnia się od umowy między odbiorcą a miejscowym urzędem telegraficznym.

(67) § 10. Gdy w miejscu przeznaczenia doręczanie telegramów uskutecznią kilka urzędów, eksploatowanych przez różne Zarządy lub przedsiębiorstwa prywatne — urzędy takie na zapytanie jednego z pośród nich, który, otrzymawszy telegram z adresem u siebie niezarejestrowanym, nie ma możliwości doręczenia telegramu, udzielają temu urzędowi wszelkich potrzebnych do doręczenia danych i wskazówek, o ile u siebie znajdują zarejestrowany dany skrót.

(68) § 11. Nazwa urzędu telegraficznego w miejscu przeznaczenia winna być zamieszczona po danych wskazujących adresata i w razie potrzeby jego siedzibę. Nazwę urzędu należy podać w takiej formie, w jakiej ją zamieszczono w pierwszej kolumnie Międzynarodowego spisu urzędów. Nazwa urzędu może być uzupełniona tylko nazwą prowincji lub kraju, albo też obiema temi nazwami. W ostatnim przypadku nazwę prowincji zamieszcza się bezpośrednio po nazwie urzędu.

(69) § 12. (1) Gdy nazwa miejscowości, podanej jako miejsce przeznaczenia, lub — dla radiotelegramów — nazwa stacji lądowej nie jest zamieszczona w odnośnym Międzynarodowym spisie urzędów, nadawca obowiązany jest zamieścić po nazwie miejscowości nazwę prowincji lub kraju przeznaczenia, albo obie te wskazówki, albo wreszcie inną wskazówkę, którą uważa za wystarczające objaśnienie do właściwego skierowania jego telegramu. To samo obowiązuje, gdy istnieje kilka urzędów tej samej nazwy, a nadawca nie może dać ścisłego objaśnienia, któreby umożliwiło ustalenie urzędowej nazwy miejscowości.

(70) (2) Zarówno w pierwszym, jak i w drugim przypadku telegram przyjmuje się tylko na ryzyko i odpowiedzialność nadawcy.

(71) § 13. Odmawia się przyjęcia telegramów, których adresy nie odpowiadają warunkom ustalonym w §§ 2 (1), 8 i 12 (1) niniejszego artykułu.

(72) § 14. We wszystkich przypadkach niedostatecznego adresu telegram przyjmuje się tylko na ryzyko i odpowiedzialność nadawcy, gdy należa on na jego przyjęcie; za niedostateczny adres zawsze ponosi skutki nadawca.

Artykuł 16.

Treść.

(73) § 1. Treść telegramu winna być napisana zgodnie z postanowieniami artykułów 8, 9, 10, 11 i 12 niniejszego Regulaminu.

(74) § 2. Telegramy, które zawierają tylko adres, nie są dozwolone.

chiffres, de simples prénoms, de noms supposés n'est pas admis pour ces correspondances.

(66) § 9. L'adresse peut être écrite sous une forme conventionnelle ou abrégée. Toutefois, la faculté pour un destinataire de se faire remettre un télégramme dont l'adresse est ainsi formée est subordonnée à un arrangement entre ce destinataire et le bureau télégraphique d'arrivée.

(67) § 10. Lorsque, dans la localité de destination, la distribution des télégrammes est assurée par plusieurs bureaux exploités par des administrations ou exploitations privées différentes, ces bureaux communiquent à celui d'entre eux qui leur en fait la demande, les renseignements nécessaires pour remettre un télégramme reçu avec une adresse enregistrée inconnue de ce bureau, mais autorisée par une administration ou exploitation privée autre que celle dont il dépend.

(68) § 11. Le nom du bureau télégraphique de destination doit être placé à la suite des indications de l'adresse qui servent à désigner le destinataire et, le cas échéant, son domicile; il doit être écrit tel qu'il figure dans la première colonne de la nomenclature officielle des bureaux. Ce nom ne peut être suivi que du nom de la subdivision territoriale ou de celui du pays, ou bien de ces deux noms. Dans ce dernier cas, c'est le nom de la subdivision territoriale qui doit suivre immédiatement celui du bureau destinataire.

(69) § 12. (1) Lorsque le nom de la localité donné comme destination, ou celui de la station terrestre désignée pour la transmission d'un radiotélégramme n'est pas mentionné dans la nomenclature officielle y relative, l'expéditeur doit obligatoirement écrire, à la suite de ce nom, soit le nom de la subdivision territoriale, soit celui du pays de destination, soit ces deux indications ou toute autre indication qu'il juge suffisante pour l'acheminement de son télégramme. Il en est de même lorsqu'il existe plusieurs bureaux du nom indiqué et que l'expéditeur n'est pas en mesure de donner des renseignements positifs permettant de définir la désignation officielle de la localité.

(70) (2) Dans l'un comme dans l'autre cas, le télégramme n'est accepté qu'aux risques et périls de l'expéditeur.

(71) § 13. Les télégrammes dont l'adresse ne satisfait pas aux conditions prévues dans les §§ 2 (1), 8 et 12 (1) du présent article sont refusés.

(72) § 14. Dans tous les cas d'insuffisance de l'adresse, les télégrammes ne sont acceptés qu'aux risques et périls de l'expéditeur, si celui-ci persiste à en demander l'expédition; de toute manière, l'expéditeur supporte les conséquences de l'insuffisance de l'adresse.

Article 16.

Libellé du texte.

(73) § 1. Le texte des télégrammes doit être libellé conformément aux dispositions des articles 8, 9, 10, 11 et 12 du présent Règlement.

(74) § 2. Les télégrammes ne comportant que l'adresse ne sont pas admis.

Artykuł 17.

Podpis. Zaświadczenie podpisu.

(75) § 1. Podpis nie jest obowiązkowy. Podpis może być wyrażony w dowolnej formie.

(76) § 2. Nadawca ma prawo zamieścić w swym telegramie zaświadczenie podpisu, jeżeli to zaświadczenie sporządza uprawniona władza według form ustawodawstwa kraju nadania. Nadawca może żądać odtelegrafowania zaświadczenia bądź dosłownie, bądź według następującego wzoru: „signature légalisée par...” (podpis zaświadczony przez...). Zaświadczenie zamieszcza się po podpisie telegramu.

(77) § 3. Urząd nadawczy sprawdza wiarygodność zaświadczenia. Urząd powinien odmówić przyjęcia i wydania zaświadczenia, gdy nie jest sporządzone według form ustawodawstwa kraju nadania.

ROZDZIAŁ VI.

OBLICZANIE LICZBY WYRAZÓW.

Artykuł 18.

Przepisy stosowane do wszystkich części telegramu.

(73) § 1. (1) Wszystko to, co nadawca napisze na oryginalnym telegramie i co ma być odtelegrafowane, z wyjątkiem wskazania drogi, podlega opłacie, a więc wchodzi do liczby wyrazów.

(79) (2) Jednakże kreski, które służą tylko do oddzielenia na oryginalnym telegramie poszczególnych wyrazów lub grup, nie podlegają opłacie, ani nie są odtelegrafowane. Również nie taryfikuje się, ani wydaje przez aparat znaków pisarskich, apostrofów i łączników, chyba, że nadawca stanowczo tego żąda, lecz wówczas podlegają opłacie.

(80) (3) Gdy znaki pisarskie zostały zamieszczone nie pojedynczo, lecz ugrupowane jeden za drugim, wówczas oblicza się je jako grupy cyfr (§§ 7 i 8).

(81) § 2. (1) Rodzaj telegramu, nazwa urzędu nadawczego, numer telegramu, data i czas nadania, uwagi służbowe [przykład: „Etat” (państwowy), „Percevoir” (pobrać)], droga telegramu, również inne wyrazy, liczby i znaki, które tworzą nagłówek, opłacie nie podlegają. Te z powyższych danych, które dochodzą do urzędu przeznaczenia, a w każdym razie data i czas nadania, których przesłanie jest obowiązkowe, są zamieszczone na blankiecie wręczanym odbiorcy.

(82) (2) Nadawca może zamieścić te same wskazania w całości lub częściowo w treści samego telegramu. Wówczas jednak podlegają one obliczeniu i opłacie.

(83) § 3. Zaświadczenie podpisu w tej formie, w jakiej ma być odtelegrafowane, podlega obliczeniu i opłacie.

(84) § 4. Przy przyjmowaniu telegramu, który zawiera ponad pięćdziesiąt wyrazów, urzędnik taryfikujący telegram oznacza krzyżykiem ¹⁾ ostatni wy-

¹⁾ Telegrafuje się jako znak równania (art. 37 § 8 (1)).

Article 17.

Libellé de la signature; légalisation.

(75) § 1. La signature n'est pas obligatoire; elle peut être libellée par l'expéditeur sous une forme quelconque.

(76) § 2. L'expéditeur a la faculté de comprendre dans son télégramme la légalisation de sa signature, si cette légalisation a été faite par une autorité compétente, selon les lois du pays d'origine. Il peut faire transmettre cette légalisation, soit textuellement soit sous la formule: „signature légalisée par...”. La légalisation prend place après la signature du télégramme.

(77) § 3. Le bureau de dépôt vérifie l'authenticité de la légalisation. Il doit refuser l'acceptation et la transmission de la légalisation si elle n'a pas été faite selon les lois du pays d'origine.

CHAPITRE VI.

COMPTE DES MOTS.

Article 18.

Dispositions applicables à toutes les parties d'un télégramme.

(78) § 1. (1) Tout ce que l'expéditeur écrit sur sa minute pour être transmis est taxé et, en conséquence, compris dans le nombre de mots, excepté l'indication de la voie.

(79) (2) Toutefois, les tirets qui ne servent qu'à séparer sur la minute les différents mots ou groupes d'un télégramme ne sont ni taxés ni transmis, et les signes de ponctuation, apostrophes et traits d'union ne sont transmis et, par suite, taxés que sur la demande formelle de l'expéditeur.

(80) (3) Lorsque des signes de ponctuation, au lieu d'être employés isolément, sont répétés à la suite les uns des autres, ils sont taxés comme des groupes de chiffres (§§ 7 et 8).

(81) § 2. (1) La nature du télégramme, le nom du bureau d'origine, le numéro du télégramme, la date et l'heure de dépôt, les mentions de service (par exemple: „Etat”, „Percevoir”), les indications de voie et les mots, nombres ou signes qui constituent le préambule, ne sont pas taxés. Ceux de ces renseignements qui parviennent au bureau d'arrivée et dans tous les cas la date et l'heure de dépôt, dont la transmission est obligatoire, figurent sur la copie remise au destinataire.

(82) (2) L'expéditeur peut insérer ces mêmes indications, en tout ou en partie, dans le texte de son télégramme. Elles entrent alors dans le compte des mots taxés.

(83) § 3. La légalisation de la signature, telle qu'elle est transmise, entre dans le compte des mots taxés.

(84) § 4. Lors de l'acceptation d'un télégramme de plus de cinquante mots, l'agent taxateur marque d'une croix ¹⁾ le dernier mot de chaque tranche

¹⁾ A transmettre comme „double trait” [art. 37, § 8 (1)].

- raz każdego ustępu po pięćdziesiąt wyrazów rzeczywistych (bez stosowania zasady taryfikacji); płatne wskazówki służbowe i wyrazy adresu wchodzi do pierwszego ustępu o pięćdziesięciu wyrazach.
- (85) § 5. Za jeden wyraz we wszystkich językach liczy się:
- (86) a) każdą płatną wskazówkę służbową z tych, jakie zamieszczono w art. 14 § 1, w drugiej kolumnie;
- (87) b) w telegramach przekazowych — nazwę urzędu pocztowego nadawczego, nazwę urzędu pocztowego, który ma wypłacić przekaz, oraz nazwę miejscowości, w której zamieszkuje odbiorca przekazu. Urzędnik taryfikujący winien przestrzegać postanowienia art. 19 § 2, o ile znajduje ono zastosowanie względem telegramów przekazowych;
- (88) c) każdy znak, każdą literę, każdą oddzielną cyfrę, jak również każdy znak pisarski, apostrof, łącznik lub kreskę ułamkową, odtelegrafowane na żądanie nadawcy (§ 1);
- (89) d) podkreślenie, bez względu na długość;
- (90) e) nawias (oba tworzące go znaki).
- (91) § 6. Wyrazy oddzielone lub połączone pomocą apostrofu, łącznika lub kreski ułamkowej, liczy się jako oddzielne wyrazy.
- (92) § 7. Grupy cyfr, grupy liter, liczby zwykle utworzone z cyfr i liter oblicza się za tyle wyrazów, ile razy zawierają po pięć znaków, pozostałą resztę liczy się za jeden wyraz.
- (93) § 8. Za jedną cyfrę lub literę liczy się wchodzące w skład grupy kropki, przecinki, dwukropki, łączniki i kreski ułamkowe. Również za jeden znak liczy się każdą literę lub cyfrę dodaną do numeru domu w adresie, nawet, gdy chodzi o adres umieszczony w treści lub w podpisie telegramu.
- (94) § 9. (1) Łączenie lub zniekształcenie wyrazów wbrew duchowi danego języka jest niedozwolone.
- (95) (2) Jednak nazwiska rodowe jednej i tej samej osoby, pełne nazwy miejscowości, placów, bulwarów, ulic oraz innych dróg publicznych, nazwy statków, znaki statków powietrznych, wyrazy złożone, których uzasadnienia można w razie potrzeby dowieść, liczby całkowite, ułamki, liczby dziesiętne lub ułamki wyrażone słowami — mogą być zgrupowane w jeden wyraz, który oblicza się w myśl postanowień art. 20 § 1.
- (96) (3) To samo dotyczy liczb pisanych słowami, gdy cyfry wyrażono oddzielnie lub grupami, na przykład:
trzydzieścitrzydzieści zamiast trzytyśiąc trzydzieści, albo sześćczterysześć zamiast sześćsetczterdzieściszeseść.
- (97) § 10. Obliczenie liczby wyrazów dokonane przez urząd nadawczy lub przez ruchomą stację —
- de cinquante mots réels (indépendamment des règles de taxation), les indications de service taxées et les mots de l'adresse étant compris dans la première tranche.
- (85) § 5. Sont comptés pour un mot dans tous les langages:
- (86) a) chacune des indications de service taxées telles qu'elles figurent à l'article 14 § 1, dans la seconde colonne;
- (87) b) dans les télégrammes-mandats, le nom du bureau postal d'émission, le nom du bureau postal payeur et celui de la localité où réside le bénéficiaire. En tant qu'elle est applicable aux télégrammes-mandats, l'agent taxateur doit s'en tenir à la disposition de l'article 19, § 2;
- (88) c) tout caractère, toute lettre, tout chiffre isolé, ainsi que tout signe de ponctuation, apostrophe, trait d'union ou barre de fraction, transmis à la demande de l'expéditeur (§ 1);
- (89) d) le souligné, sans égard à sa longueur;
- (90) e) la parenthèse (les deux signes servant à la former).
- (91) § 6. Les mots séparés ou réunis par une apostrophe, par un trait d'union ou par une barre de fraction, sont respectivement comptés comme des mots isolés.
- (92) § 7. Les groupes de chiffres, les groupes de lettres, les nombres ordinaux composés de chiffres et de lettres sont comptés comme autant de mots qu'ils contiennent de fois cinq caractères, plus un mot pour l'excédent.
- (93) § 8. Sont comptés pour un chiffre ou une lettre, dans le groupe où ils figurent, les points, les virgules, les deux points, les tirets et les barres de fraction. Il en est de même des lettres ou des chiffres ajoutés à un numéro d'habitation dans une adresse, même quand il s'agit d'une adresse figurant dans le texte ou dans la signature d'un télégramme.
- (94) § 9. (1) Les réunions ou altérations de mots contraires à l'usage de la langue à laquelle ils appartiennent ne sont pas admises.
- (95) (2) Toutefois, les noms patronymiques appartenant à une même personne, les désignations complètes de lieux, places, boulevards, rues et autres voies publiques, les noms de navires, les désignations d'aéronefs, les mots composés dont, le cas échéant, l'admission peut être justifiée, les nombres entiers, les fractions, les nombres décimaux ou fractionnaires écrits en toutes lettres, peuvent être groupés en un seul mot, qui est compté conformément aux prescriptions de l'article 20, § 1.
- (96) (3) Il en est de même pour les nombres écrits en toutes lettres, dans lesquels les chiffres sont indiqués isolément ou par groupes, par exemple: trentetrente au lieu de troismilletrente ou sixquatre-tresix au lieu de sixcentquarantesix.
- (97) § 10. Le compte des mots du bureau ou de la station mobile d'origine est décimal, tant pour la

dawcą jest miarodajne zarówno przy wydawaniu telegramu przez aparat, jak i w obrachunkach międzynarodowych.

transmission que pour les comptes internationaux.

Artykuł 19.

Article 19.

Obliczanie liczby wyrazów w adresie.

Compte des mots de l'adresse.

(98) § 1. Za jeden wyraz w adresie liczy się:

(98) § 1. Sont comptés pour un mot dans l'adresse

(99) a) nazwę telegraficznego urzędu oddawczego, nazwę stacji lądowej oddawczej lub stacji ruchomej oddawczej, napisaną tak, jak została zamieszczona w pierwszej kolumnie Międzynarodowego spisu, oraz uzupełnioną wszystkimi określeniami podanymi w tejże kolumnie;

(99) a) le nom du bureau télégraphique ou de la station terrestre, ou de la station mobile de destination écrit tel qu'il figure dans la première colonne des nomenclatures officielles et complété par toutes les indications qui figurent dans cette colonne;

(100) b) nazwę telegraficznego urzędu oddawczego lub nazwę stacji lądowej oddawczej, uzupełnioną bądź przez wskazanie kraju lub prowincji, albo przez jedno i drugie, bądź też przez jakąś inną wskazówkę, gdy nazwa ta nie została jeszcze zamieszczona w Międzynarodowym spisie (art. 15 § 12);

(100) b) le nom du bureau télégraphique de destination ou celui de la station terrestre, complété soit par la désignation du pays ou de la subdivision territoriale, ou par l'une et l'autre, soit par toute autre indication, lorsque ce nom n'est pas encore publié dans les nomenclatures officielles (art. 15, § 12);

(101) c) lub też, nazwę prowincji lub kraju, gdy podano ją zgodnie ze wskazówkami wspomnianego spisu, lub ich inne nazwy wyrażone w tej formie, w jakiej uwidoczniono je we wstępie do Międzynarodowego spisu urzędów.

(101) c) respectivement, les noms de subdivisions territoriales ou de pays s'ils sont écrits en conformité des indications desdites nomenclatures, ou de leurs autres dénominations telles qu'elles sont données dans la préface de ces nomenclatures.

(102) § 2. Gdy poszczególne części każdego z wyrażeń z pod a), b) i c) paragrafu 1, które oblicza się za jeden wyraz, nie zostały zgrupowane przez samego nadawcę, czyni to urzędnik przyjmujący telegram.

(102) § 2. Lorsque les différentes parties de chacune des expressions visées respectivement sous a), b) et c) du § 1 et comptées pour un mot ne sont pas groupées, l'agent taxateur réunit ces différentes parties en un seul mot.

(103) § 3. Nazwy ulic i domów złożone z cyfr i liter oblicza się za tyle wyrazów, ile razy zawierają po pięć cyfr lub liter, pozostałą resztę liczy się również za jeden wyraz.

(103) § 3. Les désignations de rues et d'habitations, composées de chiffres et de lettres, sont comptées comme autant de mots qu'elles contiennent de fois cinq chiffres ou lettres, plus un mot pour l'excédent.

(104) § 4. Kreski ułamkowej nie liczy się za jeden znak w grupie cyfr lub w grupie cyfr i liter, które stanowią numer domu, nawet wówczas, gdyby tę kreskę nadawca zamieścił na oryginale telegramu (art. 12 § 6 (2)).

(104) § 4. La barre de fraction n'est pas comptée pour un caractère dans le groupe de chiffres ou de chiffres et de lettres constituant un numéro d'habitation, alors même que l'expéditeur l'aurait écrite sur sa minute (art. 12, § 6 (2)).

(105) § 5. Każdy inny wyraz w adresie liczy się za tyle wyrazów, ile razy zawiera po piętnaście znaków, z doliczeniem jednego wyrazu za pozostałą część, nawet gdy mamy do czynienia z telegramem o treści podanej w języku tajnym lub mieszanym t. j. utworzonym z języka jawnego i tajnego.

(105) § 5. Tout autre mot l'adresse est compté pour autant de mots qu'il contient de fois quinze caractères, plus un mot pour l'excédent, s'il y a lieu, même lorsqu'il s'agit d'un télégramme dont le texte est rédigé en langage secret ou mixte clair-secret.

Artykuł 20.

Article 20.

Obliczanie liczby wyrazów w treści.

Compte des mots texte.

(106) § 1. (1) W telegramach, których treść jest napisana wyłącznie w języku jawnym, każdy oddzielny wyraz i każde dozwolone zgrupowanie wyrazów liczy się za tyle wyrazów, ile razy zawiera po piętnaście znaków — pozostałą resztę liczy się również za jeden wyraz. Znaki handlowe oblicza się

(106) § 1. (1) Dans les télégrammes dont le texte est rédigé exclusivement en langage clair, chaque mot simple et chaque groupement de mots autorisé sont comptés respectivement pour autant de mots qu'ils contiennent de fois quinze caractères, plus un mot pour l'excédent, s'il y a lieu. Les marques

za tyle wyrazów, ile razy zawierają po pięć znaków, pozostałą resztę również za jeden wyraz.

(107) (2) W telegramach meteorologicznych litera x liczy się za jedną cyfrę w grupie cyfr, w której jest zamieszczona.

(108) (3) W ten sam sposób, jak podano w ustępie (1), oblicza się telegramy bankowe i tym podobne, których treść napisana w języku jawnym zawiera wyraz lub liczbę kontrolną umieszczoną na początku treści. Jednak ten wyraz lub liczba kontrolna nie może przekraczać pięciu liter lub pięciu cyfr.

(109) § 2. Wszelako nazwy urzędów telegraficznych oraz stacyj lądowych i ruchomych takie, jakie wyszczególniono w art. 19 § 1, nazwy miast, krajów i prowincyj mogą być zgrupowane w jeden wyraz, który oblicza się według postanowień § 1.

(110) § 3. (1) W języku umówionym takim, jaki określono w art. 10, maksymalną długość jednego wyrazu ustala się na pięć liter.

(111) (2) Wyrazy w języku jawnym, zamieszczone w treści telegramu mieszanego, złożonego z wyrazów w języku jawnym i w języku umówionym, oblicza się w ten sposób, że za jeden wyraz liczy się każde pięć liter, a pozostałą resztę również za jeden wyraz.

(112) (3) Jeżeli telegram mieszany zawiera ponadto treść w języku szyfrowym, to ustępy w tym języku oblicza się w ten sposób, że każde pięć znaków liczy się za jeden wyraz — pozostałą resztę również za jeden wyraz.

(113) (4) Wyrazy, które nie odpowiadają warunkom ani języka jawnego, ani języka umówionego, oblicza się za tyle wyrazów, ile razy zawierają po pięć liter, a pozostałą resztę — również za jeden wyraz.

(114) § 4. Jeżeli telegram zawiera tylko ustępy w języku jawnym i ustępy w języku szyfrowym — telegram oblicza się według pełnej taryfy, przyczem ustępy w języku jawnym oblicza się według postanowień § 1 niniejszego artykułu, a ustępy w języku szyfrowym — według postanowień art. 18 §§ 7 i 8.

Artykuł 21.

Obliczanie liczby wyrazów w podpisie.

(115) § 1. Każdy wyraz w podpisie oblicza się za tyle wyrazów, ile razy zawiera po piętnaście znaków, licząc pozostałą resztę za jeden wyraz, również w odniesieniu do telegramów z treścią napisaną w języku tajnym lub mieszanym t. j. utworzonym z języków jawnego i tajnego.

(116) § 2. Jednak nazwy urzędów telegraficznych, nazwy stacyj lądowych i ruchomych, takie, jakie wyszczególniono w art. 19 § 1, nazwy miast, krajów i prowincyj mogą być zgrupowane w jeden wyraz, który oblicza się według postanowień art. 20 § 1.

de commerce sont comptées pour autant de mots qu'elles contiennent de fois cinq caractères, plus un mot pour l'excédent.

(107) (2) Dans les télégrammes météorologiques, la lettre x est comptée pour un chiffre dans le groupe de chiffres où elle figure.

(108) (3) Sont traités comme il est prescrit à l'alinéa (1), les télégrammes de banque et ceux analogues dont le texte, rédigé en langage clair, comprend un mot ou un nombre de contrôle placé en tête du texte. Toutefois, la longueur du mot ou du nombre de contrôle ne peut excéder cinq lettres ou cinq chiffres.

(109) § 2. Toutefois, les noms de bureaux télégraphiques et de stations terrestres et mobiles tels qu'ils sont définis à l'article 19, § 1, les noms de villes, de pays et de subdivisions territoriales, peuvent être groupés en un seul mot, qui est compté conformément aux prescriptions du § 1.

(110) § 3. (1) Dans le langage convenu tel qu'il est défini à l'article 10, le maximum de longueur d'un mot est fixé à cinq lettres.

(111) (2) Les mots en langage clair insérés dans le texte d'un télégramme mixte, composé de mots en langage clair et de mots en langage convenu, sont comptés pour un mot jusqu'à concurrence de cinq lettres, l'excédent étant compté pour un mot par série indivisible de cinq lettres.

(112) (3) Si le télégramme mixte comprend, en outre, un texte en langage chiffré, les passages en langage chiffré sont comptés pour un mot jusqu'à concurrence de cinq caractères, l'excédent étant compté pour un mot par série indivisible de cinq caractères.

(113) (4) Les mots qui ne remplissent ni les conditions du langage clair ni les conditions du langage convenu sont comptés pour autant de mots qu'ils contiennent de fois cinq lettres, plus un mot pour l'excédent.

(114) § 4. Si le télégramme mixte ne comprend que des passages en langage clair et des passages en langage chiffré, le télégramme est taxé à plein tarif et les passages en langage clair sont comptés suivant les prescriptions du § 1 du présent article, et ceux en langage chiffré suivant les prescriptions de l'article 18, §§ 7 et 8.

Article 21.

Compte des mots de la signature.

(115) § 1. Chaque mot de la signature est compté pour autant de mots qu'il contient de fois quinze caractères, plus un mot pour l'excédent, même lorsqu'il s'agit d'un télégramme dont le texte est rédigé en langage secret ou mixte clair-secret.

(116) § 2. Toutefois, les noms de bureaux télégraphiques et de stations terrestres et mobiles tels qu'ils sont définis à l'article 19, § 1, les noms de villes, de pays et de subdivisions territoriales peuvent être groupés en un seul mot, qui est compté conformément aux prescriptions de l'article 20, § 1.

Artykuł 22.

Podanie liczby wyrazów w nagłówku.

(117) § 1. W razie różnicy między liczbą wyrazów, ustaloną według zasad taryfikacji, a liczbą wyrazów rzeczywistych (łącznie z literami i cyframi oddzielnymi, grupami liter i cyfr oraz znakami pisarskimi i innymi), o ile to nie jest telegram służbowy lub bezpłatna nota służbowa, należy podać ułamek, którego licznik oznacza liczbę wyrazów obliczonych według zasad taryfikacji, a mianownik — liczbę wyrazów rzeczywistych.

(118) § 2. Postanowienie to należy stosować w szczególności, gdy:

- 1° telegram w języku jawnym zawiera wyrazy dłuższe ponad piętnaście znaków,
- 2° telegram o treści w języku umówionym zawiera wyrazy w języku jawnym dłuższe ponad pięć liter,
- 3° grupy cyfr lub liter zawierają ponad pięć znaków.

Artykuł 23.

Nieprawidłowe obliczanie wyrazów. Sprostowanie możliwych błędów.

(119) § 1. Gdy telegram w języku jawnym, lub w telegramie mieszanym część tego telegramu, wyrażona w języku jawnym, zawiera wyrazy połączone lub zniekształcone wbrew duchowi języka w języku innym niż język lub języki kraju nadania, to w przeciwnieństwie do ogólnego postanowienia, zamieszczonego w artykule 18 § 10, Zarządy mają prawo wydać urzędowi oddawczemu polecenie pobrania od adresata sumy niedoboru. Przy zastosowaniu tego uprawnienia, gdy adresat odmawia uiszczenia opłaty uzupełniającej, urząd oddawczy może uchylić się od doręczenia telegramu.

(120) § 2. Zarządy, które wprowadziły u siebie powyższe postanowienia, zawiadamiają o tem inne Zarządy za pośrednictwem Biura Związku.

(121) § 3. W razie odmowy uiszczenia dopłaty, do urzędu nadawczego wysyła się notę służbową treści następującej: „A Wien Paris 18 1710 (data i czas nadania) 456 dix huit (osiemnastego) Lemoine (numer telegramu, data wyrażona słowami, nazwisko adresata) (podać wyrazy niewłaściwie połączone lub zniekształcone)...; mots (wyrazów) (podać za ile wyrazów należało pobrać opłatę)”. Gdy nadawca powiadomiony należycie o przyczynie niedoręczenia zgadza się uiszczyć dopłatę, do urzędu oddawczego wysyła się notę służbową treści następującej: „A Paris Wien 18 1940 (data i godzina nadania) 456 dix huit Lemoine (numer telegramu, data wyrażona słowami, nazwisko adresata) complément perçu (dopłatę pobrano)”. Po otrzymaniu takiej noty służbowej urząd oddawczy doręcza telegram, o ile był wstrzymany.

(122) § 4. Przy stosowaniu niniejszego artykułu, jak również artykułu 18 §§ 5, 6, 7, 8 i 10, artykułu 19 § 2 i artykułu 20, statki uważane są za część terytorjum tego kraju, do którego należą.

Article 22.

Indication du nombre des mots dans le préambule.

(117) § 1. En cas de différence entre le nombre des mots établi suivant les règles de la taxation et celui des mots réels (y compris les lettres et chiffres isolés, les groupes de lettres et de chiffres et les signes de ponctuation et autres), on emploie, sauf en ce qui concerne les télégrammes de service et les avis de service non taxés, une fraction dont le numérateur indique le nombre des mots établi suivant les règles de la taxation et le dénominateur celui des mots réels.

(118) § 2. Cette disposition s'applique notamment:

- 1° au cas où un télégramme en langage clair contient des mots de plus de 15 caractères;
- 2° au cas où un télégramme dont le texte est en langage convenu comprend des mots clairs de plus de 5 lettres;
- 3° aux groupes de chiffres ou de lettres comportant plus de 5 caractères.

Article 23.

Irrégularités dans le compte des mots. Redressement éventuel d'erreurs.

(119) § 1. Par exception à la règle générale stipulée à l'article 18, § 10, lorsqu'un télégramme en langage clair ou la partie en langage clair d'un télégramme mixte contient des réunions ou des altérations de mots d'une langue autre que celle ou celles du pays d'origine, contrairement à l'usage de cette langue, les administrations ont le droit de prescrire que le bureau d'arrivée recouvre sur le destinataire le montant de la taxe perçue en moins. Lorsqu'il est fait usage de ce droit, le bureau d'arrivée peut ne pas remettre le télégramme si le destinataire refuse de payer.

(120) § 2. Les administrations qui font usage de la disposition ci-dessus en informent les autres administrations par l'intermédiaire du Bureau de l'Union.

(121) § 3. Dans le cas de refus de paiement, un avis de service ainsi conçu est adressé au bureau de départ „A Wien Paris 18 1710 (date et heure de dépôt) 456 dix huit Lemoine (numéro du télégramme, date en toutes lettres, nom du destinataire)... (reproduire les mots réunis abusivement ou altérés)...; mots (indiquer pour combien de mots on aurait dû taxer)”. Si l'expéditeur, dûment avisé du motif de non remise, consent à payer le complément, un avis de service ainsi conçu est adressé au bureau destinataire: „A Paris Wien 18 1940 (date et heure de dépôt) = 456 dix huit Lemoine (numéro du télégramme, date en toutes lettres, nom du destinataire) complément perçu”. Dès la réception de cet avis de service, le bureau d'arrivée remet le télégramme, si celui-ci a été retenu.

(122) § 4. Pour l'application du présent article, ainsi que de l'article 18, §§ 5, 6, 7, 8 et 10, de l'article 19, § 2 et de l'article 20, un navire est considéré comme faisant partie du territoire du gouvernement duquel il relève.

(123) § 5. Gdy Zarząd kraju nadania stwierdzi, że za telegram pobrano opłatę niedostateczną, może ściągnąć od nadawcy dopłatę. To samo czyni ten Zarząd, gdy o usterkach został powiadomiony przez Zarząd tranzytowy lub kraju przeznaczenia. W tym ostatnim przypadku, jeżeli pobranie dopłaty może nastąpić, odpowiednie stawki zalicza się na korzyść zainteresowanych Zarządów.

(124) § 6. Żaden z urzędów tranzytowych ani urząd oddawczy nie ma prawa, poza przypadkami przewidzianymi w § 1, zatrzymać telegramu w drodze, ani wstrzymać doręczenia.

(125) § 7. Gdy urząd oddawczy stwierdzi, że telegram nieśpieszny, napisany w innym języku niż język lub języki kraju nadania, nie odpowiada warunkom podanym w § 2 art. 75 lub, że telegram nieśpieszny nie odpowiada warunkom podanym w §§ 4, 5 (1) i (2) artykułu 75, urząd ten może pobrać od adresata dopłatę, która stanowi różnicę między opłatą za ten telegram według pełnej taryfy i opłatą zniżoną.

(126) § 8. Te same przepisy stosują się również do telegramów listowych i telegramów gratulacyjnych.

(127) § 9. Jeżeli adresat odmawia uiszczenia dopłaty, postępuje się według zasad podanych w §§ 1 i 3.

Artykuł 24.

Przykłady obliczania wyrazów.

(128) Następujące przykłady ustalają pojmowanie przepisów dotyczących obliczania wyrazów:

	Liczba wyrazów:	
	w adresie	w treści i podpisie
New York ¹⁾	1	2
Newyork	1	1
Frankfurt Main ¹⁾	1	2
Frankfurtmain	1	1
Sanct Pölten ¹⁾	1	2
Sanctpölten	1	1
Emmingen, Kr. Soltau ^{1) 2)}	1	3
EmmingenkrSoltau (16 liter)	1	2
Emmingen, Württ ^{1) 2)}	1	2
Emmingenwürtt	1	1
New South Wales ¹⁾	1	3
Newsouthwales	1	1
= RP 2,50 = (płatna wskazówka służbowa)	1	—
= Réexpédié de Tokio = (płatna wskazówka służbowa)	1	—
	Liczba wyrazów:	
Van de Brande		3
Van debrande		2
Vandebrande		1

¹⁾ W adresie te oddzielne wyrażenia urzędnik przyjmujący telegram łączy w jeden wyraz.

²⁾ Nazwy urzędów odpowiadające danym w pierwszej kolumnie Międzynarodowego spisu.

(123) § 5. Lorsque l'administration d'origine constate qu'une taxe insuffisante a été perçue pour un télégramme, elle peut recouvrer le complément sur l'expéditeur, et elle opère de même lorsque les irrégularités lui sont signalées par une administration de transit ou par celle d'arrivée. Dans ce dernier cas, et si la perception des taxes peut avoir lieu, les quotes-parts de taxes sont dues aux différentes administrations intéressées.

(124) § 6. Aucun bureau de transit ou de destination ne peut surseoir à l'acheminement ou à la remise du télégramme, sauf dans le cas prévu au § 1.

(125) § 7. Lorsque le bureau d'arrivée constate qu'un télégramme différé, libellé dans une langue autre que celle ou celles du pays d'origine, ne remplit pas les conditions fixées au § 2 de l'article 75, ou qu'un télégramme différé ne remplit pas les conditions fixées aux §§ 4, 5 (1) et (2) de l'article 75, il peut percevoir sur le destinataire un complément de taxe égal à la différence entre le prix d'un télégramme à plein tarif et celui d'un télégramme différé.

(126) § 8. Les mêmes dispositions sont applicables aux lettres-télégrammes et aux télégrammes de félicitations.

(127) § 9. Si le destinataire refuse de payer les taxes, il est fait application des dispositions des §§ 1 et 3.

Article 24.

Exemples de compte des mots.

(128) Les exemples suivants déterminent l'interprétation des règles à suivre pour compter les mots:

	Nombre de mots	
	dans l'adresse	dans le texte et dans la signature
New York ¹⁾	1	2
Newyork	1	1
Frankfurt Main ¹⁾	1	2
Frankfurtmain	1	1
Sanct Poelten ¹⁾	1	2
Sanctpoelten	1	1
Emmingen, Kr. Soltau ^{1) 2)}	1	3
EmmingenkrSoltau (16 caractères)	1	2
Emmingen, Württ ^{1) 2)}	1	2
Emmingenwürtt	1	1
New South Wales ¹⁾	1	3
Newsouthwales	1	1
= RP 2,50 = (indication de service taxée)	1	—
= Réexpédié de Tokio = (indication de service taxée)	1	—
	Nombre de mots	
Van de Brande		3
Van debrande		2
Vandebrande		1

¹⁾ Dans l'adresse, ces diverses expressions sont groupées par l'agent taxateur.

²⁾ Noms de bureaux, conformes aux indications de la première colonne de la nomenclature officielle des bureaux télégraphiques.

Liczba wyrazów:		Nombre de mots	
Du Bois	2	Du Bois	2
Dubois (nazwisko)	1	Dubois (nom de personne)	1
Belgrave Square	2	Belgrave Square	2
Belgravesquare	1	Belgravesquare	1
Hyde Park	2	Hyde Park	2
Hydepark	1	Hydepark	1
Hydepark Square	2	Hydepark square	2
Hydeparksquare	1	Hydeparksquare	1
Saint James street	3	Saint James street	3
Saintjames street	2	Saintjames street	2
Saintjamesstreet (16 liter)	2	Saintjamesstreet (16 caractères)	2
Stjamesstreet	1	Stjamesstreet	1
5th Avenue	2	5th Avenue	2
332nd Street	2	332nd Street	2
East 36 street	3	East 36 street	3
East thirtysix street	3	East thirtysix street	3
East thirtysixstreet	2	East thirtysixstreet	2
Rue de la paix	4	Rue de la paix	4
Rue dela paix	3	Rue dela paix	3
Rue de lapaix	3	Rue de lapaix	3
Rue delapaix	2	Rue delapaix	2
Ruedelapaix	1	Ruedelapaix	1
Boulevarditaliens (17 liter)	2	Boulevarditaliens (17 caractères)	2
Boulevarddesitaliens (20 liter)	2	Boulevarddesitaliens (20 caractères)	2
Bditaliens	1	Bditaliens	1
Corso Umberto	2	Corso Umberto	2
Corsoumberto	1	Corsoumberto	1
Corso Carlo Felice	3	Corso Carlo Felice	3
Corso Carlofelice	2	Corso Carlofelice	2
Corsocarlofelice (16 liter)	2	Corsocarlofelice (16 caractères)	2

—:—:—

Numery domów.

5 bis (w adresie odtelegrafować 5/bis)	1
15 A lub 15a (w adresie odtelegrafować 15/a)	1
15-3 lub 15 ³ (w adresie odtelegrafować 15/3)	1
15 bpr (5 znaków — w adresie odtelegrafować 15/bpr)	1
15/3 h 1 (5 znaków — w adresie odtelegrafować 15/3/h/1)	1
15 bis/4 (6 znaków — w adresie odtelegrafować 15/bis/4)	2
A 15 (w adresie odtelegrafować a/15)	1
1021 A/5 (6 znaków—w adresie odtelegrafować 1021/a/5)	2
19 B/4 ög (6 znaków—w adresie odtelegrafować 19/b/4/og)	2

—:—:—

Two hundred and thirty four	5
Twohundredandthirtyfour (23 litery)	2
Trois deuxtiers	2
Troisdeuxtiers	1
Troisneufdixièmes (17 liter)	2
Sixfoursix (zamiast 646)	1
Quatorzevingt (zamiast 1420)	1
Eentweezes (zamiast 126)	1
Einzweivier (zamiast 124)	1
Un deux quatre (trzy oddzielne cyfry)	3
Deux mille cent quatre -vingt-quatorze	6

Numéros d'habitation.

5 bis (transmettre dans l'adresse 5/bis)	1
15 A ou 15a (transmettre dans l'adresse 15/a)	1
15-3 ou 15 ³ (transmettre dans l'adresse 15.3)	1
15 bpr (transmettre dans l'adresse 15/bpr) (5 caractères)	1
15/3 h 1 (transmettre dans l'adresse 15/3/h/1) (5 caractères)	1
15 bis/4 (transmettre dans l'adresse 15/bis/4) (6 caractères)	2
A 15 (transmettre dans l'adresse a/15)	1
1021 A/5 (transmettre dans l'adresse 1021/a 5) (6 caractères)	2
19 B 4 ög (transmettre dans l'adresse 19.b.4/og) (6 caractères)	2

Two hundred and thirty four	5
Twohundredandthirtyfour (23 caractères)	2
Trois deuxtiers	2
Troisdeuxtiers	1
Troisneufdixièmes (17 caractères)	2
Sixfoursix (au lieu de 646)	1
Quatorzevingt (au lieu de 1420)	1
Eentweezes (au lieu de 126)	1
Einzweivier (au lieu de 124)	1
Un deux quatre (trois chiffres différents)	3
Deux mille cent quatre-vingt-quatorze	6

Liczba wyrazów:		Nombre de mots.	
Deuxmillecentquatrevingtquatorze		Deuxmillecentquatrevingtquatorze	
(32 litery)	3	(32 caractères)	3
Responsabilité (14 liter)	1	Responsabilité (14 caractères)	1
Incompréhensible (16 liter)	2	Incompréhensible (16 caractères)	2
Wie geht's ¹⁾	4	Wie geht ' s ¹⁾	4
Wie geht's	3	Wie geht's	3
Wie gehts ²⁾	2	Wie gehts ²⁾	2
a-t-il ¹⁾	5	a - t - il ¹⁾	5
a-t-il	3	a-t-il	3
C'est-à-dire ¹⁾	7	c ' est - à - dire ¹⁾	7
C'est-à-dire	4	c'est-à-dire	4
aujourd'hui	2	aujourd'hui	2
aujourd'hui	1	aujourd'hui	1
porte-monnaie	2	porte-monnaie	2
portemonnaie	1	portemonnaie	1
Prince of Wales	3	Prince of Wales	3
Princeofwales (statek)	1	Princeofwales (navire)	1
3/4 8 (jedna grupa — 4 znaki)	1	3/4 8 (un groupe, 4 caractères)	1
44 1/2 (5 znaków)	1	44 1/2 (5 caractères)	1
444 1/2 (6 znaków)	2	444 1/2 (6 caractères)	2
444,5 (5 znaków)	1	444,5 (5 caractères)	1
444,55 (6 znaków)	2	444,55 (6 caractères)	2
44/2 (4 znaki)	1	44/2 (4 caractères)	1
44/ (3 znaki)	1	44/ (3 caractères)	1
27th	1	27th	1
17me	1	17me	1
233rd	1	233rd	1
2% (4 znaki)	1	2% (4 caractères)	1
2 p %	3	2 p %	3
2 ‰ (5 znaków)	1	2 ‰ (5 caractères)	1
2 p ‰	3	2 p ‰	3
54—58 (5 znaków)	1	54-58 (5 caractères)	1
10 francs 50 centimes (lub)		10 francs 50 centimes (ou) 10 fr. 50 c.	4
10 fr. 50 c.	4		
10 fr. 50	3	10 fr. 50	3
fr. 10,50	2	fr. 10,50	2
dixcinquante	1	dixcinquante	1
11 h. 30	3	11 h. 30	3
11,30	1	11,30	1
huit/10	2	huit/10	2
5/ douzièmes	2	5 douzièmes	2
May/August	3	May/August	3
15×6 (odtelegrafować 15×6)	3	15 × 6 (transmettre 15 x 6)	3
E	1	E	1
Emvchf (znak handlowy lub grupa liter)	2	Emvchf (marque de commerce ou groupe de lettres)	2
GHF	1	GHF	1
G H F	3	G H F	3
G_H_F_ (3 grupy po 2 znaki)	3	G_H_F_ (trois groupes de 2 caractères)	3
AP		AP	
M (4 znaki)	1	M (4 caractères)	1
GHF45 (znak handlowy—5 znaków)	1	GHF45 (marque de commerce)	
		(5 caractères)	1
G H F 45	4	G H F 45	4

¹⁾ Urzędnik przyjmujący telegram podkreśla małą kreską znak lub znaki pisarskie i t. d., których wydania żądano, by w ten sposób zwrócić uwagę urzędnika odbierającego.

²⁾ Połączenie zwyczajowe.

¹⁾ L'agent taxateur souligne d'un petit trait le ou les signes de ponctuation, etc., dont la transmission est demandée, afin d'attirer l'attention de l'agent transmetteur.

²⁾ Liaison consacrée par l'usage.

Liczba wyrazów:		Nombre de mots.	
G. H. F. 45	4	G. H. F. 45	4
$\frac{197a}{199a}$ (znak handlowy — 9 znaków)	2	$\frac{197a}{199a}$ (marque de commerce (9 caractères) 2	
$\frac{3}{M}$ (znak handlowy)	1	$\frac{3}{M}$ (marque de commerce)	1
21070A(1) (znak handlowy — grupa z sześciu znaków, nawias i liczba)	4	21070A(1) (marque de commerce) (un groupe de six caractères, une parenthèse et un nombre)	4
D 1003 (znak samolotu)	1	D 1003 (désignation d'aéronef)	1
Detausenddrei (znak samolotu)	1	Detausenddrei (désignation d'aéronef)	1
L'affaire est <u>urgente</u> , partir <u>sans retard</u>		L'affaire est <u>urgente</u> , partir <u>sans retard</u> (7 mots, 2 soulignés)	9
(7 wyrazów — 2 podkreślenia)	9		
L'affaire est <u>urgente</u> , partir <u>sans retard</u> (7 wyrazów 2 podkreślenia 1 przecinek)	10	L'affaire est <u>urgente</u> , partir <u>sans retard</u> (7 mots, 2 soulignés, 1 signe)	10
Reçu indirectement de vos nouvelles (assez mauvaises) télégraphiez directement (9 wyrazów i 1 nawias)	10	Reçu indirectement de vos nouvelles (assez mauvaises) télégraphiez directement (9 mots, 1 parenthèse)	10

ROZDZIAŁ VII.

TARYFY I TARYFIKACJA.

Artykuł 25.

Ruch europejski i pozaeuropejski.

- (129) § 1. Pod względem stosowania taryf i pewnych przepisów służbowych w korespondencji telegraficznej rozróżniamy dwa rodzaje ruchu: europejski i pozaeuropejski.
- (130) § 2. Ruch europejski obejmuje wszystkie kraje Europy wraz z Algierem oraz kraje położone poza Europą, które zostały zgłoszone przez odnośne Zarządy, jako należące do ruchu europejskiego.
- (131) § 3. Ruch pozaeuropejski obejmuje wszystkie inne kraje poza wymienionymi w poprzednim paragrafie.
- (132) § 4. Zasady ruchu europejskiego stosuje się względem tych telegramów, które są wymieniane wyłącznie na liniach krajów należących do ruchu europejskiego.
- (133) § 5. Rządy, które z tytułu posiadania poza Europą połączeń telegraficznych przystąpiły do Konwencji, winny zadeklarować, jakiego ruchu zasady, europejskiego czy pozaeuropejskiego, zamierzają stosować na tych liniach. Deklaracja ta zostaje zamieszczona w tabelach taryfowych lub notyfikowana później za pośrednictwem Biura Związku.

Artykuł 26.

Zestawianie taryf.

- (134) § 1. Stawki taryfowe w międzynarodowej korespondencji telegraficznej lub radiotelegraficznej składają się:

CHAPITRE VII.

TARIFS ET TAXATION.

Article 25.

Régime européen et régime extra-européen.

- (129) § 1. Les télégrammes sont, en ce qui concerne l'application des taxes et de certaines règles de service, soumis, soit au régime européen, soit au régime extra-européen.
- (130) § 2. Le régime européen comprend tous les pays d'Europe, ainsi que l'Algérie et les contrées situées hors de l'Europe qui sont déclarées, par les administrations respectives, comme appartenant à ce régime.
- (131) § 3. Le régime extra-européen comprend tous les pays autres que ceux visés au paragraphe précédent.
- (132) § 4. Un télégramme est soumis aux règles du régime européen lorsqu'il emprunte exclusivement les voies de communication de pays appartenant à ce régime.
- (133) § 5. Les gouvernements qui ont, en dehors de l'Europe, des voies de communication pour lesquelles ils ont adhéré à la Convention, déclarent quel est, du régime européen ou extra-européen, celui qu'ils entendent leur appliquer. Cette déclaration résulte de l'inscription dans les tableaux des taxes ou est notifiée ultérieurement par l'intermédiaire du Bureau de l'Union.

Article 26.

Composition du tarif.

- (134) § 1. Le tarif pour la transmission télégraphique ou radioélectrique des correspondances internationales se compose:

- (135) a) z taks końcowych Zarządów: kraju nadania i kraju przeznaczenia;
- (136) b) z taks tranzytowych przypadających Zarządowi pośredniczącym, których terytorja, urządzenia i połączenia telegraficzne zostały wykorzystane przy przesyłaniu korespondencji;
- (137) c) ewentualnie, z taksy tranzytowej przypadającej dwu radiostacjom przy zastosowaniu drogi radiotelegraficznej lub taksy tranzytowej za użycie kabli podmorskich.
- (138) § 2. Stawki taryfowe, wynikające z zastosowania przepisów § 1 do korespondencji wymienianej między urzędami dwu jakichkolwiek krajów, które są członkami Związku, winny być w jednej relacji jednakowe w obu kierunkach.
- (139) § 3. Stawki taryfowe ustala się za każdy oddzielny wyraz, jednak:
- (140) a) dla telegramów w języku umówionym ustalono obowiązkowo minimum opłaty za pięć wyrazów;
- (141) b) dla korespondencji w ruchu europejskim, każdy Zarząd ma prawo wyznaczyć minimum opłaty, która nie może przekraczać jednego tranka pięćdziesięciu centymów (1 fr. 50) od telegramu, oraz, na podstawie artykułów 30 i 31, pobierać opłaty w sposób, który uzna za właściwy.
- (142) § 4. Każdy Zarząd, który dostarczy do celów komunikacji międzynarodowej bezpośredniego połączenia tranzytowego, może wymagać od Zarządów końcowych zagwarantowania mu pewnego minimum dochodu z opłat tranzytowych.

Artykuł 27.

Ustalanie taks podstawowych w ruchu europejskim.

- (143) § 1. (1) Dla korespondencji telegraficznej w ruchu europejskim ustalono taksy oparte na tabeli A, ogłoszonej przez Biuro Związku. Jednak taksy te nie mogą być wyższe ponad:
- (144) a) dwanaście centymów (0 fr. 12)—taksa końcowa — i siedem centymów (0 fr. 07) — taksa tranzytowa — dla krajów następujących: Francja, Hiszpanja, Niemcy, Wielka Brytania, Włochy;
- (145) b) trzydzieści pięć centymów (0 fr. 35) — taksa końcowa — i trzydzieści centymów (0 fr. 30) — taksa tranzytowa dla Związku Socjalistycznych Republik Rad;
- (146) c) dwadzieścia centymów (0 fr. 20) — taksa końcowa — i piętnaście centymów (0 fr. 15) — taksa tranzytowa — dla Turcji;
- (147) d) dziewięć centymów (0 fr. 09) — taksa końcowa — i siedem centymów (0 fr. 07)—taksa tranzytowa — dla innych krajów europejskich.
- (148) (2) W drodze wyjątku i na okres przejściowy dla Finlandji, Islandji, Norwegji, Polski i Szwecji taksę końcową ustalono na dziesięć centymów

- (135) a) des taxes terminales des administrations d'origine et de destination;
- (136) b) des taxes de transit des administrations intermédiaires dans les cas où les territoires, les installations ou les voies de communication de ces administrations sont empruntés pour la transmission des correspondances;
- (137) c) le cas échéant, de la taxe de transit afférente à chacune des deux stations assurant une transmission, radioélectrique, ou aux câbles assurant une transmission sous-marine.

(138) § 2. Les tarifs résultant de l'application des dispositions du § 1 aux correspondances échangées entre les bureaux de deux quelconques des pays de l'Union doivent être égaux par la même voie et dans les deux sens.

(139) § 3. Le tarif est établi par mot pur et simple. Toutefois:

- (140) a) pour les télégrammes en langage convenu, il est obligatoirement perçu un minimum de taxe de cinq mots;
- (141) b) pour la correspondance du régime européen, chaque administration a la faculté d'imposer un minimum de taxe qui ne devra pas dépasser un franc cinquante (1 fr. 50) par télégramme ou, en se conformant aux articles 30 et 31, de percevoir la taxe dans la forme qui lui conviendra.

(142) § 4. Toute administration qui fournit une voie de communication internationale directe de transit, peut exiger des administrations terminales la garantie d'un revenu minimum de taxes de transit.

Article 27.

Fixation des taxes élémentaires du régime européen.

(143) § 1. (1) Dans la correspondance du régime européen, les taxes sont fixées conformément au tableau A publié par le Bureau de l'Union. Toutefois, ces taxes ne doivent pas être supérieures à:

- (144) a) douze centimes (0 fr. 12), taxe terminale, et sept centimes (0 fr. 07), taxe de transit, pour les pays suivants: Allemagne, Espagne, France, Grande-Bretagne, Italie;
- (145) b) trente-cinq centimes (0 fr. 35), taxe terminale, et trente centimes (0 fr. 30), taxe de transit, pour l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes;
- (146) c) vingt centimes (0 fr. 20), taxe terminale, et quinze centimes (0 fr. 15), taxe de transit, pour la Turquie;
- (147) d) neuf centimes (0 fr. 09), taxe terminale, et sept centimes (0 fr. 07), taxe de transit, pour les autres pays d'Europe.

(148) (2) Exceptionnellement et transitoirement, pour la Finlande, l'Islande, la Norvège, la Pologne et la Suède, la taxe terminale est fixée à dix

(0 fr. 10), taksa tranzytowa dla tych krajów została ustalona na siedem centymów (0 fr. 07).

(149) § 2. (1) Przy wymianie korespondencji w ruchu europejskim drogą radjotelegraficzną, taksa radjotelegraficzna, podana w art. 26 § 1, c), nie może być niższą od taks telegraficznych, które przypadająby Zarządom tranzytowym, gdyby tę samą korespondencję wymieniono najtańszą drogą telegraficzną.

(150) (2) W relacjach między dwiema państwami stacjami radjotelegraficznymi ogólną sumę taks dzieli się po połowie między obie te stacje. Gdy w wymianie korespondencji bierze udział jedna lub kilka państwowych stacyj radjotelegraficznych tranzytowych, położonych na najtańszej drodze telegraficznej, taksy tranzytowe podlegają podziałowi w ten sam sposób za wszystkie odcinki.

(151) § 3. Gdy stacje pośredniczące nie są położone na najtańszej drodze telegraficznej, taksę nadawczą, która nie może być niższa od taksy pobieranej za najtańszą drogę telegraficzną, ustalają i dzielą między sobą na podstawie obopólnego porozumienia zainteresowane Zarządy, z uwzględnieniem zasady, że taksy końcowe będą normalne.

(152) § 4. (1) W ruchu europejskim wszystkie Zarządy mają prawo obniżać swe taksy końcowe lub tranzytowe. Jednakże celem i skutkiem tych zmian nie może być wytwarzanie konkurencji taryfowej między istniejącymi drogami, lecz udostępnienie dla użytku publicznego możliwie największej ilości dróg przy tych samych opłatach.

(153) (2) Zestawianie taryf winno być prowadzone w ten sposób, aby taksa końcowa miejsca nadania była zawsze jednakowa bez względu na drogę, którą skierowano telegram. Tą samą zasadą należy kierować się przy ustalaniu taksy końcowej miejsca przeznaczenia.

(154) (3) Zmiany taryfowe, wprowadzone na powyższych zasadach, winny być zgłaszane do Biura Związku w celu zamieszczenia ich w tabeli A.

(155) § 5. Między dwoma krajami w ruchu europejskim przy użyciu wszystkich dróg winna być zawsze stosowana ta opłata, która, zestawiona z taks podstawowych i ewentualnie z taksy za odcinek kablowy lub taksy radjotelegraficznej wykazanych w tabeli A, okaże się najtańszą, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 3 i 6.

(156) § 6. O ile jednak nadawca, korzystając z przyznanego mu artykułem 47 prawa, wskaże drogę, którą należy skierować telegram, winien on uiścić opłatę należną za wskazaną przez siebie drogę.

Artykuł 28.

Ustalanie taks podstawowych w ruchu pozaeuropejskim.

(157) § 1. Dla korespondencji telegraficznej w ruchu pozaeuropejskim taksy końcowe i tranzytowe ustala się według tabeli B, ogłaszanej przez Biuro Związku. Jednakże taksy krajów, które należą do ruchu europejskiego, z wyjątkiem Związku Socjalistycznych Republik Rad, nie mogą być wyższe ponad:

centimes (0 fr. 10). La taxe de transit de ces pays est fixée à sept centimes (0 fr. 07).

(149) § 2. (1) Pour le trafic échangé radio-électriquement entre des pays du régime européen, la taxe radioélectrique visée à l'article 26, § 1, c), ne peut être inférieure au montant des taxes télégraphiques qui seraient dues aux administrations de transit pour le même trafic échangé par la voie télégraphique la moins coûteuse.

(150) (2) Quand les relations ont lieu entre deux stations radioélectriques d'Etat, l'ensemble des taxes de transit est partagé entre elles par moitié. Quand une ou plusieurs stations radioélectriques d'Etat intermédiaires, situées sur la voie télégraphique la moins coûteuse, interviennent, les taxes de transit sont partagées de la même manière pour chaque section.

(151) § 3. Quand les stations intermédiaires empruntées ne sont pas situées sur la voie télégraphique la moins coûteuse, la taxe à percevoir sur l'expéditeur, laquelle ne peut être inférieure à la taxe perçue par la voie télégraphique la moins coûteuse, est fixée et partagée d'accord entre les administrations intéressées, étant entendu que les taxes terminales restent celles normalement appliquées.

(152) § 4. (1) Dans le régime européen, toutes les administrations ont la faculté de réduire leurs taxes terminales ou de transit. Toutefois, ces modifications doivent avoir pour but et pour effet, non point de créer une concurrence de taxes entre les voies existantes, mais bien d'ouvrir au public, à taxes égales, autant de voies que possible.

(153) (2) Les combinaisons de taxes doivent être réglées de façon que la taxe terminale de départ soit toujours la même, quelle que soit la voie suivie, et qu'il en soit de même pour la taxe terminale d'arrivée.

(154) (3) Les tarifs résultant de ces modifications doivent être notifiés au Bureau de l'Union en vue de leur insertion dans le tableau A.

(155) § 5. La taxe à percevoir entre deux pays du régime européen est toujours et par toutes les voies la taxe de la voie active qui, par l'application des taxes élémentaires et, le cas échéant, des taxes des parcours des câbles ou des taxes radioélectriques, résultant du tableau A, a donné le chiffre le moins élevé, sauf les cas prévus aux §§ 3 et 6.

(156) § 6. Toutefois, si l'expéditeur, profitant de la faculté qui lui est attribuée par l'article 47, a indiqué la voie à suivre, il doit payer la taxe correspondant à cette voie.

Article 28.

Fixation des taxes élémentaires du régime extra-européen.

(157) § 1. Dans la correspondance du régime extra-européen, les taxes terminales et de transit sont fixées conformément au tableau B publié par le Bureau de l'Union. Toutefois, les taxes des pays compris dans le régime européen, à l'exception de l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes, ne doivent pas être supérieures à:

(158) a) dwadzieścia centymów (0 fr. 20) — taksa końcowa — i piętnaście centymów (0 fr. 15) — taksa tranzytowa — dla Francji, Hiszpanji, Niemiec, Wielkiej Brytanji, Włoch i Turcji¹⁾.

(159) b) piętnaście centymów (0 fr. 15) — taksa końcowa — i dwanaście centymów (0 fr. 12) — taksa tranzytowa — dla wszystkich innych krajów.

(160) § 2. W ruchu pozaeuropejskim wszystkie Zarządy europejskie w granicach ustalonych dla nich maksymalnych stawek oraz wszystkie Zarządy pozaeuropejskie mają prawo przeprowadzać zmiany swych taks końcowych i tranzytowych, bądź we wszystkich, bądź w niektórych tylko relacjach, z warunkiem, aby ustalone przy zmianie taksy końcowe miały zastosowanie do wszystkich dróg między dwoma temi samemi krajami.

(161) § 3. (1) W ruchu pozaeuropejskim każdy Zarząd wyznacza dla swych urzędów drogi, których taksy winny być zastosowane względem telegramów nadawanych bez podania jakiegokolwiek drogi. Gdy wyznaczona przez Zarząd droga nie jest najtańszą, wówczas Zarząd miejsca nadania obowiązany jest wydać zarządzenie, aby w nagłówkach telegramów wymieniać tę drogę, gdy to jest konieczne dla prawidłowego skierowania tych telegramów.

(162) (2) Do telegramów nadawanych z podaniem drogi należy stosować postanowienia art. 27 § 6.

Artykuł 29.

Termin wprowadzania nowych taks.

(163) § 1. Wszelkie nowe taksy, wszelkie pełne lub częściowe zmiany taryf nabierają mocy obowiązującej dopiero po upływie 15 dni od daty ich ogłoszenia przez Biuro Związku²⁾, przyczem dnia ogłoszenia nie bierze się w rachubę, a wchodzi w życie dopiero od daty 1-go lub 16-go, która następuje po upływie tego terminu.

(164) § 2. (1) Termin 15 dni zmniejsza się do 10 przy zmianach, które mają na celu zrównanie taksy z takną dróg współzawodniczących, już notyfikowanych.

(165) (2) Jednakże w odniesieniu do radiotelegramów pochodzących ze stacyj ruchomych, zmiany taryfy telegraficznej nabierają mocy obowiązującej dopiero po upływie jednego miesiąca od terminów podanych w § 1.

(166) § 3. Postanowienia powyższych paragrafów nie dopuszczają żadnych wyjątków.

¹⁾ Francja, Niemcy i Włochy mogą na czas przejściowy podnieść swą stawkę końcową do dwudziestu dwu centymów (0 fr. 22), a Hiszpanja i Niemcy mogą na czas przejściowy utrzymać swą stawkę tranzytową obowiązującą w dniu podpisania niniejszego Regulaminu.

²⁾ Gdyby ogłoszenie było kilkakrotne, to jedynie data pierwszego ogłoszenia jest brana pod uwagę przy ustalaniu terminu.

(158) a) vingt centimes (0 fr. 20), taxe terminale, et quinze centimes (0 fr. 15), taxe de transit, pour l'Allemagne, l'Espagne, la France, la Grande-Bretagne, l'Italie et la Turquie¹⁾;

(159) b) quinze centimes (0 fr. 15), taxe terminale, et douze centimes (0 fr. 12), taxe de transit, pour tous les autres pays.

(160) § 2. Dans le régime extra-européen, toutes les administrations européennes ont le droit de modifier, dans les limites des maxima autorisés, et toutes les administrations extra-européennes ont le droit de modifier leurs taxes terminales et de transit pour tout ou partie de leurs relations, à condition que les taxes terminales ainsi fixées soient applicables à toutes les voies à suivre entre deux mêmes pays.

(161) § 3. (1) Dans le régime extra-européen, chaque administration désigne à ses propres bureaux les voies dont les taxes sont applicables aux télégrammes déposés par les expéditeurs sans aucune indication de voie. Lorsque la voie désignée par l'administration n'est pas la moins coûteuse, l'administration de départ a l'obligation de faire mentionner l'indication de cette voie dans le préambule des télégrammes, quand c'est nécessaire pour assurer l'acheminement régulier de ces télégrammes.

(162) (2) Pour les télégrammes déposés avec une indication de voie, on applique les dispositions de l'article 27, § 6.

Article 29.

Délai d'application des taxes nouvelles.

(163) § 1. Toute taxe nouvelle, toutes modifications d'ensemble ou de détail concernant les tarifs ne sont exécutoires que 15 jours après leur notification²⁾ par le Bureau de l'Union, jour de dépôt non compris, et ne sont mises en application qu'à partir du 1er ou du 16 qui suit le jour d'expiration de ce délai.

(164) § 2. (1) Le délai de 15 jours est réduit à 10 jours pour les modifications ayant pour but d'égaliser des taxes aux taxes de voies concurrentes déjà notifiées.

(165) (2) Toutefois, pour les radiotélégrammes originaires des stations mobiles, les modifications aux tarifs télégraphiques ne sont exécutoires qu'un mois après les délais fixés au § 1.

(166) § 3. Les dispositions des paragraphes ci-dessus n'admettent aucune exception.

¹⁾ Il est admis que l'Allemagne, la France et l'Italie peuvent provisoirement et transitoirement élever jusqu'à vingt-deux centimes (0 fr. 22) leur taxe terminale, et que l'Allemagne et l'Espagne peuvent provisoirement et transitoirement conserver leurs taxes de transit en vigueur à la date de la signature du présent Règlement.

²⁾ S'il y a plusieurs notifications, la date de la première est seule à considérer pour le calcul du délai.

Artykuł 30.

Prawo zaokrąglenia taks.

(167) § 1. Taksy pobierane na mocy artykułów od 25 — 29 mogą być zaokrąglane wwyż lub wdół bądź po zastosowaniu normalnych stawek za wyraz, ustalonych według tabel ogłoszanych przez Biuro Związku, bądź przez podwyższenie lub obniżenie tych stawek w zależności od warunków monetarnych lub innych kraju miejsca nadania.

(168) § 2. Zmiany, wynikające z zastosowania paragrafu poprzedniego, dotyczą tylko taksy pobieranej przez urząd nadawczy, a nie wpływają na podział taks przypadających innym zainteresowanym Zarządom. Muszą one być obliczone w ten sposób, aby różnica między takką pobieraną za telegram o piętnastu wyrazach, a takką ściśle obliczoną według tabel taryfowych na podstawie ekwiwalentu franka złotego, ustalonego na mocy postanowień następnego artykułu, nie przekraczała jednej piętnastej tej ściśle obliczonej taksy, czyli opłaty obowiązującej za jeden wyraz.

Artykuł 31.

Ustalenie równoważników monetarnych.

(169) § 1. W celu zabezpieczenia jednolitości taks nakazanej artykułem 26 § 2 — kraje należące do Związku ustalają do pobierania swych opłat równoważnik w monecie własnej, możliwie najbardziej zbliżony do wartości franka złotego.

(170) § 2. Każdy kraj zawiadamia bezpośrednio Biuro Związku o wysokości ustalonego równoważnika. Biuro Związku sporządza wykaz równoważników i przesyła go wszystkim Zarządom wchodzącym w skład Związku.

(171) § 3. Równoważnik franka złotego może ulegać w każdym kraju wahaniom odpowiednio do zwyżki lub zniżki wartości waluty danego kraju. Zarząd, który zmienia swój równoważnik, ustala dzień, od którego rozpoczyna pobieranie opłat według nowego równoważnika i zawiadamia o tem Biuro Związku, które znów ze swej strony zawiadamia o zmianie danego równoważnika wszystkie Zarządy, wchodzące w skład Związku.

ROZDZIAŁ VIII.

POBIERANIE OPLAT.

Artykuł 32.

Pobieranie opłaty przy nadawaniu telegramu.

(172) § 1. Pobieranie opłat odbywa się przy nadawaniu telegramu z wiatkiem wypadków przewidzianych w niniejszym Regulaminie, gdy opłatę uiszcza odbiorca telegramu.

(173) § 2. Nadawca telegramu międzynarodowego ma prawo żądać wydania mu pokwitowania z uwidocznieniem pobranej opłaty. Zarząd miejsca nadania uprawniony jest do pobierania z tego tytułu pewnej opłaty w wysokości do pięćdziesięciu centymów (0 fr. 50).

Article 30.

Faculté d'arrondir les taxes.

(167) § 1. Les taxes à percevoir en vertu des articles 25 à 29 peuvent être arrondies en plus ou en moins, soit après application des taxes normales par mot fixées d'après les tableaux publiés par le Bureau de l'Union, soit en augmentant ou en diminuant ces taxes normales d'après les convenances monétaires ou autres du pays d'origine.

(168) § 2. Les modifications opérées en exécution du paragraphe précédent ne s'appliquent qu'à la taxe perçue par le bureau d'origine et ne portent point altération à la répartition des taxes revenant aux autres administrations intéressées. Elles doivent être réglées de telle manière que l'écart entre la taxe à percevoir pour un télégramme de quinze mots et la taxe exactement calculée d'après les tableaux au moyen des équivalents du franc-or, fixés en conformité des dispositions de l'article ci-après, ne dépasse pas le quinzième de cette dernière taxe, c'est-à-dire la taxe réglementaire d'un mot.

Article 31.

Fixation d'équivalents monétaires.

(169) § 1. A l'effet d'assurer l'uniformité de taxe prescrite par l'article 26, § 2, les pays de l'Union fixent, pour la perception de leurs taxes, un équivalent dans leur monnaie respective, se rapprochant aussi près que possible de la valeur du franc-or.

(170) § 2. Chaque pays notifie directement au Bureau de l'Union l'équivalent qu'il a choisi. Le Bureau de l'Union dresse un tableau des équivalents et le transmet à toutes les administrations de l'Union.

(171) § 3. L'équivalent du franc-or peut subir dans chaque pays des modifications correspondant à la hausse ou à la baisse de la valeur de la monnaie de ce pays. L'administration qui modifie son équivalent fixe le jour à partir duquel elle percevra les taxes d'après son nouvel équivalent; elle en donne avis au Bureau de l'Union, qui en informe toutes les administrations de l'Union.

CHAPITRE VIII.

PERCEPTION DES TAXES.

Article 32.

Perception au départ; perception à l'arrivée.

(172) § 1. La perception des taxes a lieu au départ, sauf dans les cas prévus au présent Règlement, où elle est faite sur le destinataire.

(173) § 2. L'expéditeur d'un télégramme international a le droit d'en demander reçu avec mention de la taxe perçue. L'administration d'origine a la faculté de percevoir, de ce chef, une rétribution à son profit, dans les limites de cinquante centimes (0 fr. 50).

(174) § 3. Gdy należy pobrać opłatę przy doręczeniu telegramu, telegram wręcza się adresatowi dopiero po uiszczeniu należnej opłaty, o ile Regulamin nie postanawia inaczej (art. 59, 60 i 62).

(175) § 4. Gdy taksa, która miała być pobrana przy doręczeniu, nie została ściągnięta — stratę ponosi Zarząd miejsca przeznaczenia, chyba, że zawarto specjalną umowę na mocy artykułu 13 Konwencji.

(176) § 5. Jednakże Zarządy telegraficzne stosują w miarę możliwości środki zapobiegawcze, żądając w razie potrzeby wpłacenia depozytu przez nadawcę, aby opłaty, które mają być pobrane przy doręczeniu a nie zostałyby uiszczone przez odbiorcę, wskutek odmowy tegoż, lub w razie niemożności odśzukania go, mogły być potrącone nadawcy, o ile Regulamin nie postanawia inaczej (art. 60 § 4).

Artykuł 33.

Zakaz udzielania zniżki. Sankcje.

(177) Zarządy, które wchodzi w skład Związku, zastrzegają sobie prawo stosowania sankcji względem przedsiębiorstw prywatnych, któreby bezpośrednio, albo przez swych agentów lub subagentów udzielały nadawcom lub odbiorcom w jaki bądź sposób (za wyraz, za telegram, w formie premji i t. d.) zniżki od taks podanych do Biura Związku. Sankcje te mogą polegać na wstrzymaniu ruchu z temi przedsiębiorstwami.

Artykuł 34.

Błędy przy pobieraniu opłat.

(178) § 1. Powstały omyłkowo niedobór pobranej taksy musi być pokryty przez nadawcę.

(179) § 2. Nadwyżki, powstałe z mylnego obliczenia opłat, jak również wartość zbędnych znaczków, któremi opłacono telegram, zwraca się nadawcy na jego żądanie, gdy żądanie to wystosuje on w terminie przewidzianym w artykule 82 § 1.

ROZDZIAŁ IX.

ZNAKI TELEGRAFICZNE.

Artykuł 35.

Znaki przy wydawaniu telegramów według międzynarodowego alfabetu telegraficznego NNr. 1 i 2; znaki alfabetu Morse'a, aparatu Juza i aparatu Siemens.

(180) § 1. Podane poniżej tablice zawierają znaki międzynarodowego alfabetu telegraficznego NNr. 1 i 2, znaki alfabetu Morse'a oraz aparatów Juza i Siemens.

(181) § 2. *Znaki używane na aparatach wielokrotnych według międzynarodowego alfabetu Nr. 1.*

Litery.

(182) A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S
T U V W X Y Z.

Cyfry.

(183) 1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

(174) § 3. Lorsqu'il doit y avoir perception à l'arrivée, le télégramme n'est délivré au destinataire que contre paiement de la taxe due, sauf quand le Règlement en dispose autrement (art. 59, 60 et 62).

(175) § 4. Si la taxe à percevoir à l'arrivée n'est pas recouvrée, la perte est supportée par l'administration d'arrivée, à moins d'arrangements spéciaux conclus conformément à l'article 13 de la Convention.

(176) § 5. Les administrations télégraphiques prennent toutefois, autant que possible, les mesures nécessaires en faisant au besoin verser des arrhes par l'expéditeur pour que les taxes à percevoir à l'arrivée et qui n'auraient pas été acquittées par le destinataire par suite de son refus ou de l'impossibilité de le trouver, soient recouvrées sur l'expéditeur, sauf quand le Règlement en dispose autrement (art. 60, § 4).

Article 33.

Interdiction d'accorder des rabais. Sanctions.

(177) Les administrations de l'Union se réservent le droit de prendre des sanctions à l'égard des exploitations privées qui, directement ou par l'intermédiaire de leurs agents ou sous-agents, accorderaient aux expéditeurs ou aux destinataires, d'une manière quelconque (par mot, par télégramme, sous forme de primes, etc.), des rabais ayant pour effet de réduire les taxes notifiées au Bureau de l'Union. Ces sanctions peuvent comporter la suspension du service avec ces exploitations.

Article 34.

Erreurs de perception.

(178) § 1. Les taxes perçues en moins par erreur doivent être complétées par l'expéditeur.

(179) § 2. Les taxes perçues en trop par erreur ainsi que la valeur des timbres d'affranchissement appliqués en trop sur les télégrammes sont remboursées à l'expéditeur, sur demande, si celle-ci est faite pendant le délai fixé à l'article 82, § 1.

CHAPITRE IX.

SIGNAUX DE TRANSMISSION.

Article 35.

Signaux de transmission des alphabets télégraphiques internationaux Nos 1 et 2, signaux du code Morse, de l'appareil Hughes et de l'appareil Siemens.

(180) § 1. Les tableaux ci-dessous indiquent les signaux des alphabets télégraphiques internationaux Nos 1 et 2, les signaux du code Morse et des appareils Hughes et Siemens.

(181) § 2. *Signaux des appareils multiples d'après l'alphabet international No 1.*

(182) Lettres.

A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U
V W X Y Z.

(183) Chiffres.

1 2 3 4 5 6 7 8 9 0.

(184) Znaki pisarskie i inne.

Kropka	,
Przecinek	,
Dwukropek	:
Znak zapytania	?
Apostrof	'
Krzyżyk	+
Łącznik albo myślnik	—
Kreska ułamkowa	/
Znak równania	=
Procent	%
Nawias otwarty	(
Nawias zamknięty)
Błąd	*

(185) Każdy odstęp między dwoma wyrazami, między dwiema liczbami lub między wyrazem a liczbą oznacza się jednym „białym polem” (blanc).

Również oddziela się jednym „białym polem” liczbę od znaku, który nie należy do tej liczby. Grupa utworzona z cyfr i liter należy oddzielić dwoma „białymi polami” od wyrażenia (wyraz lub liczba), które tę grupę poprzedza, albo po niej następuje. Ułamek lub liczbę z ułamkiem oddziela się dwoma „białymi polami” od innej grupy liter albo cyfr, która poprzedza ułamek lub liczbę z ułamkiem, albo po nich następuje. Natomiast ułamek oddziela się od liczby, do której się odnosi, jednym „białym polem”.

Przykłady: 1 3/4 a nie 13/4; 3/4 8 a nie 3/48; 363 1/2 4 5642 a nie 363 1/2 4 5642.

(186) Wyrazy i ustępy podkreślone poprzedza się i kończy dwoma łącznikami (przykład: — — bez zwłoki — —).

W urzędzie odbiorczym podkreśla dane wyrazy odręcznie urzędnik przyjmujący telegram.

(187) Akcenty nad literą E stawia się odręcznie, gdy to jest potrzebne dla nadania sensu danemu słowu (przykład: achète, acheté). W tym celu urzędnik wydający telegram powtarza dany wyraz po podpisie, zaznaczając akcentowaną literę E między dwoma „białymi polami”, dla zwrócenia uwagi przyjmującego telegram.

Daje się:

(188) przy wywoływaniu urzędu: wyraz „ohé”, a po nim znak wywoławczy wzywającego urzędu oraz kilka kombinacji, utworzonych z kolejnego naciskania „białego pola literowego” i „białego pola cyfrowego”.

(189) Wskazując błąd: znak *

(190) Dając „czekać”: kombinację ATT

(191) Zaznaczając koniec telegramu: znak +

(192) Zaznaczając koniec wydawania: dwa znaki + ?

(193) Zaznaczając ukończenie pracy: dwa znaki ++. Znaki te daje urząd, który wydał ostatni telegram.

(194) Podana niżej tablica podaje elementy prądu przy wydawaniu liter i znaków oraz biegunowość impulsów.

(184) Signes de ponctuation et autres.

Point	,
Virgule	,
Deux points	:
Point d'interrogation	?
Apostrophe	'
Croix	+
Trait d'union ou tiret	—
Barre de fraction	/
Double trait	=
Pourcent	%
Parenthèse de gauche	(
Parenthèse de droite)
Erreur	*

(185) Chaque espace entre deux mots, entre deux nombres ou entre un mot et un nombre est marqué par un „blanc”. De même, un nombre est séparé d'un signe qui n'appartient pas à ce nombre par un „blanc”. Un groupe formé de chiffres et de lettres doit être séparé par deux „blancs” de l'expression (mot ou nombre) qui le précède et de celle qui le suit. Une fraction ou un nombre dans lequel entre une fraction est séparé par deux „blancs” d'un autre groupe de lettres ou de chiffres qui précède ou qui suit, tandis que la fraction est séparée par un „blanc” du nombre entier auquel elle se rapporte.

Exemples: 1 3/4 et non 13/4; 3/4 8 et non 3/48; 363 1/2 4 5642 et non 363 1/2 4 5642.

(186) Les mots et passages soulignés sont précédés et suivis de deux traits d'union (exemple: — — sans retard — —); ils sont soulignés à la main par l'employé du bureau d'arrivée.

(187) Les accents sur E sont tracés à la main, lorsqu'ils sont essentiels au sens (exemple: achète, acheté). Dans ce dernier cas, l'agent transmetteur répète le mot après la signature, en y faisant figurer l'E accentué entre deux „blancs”, pour appeler l'attention du poste qui reçoit.

On transmet:

(188) Pour appeler le bureau: le mot „ohé”, suivi de l'indicatif du bureau appelé, et l'on termine par plusieurs inversions (maniement alternatif des touches formant les signaux „blanc des lettres” et „blanc des chiffres”).

(189) Pour indiquer une erreur de transmission: le signal *

(190) Pour donner „attente”; la combinaison ATT

(191) Pour indiquer la fin du télégramme: le signal +

(192) Pour indiquer la fin de la transmission: les deux signaux + ?

(193) Pour indiquer la fin du travail: les deux signaux ++, donnés par le bureau qui a transmis le dernier télégramme.

(194) Le tableau suivant donne les composés de courant pour la transmission des lettres et signes, avec indication de la polarité des diverses impulsions:

Międzynarodowy alfabet telegraficzny Nr. 1.

Nr układu	Kolumna literowa	Kolumna cyfrowa	Numery impulsów					
			1	2	3	4	5	
1	A	1	-	+	+	+	+	- ujemny impuls prądu
2	B	8	+	+	-	-	+	+ dodatni impuls prądu
3	C	9	-	+	-	-	+	
4	D	0	-	-	-	-	+	
5	E	2	+	-	+	+	+	
6	F	¹⁾	+	-	-	-	+	¹⁾ do dyspozycji każdego Zarządu na potrzeby wewnętrzne
7	G	7	+	-	+	-	+	
8	H	+	-	-	+	-	+	
9	I	¹⁾	+	-	-	+	+	
10	J	6	-	+	+	-	+	
11	K	(-	+	+	-	-	
12	L	=	-	-	+	-	-	
13	M)	+	-	+	-	-	
14	N	¹⁾	+	-	-	-	-	
15	O	5	-	-	-	+	+	
16	P	%	-	-	-	-	-	
17	Q	/	-	+	-	-	-	
18	R	-	+	+	-	-	-	
19	S	.	+	+	-	+	-	
20	T	¹⁾	-	+	-	+	-	
21	U	4	-	+	-	+	+	
22	V	,	-	-	-	+	-	
23	W	?	+	-	-	+	-	
24	X	'	+	-	+	+	-	
25	Y	3	+	+	-	+	+	
26	Z	:	-	-	+	+	-	
27	Powrót wózka ²⁾		-	-	+	+	+	²⁾ dla aparatu drukującego na stronicach
28	Zmiana wiersza ²⁾		-	+	+	+	-	
29	Białe pole literowe (odstęp)		+	+	+	+	-	
30	Białe pole cyfrowe (odstęp)		+	+	+	-	+	
31	* błąd * błąd		+	+	+	-	-	
32	Spoczynek		+	+	+	+	+	

Alphabet télégraphique international No 1.

No des composés	Rangée des lettres	Rangée des chiffres	No des impulsions					
			1	2	3	4	5	
1	A	1	-	+	+	+	+	- Courant négatif.
2	B	8	+	+	-	-	+	+ Courant positif
3	C	9	-	+	-	-	+	
4	D	0	-	-	-	-	+	
5	E	2	+	-	+	+	+	¹⁾ A la disposition de chaque administration pour son service intérieur
6	F	¹⁾	+	-	-	-	+	
7	G	7	+	-	+	-	+	
8	H	+	-	-	+	-	+	
9	I	¹⁾	+	-	-	+	+	
10	J	6	-	+	+	-	+	
11	K	(-	+	+	-	-	
12	L	=	-	-	+	-	-	
13	M)	+	-	+	-	-	
14	N	¹⁾	+	-	-	-	-	
15	O	5	-	-	-	+	+	
16	P	%	-	-	-	-	-	
17	Q	/	-	+	-	-	-	
18	R	-	+	+	-	-	-	
19	S	.	+	+	-	+	-	
20	T	¹⁾	-	+	-	+	-	
21	U	4	-	+	-	+	+	
22	V	,	-	-	-	+	-	
23	W	?	+	-	-	+	-	
24	X	'	+	-	+	+	-	
25	Y	3	+	+	-	+	+	
26	Z	:	-	-	+	+	-	
27	Retour du chariot ²⁾		-	-	+	+	+	²⁾ Pour l'imprimeur sur pages.
28	Changement de ligne ²⁾		-	+	+	+	-	
29	Blanc des lettres (espace)		+	+	+	+	-	
30	Blanc des chiffres (espace)		+	+	+	-	+	
31	*(Erreur) (Erreur)		+	+	+	-	-	
32	Repos		+	+	+	+	+	

(195) § 3. Znaki aparatów arytmicznych według międzynarodowego alfabetu Nr. 2.

(196) Litery.
A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T
U V W X Y Z

(197) Cyfry.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

(198) Znaki pisarskie i inne.

- Kropka .
- Przecinek ;
- Dwukropek :
- Znak zapytania ?
- Apostrof '
- Krzyżyk +
- Łącznik albo myślnik —
- Kreska ułamkowa /
- Znak równania =
- Nawias otwarty (
- Nawias zamknięty)

(195) § 3. Signaux des appareils arithmiques d'après l'alphabet international n° 2.

(196) Lettres.
A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U
V W X Y Z.

(197) Chiffres.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0.

(198) Signes de ponctuation et autres.

- Point .
- Virgule ;
- Deux points :
- Point d'interrogation ?
- Apostrophe '
- Croix +
- Trait d'union ou tiret —
- Barre de fraction /
- Double trait =
- Parenthèse de gauche (
- Parenthèse de droite)

(199) Przepisy, dotyczące wydawania wyrazów, liczb całych, liczb ułamkowych, wyrazów lub ustępów podkreślonych oraz liter é i è, które obowiązują przy zastosowaniu aparatów wielokrotnych (§ 2), znajdują zastosowanie również na aparatach arytmicznych.

(200) Aby odtworzyć „białe pole” daje się znak „odstęp”.

(201) Aby zaznaczyć powstały błąd daje się dwie litery X, jedna za drugą, bez żadnego znaku pisarskiego.

(202) Przy wydawaniu automatycznym używa się jako „znaku skreślenia” znak „Litery”.

(203) Aby odtworzyć znak „czekać”, zaznaczyć koniec telegramu, koniec wydawania oraz ukończenie wymiany — daje się te same znaki, co i na aparatach wielokrotnych (§ 2).

(204) Poniżej podana tablica podaje elementy prądu przy wydawaniu liter i znaków z oznaczeniem biegunowości różnych impulsów.

Międzynarodowy alfabet telegraficzny Nr. 2.

Nr ukladu	Kolumna literowa	Kolumna cyfrowa	Nr. impulsów					za-trzymanie
			uru-cho-mienie	1	2	3	4	
1	A	—		o	o			o
2	B	?		o			o	o
3	C	:			o	o	o	o
4	D	¹⁾		o			o	o
5	E	3		o				o
6	F	¹⁾		o	o	o		o
7	G	¹⁾			o	o	o	o
8	H	¹⁾				o	o	o
9	I	8			o	o		o
10	J	zn.akust.		o	o		o	o
11	K	(o	o	o	o	o
12	L)			o		o	o
13	M	.				o	o	o
14	N	,				o	o	o
15	O	9					o	o
16	P	0			o	o		o
17	Q	1		o	o	o		o
18	R	4			o		o	o
19	S	'		o		o		o
20	T	5					o	o
21	U	7		o	o	o		o
22	V	=			o	o	o	o
23	W	2		o	o		o	o
24	X	/		o	o	o	o	o
25	Y	6		o	o		o	o
26	Z	+		o			o	o
27	Powrót wózka ²⁾						o	o
28	Zmiana wiersza ²⁾			o				o
29	Litery ³⁾			o	o	o	o	o
30	Cyfry			o	o		o	o
31	Odstęp					o		o
32	Nie używany							o

Praca na

obwo-dzie zamkn.	Prąd podw.
niema prądu	impuls ujemny
impuls dodatni	impuls dodatni

¹⁾ Do dyspozycji każdego Zarządu na potrzeby wewnętrzne.
²⁾ Dla aparatu drukującego na stronicach.
³⁾ Służy również jako „skreślenie”, przy wydawaniu automatycznym. Przy nadawaniu automatycznym taśma perforowana winna zawierać dziurki w miejscach oznaczonych w kolumnach od 1 do 5 znakiem o.

Aby zaznaczyć błąd, daje się dwie litery X, jedna po drugiej, bez żadnego znaku pisarskiego.

(199) Les dispositions concernant la transmission des mots, des nombres entiers, des nombres fractionnaires, des mots ou passages soulignés et des lettres é et è, qui sont applicables aux appareils multiples (§ 2), le sont également aux appareils arithmétiques.

(200) Pour donner un „blanc”, on transmet le signal „espace”.

(201) Pour indiquer une erreur dans la transmission, on transmet deux X consécutifs, sans aucun signe de ponctuation.

(202) En cas de transmission automatique, on se sert du signal „Lettres” comme „signal d'effacement”.

(203) Pour donner „attente”, pour indiquer la fin du télégramme, la fin de la transmission et la fin du travail, on transmet les mêmes signaux qu'aux appareils multiples (§ 2).

(204) Le tableau suivant donne les composés de courant pour la transmission des lettres et signes, avec indication de la polarité des diverses impulsions:

Alphabet télégraphique international No 2.

No des postes	Rangée des lettres	Rangée des chiffres	No des impulsions					Arrêt
			Mise en marche	1	2	3	4	
1	A	—		o	o			o
2	B	?		o			o	o
3	C	:			o	o	o	o
4	D	¹⁾		o			o	o
5	E	3		o				o
6	F	¹⁾		o	o	o		o
7	G	¹⁾			o	o	o	o
8	H	¹⁾				o	o	o
9	I	8			o	o		o
10	J	Sign. acoustique		o	o		o	o
11	K	(o	o	o	o	o
12	L)			o		o	o
13	M	.				o	o	o
14	N	,					o	o
15	O	9					o	o
16	P	0			o	o		o
17	Q	1		o	o	o		o
18	R	4			o		o	o
19	S	'		o		o		o
20	T	5					o	o
21	U	7		o	o	o		o
22	V	=			o	o	o	o
23	W	2		o	o		o	o
24	X	/		o	o	o	o	o
25	Y	6		o	o		o	o
26	Z	+		o			o	o
27	Retour du chariot ²⁾						o	o
28	Changement de ligne ²⁾					o		o
29	Lettres ³⁾			o	o	o	o	o
30	Chiffres			o	o		o	o
31	Espace					o		o
32	Pas employé							o

Travail à

circuit fermé	courant double
Pas de courant	Courant négatif
Courant positif	Courant positif

¹⁾ A la disposition de chaque administration pour son service intérieur.
²⁾ Pour l'imprimeur sur pages.
³⁾ Sert aussi pour „effacement”, en cas de transmission automatique.

Pour la transmission automatique, la bande perforée doit contenir les trous indiqués dans les colonnes 1 à 5 par o.

Pour indiquer une erreur, on transmet deux „X” consécutifs, sans aucun signe de ponctuation.

(205) § 4. *Znaki alfabetu Morse'a.*

- Oddzielenie i długość znaków.
 (206) a) Kreska równa się trzem kropkom.
 (207) b) Odstęp między znakami jednej i tej samej litery równa się jednej kropce.
 (208) c) Odstęp między dwiema literami równa się trzem kropkom.
 (209) d) Odstęp między dwoma wyrazami równa się pięciu kropkom.
 (210) e) Na aparacie Wheatstone'a, przy użyciu perforatora, odstęp między dwiema literami równa się jednemu „białemu polu” a odstęp między dwoma wyrazami — trzem „białym polem”.

(211) Litery.

a .—	h	q — . . . —
b —	i ..	r
c —	j . — . . . —	s
ch — —	k —	t —
d —	l	u
e .	m —	v
é	n —	w
f	o —	x —
g —	p	y — —
		z —

(212) Cyfry.

1 . — —	6 —
2 . . —	7 —
3 — . .	8 —
4 —	9 —
5	0 —

(213) Przy powtarzaniu z urzędu, gdy nie może być nieporozumienia z powodu jednakowej postaci cyfr i liter lub grup literowych—cyfry należy powtarzać zapomocą znaków następujących:

1 . —	6 —
2 . . —	7 —
3 —	8 —
4 —	9 —
5	0 —

(214) Gdy urząd przyjmujący telegram nie ma nic przeciwko temu, urząd wydający telegram może również używać tych znaków w nagłówkach telegramów, z wyjątkiem numeru nadawczego, jak również w treści telegramu, gdy treść zawiera tylko cyfry. W tym ostatnim przypadku telegramsy winny być oznaczone wskazówką służbową „en chiffres” (cyfrowy).

(215) Znaki pisarskie i inne.

Kropka	(.)
Przecinek	(,) . — —
Dwukropek	(:) —
Znak zapytania lub prośba o powtórzenie niezrozumiałego ustępu	(?) . . —
Apostrof	(') . — —
Łącznik albo myślnik	(-) —
Kreska ułamkowa	(/) —

(205) § 4. *Signaux du code Morse.*

- Espacement et longueur des signes:
 (206) a) Un trait est égal à trois points.
 (207) b) L'espace entre les signaux d'une même lettre est égal à un point.
 (208) c) L'espace entre deux lettres est égal à trois points.
 (209) d) L'espace entre deux mots est égal à cinq points.
 (210) e) A l'appareil Wheatstone, lorsqu'il est fait usage de perforateurs, l'espace entre deux lettres est égal à un „blanc”, et l'espace entre deux mots est égal à trois „blancs”.

(211) Lettres.

a .—	h	q — . . . —
b —	i ..	r
c —	j . — . . . —	s
ch — —	k —	t —
d —	l	u
e .	m —	v
é	n —	w
f	o —	x —
g —	p	y — —
		z —

(212) Chiffres.

1 . — —	6 —
2 . . —	7 —
3 — . .	8 —
4 —	9 —
5	0 —

(213) Dans les répétitions d'office, lorsqu'il ne peut y avoir de mélangement du fait de la coexistence de chiffres et de lettres ou de groupes de lettres, les chiffres doivent être rendus au moyen des signaux suivants:

1 . —	6 —
2 . . —	7 —
3 —	8 —
4 —	9 —
5	0 —

(214) Sauf demande contraire du bureau récepteur, le bureau transmetteur peut aussi utiliser ces signaux dans le préambule des télégrammes, exception faite pour les numéros de distinction du bureau d'origine, ainsi que dans le texte des télégrammes ne comportant que des chiffres. Dans ce dernier cas, les télégrammes doivent porter la mention de service „en chiffres”.

(215) Signes de ponctuation et autres.

Point	(.)
Virgule	(,) . — —
Deux points	(:) —
Point d'interrogation ou demande de répétition d'une transmission non comprise	(?) . . —
Apostrophe	(') . — —
Trait d'union ou tiret	(-) —
Barre de fraction	(/) —

Nawias przed i po słowie	()	—
Podkreślenie (przed i po słowach lub części zdania)	
Znak równania	(=)	—
Zrozumiano	
Błąd	
Krzyżyk lub znak ukończenia telegramu albo serji	
Zaproszenie do wydania telegramu		—
Czekać	
Koniec pracy	
Znak rozpoczęcia (rozpoczęcie każdego telegramu)		—
Znak rozdziału przy wydawaniu liczb ułamkowych (między ułamkiem zwykłym a liczbą całkowitą, która po nim następuje)	

Parenthèses (avant et après les mots)	()	—
Souligné (avant et après les mots ou le membre de phrase)	
Double trait	(=)	—
Compris	
Erreur	
Croix ou signal de fin de telegramme ou de transmission	
Invitation à transmettre		—
Attente	
Fin de travail	
Signal de commencement (commencement de toute transmission)		—
Signal séparatif pour la transmission des nombres fractionnaires (entre la fraction ordinaire et le nombre entier à transmettre)	

(216) Przy wydawaniu liczb z ułamkiem — w celu uniknięcia omyłki, należy odtworzyć znak oddzielający przed ułamkiem lub po ułamku, zależnie od przypadku.

Przykłady: Przy liczbie $1 \frac{1}{16}$ należy wydać

1. — $\frac{1}{16}$, aby nie zrozumiano $\frac{11}{16}$; przy liczbie $\frac{3}{4} 8$ należy wydać $\frac{3}{4} 8$, aby nie zrozumiano $\frac{3}{48}$; przy liczbie $2 \frac{1}{2} 2$ należy wydać $2 \frac{1}{2} 2$, aby nie zrozumiano $\frac{21}{22}$.

(217) Wyjątkowo mogą być używane następujące nieobowiązkowe litery w relacjach z krajami, które takich liter używają:

ä
á lub à
ñ
ö
ü

§ 5. Znaki aparatu juza.

(218) Litery.
A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T
U V W X Y Z

(219) Cyfry.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0

(220) Znaki pisarskie i inne.

Kropka	.
Przecinek	,
Dwukropek	:
Znak zapytania	?
Apostrof	'
Krzyżyk	+
Łącznik albo myślnik	—
Kreska ułamkowa	/
Znak równania	=
Nawias otwarty	{
Nawias zamknięty	}

(216) Pour transmettre les nombres dans lesquels entre une fraction, on doit, afin d'éviter toute confusion, transmettre la fraction en la faisant précéder ou suivre, selon le cas, du signal séparatif.

Exemples: Pour $1 \frac{1}{16}$, on transmettra $1 \frac{1}{16}$, afin qu'on ne lise pas $\frac{11}{16}$; pour $\frac{3}{4} 8$ on transmettra $\frac{3}{4} 8$, afin qu'on ne lise pas $\frac{3}{48}$; pour $2 \frac{1}{2} 2$, on transmettra $2 \frac{1}{2} 2$, afin qu'on ne lise pas $\frac{21}{22}$.

(217) Les lettres facultatives suivantes peuvent être employées, exceptionnellement, dans les relations entre les pays qui les acceptent:

ä
á ou à
ñ
ö
ü

§ 5. Signaux de l'appareil Hughes.

(218) Lettres.
A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U
V W X Y Z.

(219) Chiffres.
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0.

(220) Signes de ponctuation et autres.

Point	.
Virgule	,
Deux points	:
Point d'interrogation	?
Apostrophe	'
Croix	+
Trait d'union ou tiret	—
Barre de fraction	/
Double trait	=
Parenthèse de gauche	{
Parenthèse de droite	}

(221) Przepisy, dotyczące wydawania wyrazów, liczb całych, liczb ułamkowych, wyrazów lub ustępów podkreślonych oraz liter é i è, obowiązujące dla aparatów wielokrotnych (§ 2), znajdują zastosowanie również na aparatach juża.

(222) Dla wywołania urzędu, z którym się odbywa wymiana, lub dla dania mu odpowiedzi na jego wołanie — naciska się kilkakrotnie naprzemian klawisz „białego pola” i klawisz litery N.

(223) Prośba o wydawanie przez dłuższy czas tego samego znaku dla uregulowania synchronizmu wyraża się przez naciskanie klawisza białego pola literowego oraz klawiszy liter I i T tyle razy, ile razy to okaże się potrzebne.

(224) Prośba lub zezwolenie na uregulowanie elektromagnesów wyraża się przez naciskanie czterech następujących klawiszy: klawisza białego pola literowego oraz klawiszy liter I, N, T, tyle razy, ile razy to jest potrzebne.

(225) Aby zaznaczyć powstały błąd — daje się dwie litery N, jedna za drugą bez żadnego znaku pisarskiego.

(226) Aby odtworzyć znak „czekać”, zaznaczyć koniec telegramu, koniec wydawania serji oraz ukończenie wymiany — daje się te same znaki, co i na aparatach wielokrotnych (§ 2).

(227) Następujące znaki pisarskie: średnik (;) wykrzyknik (!) cudzysłów („ ”) § & oraz litera é, o ile się nawet znajdują jeszcze na kole czcionkowym, nie są już używane.

(228) § 6. *Znaki aparatu simensa.*

(229) **Litery.**
A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T
U V W X Y Z

(230) **Cyfry.**
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0.

(231) **Znaki pisarskie i inne.**

Kropka	.
Przecinek	,
Dwukrópek	:
Znak zapytania	?
Apostrof	'
Krzyżyk	+
Łącznik albo myślnik	—
Kreska ułamkowa	/
Znak równania	=
Nawias otwarty	{
Nawias zamknięty	}
Błąd	*

(221) Les dispositions relatives à la transmission des mots, des nombres entiers, des nombres fractionnaires, des mots ou passages soulignés et des lettres é et è, qui sont applicables aux appareils multiples (§ 2), le sont également à l'appareil Hughes.

(222) Pour appeler le poste avec lequel on est en communication ou pour lui répondre, on transmet: le blanc des lettres et l'N répétés alternativement un petit nombre de fois.

(223) Pour demander la répétition prolongée du même signal, en vue de régler le synchronisme: une combinaison composée du blanc des lettres, de l'I et du T, reproduite autant de fois qu'il est nécessaire.

(224) Pour demander ou permettre le réglage de l'électro-aimant: une combinaison formée des quatre signaux suivants: le blanc des lettres, l'I, l'N et le T, répétés autant de fois qu'il est nécessaire.

(225) Pour indiquer une erreur: deux N consécutifs, sans aucun signe de ponctuation.

(226) Pour donner „attente”, pour indiquer la fin du télégramme, la fin de la transmission et la fin du travail, on transmet les mêmes signaux qu'aux appareils multiples (§ 2).

(227) Les signes: point et virgule (;), point d'exclamation (!), guillemets („ ”), §, & et la lettre é, s'ils existent encore sur l'appareil, ne sont plus transmis.

(228) § 6. *Signaux de l'appareil Siemens.*

(229) **Lettres.**
A B C D E F G H I J K L M N O P Q R S T U
V W X Y Z.

(230) **Chiffres.**
1 2 3 4 5 6 7 8 9 0.

(231) **Signes de ponctuation et autres.**

Point	.
Virgule	,
Deux points	:
Point d'interrogation	?
Apostrophe	'
Croix	+
Trait d'union ou tiret	—
Barre de fraction	/
Double trait	=
Parenthèse de gauche	{
Parenthèse de droite	}
Erreur	*

(232) Les dispositions concernant la transmission des mots, des nombres entiers, des nombres fractionnaires, des mots ou passages soulignés et des lettres é et è, qui sont applicables aux appareils multiples (§ 2), le sont également à l'appareil Siemens.

(233) Pour indiquer une erreur dans la transmission, la fin du télégramme et la fin de la transmission, on transmet les mêmes signaux qu'aux appareils multiples (§ 2).

(234) Les signes: point et virgule (;), point d'exclamation (!), guillemets („ ”), §, &, s'ils existent encore sur l'appareil, ne sont plus transmis.

(232) Przepisy, dotyczące wydawania wyrazów, liczb całych, liczb ułamkowych, wyrazów lub ustępów podkreślonych oraz liter é i è, które mogą być stosowane do aparatów wielokrotnych (§ 2), znajdują zastosowanie również na aparatach simensa.

(233) Aby zaznaczyć powstały błąd, koniec telegramu oraz koniec wydawania — daje się te same znaki, co i na aparatach wielokrotnych (§ 2).

(234) Następujące znaki pisarskie: średnik (;), wykrzyknik (!), cudzysłów („ ”), § &, o ile się nawet znajdują jeszcze na kole czcionkowym, nie są już używane.

(235) § 7. *Wydawanie przez telefon.*

W relacjach między urzędami niezbyt od siebie oddalonymi, w relacjach granicznych o słabym ruchu, jak również w wyjątkowych wypadkach (na przykład w razie przerwania drogi normalnej, gdy niema do dyspozycji drogi okrężnej) telegramy mogą być wydawane przez telefon, z zachowaniem systemu sylabizowania, dozwolonego przez C. C. I. F.

(236) Ten sposób wydawania może być zastosowany jedynie po uprzednim porozumieniu między zainteresowanymi Zarządami.

ROZDZIAŁ X.

WYDAWANIE TELEGRAMÓW.

Artykuł 36.

Kolejność przy wydawaniu telegramów.

(237) § 1. Wydawanie telegramów odbywa się w kolejności następującej:

- a) telegramy dotyczące bezpieczeństwa życia ludzkiego w żegludze morskiej lub powietrznej¹⁾;
- b) telegramy państwowe;
- c) telegramy meteorologiczne;
- d) telegramy i noty służbowe dotyczące uszkodzeń połączeń;
- e) telegramy i noty służbowe pilne oraz płatne noty służbowe;

¹⁾ Przykłady telegramów, dotyczących bezpieczeństwa życia ludzkiego w żegludze powietrznej, których bezwzględne pierwszeństwo przy wydawaniu jest usprawiedliwione:

a) SVH — Bâle de Londres (wysłać pilnie sondowanie Saverne dla odlotu samolotu GEABC) — podpis.

Dane meteorologiczne żądane przez telegram SVH są nieodzowne dla bezpieczeństwa samolotu, ponieważ mógłby on spotkać na swej drodze mgły i chmury, zasłaniające przeszkodę, mogącą wywołać wypadek.

b) SVH — Cologne de Zurich — (zapalić reflektory i ognie ostrzegawcze do lądowania samolotu HCK LM).

Celem tego telegramu jest, aby oświetlono teren lądowania samolotu w nocy, w celu uniknięcia wypadku przy lądowaniu.

c) SVH — Marseille de Naples, Hydroplan FAGCK wodował 50 mil od Tunisu — oczekuje pomocy.

Ten telegram jest telegramem wydanym przez stację lądową, która przechwyciła telegram nadany przez hydroplan wodujący przymusowo. Telegram ten przesyła się dalej według adresu podanego przez hydroplan.

d) SVH Bruxelles de Prague — zawiadomić samolot FABDQ, że zgubił prawe koło przy starcie, niech ląduje ostrożnie.

Telegram ten komunikuje samolotowi stacja w Brukseli, w celu uprzedzenia go o niebezpieczeństwie, aby mógł uniknąć wypadku.

(235) § 7. *Transmission par téléphone.*

Dans les relations entre bureaux reliés par des voies de communication de faible longueur, dans les relations frontières à faible trafic, ainsi que dans des cas exceptionnels (par exemple, lorsque les voies normales sont interrompues et qu'une voie détournée n'est pas disponible), la transmission téléphonique des télégrammes peut avoir lieu, en observant le système d'épellation admis par le C. C. I. F.

(236) Ce mode de transmission n'est utilisé qu'après entente préalable entre les administrations intéressées.

CHAPITRE X.

TRANSMISSION DES TÉLÉGRAMMES.

Article 36.

Ordre de transmission.

(237) § 1. La transmission des télégrammes a lieu dans l'ordre suivant:

- a) Télégrammes relatifs à la sécurité de la vie humaine dans la navigation maritime ou aérienne¹⁾;
- b) Télégrammes d'Etat;
- c) Télégrammes météorologiques;
- d) Télégrammes et avis de service se rapportant aux dérangements des voies de communication;
- e) Télégrammes et avis de service urgents et avis de service taxés;

¹⁾ Exemples de télégrammes relatifs à la sécurité de la vie humaine dans la navigation aérienne, pour lesquels la priorité absolue de transmission se justifie:

a) SVH Bâle de Londres = Envoyez d'urgence sondage Saverne pour départ avion GEABC = (signature).

Les renseignements météorologiques demandés par ce télégramme sont indispensables à la sécurité de l'avion, par le fait qu'il pourrait rencontrer sur sa route du brouillard, des nuages, masquant un obstacle et pouvant provoquer un accident.

b) SVH Cologne de Zurich = Allumez projecteurs et feux de balisage pour atterrissage avion HCKLM.

Le but de ce télégramme est de faire éclairer un terrain en vue de l'atterrissage d'un avion de nuit, de manière à éviter un accident au moment de l'atterrissage.

c) SVH Marseille de Naples = Hydroavion FAGCK amerri 50 milles Tunis attend secours.

Ce télégramme est consécutif à un avis de détresse envoyé par un hydroavion obligé d'amerrir; reçu par une station côtière, il est retransmis ensuite jusqu'au destinataire indiqué par l'hydroavion.

d) SVH Bruxelles de Prague = Informez avion FABDQ qu'il a perdu roue droite au départ et qu'il atterrisse avec précaution.

Ce télégramme est destiné à être communiqué à l'avion par la station de Bruxelles, pour l'avertir du danger que présente l'atterrissage et manoeuvrer de façon à éviter un accident.

- f) telegramy prywatne pilne i telegramy prasowe pilne;
- g) telegramy i noty służbowe zwykłe;
- h) telegramy państwowe, co do których nadawca zrzekł się prawa pierwszeństwa przy wydawaniu, telegramy prywatne zwykłe i telegramy zwykłe prasowe;
- i) telegramy niespieszne i inne kategorie telegramów według zniżonej taryfy.

(238) § 2. Wszystkie urzędy, które otrzymają na połączeniu międzynarodowym telegram oznaczony jako telegram dotyczący bezpieczeństwa życia ludzkiego w żegludze morskiej lub powietrznej, jako telegram państwowy, służbowy lub meteorologiczny — wydają go dalej jako taki.

(239) § 3. Telegramy jednakowej kategorii urzędy nadawcze wydają w kolejności ich nadania, zaś urzędy tranzytowe — według kolejności przyjęcia ich.

(240) § 4. W urzędach tranzytowych telegramy nadane i telegramy przechodnie (tranzytowe), które mają być wydane na jednej i tej samej linii, układa się razem i wydaje według godziny nadania lub przyjęcia z uwzględnieniem kolejności ustalonej niniejszym artykułem.

Artykuł 37.

Przepisy ogólne, dotyczące wydawania telegramów.

(241) § 1. Rozpoczęte wydawanie telegramu może być przerwane dla innego telegramu wyższej kategorii tylko wówczas, gdy telegram ten jest nadzwyczajnie pilny (art. 35).

(242) § 2. (1) Każda wymiana korespondencji między dwoma urzędami rozpoczyna się wywołaniem urzędu. Jednak, o ile niema w tym względzie innego porozumienia między urzędami, aparat arytmiczny winien być włączony w taki sposób, aby urząd wydający telegram mógł go puścić i rozpocząć wydawanie telegramów bez specjalnego wywołania i uprzedniej odpowiedzi urzędu odbierającego.

(243) (2) Przy wywoływaniu urząd wywołujący daje trzykrotnie nazwę urzędu wywoływanego wraz z wyrazem „de”, po którym następuje znak urzędu wywołującego, chyba, że istnieją zasady odrębne, właściwe rodzajowi danego aparatu (art. 35). W ruchu między stacjami stałymi wywoływanie odbywa się z szybkością nadawania ręcznego.

(244) (3) Urząd wywoływany winien odpowiedzieć natychmiast, z wyjątkiem przypadku, gdy wymiana odbywa się zapomocą aparatów arytmicznych i gdy urzędy porozumiały się w tym względzie.

(245) (4) Przy wymianie zapomocą aparatów morsa urząd wywoływany odpowiada, dając swój znak wywoławczy i znak — . —

(246) (5) Gdy urząd wywoływany nie odpowiada, należy wołanie powtarzać w pewnych odstępach.

(247) (6) Gdy urząd wywoływany nie może w danej chwili przyjąć telegramu, daje znak „czekać”. Gdyby przypuszczalny czas oczekiwania miał przekraczać dziesięć minut, należy podać przyczynę.

f) Télégrammes privés urgents et télégrammes de presse urgents;

g) Télégrammes et avis de service non urgents;

h) Télégrammes d'Etat pour lesquels l'expéditeur a renoncé à la priorité de transmission, télégrammes privés ordinaires et télégrammes de presse ordinaires;

i) Télégrammes différés et autres catégories de télégrammes à tarif réduit.

(238) § 2. Tout bureau qui reçoit par une voie de communication internationale un télégramme présenté comme télégramme relatif à la sécurité de la vie humaine dans la navigation maritime ou aérienne, comme télégramme d'Etat, comme télégramme de service, ou comme télégramme météorologique, le réexpédie comme tel.

(239) § 3. Les télégrammes de même rang sont transmis par les bureaux de départ dans l'ordre de leur dépôt et par les bureaux intermédiaires dans l'ordre de leur réception.

(240) § 4. Dans les bureaux intermédiaires, les télégrammes de départ et les télégrammes de passage qui doivent emprunter les mêmes voies de communication sont confondus et transmis en suivant l'heure de dépôt ou de réception et en tenant compte de l'ordre établi par le présent article.

Article 37.

Règles générales de transmission.

(241) § 1. Une transmission commencée ne peut être interrompue pour faire place à une communication d'un rang supérieur qu'en cas d'urgence absolue (art. 36).

(242) § 2. (1) Toute correspondance entre deux bureaux commence par l'appel. Toutefois, et sauf accord contraire entre les bureaux correspondants, l'appareil arithmétique doit être connecté de manière que le bureau transmetteur puisse effectuer le démarrage et commencer la transmission des télégrammes sans appel spécial, ni avis préalable du bureau récepteur.

(243) (2) Pour l'appel, le bureau appelant transmet trois fois l'indicatif d'appel du bureau appelé et le mot „de” suivi de son propre indicatif d'appel, à moins qu'il n'y ait des règles spéciales, particulières au genre d'appareil utilisé (art. 35). Dans le service entre stations fixes, l'appel est effectué à vitesse manuelle.

(244) (3) Le bureau appelé doit répondre immédiatement, sauf dans les échanges à l'appareil arithmétique lorsqu'il existe un accord entre les bureaux correspondants.

(245) (4) Dans les échanges à l'appareil Morse, le bureau appelé répond en transmettant son indicatif suivi du signe - . -

(246) (5) Lorsqu'un bureau appelé ne répond pas à l'appel, celui-ci peut être répété à intervalles appropriés.

(247) (6) Si le bureau appelé est empêché de recevoir, il donne „attente”. Si l'attente présumée dépasse dix minutes, il en indique le motif et la durée probable.

(248) § 3. Znak równania (—...— na aparatach morsa, a = na aparatach drukujących) oddziela nagłówek od płatnych wskazówek służbowych, każdą wskazówkę służbową jedną od drugiej, o ile ich jest więcej, płatne wskazówki służbowe od adresu, każdy adres jeden od drugiego w telegramie o kilku adresach, adres od treści, treść od podpisu i ewentualnie podpis od zaświadczenia podpisu. Końiec każdego telegramu lub ukończenie wydawania oznacza się krzyżykiem (· · · · · na aparatach morsa lub przy odbiorze słuchowym).

Na aparatach drukujących krzyżyk winien być zawsze poprzedzony odstępem.

(249) § 4. Gdy urzędnik wydający telegram stwierdzi, że się omylił — przerywa wydawanie i powtarza od ostatniego prawidłowo wydanego wyrazu.

(250) § 5. Gdy urzędnik odbierający telegram zauważy, że odbiór staje się niezrozumiały, przerywa lub poleca przerwać wydawanie, według postanowień § 12, 2°, powtarzając lub polecając powtórzyć ostatni prawidłowo przyjęty wyraz ze znakiem zapytania. Urzędnik strony przeciwnej powtarza wydawanie telegramu od tego właśnie wyrazu. Gdy prośba o powtórzenie następuje po dłuższej przerwie, należy dokładnie oznaczyć, o który telegram chodzi.

(251) § 6. Każdy telegram winien być wydany tak, jak go napisał na oryginale nadawca, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w artykułach: 12, §§ 4, 5 i 6 (2); 14, § 3; 18, § 1 (2) i w art. 77, § 4 (2). Poza płatnymi wskazówkami służbowymi, które należy wydawać zawsze w formie skróconej, oraz poza przypadkami wspólnie określonymi przez Zarząd, zabronione jest używanie jakichkolwiek skrótów przy wydawaniu telegramu lub przeinaczanie telegramu w jaki bądź sposób.

(252) § 7. (1) Gdy urząd ma do wydania drugiemu urzędowi więcej niż pięć telegramów o jednakowej treści, która zawiera więcej niż 30 wyrazów, dozwala się wydać treść jeden raz. W takim razie treść wydaje się tylko w pierwszym telegramie, w następnych zaś zamiast treści daje się wyrazy: „texte Nr” (numer pierwszego telegramu). W ten sam sposób można postępować i wówczas, gdy liczba telegramów o jednakowej treści wynosi pięć lub mniej, i gdy treść zawiera ponad 50 wyrazów.

(253) (2) Ten sposób postępowania ma zastosowanie wówczas, gdy wszystkie telegramsy o jednakowej treści wydawane są jeden po drugim.

(254) (3) Urząd strony przeciwnej winien być uprzedzony przy wydawaniu telegramów o jednakowej treści przez podanie następującej uwagi: „Attention voici cinq mêmes textes” (Uwaga — tu pięć telegramów o jednakowej treści).

(255) (4) Gdy urząd odbiorczy może odbierać na taśmie perforowanej, należy zawczasu uprzedzić go o zamierzonym wydawaniu telegramów z jednakową treścią, aby umożliwić mu odbiór na taśmie.

(256) § 8. (1) Przy wydawaniu telegramu, który zawiera ponad 50 wyrazów, po każdym pięćdziesią-

(248) § 3. Le double trait (- . . . - à l'appareil Morse et = aux appareils imprimeurs) est transmis pour séparer le préambule des indications de service taxées, les indications de service taxées entre elles, les indications de service taxées de l'adresse, les différentes adresses d'un telegramme multiple entre elles, l'adresse du texte, le texte de la signature, et, le cas échéant, la signature de la légalisation de signature. On termine chaque telegramme ou transmission par la croix (. . . . à l'appareil Morse ou aux appareils à réception auditive). Aux appareils imprimeurs, la croix doit toujours être précédée d'un espace.

(249) § 4. Si l'agent qui transmet s'aperçoit qu'il s'est trompé, il s'interrompt par le signal „erreur”, répète le dernier mot bien transmis et continue la transmission rectifiée.

(250) § 5. Lorsque l'agent qui reçoit constate que la réception devient incompréhensible, il interrompt ou fait interrompre son correspondant, conformément aux dispositions du § 12, 2°, et répète ou fait répéter le dernier mot bien reçu, suivi d'un point d'interrogation. Le correspondant reprend alors la transmission à partir de ce mot. Si une répétition est demandée après une interruption prolongée de la correspondance, il y a lieu de désigner exactement le telegramme dont il s'agit.

(251) § 6. Tout telegramme doit être transmis tel que l'expéditeur l'a écrit et d'après sa minute, sauf les exceptions prévues à l'article 42, § 2 et aux articles 12, §§ 4, 5 et 6 (2), 14, § 3, 18, § 1 (2) et 77, § 4 (2). Hormis les indications de service taxées qui doivent toujours être transmises sous la forme abrégée et les cas déterminés d'un commun accord entre les diverses administrations, il est interdit d'employer une abréviation quelconque en transmettant un telegramme ou de modifier celui-ci de quelque manière que ce soit.

(252) § 7. (1) Lorsqu'un bureau a à transmettre au même correspondant plus de cinq telegrammes ayant un même texte et comprenant plus de 30 mots, il est autorisé à ne transmettre ce texte qu'une fois. Dans ce cas, la transmission du texte n'a lieu que dans le premier telegramme, et le texte, dans tous les telegrammes avec même texte qui suivent, est remplacé par les mots: texte n^o... (numéro du premier telegramme). Il peut être procédé de la même manière lorsque le nombre des telegrammes ayant un même texte est de cinq ou inférieur à cinq et que le texte comporte plus de 50 mots.

(253) (2) Ce mode de procéder comporte la transmission, en ordre successif, de tous les telegrammes ayant même texte.

(254) (3) Le bureau correspondant doit être prévenu de la transmission des telegrammes avec un même texte par un avis conforme à l'exemple suivant: „Attention voici cinq mêmes textes”.

(255) (4) Lorsqu'au bureau correspondant la réception peut se faire sur bande perforée, ce bureau doit être prévenu en temps utile de la transmission de telegrammes avec même texte, afin qu'il puisse les recevoir en perforations.

(256) § 8. (1) Dans la transmission d'un telegramme de plus de 50 mots, le double trait désignant

tym wyrazie wydaje się znak równania, zaznaczający ustęp o 50 wyrazach.

(257) (2) Na aparatach morsa i przy odbiorze słuchowym urzędnik przyjmujący telegram odtwarza znak równania tylko w telegramach przechodnich (tranzytowych), natomiast w telegramach wchodzących po każdym pięćdziesiątym wyrazie stawia tylko małą kreskę orientacyjną.

(258) (3) Na aparatach drukujących urzędnik w urzędzie tranzytowym pozostawia nadal znak równania; natomiast w urzędzie miejsca przeznaczenia znak równania skreśla się, a po każdym pięćdziesiątym wyrazie stawia się małą kreskę orientacyjną.

(259) (4) Znaku równania, oznaczającego ustęp o 50 wyrazach, nie należy zamieszczać na odbitce wręczanej adresatowi.

(260) § 9. Z wyjątkiem ruchomych stacji radiotelegraficznych, żaden urząd nie może odmawiać przyjęcia proponowanych mu telegramów, bez względu na ich miejsce przeznaczenia. Jednak w razie oczywistej omyłki, co do kierunku telegramu lub innych rażących nieprawidłowości, urzędnik przyjmujący zwraca na to uwagę stronie przeciwnej. Gdy ta ostatnia nie uwzględnia poczynionej uwagi, to po przyjęciu telegramu należy wysłać odpowiednią notę służbową, a wówczas urząd, który nie uwzględnił zwróconej mu uwagi, musi dać sprostowanie błędu również w formie noty służbowej.

(261) § 10. Nie należy odmawiać ani opóźniać przyjęcia telegramu z powodu jakichkolwiek nieprawidłowości w uwagach służbowych, w płatnej wskazówce służbowej lub pewnych częściach adresu czy treści. Telegram taki należy przyjąć, później zaś w razie potrzeby zażądać od urzędu nadawczego sprostowania notą służbową, według postanowień art. 79.

(262) § 11. W korespondencji służbowej, dotyczącej eksploatacji przewodów, należy o ile można używać skrótów, zawartych w załączniku 1, załączonym do niniejszego Regulaminu.

(263) § 12. (1) Doniesienia i noty służbowe między telegramami, gdy wymiana odbywa się serjami, oddziela się od telegramów w sposób następujący:

(264) a) *Mors i Wheatstone*. Daje się dwukrotnie litery „AY” przed i po doniesieniu lub nocie.

Przykład: AYAY w 187 powtórzenie . . . AY AY.

(265) b) *Aparaty drukujące*. Daje się podwójny nawias przed i po doniesieniu lub nocie.

Przykład: ((en 187 répétez)) (w 187 powtórzenie . . .).

(266) (2) W razie konieczności wstrzymania wydawania strony przeciwnej lub sektora sprzężonego, przy pracy na aparatach wielokrotnych — postępuje się w sposób następujący:

(267) a) *Mors zwykły (simplex)*. Daje się szereg kropek, aż do przerwania wydawania.

(268) b) *Mors przeciwsobny (duplex) i Wheatstone przeciwsobny (duplex)*. Daje się litery „STP”, aż do przerwania wydawania.

le dernier mot de chaque tranche de 50 mots est transmis après ce mot.

(257) (2) Au Morse et aux appareils à réception auditive, l'agent récepteur reproduit le double trait, s'il s'agit d'un télégramme de passage, et marque simplement d'un petit trait de repère le cinquantième mot de la tranche, lorsque le télégramme est reçu au bureau de destination.

(258) (3) Aux appareils imprimeurs, l'agent récepteur du bureau de passage maintient le double trait; celui du bureau de destination l'élimine et marque d'un petit trait de repère le cinquantième mot de la tranche.

(259) (4) Le double trait marquant la tranche ne doit pas se trouver sur la copie remise au destinataire.

(260) § 9. A l'exception des stations radio-électriques mobiles, aucun bureau ne peut refuser de recevoir les télégrammes qu'on lui présente, quelle qu'en soit la destination. Toutefois, en cas d'erreur de direction évidente ou d'autres irrégularités manifestes, l'agent qui reçoit en fait l'observation au bureau transmetteur. Si celui-ci ne tient pas compte de l'observation, un avis de service lui est transmis après la réception du télégramme et il est alors tenu de rectifier, également par avis de service, l'erreur commise.

(261) § 10. On ne doit ni refuser ni retarder un télégramme si les mentions de service, les indications de service taxées ou certaines parties de l'adresse ou du texte ne sont pas régulières. Il faut le recevoir et puis en demander, au besoin, la régularisation au bureau d'origine, par un avis de service, conformément aux dispositions de l'article 79.

(262) § 11. Dans la correspondance de service relative à l'exploitation des communications, on doit employer, de préférence, les abréviations appropriées de l'annexe n° 1 au présent Règlement.

(263) § 12. (1) Les communications et notes de service s'intercalant entre les télégrammes sont, lorsque le travail se fait par séries, séparées des télégrammes de la manière suivante:

(264) a) *Morse et Wheatstone*. Deux fois les lettres „AY” avant et après la communication ou la note.

Exemple: A Y A Y en 187 répétez... A Y A Y.

(265) b) *Appareils imprimeurs*. Double parenthèse avant et après la communication ou la note.

Exemple: ((en 187 répétez...)).

(266) (2) En cas de nécessité d'arrêter la transmission d'un correspondant ou, aux appareils multiples, la transmission au secteur en conjugaison, il est opéré comme il suit:

(267) a) *Morse simplex*. Transmettre une série de points, jusqu'à ce que l'arrêt soit obtenu.

(268) b) *Morse duplex et Wheatstone duplex*. Transmettre les lettres „STP”, jusqu'à ce que l'arrêt soit obtenu.

- (269) c) *Juz zwykły (simplex)*. Daje się dwie lub trzy dowolne litery w odpowiednich odstępach jedna od drugiej.
- (270) d) *Juz przeciwsobny (duplex)*. Daje się „białe pole cyfrowe” i „znak zapytania” naprzemian, jedno po drugim, aż do przerwania wydawania.
- (271) e) *Aparaty wielokrotne zwykłe i przeciwsobne (duplex)*. Daje się szereg liter „P” albo „%” aż do przerwania wydawania.
- (272) f) *Aparaty arytmiczne*. Daje się „znak akustyczny”, aż do przerwania wydawania.
- (273) g) *Simens*. Daje się specjalny znak „wstrzymać”, aż do przerwania wydawania.

Artykuł 38.

Wydawanie pojedynczych telegramów na zmianę.

- (274) § 1. Dwa urzędy w relacji bezpośredniej, obsługiwane zapomocą aparatu morsa lub z odbiorem słuchowym, wymieniają między sobą telegramy na zmianę w kolejności, ustalonej przepisami artykułu 36.
- (275) § 2. Przy wydawaniu na zmianę telegramów wyższej kategorii nie wlicza się w kolejkę.
- (276) § 3. Urząd, który ukończył wydawanie telegramów, ma prawo wydawać dalej, gdy ma u siebie telegram, któremu przysługuje prawo pierwszeństwa przed telegramem strony przeciwnej chyba, że ta ostatnia już rozpoczęła swój telegram.
Jednak i telegram rozpoczęty należy przerwać, gdy należy nadać telegram SVH lub inny telegram bezwzględnie pilny.
- (277) § 4. Przy wydawaniu na zmianę, gdy jeden urząd skończył wydawanie, wówczas drugi, który odbierał, zaczyna swoje wydawanie; gdy jednak ten drugi nie ma nic do wydania, pierwszy pracuje dalej. Gdy tak jeden, jak i drugi, nie mają nic do wydania, daje się znak ukończenia pracy.

Artykuł 39.

Wydawanie na zmianę serjami; nieprzerwane wydawanie serjami.

- (278) § 1. Na aparatach szybkopiszących, gdy obie strony mają po kilka telegramów, wymiana odbywa się serjami. Ten system znajduje zastosowanie również przy wymianie na aparatach morsa i przy odbiorze słuchowym, po wspólnym porozumieniu między obu urzędami i gdy to jest usprawiedliwione rozmiarami ruchu.
- (279) § 2. Telegramy jednej serji uważane są za jedną całość. Jednakże przyjętych telegramów nie zatrzymuje się na aparacie aż do końca serji, lecz odsyła się każdy prawidłowo przyjęty telegram z chwilą, gdy rozpoczęto przyjmowanie następnego telegramu lub też po upływie okresu czasu równającego się przyjęciu jednego telegramu przeciętnej długości.

- (269) c) *Hughes simplex*. Transmettre deux ou trois lettres quelconques, convenablement espacées.
- (270) d) *Hughes duplex*. Transmettre les signaux „blanc des chiffres”, „point d'interrogation” en alternance, jusqu'à ce que l'arrêt soit obtenu.
- (271) e) *Appareils multiples simplex et duplex*. Transmettre une succession de lettres „P” ou de signes „%”, jusqu'à ce que l'arrêt soit obtenu.
- (272) f) *Appareils arithmiques*. Transmettre „signal acoustique”, jusqu'à ce que l'arrêt soit obtenu.
- (273) g) *Siemens*. Transmettre le signal spécial „arrêt”, jusqu'à ce que l'arrêt soit obtenu.

Article 38.

Transmission à l'alternat, par télégramme.

- (274) § 1. Deux bureaux en relation directe par appareil Morse ou par appareil à réception auditive échangent les télégrammes dans l'ordre alternatif, télégramme par télégramme, en tenant compte des prescriptions de l'article 36.
- (275) § 2. Dans le travail alternatif, un télégramme de rang supérieur comme ordre de transmission ne compte pas dans l'alternat.
- (276) § 3. Le bureau qui vient d'effectuer une transmission est en droit de continuer, lorsqu'il a des télégrammes en instance ou lorsque surviennent des télégrammes auxquels la priorité est accordée sur ceux que le correspondant a à transmettre, à moins que ce dernier n'ait déjà commencé sa transmission. Celle-ci doit cependant être interrompue, s'il s'agit d'un télégramme SVH ou d'urgence absolue.
- (277) § 4. Dans le cas où les transmissions ont lieu alternativement, lorsqu'un bureau a terminé sa transmission, le bureau qui vient de recevoir transmet à son tour; s'il n'a rien à transmettre, l'autre continue. Si, de part et d'autre, il n'y a rien à transmettre, le signal de fin de travail est donné.

Article 39.

Transmission à l'alternat, par séries, et transmission continue, par séries.

- (278) § 1. Aux appareils à grand rendement, les échanges se font par séries, quand les postes en relation ont plusieurs télégrammes à transmettre. Cette règle est applicable aux transmissions par l'appareil Morse et par les appareils à réception auditive, quand le trafic le justifie et après entente entre les bureaux correspondants.
- (279) § 2. Les télégrammes d'une même série sont considérés comme formant une seule transmission. Toutefois, les télégrammes reçus ne sont pas conservés à l'appareil jusqu'à la fin de la série, mais il est donné cours à chaque télégramme régulier dès que le deuxième télégramme venant après lui est commencé ou après un temps équivalent à la durée de transmission d'un télégramme de longueur moyenne.

(280) § 3. Gdy dwa urzędy posiadają między sobą dwa połączenia, z których jedno przeznaczone jest do wydawania, a drugie do przyjmowania lub też, gdy obustronna wymiana odbywa się równocześnie, wówczas wydawanie odbywa się bez przerwy, lecz po każdym dziesiątym telegramie oznacza się koniec serji, chyba, że oba urzędy, na mocy uprawnień wynikających z artykułu 40, zastosowały u siebie odrębną, nieprzerwaną numerację telegramów.

(281) § 4. (1) Każda serja zawiera najwyżej pięć telegramów przy wymianie na aparatach morsa i przy odbiorze słuchowym i najwyżej dziesięć przy wymianie na aparatach szybkopiszących. Przy pracy na zmianę każdy telegram, który zawiera ponad 100 słów na aparatach morsa, ponad 150 przy odbiorze słuchowym, albo ponad 200 na aparatach szybkopiszących, liczy się za jedną serję lub kończy rozpoczętą serję.

(282) (2) Również przy wydawaniu na zmianę serjami, urząd wydający kończy rozpoczętą serję, gdy pozostają mu tylko telegramsy niespieszne lub inne, niższej kategorii; rozpoczyna on znów wydawanie wówczas, gdy strona przeciwna nie ma już żadnych telegramów wyższej kategorii.

Artykuł 40.

Wydawanie przy zastosowaniu numerów seryjnych.

(283) § 1. (1) Każdy Zarząd ma prawo oznaczać numerami seryjnymi telegramsy, które mają być wydane na linjach międzynarodowych. Zarząd, któryby zechciał wykorzystać to uprawnienie, w każdym przypadku zawiadamia o swym zamiarze zainteresowane Zarządy.

(284) (2) Jednakże wykorzystanie tego uprawnienia nie narzuca Zarządowi, do którego należy urząd przyjmujący, obowiązku stosowania przepisów odrębnych, podanych w §§ 7, 8 i 9, co do wymiany potwierdzenia odbioru. W takich razach, na życzenie zainteresowanego Zarządu, obowiązują postanowienia artykułu 45.

(285) § 2. Numer seryjny albo daje się na początku nagłówka, z zachowaniem numeru nadawczego, albo też daje się go wzamian numeru nadawczego. Zarządy, każdy w swoim zakresie, wydają w tym przedmiocie zarządzenia, które dla nich są najdogodniejsze, lecz są obowiązane donieść innym zainteresowanym Zarządom, jaki system postanowiły wprowadzić u siebie.

(286) § 3. (1) Przy zastosowaniu numerów seryjnych wszystkie telegramsy otrzymują numery kolejne i tworzą jedną nieprzerwaną serję. Na aparatach wielokrotnych każdy sektor posiada odrębną serję, która odróżnia się od serji innych sektorów tylko cyfrą, oznaczającą dany sektor. Nigdy nie należy oznaczać sektora literą.

(287) (2) Jedynie tylko telegramsy przyjęte i odtelegrafowane zapomocą taśmy perforowanej oznaczone są literą, która odróżnia je od telegramów innych seryj.

(280) § 3. Dans les cas où deux bureaux sont en relation par deux communications affectés l'une à la transmission, l'autre à la réception ou lorsque les bureaux emploient le service simultané, la transmission se fait d'une manière continue, mais les séries sont marquées de dix en dix télégrammes, à moins que les bureaux intéressés n'utilisent, selon les dispositions de l'article 40, un numérotage particulier et continu pour les échanges effectués à chaque poste.

(281) § 4. (1) Chaque série comprend, au plus, cinq télégrammes si les transmissions ont lieu par l'appareil Morse ou par les appareils à réception auditive et, au plus, dix télégrammes si elles sont effectuées par des appareils à grand rendement. Lorsque le travail est alternatif, tout télégramme contenant plus de 100 mots à l'appareil Morse, plus de 150 mots aux appareils à réception auditive ou plus de 200 mots aux appareils à grand rendement, compte pour une série ou met fin à une série en cours.

(282) (2) De même, dans la transmission par séries, à l'alternat, le bureau transmetteur met fin à une série en cours, dès qu'il n'a plus à transmettre que des télégrammes différés ou autres télégrammes de rang inférieur; il ne reprend la transmission que lorsque le bureau correspondant n'a plus de télégrammes de rang supérieur en instance.

Article 40.

Transmission avec numérotage continu.

(283) § 1. (1) Chaque administration a la faculté de désigner par des numéros de série les télégrammes à transmettre sur des circuits internationaux. Elle communique, dans chaque cas, son intention à ce sujet aux administrations intéressées.

(284) (2) Toutefois, l'usage de cette faculté n'impose pas à l'administration dont dépend le bureau qui a reçu, l'obligation d'appliquer les dispositions spéciales établies aux §§ 7, 8 et 9, pour l'échange de l'accusé de réception. Dans ces cas, les dispositions de l'article 45 restent en vigueur sur demande de l'administration intéressée.

(285) § 2. Le numéro de série est transmis soit au début du préambule, en maintenant le numéro de dépôt, soit aux lieu et place du numéro de dépôt. Les administrations prennent, chacune en ce qui la concerne, la décision qui leur convient le mieux à ce sujet; mais elles sont tenues de faire part aux autres administrations intéressées, du système qu'elles ont décidé d'employer.

(286) § 3. (1) Lorsqu'il est fait usage des numéros de série, tout les télégrammes sont numérotés dans une série unique et continue. Aux appareils multiples, on utilise une série spéciale pour chaque secteur, laquelle ne diffère des séries employées pour les autres secteurs que par des chiffres caractéristiques et non par des lettres.

(287) (2) Seuls les télégrammes qui sont reçus et réexpédiés par bandes perforées, sont munis de lettres caractéristiques pour les distinguer des différentes séries.

(288) (3) Telegramy z prawem pierwszeństwa oznacza się, w celu odróżnienia ich od innych, literą X zamieszczoną na początku nagłówka telegramu.

(289) § 4. (1) Każda nowa seria numerów rozpoczyna się codziennie o ustalonej godzinie, co do której porozumiały się oba zainteresowane urzędy.

(290) (2) Odnośne urzędy umawiają się uprzednio, czy będą rozpoczynają codziennie nową serię od numerów 1, 2001 i t. d., czy też nowa seria będzie się zaczynała jakim innym numerem, któryby wówczas podawał codziennie urząd przyjmujący urzędowi wydającemu przed rozpoczęciem nowej serii.

(291) § 5. (1) Gdy zachodzi konieczność skierowania telegramów drogą okrężną, a ich numery seryjne nie mogą być już zmienione, ponieważ taśmy zostały już perforowane, wówczas urząd, który jest zmuszony uciec się do drogi okrężnej, notą służbową uprzedza zarówno urząd, do którego telegramy powinny być pierwotnie wydane, jak i urząd, do którego je wydaje. Urząd oddawczy, do którego telegramy powinny być wydane, skreśla z wykazu numery telegramów, które według otrzymanego doniesienia skierowano drogą okrężną.

(292) (2) We wszystkich innych przypadkach telegramy kierowane drogą okrężną otrzymują nowe numery seryjne.

(293) § 6. Gdy urząd oddawczy spostrzeże brak któregośkolwiek numeru seryjnego — zawiadamia o tem niezwłocznie urząd wydający w celu odszukania brakującego numeru.

(294) § 7. Z wyjątkiem przypadku przewidzianego w § 1 (2), gdy telegramy są oznaczone numerami seryjnymi, potwierdzenie odbioru (LR) daje się tylko na żądanie strony wydającej telegramy. Wówczas takie potwierdzenie odbioru otrzymuje postać następującą:

„LR 683 manque 680 en dépôt 665” (To potwierdzenie odbioru zawiera ostatnio otrzymany numer 683, brakujący numer 680 i numer 665 odłożony).

(295) § 8. (1) Jednakże po wydaniu telegramu przekazowego lub serii telegramów przekazowych, urzędnik wydający winien niezwłocznie zażądać potwierdzenia odbioru.

(296) (2) Wówczas potwierdzenie odbioru otrzymuje postać następującą:

„LR 683 mds (przekazy) 681, 682, 683”.

(297) § 9. Potwierdzenie odbioru, przewidziane w § 7, daje się przy zamknięciu czynności, a ponadto zawsze o godzinie 24-ej, gdy czynności trwają bez przerwy. Urzędnik dający potwierdzenie dodaje po „LR” słowo „clôture” (zamknięcie).

Artykuł 41.

Wydawanie nagłówka.

(298) Po zgłoszeniu się urzędu wywoływanego (co do aparatów arytmicznych — patrz artykuł 37 § 2) urząd wywołujący wydaje dane służbowe, które stanowią nagłówek telegramu:

(288) (3) Les télégrammes avec priorité sont revêtus de la lettre caractéristique „X”, placée au début du préambule.

(289) § 4. (1) Chaque nouvelle série de numéros commence journalièrement à une heure déterminée, qui est convenue entre les deux bureaux correspondants.

(290) (2) Les bureaux correspondants se mettent d'accord pour établir s'ils commenceront journalièrement les nouvelles séries de numéros par les nos 1, 2001, etc., ou par un autre numéro, que le bureau récepteur communiquera journalièrement au bureau transmetteur avant de commencer la nouvelle série.

(291) § 5. (1) Lorsque des télégrammes doivent être déviés et que leurs numéros de série ne peuvent plus être modifiés, parce qu'ils ont déjà été perforés, le bureau qui procède à la déviation en informe, par avis de service, le bureau auquel les télégrammes auraient dû être transmis primitivement et le bureau auquel les télégrammes sont transmis. Le bureau récepteur auquel les télégrammes auraient dû être transmis, biffe sur sa liste les numéros des télégrammes dont la déviation lui est annoncée.

(292) (2) Dans tous les autres cas, les télégrammes à dévier reçoivent de nouveaux numéros de série.

(293) § 6. Lorsque le bureau récepteur constate qu'un numéro de série manque, il doit en informer immédiatement le bureau transmetteur, pour les recherches éventuelles.

(294) § 7. Sauf le cas prévu au § 1, (2), lorsque les télégrammes sont désignés par des numéros de série, un accusé de réception (LR) n'est donné qu'à la demande de l'agent transmetteur. Cet accusé de réception est alors transmis sous la forme suivante:

„LR 683 manque 680 en dépôt 665”. (Cet accusé de réception contient le dernier numéro (683) reçu, le no 680 manquant, et le no 665 en dépôt.)

(295) § 8. (1) Toutefois, l'agent transmetteur doit demander l'accusé de réception immédiatement après la transmission d'un télégramme — mandat ou d'une série de télégrammes-mandats.

(296) (2) Dans ces cas, l'accusé de réception est donné sous la forme suivante:

„LR 683 mds 681 682 683”.

(297) § 9. L'accusé de réception prévu au § 7 est donné à la clôture du service et, dans tous les cas, à 24 heures, si le service est ininterrompu. L'agent transmetteur joint alors à son invitation „LR” le mot „clôture”.

Article 41.

Transmission du préambule.

(298) Lorsque le bureau appelé a répondu (en ce qui concerne l'appareil arithmétique, voir l'article 37, § 2), le bureau appelant transmet, dans l'ordre suivant, les mentions de service constituant le préambule du télégramme:

- (299) a) Literę B, lecz tylko przy wymianie na aparatach morsa i przy odbiorze słuchowym i, gdy urząd wydający telegramy pracuje bezpośrednio z urzędem miejsca przeznaczenia;
- (300) b) Numer seryjny telegramu, o ile oznacza on kolejny numer telegramu i gdy nie jest zamieszczony wzamian i na miejscu numeru nadawczego;
- (301) c) (1) Rodzaj telegramu, oznaczony zapomocą jednego z następujących skrótów:
- SVH Telegram dotyczący bezpieczeństwa życia ludzkiego w żegludze morskiej lub powietrznej.
S Telegram państwowy.
SCDE Telegram państwowy w języku umówionym
F Telegram państwowy, dla którego nadawca zrzekł się pierwszeństwa.
- FCDE Telegram państwowy w języku umówionym bez prawa pierwszeństwa przy wydawaniu.
- A Telegram służbowy lub nota służbowa zwykła.
AD Telegram służbowy pilny lub nota służbowa pilna.
ADG Telegram służbowy, dotyczący uszkodzenia przewodów.
- ST Płatna nota służbowa.
RST Odpowiedź na płatną notę służbową.
- MDT Telegram przekazowy.
OBS Telegram meteorologiczny.
D Telegram prywatny pilny.
PU Telegram częściowo pilny.
- CR Potwierdzenie odbioru.
CDE Telegram w języku umówionym.
- (302) (2) Nie oznacza się rodzaju telegramu przy innych telegramach, które nie zostały wymienione w podanym wyżej ustępie c) 1).
- (303) (3) Gdy urząd pośredniczący (tranzytowy) lub urząd miejsca przeznaczenia stwierdzi w jakimś telegramie w języku umówionym brak uwagi „CDE”—powoduje dodanie jej, w razie potrzeby w porozumieniu z urzędem nadawczym;
- (304) d) Nazwę urzędu miejsca przeznaczenia, lecz tylko wówczas, gdy to jest telegram dotyczący bezpieczeństwa życia ludzkiego, nota służbowa, płatna nota służbowa lub potwierdzenie odbioru;
- (305) e) (1) Nazwę urzędu nadawczego, uzupełnioną w razie potrzeby dodatkowym określeniem, które odróżnia dany urząd od innych urzędów w tej samej miejscowości (np.: Berlin Fd). Nazwę urzędu należy wydać tak, jak
- (299) a) la lettre B, mais seulement dans les échanges à l'appareil Morse et aux appareils à réception auditive et lorsque le bureau transmetteur correspond directement avec le bureau destinataire;
- (300) b) le numéro de série du télégramme, s'il sert à désigner le télégramme et s'il ne prend pas la place du numéro de dépôt;
- (301) c) (1) la nature du télégramme, au moyen de l'une des abréviations indiquées ci-après:
- SVH Télégramme relatif à la sécurité de la vie humaine dans la navigation maritime ou aérienne.
S Télégramme d'Etat.
SCDE Télégramme d'Etat en langage convenu.
F Télégramme d'Etat pour lequel l'expéditeur a renoncé à la priorité de transmission.
- FCDE Télégramme d'Etat en langage convenu pour lequel l'expéditeur a renoncé à la priorité de transmission.
- A Télégramme ou avis de service ordinaire.
AD Télégramme ou avis de service urgent.
ADG Télégramme ou avis de service relatif à un dérangement des voies de communication.
- ST Avis de service taxé.
RST Réponse à un avis de service taxé.
- MDT Télégramme-mandat.
OBS Télégramme météorologique.
D Télégramme privé urgent.
PU Télégramme avec urgence partielle.
- CR Accusé de réception.
CDE Télégramme en langage convenu.
- (302) (2) La nature du télégramme n'est pas indiquée dans la transmission des autres télégrammes non mentionnés dans le précédent alinéa c) (1).
- (303) (3) Si un bureau de transit ou le bureau de destination constate qu'un télégramme en langage convenu ne porte pas la mention „CDE”, il en provoque l'insertion, le cas échéant, d'entente avec le bureau d'origine.
- (304) d) le nom du bureau de destination, mais seulement s'il s'agit d'un télégramme relatif à la sécurité de la vie humaine, d'un avis de service, d'un avis de service taxé ou d'un accusé de réception;
- (305) e) (1) le nom du bureau d'origine suivi, le cas échéant, des adjonctions destinées à le distinguer d'autres bureaux de la même localité (par exemple: Berlin Fd.). Le nom du bureau doit

została zamieszczona w pierwszej kolumnie Międzynarodowego spisu urzędów; nazwy tej skracać nie można. Gdy nazwa składa się z kilku wyrazów, to łączyć je można tylko pod warunkiem, że połączenie ich w jeden wyraz nie zniekształca nazwy.

Przykład: La Union — a nie Launion, S. Albans d'Ay — a nie Salbansday.

(306) (2) Gdy urząd nadawczy jest oznaczony poza nazwą jeszcze liczbą, na przykład: Berlin 19, to przy wydawaniu nazwę urzędu oddziela się od tej liczby kreską ułamkową. (Przykład: Berlin/19). Na aparatach morsa lub dla odbioru słuchowego tę liczbę wydaje się bez kreski ułamkowej i w pełnej formie (nieskróconej) bezpośrednio po nazwie urzędu.

(307) (3) Gdy otwarcie urzędu nadawczego nie zostało jeszcze ogłoszone przez Biuro Związku, należy przy nazwie urzędu podać nazwę prowincji i kraju, w którym leży dany urząd;

(308) f) Numer telegramu (numer nadawczy albo numer seryjny);

(309) g) Liczbę wyrazów (art. 22);

(310) h) (1) Datę i czas nadania telegramów zapomocą dwu grup cyfrowych, z których pierwsza wskazuje dzień i miesiąc, a druga — godzinę i minuty zapomocą czterech cyfr (0001 do 2400).

(311) (2) W krajach, które nie wprowadziły 24-godzinnego podziału doby, godziny mogą być podane zapomocą cyfr 1 — 12. Wówczas do godziny dodaje się litery **m** lub **s** (matin — rano, soir — wieczór);

(312) i) Droge, którą należy skierować telegram, o ile jest podana. Jednak, co się tyczy telegramów otrzymanych, podawanie drogi przy dalszem wydawaniu telegramu w obrębie kraju przeznaczenia nie jest obowiązujące;

(313) j) Inne uwagi służbowe.

Artykuł 42.

Wydawanie innych części telegramu.

(314) § 1. Po wyszczególnionym wyżej nagłówku następuje z kolei wydawanie płatnych wskazówek służbowych, adresu, treści, podpisu oraz, w razie potrzeby, zaświadczenia podpisu. Wyrażenia, obliczone za jeden wyraz i połączone przez urzędnika taryfikującego telegram (art. 19 § 2), należy wydawać jako jeden wyraz.

(315) § 2. (1) Przy wymianie telegramów między dwoma krajami w relacjach bezpośrednich, nazwę

être transmis comme il figure dans la première colonne de la nomenclature officielle des bureaux ouverts au service international et ne peut être abrégé. Lorsqu'il est composé de plusieurs mots, ceux-ci ne peuvent être réunis que dans le cas où cette réunion ne produit pas la défiguration du nom.

Exemple: La Union et pas Launion. S. Albans d'Ay et pas Salbansday.

(306) (2) Lorsque le bureau d'origine est indiqué, en sus du nom du lieu, par un nombre, par exemple: Berlin 19, le nom du bureau est, dans la transmission, séparé de ce nombre par une barre de fraction. (Exemple: Berlin/19). A l'appareil Morse ou aux appareils à réception auditive, ce nombre est transmis, sans être séparé par une barre de fraction et sans être abrégé, immédiatement à la suite du nom du bureau.

(307) (3) Lorsque l'ouverture du bureau d'origine n'a pas encore été publiée par le Bureau de l'Union, il y a lieu d'indiquer à la suite du nom du bureau d'origine celui de la subdivision territoriale et celui du pays dans lesquels il se trouve.

(308) f) le numéro du télégramme (numéro de dépôt ou de série);

(309) g) le nombre de mots (art. 22);

(310) h) (1) le dépôt du télégramme par deux groupes de chiffres indiquant, le premier, le quantième du mois et, le second, l'heure et les minutes au moyen d'un groupe de 4 chiffres (0001 à 2400).

(311) (2) dans les pays qui n'appliquent pas le cadran de 24 heures, les heures peuvent être transmises au moyen des chiffres 1 à 12. Dans ce cas, on ajoute à l'heure de dépôt les lettres **m** ou **s** (matin ou soir).

(312) i) la voie à suivre, si elle est indiquée. Toutefois, pour les télégrammes reçus, la transmission de cette mention est facultative dans les réexpéditions à l'intérieur du pays de destination;

(313) j) les autres mentions de service.

Article 42.

Transmission des autres parties du télégramme.

(314) § 1. A la suite du préambule spécifié ci-dessus, on transmet successivement les indications de service taxées, l'adresse, le texte, la signature, et, le cas échéant, la légalisation de la signature du télégramme. Les expressions taxées pour un mot et groupées par l'agent taxateur (art. 19, § 2) doivent être transmises en un mot.

(315) § 2. (1) Lors de la transmission des télégrammes entre deux pays reliés par une commu-

urzędu miejsca przeznaczenia można wydawać w formie skróconej, według umowy między zainteresowanymi Zarządami i, gdy to jest miejscowość ogólnie znana.

(316) (2) Wybrane skróty nie mogą odpowiadać żadnej nazwie urzędu, zamieszczonej w Międzynarodowym spisie urzędów. W telegramach przekazowych skrótów używać nie można.

Artykuł 43.

Sprawdzanie liczby wyrazów wydanych.

(317) § 1. Natychmiast po otrzymaniu każdego telegramu urzędnik, który go otrzymał, sprawdza, czy liczba otrzymanych wyrazów zgadza się z liczbą podaną w nagłówku. Gdy liczba wyrazów jest podana w formie ułamka, to sprawdzenie, o ile niema widocznej omyłki, dotyczy tylko istotnej liczby wyrazów lub grup.

(318) § 2. (1) Gdy urzędnik stwierdzi różnicę między liczbą wyrazów podaną w nagłówku, a liczbą wyrazów otrzymanych w telegramie, zwraca na to uwagę stronie przeciwnej, podając otrzymaną liczbę wyrazów, poczem powtarza pierwszą literę każdego wyrazu i pierwszą cyfrę każdej liczby. (Przykład: 17 j c r b 2 d i t. d.). Gdy urzędnik wydający telegram omylił się poprostu w nagłówku, to odpowiada: „admis“ (zgoda) i podaje właściwą liczbę wyrazów (przykład: 17 admis); o ile jednak tak nie jest, sprawdza ustęp, w którym znajduje się błąd, podług otrzymanych początkowych liter. W obu przypadkach przerywa w razie potrzeby stronie przeciwnej wydawanie, z chwilą gdy jest w możności sprostować lub potwierdzić liczbę wyrazów.

(319) (2) Przy telegramach o znacznej liczbie wyrazów, w których każdy ustęp o 50 wyrazach zakończono znakiem równania, urzędnik przyjmujący powtarza początkowe litery tylko tego ustępu w którym znaleziono błąd.

(320) (3) Gdy ta różnica nie wynika z błędnego wydania telegramu, sprostowanie podanej liczby wyrazów może być uskutecznione tylko za obopólną zgodą urzędów, uzyskaną w razie potrzeby przy pomocy noty służbowej. Gdy do takiej zgody nie doszło, obowiązuje narazie podana przez urząd nadawczy liczba wyrazów, a telegram wydaje się dalej z uwagą służbową „rectification suivra constaté . . . mots“ (sprostowanie nastąpi, stwierdzono . . . wyrazów). Powyższą uwagę służbową wyraża się w formie skróconej = CTF mots = (wyrazów), której znaczenie zamieszcza urząd miejsca przeznaczenia na odbitce wręczanej adresatowi.

(321) § 3. Powtórzenia żąda się i daje w formie krótkiej i jasnej.

Artykuł 44.

Powtarzanie z urzędu. Sprawdzanie.

(322) § 1. W razie wątpliwości, co do dokładności wydania lub odbioru telegramu, urzędnicy mogą dawać lub żądać powtórzenia częściowego lub pełnego telegramu, który wydali lub przyjęli. Częściowe powtórzenie w wymianie telegramów państwo-

unication directe. le nom du bureau de destination peut être abrégé, suivant un accord entre les administrations intéressées, lorsqu'il s'agit d'une localité généralement connue appartenant à l'un de ces pays.

(316) (2) Les abréviations choisies ne doivent pas correspondre au nom d'un bureau figurant à la nomenclature officielle. Elles ne peuvent pas être employées pour la transmission des télégrammes-mandats.

Article 43.

Contrôle du nombre de mots transmis.

(317) § 1. Aussitôt après la transmission, l'agent qui a reçu compare, pour chaque télégramme, le nombre des mots reçus au nombre annoncé. Quand le nombre de mots est donné sous forme de fraction, cette comparaison ne porte, à moins d'erreur évidente, que sur le nombre de mots ou de groupes existant réellement.

(318) § 2. (1) Si l'agent constate une différence entre le nombre de mots qui lui est annoncé et celui qu'il reçoit, il la signale à son correspondant en indiquant le nombre de mots reçus, et répète la première lettre de chaque mot et le premier chiffre de chaque nombre (Exemple: 17 j c r b 2 d . . . , etc.). Si l'agent transmetteur s'est simplement trompé dans l'annonce du nombre de mots, il répond: „Admis“ et indique le nombre réel de mots (Exemple: 17 admis); sinon, il rectifie le passage reconnu erroné d'après les initiales reçues. Dans les deux cas, il interrompt au besoin son correspondant dans la transmission des initiales, dès qu'il est à même de rectifier ou de confirmer le nombre de mots.

(319) (2) Pour les longs télégrammes, dans lesquels chaque tranche de 50 mots est suivie du double trait, l'agent récepteur ne donne que les initiales de la tranche où réside l'erreur.

(320) (3) Lorsque cette différence ne provient pas d'une erreur de transmission, la rectification du nombre de mots annoncé ne peut se faire que d'un commun accord, établi au besoin par avis de service, entre le bureau d'origine et le bureau correspondant. Faute de cet accord, le nombre de mots annoncé par le bureau d'origine est admis et, en attendant, le télégramme est acheminé avec la mention de service „Rectification suivra constaté . . . mots“, transmise sous la forme abrégée = CTF . . . mots =, dont la signification est indiquée par le bureau de destination sur la copie remise au destinataire.

(321) § 3. Les répétitions sont demandées et données sous une forme brève et claire.

Article 44.

Répétition d'office. Collationnement.

(322) § 1. Les agents peuvent, quand ils ont des doutes sur l'exactitude de la transmission ou de la réception, donner ou exiger la répétition partielle ou intégrale des télégrammes qu'ils ont transmis ou reçus. La répétition partielle est obligatoire pour les

wych w języku jawnym i telegramów przekazowych jest obowiązkowe. W takich telegramach powtarza się wszystkie cyfry oraz imiona własne i ewentualnie wyrazy wątpliwe. Pełne powtórzenie obowiązuje dla telegramów państwowych i służbowych w języku tajnym (art. 57 § 3).

télégrammes d'Etat en langage clair et les télégrammes-mandats; elle comprend, pour ces télégrammes, tous les chiffres ainsi que les noms propres et, le cas échéant, les mots douteux. La répétition intégrale est obligatoire pour les télégrammes d'Etat et les télégrammes de service rédigés en langage secret (art. 57, § 3).

(323) § 2. (1) Przy wydawaniu na zmianę pojedynczych telegramów na aparatach morsa i przy odbiorze słuchowym powtórzenie z urzędu, jak również ewentualne sprawdzenie, uskutecznia urzędnik przyjmujący telegram. Jeżeli powtórzenie z urzędu lub sprawdzenie urzędnik wydający telegram sprostował — sprostowane wyrazy lub cyfry winien powtórzyć urzędnik przyjmujący telegram. Gdy tego nie uczynił, powtórzenia sprostowania winien domagać się urzędnik, który wydał telegram. Na tych samych aparatach przy wymianie serjami jak również na aparatach szybkopiszących, powtórzenie z urzędu lub sprawdzenie uskutecznia urzędnik wydający, bezpośrednio po wydaniu telegramu. Gdy urzędnik przyjmujący telegram stwierdzi różnicę między samym telegramem, a danem na końcu powtórzeniem — zwraca na to uwagę stronie przeciwnej, powtarzając wątpliwe ustępy uzupełnione znakiem zapytania; powtarza również w razie potrzeby wyraz przed i po wątpliwym wyrazie.

(323) § 2. (1) A l'appareil Morse et aux appareils à réception auditive, lorsque le travail est alternatif, télégramme par télégramme, la répétition d'office, de même que, éventuellement, le collationnement, se font par l'agent qui a reçu. Si la répétition d'office ou le collationnement est rectifié par l'employé qui a transmis, les mots ou chiffres rectifiés sont répétés par l'agent qui a reçu. En cas d'omission, cette seconde répétition est exigée par l'employé qui a transmis. Lorsque, à ces appareils, le travail se fait par séries, de même que dans le travail aux appareils à grand rendement, la répétition d'office ou le collationnement est donné par l'agent qui a transmis, immédiatement à la suite du télégramme. Si l'agent qui a reçu constate des différences entre la transmission et la répétition d'office ou le collationnement, il les signale à son correspondant, en reproduisant les passages douteux et en les faisant suivre d'un point d'interrogation; il répète également, s'il est nécessaire, le mot qui précède et le mot qui suit.

(324) (2) Na liniach eksploatowanych zapomocą aparatów przeciwsobnych (duplex) lub zapomocą aparatów pozwalających na obustronną pracę, pełne powtórzenie telegramów, zawierających ponad 100 wyrazów, uskutecznia urzędnik przyjmujący. Ta zasada nie obowiązuje na liniach eksploatowanych zapomocą aparatów Wheatstone'a. Przy wydawaniu na aparatach z taśmą perforowaną, dla powtórzenia należy użyć nowej taśmy, gdy czynność tę uskutecznia urzędnik wydający.

(324) (2) Sur les communications exploitées en duplex ou à l'aide d'appareils permettant la correspondance bilatérale, le collationnement intégral des télégrammes de plus de 100 mots est donné par l'agent récepteur. Cette règle n'est pas obligatoire sur les communications exploitées à l'appareil Wheatstone. Aux appareils permettant la transmission par bandes perforées, le collationnement doit faire l'objet d'un second travail de perforation, lorsque c'est l'agent transmetteur qui le donne.

(325) § 3. Przy pracy na aparatach morsa lub przy odbiorze słuchowym powtórzenie z urzędu zawiera obowiązkowo wszystkie cyfry w adresie, treści i podpisie.

(325) § 3. Dans le travail par Morse ou aux appareils à réception auditive, la répétition d'office comprend obligatoirement tous les chiffres de l'adresse, du texte et de la signature.

(326) § 4. Przy powtarzaniu liczb z ułamkiem — w celu uniknięcia wszelkich możliwych nieporozumień, należy podać przed ułamkiem lub po nim na aparatach morsa specjalny znak (· — · —), a na aparatach drukujących — znak równania (=).

(326) § 4. Quand on donne la répétition des nombres dans lesquels entre une fraction, on doit, afin d'éviter toute possibilité de confusion, répéter la fraction en la faisant précéder ou suivre du signal spécial (· — · —), à l'appareil Morse, ou du double trait (=), aux appareils imprimeurs.

Przykłady: Liczbę 1 $\frac{1}{16}$ powtarza się 1 . — . — . — $\frac{1}{16}$ lub 1 = $\frac{1}{16}$, aby nie przeczytać $\frac{11}{16}$; liczbę $\frac{3}{4}$ 8 powtarza się $\frac{3}{4}$. — . — . — 8 lub $\frac{3}{4}$ = 8, aby nie przeczytać $\frac{3}{48}$; liczbę 2 $\frac{1}{2}$ 2 powtarza się 2 . — . — . — $\frac{1}{2}$. — . — . — 2 lub 2 = $\frac{1}{2}$ = 2, aby nie przeczytać $\frac{21}{22}$.

Exemples: pour 1 $\frac{1}{16}$, on donnera 1 . — . — . — $\frac{1}{16}$ ou 1 = $\frac{1}{16}$, afin qu'on ne lise pas $\frac{11}{16}$; pour $\frac{3}{4}$ 8, on donnera $\frac{3}{4}$. — . — . — 8 ou $\frac{3}{4}$ = 8, afin qu'on ne lise pas $\frac{3}{48}$; pour 2 $\frac{1}{2}$ 2, on transmettra 2 . — . — . — $\frac{1}{2}$. — . — . — 2 ou 2 = $\frac{1}{2}$ = 2, afin qu'on ne lise pas $\frac{21}{22}$.

(327) § 5. Powtórzenie z urzędu nie może być pod żadnym pozorem opóźnione ani przerwane.

(327) § 5. La répétition d'office ne peut être retardée ni interrompue sous aucun prétexte.

Artykuł 45.

Article 45.

Potwierdzenie odbioru.

Accusé de réception.

(328) § 1. Po sprawdzeniu liczby wyrazów, sprostowaniu możliwych błędów oraz w razie potrzeby powtórzeniu z urzędu, urząd przyjmujący daje urzędowi wydającemu potwierdzenie odbioru telegramu lub telegramów, które tworzą serję.

(328) § 1. Après la vérification du nombre des mots, la rectification d'erreurs éventuelles et, le cas échéant, la répétition d'office, le bureau qui a reçu donne à celui qui a transmis l'accusé de réception du télégramme ou des télégrammes constituant la série.

- (329) § 2. (1) Potwierdzenie odbioru jednego tylko telegramu wyraża się literą R i numerem przyjętego telegramu, na przykład „R 436”.
- (330) (2) Gdy w grę wchodzi telegram przekazowy, potwierdzenie odbioru wyraża się w sposób następujący: „R 436 mdt” (przekaz).
- (331) § 3. (1) Po przyjęciu serii telegramów daje się literę R wraz z liczbą przyjętych telegramów oraz numer pierwszego i ostatniego telegramu w serii, na przykład: „R 5 157 980”.
- (332) (2) Gdy w serii znajdują się telegramsy przekazowe, potwierdzenie odbioru uzupełnia się podaniem numerów telegramów przekazowych, a mianowicie: „R 5 157 980 — y compris (w tem) 13 mdt 290 mdt”.
- (333) § 4. Przy wydawaniu z zastosowaniem numerów seryjnych, potwierdzenie odbioru daje się według formy i warunków przewidzianych w §§ 7, 8 i 9 artykułu 40, z zastrzeżeniem wyjątku zawartego w § 1 (2) tegoż artykułu.

Artykuł 46.

Postępowanie z telegramami zniekształconymi.

- (334) § 1. Sprostowania i wyjaśnienia, dotyczące telegramów już wydanych dalej przez stronę przeciwną, uskutecznią się zapomocą pilnej noty służbowej (AD).
- (335) § 2. (1) Telegramy nawet z widocznymi omyłkami nie mogą być zatrzymane, o ile sprostowanie nie może nastąpić w krótkim czasie. Należy je przeto wydawać dalej bez opóźnienia z uwagą służbową „CTF” zamieszczoną na końcu nagłówka. Tę uwagę uzupełnia się objaśnieniem co do szczegółów sprostowania, na przykład: „CTF 4” oznacza iż 4-te słowo będzie sprostowane. Niezwłocznie po wydaniu dalej telegramu żąda się jego sprostowania pilną notą służbową (AD).
- (336) (2) Spóźnione sprostowania należy obowiązkowo uskutecznić pilną notą służbową (AD).
- (337) § 3. Gdy zdarzy się, iż wskutek przerwy połączenia lub z innego powodu nie można wydać lub przyjąć powtórzenia albo potwierdzenia odbioru, okoliczność ta nie przeszkadza urzędowi, który przyjął telegramy, wydać ich dalej z zastrzeżeniem, w razie potrzeby, ewentualnego sprostowania przez zamieszczenie na końcu nagłówka uwagi służbowej „CTF”.
- (338) § 4. W razie przerwy połączenia urząd odbiorczy daje natychmiast potwierdzenie odbioru, a w razie potrzeby prosi o dokończenie rozpoczętego telegramu bądź na innym bezpośrednim, będącym w ruchu, przewodzie — bądź, gdy takiego przewodu niema, zapomocą pilnej noty służbowej (AD), którą wysyła najdogodniejszą dostępną drogą.
- (339) § 5. Skasowanie rozpoczętego telegramu należy zawsze załatwiać notą służbową pilną (AD).
- (340) § 6. (1) Gdy wydanie telegramu nie mogło być ukończone lub, gdy potwierdzenia odbioru nie otrzymano we właściwym czasie, telegram wydaje się powtórnie z uwagą służbową „Ampliation” (du-

(329) § 2. (1) L'accusé de réception est donné, pour un seul télégramme, par R suivi du numéro du télégramme reçu, par exemple: „R 436”.

(330) (2) Lorsqu'il s'agit d'un télégramme-mandat, l'accusé de réception est donné sous la forme: „R 436 mdt”.

(331) § 3. (1) Pour une série de télégrammes, on donne R avec l'indication du nombre des télégrammes reçus, ainsi que du premier et du dernier numéro de la série, par exemple: „R 5 157 980”.

(332) (2) Si, dans la série, sont compris des télégrammes-mandats, l'accusé de réception est complété par l'indication des numéros des télégrammes-mandats, savoir: „R 5 157 980 y compris 13 mdt 290 mdt”.

(333) § 4. Si la transmission a lieu avec numérotage continu, l'accusé de réception est donné sous la forme et dans les conditions prévues aux §§ 7, 8 et 9 de l'article 40, sauf la réserve contenue au § 1 (2) dudit article.

Article 46.

Procédure concernant les télégrammes altérés.

(334) § 1. Les rectifications et les demandes de renseignements relatives à des télégrammes auxquels le bureau correspondant a déjà donné cours sont faites par avis de service urgent (AD).

(335) § 2. (1) Les télégrammes contenant des altérations manifestes ne peuvent être retenus au cas où la rectification ne pourrait se faire à bref délai. Ils doivent être réexpédiés sans retard avec la mention de service „CTF” à la fin du préambule; cette mention est complétée par un renseignement concernant la nature de la rectification, exemple: „CTF 4e” signifiant que le 4e mot sera rectifié. Aussitôt après la réexpédition du télégramme, la rectification en est demandée par avis de service urgent (AD).

(336) (2) Les rectifications différées doivent être expressément désignées comme avis de service urgent (AD).

(337) § 3. S'il arrive que, par suite d'interruption ou pour toute autre cause, on ne puisse donner ou recevoir la répétition ou l'accusé de réception, cette circonstance n'empêche pas le bureau qui a reçu les télégrammes de leur donner cours, sauf à les faire suivre ultérieurement d'une rectification, s'il y a lieu, en inscrivant la mention de service „CTF” à la fin du préambule.

(338) § 4. En cas d'interruption, le bureau récepteur donne immédiatement l'accusé de réception et, le cas échéant, demande le complément d'un télégramme non achevé, soit par un autre fil direct, s'il y en a en service, soit, dans le cas contraire, par un avis de service urgent (AD), acheminé par la meilleure voie disponible.

(339) § 5. L'annulation d'un télégramme commencé doit toujours être demandée ou communiquée par avis de service urgent (AD).

(340) § 6. (1) Lorsque la transmission d'un télégramme n'a pu être complétée ou qu'un accusé de réception n'est pas reçu dans un délai raisonnable, le télégramme est transmis de nouveau avec la men-

plikat) z wyjątkiem telegramu przekazowego [art. 48 § 3 (2)].

(341) (2) Gdy to powtórne wydanie telegramu uskuteczniono inną drogą niż pierwotna — jedynie duplikat może być zamieszczony w rachunkach międzynarodowych. Urząd wydający zawiadania wówczas zainteresowane urzędy notą służbową o wykreśleniu pierwotnego telegramu z rachunków międzynarodowych.

ROZDZIAŁ XI.

NADAWANIE KIERUNKU TELEGRAMOM.

Artykuł 47.

Droga, którą należy skierować telegram.

(342) § 1. Nadawca może wskazać drogę, jaką ma być skierowany jego telegram, stosując się do przepisów artykułów 27 § 6, 28 § 3 oraz do przepisów §§ 2 do 7, które podano niżej.

(343) § 2. Drogi, którymi może być skierowany telegram, wskazuje się w formie zwięzłych lub skróconych określeń, ustalonych na mocy wspólnego porozumienia zainteresowanych Zarządów. Jedynie te ustalone określenia mogą mieć zastosowanie; dowolne skróty nie są dozwolone.

(344) § 3. Nadawca, który chce wskazać drogę telegramu, zamieszcza na oryginale odpowiednią wskazówkę. Nadawca może również podać tylko pewien odcinek drogi.

(345) § 4. Gdy nadawca wskazał drogę telegramu, zainteresowane urzędy obowiązane są zastosować się do podanych wskazówek, chyba, że podana droga byłaby przerwana albo stale obciążona. W takich razach nadawca nie ma prawa wnosić zażalenia przeciwko użyciu innej drogi.

(346) § 5. Jeżeli zaś przeciwnie, nadawca nie wskazał żadnej drogi — o wyborze jej decydują urzędy, od których drogi się rozchodzą.

(347) § 6. Gdy za jednakową opłatą telegram może być skierowany różnymi drogami eksploatowanymi przez jeden i ten sam Zarząd, wówczas Zarząd ten sam decyduje o wyborze drogi dla korespondencji prywatnej, najdogodniejszej dla nadawców, którzy wówczas nie mogą żądać specjalnego zastosowania jednej z tych dróg.

(348) § 7. (1) Gdy telegram może być wydany drogą przewodową lub radjową, to bez względu na to, czy te drogi eksploatuje jeden i ten sam Zarząd, czy nie — nadawca ma prawo żądać, aby jego telegram wydano albo drogą przewodową, albo drogą radjową, wpisując na oryginale telegramu odpowiednią uwagę. Tę uwagę traktuje urząd telegraficzny jako wskazanie drogi telegramu (art. 41 lit. i). Zamieszcza się ją przy końcu nagłówka i wydaje w jednej z dwu następujących form:

„Fil” (przewód), gdy nadawca żąda wydania telegramu drogą przewodową;

„Anten” (antena), gdy nadawca żąda wydania telegramu drogą radjową.

tion de service „Ampliation”, sauf s'il s'agit d'un télégramme-mandat [art. 48, § 3 (2)].

(341) (2) Dans le cas où cette deuxième transmission est effectuée par une autre voie que celle utilisée primitivement pour l'acheminement du télégramme, seule la transmission par ampliation doit entrer dans les comptes internationaux. Le bureau transmetteur fait alors le nécessaire auprès des bureaux intéressés, par avis de service, en vue de l'annulation, dans les comptes internationaux, du télégramme primitif.

CHAPITRE XI.

ACHEMINEMENT DES TÉLÉGRAMMES.

Article 47.

Voie à suivre par les télégrammes.

(342) § 1. L'expéditeur peut donner des instructions pour l'acheminement de son télégramme, en observant les prescriptions des articles 27, § 6, 28, § 3, ainsi que celles des §§ 2 à 7 ci-après.

(343) § 2. Les différentes voies que peuvent suivre les télégrammes sont indiquées par des formules concises ou abrégées, arrêtées d'un commun accord par les administrations intéressées. Seules les formules ainsi arrêtées peuvent être employées; des abréviations arbitraires ne sont pas admises.

(344) § 3. L'expéditeur qui veut prescrire la voie à suivre indique sur sa minute la formule correspondante. Il peut n'indiquer qu'une partie du parcours à suivre.

(345) § 4. Lorsque l'expéditeur a prescrit la voie à suivre, les bureaux respectifs sont tenus de se conformer à ses indications, à moins que la voie indiquée ne soit interrompue ou ne soit notoirement encombrée, auxquels cas l'expéditeur ne peut élever aucune réclamation contre l'emploi d'une autre voie.

(346) § 5. Si, au contraire, l'expéditeur n'a prescrit aucune voie à suivre, chacun des bureaux à partir desquels les voies se divisent reste juge de la direction à donner au télégramme.

(347) § 6. Quand l'acheminement d'un télégramme peut être assuré à taxe égale par plusieurs voies exploitées par une même administration, celle-ci reste juge de la direction à donner aux correspondances privées, au mieux de l'intérêt des expéditeurs qui ne peuvent, dans ce cas, demander spécialement l'emploi de l'une de ces voies.

(348) § 7. (1) Quand l'acheminement d'un télégramme peut être assuré par fil ou par sans fil, que les voies employées à cet effet soient ou non exploitées par la même administration, l'expéditeur a le droit de demander que le télégramme soit transmis par „fil” ou par „sans fil”, en inscrivant sur la minute une mention explicite à ce sujet. Cette mention est considérée par le service télégraphique comme étant une indication de voie à suivre (art. 41, litt. i)). Elle est transmise à la fin du préambule par l'une des expressions ci-après:

„Fil”, quand l'expéditeur demande la transmission par une voie „fil”,

„Anten”, quand l'expéditeur demande la transmission par une voie „sans fil”,

Uwagi te urzędnik obliczający wpisuje na oryginalne telegramu.

Uwagi te zachowuje się aż do miejsca przeznaczenia.

- (349) (2) Telegramy państwowe, które na żądanie nadawcy mają oznaczoną drogę przewodową, pod żadnym pozorem nie mogą być wydawane drogą radiową, chyba, że nadawca należycie poinformowany zezwoli na wydanie telegramu drogą radiową.
- (350) (3) Telegramy państwowe, które na żądanie nadawcy mają oznaczoną drogę radiową, pod żadnym pozorem nie mogą być wydawane drogą przewodową, chyba, że nadawca należycie poinformowany zezwoli na wydanie telegramu drogą przewodową.
- (351) (4) Inne telegramy, które mają oznaczoną drogę przewodową, wydaje się drogą radiową tylko wówczas, gdy komunikacja przewodowa jest przzerwana, a przywrócenia jej nie należy się spodziewać w najbliższej przyszłości.
- (352) (5) Odwrotnie, inne telegramy, które w myśl życzenia nadawcy mają oznaczoną drogę radiową, wydaje się drogą przewodową tylko wówczas, gdy komunikacja radiowa jest przzerwana, a przywrócenia jej nie należy się spodziewać w najbliższej przyszłości.

ROZDZIAŁ XII.

PRZERWA KOMUNIKACJI TELEGRAFICZNEJ.

Artykuł 48.

Droga okrężna. Przepisy ogólne.

- (353) § 1. (1) Gdy przy wydawaniu telegramu normalna komunikacja telegraficzna zostanie przzerwana, urząd, poza którym powstała przerwa lub urząd położony od tegoż bardziej wstecz, o ile posiada okrężną drogę telegraficzną, kieruje natychmiast telegram na tę drogę [art. 86 § 5 (3) i 6)], lub też, w braku takiej drogi, wysyła go pocztą (o ile to możliwe listem poleconym) lub też przez pośtańca. Wszelkie koszty, związane z przesłaniem telegramu, przekraczające koszt przesłania telegraficznego, ponosi urząd, który telegram w ten sposób przesyła. Telegram wysłany pocztą winien być opatrzony uwagą „télégramme-express”.
- (354) (2) W wyjątkowych wypadkach dozwolone jest również wydawanie telegramu przez telefon. Jednak do tego sposobu można się uciec tylko w razie uprzedniej umowy między zainteresowanymi Zarządami.
- (355) (3) Telegramy wydawane w warunkach przewidzianych w niniejszym artykule drogą telegraficzną winny być oznaczone uwagą „déviié” (skierowany drogą okrężną) z podaniem nazwy urzędu, który skierował telegram na drogę okrężną. Uwagę tę umieszcza się na końcu nagłówka, po wskazówce właściwej drogi, o ile była podana.
- (356) § 2. (1) Wszelako telegramy wysyła się drogą droższą tylko wówczas, gdy nadane zostały lub nadeszły do urzędu, który zmuszony jest wydać je dalej w nieprzekraczalnym terminie 24 godzin od zawiadomienia o przerwie komunikacji.

que l'agent taxateur écrit sur la minute du télégramme.

Ces expressions sont maintenues jusqu'à destination.

(349) (2) En aucun cas, les télégrammes d'Etat dont la transmission est demandée par une voie „fil” ne sont transmis par une voie „sans fil”, sauf si l'expéditeur, dûment consulté, en a autorisé la transmission par une voie „sans fil”.

(350) (3) En aucun cas, les télégrammes d'Etat dont la transmission est demandée par une voie „sans fil” ne sont transmis par une voie „fil”, sauf si l'expéditeur, dûment consulté, en a autorisé la transmission par une voie „fil”.

(351) (4) Les autres télégrammes dont la transmission est demandée par une voie „fil” ne sont transmis par une voie „sans fil” que lorsque la voie „fil” est interrompue sans prévision d'un rétablissement prochain.

(352) (5) Inversement, les autres télégrammes dont la transmission est demandée par une voie „sans fil” ne sont transmis par une voie „fil” que lorsque la voie radioélectrique est interrompue sans prévision d'un rétablissement prochain.

CHAPITRE XII.

INTERRUPTION DES COMMUNICATIONS TÉLÉGRAPHIQUES.

Article 48.

Déviatiôn. Généralités.

(353) § 1. (1) Lorsqu'il se produit, au cours de la transmission d'un télégramme, une interruption dans les communications télégraphiques régulières, le bureau à partir duquel l'interruption s'est produite ou un bureau situé plus en arrière et disposant d'une voie télégraphique détournée expédie immédiatement le télégramme par cette voie (art. 86, §§ 5 (3) et 6), à défaut, par la poste (autant que possible par lettre recommandée) ou par exprès. Les frais de réexpédition autres que ceux de la transmission télégraphique sont supportés par le bureau qui fait cette réexpédition. La lettre expédiée par la poste doit porter l'annotation „Télégramme-express”.

(354) (2) Dans des cas exceptionnels, la transmission téléphonique des télégrammes est également admise. Elle ne peut cependant être utilisée qu'après entente préalable entre les administrations intéressées.

(355) (3) Les télégrammes acheminés par télégraphe dans les conditions prévues au présent paragraphe doivent être revêtus de la mention „déviié”, accompagnée du nom du bureau qui effectue la déviation. Cette mention est transmise à la fin du préambule, à la suite de l'indication de la voie, s'il en existe une.

(356) § 2. (1) Toutefois, les télégrammes ne sont réexpédiés par une voie plus coûteuse que s'ils ont été déposés ou parviennent au bureau chargé de les réexpédier dans le délai maximum de 24 heures qui suit la notification de l'interruption.

(357) (2) Wydanie pierwszego telegramu z uwagą „dewié” (art. 86 § 5) uważa się za równoznaczne z urzędowym zawiadomieniem o przerwie.

(358) § 3. (1) Urząd, który wydaje telegram nie drogą telegraficzną, lecz w inny sposób, przesyła go zależnie od miejscowych warunków, bądź do najbliższego urzędu telegraficznego celem dalszego odtelegrafowania, bądź do urzędu przeznaczenia, bądź też wprost do samego adresata, gdy telegram jest już w kraju przeznaczenia. Z chwilą przywrócenia komunikacji telegram wydaje się drogą telegraficzną powtórnie, chyba, że uprzednio otrzymano już potwierdzenie odbioru lub, gdyby wskutek wyjątkowego nawału korespondencji powtórne wydawanie ujemnie wpływało na całość wymiany telegraficznej (art. 49 § 7).

(359) (2) Gdy chodzi o telegram przekazowy, to o wydaniu duplikatu zawiadamia się notą służbową, która wyjaśnia, iż przekaz ten był już raz wydany, przy czem wskazuje się jego poprzednią drogę.

Artykuł 49.

Okreśne dosyłanie telegramów pocztą.

(360) § 1. Do telegramów, które z tego czy innego powodu przesyła się do urzędu telegraficznego pocztą, należy dołączyć ich wykaz z kolejną numeracją. Jednocześnie z wysłaniem telegramu, o ile stan komunikacji na to pozwala, urząd, który wysyła telegramy, zawiadamia o tem notą służbową urząd, który telegramy odbierze. W nocie wykazuje się liczbę telegramów i godzinę wysłania.

(361) § 2. Z nadejściem odsyłki odnośny urząd sprawdza, czy liczba telegramów zgadza się z liczbą zapowiedzianą. Po sprawdzeniu liczby telegramów urząd potwierdza odbiór na dołączonym wykazie i zwraca go niezwłocznie urzędowi, który go nadesłał. Po przywróceniu komunikacji telegraficznej, urząd ponawia potwierdzenie odbioru notą służbową, która brzmi, jak następuje: „Reçu 63 télégrammes conformément au bordereau Nr. 18 du 30 mars” (otrzymano 63 telegramy zgodnie z wykazem Nr. 18 z 30 marca).

(362) § 3. Postanowienia zawarte w poprzednim paragrafie należy stosować również i w tym wypadku, gdy urząd telegraficzny otrzymuje pocztą przesyłkę z telegramami bez uprzedniego zawiadomienia.

(363) § 4. Gdy zapowiedziana odsyłka nie nadeszła z wskazaną pocztą, należy o tem niezwłocznie zawiadomić urząd wysyłający. Ten urząd winien, zależnie od warunków, bądź wydać niezwłocznie telegramy drogą telegraficzną, gdy komunikację już przywrócono, bądź wysłać ponownie pocztą duplikaty telegramów przy użyciu dowolnego środka transportu.

(364) § 5. Gdy na podstawie artykułu 48 § 3 (1) telegram wysyła się bezpośrednio do adresata — do telegramu należy dołączyć notę o przerwie w komunikacji telegraficznej.

(365) § 6. Urząd, który w drodze telegraficznej wydaje telegramy wysłane poprzednio pocztą, zawiadamia o tem urząd, do którego wysłano telegramy, notą służbową według następującego wzoru:

(357) (2) La transmission du premier télégramme portant la mention „dewié” (art. 86, § 5) sera considérée comme tenant lieu de la notification officielle de l'interruption.

(358) § 3. (1) Le bureau qui recourt à un mode de réexpédition autre que le télégraphe, adresse le télégramme, suivant les circonstances, soit au premier bureau télégraphique en mesure de le réexpédier, soit au bureau de destination, soit au destinataire même, lorsque cette réexpédition se fait dans les limites du pays de destination. Dès que la communication est rétablie, le télégramme est de nouveau transmis par la voie télégraphique, à moins qu'il n'en ait été précédemment accusé réception ou que, par suite d'encombrement exceptionnel, cette réexpédition ne doive être manifestement nuisible à l'ensemble du service (art. 49, § 7).

(359) (2) Lorsqu'il s'agit d'un télégramme-mandat, la transmission par ampliation est effectuée par un avis de service qui annonce que ce mandat a déjà été expédié une première fois et indique la voie qu'il a suivie.

Article 49.

Déviatio n par poste.

(360) § 1. Les télégrammes qui, pour un motif quelconque, sont adressés par la poste à un bureau télégraphique, sont accompagnés d'un bordereau numéroté. En même temps, le bureau qui fait cette réexpédition en avertit le bureau auquel il l'adresse, si les communications télégraphiques le permettent, par un avis de service indiquant le nombre des télégrammes expédiés et l'heure du courrier.

(361) § 2. A l'arrivée du courrier, le bureau correspondant vérifie si le nombre des télégrammes reçus est conforme au nombre des télégrammes annoncés. Dans ce cas, il en accuse réception sur le bordereau, qu'il renvoie immédiatement au bureau expéditeur. Après le rétablissement des communications télégraphiques, le bureau renouvelle cet accusé de réception par un avis de service dans la forme suivante: „Reçu 63 télégrammes conformément au bordereau n° 18 du 30 mars”.

(362) § 3. Les dispositions du paragraphe précédent s'appliquent également au cas où un bureau télégraphique reçoit par la poste un envoi de télégrammes sans en être averti.

(363) § 4. Lorsqu'un envoi de télégrammes annoncé ne parvient pas par le courrier indiqué, le bureau expéditeur doit en être averti immédiatement. Celui-ci doit, selon les circonstances, soit transmettre immédiatement les télégrammes si la communication télégraphique est rétablie, soit effectuer un nouvel envoi par un mode de transport quelconque.

(364) § 5. Quand un télégramme est envoyé directement ou destinataire dans le cas prévu à l'article 48, § 3 (1), il est accompagné d'un avis indiquant l'interruption des lignes.

(365) § 6. Le bureau qui réexpédie par télégraphe des télégrammes déjà transmis par la poste en informe le bureau sur lequel les télégrammes ont été dirigés, par un avis de service rédigé dans la forme suivante:

„Berlin Paris 15 1045 (data i godzina)
„télégrammes NN. réexpédiés par
ampliation” (telegramy Nr. Nr. wysłane jako
duplikaty).

(366) § 7. Telegraficzne powtórzenie telegramów,
o którym mowa w art. 48 § 3 i w niniejszym artykule
§ 6, należy oznaczać uwagą służbową „Ampliation”
(duplikat), którą wydaje się na końcu nagłówka.

(367) § 8. Taką samą uwagą służbową zamieszcza
się w nagłówku telegramów, wydawanych po raz
drugi.

ROZDZIAŁ XIII.

SKASOWANIE TELEGRAMU.

Artykuł 50.

Skasowanie przed wydaniem lub podczas przesyłania.

(368) § 1. Nadawca telegramu lub jego pełnomocnik
mogą po wylegitymowaniu się wstrzymać wydanie
i doręczenie telegramu, o ile jeszcze nie jest za-
późno.

(369) § 2. Gdy nadawca kasuje swój telegram przed
rozpoczęciem wydawania, pobraną należność zwraca
mu się po potrąceniu opłaty nie przekraczającej jed-
nego franka (1 fr.) na rzecz Zarządu miejsca nadania.

(370) § 3. Gdy telegram został już wydany przez
urząd nadawczy, nadawca może prosić o skasowanie
telegramu tylko zapomocą płatnej noty służbowej,
nadanej według postanowień art. 80, skierowanej do
urzędu miejsca przeznaczenia. Nadawca obowiązany
jest przytem uiszczyć opłatę za odpowiedź telegraficzną
lub pocztową, według swego życzenia. Notę służbową
o skasowaniu kieruje się w miarę możliwości z urzędu
do urzędu, przez które przechodził dotyczący tele-
gram, aż do urzędu przeznaczenia.

Gdy telegram został już doręczony, to adresata
zawiadamia się o skasowaniu telegramu, o ile nota
służbowa = ST = nie zawiera zarządzeń przeciw-
nych.

(371) § 4. Urząd, który kasuje telegram lub doręcza
odbiorcy notę o skasowaniu telegramu, zawiadamia
o tem urząd nadawczy. To zawiadomienie przez sło-
wo — „annulé” (skasowany) lub „remis” (doręczony)
wyjaśnia co się stało z telegramem, a więc, czy mógł
być skasowany przed doręczeniem, czy też został już
doręczony. Zawiadomienie to skutecznia się w dro-
dze telegraficznej, gdy nadawca przy nocy o skaso-
waniu zapłacił za odpowiedź telegraficzną; w razie
przeciwnym zawiadomienie przesyła się pocztą, jako
list opłacony.

(372) § 5. Gdy telegram został skasowany, zanim do-
tarł do urzędu miejsca przeznaczenia, urząd nadaw-
czy zwraca nadawcy opłaty uiszczone za telegram za-
sadniczy, za notę służbową o skasowaniu i przypusz-
czalnie za zapłaconą odpowiedź telegraficzną, po po-
trąceniu z tych opłat stawek przypadających za istot-
nie przebyty odcinek drogi telegramu zasadniczego,
noty służbowej o skasowaniu i ewentualnej odpowie-
dzi telegraficznej.

„Berlin Paris 15 1045 (date et heure) = Télé-
grammes nos réexpédiés par ampliation”.

(366) § 7. La réexpédition télégraphique par
ampliation, visée par l'article 48, § 3 et par le pré-
sent article, § 6, doit être signalée par la mention de
service „Ampliation”, transmise à la fin préambule.

(367) § 8. La même mention de service est
inscrite dans le préambule des télégrammes transmis
une seconde fois.

CHAPITRE XIII.

ANNULATION D'UN TÉLÉGRAMME.

Article 50.

Annulation avant transmission ou en cours d'ache- minement.

(368) § 1. L'expéditeur d'un télégramme ou
son fondé de pouvoirs peut, en justifiant de sa qua-
lité, en arrêter la transmission et la remise, s'il en
est encore temps.

(369) § 2. Lorsqu'un expéditeur annule son
télégramme avant que la transmission en ait été
commencée, la taxe est remboursée, sous déduction
d'un droit de un franc (1 fr.) au maximum, au profit
de l'administration d'origine.

(370) § 3. Si le télégramme a été transmis
par le bureau d'origine, l'expéditeur ne peut en de-
mander l'annulation que par un avis de service taxé,
émis dans les conditions prévues à l'article 80 et
adressé au bureau destinataire. L'expéditeur doit
acquitter, à son choix, le prix d'une réponse télé-
graphique ou d'une réponse postale à l'avis d'annu-
lation. Autant que possible, cet avis de service est
successivement transmis aux bureaux par lesquels le
télégramme primitif a transité, jusqu'à ce qu'il ait
rejoint ce dernier. Sauf indication contraire dans le
ST, si le télégramme a été remis au destinataire,
celui-ci est informé de l'annulation du télégramme.

(371) § 4. Le bureau qui annule le télégram-
me ou qui remet l'avis d'annulation au destinataire
en informe le bureau d'origine. Cette information
indique par le mot „annulé” ou „remis” que le té-
légramme a pu être annulé avant la distribution ou
bien qu'il a déjà été remis. Elle est donnée par té-
légraphe si l'expéditeur a payé une réponse télé-
graphique à l'avis d'annulation; dans le cas contraire,
elle est envoyée par la poste, comme lettre affran-
chie.

(372) § 5. Si le télégramme est annulé avant
d'avoir atteint le bureau destinataire, le bureau
d'origine rembourse à l'expéditeur les taxes du té-
légramme primitif, de l'avis de service d'annulation
et, éventuellement, de la réponse télégraphique
payée, après déduction des taxes du télégramme
primitif, de l'avis de service d'annulation et, éven-
tuellement, de la réponse télégraphique pour le par-
cours effectué.

ROZDZIAŁ XIV.

ZATRZYMANIE TELEGRAMOW.

Artykuł 51.

Upoważnione urzędy. Zawiadamianie o zatrzymaniu.

- (373) § 1. Kontrolę, przewidzianą w artykule 26 Konwencji, sprawują urzędy telegraficzne końcowe lub pośredniczące, z zastrzeżeniem odwołania do Zarządu centralnego, którego decyzja jest ostateczna.
- (374) § 2. Wymiana telegramów państwowych, telegramów dotyczących bezpieczeństwa życia ludzkiego i telegramów służbowych odbywa się na mocy prawa. Urzędy telegraficzne względem tych telegramów nie mają żadnego prawa kontroli.
- (375) § 3. Telegramy adresowane do agencji telegraficznej pośredniczącej, u której powszechnie wiadomo, iż otwarto ją w celu ułatwienia osobom trzecim obejścia obowiązku uiszczania przy nadawaniu korespondencji pełnych opłat, które należałoby pobrać za bezpośrednie wydanie telegramów z urzędu nadawczego do właściwego miejsca przeznaczenia, gdyby tego pośrednictwa nie było, winny być zatrzymane przez urząd miejsca przeznaczenia, jednak z warunkiem natychmiastowego powiadomienia o tem urzędu nadawczego.
- (376) § 4. (1) Zakłady i przedsiębiorstwa prywatne zobowiązują się zatrzymywać w swoich urzędach telegramy, które nadesłane zostały z zagranicy dla dalszego przesłania telegraficznie jakakolwiek drogą (pocztową, telegraficzną, telefoniczną czy inną), mającą na celu uniknięcie pełnej opłaty telegraficznej za całą drogę.
- (377) (2) O zatrzymaniu tych telegramów należy zawiadamiać Zarząd kraju nadania.

ROZDZIAŁ XV.

DORĘCZENIE TELEGRAMOW.

Artykuł 52.

Różne sposoby doręczenia.

- (378) § 1. Telegramy doręcza się według adresu bądź w miejscu zamieszkania (mieszkanie prywatne, biuro, zakład i t. d.), bądź po zgłoszeniu się adresata na poczcie (= GP =) lub w telegrafii (= TR =). Można je również wydawać adresatom przez telefon w przypadkach, przewidzianych w artykule 15 § 5, lub zapomocą prywatnych linii telegraficznych, na warunkach ustalonych przez Zarząd, które zezwalają na przesyłanie korespondencji w ten sposób.
- (379) § 2. Telegramy doręcza się lub wysyła do miejsca przeznaczenia w kolejności otrzymania ich w urzędzie i według prawa pierwszeństwa, z wyjątkiem przypadków podanych w § 9 artykułu 76 i w § 12 artykułu 77.
- (380) § 3. (1) Telegramy adresowane do mieszkania w miejscowości, którą obsługuje dany urząd, doręcza się podług adresu natychmiast. Jednak telegramów

CHAPITRE XIV.

ARRÊT DES TÉLÉGRAMMES.

Article 51.

Bureaux qualifiés. Notification des arrêts.

- (373) § 1. Le contrôle prévu par l'article 26 de la Convention est exercé par les bureaux télégraphiques extrêmes ou intermédiaires, sauf recours à l'administration centrale, qui prononce sans appel.
- (374) § 2. La transmission des télégrammes d'État, des télégrammes concernant la sécurité de la vie humaine et des télégrammes de service se fait de droit. Les bureaux télégraphiques n'ont aucun contrôle à exercer sur ces télégrammes.
- (375) § 3. Doivent être arrêtés par le bureau d'arrivée, avec obligation, toutefois, d'en informer immédiatement le bureau d'origine, les télégrammes à destination d'une agence télégraphique de réexpédition notoirement organisée dans le but de soustraire les correspondances des tiers au paiement intégral des taxes dues pour leur transmission, sans réexpédition intermédiaire, entre le bureau de départ et celui de la destination définitive.

- (376) § 4. (1) Les administrations et exploitations privées s'engagent à arrêter, dans leurs bureaux respectifs, les télégrammes que ces bureaux reçoivent de l'étranger, par n'importe quelle voie (poste, télégraphe, téléphone ou autres), pour être réexpédiés par télégraphe, dans le but de soustraire ces correspondances au paiement intégral des taxes dues pour le parcours entier.
- (377) (2) L'arrêt doit être signalé à l'administration du pays d'origine de ces télégrammes.

CHAPITRE XV.

REMISE À DESTINATION.

Article 52.

Différents cas de remise.

- (378) § 1. Les télégrammes sont remis, suivant leur adresse, soit à domicile (habitation particulière, bureau, établissement, etc.), soit poste restante (= GP =), soit télégraphe restant (= TR =). Ils sont aussi transmis au destinataire par téléphone, dans les cas prévus à l'article 15, § 5, ou par des fils télégraphiques privés, aux conditions fixées par les administrations qui admettent ce mode de transmission.
- (379) § 2. Ils sont remis ou expédiés à destination dans l'ordre de leur réception et de leur priorité, sauf dans les cas mentionnés au § 9 de l'article 76 et au § 12 de l'article 77.
- (380) § 3. (1) Les télégrammes adressés à domicile dans la localité que le bureau télégraphique dessert sont immédiatement portés à leur adresse.

oznaczonych uwagą = Jour = (dzienny) nie doręcza się w nocy. Telegramy otrzymane w ciągu nocy nie są obowiązkowo i niezwłocznie doręczane, nawet podczas godzin urzędowania, o ile nie są zaopatrzone płątną wskazówką służbową = Nuit = (nocny).

Toutefois, les télégrammes portant l'indication de service taxée = Jour = ne sont pas distribués la nuit; ceux qui sont reçus pendant la nuit ne sont obligatoirement distribués immédiatement, dans la limite des heures d'ouverture des bureaux, que lorsqu'ils portent l'indication de service taxée = Nuit =.

(381) (2) Zarządy obowiązane są wprowadzić niezwłoczne doręczanie telegramów dotyczących bezpieczeństwa życia ludzkiego w żegludze morskiej i powietrznej, jak również telegramów państwowych. Również obowiązane są wprowadzić niezwłoczne doręczanie telegramów prywatnych w godzinach, w których urząd jest czynny, nawet bez uwagi = Nuit =, gdy z ich treści urząd oddawczy wnioskuje, że są pilne.

(381) (2) Les administrations sont tenues de faire distribuer immédiatement les télégrammes relatifs à la sécurité de la vie humaine dans la navigation maritime ou aérienne ainsi que les télégrammes d'Etat; elles sont également tenues, dans la limite des heures d'ouverture des bureaux, de faire distribuer immédiatement les télégrammes privés ne portant pas l'indication = Nuit =, si le caractère d'urgence est reconnu par le bureau d'arrivée.

(382) § 4. (1) Telegram odniesiony do mieszkania może być doręczony adresatowi, dorosłym członkom rodziny, każdej osobie ze służby, lokatorom lub gospodarzom lokalu, bądź też odźwiernemu hotelu lub domu, o ile adresat nie wyznaczył w drodze pisemnej specjalnego przedstawiciela do odbioru jego korespondencji albo sam nadawca, przez podanie przed adresem płątną wskazówki służbowej „Mains propres” (do rąk własnych), albo = MP =, nie zastrzegł, aby telegram doręczono tylko samemu adresatowi. W takim razie wszelki inny sposób doręczenia (poczta, telefon, telegraf prywatny) jest wykluczony.

(382) § 4. (1) Un télégramme porté à domicile peut être remis, soit au destinataire, aux membres adultes de sa famille, à toute personne à son service, à ses locataires ou hôtes, soit au concierge de l'hôtel ou de la maison, à moins que le destinataire n'ait désigné, par écrit, un délégué spécial ou que l'expéditeur n'ait demandé, en inscrivant avant l'adresse l'indication de service taxée „Mains propres” ou = MP =, que la remise n'ait lieu qu'entre les mains du destinataire seul. Dans ce dernier cas, tout autre mode de remise (poste, téléphone, fil privé) est exclu.

(383) (2) Wskazówkę „Mains propres” (do rąk własnych) urząd oddawczy zamieszcza w adresie telegramu w pełnym brzmieniu, dając posłańcowi pouczenie, jak ma postąpić.

(383) (2) L'indication „Mains propres” est reproduite en toutes lettres sur la suscription, par le bureau d'arrivée, qui donne au porteur les indications nécessaires.

(384) § 5. Nadawca może również żądać, aby telegram doręczono w stanie otwartym, wpisując przed adresem płątną wskazówkę służbową = Ouvert = (otwarty).

(384) § 5. L'expéditeur peut demander aussi que le télégramme soit remis ouvert, en inscrivant avant l'adresse l'indication de service taxée = Ouvert. =

(385) § 6. Oba powyższe sposoby doręczania telegramów, jak: „do rąk własnych” i „otwarty” nie są obowiązujące dla Zarządów, które oznajmiły, że nie stosują tych sposobów doręczania.

(385) § 6. Ces modes de remise „en mains propres” et „ouvert” ne sont pas obligatoires pour les administrations qui déclarent ne pas les accepter.

(386) § 7. Telegramy, które mają być odebrane na poczcie („poste restante”) lub wysłane dalej pocztą, urząd telegraficzny oddawczy przesyła natychmiast na pocztę, według postanowień art. 62.

(386) § 7. Les télégrammes qui doivent être déposés „poste restante” ou expédiés par poste sont remis immédiatement à la poste par le bureau télégraphique d'arrivée, dans les conditions fixées par l'article 62.

(387) § 8. Telegramy, adresowane „poste restante” lub doręczane za pośrednictwem poczty, co do sposobu doręczania i terminu przechowywania, podlegają tym samym przepisom, co i korespondencja pocztowa.

(387) § 8. Les télégrammes adressés „poste restante” ou remis par poste sont, au point de vue de la délivrance et des délais de conservation, soumis aux mêmes règles que les correspondances postales.

(388) § 9. Zarząd, któremu podlega urząd oddawczy, ma prawo pobierać od adresata specjalną dopłatę za doręczenie telegramów z wskazówką „poste restante” lub „télégraphe restant” (do odebrania na poczcie lub w telegrafii). Gdy adresat odmawia uiszczenia dopłaty, urząd pocztowy zawiadamia o tem urząd telegraficzny, a ten zawiadamia znów urząd nadawczy w celu pobrania dopłaty od nadawcy.

(388) § 9. L'administration dont dépend le bureau d'arrivée a la faculté de percevoir sur le destinataire une surtaxe spéciale de distribution pour les télégrammes remis „poste restante” ou „télégraphe restant”. Si le destinataire refuse de payer la surtaxe, le bureau de poste en avise le bureau télégraphique et ce dernier informe le bureau d'origine, en vue de la perception de la surtaxe sur l'expéditeur.

(389) § 10. Gdy telegram jest adresowany „télégraphe restant” (do odebrania w telegrafii) doręcza go się adresatowi lub jego upoważnionemu przedstawicielowi w okienku dla telegramów. Odbiorca na żądanie urzędu winien się wylegitymować.

(389) § 10. Lorsqu'un télégramme est adressé „télégraphe restant”, il est remis, au guichet télégraphique, au destinataire ou à son représentant dûment autorisé, lesquels sont tenus d'établir leur identité, s'ils en sont requis.

(390) § 11. Telegramy, które mają być doręczone pasażerom statku po przybyciu do portu, doręcza się,

(390) § 11. Les télégrammes à remettre aux passagers d'un navire dès son arrivée dans le port

o ile to możliwe, przed wylądowaniem. Gdy to jest niemożliwe lub połączone z kosztami (na przykład: dojazd do statku), telegramy doręcza się przedstawicielowi właściciela statku.

Artykuł 53.

Niedoręczenie i późniejsze doręczenie.

(391) § 1. (1) Gdy telegram nie może być doręczony, urząd oddawczy wysyła niezwłocznie do urzędu nadawczego notę służbową, z podaniem przyczyny niedoręczenia, której treść brzmi następująco: „425 quinze Delorme 212 rue Nain (numer, data słowami i dosłowny adres telegramu zgodny z otrzymaniem brzmieniem) refusé (odmówiono przyjęcia), destinataire inconnu (adresat nieznan), parti (wyjechał), (tu dodaje się ewentualnie „réexpédié poste à”), (odesłano pocztą do) (Art. 60 § 3), décédé (umarł), pas arrivé (nie przybył), adresse plus enregistrée (adres już nie zarejestrowany), lub — adresse non enregistrée (adres niezarejestrowany) i t. d. Adres powtórzony w nocie służbowej zawiera również nazwę urzędu miejsca przeznaczenia, gdy to uważa się za potrzebne. W razie potrzeby notę uzupełnia się podaniem przyczyny odmowy (art. 23 § 1) lub podaniem kosztów, które należałoby sciążąć od nadawcy (art. 59 i 62).

(392) (2) O telegramach adresowanych „poste restante” lub „télégraphe restant”, które nie zostały podjęte przez adresata, po upływie okresu przechowywania tych telegramów — nie wysyła się noty służbowej o niedoręczeniu. Jedynie tylko o niedoręczeniu telegramów, które zostały obciążone należnością, wysyła się zwykłym listem opłaconym zawiadomienie służbowe, zredagowane według postanowienia ustępu 1) niniejszego paragrafu.

(393) § 2. (1) Urząd nadawczy sprawdza zgodność adresu i gdy zauważy zniekształcenie wysyła natychmiast sprostowanie adresu notą służbową, która brzmi, jak następuje: „425 quinze (numer, data słowami) pour (dla) (podać sprostowany adres).

(394) (2) W razie potrzeby taka nota służbowa zawiera wskazówki mające na celu sprostowanie popełnionych błędów, jak na przykład: „faites suivre à destination” (dostać do miejsca przeznaczenia), „annulez télégramme” (skasować telegram) i t. d. W tym ostatnim przypadku urząd, który zarządził skasowanie, obowiązany jest sam wysłać telegram do właściwego miejsca przeznaczenia.

(395) (3) Gdy urząd nadawczy jest zamknięty w chwili nadejścia do ostatniego urzędu tranzytowego noty o niedoręczeniu, urząd tranzytowy sprawdza zgodność adresu z odbitką tranzytową telegramu pierwotnego i, stwierdziwszy błąd, wydaje sam do urzędu przeznaczenia sprostowanie, którego wzór podano w ustępie 1). Ponadto zawiadamia o tem przy pierwszej sposobności urząd nadawczy, komunikując mu brzmienie sprostowania.

(396) § 3. (1) Gdy adres nie został zniekształcony, urząd nadawczy, o ile to jest możliwe, powiadamia nadawcę o niedoręczeniu telegramu.

sont délivrés, autant que possible, avant le débarquement. Si cela n'est pas possible, ou si cette remise donne lieu à des frais (d'embarquement, par exemple), ils sont délivrés au représentant de l'armateur du navire.

Article 53.

Non remise et remise différée.

(391) § 1. (1) Lorsqu'un télégramme ne peut pas être remis, le bureau d'arrivée envoie, à bref délai, au bureau d'origine un avis de service faisant connaître la cause de la non remise et dont le texte est rédigé sous la forme suivante: „425 quinze Delorme 212 rue Nain (numéro, date en toutes lettres et adresse du télégramme textuellement conformes aux indications reçues) refusé, destinataire inconnu, parti (avec l'adjonction éventuelle „réexpédié poste à”) (art. 60, § 3), décédé, pas arrivé, adresse plus enregistrée (ou adresse non enregistrée), etc. L'adresse répétée dans l'avis de service comporte également le nom du bureau de destination si cette indication est jugée nécessaire. Le cas échéant, cet avis est complété par l'indication du motif de refus (art. 23, § 1) ou des frais dont le recouvrement doit être tenté sur l'expéditeur (art. 59 et 62).

(392) (2) Pour les télégrammes adressés „poste restante” ou „télégraphe restant”, qui n'ont pas été retirés par le destinataire à l'expiration du délai de conservation de ces correspondances, il n'est pas expédié d'avis de service de non remise. Seuls ceux qui sont grevés d'une taxe à percevoir donnent lieu à l'envoi, par lettre ordinaire affranchie, d'un avis de service de non remise conforme aux dispositions de l'alinéa (1) ci-dessus.

(393) § 2. (1) Le bureau d'origine vérifie l'exactitude de l'adresse et, si cette dernière a été dénaturée, il la rectifie sur-le-champ par avis de service affectant la forme suivante: „425 quinze (numéro, date en toutes lettres du télégramme) pour (adresse rectifiée)”.
(394) (2) Suivant les cas, cet avis de service contient les indications propres à redresser les erreurs commises telles que: „faites suivre à destination”, „annulez télégramme”, etc. Dans ce dernier cas, le bureau qui a prescrit l'annulation doit lui-même transmettre le télégramme vers sa destination exacte.

(395) (3) Si le bureau d'origine est fermé au moment où l'avis de non remise parvient au dernier bureau de transit, celui-ci vérifie l'exactitude de l'adresse d'après la formule de transit du télégramme primitif et, s'il constate une erreur, transmet lui-même au bureau de destination la rectification dans la forme indiquée à l'alinéa (1). Dans ce cas, il en informe le plus tôt possible le bureau d'origine, auquel il communique la teneur de l'avis rectificatif.

(396) § 3. (1) Si l'adresse n'a pas été dénaturée, le bureau d'origine communique, autant que possible, à l'expéditeur, l'avis de non remise.

(397) (2) Niezakomunikowanie nadawcy o niedoręczeniu telegramu nie pociąga za sobą prawa do zwrotu opłaty uiszczonej za telegram.

(398) § 4. (1) Notę o niedoręczeniu telegramu dosyła się nadawcy telegraficznie tylko wówczas, gdy nadawca prosił, by nadchodzące pod jego adresem telegramy dosyłało mu drogą telegraficzną (art. 60). We wszystkich innych przypadkach notę o niedoręczeniu dosyła się nadawcy pocztą jako list opłacony, gdy adres nadawcy jest urzędowi wiadomy.

(399) (2) Dosłanie nadawcy noty o niedoręczeniu telegramu może być uskutečněnione pocztą również i wówczas, gdyby doręczenie w inny sposób (naprzykład gdy chodzi o doręczenie na wsi) pociągało za sobą dodatkowy koszt, a pokrycie tego kosztu nie było pewne.

(400) § 5. Odbiorca noty służbowej o niedoręczeniu może uzupełnić, sprostować lub potwierdzić adres pierwotnego telegramu tylko na warunkach przewidzianych artykułem 80.

(401) § 6. (1) Gdy po wysłaniu noty o niedoręczeniu telegramu adresat sam zgłosi się po odbiór telegramu lub, gdy urząd przeznaczenia ma możność doręczenia telegramu przed otrzymaniem sprostowania zapomocą jednej z not służbowych, o których mowa w §§ 2 i 5 niniejszego artykułu, wówczas urząd miejsca przeznaczenia wysyła do urzędu nadawczego drugą notę służbową w formie następującej: „29 onze (numer, data słowami) Mirane (nazwisko adresata) réclamé (zgłoszono się) lub remis (doręczony)”.

(402) (2) Tej drugiej noty nie wysyła się, gdy o doręczeniu telegramu ma być wysłane doniesienie zapomocą telegraficznego potwierdzenia odbioru.

(403) (3) Notę służbową o doręczeniu telegramu podaje się do wiadomości nadawcy wówczas, gdy został on zawiadomiony poprzednio o niedoręczeniu telegramu.

(404) § 7. Gdy lokal pod wskazanym adresem jest zamknięty lub gdy funkcjonariusz urzędu nie znajdzie nikogo, ktoby zechciał przyjąć telegram dla wręczenia go adresatowi, wówczas zostawia w lokalu zawiadomienie o nadejściu telegramu, a telegram odnosi do urzędu, dokąd po odbiór telegramu zgłasza się adresat albo jego przedstawiciel. Jednak telegramy, co do których doręczenia niema specjalnych zastrzeżeń, można wkładać do skrzynki listowej adresata, o ile niema żadnej wątpliwości, że lokal do niego należy.

(405) § 8. Gdy adresat zawiadomiony, według § 7, o nadejściu telegramu nie zgłosi się po odbiór w terminie 48 godzin, wówczas postępuje się według postanowień § 1 niniejszego artykułu.

(406) § 9. Każdy telegram, który nie mógł być doręczony adresatowi w terminie 42 dni od daty nadejścia do urzędu przeznaczenia, niszczy się przy jednoczesnym zachowaniu postanowień artykułów 58 § 8 i 65 §§ 10 i 11.

(407) § 10. W notach o niedoręczeniu lub w notach dotyczących telegramów, które są w drodze, zaleca się używanie skrótów podanych w załączniku 1 do niniejszego Regulaminu.

(397) (2) La non communication de cet avis n'a pas pour conséquence d'ouvrir un droit au remboursement de la taxe acquittée pour le télégramme.

(398) § 4. (1) Un avis de non remise n'est réexpédié par télégramme que si l'expéditeur du télégramme primitif a demandé que ses télégrammes lui soient réexpédiés par télégraphe (art. 60). Dans tous les autres cas, la réexpédition s'effectue par poste, sous forme de lettre affranchie, si l'expéditeur est connu.

(399) (2) La transmission de l'avis de non remise à l'expéditeur peut également avoir lieu par poste lorsque la remise par un mode spécial de transport (lorsqu'il s'agit de la remise à la campagne, par exemple) entraînerait des frais dont le recouvrement n'est pas assuré.

(400) § 5. Le destinataire d'un avis de non remise ne peut compléter, rectifier ou confirmer l'adresse du télégramme primitif que dans les conditions prévues par l'article 80.

(401) § 6. (1) Si, après l'envoi de l'avis de non remise, le télégramme est réclamé par le destinataire, ou si le bureau de destination peut remettre le télégramme sans avoir reçu l'un des avis rectificatifs prévus par les §§ 2 et 5 ci-dessus, il transmet au bureau d'origine un second avis de service rédigé dans la forme suivante: „29 onze (numéro, date en toutes lettres), Mirane (nom du destinataire) réclamé ou remis”.

(402) (2) Ce second avis n'est pas transmis lorsque la remise est notifiée au moyen d'un accusé de réception télégraphique.

(403) (3) L'avis de remise est communiqué à l'expéditeur si ce dernier a reçu notification de la non remise.

(404) § 7. Si la porte n'est pas ouverte à l'adresse indiquée ou si le porteur ne trouve personne qui consente à recevoir le télégramme pour le destinataire, un avis est laissé au domicile indiqué et le télégramme est rapporté au bureau pour être délivré au destinataire ou à son délégué sur la réclamation de l'un ou de l'autre. Toutefois, les télégrammes dont la remise n'est pas subordonnée à des précautions spéciales sont déposés dans la boîte aux lettres du destinataire quand il n'y a d'ailleurs aucun doute sur le domicile de ce dernier.

(405) § 8. Lorsque le destinataire, avisé dans les conditions du § 7, de l'arrivée d'un télégramme, n'en prend pas livraison dans un délai de 48 heures, il est procédé conformément aux dispositions du § 1.

(406) § 9. Tout télégramme qui n'a pu être délivré au destinataire dans un délai de 42 jours qui suit la date de sa réception au bureau d'arrivée est détruit, sous réserve des dispositions des articles 52, § 8, et 65, §§ 10 et 11.

(407) § 10. Pour la rédaction des avis de non remise ou qui se réfèrent aux télégrammes en cours de transmission, il est recommandé de faire usage des abréviations de l'annexe n° 1 au présent Règlement.

ROZDZIAŁ XVI.

CHAPITRE XVI.

TELEGRAMY O CHARAKTERZE SZCZEGÓLNYM.

TÉLÉGRAMMES SPÉCIAUX.

Artykuł 54.

Article 54.

Postanowienia ogólne.

Dispositions générales.

- (408) § 1. Postanowienia, które stanowią treść innych rozdziałów, mają pełne zastosowanie do telegramów o charakterze szczególnym, z zastrzeżeniem zmian przewidzianych w niniejszym rozdziale.
- (409) § 2. Stosując postanowienia artykułów niniejszego rozdziału, można łączyć poszczególne świadczenia udostępnione dla publiczności, jako to: telegramy pilne, odpowiedź zapłaconą, telegramy z pełnym sprawdzeniem, potwierdzenie odbioru, telegramy dosyłane adresatowi, telegramy wielokrotne i doręczanie telegramów do miejscowości położonych zdala od urzędu telegraficznego.

(408) § 1. Les dispositions qui font l'objet des autres chapitres s'appliquent intégralement aux télégrammes spéciaux, sous réserve des modifications qui sont prévues dans le présent chapitre.

(409) § 2. Dans l'application des articles du présent chapitre, on peut combiner les facilités données au public pour les télégrammes urgents, les réponses payées, les télégrammes avec collationnement, les accusés de réception, les télégrammes à faire suivre, les télégrammes multiples et les télégrammes à remettre au delà des lignes.

Artykuł 55.

Article 55.

Telegramy prywatne pilne.

Télégrammes privés urgents.

- (410) § 1. (1) Nadawca telegramu prywatnego może uzyskać dla swego telegramu prawo pierwszeństwa przy wydawaniu i doręczaniu przez wpisanie przed adresem płatnej wskazówki służbowej „Urgent” (pilny) albo = D = i uiszczenie podwójnej opłaty, należnej za telegram zwykły o tej samej liczbie wyrazów i do tej samej miejscowości.
- (411) (2) Również opłata za telegram = CDE = pilny równa się podwójnej opłacie za telegram = CDE = zwykły o tej samej liczbie wyrazów i do tej samej miejscowości.
- (412) § 2. Telegramy prywatne pilne mają prawo pierwszeństwa w stosunku do innych telegramów prywatnych, wzajemną zaś ich kolejność regulują zasady przewidziane w artykule 36 § 3.
- (413) § 3. Postanowienia poprzednich paragrafów nie obowiązują tych Zarządów, które oświadczyły, że nie mogą ich stosować bądź do pewnej części, bądź do wszystkich telegramów wymienianych za pośrednictwem ich linii telegraficznych.
- (414) § 4. Zarządy, które zezwalają na wymianę telegramów pilnych tylko w tranzycie, muszą zezwolić na wymianę tych telegramów nie tylko na przewodach bezpośrednich przechodzących przez ich terytorja, lecz i na wymianie ich za pośrednictwem swych urzędów, uwzględniając ich wyższą kategorię między telegramami tego samego pochodzenia i przeznaczenia. Przypadająca im za tranzyt opłata jest tak samo podwójna, jak i za inne odcinki drogi.
- (415) § 5. (1) W ruchu pozaeuropejskim dozwolone są telegramy częściowo pilne, to znaczy na pewnych odcinkach drogi, o ile zainteresowane Zarządy poizumiały się w tym względzie. Nadawca, który chce wykorzystać to uprawnienie, wpisuje przed adresem płatną wskazówkę służbową = PU = i za te odcinki, na których telegram musi być wydany jako pilny, uiszcza należność podwójną.

(410) § 1. (1) L'expéditeur d'un télégramme privé peut obtenir la priorité de transmission et de remise à destination en inscrivant l'indication de service taxée „Urgent” ou = D = avant l'adresse et en payant le double de la taxe d'un télégramme ordinaire de même longueur pour le même parcours.

(411) (2) De même, la taxe d'un télégramme CDE urgent est le double de la taxe d'un télégramme CDE ordinaire de même longueur pour le même parcours.

(412) § 2. Les télégrammes privés urgents ont la priorité sur les autres télégrammes privés et leur priorité entre eux est réglée dans les conditions prévues par l'article 36, § 3.

(413) § 3. Les dispositions des paragraphes précédents ne sont pas obligatoires pour les administrations qui déclarent ne pas pouvoir les appliquer, soit à une partie, soit à la totalité des télégrammes qui empruntent leurs voies de communication.

(414) § 4. Les administrations qui n'acceptent les télégrammes urgents qu'en transit doivent les admettre soit sur les fils où la transmission est directe à travers leurs territoires, soit dans leurs bureaux de réexpédition, entre les télégrammes de même provenance et de même destination. La taxe de transit qui leur revient est doublée, comme pour les autres parties du trajet.

(415) § 5. (1) Dans les télégrammes du régime extra-européen, l'urgence est admise sur des parcours partiels, si les administrations intéressées se sont entendues à cet égard. L'expéditeur qui veut faire usage de cette faculté inscrit avant l'adresse l'indication de service taxée = PU = et, pour le parcours sur lequel le télégramme doit être transmis comme urgent, paie la taxe double.

(416) (2) Opłata za telegram CDE częściowo pilny — równa się 6/10 opłaty za telegram prywatny częściowo pilny, o tej samej liczbie wyrazów i do tej samej miejscowości, z zastrzeżeniem postanowień artykułu 26 § 3 a).

Artykuł 56.

Telegramy z odpowiedzią opłaconą.

Wykorzystanie bonu na odpowiedź lub zwrot opłaty.

(417) § 1. Nadawca telegramu może opłacić odpowiedź, której żąda od adresata, wpisując przed adresem płatną wskazówkę służbową „Réponse payée” (odpowiedź zapłacona) lub = RP =, uzupełnioną wykazaniem we frankach i centymach zł. sumy wpłaconej na odpowiedź: „Réponse payée x...” lub =RPx= (Przykład: = RP 3.00 =, = RP 3.05 =, = RP 3.40 =).

(418) § 2. Urząd oddawczy w miejscu przeznaczenia telegramu doręcza adresatowi bon, którego wartość równa się sumie podanej w telegramie. Ten bon uprawnia do nadania, w granicach swej wartości, telegramu ze specjalnymi świadczeniami lub bez nich, do dowolnego miejsca przeznaczenia w którymkolwiek z urzędów tego Zarządu, któremu podlega urząd wydający bon lub, gdy chodzi o radjotelegram adresowany do stacji ruchomej, na tej stacji ruchomej, która wydała bon.

(419) § 3. (1) Gdy należność za telegram opłacony zapomocą bonów przewyższa jego wartość, to różnicę uiszcza nadawca odpowiedzi. Gdy należność jest mniejsza, różnicę między wartością bonu a istotną należnością za telegram — odpowiedź, gdy różnica ta wynosi przynajmniej dwa franki (2 fr.), zwraca się nadawcy telegramu pierwotnego, na jego żądanie, zgłoszone w ciągu sześciu miesięcy od daty wydania bonu na odpowiedź.

(420) (2) Zwrot ten uskutecznia się na rachunek Zarządu przeznaczenia pierwotnego telegramu, o ile nie może być zastosowane uproszczone postępowanie według postanowień art. 83.

(421) (3) Jeżeli wartość bonu jest niższa od minimum opłaty za telegram, zastrzeżonego w artykule 26 § 3 b) i zastosowanego przez Zarząd, który wydaje bon, i jeżeli należność za telegram — odpowiedź nie osiąga tego minimum, nadawca odpowiedzi winien dopłacić różnicę.

(422) § 4. Bon może być użyty jako opłata za telegram tylko w ciągu okresu trzech miesięcy od dnia jego wydania.

(423) § 5. Gdy adresat odmówił przyjęcia bonu lub z jakiegokolwiek powodu nie wykorzystał go i, jeżeli bon ten został zwrócony urzędowi telegraficznemu, wówczas sumę wpłaconą na odpowiedź zwraca się nadawcy pierwotnego telegramu o ile nadawca albo adresat zażądają jej zwrotu w okresie ważności bonu.

(424) § 6. Gdy bon nie mógł być doręczony adresatowi wskutek niemożności odszukania go, opłatę za odpowiedź zwraca się nadawcy pierwotnego telegramu, o ile zażąda on zwrotu przed upływem terminu ważności bonu. W takim razie urząd przeznaczenia kasuje bon, a sam telegram z odpowiednią uwagą przechowuje w ciągu przepisowego okresu czasu.

(416) (2) La taxe d'un télégramme CDE partiellement urgent est égale aux $\frac{6}{10}$ de celle d'un télégramme privé partiellement urgent de même longueur pour le même parcours, sous réserve des dispositions de l'article 26, § 3 a).

Article 56.

Télégrammes avec réponse payée. Utilisation ou remboursement des bons.

(417) § 1. L'expéditeur d'un télégramme peut affranchir la réponse qu'il demande à son correspondant en écrivant avant l'adresse l'indication de service taxée „Réponse payée” ou = RP =, complétée par la mention du montant payé en francs et centimes pour la réponse: „Réponse payée x” ou =RPx= (exemples: = RP 3,00 =, = RP 3,05 =, =RP 3,40=).

(418) § 2. Au lieu de destination, le bureau d'arrivée remet au destinataire un bon d'une valeur égale à celle indiquée dans le télégramme-demande. Ce bon donne la faculté d'expédier, dans la limite de sa valeur, un télégramme avec ou sans services spéciaux, à une destination quelconque, à partir d'un bureau quelconque de l'administration dont relève le bureau qui a émis le bon ou, dans le cas d'un radiotélégramme adressé à une station mobile, à partir de la station qui a émis le bon.

(419) § 3. (1) Lorsque la taxe d'un télégramme affranchi par un bon excède le montant de la valeur de ce bon, l'excédent de la taxe doit être payé par l'expéditeur qui utilise le bon. Dans le cas contraire, la différence entre la valeur du bon et le montant de la taxe réellement due est remboursée à l'expéditeur du télégramme primitif lorsque la demande en est faite dans le délai de six mois à partir de la date d'émission du bon et que cette différence est au moins égale à deux francs (2 fr.).

(420) (2) Ce remboursement est effectué pour le compte de l'administration de destination du télégramme primitif, à moins qu'un procédé simplifié ne puisse être appliqué en vertu de l'article 83.

(421) (3) Si la valeur du bon est inférieure au minimum de taxe d'un télégramme, éventuellement imposé aux termes de l'article 26, § 3 b), par l'administration qui a émis le bon, et si le montant du télégramme-réponse n'atteint pas ce minimum, l'expéditeur de la réponse doit payer la différence.

(422) § 4. Le bon ne peut être utilisé pour l'affranchissement d'un télégramme que pendant le délai de trois mois qui suit la date de son émission.

(423) § 5. Lorsque le destinataire a refusé le bon ou n'en a pas fait usage pour une cause quelconque, et que ce bon a été restitué au bureau, le montant du bon est remboursé à l'expéditeur du télégramme si la demande en est faite soit par cet expéditeur, soit par le destinataire, pendant la période de validité du bon.

(424) § 6. Lorsque le bon n'a pu être délivré au destinataire, par suite de l'impossibilité de trouver celui-ci, le montant en est remboursé à l'expéditeur s'il en fait la demande avant l'expiration du délai de validité. Dans ce cas, le bureau de destination annule le bon, et le télégramme, annoté à cet effet, est conservé pendant le délai prescrit.

Artykuł 57.

Telegramy ze sprawdzeniem.

- (425) § 1. Sprawdzenie ma na celu zwiększenie pewności co do prawidłowego wydania telegramu. Sprawdzenie polega na pełnym powtórzeniu telegramu (łącznie z nagłówkiem) i na porównaniu tego powtórzenia z nagłówkiem i treścią telegramu.
- (426) § 2. (1) Nadawca telegramu ma prawo żądać jego sprawdzenia. W tym celu wpisuje przed adresem płatną wskazówkę służbową „Collationnement” (sprawdzenie) lub = TC = i uiszcza dopłatę, która wynosi połowę należności za telegram zwykły o tej samej liczbie wyrazów, do tego samego miejsca przeznaczenia i skierowany tą samą drogą.
- (427) (2) Dopłata za sprawdzenie telegramu CDE wynosi połowę opłaty za telegram CDE zwykły.
- (428) § 3. Telegramy państwowe i telegramy służbowe w języku tajnym sprawdza się z urzędu i bezpłatnie (art. 78 § 8 i art. 79 § 10).
- (429) § 4. Sprawdzenie skutecznia urząd przyjmujący albo urząd wydający telegram, w zależności od systemu wymiany (art. 44 §§ 1, 2 i 3).
- (430) § 5. Sprawdzenie nie wchodzi w rachubę przy kolejnej wymianie telegramów.

Artykuł 58.

Telegramy z potwierdzeniem odbioru.

I. Formalności w urzędzie nadawczym.

- (431) § 1. (1) Nadawca telegramu może żądać, by mu zakomunikowano dzień i godzinę doręczenia jego telegramu adresatowi, telegraficznie lub pocztą, natychmiast po doręczeniu.
- (432) (2) Gdy nadawca żąda telegraficznego zawiadomienia o doręczeniu telegramu, winien z tego tytułu uiszczyć opłatę, równą należności za telegram zwykły o sześciu wyrazach do tej samej miejscowości i wysłany tą samą drogą. Nadawca wpisuje wówczas przed adresem płatną wskazówkę służbową „Accusé de réception” (potwierdzenie odbioru) lub = PC =. Potwierdzenie odbioru telegramu CDE podlega zawsze pełnej opłacie.
- (433) (3) Gdy nadawca żąda, aby potwierdzenie odbioru było mu przesłane pocztą, uiszcza opłatę w wysokości 40 centymów (0 fr. 40) i wpisuje przed adresem płatną wskazówkę służbową „Accusé de réception postale” (potwierdzenie odbioru pocztą) lub = PCP =.
- (434) § 2. Potwierdzenie odbioru zarówno telegraficzne jak i pocztowe, z chwilą nadejścia do urzędu, który nadał telegram, podaje się niezwłocznie do wiadomości nadawcy telegramu.

Article 57.

Télégrammes avec collationnement.

- (425) § 1. Le collationnement a pour but de renforcer les garanties d'exactitude de la transmission. Il consiste dans la répétition intégrale du télégramme (y compris le préambule) et dans la comparaison de cette répétition avec le préambule et la teneur dudit télégramme.
- (426) § 2. (1) L'expéditeur d'un télégramme a la faculté d'en demander le collationnement. A cet effet, il paie une surtaxe égale à la moitié de la taxe d'un télégramme ordinaire de même longueur pour la même destination et par la même voie et il écrit avant l'adresse l'indication de service taxée „Collationnement” ou =TC=.
- (427) (2) La surtaxe pour le collationnement des télégrammes CDE est la moitié de la taxe d'un télégramme CDE ordinaire.
- (428) § 3. Les télégrammes d'Etat et les télégrammes de service rédigés en langage secret sont collationnés d'office et gratuitement (art. 78, § 8 et 79, § 10).
- (429) § 4. Le collationnement est donné par le bureau récepteur ou par le bureau transmetteur, suivant le système de transmission employé (art. 44, §§ 1, 2 et 3).
- (430) § 5. Le collationnement ne compte pas dans l'alternat des transmissions.

Article 58.

Télégrammes avec accusé de réception.

I. Formalités au bureau d'origine.

- (431) § 1. (1) L'expéditeur d'un télégramme peut demander que l'indication de la date et de l'heure auxquelles son télégramme aura été remis à son correspondant lui soit notifiée, par télégraphe ou par poste, aussitôt après la remise.
- (432) (2) Si l'expéditeur demande que la notification lui soit faite par télégraphe, il doit acquitter, à cet effet, une taxe égale à celle d'un télégramme ordinaire de six mots pour la même destination et par la même voie. Il inscrit alors avant l'adresse l'indication de service taxée „Accusé de réception” ou =PC=. L'accusé de réception d'un télégramme CDE est dans tous les cas soumis à la taxe intégrale.
- (433) (3) Si l'expéditeur demande que cette notification lui soit faite par la poste, il paie une taxe de quarante centimes (0 fr. 40) et inscrit avant l'adresse l'indication de service taxée „Accusé de réception postal” ou =PCP=.
- (434) § 2. L'accusé de réception, télégraphique ou postal, dès qu'il est parvenu au bureau d'origine du télégramme, est porté à la connaissance de l'expéditeur de ce télégramme.

II. Formalności w urzędzie miejsca przeznaczenia.

(435) § 3. Potwierdzenia odbioru traktuje się jako telegramy służbowe zwykle bez względu na rodzaj telegramu, którego dotyczą.

(436) § 4. Nagłówek nie zawiera numeru nadawczego, liczby wyrazów ani godziny nadania. Potwierdzenie odbioru wydaje się w następującej formie.

CR Paris - Berne = 469 vingtdeux Brown (numer, data telegramu zasadniczego słowami, nazwisko adresata tego telegramu) remis vingtcinq 1025 (doręczony, data słowami, godzina i minuty).

(437) § 5. (1) Gdy telegram powierzono poczcie lub doręczono osobie pośredniczącej, z poza grona zwykłych domowników adresata, należy to zaznaczyć w potwierdzeniu odbioru.

Przykład: „Remis poste, hôtel, gare i t. d. vingtcinq 1025” (oddano na poczcie, w hotelu, na stacji kolejowej i t. d., dwudziestego piątego 1025).

(438) (2) Gdy telegram został skierowany do miejsca przeznaczenia pocztą, złożony do podjęcia na poczcie (poste restante) lub odtelefonowany albo odtelegrafowany na prywatnym przewodzie telegraficznym, albo też doręczony osobie pośredniczącej, powyższe potwierdzenie odbioru winno zawierać datę i godzinę skierowania pocztą, złożenia na poczcie lub doręczenia osobie pośredniczącej.

(439) (3) Gdy chodzi o radjotelegram lub telegram semaforyczny, stacja lądowa lub semafor wydaje potwierdzenie odbioru z podaniem daty i godziny wydania telegramu do stacji ruchomej (przy radjotelegramach) lub do statku (przy telegramach semaforycznych).

Przykład: „Transmis station mobile (navire) vingtcinq 1025” (Wydano stacji ruchomej) statkowi (dwudziestego piątego 1025).

(440) § 6. Potwierdzenie odbioru wysyłane pocztą zawiera te same szczegóły co i telegraficzne potwierdzenie odbioru. Wysyła je urząd oddawczy do urzędu nadawczego jako przesyłkę opłaconą z napisem: „Accusé de réception” (Potwierdzenie odbioru).

(441) § 7. (1) Gdy telegram z potwierdzeniem odbioru nie mógł być doręczony, o niedoręczeniu zawiadamia się urząd nadawczy notą służbową, jakgdyby chodziło o telegram zwykły, natomiast potwierdzenia odbioru już się nie wydaje.

(442) (2) Jeżeli następnie w ciągu okresu przechowywania telegramu (art. 53 § 9) telegram może być doręczony, potwierdzenie odbioru wysyła się niezwłocznie po doręczeniu telegramu.

(443) (3) Po upływie okresu przechowywania, jeżeli telegram nie został doręczony, opłata za telegraficzne potwierdzenie odbioru może być zwrócona nadawcy na jego żądanie.

(444) (4) Opłaty za potwierdzenie odbioru pocztą nie zwraca się nigdy.

II. Formalités au bureau de destination.

(435) § 3. Les accusés de réception sont traités comme télégrammes de service ordinaires, quelle que soit la nature du télégramme auquel ils se réfèrent.

(436) § 4. Le préambule ne comporte pas l'indication du numéro de dépôt, du nombre de mots et de l'heure de dépôt. L'accusé de réception est transmis dans la forme suivante:

CR Paris Berne = 469 vingtdeux Brown (numéro, date en toutes lettres du télégramme primitif, nom du destinataire de ce télégramme) remis vingtcinq 1025 (date en toutes lettres, heure et minutes).

(437) § 5. (1) Lorsque le télégramme a été confié à la poste ou aux soins d'un intermédiaire quelconque, en dehors des personnes se trouvant au domicile ordinaire du destinataire, l'accusé de réception en fait mention, exemple:

„Remis poste, ou hôtel, ou gare, etc., vingtcinq 1025”.

(438) (2) Lorsque le télégramme est acheminé sur sa destination définitive par la voie postale, déposé poste restante ou remis par téléphone, par fil télégraphique privé ou aux soins d'un intermédiaire quelconque, la notification susvisée indique la date et l'heure de cet acheminement, dépôt ou remise.

(439) (3) Lorsqu'il s'agit d'un radiotélégramme ou d'un télégramme sémaphorique, la station terrestre ou le sémaphore émet l'accusé de réception et indique la date et l'heure de transmission à la station mobile (dans le cas d'un radiotélégramme) ou au navire (dans le cas d'un télégramme sémaphorique); exemple:

„Transmis station mobile (ou navire) vingtcinq 1025”.

(440) § 6. L'accusé de réception postal contient les mêmes renseignements que l'accusé de réception télégraphique. Il est envoyé par le bureau d'arrivée du télégramme à celui d'origine sous pli affranchi portant la suscription „Accusé de réception”.

(441) § 7. (1) Lorsqu'un télégramme avec accusé de réception n'a pu être remis, un avis de service de non remise est envoyé au bureau d'origine, comme s'il s'agissait d'un télégramme ordinaire, et l'accusé de réception n'est pas établi.

(442) (2) Si, ultérieurement, pendant le délai de conservation du télégramme (art. 53, § 9), le télégramme peut être délivré au destinataire, l'accusé de réception est immédiatement établi et mis en transmission.

(443) (3) A l'expiration du délai de conservation, si le télégramme n'a pas été remis, la taxe de l'accusé de réception télégraphique peut être remboursée à l'expéditeur sur sa demande.

(444) (4) La taxe de l'accusé de réception postal n'est jamais remboursée.

Artykuł 59.

Telegramy dosyłane adresatowi na życzenie nadawcy.

(445) § 1. Każdy nadawca, wpisując przed adresem płatną wskazówkę służbową „Faire suivre” (Dostać) lub = FS =, może żądać, aby urząd miejsca przeznaczenia dostał telegram adresatowi.

(446) § 2. (1) Nadawcę telegramu dosyłanego adresatowi należy uprzedzić, że, gdyby telegram dosłano, a opłata za dostanie nie była pobrana przy doręczeniu, będzie musiał sam uiścić należną opłatę.

(447) (2) Gdy telegram dosyłany adresatowi, zawierający płatną wskazówkę służbową = RPX = lub = PC =, musi być wysłany dalej, urząd wysyłający winien zastosować postanowienia art. 60 § 5.

(448) § 3. Gdy telegram poza płatną wskazówką służbową = FS = nie zawiera innego adresu, urząd miejsca przeznaczenia wpisuje w razie dosyłania nowy adres otrzymany w mieszkaniu adresata, z zachowaniem przepisów § 5 niniejszego artykułu, i wysyła telegram pod nowym adresem. W ten sam sposób postępuje się aż do samego doręczenia telegramu lub dotąd, dopóki uzyskanie nowego adresu nie będzie już możliwe.

(449) § 4. Jeżeli po płatnej wskazówce służbowej = FS = zamieszczono dalsze adresy, telegram wydaje się kolejno do każdej z podanych miejscowości aż do ostatniej, o ile do niej zdąży dotrzeć, ostatni zaś urząd podporządkowuje się, w razie potrzeby, postanowieniom § 6 niniejszego artykułu.

(450) § 5. (1) W telegramie dosyłanym adresatowi, jako miejsce nadania, datę i godzinę nadania telegramu podaje się dane zamieszczone w nagłówku telegramu pierwotnego; miejscem przeznaczenia tego telegramu jest urząd, do którego telegram ma być najpierw wysłany.

(451) (2) W adresie opuszcza się kolejno wskazówki dotyczące adresu w miejscowościach, przez które telegram już przeszedł, pozostawia natomiast po wskazówce = FS = same tylko nazwy wszystkich poprzednio przebytych miejscowości. Naprzykład, adres telegramu napisany w miejscu nadania w ten sposób:

= FS = Haggis chez Dekeyzers Londres
= Hôtel Tarbet Tarbet =
North British Hotel Edimbourg,

byłby przy dosyłaniu go z Tarbet, to jest drugiego punktu, który dosyła, przerobiony w sposób następujący:

= FS = de Londres, Tarbet = Haggis North British Hotel Edimbourg.

(452) (3) Przy każdym dosyłaniu liczbę wyrazów oblicza się na nowo i odpowiednio zmienia w nagłówku.

(453) § 6. (1) Gdy telegramu dosyłanego nie można doręczyć i żadnego nowego adresu nie wskazano, urząd ostatniego miejsca przeznaczenia wysyła notę służbową o niedoręczeniu, przewidzianą w art. 53 § 1. W tej notcie należy uwidocznic należność za

Article 59.

Télégrammes à faire suivre sur l'ordre de l'expéditeur.

(445) § 1. Tout expéditeur peut demander en inscrivant, avant l'adresse, l'indication de service taxée „Faire suivre” ou =FS= que le bureau d'arrivée fasse suivre son télégramme.

(446) § 2. (1) L'expéditeur d'un télégramme à faire suivre doit être prévenu que, si le télégramme est réexpédié, il devra payer les taxes de réexpédition qui n'auraient pas été recouvrées à l'arrivée.

(447) (2) Lorsqu'un télégramme à faire suivre comportant l'une des indications de service taxées =RPX= ou =PC= doit être réexpédié, le bureau réexpéditeur applique les dispositions de l'article 60, § 5.

(448) § 3. Lorsqu'un télégramme porte l'indication de service taxée =FS= sans autre mention d'adresse, le bureau de destination inscrit, le cas échéant, la nouvelle adresse qui lui est indiquée au domicile du destinataire dans les conditions prévues au § 5 ci-après et fait suivre le télégramme sur la nouvelle destination. On opère de même jusqu'à ce que le télégramme soit remis ou jusqu'à ce qu'il ne soit plus fourni de nouvelle adresse.

(449) § 4. Si l'indication de service taxée =FS= est accompagnée d'adresses successives, le télégramme est transmis à chacune des destinations indiquées, jusqu'à la dernière, s'il y a lieu, et le dernier bureau d'arrivée se conforme, le cas échéant, aux dispositions du § 6.

(450) § 5. (1) Le lieu d'origine, la date et l'heure de dépôt à indiquer dans le préambule des télégrammes réexpédiés sont le lieu d'origine, la date et l'heure de dépôt primitifs; le lieu de destination est celui auquel le télégramme doit être d'abord expédié.

(451) (2) Dans l'adresse, les indications de remise à domicile s'appliquant aux acheminements déjà effectués sont supprimées et l'on maintient seulement, à la suite de l'indication =FS=, le nom de chacune des destinations par lesquelles le télégramme a déjà transité.

Par exemple, l'adresse d'un télégramme libellée au départ:

=FS= Haggis chez Dekeyzers Londres
=Hôtel Tarbet Tarbet=
North British Hotel Edimbourg,

serait rédigée à partir de Tarbet, lieu de la seconde réexpédition, sous la forme:

=FS= de Londres, Tarbet = Haggis North British Hotel Edimbourg.

(452) (3) A chaque réexpédition, le nombre de mots est compté à nouveau et le préambule modifié en conséquence.

(453) § 6. (1) Lorsque la remise ne peut être effectuée et qu'aucune nouvelle adresse n'est indiquée, le dernier bureau d'arrivée envoie l'avis de service de non remise prévu par l'article 53, § 1. Cet avis doit faire connaître le montant des frais de réex-

dosłanie, której nie można było ściągnąć od adresata. Nota taka przedstawia się jak następuje:

„435 vingtneuf Paris Julien (numer, data słowami, nazwa pierwszego urzędu nadawczego, nazwisko adresata) Réexpédié à (dosłano — nowy adres) inconnu, refusé (nieznany, odmówił przyjęcia i t. d.) percevoir (pobrać wysokość opłaty)”.

(454) (2) Powyższą notę wysyła się do tego urzędu, który skutecznili ostatnie dosłanie, aby umożliwić mu w razie potrzeby sprostowanie przypuszczalnego błędu. Gdy okaże się, że telegram wydano bez błędu, urząd ten wysyła notę o niedoręczeniu do urzędu nadawczego, który ściąga należność za dosłanie od nadawcy telegramu i podaje mu do wiadomości notę o niedoręczeniu.

(455) (3) Urząd ostatniego miejsca przeznaczenia przechowuje telegram według postanowień art. 53 § 9.

(456) § 7. (1) Opłata nadawcza, pobierana przy nadawaniu telegramów dosyłanych adresatowi, jest zwykłą należnością za telegram do pierwszego miejsca przeznaczenia, przyczem przy obliczaniu liczby wyrazów bierze się w rachubę pełny adres. Opłatę dodatkową uiszczą adresat. Oblicza się ją z uwzględnieniem liczby wyrazów wydanych przy każdej dosyłce.

(457) (2) Gdy telegram dosyłany adresatowi zawiera płatną wskazówkę służbową = TC =, opłatę należną za sprawdzenie dolicza się, przy każdej dosyłce, do właściwego kosztu dosyłki.

(458) (3) Gdy adresat odmawia uregulowania kosztów dosyłki, telegram mimo to doręcza się. Natomiast zawiadamia się urząd nadawczy o odmowie uiszczenia należności przez adresata i podaje sumę, którą musi zapłacić nadawca.

(459) § 8. Poczynając od pierwszego urzędu podanego w adresie, opłaty za każdą dosyłkę, które winien uścić adresat, należy doliczać. Ogólną sumę wykazuje się z urzędu w nagłówku telegramu.

(460) § 9. (1) Odnośną wskazówkę zaznacza się jak następuje: „Percevoir (pobrać)”. Gdy telegram dosyłano do miejscowości leżących w obrębie kraju, do którego należy urząd oddawczy, należność dodatkową obciążającą adresata oblicza się według taryfy wewnętrznej tego kraju. Gdy natomiast telegram dosyła się do miejscowości leżącej poza granicami kraju, do którego należy urząd przeznaczenia, należność oblicza się w ten sposób, że każde dosłanie do innego kraju uważa się za oddzielny telegram. Opłatę za każde dosłanie oblicza się według taryfy obowiązującej przy wymianie korespondencji między krajem dosyłającym, a krajem, do którego się dosyła telegram.

(461) (2) Opłatę za telegramy = CDE = oblicza się na podstawie stawek znizowanych (art. 10 § 4). W dosyłanych telegramach CDE pozostawia się uwagę służbową „CDE”.

pédition qui n'ont pu être recouvrés sur le destinataire. Il affecte la forme suivante: „435 vingtneuf Paris Julien (numéro, date en toutes lettres, nom du bureau d'origine primitif, nom du destinataire) réexpédié à . . . (nouvelle adresse), inconnu, refusé, etc. (motif de la non remise), percevoir . . . (montant de la taxe non recouvrée)”.

(454) (2) Cet avis est adressé au bureau qui a fait la dernière réexpédition, afin qu'il puisse éventuellement opérer les rectifications nécessaires. Si la transmission est correcte, ce bureau transmet l'avis de service au bureau d'origine, qui recouvre le montant de taxes de réexpédition sur l'expéditeur du télégramme et lui communique l'avis de non remise.

(455) (3) D'autre part, le dernier bureau d'arrivée conserve le télégramme en dépôt, conformément aux dispositions de l'article 53, § 9.

(456) § 7. (1) La taxe à percevoir au départ pour les télégrammes à faire suivre est simplement la taxe afférente au premier parcours, l'adresse complète entrant dans le nombre des mots. La taxe complémentaire est perçue sur le destinataire. Elle est calculée en tenant compte du nombre de mots transmis lors de chaque réexpédition.

(457) (2) Lorsqu'un télégramme à faire suivre comporte l'indication de service taxée =TC=, la taxe applicable au collationnement est cumulée, lors de chaque réexpédition, avec les autres frais de réexpédition.

(458) (3) Lorsque le destinataire refuse le paiement des frais de réexpédition, le télégramme est néanmoins remis. Un avis de service signale au bureau d'origine le refus de paiement et fait connaître le montant des frais à recouvrer sur l'expéditeur.

(459) § 8. A partir du premier bureau indiqué dans l'adresse, les taxes à percevoir sur le destinataire, pour les parcours ultérieurs, doivent, à chaque réexpédition, être ajoutées. Leur total est indiqué d'office dans le préambule.

(460) § 9. (1) Cette indication est formulée comme il suit „Percevoir . . .”. Si les réexpéditions ont lieu dans les limites du pays auquel appartient le bureau d'arrivée, la taxe complémentaire à percevoir sur le destinataire est calculée, pour chaque réexpédition, suivant le tarif intérieur de ce pays. Si les réexpéditions ont lieu hors de ces limites, la taxe complémentaire est calculée en considérant comme autant de télégrammes séparés chaque réexpédition internationale. Le tarif pour chaque réexpédition est le tarif applicable aux correspondances échangées entre le pays qui réexpédie et celui auquel le télégramme est réexpédié.

(461) (2) Les taxes de réexpédition des télégrammes CDE sont calculées sur la base des taux réduits (art. 10, § 4). Les télégrammes CDE réexpédiés conservent la mention de service „CDE”.

Artykuł 60.

Telegramy dosyłane adresatowi na jego życzenie.

- (462) § 1. Każda osoba, która złoży potrzebne usprawiedliwiające dowody, ma prawo żądać, aby nadchodzące pod jej adresem do urzędu telegraficznego telegramy były kierowane telegraficznie według nowego wskazanego przez nią adresu. Wówczas należy postępować według postanowień artykułu poprzedniego, lecz zamiast wpisywać przed adresem wskazówkę = FS =, wpisuje się płatną wskazówkę służbową „Réexpédié de” (Doslano z) (nazwa urzędu lub urzędów dosyłających).
- (463) § 2. Podania dotyczące dosyłania telegramów winny być zgłaszane pisemnie pocztą albo płatną notą służbową (art. 80 § 9). Podanie zgłasza bądź sam adresat, bądź w jego imieniu jedna z osób wyszczególnionych w artykule 52 § 4 (1), jako te, które są uprawnione do odbioru telegramów w zastępstwie adresata. Ten, kto składa podanie, zobowiązuje się do pokrywania opłat, jakie nie mogłyby być pobrane przez urząd doręczający.
- (464) § 3. (1) Każdy Zarząd zastrzega sobie prawo telegraficznego dosyłania telegramów, co do których nie wydano żadnych specjalnych zarządzeń, na podstawie wskazówek otrzymanych w mieszkaniu adresata.
- (465) (2) Gdy w mieszkaniu adresata telegramu bez wskazówki = FS = zostanie podany nowy adres, jednak bez wydania zarządzenia odnośnie do telegraficznego dosłania telegramu, Zarządy obowiązane są przesłać pocztą pod wskazany adres odpis telegramu, o ile nie były proszone o pozostawienie telegramu w urzędzie aż do zgłoszenia się po odbiór i o ile telegramu nie należy dosłać telegraficznie z urzędu.
- (466) (3) Dosyłanie pocztą skutecznia się według wskazań artykułu 62. W sprawie telegramów, których odpis dosyła się pocztą, należy wysłać zwykłe noty służbowe o niedoręczeniu (art. 53). Notę telegraficzną o niedoręczeniu uzupełnia się uwagą następującą: „Réexpédié poste à (przesłano pocztą do — nowy adres)”.
- (467) § 4. (1) Gdy adresat odmawia uiszczenia opłaty za telegraficzne dosłanie telegramu lub jeżeli telegram nie może być doręczony z jakiegoś innego powodu, ostatni urząd przeznaczenia wysyła notę o niedoręczeniu przewidzianą artykułem 53 § 1. Taką notę wydaje się w formie następującej:
„435 vingtneuf Paris Julien (numer, data słowami, pierwszy urząd nadawczy, nazwisko adresata) réexpédié à (dosłany do — nowy adres) inconnu, refusé (nieznany, odmówił przyjęcia i t. d.) percevoir (pobrać suma nieściągnięta)”.
- (468) (2) Powyższą notę wysyła się najpierw do urzędu, który skuteczniał ostatnią dosyłkę, stamtąd zaś kolejno do wszystkich odnośnych urzędów, aby każdy z nich mógł sprostować przypuszczalny błąd oraz dodać nazwę urzędu, od którego otrzymał telegram.

Article 60.

Télégrammes à réexpédier sur l'ordre du destinataire.

- (462) § 1. Toute personne peut demander, en fournissant les justifications nécessaires, que les télégrammes parvenant à son adresse à un bureau télégraphique lui soient réexpédiés télégraphiquement à une nouvelle adresse qu'elle indique. Dans ce cas, il est procédé conformément aux dispositions de l'article précédent, mais au lieu d'inscrire avant l'adresse l'indication =FS=, on inscrit l'indication de service taxée =Réexpédié de . . . = (nom du ou des bureaux réexpéditeurs).
- (463) § 2. Les demandes de réexpédition doivent se faire par écrit, par avis de service taxé ou par la voie postale (art. 80, § 9). Elles sont formulées soit par le destinataire lui-même, soit en son nom par l'une des personnes mentionnées à l'article 52, § 4 (1), comme pouvant recevoir les télégrammes aux lieux et place du destinataire. Celui qui formule une semblable demande s'engage à acquitter les taxes qui ne pourraient être recouvrées par le bureau de distribution.
- (464) § 3. (1) Chaque administration se réserve la faculté de réexpédier télégraphiquement, d'après les indications données au domicile du destinataire, les télégrammes pour lesquels aucune indication spéciale n'aura été fournie.
- (465) (2) Si, au domicile du destinataire d'un télégramme ne portant pas l'indication =FS=, on indique la nouvelle adresse sans donner l'ordre de réexpédier par la voie télégraphique, les administrations sont tenues de faire suivre par la voie postale une copie de ce télégramme, à moins qu'elles n'aient été invitées à la conserver en instance ou qu'elles n'effectuent d'office la réexpédition télégraphique.
- (466) (3) La réexpédition par la poste se fait d'après les prescriptions de l'article 62. Les télégrammes dont on fait suivre une copie par la poste doivent faire l'objet d'un avis de non remise ordinaire (art. 53). La mention „Réexpédié poste à . . . (nouvelle destination)” est, dans ce cas, ajoutée à l'avis télégraphique de non remise.
- (467) § 4. (1) Si le destinataire refuse de payer les frais de réexpédition d'un télégramme réexpédié télégraphiquement ou si ce télégramme ne peut être remis pour une autre cause, le dernier bureau d'arrivée envoie l'avis de non remise prévu par l'article 53, § 1. Cet avis affecte la forme suivante:
„435 vingtneuf Paris Julien (numéro, date en toutes lettres, nom du bureau d'origine primitif, nom du destinataire) réexpédié à . . . (nouvelle adresse), inconnu, refusé, etc. (motif de la non remise), percevoir . . . (montant de la taxe non recouvrée)”.
- (468) (2) Cet avis est adressé d'abord au bureau qui a fait la dernière réexpédition, puis au précédent et ainsi de suite successivement à chaque bureau réexpéditeur, afin que chacun de ces bureaux puisse éventuellement opérer les rectifications nécessaires et ajouter l'adresse sous laquelle il a reçu le télégramme.

(469) (3) Odnośne urzędy obowiązane są ściągnąć nieopbrane opłaty od osób, które zarządziły dostanie telegramu i wskutek tego są za nie odpowiedzialne.

(470) (4) Wreszcie nota dociera do urzędu nadawczego w celu zakomunikowania jej treści nadawcy, od którego nie żąda się pokrycia kosztów dosyłania telegramu.

(471) § 5. (1) Gdy urząd miejsca przeznaczenia musi dostać telegraficznie telegram z odpowiedzią zapłaconą, pozostawia on przed adresem otrzymaną wskazówkę służbową = RPx = a bon na odpowiedź, o ile go przygotował, kasuje.

(472) (2) Opłatę wpłaconą za odpowiedź zalicza Zarząd dosyłający na korzyść tego Zarządu, do którego dosłano telegram.

(473) (3) Gdy urząd miejsca przeznaczenia dosyła odpis telegramu z odpowiedzią zapłaconą pocztą, bon na odpowiedź winien być dołączony do odpisu telegramu [§ 3 (2) niniejszego artykułu].

(474) (4) W razie potwierdzenia odbioru dotyczącego telegramu dosyłanego adresatowi, opłatę pobraną z góry za potwierdzenie odbioru należy użyć na wysłanie zawiadomienia o dostaniu telegramu. To zawiadomienie sporządza się w tej oto formie: „CR Madrid Paris = 524 onze Regel Paris réexpédié Londres douze 0840” (. . . . jedenastego dosłano do Londynu dwunastego).

(475) § 6. W przypadkach przewidzianych w niniejszym artykule §§ 1 i 2 oraz w § 7 (2) osoba, która zarządza dosyłanie telegramu, ma prawo uiścić sama opłatę należną za dosłanie, jeżeli chodzi o dosłanie telegramu do jednej tylko miejscowości bez podawania możliwych dalszych adresów.

(476) § 7. (1) Gdy należy dostać telegram do jednej określonej miejscowości, bez wskazania możliwych dalszych adresów, osoba, która zarządza dosłanie telegramu, może nawet żądać, aby dosłano go jako telegram pilny, lecz wówczas jest obowiązana uiścić opłatę podwójną. Urząd, który spełnia to zlecenie, dopisuje w adresie dosyłanego telegramu płatną wskazówkę służbową = D =.

(477) (2) Odwrotnie, telegrams pilne mogą być na życzenie adresata lub jego przedstawiciela dosyłane jako telegrams zwykłe, po uprzednim skreśleniu wskazówki = D =.

(478) § 8. W przypadku przewidzianym w § 7 (1), jak również gdy wykorzystano uprawnienie podane w § 6, wskazówkę „percevoir” (pobrać), wspomnianą w artykule 59 § 9, zastępuje się wskazówką „Taxe perçue” (opłatę pobrano).

Artykuł 61.

Telegrams o kilku adresach.

(479) § 1. (1) Każdy telegram może być adresowany bądź do kilku odbiorców w jednej i tej samej miejscowości lub w kilku różnych miejscowościach, lecz obsługiwanych przez jeden i ten sam urząd telegra-

(469) (3) Le cas échéant, les bureaux intéressés doivent percevoir les taxes non recouvrées sur les personnes qui ont donné l'ordre de réexpédier et qui sont respectivement responsables.

(470) (4) L'avis est enfin transmis au bureau d'origine pour être communiqué à l'expéditeur, auquel il n'est pas réclamé de frais de réexpédition.

(471) § 5. (1) Lorsqu'un bureau de destination doit réexpédier télégraphiquement un télégramme avec réponse payée, il maintient, avant l'adresse, l'indication =RPx= telle qu'il l'a reçue et il annule le bon, s'il en a créé un.

(472) (2) La taxe payée pour la réponse est portée, par l'administration réexpéditrice, au crédit de l'administration à laquelle le télégramme est réexpédié.

(473) (3) Lorsqu'un bureau de destination doit réexpédier par poste une copie d'un télégramme avec réponse payée, il annexe le bon à la copie (§ 3 (2) du présent article).

(474) (4) Dans le cas d'un accusé de réception visant un télégramme réexpédié, le montant de la taxe payée d'avance est appliqué à un accusé de réception donnant avis de la réexpédition du télégramme. Cet avis est rédigé sous la forme suivante: „CR Madrid Paris = 524 onze Regel Paris réexpédié Londres douze 0840”.

(475) § 6. Dans les cas prévus au présent article, §§ 1 et 2, ainsi qu'au § 7 (2), la personne qui fait suivre un télégramme a la faculté d'acquitter elle-même la taxe de réexpédition, pourvu qu'il s'agisse de diriger le télégramme sur une seule localité, sans indication de retransmissions éventuelles à d'autres localités.

(476) § 7. (1) Lorsqu'il s'agit de réexpédier le télégramme sur une destination déterminée sans indication de retransmissions éventuelles à d'autres localités, la personne qui donne l'ordre de faire suivre ce télégramme peut même demander que la réexpédition soit faite d'urgence, mais elle est tenue alors d'acquitter elle-même la double taxe. Le bureau qui défère à cette demande ajoute dans l'adresse du télégramme à faire suivre l'indication de service taxée =D=.

(477) (2) D'autre part, les telegrams urgents peuvent être, sur demande du destinataire ou de son représentant, réexpédiés comme telegrams ordinaires après radiation de l'indication =D=.

(478) § 8. Dans le cas prévu au § 7 (1), et aussi lorsqu'il est fait usage de la faculté mentionnée dans le § 6, l'indication „Percevoir . . .” formulée dans l'article 59, § 9, est remplacée par l'indication „Taxe perçue”.

Article 61.

Télégrammes multiples.

(479) § 1. (1) Tout télégramme peut être adressé soit à plusieurs destinataires dans une même localité ou dans des localités différentes, mais desservies par un même bureau télégraphique, soit à un

ficzny, bądź też do jednego i tego samego odbiorcy do kilku mieszkań w jednej i tej samej miejscowości lub w kilku różnych miejscowościach, lecz obsługiwanych przez jeden i ten sam urząd telegraficzny. W tym celu nadawca wpisuje przed adresem płatną wskazówkę służbową „X adresses” (X adresów) lub = TMx =. Nazwę urzędu miejsca przeznaczenia zamieszcza się tylko jeden raz na końcu adresu.

(480) (2) W telegramach adresowanych do kilku odbiorców wskazówki dotyczące miejsca doręczenia, jak na przykład: giełda, dworzec, targ i t. p. należy podawać po nazwisku każdego odbiorcy. Również w telegramach adresowanych do jednego tylko odbiorcy, lecz pod kilkoma adresami, nazwisko odbiorcy należy podać przed każdym miejscem doręczenia.

(481) § 2. Użycie płatnych wskazówek służbowych zostało unormowane według przepisów artykułu 14 § 2.

(482) § 3. (1) Opłatę za telegram o kilku adresach oblicza się, jak za jeden telegram, przyczem wszystkie adresy wchodzą do ogólnej liczby wyrazów.

(483) (2) Ponadto, od telegramów o kilku adresach bez różnicy kategorii, poza opłatą od każdego wyrazu, pobiera się jeszcze po jednym franku (1 fr.) za każdy odpis telegramu, nie zawierający więcej niż pięćdziesiąt wyrazów płatnych.

(484) (3) Za odpisy telegramów, zawierających ponad pięćdziesiąt wyrazów płatnych, pobiera się opłatę w wysokości jednego franka (1 fr.) za pierwsze pięćdziesiąt wyrazów oraz po pięćdziesiąt centymów (0 fr. 50) za każde dalsze pięćdziesiąt wyrazów lub ich część.

(485) (4) Opłatę za każdy odpis oblicza się oddzielnie, uwzględniając liczbę wyrazów, które odpis winien zawierać. Liczba odpisów, które należy sporządzić, równa się liczbie adresów.

(486) § 4. (1) Każdy odpis telegramu o kilku adresach winien zawierać tylko jeden swój właściwy adres i nie powinien zawierać płatnej wskazówki służbowej = TMx = chyba, że nadawca sobie tego życzy.

Takie życzenie wlicza się do liczby wyrazów płatnych i wyraża się wskazówką = CTA =.

(487) (2) Gdy odpis z płatną wskazówką służbową = CTA = musi być dostany telegraficznie, to odpis ten zawiera tylko jeden właściwy adres; inne adresy zamieszcza się po podpisie, a w braku tegoż — po treści, poprzedzając je uwagą: „reçu avec adresse (s)” (otrzymano z adresem (ami)).

(488) § 5. W odpisach liczba wyrazów podana w nagłówku telegramu zmienia się odpowiednio, z uwzględnieniem rzeczywistej liczby wyrazów.

même destinataire à plusieurs domiciles dans la même localité ou dans des localités différentes, mais des-servies par un même bureau télégraphique. A cet effet, l'expéditeur inscrit avant l'adresse l'indication de service taxée: „x adresses” ou =TMx=. Le nom du bureau de destination ne figure qu'une fois, à la fin de l'adresse.

(480) (2) Dans les télégrammes adressés à plusieurs destinataires, les indications concernant le lieu de la remise, telles que bourse, gare, marché, etc., doivent figurer après le nom de chaque destinataire. De même, dans les télégrammes adressés à un seul et même destinataire à plusieurs domiciles, le nom du destinataire doit figurer avant chaque indication de lieu de remise.

(481) § 2. L'emploi des indications de service taxées est réglé conformément aux prescriptions de l'article 14, § 2.

(482) § 3. (1) Le télégramme multiple est taxé comme un télégramme unique, toutes les adresses entrant dans le compte des mots.

(483) (2) Il est en outre perçu pour les télégrammes multiples, de toutes catégories, en sus de la taxe par mot, un droit de un franc (1 fr.) pour l'établissement de chaque copie ne comprenant pas plus de cinquante mots taxés.

(484) (3) Pour les copies comportant plus de cinquante mots taxés, le droit est de un franc (1 fr.) pour les cinquante premiers mots et de cinquante centimes (0 fr. 50) par cinquante mots ou fraction de cinquante mots supplémentaires.

(485) (4) La taxe pour chaque copie est calculée séparément, en tenant compte du nombre de mots qu'elle doit contenir. Le nombre de copies à établir est égal au nombre des adresses.

(486) § 4. (1) Chaque exemplaire d'un télégramme multiple ne doit porter que l'adresse qui lui est propre, et l'indication de service taxée =TMx= n'y doit pas figurer, à moins que l'expéditeur n'ait demandé le contraire. Cette demande doit être comprise dans le nombre des mots taxés et être formulée comme il suit: =CTA=.

(487) (2) Si une copie portant l'indication de service taxée =CTA= doit être réexpédiée télégraphiquement, elle ne mentionne que l'adresse qui lui est propre; les autres adresses sont transmises après la signature ou, à défaut de signature, après le texte, et sont précédées de l'indication „reçu avec . . . adresse (s)”.

(488) § 5. Dans les copies, le nombre des mots indiqué dans le préambule du télégramme est modifié en tenant compte du nombre des mots figurant sur chacune d'elles.

Artykuł 62.

Telegramy doręczane przez posłańca lub pocztą.

I. Przepisy ogólne.

(489) § 1. Telegramy, przeznaczone do miejscowości obsługiwanych przez międzynarodową sieć tele-

Article 62.

Télégrammes à remettre par exprès ou par poste.

I. Généralités.

(489) § 1. Les télégrammes destinés à des localités desservies par les voies de télécommunication

graficzną, mogą być wysłane do tych miejscowości pocztą tylko przez urząd telegraficzny kraju, do którego dane miejscowości należą.

(490) § 2. (1) Telegramy adresowane do miejscowości, nie obsługiwanych przez międzynarodową sieć telegraficzną, mogą być przesyłane do miejsca przeznaczenia przez urząd telegraficzny kraju, do którego należy dana miejscowość, bądź pocztą, bądź przez posłańca lub pocztą lotniczą, o ile te dwa ostatnie rodzaje przesyłania korespondencji zostały wprowadzone.

(491) (2) Jednakże ten sposób doręczania może być zastosowany również przez urząd telegraficzny innego kraju, gdy kraj przeznaczenia nie posiada połączenia z międzynarodową siecią telegraficzną lub gdy do danej miejscowości nie dosięga sieć telegraficzna kraju przeznaczenia.

II. Telegramy doręczane przez posłańca.

(492) § 3. Przez nazwę „exprès” (posłaniec - umyślny) należy rozumieć każdy sposób doręczenia szybszy od poczty, gdy chodzi o doręczenie telegramu poza bezpłatnym okręgiem doręczeń odnośnego urzędu.

(493) § 4. Zarządy, które zorganizowały u siebie doręczanie telegramów przez posłańca, ogłaszają za pośrednictwem Biura Związku wysokość opłat za doręczenie, które należy pobierać przy nadawaniu telegramu. Opłata taka winna być stała i jednolita w stosunku do wszystkich krajów. Jednak na żądanie Zarządów w Międzynarodowym spisie urzędów przy nazwach niektórych urzędów mogą być podane specjalne opłaty za posłańca.

(494) § 5. (1) Nadawca, który życzy sobie uiszczyć ustaloną i ogłoszoną opłatę za posłańca, wpisuje przed adresem telegramu płatną wskazówkę służbową „Exprès payé” (posłaniec zapłacony) albo = XP =.

(495) (2) Gdy natomiast życzy sobie, aby opłatę za posłańca uiszczył adresat, wpisuje przed adresem telegramu płatną wskazówkę służbową = Exprès = (posłańcem).

(496) § 6. Gdy telegram z płatną wskazówką służbową „exprès” (posłańcem), odesłany według adresu, nie został doręczony, urząd oddawczy zamieszcza w nocie służbowej o niedoręczeniu, o której mowa w artykule 53 § 1, uwagę „Percevoir XP” (Pobrać XP — stałą opłatę ogłoszoną przez zainteresowany Zarząd).

III. Telegramy doręczane pocztą.

(497) § 7. Nadawca, który życzy sobie, aby jego telegram adresowany do miejscowości, pozbawionej międzynarodowej komunikacji telegraficznej, przesłano pocztą, wpisuje przed adresem telegramu jedną z poniżej podanych płatnych wskazówek służbowych:

internationales ne peuvent y être envoyés par poste que par un bureau télégraphique du pays auquel appartiennent ces localités.

(490) § 2. (1) Les télégrammes adressés à des localités non desservies par les voies de télécommunication internationales peuvent être remis à destination, à partir d'un bureau télégraphique du pays auquel appartient la localité de destination, soit par poste, soit, si ces services existent, par exprès ou par poste-avion.

(491) (2) Cette remise peut, néanmoins, être effectuée à partir d'un bureau télégraphique d'un autre pays, lorsque le pays de destination n'est pas relié au réseau de télécommunications internationales ou lorsque la localité ne peut être atteinte par le réseau de télécommunications du pays de destination.

II. Télégrammes à remettre par exprès.

(492) § 3. L'exprès s'entend de tout mode de remise plus rapide que la poste, lorsque cette remise a lieu en dehors des limites de distribution gratuite des télégrammes.

(493) § 4. Les administrations qui ont organisé un service de transport par exprès pour la remise des télégrammes notifient, par l'intermédiaire du Bureau de l'Union, le montant des frais de transport à payer au départ. Ce montant doit être une taxe fixe et uniforme pour chaque pays. Toutefois, pour les administrations qui en font la demande, des taxes spéciales d'exprès peuvent, pour certains bureaux, être indiquées dans la nomenclature officielle du Bureau de l'Union, en regard du nom des bureaux intéressés.

(494) § 5. (1) L'expéditeur qui désire payer la taxe fixe notifiée pour le transport par exprès inscrit, avant l'adresse du télégramme, l'indication de service taxée „Exprès payé” ou =XP=.

(495) (2) S'il désire que la perception des frais d'exprès ait lieu sur le destinataire il porte sur son télégramme l'indication de service taxée = Exprès =.

(496) § 6. Lorsqu'un télégramme portant l'indication de service taxée = Exprès = et ayant donné lieu à une course n'est pas remis, le bureau de destination ajoute à l'avis de non remise prévu par l'article 53, § 1, la mention „Percevoir XP” (montant fixe des frais d'exprès notifié par l'administration intéressée).

III. Télégrammes à remettre par poste.

(497) § 7. L'expéditeur qui désire faire transporter par poste son télégramme destiné à une localité au delà des voies de communication internationales, doit inscrire, avant l'adresse du télégramme, l'indication de service taxée:

= Poste = (poczta), gdy telegram ma być dosłany jako list zwykły,

= PR = gdy telegram ma być dosłany jako list polecony,

= PAV = gdy telegram ma być dosłany pocztą lotniczą.

(498) § 8. Nazwę urzędu telegraficznego, przez który telegram ma być odesłany pocztą, zamieszcza się bezpośrednio po nazwie miejscowości przeznaczenia; naprzykład adres: „Poste (poczta) lub = PR = Lorenzini Poggiovalle Teramo” wskazuje, że telegram ma być odesłany pocztą przez urząd Teramo do miejsca przeznaczenia Poggiovalle, które nie jest obsługiwane przez telegraf.

(499) § 9. Telegramy doręczane pocztą podlegają następującym opłatom dodatkowym:

(500) a) Telegramy doręczane w granicach kraju przeznaczenia:

(501) 1-o z płatną wskazówką służbową =Poste= (poczta) bez dopłaty;

(502) 2-o z płatną wskazówką służbową =PR=, opłata dodatkowa czterdzieści centymów (0 fr. 40);

(503) 3-o z płatną wskazówką służbową =PAV=, dopłata należna za przesłanie pocztą lotniczą jednego listu zwykłego;

(504) 4-o z 2 płatnemi wskazówkami służbowemi: = PR = i = PAV =, opłata dodatkowa czterdzieści centymów (0 fr. 40) i dopłata należna za przesłanie pocztą lotniczą jednego listu zwykłego.

(505) b) Telegramy dosyłane do innego kraju niż kraj telegraficznego miejsca przeznaczenia (art. 62):

(506) 1-o z płatną wskazówką służbową =Poste= (poczta) opłata dodatkowa czterdzieści centymów (0 fr. 40);

(507) 2-o z płatną wskazówką służbową =PR=, opłata dodatkowa osiemdziesiąt centymów (0 fr. 80);

(508) 3-o z płatną wskazówką służbową =PAV=, opłata dodatkowa czterdzieści centymów (0 fr. 40) i dopłata należna za przesłanie pocztą lotniczą jednego listu zwykłego;

(509) 4-o z 2 płatnemi wskazówkami służbowemi: = PR = i = PAV =, opłata dodatkowa osiemdziesiąt centymów (0 fr. 80) i dopłata należna za przesłanie pocztą lotniczą jednego listu zwykłego.

(510) § 10. Telegraficzny urząd oddawczy ma prawo użyć pośrednictwa poczty:

(511) a) w braku wskazówki dotyczącej sposobu dalszego dosłania;

(512) b) gdy wskazany sposób różni się od sposobu przyjętego i notyfikowanego przez Zarząd, do którego należy urząd odbiorczy;

= Poste = si le télégramme est à expédier comme lettre ordinaire;

= PR = si le télégramme est à expédier comme lettre recommandée;

= PAV = si le télégramme est à expédier par poste-avion.

(498) § 8. Le nom du bureau télégraphique à partir duquel le télégramme doit être transporté par la poste est placé immédiatement après le nom de la localité de dernière destination; par exemple, l'adresse: „Poste (ou = PR =) Lorenzini Poggiovalle Teramo” indiquerait que le télégramme est à réexpédier par la poste de Teramo au destinataire à Poggiovalle, localité non desservie par le télégraphe.

(499) § 9. Les télégrammes à remettre par poste sont soumis aux taxes supplémentaires ci-après:

(500) a) Télégrammes à distribuer dans les limites du pays de destination;

(501) 1° ceux portant l'indication de service taxée = Poste =: pas de surtaxe;

(502) 2° ceux portant l'indication de service taxée = PR =: quarante centimes (0 fr. 40);

(503) 3° ceux portant l'indication de service taxée = PAV =; surtaxe afférente au transport aérien d'une lettre ordinaire;

(504) 4° ceux portant les indications de service taxées = PR = et = PAV =; quarante centimes (0 fr. 40) et surtaxe afférente au transport aérien d'une lettre ordinaire;

(505) b) Télégrammes à réexpédier à un autre pays que le pays de destination télégraphique (art. 62):

(506) 1° ceux portant l'indication de service taxée = Poste =: quarante centimes (0 fr. 40);

(507) 2° ceux portant l'indication de service taxée = PR =: quatre-vingts centimes (0 fr. 80);

(508) 3° ceux portant l'indication de service taxée = PAV =; quarante centimes (0 fr. 40) et surtaxe afférente au transport aérien d'une lettre ordinaire;

(509) 4° ceux portant les indications de service taxées = PR = et = PAV =; quatre-vingts centimes (0 fr. 80) et surtaxe afférente au transport aérien d'une lettre ordinaire.

(510) § 10. Le bureau télégraphique d'arrivée est en droit d'employer la poste:

(511) a) à défaut d'indication, dans le télégramme, du moyen de transport à employer;

(512) b) lorsque le moyen indiqué diffère du mode adopté et notifié par l'administration d'arrivée;

- (513) c) gdy chodzi o doręczenie przez posłańca takiemu adresatowi, który już kiedyś odmówił uiszczenia takiej samej należności.
- (514) § 11. Użycie pośrednictwa poczty jest obowiązujące dla urzędu miejsca przeznaczenia:
- (515) a) (1) Gdy takie życzenie wyraźnie zaznaczył bądź nadawca (§ 7), bądź adresat (art. 60).
- (516) (2) Urząd oddawczy może jednak wysłać posłańca nawet wtedy, gdy w telegramie zamieszczono wskazówkę „poste” (poczta), o ile adresat wyraził życzenie otrzymywania swych telegramów przez posłańca.
- (517) b) Gdy urząd oddawczy nie dysponuje szybszym sposobem doręczenia.
- (518) § 12. Telegramy, które muszą być skierowane do miejsca przeznaczenia pocztą i, które powierza poczcie telegraficzny urząd oddawczy, traktuje się według zasad następujących:
- (519) a) Telegramy doręczane w granicach kraju miejsca przeznaczenia:
- (520) 1-o z płatną wskazówką służbową =Poste= (poczta) lub =GP= albo te, które nie mają żadnej płatnej wskazówki służbowej dotyczącej wysłania pocztą, oddaje się na pocztę jako list zwykły, niepodlegający żadnej opłacie ani ze strony nadawcy ani adresata; jednak telegramy adresowane do odebrania na poczcie podlegają specjalnej dopłacie za doręczenie (art. 52 § 9);
- (521) 2-o z płatną wskazówką służbową =PR= lub =GPR= powierza się poczcie jako listy poleczone należycie opłacone;
- (522) 3-o z płatną wskazówką służbową =PAV= powierza się poczcie lotniczej po naklejeniu znaczków pocztowych wartości dopłaty, należnej za przesłanie pocztą lotniczą jednego listu zwykłego;
- (523) b) Telegramy dosyłane pocztą do innego kraju niż kraj telegraficznego miejsca przeznaczenia:
- (524) 1-o Jeżeli opłaty pocztowe zostały zgóry prawidłowo pobrane, telegramy powierza się poczcie, jako listy opłacone, zwykłe lub poleczone, zależnie od rodzaju, przyczem za telegramy z płatną wskazówką =PAV= opłata winna zawierać dopłatę należną za przesłanie pocztą lotniczą;
- (513) c) lorsqu'il s'agit d'un transport par exprès à payer par un destinataire qui aurait refusé antérieurement d'acquitter des frais de même nature.
- (514) § 11. L'emploi de la poste est obligatoire pour le bureau de destination:
- (515) a) (1) lorsque telle a été la demande faite expressément, soit par l'expéditeur (§ 7), soit par le destinataire (art. 60).
- (516) (2) Le bureau d'arrivée peut, toutefois, employer l'exprès, même pour un télégramme portant l'indication =Poste=, si le destinataire a exprimé la volonté de recevoir ses télégrammes par exprès;
- (517) b) lorsque le bureau de destination ne dispose pas d'un moyen plus rapide.
- (518) § 12. Les télégrammes qui doivent être acheminés à destination par la voie postale et qui sont remis à la poste par le bureau télégraphique d'arrivée sont traités suivant les dispositions ci-après:
- (519) a) Télégrammes à distribuer dans les limites du pays de destination:
- (520) 1° ceux qui portent l'indication de service taxée =Poste= ou =GP= ou qui ne portent aucune indication de service taxée relative à l'envoi par poste, sont mis à la poste comme lettres ordinaires, sans frais pour l'expéditeur ni pour le destinataire; toutefois les télégrammes adressés poste restante sont passibles d'une surtaxe spéciale de distribution (art. 52, § 9);
- (521) 2° ceux qui parviennent avec l'indication de service taxée =PR= ou =GPR= sont déposés à la poste comme lettres recommandées dûment affranchies, s'il y a lieu;
- (522) 3° ceux qui parviennent avec l'indication de service taxée =PAV= sont remis au service postal aérien après avoir été revêtus des timbres-poste représentant le montant de la surtaxe applicable à une lettre ordinaire devant être transportée par avion.
- (523) b) Télégrammes à réexpédier par poste à un pays autre que le pays de destination télégraphique:
- (524) 1° Si les frais de poste ont été dûment perçus au préalable, les télégrammes sont mis à la poste comme lettres affranchies, ordinaires ou recommandées, suivant le cas, l'affranchissement devant, pour les télégrammes portant l'indication de service taxée =PAV=, comprendre la surtaxe afférente au transport par avion.

(525) 2-o W razie niepobrania opłat pocztowych, telegramy powierza się poczcie, jako listy zwykłe, nieopłacone, za które opłatę pocztową uiszcza adresat.

(525) 2° Dans le cas où il n'y a pas eu perception des frais de poste, les télégrammes sont mis à la poste comme lettres ordinaires non affranchies, le port étant à la charge du destinataire.

(526) § 13. Gdy telegram, który ma być wysłany jako list polecony, nie może być natychmiast poddany formalnościom polecenia, natomiast może być niezwłocznie wysłany pocztą, wówczas narazie powierza się go poczcie jako list zwykły, duplikat zaś telegramu wysyła się przy pierwszej sposobności listem poleconym.

(526) § 13. Lorsqu'un télégramme à expédier par lettre recommandée ne peut être soumis immédiatement à la formalité de la recommandation, tout en pouvant profiter d'un départ postal, il est mis d'abord à la poste comme lettre ordinaire; une ampliation est adressée, comme lettre recommandée, aussitôt qu'il est possible. •

Artykuł 63.

Article 63.

Telegramy luksusowe.

Télégrammes de luxe.

(527) § 1. (1) Do wymiany telegramów między krajami należącymi do Związku wprowadzono w trybie nieobowiązkowym dział telegramów luksusowych.

(527) § 1. (1) Entre les pays de l'Union est admis, à titre facultatif, le service des télégrammes de luxe.

(528) (2) Zorganizowanie tego działu stanowi przedmiot odrębnych umów między zainteresowanymi Zarządami, a odnośna opłata pobierana z tego tytułu nie wchodzi do obrachunków międzynarodowych.

(528) (2) L'organisation de ce service fait l'objet d'arrangements particuliers entre les administrations intéressées, et la surtaxe éventuelle perçue pour ce service n'entre pas dans la comptabilité internationale.

(529) § 2. W telegramach luksusowych nadawca winien zamieścić przed adresem płatną wskazówkę służbową = LX =.

(529) § 2. Pour les télégrammes de luxe, l'expéditeur doit inscrire, avant l'adresse, l'indication de service taxée =LX=.

ROZDZIAŁ XVII.

CHAPITRE XVII.

FOTOTELEGRAMY.

PHOTOTÉLÉGRAMMES.

Artykuł 64.

Article 64.

Fototelegamy.

Phototélégrammes.

(530) § 1. W trybie nieobowiązkowym dozwolone zostało wprowadzenie wymiany fototelegramów między Zarządami, które wyraziły na to swe życzenie.

(530) § 1. Un service facultatif de phototélégrammes est admis entre les administrations qui ont déclaré vouloir l'organiser.

(531) § 2. Opłaty i przepisy, dotyczące wymiany fototelegramów, ustalają na mocy bezpośredniego porozumienia zainteresowane Zarządy.

(531) § 2. Les taxes et les dispositions afférentes aux phototélégrammes sont fixées par entente directe entre les administrations intéressées.

ROZDZIAŁ XVIII.

CHAPITRE XVIII.

TELEGRAMY SEMAFORYCZNE.

TÉLÉGRAMMES SÉMAPHORIQUES.

Artykuł 65.

Article 65.

Telegramy semaforyczne.

Télégrammes sémaphoriques.

(532) § 1. Telegramy wymieniane zapomocą semaforów noszą nazwę telegramów semaforycznych.

(532) § 1. Les télégrammes échangés au moyen des sémaphores portent le nom de télégrammes sémaphoriques.

(533) § 2. Telegramy semaforyczne winny być oznaczone przed adresem płatną wskazówką służbową = SEM =.

(533) § 2. Les télégrammes sémaphoriques doivent porter avant l'adresse l'indication de service taxée =SEM=.

(534) § 3. Adres telegramów semaforycznych, dla których miejscem przeznaczenia jest statek na morzu, winien zawierać:

(534) § 3. L'adresse des télégrammes sémaphoriques destinés à des navires en mer doit contenir:

- (535) a) nazwisko adresata i w razie potrzeby wskazówkę uzupełniającą nazwisko;
- (536) b) nazwę statku, uzupełnioną podaniem przynależności państwowej, i w miarę potrzeby, przy nazwach jednobrzmiących — znakiem rozpoznawczym, według międzynarodowego kodu sygnałów;
- (537) c) nazwę stacji semaforycznej podaną tak, jak jest zamieszczona w Międzynarodowym spisie urzędów.
- (538) § 4. Telegramy semaforyczne muszą być napisane bądź w języku kraju, w którym się znajduje semafor, mający je wydać, bądź zapomocą grup literowych według międzynarodowego kodu sygnałów.
- (539) § 5. W państwowych telegramach semaforycznych, wydawanych ze statku na morzu, pieczęć urzędową zastępuje znak rozpoznawczy dowództwa statku.
- (540) § 6. W telegramach semaforycznych, nadawanych na statkach na morzu, podaną w nagłówku nazwę miejsca nadania stanowi nazwa stacji odbiorczej wraz z nazwą statku. Godziną nadania jest godzina przyjęcia telegramu ze statku przez stację odbiorczą.
- (541) § 7. Opłatę za wymianę telegramów ze statkiem na morzu, za pośrednictwem stacji semaforycznej, ustalono na dwadzieścia centymów (0 fr. 20) za wyraz. Tę takse dodaje się do opłaty należnej za przesłanie telegramu drogą elektryczną, którą to opłatę oblicza się na zasadach ogólnych. Pełną opłatę za telegramy adresowane do statków na morzu uiszcza nadawca, zaś za telegramy nadawane na statku — adresat (art. 32 § 1). W tym ostatnim przypadku nagłówek winien zawierać uwagę: „percevoir” (pobrać).
- (542) § 8. Telegramy nadawane na statku na morzu wydaje się do miejsca przeznaczenia znakami międzynarodowego kodu sygnałów, gdy statek nadawczy tego zażądał.
- (543) § 9. W razie niezgłoszenia takiego żądania, kierownik stacji semaforycznej tłumaczy telegramy na język zwykły i wysyła je dalej do miejsca przeznaczenia.
- (544) § 10. (1) Nadawca telegramu semaforycznego adresowanego do statku na morzu może określić ilość dni, w ciągu których urząd semaforyczny jest obowiązany trzymać telegram w pogotowiu w celu wydania go do statku.
- (545) (2) W takim razie wpisuje się przed adresem płatną wskazówkę służbową „x jours” (x dni) lub = JX = z podaniem ilości dni, łącznie z datą nadania telegramu.
- (546) § 11. (1) Gdy telegram adresowany do statku na morzu nie mógł być wydany do tego statku w terminie wskazanym przez nadawcę lub, w razie nieprzedania tego terminu, nie mógł być wydany do rana 29-go dnia po nadaniu telegramu, urząd semaforyczny zawiadamia o tem urząd nadawczy, ten zaś z kolei zawiadamia o tem nadawcę.
- (547) (2) Nadawca ma prawo zażądać płatną notą służbową, telegraficzną lub pocztową, skierowaną do urzędu semaforycznego, aby jego telegram zatrzy-
- (535) a) le nom du destinataire avec indication complémentaire, s'il y a lieu;
- (536) b) le nom du navire, complété par la nationalité et, au besoin, par le signal distinctif du code international de signaux, en cas d'homonymie;
- (537) c) le nom du poste sémaphorique, tel qu'il figure à la nomenclature officielle des bureaux.
- (538) § 4. Les télégrammes sémaphoriques doivent être rédigés soit dans la langue du pays où est situé le sémaphore chargé de les signaler, soit au moyen de groupes de lettres du code international de signaux.
- (539) § 5. Pour les télégrammes d'Etat sémaphoriques expédiés d'un navire en mer, le sceau est remplacé par le signe distinctif du commandement.
- (540) § 6. Pour les télégrammes sémaphoriques originaux des navires en mer, l'indication du bureau d'origine, en préambule, se compose du nom du poste récepteur, suivi du nom du navire. L'heure de dépôt est l'heure de réception du télégramme par le poste récepteur en relation avec le navire.
- (541) § 7. La taxe des télégrammes à échanger avec les navires en mer par l'intermédiaire des sémaphores est fixée à vingt centimes (0 fr. 20) par mot. Cette taxe s'ajoute au prix du parcours électrique calculé d'après les règles générales. La totalité est perçue sur l'expéditeur pour les télégrammes adressés aux navires en mer, et sur le destinataire pour les télégrammes provenant des bâtiments (art. 32, § 1). Dans ce dernier cas, le préambule doit contenir la mention „Percevoir”.
- (542) § 8. Les télégrammes provenant d'un navire en mer sont transmis à destination en signaux du code international de signaux lorsque le navire expéditeur l'a demandé.
- (543) § 9. Dans le cas où cette demande n'a pas été faite, ils sont traduits en langage ordinaire par le préposé du poste sémaphorique et transmis à destination.
- (544) § 10. (1) L'expéditeur d'un télégramme sémaphorique à destination d'un navire en mer peut préciser le nombre de jours pendant lesquels ce télégramme doit être tenu à la disposition du navire par le sémaphore.
- (545) (2) Dans ce cas, il inscrit, avant l'adresse, l'indication de service taxée „x jours” ou =Jx= spécifiant ce nombre de jours, y compris celui du dépôt du télégramme.
- (546) § 11. (1) Si un télégramme à destination d'un navire en mer n'a pu être transmis à ce navire dans le délai indiqué par l'expéditeur ou, à défaut d'une telle indication, jusqu'au matin du 29e jour suivant celui du dépôt, le sémaphore en donne avis au bureau d'origine, qui communique cet avis à l'expéditeur.
- (547) (2) Celui-ci a la faculté de demander par avis de service taxé, télégraphique ou postal, adressé au sémaphore, que son télégramme soit

mano w ciągu nowego trzydziestodniowego okresu i t. d., aż do dnia wydania go do statku. Jeżeli takiego żądania nie zgłoszono, telegram po upływie 30 dni (dnia nadania nie liczy się) uważa się za niedoręczalny.

(548) (3) Jeżeli urząd semaforyczny jest pewien, że dany statek wypłynął już poza granicę jego zasięgu wcześniej, zanim telegram mógł mu być wydany, zawiadamia o tem urząd nadawczy, a ten nadawcę.

(549) § 12. Nie mogą być przyjmowane jako telegramy semaforyczne:

- a) telegramy z odpowiedzią zapłaconą z wyjątkiem telegramów adresowanych do statków na morzu;
- b) telegramy przekazowe;
- c) telegramy ze sprawdzeniem;
- d) telegramy z telegraficznym lub pocztowym potwierdzeniem odbioru, z wyjątkiem telegramów adresowanych do statków na morzu, przyczem potwierdzenie odbioru ma dotyczyć odcinka, na którym były przesyłane drogą telegraficzną;
- e) telegramy dosyłane adresatowi;
- f) płatne noty służbowe, z wyjątkiem tej części drogi, którą przechodzą po liniach komunikacyjnych sieci telegraficznej;
- g) telegramy pilne z wyjątkiem tej części drogi, którą przechodzą telegraficznie;
- h) telegramy doręczane przez posłańca lub pocztą;
- i) telegramy niespieszne;
- j) telegramy listowe;
- k) telegramy gratulacyjne.

ROZDZIAŁ XIX.

RADJOTELEGRAMY.

Artykuł 66.

Radjotelegramy.

(550) Wymiana radjotelegramów odbywa się według przepisów Regulaminu radjotelegraficznego.

ROZDZIAŁ XX.

TELEGRAMY PRZEKAZOWE.

Artykuł 67.

Telegramy przekazowe.

(551) § 1. Nadawanie telegramów przekazowych, redagowanie ich treści i pobieranie opłat normują odrębne umowy międzynarodowe.

(552) § 2. Jeżeli miejscowość, w której znajduje się urząd pocztowy wypłacający przekaz, nie posiada urzędu telegraficznego, to w telegramie przekazowym

retenu pendant une nouvelle période de trente jours, pour être transmis au navire, et ainsi de suite. A défaut d'une telle demande, le télégramme est mis au rebut à la fin du 30e jour (jour de dépôt non compris).

(548) (3) Toutefois, si le sémaphore a l'assurance que le navire est sorti de son rayon d'action avant qu'il ait pu lui transmettre le télégramme, le bureau d'origine est avisé de ce fait et en informe l'expéditeur.

(549) § 12. Ne sont pas admis comme télégrammes sémaphoriques:

- a) les télégrammes avec réponse payée, sauf pour les télégrammes à destination des navires en mer;
- b) les télégrammes-mandats;
- c) les télégrammes avec collationnement;
- d) les télégrammes avec accusé de réception télégraphique ou postal, sauf pour les télégrammes à destination des navires en mer et sur le parcours des voies de communication du réseau télégraphique;
- e) les télégrammes à faire suivre;
- f) les avis de service taxés, sauf en ce qui concerne le parcours sur les voies de communication du réseau télégraphique;
- g) les télégrammes urgents, sauf en ce qui concerne le parcours sur les voies de communication du réseau télégraphique;
- h) les télégrammes à remettre par exprès ou par poste;
- i) les télégrammes différés;
- j) les lettres-télégrammes;
- k) les télégrammes de félicitations.

CHAPITRE XIX.

RADIOTELEGRAMMES.

Article 66.

Radiotélégrammes.

(550) Le service des radiotélégrammes s'effectue conformément aux dispositions des Règlements des radiocommunications.

CHAPITRE XX.

TÉLEGRAMMES-MANDATS.

Article 67.

Télégrammes-mandats.

(551) § 1. L'émission, la rédaction du texte et le paiement des télégrammes-mandats sont réglés par des conventions spéciales internationales.

(552) § 2. Si la localité où se trouve le bureau postal payeur n'est pas pourvue d'un bureau télégraphique, le télégramme-mandat doit porter l'indi-

należy wskazać urząd pocztowy wypłacający przekaz i urząd telegraficzny, który ten urząd pocztowy obsługuje.

(553) § 3. (1) Telegramy przekazowe mogą być również nadawane według taryfy dla telegramów niespiesznych, pod warunkiem zastosowania przepisów zawartych w art. 75. Takie telegramy przekazowe oznacza się płatną wskazówką służbową = LC =.

(554) (2) Warunki, ustalone dla redagowania telegramów niespiesznych, obowiązują w telegramach przekazowych niespiesznych tylko w części, zawierającej prywatną wiadomość dla odbiorcy przekazu.

(555) § 4. Wymiana telegramów przekazowych, o ile jest wprowadzona między odnośniami Zarządami, podlega tym samym przepisom, którym podlegają inne rodzaje telegramów, z zastrzeżeniem postanowień zawartych w art. 40 § 8; 44 §§ 1, 2 i 3 oraz w artykule 45 § 3 (2).

ROZDZIAŁ XXI.

TELEGRAMY PRASOWE.

Artykuł 68.

Warunki, jakim winny odpowiadać telegramy prasowe.

(556) § 1. Jako telegramy prasowe, przyjmowane według niższej taryfy, uważa się telegramy, których treść stanowią informacje i wiadomości polityczne, handlowe i t. p. przeznaczone do ogłoszenia w dziennikach i innych czasopismach periodycznych. Przed adresem takich telegramów nadawca jest obowiązany zamieścić płatną wskazówkę służbową „Presse” (prasowy).

(557) § 2. Telegramy prasowe przyjmuje się od nadawcy tylko za okazaniem specjalnej legitymacji, którą wydaje korespondentom dzienników, czasopism periodycznych i upoważnionych agencji prasowych Zarząd kraju, w którym takie legitymacje są w użyciu. Jednakże okazywanie legitymacji nie jest obowiązkowe, gdy Zarząd miejsca nadania wyda w tym kierunku inne zarządzenie.

(558) § 3. Telegramy prasowe muszą być adresowane do dzienników, czasopism periodycznych lub agencji prasowych, zawsze na imię dziennika, czasopisma lub agencji, a nigdy na imię osoby bez względu na to, w jakim stosunku pozostawałaby ona do redakcji dziennika, czasopisma lub agencji. Telegramy prasowe mogą zawierać tylko materiał przeznaczony do opublikowania oraz instrukcję dotyczącą sposobu opublikowania telegramu. Każda uwaga tego rodzaju winna być ujęta w nawiasy i zamieszczona bądź na początku, bądź na końcu treści. Ogólna liczba wyrazów instrukcji dotyczących jednego telegramu może wynosić najwyżej 5% ilości płatnych wyrazów treści, nie może jednak przekraczać 10 wyrazów. Nawiasy podlegają opłacie. Zarządy, które sporządziły wykaz dzienników, czasopism i agencji uprawnionych do otrzymywania telegramów prasowych, na mocy złożonej przez nie deklaracji o zastosowaniu się do usta-

cation du bureau postal payeur et celle du bureau télégraphique qui le dessert.

(553) § 3. (1) Les télégrammes-mandats sont admis à la taxe des télégrammes différés, sous réserve de l'application des dispositions de l'article 75. Ils portent l'indication de service taxée =LC=.

(554) (2) Les conditions fixées pour la rédaction des télégrammes différés ne doivent être observées dans les télégrammes-mandats différés, que pour ce qui concerne les communications destinées au bénéficiaire du mandat.

(555) § 4. La transmission des télégrammes-mandats, lorsque cette transmission est admise entre les administrations en correspondance, est soumise aux mêmes règles que les autres catégories de télégrammes, sous réserve des prescriptions qui font l'objet des articles 40, § 8, 44, §§ 1, 2 et 3, et 45, § 3 (2).

CHAPITRE XXI.

TÉLÉGRAMMES DE PRESSE.

Article 68.

Conditions d'admission.

(556) § 1. Sont admis comme télégrammes de presse à tarif réduit ceux dont le texte est constitué par des informations et nouvelles politiques, commerciales, etc., destinées à être publiées dans les journaux et autres publications périodiques. Ces télégrammes comportent obligatoirement, en tête de l'adresse, l'indication de service taxée = Presse =, inscrite par l'expéditeur.

(557) § 2. Les télégrammes de presse ne sont acceptés au départ que sur la présentation de cartes spéciales que l'administration du pays où ces cartes sont utilisées fait établir et délivrer aux correspondants de journaux, publications périodiques ou agences autorisées. Toutefois, la présentation de cartes n'est pas obligatoire si l'administration de départ en décide autrement.

(558) § 3. Les télégrammes de presse doivent être adressés à des journaux, publications périodiques ou agences de publicité et seulement au nom du journal, de la publication ou de l'agence, et non pas au nom d'une personne attachée à un titre quelconque à la direction du journal, de la publication ou de l'agence. Ils doivent contenir seulement des matières destinées à être publiées et des instructions relatives à la publication du télégramme. Tout passage de cette dernière catégorie doit être mis entre parenthèses et écrit soit au commencement, soit à la fin du texte. Le nombre de mots contenus dans la totalité des instructions relatives à un seul télégramme peut s'élever jusqu'à 5 p. 100 du nombre des mots taxés du texte, sous condition qu'il ne dépasse pas dix mots. Les parenthèses sont à taxer. Les administrations qui ont dressé une liste des journaux, publications ou agences autorisés à recevoir

lonych Regulaminem warunków, winny rozesłać ten wykaz innym Zarządom za pośrednictwem Biura Związku.

(559) § 4. Używanie adresów skróconych i zarejestrowanych jest dozwolone.

(560) § 5. Poza płatną wskazówką służbową „Presse” (prasowy) oraz wskazówką, oznaczającą pilny charakter telegramu, i wskazówką, oznaczającą telegram o kilku adresach, żadnych innych płatnych wskazówek służbowych w telegramach prasowych zamieszczać nie wolno.

(561) § 6. Taksy końcowe i tranzytowe, stosowane za wymianę telegramów prasowych zwykłych w relacjach między Zarządami, które wchodzi w skład Związku, są niższe o 50% w ruchu europejskim i przynajmniej o 50% w innych relacjach.

(562) § 7. Opłata za jeden wyraz pilnego telegramu prasowego równa się normalnej opłacie za jeden wyraz telegramu prywatnego zwykłego do tej samej miejscowości.

(563) § 8. Opłata za każdy odpis telegramu prasowego o kilku adresach jest taka sama, jak dla zwykłych prywatnych telegramów o kilku adresach.

(564) § 9. Zarządy, które stosują minimum opłaty dla telegramów zwykłych (art. 26 § 3, b), takie samo minimum stosują dla telegramów prasowych.

(565) § 10. (1) Zarządy, które nie zezwalają na obrót telegramów prasowych w ruchu wewnętrznym (bądź zwykłych, bądź pilnych) za niższą opłatą, muszą się zgodzić na ich wymianę według niższej taryfy w ruchu tranzytowym.

(566) (2) Taksa tranzytowa przypadająca tym Zarządom jest taka, jaka wynika z zastosowania postanowień § 6 lub § 7 niniejszego artykułu, w zależności od rodzaju telegramu (zwykły, pilny).

Artykuł 69.

Redagowanie telegramów prasowych.

(567) § 1. (1) Telegramy prasowe muszą być redagowane w języku jawnym, w jednym z tych, które są dozwolone w międzynarodowej korespondencji telegraficznej. Języki te są następujące:

(568) a) język francuski;

(569) b) język, w którym wychodzi dziennik otrzymujący telegram;

(570) c) język lub języki narodowe kraju miejsca nadania lub kraju miejsca przeznaczenia, wyznaczone przez zainteresowane Zarządy;

(571) d) jeden lub kilka języków dodatkowych, ewentualnie podane przez Zarząd miejsca nadania lub Zarząd miejsca przeznaczenia jako języki używane w granicach danego kraju.

(572) (2) Nadawca telegramu prasowego, zredagowanego według ustępu b), na żądanie urzędu przyjmują-

des télégrammes de presse, après s'être engagés à se conformer à toutes les conditions fixées par le Règlement, doivent communiquer cette liste aux autres administrations, par l'intermédiaire du Bureau de l'Union.

(559) § 4. L'usage d'adresses abrégées et enregistrées est autorisé.

(560) § 5. En dehors de l'indication de service taxée = Presse =, les télégrammes de presse ne peuvent porter d'autres indications de service taxées que celles relatives aux télégrammes urgents et aux télégrammes multiples.

(561) § 6. Les taxes terminales et de transit applicables aux télégrammes de presse ordinaires échangés entre les administrations de l'Union sont celles des télégrammes privés ordinaires, réduites de 50 p. 100 dans le régime européen et d'au moins 50 p. 100 dans les autres relations.

(562) § 7. La taxe par mot à percevoir pour un télégramme de presse urgent est celle afférente à un télégramme privé ordinaire pour le même parcours.

(563) § 8. Le droit de copie des télégrammes de presse multiples est celui afférent aux télégrammes privés ordinaires multiples.

(564) § 9. Les administrations qui perçoivent un minimum de taxe pour les télégrammes ordinaires [art. 26, § 3 b)] perçoivent le même minimum pour les correspondances de presse.

(565) § 10. (1) Les administrations qui n'admettent pas les télégrammes de presse (soit ordinaires soit urgents), au tarif réduit, doivent les accepter en transit.

(566) (2) La taxe de transit qui revient à ces administrations est, selon qu'il s'agit de télégrammes de presse ordinaires ou de télégrammes de presse urgents, celle qui découle l'application des dispositions du § 6 ou du § 7 du présent article.

Article 69.

Rédaction des télégrammes de presse.

(567) § 1. (1) Les télégrammes de presse doivent être rédigés en langage clair, dans une des langues admises pour la correspondance télégraphique internationale, et choisie parmi les langues suivantes:

(568) a) la langue française;

(569) b) la langue dans laquelle est rédigé le journal destinataire;

(570) c) la ou les langues nationales du pays d'origine ou du pays de destination, désignées par les administrations intéressées;

(571) d) une ou plusieurs langues supplémentaires désignées éventuellement par l'administration d'origine ou par l'administration de destination comme étant usitées sur le territoire du pays auquel elles appartiennent.

(572) (2) L'expéditeur d'un télégramme de presse rédigé conformément au littéra b) ci-dessus

cego telegram obowiązany jest udowodnić, że w kraju przeznaczenia istotnie wychodzi dziennik w takim języku.

(573) § 2. Języki, o których mowa w powyższym § 1, mogą być używane w charakterze cytatai łącznie z językiem, w którym jest napisany telegram.

(574) § 3. Poza wyjątkiem podanym w artykule 68 § 3, telegramy prasowe nie mogą zawierać żadnego ustępu, ogłoszenia lub komunikatu o charakterze prywatnym, ani żadnego ogłoszenia lub komunikatu zamieszczonego za opłatą, jak również żadnego ogłoszenia zamieszczonego bezpłatnie.

(575) § 4. Kursy giełdowe i rynkowe, komunikaty sportowe z treścią wyjaśniającą lub bez są dozwolone w telegramach prasowych za zniżoną taryfą. W razie wątpliwości urząd nadawczy winien zażądać od nadawcy udowodnienia, nadawca zaś obowiązany jest udowodnić, że grupy cyfr zamieszczone w telegramie istotnie oznaczają kursy giełdowe i rynkowe albo komunikaty o wynikach sportowych.

Artykuł 70.

Zastosowanie normalnej taryfy do telegramów prasowych.

(576) § 1. Gdy telegramy nadawane jako prasowe nie odpowiadają warunkom wyszczególnionym w poprzednim artykule, wskazówkę = Presse = (prasowy) skreśla się, a opłatę oblicza według taryfy normalnej i według kategorii, do której telegram należy (zwykły lub pilny).

(577) § 2. Normalną taryfę dla korespondencji prywatnej (zwykłej lub pilnej) stosuje się również do każdego telegramu prasowego, który mógłby być wykorzystany w innym celu niż zamieszczenie w dzienniku lub czasopiśmie periodycznym, do którego jest adresowany, a mianowicie:

(578) a) do telegramów, które nie są ogłaszane w dzienniku lub czasopiśmie periodycznym podanem w adresie (chyba, że otrzymano w tym względzie dostateczne wyjaśnienie) lub też do telegramów, których treść adresat zakomunikował przed jej opublikowaniem bądź osobom prywatnym, bądź zakładom takim jak: kluby, kawiarnie, hotele i t. p.;

(579) b) do telegramów jeszcze nie ogłoszonych, któreby odbierający dziennik lub czasopismo sprzedał, rozdał lub zakomunikował przed ich ogłoszeniem innym dziennikom w celu zamieszczenia ich na szpaltach tych dzienników; jednakże telegramy prasowe mogą być sprzedane, rozdane lub zakomunikowane w celu jednoczesnego opublikowania;

(580) c) do telegramów, adresowanych do agencji, które to telegramy nie są ogłaszane w dzien-

nie peut être tenu de fournir la preuve qu'il existe, dans le pays de destination du télégramme, un journal publié dans la langue qu'il a choisie.

(573) § 2. Les langues mentionnées au § 1 ci-dessus peuvent être employées à titre de citations conjointement avec celle dans laquelle est rédigé le télégramme.

(574) § 3. Sous réserve de l'exception prévue par l'article 68, § 3, les télégrammes de presse ne doivent contenir aucun passage, annonce ou communication ayant le caractère de correspondance privée ni aucune annonce ou communication dont l'insertion est faite à titre onéreux; de même, ils ne doivent contenir aucune annonce dont l'insertion est faite à titre gratuit.

(575) § 4. Les cours de bourse et de marché, les résultats sportifs, avec ou sans texte explicatif, sont admis dans les télégrammes de presse à tarif réduit. Les bureaux d'origine doivent, en cas de doute, s'assurer auprès de l'expéditeur, qui est tenu d'en justifier, si les groupes des chiffres figurant dans ces télégrammes représentent bien des cours de bourse et de marché ou des résultats sportifs.

Article 70.

Application du tarif normal aux télégrammes de presse.

(576) § 1. Lorsque les télégrammes présentés comme télégrammes de presse ne remplissent pas les conditions indiquées par l'article précédent, l'indication = Presse = est biffée et ces télégrammes sont taxés d'après le tarif de la catégorie (ordinaire ou urgente) à laquelle ils appartiennent.

(577) § 2. Le tarif normal des correspondances privées (ordinaires ou urgentes) est également applicable à tout télégramme de presse dont il est fait usage dans un but autre que celui de son insertion dans les colonnes du journal ou de la publication périodique destinataire, c'est-à-dire:

(578) a) aux télégrammes qui ne sont pas publiés par le journal ou la publication périodique destinataire (à moins d'une explication satisfaisante) ou que le destinataire a communiqués avant publication, soit à des particuliers, soit à des établissements tels que clubs, cafés, hôtels, bourses, etc.;

(579) b) aux télégrammes non encore publiés que le journal ou la publication périodique destinataire, a vendus, distribués ou communiqués, avant de les publier, à d'autres journaux, en vue de leur insertion dans leurs propres colonnes; les télégrammes de presse peuvent, toutefois être vendus, distribués ou communiqués pour publication simultanée;

(580) c) aux télégrammes, adressés aux agences, qui ne sont pas publiés dans un

niku (chyba, że otrzymano w tym względzie należyte wyjaśnienie) lub do telegramów, których treść podaje agencja do wiadomości osobom trzecim przed ogłoszeniem ich w prasie.

(581) § 3. W przypadkach przewidzianych w § 2 od adresata pobiera się dopłatę na rzecz Zarządu miejsca przeznaczenia.

Artykuł 71.

Wydawanie i doręczanie telegramów prasowych.

(582) Zarówno wydawanie jak i doręczanie telegramów prasowych odbywa się na zasadach ogólnej kolejności razem z telegramami prywatnymi zwykłymi albo pilnymi.

Artykuł 72.

Różne przepisy.

(583) § 1. We wszystkich przypadkach, które nie zostały przewidziane w artykułach 68 — 71 i w niniejszym artykule, telegramy prasowe podlegają przepisom niniejszego Regulaminu i odrębnym umowom zawartym między Zarządami.

(584) § 2. Postanowienia dotyczące telegramów prasowych obowiązują Zarządy, które oświadczyły, iż nie mogą tych przepisów zastosować u siebie, tylko w stosunku do tranzytu telegramów prasowych. Warunki wymiany telegramów prasowych mogą być zmieniane za wspólną zgodą zainteresowanych Zarządów.

ROZDZIAŁ XXII.

TELEGRAMY METEOROLOGICZNE.

Artykuł 73.

Telegramy meteorologiczne.

(585) § 1. (1) Określenie „telegram meteorologiczny” oznacza telegram nadawany przez Państwowy Instytut Meteorologiczny lub stację meteorologiczną, która znajduje się w urzędowym stosunku do tego Instytutu—adresowany do takiego instytutu lub do takiej stacji meteorologicznej, a który dotyczy wyłącznie spostrzeżeń lub przewidywań o stanie pogody.

(586) (2) Telegramy takie muszą być obowiązkowo oznaczone przed adresem płatną wskazówką służbową = OBS=

(587) § 2. Taksy końcowe i tranzytowe, stosowane do telegramów meteorologicznych, o których mowa w paragrafie poprzednim, są niższe przynajmniej o 50% we wszystkich relacjach.

(588) § 3. Na żądanie urzędnika przyjmującego telegramy nadawca winien udowodnić, że telegram odpowiada warunkom wymaganym przez § 1 (1) niniejszego artykułu.

journal (à moins d'une explication satisfaisante) ou qui sont communiqués à des tiers avant d'être publiés par la presse.

(581) § 3. Dans les cas prévus au § 2, le complément de taxe est perçu sur le destinataire, au profit de l'administration d'arrivée.

Article 71.

Transmission et remise des télégrammes de presse.

(582) Selon la catégorie à laquelle ils appartiennent (ordinaires ou urgents), les télégrammes de presse prennent rang, tant pour la transmission que pour la remise, parmi les télégrammes privés ordinaires ou urgents.

Article 72.

Dispositions diverses.

(583) § 1. Pour tout ce qui n'est pas prévu dans les articles 68 à 71 et dans le présent article, les télégrammes de presse sont soumis aux dispositions du présent Règlement et des conventions particulières conclues entre administrations.

(584) § 2. Les dispositions visant les télégrammes de presse ne sont obligatoires, pour les administrations qui déclarent ne pas pouvoir les appliquer, qu'en ce qui concerne l'acceptation des télégrammes de presse en transit. Les conditions de transmission peuvent être modifiées d'un commun accord par les administrations intéressées.

CHAPITRE XXII.

TÉLEGRAMMES MÉTÉOROLOGIQUES.

Article 73.

Télégrammes météorologiques.

(585) § 1. (1) Le terme „télégramme météorologique” désigne un télégramme envoyé par un service météorologique officiel ou par une station en relation officielle avec un tel service, et adressé à un tel service ou à une telle station, et qui contient exclusivement des observations météorologiques ou des prévisions météorologiques.

(586) (2) Ces télégrammes comportent obligatoirement, en tête de l'adresse, l'indication de service taxée = OBS =.

(587) § 2. Les taxes terminales et de transit applicables aux télégrammes météorologiques considérés au paragraphe précédent sont réduites d'au moins 50 p. 100 dans toutes les relations.

(588) § 3. Sur demande de l'agent du guichet, l'expéditeur doit déclarer que le texte de son télégramme correspond aux conditions fixées au § 1 (1).

ROZDZIAŁ XXIII.

KOMUNIKATY RADJOWE O WIELOKROTNYM MIEJSCU PRZEZNACZENIA.

Artykuł 74.

Komunikaty radiowe o wielokrotnym miejscu przeznaczenia.

- (589) § 1. (1) Zarządy zastrzegają sobie prawo zorganizowania służby komunikatów radiowych o wielokrotnym miejscu przeznaczenia, wydawanych drogą radiotelegraficzną lub radiotelefoniczną.
- (590) (2) Korzystać z tego rodzaju komunikacji mogą tylko ci nadawcy i odbiorcy, którzy zastosują się do przepisów i warunków specjalnie wydanych w tym celu przez odnośne Zarządy.
- (591) (3) Komunikaty radiowe winny zawierać informacje i wiadomości polityczne, handlowe i t. p., nie mogą natomiast zawierać żadnego ustępu, ogłoszenia lub publikacji o charakterze prywatnym.
- (592) § 2. (1) Nadawca obowiązany jest podać do wiadomości Zarządowi kraju nadania adresy odbiorców. Zarząd ten podaje do wiadomości innym Zarządom adresy odbiorców, którzy mają siedzibę na ich terytorjach. Ponadto wskazuje on dzień, który ustalono dla każdego z odbiorców jako datę pierwszego odbioru, oraz podaje nazwę stacji nadawczej i adres nadawcy. Zarządy podają sobie wzajemnie do wiadomości zmiany, jakie mogą zajść w liczbie i adresach nadawców i odbiorców.
- (593) (2) Zarządowi kraju przeznaczenia przysługuje prawo upoważnienia lub prawo odmowy odbioru komunikatów radiowych osobom wskazanym przez nadawcę; jednakże obowiązany on jest donieść o tem Zarządowi kraju nadania.
- (594) (3) Każdy Zarząd winien w miarę możliwości wydać wszelkie skuteczne zarządzenia, aby tylko stacje do tego upoważnione korzystały z komunikatów radiowych i tylko z tych, które są wyłącznie dla nich przeznaczone. Postanowienia artykułu 24 Konwencji, dotyczące zachowania tajemnicy w telekomunikacji, mają zastosowanie również do omawianych komunikatów radiowych.
- (595) § 3. (1) Komunikaty radiowe wydaje się o ustalonej godzinie, i jako adres zawierają one jedno umówione słowo, zamieszczone bezpośrednio przed treścią.
- (596) (2) Komunikaty radiowe mogą być zredagowane bądź w języku jawnym, bądź w języku tajnym, zgodnie z decyzją Zarządów kraju nadania i przeznaczenia. O ile niema odrębnej umowy między zainteresowanymi Zarządami, jedynymi językami dozwolonymi w charakterze jawnych są: język francuski, jeden z języków wskazanych przez kraj nadania lub jeden z języków kraju przeznaczenia. Zarządy kraju nadania i kraju przeznaczenia zastrzegają sobie prawo zażądania złożenia używanych kodów.
- (597) § 4. (1) Wymiar opłaty pobierany od nadawcy ustala Zarząd kraju nadania.
- (598) (2) Zarząd kraju przeznaczenia może nałożyć na odbiorcę komunikatów radiowych, oprócz opłat prze-

CHAPITRE XXIII.

RADIOCOMMUNICATIONS A MULTIPLES DESTINATIONS.

Article 74.

Radiocommunications à multiples destinations.

- (589) § 1. (1) Les administrations se réservent la faculté d'organiser des services de transmission par télégraphie sans fil ou par téléphonie sans fil de radiocommunications à multiples destinations.
- (590) (2) Seuls les expéditeurs et destinataires qui satisfont aux prescriptions et conditions spécialement établies par les administrations respectives sont admis à participer auxdits services.
- (591) (3) Ces radiocommunications doivent être constituées par des informations et nouvelles politiques, commerciales, etc., et ne doivent contenir aucun passage, annonce ou communication ayant un caractère privé.
- (592) § 2. (1) L'expéditeur est tenu de communiquer les adresses des destinataires à l'administration du pays d'émission. Celle-ci communique aux autres administrations l'adresse des destinataires qui sont établis sur leur territoire. Elle notifie, en outre, pour chacun de ces destinataires, la date fixée pour la première réception, ainsi que le nom de la station d'émission et l'adresse de l'expéditeur. Les administrations se notifient mutuellement les changements intervenus dans le nombre et les adresses des expéditeurs et des destinataires.
- (593) (2) Il appartient à l'administration du pays de réception d'autoriser ou non les destinataires désignés par l'expéditeur à recevoir les radiocommunications, en faisant les communications nécessaires à l'administration du pays d'émission.
- (594) (3) Chaque administration prend, autant que possible, les mesures appropriées en vue de s'assurer que seules les stations autorisées pour ce service spécial de communication font usage des radiocommunications en question et uniquement de celles qui leur sont destinées. Les dispositions de l'article 24 de la Convention, relatives au secret des télécommunications, s'appliquent à ces radiocommunications.
- (595) § 3. (1) Ces radiocommunications sont transmises à heures fixes et comportent comme adresse un mot conventionnel placé immédiatement avant le texte.
- (596) (2) Elles peuvent être rédigées soit en langage clair, soit en langage secret, d'après la décision des administrations des pays d'émission et de réception. Sauf arrangements spéciaux entre les administrations intéressées, les seules langues autorisées pour le langage clair sont le français, l'une des langues désignées par le pays d'origine, ou l'une des langues d'un des pays de destination. Les administrations des pays d'émission et de réception se réservent le droit de demander le dépôt des codes utilisés.
- (597) § 4. (1) La taxe à percevoir sur l'expéditeur est fixée par l'administration du pays d'émission.
- (598) (2) Les destinataires de ces radiocommunications peuvent être grevés par l'administration

widzianych za prawo założenia i eksploataowania prywatnej stacji odbiorczej, jeszcze pewną opłatę telegraficzną lub telefoniczną, której wysokość i sposób pobierania wyznacza tenże Zarząd.

de leur pays, en dehors des charges prévues pour l'établissement et l'exploitation éventuels des stations privées réceptrices, d'une taxe télégraphique ou téléphonique dont le montant et les modalités sont déterminés par cette administration.

(599) (3) Les taxes de ces radiocommunications n'entrent pas dans les comptes internationaux.

(599) (3) Opłaty za komunikaty radiowe nie wchodzą do rozrachunków międzynarodowych.

ROZDZIAŁ XXIV.

TELEGRAMY WEDŁUG ZNIŻONEJ TARYFY.

Artykuł 75.

Telegramy niespieszne.

(600) § 1. W relacjach między krajami należącymi do ruchu europejskiego z jednej strony, a krajami należącymi do ruchu pozaeuropejskiego z drugiej strony, nadawca telegramu prywatnego może korzystać z 50% zniżki taryfy normalnej, o ile zgodzi się, aby jego telegram wydano dopiero po ukończeniu wydawania telegramów prywatnych zwykłych i telegramów prasowych zwykłych. Taka sama zniżka, na takich samych warunkach, może być zastosowana do telegramów wymienianych między dwoma krajami należącymi do ruchu pozaeuropejskiego, jeżeli opłata za jedno słowo telegramu prywatnego zwykłego nie jest niższa od jednego franka (1 fr.).

(601) § 2. (1) Treść telegramów niespiesznych winna być całkowicie zredagowana w języku jawnym i tylko w jednym, wybranym z pomiędzy języków uznanych jako języki jawne (art. 9).

(602) (2) Wyrażenia podane w artykule 9 § 2, jako nie zmieniające charakteru telegramu w języku jawnym, są dozwolone w telegramach niespiesznych.

(603) (3) Ponadto imiona własne, nazwy firm, wyrażenia oznaczające towar lub rodzaj towaru, zamieszczone w treści, w drodze wyjątku mogą być podane w innym języku niż język, w którym zredagowano telegram.

(604) (4) W niespiesznym telegramie przekazowym suma przekazu może być określona z urzędu zapomocą wyrażen umówionych.

(605) (5) W telegramach niespiesznych nadawca winien zamieścić przed adresem płatną wskazówkę służbową = LC =.

(606) § 3. Radjotelegramy i telegramy semaforyczne nie są dozwolone jako telegramy niespieszne.

(607) § 4. Telegramy zawierające liczby, nazwiska lub wyrazy bez logicznego związku i wogóle takie telegramy, których treść sama przez się nie jest zrozumiała dla personelu telegraficznego, nie mogą korzystać z przywileju zniżki opłaty taryfowej.

(608) § 5. (1) Adresy umówione są dozwolone wówczas, gdy następująca po nich treść wyrazów ujawnia ich charakter.

(609) (2) Jeżeli w treści telegramu niespiesznego znajdują się liczby pisane cyframi, znaki handlowe i wyrażenia skrócone — liczba tych wyrazów lub grup obliczona według zasad taryfikacji nie może przekraczać jednej trzeciej liczby płatnych wyrazów treści,

CHAPITRE XXIV.

TÉLÉGRAMMES À TARIF RÉDUIT.

Article 75.

Télégrammes différés.

(600) § 1. L'expéditeur d'un télégramme privé peut obtenir, dans les relations entre les pays du régime européen, d'une part, et les pays du régime extraeuropéen, d'autre part, le bénéfice d'une réduction de 50 p. 100, sous réserve que ce télégramme ne soit transmis qu'après les télégrammes privés ordinaires et les télégrammes de presse ordinaires. Le même bénéfice, à la même condition, est concédé aux télégrammes échangés entre deux pays du régime extraeuropéen, si la taxe des télégrammes privés ordinaires n'est pas inférieure à un franc (1 fr.) par mot.

(601) § 2. (1) Le texte des télégrammes différés doit être entièrement rédigé en langage clair, dans une seule et même langue choisie parmi les langues admises dans le langage clair (art. 9).

(602) (2) Les expressions désignées au § 2 de l'article 9 comme ne changeant pas le caractère d'un télégramme en langage clair sont admises dans les télégrammes différés.

(603) (3) En outre, les noms propres, les raisons sociales, les expressions désignant des marchandises ou un type de marchandises, insérés dans le texte, sont exceptionnellement admis dans une langue autre que celle dans laquelle le télégramme est rédigé.

(604) (4) De même, dans un télégramme-mandat différé, le montant du mandat peut être remplacé d'office par des expressions convenues.

(605) (5) Pour les télégrammes différés, l'expéditeur doit inscrire, avant l'adresse, l'indication de service taxée =LC=.

(606) § 3. Les radiotélégrammes et les télégrammes sémaphoriques ne sont pas admis comme différés.

(607) § 4. Tout télégramme comprenant des nombres, des noms ou des mots sans signification suivie et, d'une manière générale, tout télégramme qui n'offre pas par lui-même un sens intelligible pour le service télégraphique n'est pas admis au bénéfice de la taxe réduite.

(608) § 5. (1) Les adresses convenues sont acceptées lorsqu'elles sont accompagnées d'un texte qui en fait ressortir nettement le caractère.

(609) (2) Si des nombres écrits en chiffres, des marques de commerce et des expressions abrégées sont employés dans le texte, le nombre de ces mots ou groupes, calculé selon les règles de taxation, ne doit pas dépasser le tiers du nombre des mots taxés

łącznie z podpisem. Jeżeli przy obliczaniu jednej trzeciej wyrazów otrzymujemy ułamek, ułamek zaokrąglamy do następnej liczby całej.

du texte, y compris la signature. Si le calcul du tiers donne comme résultat un nombre fractionnaire de mots, celui-ci est arrondi au nombre entier immédiatement supérieur.

(610) (3) Jednakże w nieśpiesznych telegramach przekazowych ograniczenie to dotyczy tylko prywatnej treści telegramu, którąby zamieszczono po właściwej treści przekazu.

(610) (3) Toutefois, dans les télégrammes-mandats différés, cette restriction ne s'applique qu'à la correspondance particulière qui suit éventuellement le texte du mandat proprement dit.

(611) (4) Wyjątkowo w telegramach nieśpiesznych, dla których miejscem nadania lub przeznaczenia są Chiny, cała treść może być wyrażona zapomocą grup czterocyfrowych, wziętych z urzędowego słownika telegraficznego Zarządu chińskiego.

(611) (4) Exceptionnellement, dans les télégrammes différés originaires ou à destination de la Chine, le texte peut être entièrement rédigé au moyen de groupes de quatre chiffres, empruntés au dictionnaire télégraphique officiel de l'Administration chinoise.

(612) § 6. (1) Nadawca winien zamieścić na oryginalnym telegramie oświadczenie, stwierdzające wyraźnie, iż treść jest napisana w języku jawnym i nie ma innego znaczenia niż to, jakie wynika z samego podania treści. W oświadczeniu należy wskazać język, jakiego użyto do zredagowania telegramu.

(612) § 6. (1) L'expéditeur doit signer sur la minute du télégramme une déclaration spécifiant formellement que le texte est entièrement rédigé en langage clair et ne comporte pas une signification différente de celle qui ressort de son libellé. La déclaration doit indiquer la langue dans laquelle le télégramme est rédigé.

(613) (2) W nieśpiesznych telegramach przekazowych, takie oświadczenie wymagane jest tylko wówczas, gdy po treści urzędowej zamieszczono jeszcze treść prywatną.

(613) (2) Pour les télégrammes-mandats différés, la déclaration n'est exigée que si le texte officiel est suivi d'une communication privée.

(614) § 7. (1) W telegramach nieśpiesznych można zamieszczać wszystkie płatne wskazówki służbowe, z wyjątkiem tych, które oznaczają pilny lub częściowo pilny charakter telegramu.

(614) § 7. (1) Les télégrammes différés peuvent comporter toutes les indications de service taxées, sauf celles relatives à l'urgence et à l'urgence partielle.

(615) (2) Opłaty za specjalne świadczenia, żądane przez nadawcę telegramu nieśpiesznego (płatna nota służbowa, warunki doręczenia, =TC= i t. d.), są te same, co i przy telegramach zwykłych; jednakże telegramy dosyłane adresatowi mogą korzystać przy dosyłaniu ze zniżonej taryfy, o ile Zarząd dosyłający i Zarząd nowego miejsca przeznaczenia wprowadziły ten rodzaj korespondencji telegraficznej. Opłaty za odnośne płatne wskazówki służbowe są pobierane według taryfy zniżonej.

(615) (2) Les taxes applicables aux divers services spéciaux demandés par l'expéditeur au sujet d'un télégramme différé (avis de service taxé, conditions de remise, TC, etc.) sont les mêmes que pour un télégramme ordinaire; cependant, les télégrammes à faire suivre peuvent être réexpédiés au tarif réduit, des télégrammes différés si ces télégrammes sont admis entre l'administration qui réexpédie et celle de la nouvelle destination. Les indications de service taxées correspondantes sont taxées au tarif réduit.

(616) § 8. Telegramy nieśpieszne mogą być doręczone dopiero po telegramach zwykłych.

(616) § 8 Les télégrammes différés peuvent être remis après les télégrammes ordinaires.

(617) § 9. Stawki taryfowe wszystkich Zarządów i przedsiębiorstw prywatnych, uczestniczących w wymianie telegramów nieśpiesznych (końcowe i tranzytowe), są jednolicie zniżone o 50%.

(617) § 9. Les taxes de toutes les administrations et exploitations privées (départ, transit et arrivée) qui concourent à la transmission des télégrammes différés sont réduites uniformément de 50 p. 100.

(618) § 10. Wymiana telegramów nieśpiesznych nie jest obowiązkowa. Zarządy i przedsiębiorstwa prywatne, które zgłaszają gotowość prowadzenia wymiany telegramów nieśpiesznych, muszą zastosować wszystkie wyżej wyszczególnione przepisy w stosunkach ze wszystkimi innymi Zarządami i przedsiębiorstwami prywatnymi, które wprowadziły telegramy nieśpieszne.

(618) § 10. Le service des télégrammes différés est facultatif. Les administrations et exploitations privées qui déclarent admettre les télégrammes différés doivent appliquer toutes les dispositions précédentes dans l'échange de ces télégrammes avec toutes les autres administrations et exploitations privées qui ont fait une déclaration semblable.

Artykuł 76.

Article 76.

Telegramy listowe.

Lettres-télégrammes.

(619) § 1. W stosunkach między krajami należącymi do ruchu europejskiego dozwolona jest kategoria telegramów tak zwanych listowych za które opłata jest niższa o 50% od pełnej taryfy za telegramy zwykłe. Tego rodzaju telegramy, które oznacza się płatną wskazówką służbową = ELT = zamieszczoną przed adresem, podlegają zarówno przy nadawaniu.

(619) § 1. Dans les relations entre les pays du régime européen, est admise la catégorie des lettres-télégrammes, dont la taxe par mot est égale à 50% de la taxe afférente aux télégrammes ordinaires à plein tarif. Ces correspondances, distinguées par l'indication de service taxée = ELT =, placée avant l'adresse, sont soumises pour l'acceptation, la trans-

przekazywaniu i doręczaniu postanowieniom § 3 i następnym paragrafów niniejszego artykułu.

(620) § 2. (1) W stosunkach pomiędzy krajami należącymi do ruchu europejskiego z jednej strony, a krajami należącymi do ruchu pozaeuropejskiego z drugiej strony, oraz we wzajemnych stosunkach pomiędzy krajami w ruchu pozaeuropejskim są dozwolone kategorie telegramów listowych, które oznaczają się przed adresem jedną z dwu następujących płatnych wskazówek służbowych:

= NLT =
= DLT =

(621) (2) Takie telegramy korzystają ze zniżki taryfy, która wynosi dwie trzecie (2/3) pełnej taryfy za telegramy zwykłe.

(622) (3) Tego rodzaju telegramy zarówno przy nadawaniu, przesyłaniu jak i przy doręczaniu podlegają ograniczeniom wynikającym z § 3 i następnymi paragrafów niniejszego artykułu.

(623) § 3. (1) Wymiana telegramów listowych = ELT =, = NLT = i = DLT = nie jest obowiązkowa. Każdemu Zarządowi pozostawia się swobodę co do zezwolenia lub nie na wymianę jednej, albo drugiej, albo też wszystkich kategorii telegramów listowych.

(624) (2) Zarządy i przedsiębiorstwa prywatne, które nie zezwoliły na nadawanie albo na doręczanie telegramów listowych lub też jednej z kategorii tych telegramów, muszą się zgodzić na tranzyt telegramów listowych. Wówczas, za telegramy listowe = ELT =, mają prawo do normalnych stawek, jak za telegramy zwykłe według pełnej taryfy, a za telegramy listowe = NLT = i = DLT =, do stawek obliczanych za telegramy niespieszne, o ile tego rodzaju telegramy wprowadziły, lub też, o ile ich nie wprowadziły — do normalnych stawek, jak za telegramy zwykłe według pełnej taryfy.

(625) § 4. Przyjmowanie telegramów listowych = ELT =, = NLT = i = DLT = w niedzielę nie jest obowiązkowe.

(626) § 5. Radjotelegramy, telegramy semaforyczne i telegramy przekazowe nie są dozwolone jako telegramy listowe.

(627) § 6. Używanie adresów skróconych lub umówionych w telegramach listowych jest dozwolone na warunkach przewidzianych w artykule 15 § 9.

(628) § 7. (1) W telegramach listowych można korzystać tylko z następujących świadczeń specjalnych: odpowiedź zapłacona, do odebrania na pocztę, do odebrania w telegrafii, telegram luksusowy i telegraficzne dosłanie na życzenie adresata. Należność za odnośne płatne wskazówki służbowe (= RPx =, = GP =, = TR =, = LX = oraz = Réexpédié de = dosłany z) oblicza się według zniżonej taryfy.

(629) (2) Telegraficzne dosłanie adresatowi skuteczną się w razie potrzeby po skreśleniu lub zmianie wskazówki = ELT =, = NLT = lub = DLT =, z zastosowaniem obowiązującej taryfy i kategorii służbowej, dozwolonej w stosunkach między krajem dosyłającym telegram a krajem przeznaczenia.

(630) § 8. Minimum płatnych wyrazów w telegramach listowych ustala się na 25.

mission et la remise, aux dispositions des §§ 3 et suivants du présent article.

(620) § 2. (1) Dans les relations entre les pays du régime européen, d'une part, et les pays du régime extra-européen, d'autre part, et dans les relations des pays du régime extra-européen entre eux, sont admises les catégories de lettres-télégrammes distinguées, avant l'adresse, par l'une des indications de service taxées:

= NLT =
= DLT =

(621) (2) Ces correspondances bénéficient d'une réduction des deux tiers (2/3) sur la taxe par mot des télégrammes ordinaires à plein tarif.

(622) (3) Elles sont soumises pour l'acceptation, la transmission et la remise aux restrictions résultant des §§ 3 et suivants du présent article.

(623) § 3. (1) L'admission des lettres-télégrammes ELT, NLT et DLT est facultative. Chaque administration est libre d'admettre ou non l'une ou l'autre, ou toutes les catégories de lettres-télégrammes.

(624) (2) Les administrations et les exploitations privées qui n'admettent pas au départ et à l'arrivée les lettres-télégrammes, ou l'une ou l'autre des catégories desdites lettres-télégrammes, doivent les admettre en transit; elles ont droit, pour les lettres-télégrammes ELT, à la taxe des télégrammes ordinaires, à plein tarif, et, pour les lettres-télégrammes NLT et DLT, à la taxe des télégrammes différés, si elles les admettent, ou, à défaut, à la taxe des télégrammes ordinaires à plein tarif.

(625) § 4. L'acceptation des lettres-télégrammes ELT, NLT et DLT est facultative le dimanche.

(626) § 5. Les radiotélégrammes, les télégrammes sémaphoriques et les télégrammes-mandats ne sont pas admis comme lettres-télégrammes.

(627) § 6. L'usage des adresses abrégées ou convenues est admis dans l'adresse des lettres-télégrammes, aux conditions prévues à l'article 15, § 9.

(628) § 7. (1) Dans les lettres-télégrammes les seuls services spéciaux admis sont les suivants: réponse payée, poste restante, télégraphe restant, télégrammes de luxe et réexpédition télégraphique sur l'ordre du destinataire. Les indications de service taxées correspondantes (= RPx =, = GP =, = TR =, = LX = et = Réexpédié de =) sont taxées au tarif réduit.

(629) (2) La réexpédition télégraphique s'effectue, le cas échéant, après radiation ou modification de l'indication =ELT=, =NLT= ou =DLT=, d'après les tarifs en vigueur et les catégories de services admis dans les relations entre le pays de réexpédition et le pays de destination.

(630) § 8. Le minimum du nombre des mots taxés pour les lettres-télégrammes est fixé à 25.

- (631) § 9. (1) Doręczenie telegramów listowych winno nastąpić:
telegramów listowych oznaczonych wskazówką = ELT = i = NLT = następnego rana po dniu nadania;
telegramów listowych oznaczonych wskazówką = DLT = trzeciego dnia rano po dniu nadania.
- (632) (2) Doręczanie telegramów listowych = ELT =, = NLT = i = DLT = w niedzielę nie jest obowiązkowe.
- (633) § 10. Doręczanie telegramów listowych może być uskuteczniane pocztą, przez umyślnego posłańca, przez telefon lub w jaki inny sposób według decyzji Zarządu, do którego należy urząd miejsca przeznaczenia.
- (634) § 11. (1) Zwrot opłat za telegramy listowe w ruchu europejskim dopuszcza się tylko w przypadkach przewidzianych w art. 81 § 1 litera a), k) i n).
- (635) (2) Zwrot opłat za telegramy listowe w ruchu pozaeuropejskim dopuszcza się tylko w przypadkach przewidzianych w art. 81 § 1, litery a), d), (1) 3°, k) i n).
- (636) § 12. Do telegramów listowych mają zastosowanie postanowienia artykułów: 23 § 8, 36 § 1, 75 § 2 (1), (2) i (3), § 4, § 5 (1), (2) i (4) oraz § 6, jak również postanowienia artykułu 80.
- (637) § 13. Przy ustaleniu dozwolonej ilości liczb pisanych cyframi, znaków handlowych i wyrażeń skróconych [art. 75 § 5 (2)] telegram listowy uważa się zawsze jako zawierający najmniej 25 wyrazów, nawet gdy istotna liczba wyrazów jest mniejsza niż 25.
- (638) § 14. Obrachunki za telegramy listowe podlegają obowiązującym przepisom, z uwzględnieniem minimum opłaty, podanego w § 8.

Artykuł 77.

Telegramy gratulacyjne.

- (639) § 1. W okresie od 14 grudnia do 6 stycznia włącznie jest dozwolona nieobowiązkowa wymiana telegramów gratulacyjnych, to jest przesyłanie życzeń z okazji świąt Bożego Narodzenia i Nowego Roku.
- (640) § 2. Nadawca telegramu gratulacyjnego winien zamieścić przed adresem płatną wskazówkę służbową = XLT =.
- (641) § 3. Używanie adresów skróconych lub umówionych w telegramach gratulacyjnych jest dozwolone na warunkach przewidzianych w artykule 15 § 9.
- (642) § 4. (1) Treść telegramów gratulacyjnych winna zawierać tylko życzenia.
- (643) (2) Nadawca może zredagować treść w dowolny sposób (texte libre) lub też według wzorów ustalonych przez zainteresowane Zarządy (texte fixe).
- (644) (3) W ruchu europejskim dopuszcza się tylko treść dowolną.
- (645) (4) W ruchu pozaeuropejskim, zainteresowane Zarządy mogą dopuścić również treści ustalone.

- (631) § 9. (1) La remise des lettres-télégrammes doit avoir lieu:

pour les lettres-télégrammes ELT et NLT: le lendemain matin du jour de dépôt;

pour les lettres-télégrammes DLT: le surlendemain matin du jour de dépôt.

- (632) (2) La remise des lettres-télégrammes ELT, NLT et DLT est facultative le dimanche.

(633) § 10. La remise des lettres-télégrammes peut avoir lieu par poste, par facteur spécial, par téléphone ou par tout autre moyen, selon la décision de l'administration dont dépend le bureau de destination.

(634) § 11. (1) Pour les lettres-télégrammes du régime européen, le remboursement de taxes est admis seulement dans les cas prévus à l'article 81, § 1, litt. a), k) et n).

(635) (2) Pour les lettres-télégrammes du régime extra-européen, le remboursement de taxes est admis seulement dans les cas prévus à l'article 81, § 1, litt. a), d), (1) 3°, k) et n).

(636) § 12. Sont applicables aux lettres-télégrammes les dispositions des articles 23, § 8; 36, § 1; 75, §§ 2 (1), (2) et (3), 4, 5 (1), (2) et (4) et 6, ainsi que celles de l'article 80.

(637) § 13. Au point de vue de la détermination de la quantité admise de nombres écrits en chiffres, de marques de commerce et d'expressions abrégées [art. 75, § 5 (2)], une lettre-télégramme est toujours considérée comme contenant au moins 25 mots, même si le nombre réel de mots est inférieur à 25.

(638) § 14. La comptabilité des lettres-télégrammes est soumise aux dispositions réglementaires, en tenant compte du minimum de taxe fixé au § 8.

Article 77.

Télégrammes de félicitations.

(639) § 1. Un service facultatif de télégrammes de vœux et de souhaits de Noël et de Nouvel-An (télégrammes de félicitations) est admis pendant la période du 14 décembre au 6 janvier inclus.

(640) § 2. L'expéditeur d'un télégramme de félicitations doit inscrire, avant l'adresse, l'indication de service taxée =XLT=.

(641) § 3. L'usage des adresses abrégées ou convenues est admis dans l'adresse des télégrammes de félicitations, aux conditions prévues à l'article 15, § 9.

(642) § 4. (1) Le texte des télégrammes de félicitations ne doit contenir que des vœux ou des souhaits.

(643) (2) L'expéditeur peut rédiger le texte à son gré (texte libre), ou bien selon des formules déterminées par les administrations intéressées (texte fixe).

(644) (3) Dans le régime européen, le texte libre est seul admis.

(645) (4) Dans le régime extra-européen, les administrations intéressées peuvent adopter aussi des textes fixes.

- (646) (5) Przy redagowaniu treści dowolnej należy przestrzegać postanowień artykułu 75 § 2 (1), § 4 5 (1), (2) i (4), a także brzmienia artykułu 76 § 13.
- (647) § 5. W telegramach gratulacyjnych o treści dowolnej nadawca winien zamieścić oświadczenie przewidziane w artykule 75 § 6 (1), nadmieniając ponadto, że treść zawiera tylko życzenia.
- (648) § 6. W telegramach gratulacyjnych o treści ustalonej w ruchu pozaeuropejskim podpis nie może zawierać więcej ponad trzy wyrazy.
- (649) § 7. (1) Telegramy gratulacyjne w ruchu europejskim korzystają ze zniżki taryfy w wysokości 50% w stosunku do telegramów prywatnych zwykłych.
- (650) (2) Zniżki taryfowe stosowane do telegramów gratulacyjnych w ruchu pozaeuropejskim są przedmiotem umowy między zainteresowanymi Zarządami i przedsiębiorstwami prywatnymi.
- (651) § 8. W telegramach gratulacyjnych o dowolnej treści minimum płatnych słów ustalono na 10, zarówno w ruchu europejskim, jak i pozaeuropejskim.
- (652) § 9. (1) W telegramach gratulacyjnych dozwolone są tylko następujące specjalne świadczenia: odpowiedź zapłacona, do odebrania na poczcie, do odebrania w telegrafii i telegramy luksusowe. Wymiana telegramów luksusowych dozwolona jest tylko między temi krajami, których Zarządy wprowadziły u siebie ten dział telegramów.
- (653) (2) Odnośne płatne wskazówki służbowe, a mianowicie = RPX =, = GP =, = TR = i = LX = oblicza się według zniżonej taryfy.
- (654) § 10. Telegramy semaforyczne i telegramy przekazowe nie są dozwolone jako telegramy gratulacyjne. Radiotelegamy gratulacyjne są dozwolone tylko na mocy odrębnej umowy między zainteresowanymi Zarządami i przedsiębiorstwami prywatnymi.
- (655) § 11. Telegramy gratulacyjne wydaje się w kolejności wskazanej w artykule 36 § 1.
- (656) § 12. Doręczanie telegramów gratulacyjnych odbywa się na warunkach ustalonych przez Zarząd kraju przeznaczenia.
- (657) § 13. Zwrot opłaty za telegramy gratulacyjne skutecznia się w przypadkach przewidzianych w artykule 76 § 11. Jednakże termin wskazany w artykule 81 § 1 lit. d) (1), 3° oblicza się:
dla telegramów gratulacyjnych nadanych między 14 a 24 grudnia, od 24 grudnia;
dla telegramów gratulacyjnych nadanych między 25 a 31 grudnia, od 31 grudnia;
dla telegramów gratulacyjnych nadanych po 31 grudnia, od dnia nadania.
- (658) § 14. (1) Rozliczenia za telegramy gratulacyjne o treści dowolnej, zarówno w ruchu europejskim jak i pozaeuropejskim, podlegają obowiązującym przepisom, z uwzględnieniem minimum ustalonego w paragrafie 8.
- (659) (2) Rozliczenia za telegramy gratulacyjne o treści ustalonej w ruchu pozaeuropejskim są przedmiotem umów między zainteresowanymi Zarządami i przedsiębiorstwami prywatnymi.
- (646) (5) S'il s'agit de textes libres, on s'en tiendra, pour la rédaction des textes, aux dispositions de l'article 75, §§ 2 (1), 4 et 5 (1), (2) et (4) et à l'esprit de l'article 76, § 13.
- (647) § 5. Pour les télégrammes de félicitations à texte libre, l'expéditeur doit signer la déclaration prévue à l'article 75 § 6 (1), et spécifier, en outre, que le texte ne contient que des vœux ou souhaits.
- (648) § 6. Dans les télégrammes de félicitations à texte fixe du régime extra-européen, la signature ne peut comprendre plus de trois mots.
- (649) § 7. (1) Les télégrammes de félicitations du régime européen bénéficient d'une réduction de 50% sur le tarif des télégrammes privés ordinaires.
- (650) (2) Les réductions de tarif des télégrammes de félicitations du régime extra-européen sont l'objet d'accords entre les administrations et les exploitations privées intéressées.
- (651) § 8. Le minimum du nombre de mots taxés pour les télégrammes de félicitations à texte libre est fixé à 10, dans les deux régimes.
- (652) § 9. (1) Dans les télégrammes de félicitations, les seuls services spéciaux admis sont les suivants: réponse payée, poste restante, télégraphe restant et télégrammes de luxe. Toutefois, le service spécial des télégrammes de luxe n'est admis que dans les relations avec les pays qui ont organisé ce service.
- (653) (2) Les indications de service taxées correspondantes =RPX=, =GP=, =TR= et =LX= sont taxées au tarif réduit.
- (654) § 10. Les télégrammes sémaphoriques et les télégrammes-mandats ne sont pas admis comme télégrammes de félicitations. Les radiotélégrammes de félicitations sont admis seulement après accords spéciaux entre les administrations et les exploitations privées intéressées.
- (655) § 11. Les télégrammes de félicitations sont transmis dans l'ordre indiqué à l'article 36, § 1.
- (656) § 12. La remise des télégrammes de félicitations est effectuée d'après les conditions fixées par l'administration du pays de destination.
- (657) § 13. Le remboursement de la taxe des télégrammes de félicitations est effectué dans les cas prévus à l'article 76, § 11. Toutefois, le délai prévu à l'article 81, § 1, litt. d) (1), 3°, est calculé:
pour les télégrammes de félicitations déposés du 14 au 24 décembre: à partir du 24 décembre;
pour les télégrammes de félicitations déposés du 25 au 31 décembre: à partir du 31 décembre;
pour les télégrammes de félicitations déposés après le 31 décembre: à partir du jour de dépôt.
- (658) § 14. (1) La comptabilité des télégrammes de félicitations à texte libre des deux régimes est soumise aux dispositions réglementaires, en tenant compte du minimum fixé au § 8.
- (659) (2) La comptabilité des télégrammes de félicitations à texte fixe du régime extra-européen fait l'objet d'accords entre les administrations et les exploitations privées intéressées.

ROZDZIAŁ XXV.

TELEGRAMY PAŃSTWOWE.

Artykuł 78.

Przepisy odrębne dotyczące telegramów państwowych.

- (660) § 1. Telegramy państwowe muszą być opatrzone stemplem lub pieczęcią władzy, która je nadaje. Formalność ta nie jest wymagana, gdy autentyczność telegramu nie nasuwa żadnych wątpliwości.
- (661) § 2. Prawo nadania odpowiedzi, jako telegramu państwowego, uzyskuje się za okazaniem pierwotnego telegramu państwowego.
- (662) § 3. Telegramy agentów konsularnych, którzy zajmują się handlem, uważane są za telegramy państwowe tylko wówczas, gdy są adresowane do osoby urzędowej i gdy dotyczą spraw służbowych. Jednakże telegramy, które nie odpowiadają tym warunkom, są również przyjmowane i wydawane jako telegramy państwowe, lecz odnośnie urzędy donoszą o tem niezwłocznie swym Zarządom.
- (663) § 4. Telegramy dotyczące zastosowania w razie grożącej wojny artykułów 15 i 16 paktu Ligi Narodów, wymieniane między Prezesem Rady Ligi Narodów lub Generalnym Sekretarzem z jednej strony, a ministrem — członkiem rządu, członkiem Rady Ligi Narodów albo członkiem misji wysłanej przez Radę Ligi Narodów — z drugiej strony, korzystają w drodze wyjątku z przywileju pierwszeństwa w stosunku do telegramów państwowych korzystających z prawa pierwszeństwa. Telegramy te są oznaczone w nagłówku wskazówką „S Priorité Nations” (państwowy — pierwszeństwo Liga Narodów), a nadawca winien zamieścić przed adresem wskazówkę „Priorité Nations”, którą oblicza się za dwa wyrazy. Takie telegramy przyjmuje się tylko wtedy, gdy są autoryzowane osobiście przez jedną z wymienionych wyżej osób.
- (664) § 5. Nadawca telegramu państwowego może zrzec się prawa pierwszeństwa przyznanego artykułem 30 Konwencji. Wówczas na oryginale telegramu nadawca winien zamieścić uwagę „sans priorité” (bez pierwszeństwa), a wtedy taki telegram pod względem kolejności traktuje się jako telegram prywatny zwykły.
- (665) § 6. Nie odmawia się przyjęcia telegramów państwowych, które nie odpowiadają warunkom podanym w artykułach 9, 10 i 11, lecz urząd, który stwierdził uchybienia, donosi o tem swemu Zarządowi.
- (666) § 7. (1) Telegramy państwowe oznacza się wskazówką służbową „Etat” (państwowy), którą z urzędu winien zamieścić na końcu nagłówka urząd nadawczy (uwagi służbowe).
- (667) (2) Telegramy państwowe z uwagą = CDE = przyjmuje się za opłatą według zniżonej taryfy, przy czem nie tracą one swych praw pierwszeństwa.
- (668) § 8. Telegramy państwowe w języku jawnym muszą być z urzędu powtórzone częściowo; telegramy państwowe zaś, które są zredagowane całkowicie lub częściowo w języku tajnym (artykuł 31 Konwencji)

CHAPITRE XXV.

TÉLÉGRAMMES d'ETAT.

Article 78.

Dispositions particulières aux télégrammes d'Etat.

- (660) § 1. Les télégrammes d'Etat doivent être revêtus du sceau ou du cachet de l'autorité qui les expédie. Cette formalité n'est pas exigible lorsque l'authenticité du télégramme ne peut soulever aucun doute.
- (661) § 2. Le droit d'émettre une réponse comme télégramme d'Etat est établi par la production du télégramme d'Etat primitif.
- (662) § 3. Les télégrammes des agents consulaires qui exercent le commerce ne sont considérés comme télégrammes d'Etat que lorsqu'ils sont adressés à un personnage officiel et qu'ils traitent d'affaires de service. Toutefois, les télégrammes qui ne remplissent pas ces dernières conditions sont acceptés par les bureaux et transmis comme télégrammes d'Etat; mais ces bureaux les signalent immédiatement à l'administration dont ils relèvent.
- (663) § 4. A titre exceptionnel, les télégrammes relatifs à l'application des articles 15 et 16 du pacte de la Société des Nations échangés en cas de danger de guerre, entre le président du conseil de la Société des Nations ou le secrétaire général, d'une part, et un ministre membre d'un gouvernement, un membre du conseil de la Société des Nations ou un membre d'une mission envoyée par le conseil, d'autre part, jouissent d'une priorité supérieure à celle accordée aux télégrammes d'Etat avec priorité. Ces télégrammes portent en préambule l'indication „S Priorité Nations”, et l'expéditeur doit inscrire avant l'adresse: „=Priorité Nations=”, indication qui est taxée pour deux mots. Ils ne sont acceptés que s'ils sont revêtus de l'autorisation personnelle d'une des personnalités indiquées ci-dessus.
- (664) § 5. L'expéditeur d'un télégramme d'Etat peut renoncer à la priorité de transmission établie par l'article 30 de la Convention; dans ce cas, la minute du télégramme doit porter la mention „sans priorité” inscrite par l'expéditeur, et ce télégramme est traité, dans l'ordre de transmission, comme un télégramme privé ordinaire.
- (665) § 6. Les télégrammes d'Etat qui ne remplissent pas les conditions visées aux articles 9, 10 et 11 ne sont pas refusés, mais ils sont signalés par le bureau qui constate les irrégularités à l'administration dont ce bureau relève.
- (666) § 7. (1) Les télégrammes d'Etat portent la mention de service „Etat”; cette mention est insérée d'office par le bureau d'origine à la fin du préambule.
- (667) (2) Les télégrammes d'Etat portant la mention „CDE” sont admis au tarif réduit tout en conservant le bénéfice de la priorité de transmission.
- (668) § 8. Les télégrammes d'Etat rédigés en langage clair donnent lieu à une répétition partielle obligatoire; ceux qui sont rédigés totalement ou partiellement en langage secret (art. 31 de la Con-

muszą być z urzędu powtórzone w całości przez urząd odbierający lub wydający, zależnie od sposobu wymiany (art. 44).

ROZDZIAŁ XXVI.

TELEGRAMY SŁUŻBOWE I NOTY SŁUŻBOWE.

Artykuł 79.

Telegramy służbowe i noty służbowe.

I. Postanowienia ogólne.

(669) § 1. Telegramy służbowe dzielą się na telegramy służbowe w ścisłym znaczeniu i na noty służbowe.

(670) § 2. Wymianę telegramów służbowych należy ograniczyć do przypadków pilnych, a same telegramy redagować w formie najbardziej zwięzłej. Zarządy i urzędy telegraficzne wydają odpowiednie zarządzenia w celu możliwego zmniejszenia ilości i skrócenia treści telegramów służbowych.

(671) § 3. Telegramy służbowe należy redagować w języku francuskim, o ile odnośnie Zarządy nie porozumiały się co do używania innego języka. To samo dotyczy również not służbowych w związku z wymianą telegramów.

(672) § 4. Wymiana telegramów służbowych odbywa się we wszystkich relacjach bezpłatnie, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w § 7 i w artykule 80.

(673) § 5. Rodzaj telegramu służbowego oznacza się jedną z uwag służbowych ustalonych w artykule 41 pod c) (1).

(674) § 6. W razie nieodzownej konieczności telegramy i noty służbowe mogą być wydawane przez telefon.

(675) § 7. Postanowień niniejszego artykułu nie należy rozumieć w ten sposób, że upoważniają one radiostacje ruchome do bezpłatnego przesyłania telegramów służbowych, dotyczących wyłącznie eksploatacji sieci telegraficznej, lub sieć telegraficzną do bezpłatnego przesyłania telegramów służbowych, dotyczących wyłącznie eksploatacji radiostacji ruchomych, lub też jakiegokolwiek przedsiębiorstwa prywatnego do bezpłatnego przesyłania telegramów służbowych, dotyczących innego przedsiębiorstwa prywatnego.

II. Telegramy służbowe.

(676) § 8. (1) Telegramy służbowe w ścisłym znaczeniu wymieniane są między Zarządami i upoważnionymi do tego funkcjonariuszami.

(677) (2) Telegramy takie zawierają w nagłówku datę nadania, lecz nie zawierają podpisu. Adres podaje się w formie następującej: „..... (nadawca) à (do) (adresat i miejsce przeznaczenia); przykład: „Gentel à Burinterna Berne”.

(678) § 9. Zarządy obowiązane są używać adresów skróconych w telegramach służbowych wymienianych między sobą.

(679) § 10. We wszystkich relacjach treść telegramu służbowego może być zredagowana w języku taj-

vention) doivent être répétés intégralement et d'office par le bureau récepteur ou par le bureau transmetteur, suivant le système de transmission employé (art. 44).

CHAPITRE XXVI.

TÉLÉGRAMMES DE SERVICE ET AVIS DE SERVICE.

Article 79.

Télégrammes de service et avis de service.

I. Généralités.

(669) § 1. Les télégrammes de service se distinguent en télégrammes de service proprement dits et en avis de service.

(670) § 2. Ils doivent être limités aux cas qui présentent un caractère d'urgence et être libellés dans la forme la plus concise. Les administrations et les bureaux télégraphiques prennent les mesures nécessaires pour en diminuer, autant que possible, le nombre et l'étendue.

(671) § 3. Ils sont rédigés en français lorsque les administrations en cause ne se sont pas entendues pour l'usage d'une autre langue. Il en est de même des notes de service qui accompagnent la transmission des télégrammes.

(672) § 4. Ils sont transmis en franchise dans toutes les relations hormis les cas spécifiés au § 7 et à l'article 80.

(673) § 5. Leur nature est indiquée par une des mentions de service fixées par l'article 41 sous c) (1).

(674) § 6. En cas d'absolue nécessité, les télégrammes et les avis de service peuvent être transmis par téléphone.

(675) § 7. Les dispositions du présent article ne doivent pas être considérées comme autorisant la transmission gratuite, par les stations radiotélégraphiques mobiles, de télégrammes de service exclusivement relatifs au service télégraphique, ni la transmission gratuite par le réseau télégraphique des télégrammes de service exclusivement relatifs au service des stations mobiles, ni la transmission gratuite par toute exploitation privée quelconque, de télégrammes de service intéressant une exploitation privée concurrente.

II. Télégrammes de service.

(676) § 8. (1) Les télégrammes de service proprement dits sont échangés entre les administrations et les fonctionnaires qui y sont autorisés.

(677) (2) Ces télégrammes doivent contenir en préambule la date de dépôt, mais ils ne comportent pas de signature. L'adresse affecte la forme ci-après: . . . (expéditeur) à . . . (destinataire et destination); exemple: Gentel à Burinterna Berne”.

(678) § 9. Les administrations doivent employer une adresse abrégée pour les télégrammes de service échangés entre elles.

(679) § 10. Le texte des télégrammes de service peut être rédigé en langage secret dans toutes

nym. Telegramy służbowe, zredagowane całkowicie lub częściowo w języku tajnym, powtarza z urzędu w całości bądź urząd przyjmujący, bądź urząd wydający, zależnie od typu aparatu (art. 44 §§ 1, 2 i 3).

III. Noty służbowe.

(680) § 11. (1) Noty służbowe dotyczą spraw służbowych: obsługi przewodów, radjostacyj i wymiany korespondencji. Noty te, wymieniane między urzędami telegraficznymi, nie mają ani adresu, ani podpisu.

(681) (2) Przy redagowaniu not służbowych należy przede wszystkim używać skrótów wymienionych w załączniku 1, załączonym do niniejszego Regulaminu (art. 37 § 11).

(682) (3) Miejsce przeznaczenia i miejsce nadania not służbowych wskazuje się tylko w nagłówku; nagłówek sporządza się w sposób następujący: „A Lyon Lilientfeld 15 1045 (data i godzina nadania)” — potem następuje treść noty.

(683) (4) Większe urzędy mogą uzupełnić nazwę urzędu nadawczego nazwą wydziału urzędu, podaną w skróconej formie, który nadaje notę, na przykład: „A Paris Berlin Nf (Nachforschungsstelle — Oddział reklamacyjny (15 1045) (data i godzina nadania)”. Uzupełnienie to musi być również zamieszczone w odpowiedzi na daną notę, przykład: „A Berlin Nf Paris 15 1345”.

(684) § 12. (1) Noty służbowe, dotyczące wydanego poprzednio telegramu, muszą zawierać wszystkie wskazówki, umożliwiające odzyskanie telegramu, a mianowicie: numer nadawczy lub numer kolejny, albo jeden i drugi, o ile oba te numery były zamieszczone w nagłówku pierwotnego telegramu, datę podaną słowami (nazwę miejsca podaje się tylko w razie wątpliwości), drogę przejścia wskazaną w pierwotnym telegramie, nazwisko adresata i w miarę potrzeby pełny adres. Gdy pierwotny telegram miał tylko numer kolejny, odnośny urząd winien zastąpić numer kolejny przez właściwy numer nadawczy, z chwilą, gdy nota służbowa nadchodzi do kraju przeznaczenia.

(685) (2) Gdy między dwoma urzędami telegraficznymi istnieje kilka bezpośrednich dróg, należy w miarę możliwości wskazać, jaką drogą i kiedy był skierowany pierwotny telegram; również i odnośne noty służbowe należy w miarę możliwości kierować tą samą drogą.

(686) (3) Gdy droga pierwotnego telegramu jest uszkodzona, urząd pośredniczący w przesłaniu noty służbowej dodaje uwagę „délié” (drogą okrężną). Ponadto notę służbową uzupełnia się uwagą dotyczącą warunków przejścia pierwotnego telegramu. W takim razie druga nota służbowa, która stanowi odpowiedź na pierwszą notę służbową, musi być wysłana tą samą drogą, co i pierwsza nota.

(687) (4) Gdy urzędy pośredniczące nie mogą bez opóźnienia zebrać potrzebnych danych do załatwienia noty służbowej, obowiązane są wysłać ją niezwłocznie dalej.

les relations. Les télégrammes de service rédigés totalement ou partiellement en langage secret sont répétés intégralement et d'office, soit par le bureau récepteur, soit par le bureau transmetteur, selon les appareils de transmission (art. 44, §§ 1, 2 et 3).

III. Avis de service.

(680) § 11. (1) Les avis de service se rapportent à des incidents de service ou sont relatifs au service des lignes, des stations radioélectriques et des transmissions. Ils sont échangés entre les bureaux télégraphiques et ils ne comportent ni adresse ni signature.

(681) (2) Pour leur rédaction, on utilise de préférence les abréviations de l'annexe n° 1 au présent Règlement (art. 37, § 11).

(682) (3) La destination et l'origine de ces avis sont indiquées uniquement dans le préambule; celui-ci est rédigé comme il suit: „A Lyon Lilientfeld 15 1045 (date et heure de dépôt); suit le texte du bureau expéditeur”.

(683) (4) Les bureaux importants peuvent ajouter, sous une forme abrégée, au nom du lieu d'origine, celui du service d'où émane l'avis, par exemple: „A Paris Berlin Nf (Nachforschungsstelle—Service des recherches) 15 1045 (date et heure de dépôt)”. Cette adjonction doit figurer dans la réponse, exemple: „A Berlin Nf Paris 15 1345”.

(684) § 12. (1) Les avis de service relatifs à un télégramme précédemment transmis reproduisent toutes les indications propres à faciliter la recherche de celui-ci, notamment le numéro de dépôt ou le numéro de série ou l'un et l'autre s'ils figurent tous deux dans le préambule du télégramme primitif, la date écrite en toutes lettres (le nom du mois n'est indiqué que s'il y a doute), la voie d'acheminement contenue dans le télégramme primitif, le nom du destinataire et, au besoin, l'adresse complète. Lorsque le télégramme primitif ne comporte qu'un numéro de série, le bureau intéressé doit veiller à substituer à ce numéro le numéro de dépôt, au moment où cet avis parvient au pays de destination.

(685) (2) S'il existe plusieurs voies de communication directes entre deux bureaux télégraphiques, il y a lieu d'indiquer, autant que possible, quand et par quelle voie le télégramme primitif a été transmis et les avis de service seront dirigés, autant que possible, par la même voie.

(686) (3) Si des dérangements de ligne sont survenus sur le parcours emprunté par le télégramme primitif, le bureau de réexpédition inscrit sur l'avis de service la mention „délié”. En outre, l'avis de service est à compléter par une notice mentionnant les données relatives à la transmission du télégramme primitif. Dans ce cas, l'avis de service réponse doit emprunter la même voie que l'avis de service demande.

(687) (4) Si les bureaux intermédiaires ne peuvent se procurer sans retard les éléments nécessaires pour donner suite aux avis de service, ils ont à les transmettre plus loin, immédiatement.

(688) (5) Jednakże urzędy pośredniczące są obowiązane po natychmiastowym wysłaniu noty dalej odszukać potrzebne dane i załatwić sprawę w sposób właściwy.

(689) § 13. Gdy urząd pośredniczący w wymianie może swobodnie i bez opóźnienia zebrać materiał potrzebny do załatwienia noty służbowej — wówczas załatwia ją we własnym zakresie działania, aby uniknąć zbytecznego wysyłania noty dalej; w każdym innym przypadku notę należy skierować do miejsca przeznaczenia.

Artykuł 80.

Płatne noty służbowe.

(690) § 1. (1) W ciągu minimalnego okresu przechowywania dokumentów, ustalonego w artykule 89, nadawca i odbiorca telegramu już wydanego lub będącego w drodze, albo też osoba upoważniona przez nadawcę lub odbiorcę, mogą zażądać wyjaśnień lub wydać telegraficznie polecenia dotyczące telegramu, po uprzednim, w razie potrzeby, stwierdzeniu swych uprawnień i swej tożsamości.

(691) (2) W związku z tem uiszczają oni opłaty następujące:

- 1-o opłatę (według pełnej taryfy) za telegram, który stanowi polecenie;
- 2-o w razie potrzeby (§ 4) opłatę za telegram (według pełnej taryfy), który ma być odpowiedzią.

(692) (3) Mogą oni również zażądać, w celu sprostowania, pełnego lub częściowego powtórzenia przez urząd miejsca nadania lub przeznaczenia, bądź przez urząd tranzytowy, nadanego lub otrzymanego telegramu.

(693) (4) Telegramy takie (zapytania i odpowiedzi) noszą nazwę „płatnych not służbowych”.

(694) § 2. (1) Gdy żądanie powtórzenia zgłasza adresat, opłaca on przepisową takse tylko za każdy wyraz, który ma być powtórzony; takse tę oblicza się zawsze według pełnej taryfy, z uwzględnieniem zasad dotyczących obliczania wyrazów (art. 19), bez względu na rodzaj odnośnego telegramu (= CDE =, = D =, = PU = i t. d.).

(695) (2) Do tej taksy dochodzi pełna opłata za zapytanie i odpowiedź. Minimum opłaty wynosi jeden frank pięćdziesiąt centymów (1 fr. 50).

(696) (3) Zarządy mają swobodę co do niepobierania opłaty lub pobierania niższej opłaty od tej, którą przewidziano.

(697) § 3. Telegramy, zawierające sprostowanie, uzupełnienie, prośbę o skasowanie telegramu i wszelkie inne dane dotyczące telegramu już wydanego lub będącego w toku wydawania, o ile są adresowane do urzędu telegraficznego winny być wymieniane wyłącznie między urzędami, pod postacią płatnych not służbowych opłacanych przez nadawcę lub adresata.

(698) § 4. (1) Płatne noty służbowe oznacza się wskazówką = ST =. Noty wysyła się w miarę możliwości zawsze tą samą drogą co i telegram, którego dotyczy. Noty, nadawane na życzenie adresata w celu otrzymania powtórzenia zniekształconej

(688) (5) Toutefois, les bureaux intermédiaires sont tenus, après retransmission immédiate de ces avis, de procéder aux recherches utiles et de faire le nécessaire, s'il y a lieu.

(689) § 13. Lorsqu'un bureau de transit peut, sans qu'il en résulte ni inconvénient ni retard, réunir les éléments nécessaires pour donner suite à un avis de service, il prend les mesures propres à en éviter une retransmission inutile; dans tout autre cas, il dirige l'avis sur sa destination.

Article 80.

Avis de service taxés.

(690) § 1. (1) Pendant la durée minimum de conservation des archives, telle qu'elle est fixée par l'article 89, l'expéditeur et le destinataire de tout télégramme transmis ou en cours de transmission, ou le détenteur de pouvoirs de l'un d'eux, peuvent faire demander des renseignements ou donner des instructions par voie télégraphique au sujet de ce télégramme, après avoir préalablement justifié, s'il est nécessaire, de leur qualité et de leur identité.

(691) (2) Ils doivent déposer les sommes suivantes:

- 1° le prix du télégramme (à plein tarif) qui formule la demande;
- 2° s'il y a lieu (§ 4), le prix d'un télégramme (à plein tarif) pour la réponse.

(692) (3) Ils peuvent aussi, en vue d'une rectification, faire répéter intégralement ou partiellement, soit par le bureau de destination ou d'origine, soit par un bureau de transit, un télégramme qu'ils ont expédié ou reçu.

(693) (4) Ces télégrammes (demande et réponse) sont nommés „avis de service taxés”.

(694) § 2. (1) Lorsqu'il s'agit d'une répétition demandée par le destinataire, celui-ci ne doit acquitter la taxe réglementaire que pour chaque mot à répéter; cette taxe est dans tous les cas celle du tarif plein, compte tenu des règles relatives au compte des mots (art. 19), quelle que soit la nature du télégramme (CDE, D, PU, etc.).

(695) (2) Rentrent dans cette taxe les frais totaux pour la demande et la réponse. Le minimum de perception est de un franc cinquante centimes (1 fr. 50).

(696) (3) Toutefois, les administrations sont libres de ne pas percevoir de taxe ou de percevoir une taxe inférieure à celle prévue.

(697) § 3. Les télégrammes rectificatifs, complémentifs ou annulatifs et toutes les autres communications relatives à des télégrammes déjà transmis ou en cours de transmission, lorsqu'ils sont adressés à un bureau télégraphique, doivent être échangés exclusivement entre les bureaux, sous forme d'avis de service taxés, au compte de l'expéditeur ou du destinataire.

(698) § 4. (1) Les avis de service taxés sont désignés par l'indice ST; ils sont dirigés, autant que possible, par la même voie que le télégramme auquel ils se rapportent. Ceux qui sont émis à la demande du destinataire, pour obtenir la répétition d'une

przypuszczalnie treści, wymagają zawsze odpowiedzi telegraficznej, jakkolwiek nie zamieszcza się w nich płatnej wskazówki służbowej = RPX =. W innych przypadkach, gdy zażądano odpowiedzi telegraficznej, wskazówkę tę należy zamieścić, przyczem pobiera się opłatę za sześć słów odpowiedzi.

(699) (2) Jeżeli nadawca żąda, by mu odpowiedź nadesłano pocztą, to zamiast = RPX = należy zamieścić płatną wskazówkę służbową = Lettre = (listem). Wówczas na odpowiedź pobiera się opłatę w wysokości czterdziestu centymów (0 fr. 40). Jeżeli nadawca życzy sobie, by mu odpowiedź nadesłano listem poleconym, wówczas uiszcza opłatę w wysokości osiemdziesięciu centymów (0 fr. 80), a w płatnej nocie służbowej należy zamieścić płatną wskazówkę służbową = Lettre RCM =.

(700) § 5. (1) Płatne noty służbowe sporządza się według następujących wzorów:

(701) a) gdy chodzi o sprostowanie lub uzupełnienie adresu: „ST Paris Bruxelles 365 (numer płatnej noty służbowej) 5 (liczba wyrazów) 17 (data) = 315 douze François (numer, data słowami, nazwisko adresata pierwotnego telegramu) remettez (doreczyć) lub lisez (czytać (należy wskazać sprostowanie)”;

(702) b) gdy chodzi o sprostowanie lub uzupełnienie treści: „ST Paris Vienne 26 (numer płatnej noty służbowej) 8 (liczba wyrazów) 17 (data) = 235 treize Kriechbaum (numer, data słowami, nazwisko adresata telegramu, który ma być sprostowany) remplacez trois (zamieńcie trzecie słowo treści) 20 par 2000 (20 na 2000)”;

(703) c) gdy chodzi o częściowe lub pełne powtórzenie treści:

„ST Calcutta Londres 86 (numer płatnej noty służbowej) 17 (data) 6 (liczba wyrazów) via Empiradio = 439 quinze Brown (numer, data słowami, nazwisko adresata pierwotnego telegramu) un, quatre, neuf jeden, cztery, dziewięć (wyrazy treści zasadniczego telegramu, które mają być powtórzone, wyrażone liczbami głównymi, pisanymi słowami) — lub „mot (..... mots) après.....” wyraz (..... wyrazów) po..... lub też poprostu „texte”;

(704) d) gdy chodzi o skasowanie telegramu i gdy zażądano odpowiedzi telegraficznej:

„ST Paris Berlin 126 (numer płatnej noty służbowej) 5 (liczba wyrazów) 17 (data) = RPX 285 seize Grunewald (numer, data słowami, nazwisko adresata) annulez — skasować”;

(705) e) gdy chodzi o wyjaśnienie w drodze telegraficznej: „ST Londres Berlin Nf 40 (numer płatnej noty służbowej) 11 (liczba wyrazów)

transmission supposée erronée, impliquent toujours une réponse télégraphique, sans qu'il y ait lieu de faire figurer l'indication de service taxée =RPX=.

Dans les autres cas où une réponse télégraphique est demandée, cette indication doit être employée, et la taxe à percevoir est celle pour une réponse de six mots.

(699) (2) Si l'expéditeur demande que la réponse soit expédiée par la poste, l'avis de service doit porter, au lieu de =RPX=, l'indication de service taxée =Lettre=. Il est perçu une taxe de quarante centimes (0 fr. 40) pour la réponse. Si l'expéditeur désire que la réponse soit transmise comme lettre recommandée, il paie pour cette réponse une taxe de quatre-vingts centimes (0 fr. 80). Dans ce cas, l'indication de service taxée =Lettre RCM= est inscrite dans l'avis de service.

(700) § 5. (1) Ces avis de service taxés affectent, par exemple, la forme suivante:

(701) a) s'il s'agit de rectifier ou de compléter l'adresse:

„ST Paris Bruxelles 365 (numéro de l'avis de service taxé) 5 (nombre de mots) 17 (date) = 315 douze François (numéro, date en toutes lettres, nom du destinataire du télégramme primitif) remettez (ou lisez) ... (indiquer la rectification)”;

(702) b) s'il s'agit de rectifier ou de compléter le texte:

„ST Paris Vienne 26 (numéro de l'avis de service taxé) 8 (nombre de mots) 17 (date) = 235 treize Kriechbaum (numéro, date en toutes lettres, nom du destinataire du télégramme à rectifier) remplacez trois (mot du texte) 20 par 2000”;

(703) c) s'il s'agit d'une demande de répétition partielle ou totale du texte:

„ST Calcutta Londres 86 (numéro de l'avis de service taxé) 6 (nombre de mots) 17 (date) via Empiradio = 439 quinze Brown (numéro, date en toutes lettres, nom du destinataire du télégramme à répéter partiellement ou totalement) un, quatre, neuf” (mots du texte du télégramme primitif à répéter, exprimés en nombres cardinaux et écrits en lettres) ou: „mot (ou... mots) après...” ou encore „texte”;

(704) d) s'il s'agit d'annuler un télégramme et si une réponse télégraphique a été demandée:

„ST Paris Berlin 126 (numéro de l'avis de service taxé) 5 (nombre de mots) 17 (date) =RPX=285 seize Grunewald (numéro, date en toutes lettres, nom du destinataire du télégramme en cause) annulez”;

(705) e) s'il s'agit d'une demande de renseignements devant être donnés télégraphiquement:

17 (data) = RP_x = 750 vingt-six Robinson (numer, data nadania słowami, nazwisko adresata) confirmez remise expéditeur sans réponse informez destinataire — potwierdzić odbiór nadawca bez odpowiedzi powiadomić adresata”;

(706) f) gdy chodzi o żądanie wyjaśnień drogą piśmienną:

„ST Londres Lisbonne 50 (numer płatnej noty służbowej) 6 (liczba wyrazów) 17 (data) = Lettre = (listem) 645 treize Emile (numer, data nadania słowami, nazwisko adresata) confirmez remise — potwierdzić doręczenie”.

(707) (2) Odpowiedź na płatną notę służbową oznacza się uwagą służbową = RST =. Treść odpowiedzi zawiera: numer płatnej noty służbowej — zapytania, datę płatnej noty służbowej — zapytania (słowami), nazwisko nadawcy pierwotnego telegramu, potem następuje żądane wyjaśnienie. Naprzykład, odpowiedzi na płatne noty służbowe podane we wzorach c) i d) miałyby formę następującą:

„RST Londres Calcutta 40 (numer płatnej noty służbowej odpowiedzi) 6 (liczba wyrazów) 17 (data) via Empiradio = 86 (numer płatnej noty służbowej zapytania) dixsept — siedemnastego (data płatnej noty służbowej zapytania, słowami) Brown (nazwisko adresata) Albatros scrutiny commune (trzy wyrazy telegramu zasadniczego, których powtórzenia żądano)”.

„RST Berlin Paris 53 (numer płatnej noty służbowej odpowiedzi) 4 (liczba wyrazów) 17 (data) = 126 (numer płatnej noty służbowej zapytania) dixsept (siedemnastego data słowami) Grunewald (nazwisko adresata) annulé — skasowany”;

„RST Berlin Paris 53 (numer płatnej noty służbowej odpowiedzi) 5 (liczba wyrazów) 17 (data) = 126 (numer płatnej noty służbowej zapytania) dixsept — siedemnastego (data słowami) Grunewald (nazwisko adresata) déjà remis — już doręczony”.

(708) § 6. Wyrazy, które w telegramie należy powtórzyć lub sprostować, oznacza się ich kolejnością w telegramie, obliczoną niezależnie od zasad taryfikacji, i wyrażoną liczbami głównymi, podanymi słownie.

(709) § 7. Gdy wyrazy, których powtórzenia żądano, są napisane w sposób wątpliwy, urząd przedewszystkiem prosi o wyjaśnienie nadawcy. Gdy go nie można odszukać — urząd nadawczy przy powtórzeniu daje uwagę „écriture douteuse — pismo wątpliwe, niewyraźne”.

(710) § 8. (1) Gdy powtórzenie dotyczy telegramu, otrzymanego w urzędzie nadawczym przez telefon lub z prywatnej linii telegraficznej, urząd nadawczy żąda przedewszystkiem od nadawcy powtórzenia zakwestjonowanych wyrazów. Jeżeli z nadawcą nie

„ST Londres Berlin Nf 40 (numéro de l'avis de service taxé) 11 (nombre de mots) 17 (date) = RP_x = 750 vingt-six Robinson (numéro, date de dépôt en toutes lettres, nom du destinataire du télégramme en cause) confirmez remise expéditeur sans réponse informez destinataire”;

(706) f) s'il s'agit d'une demande de renseignements devant être donnés par lettre:

„ST Londres Lisbonne 50 (numéro de l'avis de service taxé) 6 (nombre de mots) 17 (date) = Lettre = 645 treize Emile (numéro, date de dépôt en toutes lettres, nom du destinataire du télégramme en cause) confirmez remise”.

(707) (2) La réponse à un avis de service taxé est désignée par la mention de service RST. Le texte de la réponse comprend: le numéro de l'avis de service taxé demande, la date du service taxé demande (en toutes lettres), le nom du destinataire du télégramme primitif, suivi de la communication à lui adresser. Par exemple, les réponses aux avis de service taxés visés dans les exemples c) et d) affecteraient les formes suivantes:

„RST Londres Calcutta 40 (numéro de l'avis de service taxé réponse) 6 (nombre de mots) 17 (date) via Empiradio = 86 (numéro de l'avis de service taxé demande) dixsept (date du service taxé demande en toutes lettres) Brown (nom du destinataire) Albatros scrutiny commune (les trois mots du télégramme primitif dont la répétition est demandée)”.

„RST Berlin Paris 53 (numéro de l'avis de service taxé réponse) 4 (nombre de mots) 17 (date) = 126 (numéro de l'avis de service taxé demande) dixsept (date en toutes lettres) Grunewald (nom du destinataire) annulé”.

„RST Berlin Paris 53 (numéro de l'avis de service taxé réponse) 5 (nombre de mots) 17 (date) = 126 (numéro de l'avis de service taxé demandé) dixsept (date en toutes lettres) Grunewald (nom du destinataire) déjà remis”.

(708) § 6. Les mots à répéter ou à rectifier dans un télégramme sont désignés par le rang qu'ils occupent dans le texte de ce télégramme, indiqués par les nombres cardinaux écrits en toutes lettres, abstraction faite des règles de la taxation.

(709) § 7. Lorsque les mots dont la répétition est demandée sont écrits d'une manière douteuse, le bureau de départ consulte, au préalable, l'expéditeur. Si ce dernier ne peut être trouvé, le bureau de départ joint à la répétition une note ainsi conçue: „Écriture douteuse”.

(710) § 8. (1) Lorsque la répétition concerne un télégramme parvenu au bureau d'origine par la voie téléphonique ou par un fil télégraphique privé, ce bureau demande d'abord à l'expéditeur la répétition des mots en litige. Si l'expéditeur ne peut être

można porozumieć się natychmiast, daje się tymczasowe powtórzenie według posiadanego w urzędzie oryginału, które zaopatruje się na końcu treści specjalną uwagą „CTFSN” (w razie potrzeby nastąpi sprostowanie).

(711) (2) Gdy po uzgodnieniu z nadawcą okaże się, że jeden lub kilka wyrazów powtórzono inaczej niż zostały poprzednio zamieszczone w oryginale telegramu, urząd nadawczy daje żądane powtórzenie z uwzględnieniem otrzymanych poprawek, lecz może dodać do treści noty służbowej uwagę „CTP” (conserver taxe payée — zatrzymać wpłaconą takse), podając słowami liczbę wyrazów sprostowanych przez nadawcę, za które nie należy zwracać opłaty.

Przykład: „CTP un — jeden”, „CTP deux — dwa i t. d.”

(712) § 9. (1) Różnych wyjaśnień dotyczących telegramów już wydanych, o których jest mowa w niniejszym artykule, można udzielać pocztą i za pośrednictwem urzędów telegraficznych miejsca nadania lub miejsca przeznaczenia.

(713) (2) Wyjaśnienia te muszą być zawsze opatrzone pieczęcią urzędu, który udziela wyjaśnień. Wysła się je na koszt petenta, jako list zwykły, albo polecony, zależnie od jego życzenia. Winien on prócz tego pokryć koszt odpowiedzi pocztowej, gdy o nią prosi; wówczas Zarząd miejsca przeznaczenia opłaca odpowiedź.

(714) § 10. Opłaty za noty służbowe, o których mowa w niniejszym artykule, podlegają zwrotowi na warunkach ustalonych w artykule 81.

ROZDZIAŁ XXVII.

ZWALNIANIE OD OPLATY I ZWROT OPLAT.

Artykuł 81.

Przypadki zwrotu opłat.

(715) § 1. Na skutek żądania zwrotu opłat lub na skutek zażalenia na nieprawidłową obsługę, podlegają zwrotowi, z uwzględnieniem postanowień zawartych w art. 76 § 11 i w art. 77 § 13, na rzecz osób, które je uiściły, następujące opłaty:

(716) a) pełna opłata za każdy telegram, który z winy telegrafu nie doszedł do miejsca przeznaczenia;

(717) b) pełna opłata za każdy telegram, który wskutek powstałej w drodze omyłki lub zmiany nazwy urzędu nadawczego nie mógł wypełnić swego przeznaczenia;

(718) c) pełna opłata za każdy telegram zatrzymany w drodze wskutek przerwy komunikacji, a nadawca zażądał z tego powodu skasowania telegramu;

(719) d) (1) pełna opłata za każdy telegram, który z winy telegrafu nadszedł później niż mógł być nadejść pocztą, lub, w każdym razie,

consulté immédiatement, une répétition provisoire est donnée d'après la copie de départ du télégramme. Elle porte, à la fin du texte, la mention spéciale „CTFSN” (rectification suit, si nécessaire).

(711) (2) Lors de la consultation de l'expéditeur, si l'un ou plusieurs des mots ainsi répétés ne sont pas tels qu'ils figurent dans le télégramme, le bureau donne la répétition demandée en tenant compte des corrections effectuées, mais il peut faire suivre le texte de l'avis de service de la mention „CTP” (conserver taxe payée), accompagnée de l'indication en toutes lettres du nombre des mots rectifiés par l'expéditeur et dont la taxe ne doit pas être restituée. Exemples: „CTP un”, „CTP deux”, etc.

(712) § 9. (1) Les diverses communications relatives à des télégrammes déjà transmis dont il est question dans le présent article, peuvent se faire par la voie postale et par l'intermédiaire des bureaux télégraphiques de dépôt ou d'arrivée.

(713) (2) Ces communications sont toujours revêtues du cachet du bureau qui les a rédigées. Elles sont envoyées aux frais du demandeur, comme lettre ordinaire ou sous pli recommandé, selon sa demande. Le demandeur doit, en outre, acquitter les frais de réponse postale lorsqu'il en demande une; dans ce cas, l'administration destinataire affranchit la réponse.

(714) § 10. Les taxes des avis de service qui font l'objet du présent article sont remboursées dans les conditions fixées par l'article 81.

CHAPITRE XXVII.

DÉTAXES ET REMBOURSEMENTS.

Article 81.

Cas de remboursement de taxes.

(715) § 1. Sont remboursés, sous réserve des dispositions des articles 76, § 11 et 77, § 13, à ceux qui les ont versés et à la suite d'une demande de remboursement ou d'une réclamation visant l'exécution du service:

(716) a) la taxe intégrale de tout télégramme qui, par le fait du service télégraphique, n'est pas parvenu à destination;

(717) b) la taxe de tout télégramme qui, par suite d'altération ou de modification du nom du bureau d'origine, en cours de transmission n'a pu remplir son objet;

(718) c) la taxe intégrale de tout télégramme arrêté en cours de transmission par suite de l'interruption d'une voie et dont l'expéditeur a, pour ce fait, demandé l'annulation;

(719) d) (1) la taxe intégrale de tout télégramme qui, par la faute du service télégraphique, est parvenu

o ile został doręczony adresatowi dopiero po upływie następujących okresów:

- (720) 1° 8 godzin, gdy chodzi o telegram wymieniany między krajami europejskimi ościeniami lub posiadającymi bezpośrednią komunikację przewodową;
- (721) 2° 18 godzin, gdy chodzi o telegram wymieniany: między dwoma innymi krajami europejskimi, łącznie z Algierem i krajami zaliczonymi do ruchu europejskiego; między dwoma krajami pozaeuropejskimi sąsiednimi lub posiadającymi bezpośrednią komunikację przewodową; między krajem europejskim i krajem pozaeuropejskim, które posiadają bezpośrednią komunikację przewodową; o ile ten telegram był opłacony według pełnej taryfy, włączając w to telegramy = CDE = i telegramy prasowe;
- (722) 3° 72 godziny, gdy chodzi o telegram niespieszny lub w ruchu pozaeuropejskim, gdy chodzi o telegram listowy albo gratulacyjny. Dla telegramów listowych podany okres oblicza się od chwili, gdy telegram listowy winien być normalnie doręczony według postanowień artykułu 76 § 9. Dla telegramów gratulacyjnych okres doręczenia oblicza się w sposób podany w artykule 77 § 13;
- (723) 4° 36 godzin we wszystkich innych przypadkach.
- (724) (2) Do podanych wyżej okresów czasu nie wlicza się: normalnej przerwy w czynnościach urzędu, gdy to było przyczyną opóźnienia, czasu zużytego na dostanie radiotelegramów w służbie morskiej lub lotniczej i na dostanie w służbie morskiej telegramów semaforycznych, jak również czasu, który te telegramy przeleżały na stacji lądowej, na stacji ruchomej lub na stacji semaforycznej.
- (725) (3) Okresy czasu podane wyżej w punktach 2° i 4° zmniejsza się o połowę, gdy chodzi o telegramy państwowe, co do których nie zrzeczono się przywileju wynikającego z postanowień artykułu 30 Konwencji, oraz gdy chodzi o telegramy pilne i płatne noty służbowe.
- (720) plus tard qu'il ne serait parvenu par la poste, ou, dans tous les cas, s'il n'a été remis au destinataire qu'après un délai de:
- (720) 1° 8 heures, s'il s'agit d'un télégramme échangé entre deux pays d'Europe limitrophes ou reliés par une voie de communication directe par fil;
- (721) 2° 18 heures, s'il s'agit d'un télégramme échangé entre deux autres pays d'Europe, y compris l'Algérie et les contrées qui se seront rangées dans le régime européen, et entre deux pays hors d'Europe limitrophes ou reliés par une voie de communication directe par fil ou enfin entre un pays d'Europe et un pays hors d'Europe reliés par une voie de communication directe par fil, en ce qui concerne les télégrammes à plein tarif, y compris les télégrammes CDE et les télégrammes de presse;
- (722) 3° 72 heures, s'il s'agit d'un télégramme différé, ou, dans le régime extra-européen, s'il s'agit d'une lettre-télégramme ou d'un télégramme de félicitations. Pour les lettres-télégrammes, le délai indiqué est calculé à partir du moment où la lettre-télégramme devrait être normalement remise, en vertu des dispositions de l'article 76, § 9. Pour les télégrammes de félicitations, les délais sont calculés de la manière indiquée à l'article 77, § 13;
- (723) 4° 36 heures dans tous les autres cas;
- (724) (2) la durée de fermeture des bureaux, quand elle est la cause du retard, la durée du transport par exprès, le temps employé pour la transmission maritime ou aérienne des radiotélégrammes et la transmission maritime des télégrammes sémaphoriques, ainsi que la durée du séjour de ces télégrammes dans une station terrestre, ou à bord d'une station mobile, ou dans un poste sémaphorique, ne sont pas comptés dans les délais indiqués ci-dessus;
- (725) (3) les délais mentionnés aux 2° et 4° ci-dessus sont réduits de moitié pour les télégrammes d'Etat pour lesquels il n'a pas été renoncé au bénéfice des dispositions de l'article 30 de la Convention, les télégrammes urgents et les avis de service taxés;

- (726) e) opłata za wyraz lub wyrazy opuszczone przy wydawaniu telegramu, gdy opłata równa się dwum frankom (2 fr.) lub je przewyższa, o ileby zwrot opłaty za część treści nie został przyznany na mocy postanowienia zawartego w ustępie g), lub o ile błąd nie został sprostowany zapomocą płatnej noty służbowej;
- (727) f) pełna opłata za telegram w języku jawnym, jeżeli przez opuszczenie jednego lub kilku wyrazów sens telegramu uległ zmianie, lub gdy telegram z tego powodu stał się niezrozumiałym;
- (728) g) opłata za każdą część treści telegramu w języku tajnym ze sprawdzeniem lub telegramu w języku jawnym, który wskutek powstałych błędów lub opuszczeń wyrazów niewątpliwie nie mógł spełnić swego przeznaczenia, gdy ta opłata równa się przynajmniej dwum frankom i o ile błędy lub opuszczenie wyrazów nie zostały sprostowane płatną notą służbową;
- (729) h) opłata dodatkowa za specjalne świadczanie, którego nie dokonano, wraz z opłatą za odnośną płatną wskazówkę służbową;
- (730) i) (1) sumy uiszczone za płatne noty służbowe z żądaniem powtórzenia zniekształconego przypuszczalnie ustępu, gdy to powtórzenie nie jest zgodne z treścią pierwotną, lecz z tem zastrzeżeniem, iż o ile pewne wyrazy w treści pierwotnego telegramu były prawidłowo, inne zaś nieprawidłowo wydane, to opłata za wyrazy prawidłowo wydane w telegramie pierwotnym zwrotowi nie podlega. W razie zastosowania bądź minimum opłaty 1 fr. 50 [art. 80 § 2 (2)] bądź innego sposobu pobierania opłaty za płatne noty służbowe [art. 80 § 2 (3)] zwrot opłaty oblicza się na podstawie pobranej taksy w stosunku do liczby wyrazów prawidłowo wydanych;
- (731) (2) jednakże opłata za wyrazy prawidłowo wydane musi być zwrócona, bez względu na to, w jakim języku był napisany telegram, gdy zainteresowany Zarząd uzna, że powstałe błędy uniemożliwiły zrozumienie wyrazów prawidłowo wydanych;
- (732) j) pełna opłata za każdą inną płatną notę służbową, telegraficzną lub pocztową, której wysłanie spowodowane było omyłką urzędu;
- (726) e) la taxe du ou des mots omis dans la transmission d'un télégramme, lorsqu'elle est égale ou supérieure à deux francs (2 fr.), à moins que le remboursement d'une partie du texte ne soit accordé par application du litt. g), ou bien que l'erreur n'ait été réparée au moyen d'un avis de service taxé;
- (727) f) la taxe intégrale d'un télégramme en langage clair si, par l'omission d'un ou de plusieurs mots, le sens de ce télégramme est changé, ou si ce télégramme est devenu, par cette faute, incompréhensible;
- (728) g) la taxe de toute partie du texte d'un télégramme en langage secret avec collationnement ou d'un télégramme en langage clair qui, par suite d'erreurs de transmission ou d'omissions de mots, n'a pu manifestement remplir son objet, lorsque cette taxe est égale ou supérieure à deux francs (2 fr.), à moins que les erreurs ou omissions n'aient été réparées par avis de service taxés;
- (729) h) la taxe accessoire applicable à un service spécial qui n'a pas été rendu, ainsi que la taxe de l'indication de service taxée correspondante;
- (730) i) (1) les sommes versées pour les avis de service taxés demandant la répétition d'un passage supposé erroné, si la répétition n'est pas conforme à la première transmission, mais sous la réserve que, dans le cas où quelques mots auraient été correctement et les autres incorrectement reproduits dans le télégramme primitif, la taxe des mots correctement transmis la première fois n'est pas remboursée. Lorsqu'il est fait application, soit du minimum de perception de 1 fr. 50 [art. 80, § 2 (2)], soit d'un système différent de taxes pour les avis de service [art. 80, § 2 (3)], le remboursement est calculé sur la base de la taxe perçue, au prorata du nombre des mots correctement transmis;
- (731) (2) toutefois, la taxe des mots correctement transmis doit être remboursée, quel que soit le langage dans lequel est rédigé le télégramme, si l'administration intéressée reconnaît que les altérations commises empêchaient de saisir le sens des mots qui n'avaient pas été dénaturez;
- (732) j) la taxe intégrale de tout autre avis de service taxé télégraphique ou postal, dont l'envoi a été motivé par une erreur de service;

- (733) k) pełna opłata uiszczona z góry za odpowiedź, gdy adresat nie wykorzystał bonu na odpowiedź lub odmówił jego przyjęcia, a bon znajduje się w urzędzie doręczającym telegram lub został zwrócony do tego urzędu przed upływem terminu trzech miesięcy od daty wydania;
- (734) l) opłata należna za odcinek drogi telegraficznej, której wskutek przerwy nie użyto, natomiast telegram wysłano do miejsca przeznaczenia pocztą lub w jaki inny sposób. Jednakże z sumy zwracanej należy potrącić koszt wysłania telegramu w ten lub inny sposób, który zastąpił pierwotną drogę telegraficzną;
- (735) m) pełna opłata za każdy telegram z odpowiedzią opłaconą, który wskutek uchybień telegrafu, usprawiedliwiających zwrot opłaty za odpowiedź, niewątpliwie nie osiągnął swego celu; również i pełna opłata każdej odpowiedzi opłaconej, która w sposób oczywisty nie mogła spełnić swego zadania wskutek uchybienia służbowego, uzasadniającego zwrot opłaty za telegram pierwotny;
- (736) n) różnica między wartością bonu na odpowiedź, a należnością za telegram opłacony tym bonem, jeżeli różnica wynosi przynajmniej dwa franki (2 fr) (art. 56 § 3);
- (737) o) pełna opłata za każdy telegram zatrzymany na mocy artykułów 26 i 27 Konwencji;
- (738) p) część opłaty, podlegająca zwrotowi za każdy skasowany telegram (art. 50 §§ 2, 3, 4 i 5).
- (739) § 2. W przypadkach przewidzianych pod a), b), c), d), e), f), g) i l) § 1 zwrot opłaty dotyczy tylko samych telegramów, które nie nadeszły, zostały skasowane, opóźnione lub zniekształcone, łącznie z opłatami za niewykorzystane dodatkowe świadczenia, natomiast zwrot opłat nie dotyczy korespondencji, która byłaby wywołana lub okazałaby się bezcelową z powodu niedoręczenia, opóźnienia albo zniekształcenia telegramu.
- (740) § 3. (1) Gdy stacja lądowa zawiadamia urząd nadawczy, że radiotelegram nie mógł być wydany do stacji ruchomej, która jest miejscem przeznaczenia, Zarząd kraju nadania zarządza niezwłoczny zwrot na rzecz nadawców pobranych za radiotelegram taks lądowych i taksy okrętowej.
- (741) (2) Gdy stacja lądowa przesłała radiotelegram do stacji ruchomej w inny sposób niż drogą radiotelegraficzną (według postanowień Regulaminu radiotelegraficznego), taksę lądową zatrzymuje Za-
- (733) k) le montant intégral de toute somme versée d'avance en vue d'une réponse, lorsque le destinataire n'a pas fait usage du bon ou l'a refusé, et que ce bon se trouve entre les mains du service qui l'a délivré ou est restitué à ce service avant l'expiration du délai de trois mois qui suit sa date d'émission;
- (734) l) la taxe afférente au parcours électrique non effectué lorsque, par suite de l'interruption d'une voie télégraphique, le télégramme a été acheminé sur sa destination par la voie postale ou par un autre moyen. Toutefois, les frais déboursés pour remplacer la voie télégraphique primitive par un moyen de transport quelconque sont déduits de la somme à rembourser;
- (735) m) la taxe intégrale de tout télégramme avec réponse payée qui manifestement n'a pu remplir son objet, par suite d'une irrégularité de service justifiant le remboursement de la taxe versée pour la réponse, ainsi que la taxe intégrale de toute réponse payée d'avance qui manifestement n'a pu remplir son objet, par suite d'une irrégularité de service justifiant le remboursement de la taxe du télégramme demande;
- (736) n) la différence entre la valeur d'un bon de réponse et le montant de la taxe du télégramme affranchi au moyen de ce bon, si cette différence est au moins égale à deux francs (2 fr.) (art. 56, § 3);
- (737) o) la taxe intégrale de tout télégramme arrêté par application des dispositions des articles 26 et 27 de la Convention;
- (738) p) la part de taxe due pour tout télégramme annulé (art. 50, §§ 2, 3, 4 et 5).
- (739) § 2. Dans les cas prévus par les litt. a), b), c), d), e), f), g) et l) du § 1, le remboursement ne s'applique qu'aux télégrammes mêmes qui ne sont pas parvenus ou qui ont été annulés, retardés ou dénaturés, y compris les taxes accessoires non utilisées, mais non aux correspondances qui auraient été motivées ou rendus inutiles par la non remise, le retard ou l'altération.
- (740) § 3. (1) Lorsqu'une station terrestre fait connaître au bureau d'origine qu'un radiotélégramme ne peut être transmis à la station mobile destinataire, l'administration du pays d'origine provoque aussitôt le remboursement, à l'expéditeur, des taxes terrestres et de bord relatives à ce radiotélégramme.
- (741) (2) Lorsque la station terrestre a fait parvenir le radiotélégramme à la station mobile par d'autres moyens de communication que la t. s. f. (selon les dispositions du Règlement des radiocommu-

ząd, któremu podlega stacja lądowa, a tylko takse okrętową zwraca się nadawcy przez Zarząd, któremu podlega urząd nadawczy.

(742) (3) Gdy potwierdzenie odbioru radjotelegramu nie nadeszło do stacji, która wydała radjotelegram, opłatę za potwierdzenie odbioru zwraca się dopiero po stwierdzeniu, że zwrot opłaty za sam radjotelegram jest uzasadniony.

(743) § 4. W razie częściowego zwrotu opłaty za telegram o kilku adresach, wysokość opłaty, przypadającej za każdy odpis, określa iloraz, otrzymany przez podzielenie pełnej pobranej taksy przez ilość adresów.

(744) § 5. Gdy omyłki powstałe z winy telegrafu zostały sprostowane zapomocą płatnych not służbowych w terminie podanym w § 1, litera d), licząc od godziny nadania pierwotnego telegramu, zwrotowi podlegają tylko opłaty za płatne noty służbowe. Natomiast nie zwraca się żadnych opłat za telegramy, których te noty dotyczyły.

(745) § 6. Nie zwraca się żadnych opłat za telegramy prostujące, które zostały wymienione bezpośrednio między nadawcą i adresatem, zamiast sprostowania skutecznego zapomocą płatnych not służbowych przez zainteresowane urzędy.

(746) § 7. (1) Zasady niniejszego artykułu nie mają zastosowania względem telegramów wymienianych na liniach Zarządu, który nie należy do Związku, a który odmówiłby podporządkowania się obowiązkom zwrotu opłat.

(747) (2) Jednak Zarządy, członkowie Związku, które brały udział w przesyłaniu telegramu, zrzekają się swych stawek, gdy prawo do zwrotu opłaty zostało stwierdzone, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w art. 83 § 1 (1).

Artykuł 82.

Sposób postępowania przy zwrocie opłat.

(748) § 1. Z wyjątkiem przypadku przewidzianego w artykule 81 § 1 lit. k), wszelkie reklamacje dotyczące zwrotu opłat należy wносить przed upływem sześciu miesięcy od dnia nadania telegramu, pod rygorem utraty prawa do zwrotu.

(749) § 2. (1) Wszelkie reklamacje należy nadsyłać Zarządowi miejsca nadania z dołączeniem materiału dowodowego, który stanowią: pisemna deklaracja urzędu miejsca przeznaczenia lub adresata, jeżeli telegram został opóźniony lub nie nadszedł; odbitka telegramu doręczona adresatowi, gdy chodzi o zniekształcenie telegramu lub opuszczenie wyrazów. W razie opóźnienia telegramu odbitka telegramu doręczona adresatowi może wystarczyć za deklarację, jeżeli opóźnienie jest widoczne z tej odbitki.

(750) (2) Reklamację może złożyć również i adresat swemu Zarządowi. Zarząd ten wówczas decyduje, czy ma ją załatwić we własnym zakresie, czy przesłać Zarządowi miejsca nadania.

(751) § 3. Przy składaniu reklamacji o zwrot opłat urząd może pobrać od petenta stałą takse rekla-

nications), la taxe terrestre est retenue par l'administration dont dépend la station terrestre, et seule la taxe de bord est remboursée à l'expéditeur par les soins de l'administration dont dépend le bureau d'origine.

(742) (3) Lorsque l'accusé de réception d'un radiotélégramme n'est pas parvenu à la station qui a transmis le radiotélégramme, la taxe n'est remboursée que lorsqu'il a été établi que le radiotélégramme donne lieu à remboursement.

(743) § 4. Dans le cas de remboursement partiel d'un télégramme multiple, le quotient obtenu en divisant la taxe totale perçue par le nombre des adresses détermine la taxe afférente à chaque copie.

(744) § 5. Lorsque les erreurs imputables au service télégraphique ont été réparées par avis de service taxés dans les délais résultant de l'application du § 1, litt. d), et comptant à partir de l'heure de dépôt du télégramme primitif, le remboursement ne porte que sur les taxes de ces avis de service. Aucun remboursement n'est dû pour les télégrammes auxquels ces avis se rapportent.

(745) § 6. Aucun remboursement n'est accordé pour les télégrammes rectificatifs qui, au lieu d'être échangés de bureau à bureau sous forme d'avis de service taxés (art. 80), ont été échangés directement entre l'expéditeur et le destinataire.

(746) § 7. (1) Les dispositions du présent article ne sont pas applicables aux télégrammes empruntant les lignes d'une administration non adhérente qui refuserait de se soumettre à l'obligation du remboursement.

(747) (2) Toutefois, les administrations adhérentes ayant participé à la transmission abandonnent leur part de taxe quand le droit au remboursement se trouve établi, sauf les cas prévus à l'article 83, § 1 (1).

Article 82.

Procédure applicable aux remboursements.

(748) § 1. Toute réclamation en remboursement de taxe doit être présentée, sous peine de déchéance, avant l'expiration d'un délai de six mois qui suit la date de dépôt du télégramme, sauf dans le cas prévu à l'article 81, § 1, litt. k).

(749) § 2. (1) Toute réclamation doit être présentée à l'administration d'origine et être accompagnée des pièces probantes, savoir: une déclaration écrite du bureau de destination ou du destinataire, si le télégramme a été retardé ou s'il n'est pas parvenu; la copie remise au destinataire, s'il s'agit d'altération ou d'omission. Dans le cas de retard, la copie remise au destinataire peut être substituée à la déclaration, si le retard résulte à l'évidence de ladite copie.

(750) (2) Toutefois, la réclamation peut être présentée par le destinataire à l'administration de destination, qui juge si elle doit y donner suite ou la faire présenter à l'administration d'origine.

(751) § 3. Lors de la présentation d'une demande de remboursement, il peut être perçu sur le

macyjną, która nie może przewyższać jednego franka (1 fr.).

(752) § 4. Gdy zainteresowane Zarządy uznały reklamację za uzasadnioną, Zarząd miejsca nadania zwraca opłatę za telegram, a opłatę reklamacyjną, o ile ją pobrano, zwraca się reklamującemu.

(753) § 5. Prawo do zwrotu opłaty ulega przedawnieniu po upływie sześciu miesięcy od daty pisma, którym zawiadomiono nadawcę o przyznaniu mu zwrotu opłaty.

(754) § 6. Nadawca, który nie mieszka w kraju, gdzie nadał telegram, może przesłać swą reklamację Zarządowi miejsca nadania za pośrednictwem innego Zarządu. Wówczas Zarząd, który przyjął reklamację, uskuteczni wypłatę w razie przyznania zwrotu.

(755) § 7. Do reklamacji przesyłanych z Zarządu do Zarządu muszą być dołączone wszystkie akta w komplecie, to znaczy wszystkie dokumenty dotyczące danej sprawy (w oryginale lub w odpisie). Dokumenty muszą być szczegółowo wyjaśnione w języku francuskim, o ile nie są napisane w tym języku, lub w języku innym, zrozumiałym dla wszystkich zainteresowanych Zarządów.

(756) § 8. Zarząd, który otrzymał reklamację o zwrot opłaty uiszczonej za odpowiedź, może ją przesłać bezpośrednio Zarządowi, który wydał bon na odpowiedź. Zarząd ten zwraca opłatę bądź przez upoważnienie do wpisania danej sumy na swój debet przez Zarządy pośredniczące, bądź wysyłając daną sumę przekazem pocztowym bezpośrednio do Zarządu miejsca nadania.

Artykuł 83.

Ustalenie Zarządu, który w każdym poszczególnym przypadku ma uskutecznić zwrot opłat.

(757) § 1. (1) Gdy zwrot opłat jest konsekwencją winy telegrafu, zwrot uskutecznia na swój własny rachunek zawsze Zarząd miejsca nadania, jeżeli zwracana suma nie przekracza pięciu franków (5 fr.) za telegramy opłacone według taryfy normalnej i dwu franków (2 fr.) za telegramy opłacone według taryfy niższej.

(758) (2) Gdy zwracana suma przekracza pięć (5 fr.) lub dwa franki (2 fr.) zwrot opłaty ponoszą wszystkie Zarządy, które brały udział w przesłaniu telegramu, przyczem każdy Zarząd zrzeka się całości lub części taksy nań przypadającej.

(759) (3) Obliczenie w granicach 5 i 2 franków uwzględnia tylko opłatę za telegram pierwotny z wyłączeniem dodatkowych opłat za specjalne świadczenia (= RPx =, = XP = i t. d.).

(760) § 2. (1) Zarząd miejsca nadania zwraca opłatę bez uprzedniego dochodzenia, gdy:

reklamant una taxe uniforme de réclamation s'élevant à un franc (1 fr.) au maximum.

(752) § 4. Lorsqu'une réclamation a été reconnue fondée par les administrations intéressées, la taxe du télégramme est remboursée par l'administration d'origine, et la taxe de réclamation, s'il en a été perçu une, est restituée au réclamant.

(753) § 5. Le droit au remboursement est prescrit après un délai de six mois qui suit la date de la lettre par laquelle l'expéditeur est informé que le remboursement lui a été accordé.

(754) § 6. L'expéditeur qui ne réside pas dans le pays où il a déposé son télégramme peut faire présenter sa réclamation à l'administration d'origine par l'intermédiaire d'une autre administration. Dans ce cas, l'administration qui l'a reçue est, s'il y a lieu, chargée d'effectuer le remboursement.

(755) § 7. Les réclamations communiquées d'administration à administration sont transmises avec un dossier complet, c'est-à-dire qu'elles contiennent (en original, en extrait ou en copie) toutes les pièces ou lettres qui les concernent. Ces pièces doivent être analysées en français lorsqu'elles ne sont pas rédigées dans cette langue ou dans une langue comprise de toutes les administrations intéressées.

(756) § 8. L'administration qui reçoit une demande en remboursement de la taxe payée pour une réponse peut la transmettre directement à l'administration qui a émis le bon. Cette dernière administration provoque le remboursement de cette taxe, soit en donnant l'autorisation de porter le montant à son débit par la voie des différentes administrations intermédiaires, soit en faisant parvenir en mandat-poste, directement à l'administration d'origine, le montant à rembourser.

Article 83.

Administration qui, dans chaque cas, doit supporter le remboursement.

(757) § 1. (1) Toutes les fois que le remboursement de taxe est la conséquence d'une erreur du service télégraphique, il est supporté par l'administration d'origine lorsque la somme à rembourser n'excède pas cinq francs (5 fr.) pour les télégrammes à plein tarif et deux francs (2 fr.) pour les télégrammes à tarif réduit.

(758) (2) Dans tous les cas où la somme à rembourser dépasse cinq francs (5 fr.) ou deux francs (2 fr.), suivant le cas, le remboursement est supporté par les différentes administrations ayant participé à l'acheminement du télégramme, chacune d'elles abandonnant les taxes ou parts des taxes qui lui avaient été attribuées.

(759) (3) Dans le calcul des limites respectives de 5 et 2 francs, il n'est tenu compte que de la taxe par mot du télégramme primitif, à l'exclusion des taxes afférentes aux services spéciaux (= RPx =, = XP =, etc.).

(760) § 2. (1) L'administration d'origine rembourse les taxes sans enquête préalable, si:

(761) a) w razie niedoręczenia nadawca składa zaświadczenie urzędu miejsca przeznaczenia o nienadejściu telegramu;

(762) b) w razie opóźnienia lub zniekształcenia nadawca niezbitcie udowodni to opóźnienie lub zniekształcenie, okazując telegram doręczony adresatowi albo zaświadczony odpis lub fotograficzną odbitkę telegramu;

(763) c) w razie niewykorzystania bonu na odpowiedź nadawca zwróci ten bon.

(764) (2) Orzeczenie Zarządu, który uskutecznił zwrot opłat, nie może być zakwestionowane, gdy zwrot nastąpił według postanowień Regulaminu.

(765) § 3. Gdy zwrot opłat ponoszą różne Zarządy, które brały udział w przesyłaniu telegramu, Zarząd miejsca nadania przesyła reklamację innym zainteresowanym Zarządom w celu zastosowania się do postanowienia § 1 (2). Ponadto Zarząd miejsca nadania zastrzega sobie prawo przesłania każdej reklamacji, gdy ze względów służbowych uważa za konieczne przeprowadzenie dochodzeń.

(766) § 4. Zwrot opłat dodatkowych za specjalne świadczenia, których nie wykonano, uskutecznia się na rachunek Zarządu, na którego dobro te opłaty dodatkowe zostały zaliczone, oprócz przypadku przewidzianego w § 1 (1).

(767) § 5. Zwrot opłaty uiszczonej za odpowiedź, gdy bon nie był zużytkowany, ponosi Zarząd miejsca nadania, jeżeli zwracana suma nie przekracza pięciu franków (5 fr.).

(768) § 6. W przypadkach wskazanych w § 1 (2), gdy reklamację wniesiono i nadano jej bieg w terminie ustalonym artykułem 82 § 1, a o wyniku dochodzenia nie doniesiono w minimalnym terminie ustalonym dla przechowywania dokumentów, Zarząd, który przyjął reklamację, zwraca reklamowaną sumę, obciążając nią wszystkie Zarządy, które brały udział w przesyłaniu telegramu.

(769) § 7. Zwrot opłaty za płaconą notę służbową ponosi Zarząd, który pobral tę opłatę.

(761) a) en cas de non remise, l'expéditeur présente une déclaration du bureau destinataire, attestant que le télégramme n'est pas arrivé;

(762) b) en cas de retard ou d'altération, l'expéditeur prouve irrécusablement ce retard ou cette altération en présentant soit le télégramme remis au destinataire, soit une copie de ce télégramme certifiée conforme ou photographiée;

(763) c) en cas de non emploi du bon de réponse, l'expéditeur présente ledit bon.

(764) (2) La décision de l'administration qui rembourse est sans appel lorsque le remboursement a été fait conformément au Règlement.

(765) § 3. Lorsque le remboursement doit être supporté par les différentes administrations intervenues dans la transmission, l'administration d'origine fait suivre la réclamation aux administrations en cause en vue de l'application du § 1 (2). D'autre part, l'administration d'origine se réserve la faculté de faire suivre toutes réclamations lorsque, dans l'intérêt du service, elle juge une enquête nécessaire.

(766) § 4. Le remboursement de la taxe accessoire applicable à un service spécial non effectué est à la charge de l'administration au profit de laquelle cette taxe accessoire a été dévolue, sauf le cas prévu au § 1 (1).

(767) § 5. Le remboursement de la taxe payée pour une réponse, lorsque le bon n'a pas été utilisé, est supporté par l'administration d'origine, si la somme à rembourser ne dépasse pas cinq francs (5 fr.).

(768) § 6. Dans les cas envisagés au § 1 (2), lorsqu'une réclamation a été présentée et mise en circulation dans les délais fixés par l'article 82, § 1, et que la solution n'a point été notifiée dans le délai minimum fixé pour la conservation des archives, l'administration qui a reçu la réclamation rembourse la taxe réclamée et le remboursement est supporté par les différentes administrations ayant participé à l'acheminement.

(769) § 7. Les remboursements de taxes d'avis de service taxés sont supportés par l'administration qui a perçu ces taxes.

Artykuł 84.

Ustalenie Zarządu, który w przypadku zatrzymania telegramu ma uskutecznić zwrot opłaty.

(770) (1) Zwrot opłaty za każdy telegram zatrzymany na mocy artykułów 26 i 27 Konwencji ponosi ten Zarząd, który zatrzymał telegram.

(771) (2) Wszelako, gdy Zarząd ten zgodnie z artykułem 27 Konwencji notyfikował zawieszenie wymiany pewnych kategorii korespondencji, zwrot opłat za zatrzymane tej kategorii telegramy ponosi Zarząd miejsca nadania, począwszy od dnia następującego po dniu otrzymania notyfikacji.

Article 84.

Administration qui doit supporter le remboursement en cas d'arrêt des télégrammes.

(770) (1) Le remboursement de la taxe de tout télégramme arrêté en vertu des articles 26 et 27 de la Convention est à la charge de l'administration qui a arrêté le télégramme.

(771) (2) Toutefois, lorsque cette administration a notifié, conformément à l'article 27 de la Convention, la suspension de certaines catégories de correspondances, le remboursement des taxes des télégrammes de cette catégorie est supporté par l'administration d'origine à partir du lendemain du jour où la notification lui est parvenue.

ROZDZIAŁ XXVIII.

ROZRACHUNKI.

Artykuł 85.

Zarządy, które zestawiają rachunki.

(772) § 1. Frank złoty, taki, jaki określony został w artykule 32 Konwencji, jest jednostką monetarną, przyjętą do zestawiania rachunków międzynarodowych.

(773) § 2. (1) O ile odrębna umowa nie postanawia inaczej, każdy Zarząd zapisuje na debet Zarządu, z którym prowadzi bezpośrednią wymianę, przypadające mu części taks za wszystkie przyjęte od tego Zarządu telegramy, w danym razie również i należność za części przebiegu odbyte poza granicami kraju. Nie uwzględnia się przytem zniżek udzielonych na niektórych liniach telegramom państwowym. Zniżki te stanowią przedmiot odrębnego rozrachunku między zainteresowanemi Zarządami.

(774) (2) Przy wymianie telegramów na przewodach bezpośrednich między dwoma nieościeniami krajami, Zarząd, który przyjął telegramy, zestawia rachunek opłat należnych za cały przebieg telegramów aż do miejsca przeznaczenia, wykazując oddzielnie udział, przypadający każdemu zainteresowanemu Zarządowi. Po przyjęciu tego rachunku przez Zarząd, który wydał telegramy, Zarząd zestawiający rachunek przesyła jego odpis każdemu z Zarządów pośredniczących.

(775) (3) Każdy następny Zarząd zapisuje na debet Zarządu, który go poprzedza, przypadające mu stawki oraz stawki należne za dalszy przebieg telegramów poza granicami swego kraju.

(776) § 3. Taksy końcowe mogą być wyrównane bezpośrednio między Zarządami końcowemi, po uprzednim porozumieniu się z Zarządami pośredniczącymi.

(777) § 4. W razie zastosowania artykułu 97, Zarząd należący do Związku, a który utrzymuje bezpośrednią komunikację z Zarządem nienależącym do Związku, obowiązany jest regulować rachunki między tym Zarządem, a innymi Zarządami, członkami Związku, dla których dany Zarząd był pośrednikiem przy wymianie telegramów.

Artykuł 86.

Zestawianie rachunków.

(778) § 1. (1) Rachunki zestawia się na podstawie liczby wyrazów wydanych w ciągu miesiąca, zaznaczając różne rodzaje telegramów z uwzględnieniem:

(779) a) ewentualnych opłat dodatkowych;

(780) b) minimum opłaty stosowanego do telegramów CDE, w ruchu pozaeuropejskim;

(781) c) minimum opłaty stosowanego do telegramów listowych i do telegramów gratulacyjnych

CHAPITRE XXVIII.

COMPTABILITÉ.

Article 85.

Administrations qui établissent les comptes.

(772) § 1. Le franc-or, tel qu'il est défini à l'article 32 de la Convention, sert d'unité monétaire dans l'établissement des comptes internationaux.

(773) § 2 (1) Sauf entente contraire, chaque administration porte les parts de taxes qui lui reviennent au débit de l'administration avec laquelle elle correspond directement et, le cas échéant, les parts de taxes afférentes aux parcours à effectuer au delà de son territoire, pour tous les télégrammes qu'elle a reçus de cette administration, sans tenir compte des réductions accordées aux télégrammes d'Etat sur certaines lignes; ces réductions font l'objet d'un règlement spécial entre les administrations intéressées.

(774) (2) En ce qui concerne les communications par fils directs entre deux pays non limitrophes, l'administration qui a reçu les télégrammes dresse le compte des taxes dues, pour tout le parcours jusqu'à destination, en indiquant séparément la part qui revient à chaque administration intéressée. Après acceptation de son compte par l'administration qui a transmis les télégrammes, l'administration qui l'a établi en envoi une copie à chacune des administrations intermédiaires.

(775) (3) Chaque administration débite celle qui la précède des parts de taxes qui lui reviennent à elle-même et des parts de taxes afférentes au parcours au delà de son territoire.

(776) § 3. Les taxes terminales peuvent être liquidées directement entre les administrations extrêmes, après entente entre ces dernières et les administrations intermédiaires.

(777) § 4. Dans le cas d'application de l'article 97, l'administration contractante en relation directe avec l'administration non adhérente est chargée de régler les comptes entre celle-ci et les autres contractants auxquels elle a servi d'intermédiaire pour la transmission.

Article 86.

Etablissement des comptes.

(778) § 1. (1) Les comptes sont établis d'après le nombre de mots transmis pendant le mois, distinction faite des diverses catégories de télégrammes et compte tenu:

(779) a) éventuellement, de certaines taxes accessoires;

(780) b) du minimum de perception appliqué aux télégrammes CDE du régime extra-européen;

(781) c) du minimum de perception appliqué aux lettres-télégrammes et aux télé-

zarówno w ruchu europejskim jak i pozaeuropejskim.

(782) (2) Przy telegramach =CDE= współczynniki ustalone w artykule 10 § 4 mają zastosowanie do opłat obliczanych według pełnej taryfy, pomnożonych uprzednio przez ogólną liczbę wyrazów.

(783) § 2. Takśa, która służy za podstawę do podziału opłat, przypadających Zarządom, jest takśa wynikająca z prawidłowego zastosowania taryf ustalonych przez zainteresowane Zarządy, przyczem nie uwzględnia się omyłek, jakie mogłyby powstać przy taryfikacji.

(784) § 3. Liczba wyrazów, podana przez urząd nadawczy, służy za podstawę do obliczania takśy, z wyjątkiem przypadku, gdyby wskutek omyłek powstałych przy wydawaniu telegramu liczba wyrazów była sprostowana za wspólną zgodą urzędu nadawczego i urzędu z nim pracującego.

(785) § 4. Opłat dodatkowych z wyjątkiem tych, o których mowa w następnym ustępie, nie zamieszcza się w rachunkach. Również nie zamieszcza się w rachunkach opłat nie pobranych przez urząd oddawczy, a pobranych natomiast przez inny urząd. Ponadto nie zamieszcza się w rachunkach należności za płatne noty służbowe i za telegramy, za które opłata zgodnie z Regulaminem nie była pobrana przez urząd nadawczy lub urząd dosyłający. Wyjątki od tej zasady, zarówno w ruchu europejskim jak i pozaeuropejskim, są następujące:

(786) a) dodatkową opłatę za sprawdzenie telegramu zamieszcza się w rachunkach i dzieli między zainteresowane Zarządy odpowiednio do ich stawek normalnych;

(787) b) opłatę pobraną z góry za odpowiedź zamieszcza się w rachunkach i przekazuje w całości Zarządowi miejsca przeznaczenia telegramu z odpowiedzią zapłaconą. Co się tyczy należności za telegram opłacony w całości lub częściowo bonem na odpowiedź, należność tę zamieszcza się w rachunku i dzieli między zainteresowane Zarządy, jak gdyby należność uiszczono gotówką. Jednakże opłat za odpowiedzi zapłacone, o ile to są odpowiedzi na zapytania płatnych not służbowych (= ST =) nie zamieszcza się w rachunkach międzynarodowych; opłaty te, jak wogóle opłaty za płatne noty służbowe przypadają w całości Zarządowi, który te opłaty pobrał;

(788) c) opłaty należne za doręczenie przez posłańca i za dosłanie pocztą lotniczą zamieszcza się w rachunkach i przekazuje w całości Zarządowi, któremu podlega urząd telegraficzny, doręczający lub dosyłający telegram.

(789) § 5. (1) Gdy przy wymianie korespondencji zachodzi potrzeba zboczenia z drogi, która służyła za podstawę do zestawienia taryfy, wówczas pozostaje

grammes de félicitations des deux régimes.

(782) (2) Pour les télégrammes CDE, les coefficients fixés à l'article 10, § 4, sont appliqués aux taxes du tarif plein préalablement multipliées par le nombre total des mots.

(783) § 2. La taxe qui sert de base à la répartition entre administrations est celle qui résulte de l'application régulière des tarifs établis entre les administrations intéressées, sans qu'ils soit tenu compte des erreurs de taxation qui ont pu se produire.

(784) § 3. Le nombre de mots annoncé par le bureau d'origine sert de base à l'application de la taxe, sauf le cas où, par suite d'une erreur de transmission, il aurait été rectifié d'un commun accord entre le bureau d'origine et le bureau correspondant.

(785) § 4. Les taxes accessoires, à l'exception de celles qui font l'objet de l'alinéa suivant, sont exclues des comptes ainsi que les taxes non recouvrées par le bureau d'arrivée et perçues par un autre bureau. Sont également exclues des comptes les taxes relatives aux avis de service taxés et aux télégrammes dont la taxe, conformément aux dispositions du Règlement, n'a pas été encaissée par le bureau de départ ou le bureau de réexpédition. Cette règle comporte des exceptions suivantes, dans les deux régimes:

(786) a) la taxe spéciale afférente au collationnement des télégrammes est portée dans les comptes et répartie entre les administrations intéressées proportionnellement à leurs parts normales;

(787) b) la taxe perçue d'avance pour une réponse payée est portée dans les comptes et appartient intégralement à l'administration destinataire du telegramme avec réponse payée; quant à la taxe du telegramme payé en totalité ou en partie au moyen d'un bon de réponse, elle est comprise dans les comptes et répartie entre les administrations intéressées comme si cette taxe était payée en numéraire. Toutefois, les taxes des réponses payées, si ces réponses ont été demandées par avis de service taxé (= ST =), n'entrent pas dans les comptes internationaux; elles appartiennent intégralement, comme en général les taxes des avis de service, à l'administration qui les a perçues;

(788) c) les taxes afférentes aux transports par exprès et aux transports par avion sont portées dans les comptes et ces taxes reviennent intégralement à l'administration à laquelle appartient le bureau télégraphique d'arrivée.

(789) § 5. (1) Lorsque la transmission s'écarte de la voie qui a servi de base à l'établissement du tarif, la taxe restant disponible à partir du point où

stałą do dyspozycji resztę opłaty, poczynając od punktu zbieżności z drogi, dzieli się między Zarządy, przez których terytoria skierowano telegram, łącznie z Zarządem, który zboczył z drogi, oraz zainteresowane przedsiębiorstwa. Podział ten uskutecznia się w następujący sposób:

(790) a) stawki końcowe pozostają bez zmiany;

(791) b) stawki tranzytowe Zarządów i przedsiębiorstw prywatnych, które nie wiedzą o zbieżności z drogi, pozostają również bez zmiany;

(792) c) stawki tranzytowe Zarządów i przedsiębiorstw prywatnych, które wiedzą o zbieżności z drogi, zostają niższe proporcjonalnie w ten sposób, aby ogólna suma tych niższych stawek równała się ogólnej sumie stawek tranzytowych za tę część drogi normalnej.

(793) (2) Telegramy wyjątkowo wydane drogą telefoniczną zamieszcza się w rachunkach telegraficznych.

(794) (3) Powyższe przepisy mają również zastosowanie do telegramów wydanych drogą droższą z zachowaniem warunków podanych w artykule 48 § 2.

(795) (4) W przypadku wyżej przewidzianym żaden z Zarządów nie może z powodu zmiany drogi otrzymać opłaty wyższej niż ta, którąby otrzymał, gdyby telegram skierowano drogą przerwana. Jeżeli opłata za drogę istotnie wykorzystaną jest wyższa od opłaty, którąby Zarząd pobrał w warunkach normalnych, wówczas w ogólnej sumie stawek należy zamieścić opłatę normalną w celu proporcjonalnego podziału, jak powiedziano powyżej.

(796) § 6. Gdy w relacjach między dwoma ościennymi krajami telegramsy skierowano drogą okrężną, Zarząd, który je przyjął, zapisuje na debet Zarządu, który je wydał, stawki normalne według postanowień artykułu 85, o ile nie zawarto w tym względzie umowy odrębnej.

Artykuł 87.

Zestawianie rachunku według średnich danych w ruchu europejskim.

(797) § 1. W ruchu europejskim mogą Zarządy za wspólną zgodą wyrównywać rachunki na podstawie ilości telegramów, które przekroczyły granicę, przy czym uważa się, iż każdy telegram zawiera średnią liczbę wyrazów, wynikającą z obustronnie prowadzonych statystyk.

(798) § 2. W przypadku przewidzianym w § 1 uwzględnia się tylko telegramsy zwykłe, telegramsy pilne (każdy telegram pilny liczy się za dwa telegramsy) oraz odpowiedzi opłacone.

(799) § 3. Statystykę, która ma na celu ustalenie średniej liczby wyrazów w jednym telegramie, przeprowadza się dwukrotnie w ciągu roku w okresie dwudziestoosmiodniowym, a mianowicie: w ciągu dwudziestu ośmiu pierwszych dni miesiąca lutego

cette voie a été abandonnée est répartie entre les administrations qui ont concouru à la transmission du télégramme, y compris celle qui a effectué la déviation, et les exploitations privées intéressées. Cette répartition est à effectuer de la manière suivante:

(790) a) les taxes terminales restent telles quelles;

(791) b) les taxes de transit des administrations et des exploitations privées n'ayant pas connaissance de la déviation restent également inchangées;

(792) c) les taxes de transit des administrations et des exploitations privées ayant connaissance de la déviation sont diminuées proportionnellement, de façon que le total de ces taxes réduites soit égal au total des taxes de transit pour cette partie de la voie normale.

(793) (2) Les télégrammes transmis exceptionnellement par une voie téléphonique sont inclus dans la comptabilité télégraphique.

(794) (3) Les dispositions ci-dessus s'appliquent également aux télégrammes transmis par une voie plus coûteuse dans les conditions indiquées à l'article 48, § 2.

(795) (4) Dans ce dernier cas, aucune administration ne peut, du fait de la déviation, recevoir une taxe supérieure à celle qu'elle aurait reçue si le télégramme avait été transmis par la voie interrompue. Si la taxe de la voie réellement suivie est plus élevée, c'est la taxe qui aurait été perçue normalement qui doit entrer dans le total des taxes à partager au prorata, comme il est dit ci-dessus.

(796) § 6. Lorsque les télégrammes échangés entre pays limitrophes empruntent une voie détournée, l'administration qui reçoit les télégrammes débite celle qui les lui transmet du montant des taxes normales dans les conditions prévues par l'article 85, sauf arrangements spéciaux.

Article 87.

Etablissement des comptes, d'après des moyennes, dans le régime européen.

(797) § 1. Dans le régime européen, les administrations peuvent, d'un commun accord, régler les comptes d'après le nombre de télégrammes qui ont franchi la frontière, chaque télégramme étant considéré comme comprenant le nombre moyen de mots résultant des statistiques établies contradictoirement.

(798) § 2. Dans le cas prévu au § 1, il n'est tenu compte que des télégrammes ordinaires, des télégrammes urgents (chaque télégramme urgent comptant pour deux télégrammes) et des réponses payées.

(799) § 3. Les statistiques destinées à déterminer le nombre moyen de mots par télégramme portent sur une durée de deux fois vingt-huit jours, savoir: les vingt-huit premiers jours du mois de février et les vingt-huit premiers jours du mois d'août.

i w ciągu dwudziestu ośmiu pierwszych dni miesiąca sierpnia. Gdyby w jednym z tych okresów zaszedł jakiś nadzwyczajny wypadek, wówczas zainteresowane Zarządy mogą porozumieć się co do przeprowadzenia nowej statystyki w innym okresie.

(800) § 4. (1) W celu wyśredkowania średniej liczby wyrazów w jednym telegramie, dzieli się ogólną liczbę wyrazów wymienionych w każdej relacji w ciągu wskazanego wyżej okresu przez liczbę telegramów wymienionych w tych samych relacjach i w tym samym okresie czasu. W ten sam sposób ustala się średnią sumę wartości opłaconych odpowiedzi.

(801) § 4. (2) Wyśredkowane średnie zaokrągla się do setnych. Można wyśredkować je jako wspólne dla telegramów wymienionych w obu kierunkach lub też w każdym kierunku oddzielnie.

(802) § 5. Otrzymane w ten sposób średnie służą do zestawienia rachunków aż do następnej rewizji, której nie można przeprowadzać wcześniej niż po upływie przynajmniej dwu lat.

(803) § 6. W relacjach bezpośrednich urzędy wpisują codziennie liczbę wymienionych między sobą telegramów, uwzględniając podział telegramów według poszczególnych krajów.

(804) § 7. Mnożąc liczbę telegramów przez średnią liczbę wyrazów w telegramie, otrzymujemy ogólną liczbę wyrazów w danym miesiącu, którą znów należy pomnożyć przez liczbę odpowiadającą wysokości stawki końcowej lub tranzytowej. W ten sam sposób ustala się ogólną sumę opłat należnych za opłacone odpowiedzi.

(805) § 8. Przy takim systemie obliczania urzędy podają sobie codziennie liczbę telegramów wydanych poprzedniego dnia, z uwzględnieniem podziału według kategorii, wykazując równocześnie liczbę telegramów oznaczonych płatną wskazówką służbową $=RP_x =$.

(806) § 9. Jedynie tylko różnice, które przewyższają maximum ustalone przez oba zainteresowane Zarządy, podlegają obowiązkowemu sprawdzeniu. To maximum ustala się na podstawie normalnej liczby telegramów wymienionych w ciągu jednego miesiąca.

Artykuł 88.

Wymiana i sprawdzanie rachunków. Wypłata salda.

(807) § 1. Obustronne rachunki zestawia się co miesiąc. Miesięczne rachunki należy wymieniać przed upływem trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczą.

(808) § 2. Zawiadomienie o uznaniu rachunku lub przestanie odnośnych uwag należy skutecznie przed upływem szóstego miesiąca, następującego po miesiącu, którego rachunek dotyczy. Zarząd, który w tym czasie nie otrzymał żadnego sprostowania, uważa dany rachunek miesięczny za uznany bez zastrzeżeń.

(809) § 3. (1) Rachunki miesięczne zatwierdza się bez sprawdzania, jeżeli różnica między rachunkami

En cas d'événement exceptionnel survenu dans une des deux périodes précitées, les administrations intéressées peuvent s'entendre pour opérer un nouveau comptage à une époque différente.

(800) § 4. (1) Pour déterminer la moyenne du nombre des mots par télégramme, on divise le nombre total des mots échangés dans chaque relation par le nombre des télégrammes échangés pendant la période précitée et dans la même relation. On procède de même pour déterminer la valeur moyenne des réponses payées.

(801) (2) Ces moyennes sont arrondies à deux décimales. Elles peuvent être établies pour les télégrammes échangés dans les deux sens ou dans chaque sens séparément.

(802) § 5. Les moyennes ainsi obtenues servent à l'établissement des comptes jusqu'à revision; celle-ci ne doit pas être faite avant deux années au moins.

(803) § 6. Les bureaux en relation directe portent en compte, chaque jour, le nombre des télégrammes échangés, en divisant le trafic suivant les différents pays.

(804) § 7. En multipliant le nombre des télégrammes par le chiffre moyen du nombre de mots, on obtient, pour le mois considéré, le nombre total des mots, lequel doit alors être multiplié par le chiffre de la part de taxe terminale ou de transit correspondante. Il est procédé de même pour déterminer le montant des taxes pour réponses payées à créditer.

(805) § 8. Le cas échéant, les bureaux d'échange se communiquent chaque jour, par catégories, le nombre des télégrammes expédiés la veille, en indiquant également le nombre de télégrammes portant l'indication de service taxée $=RP_x =$.

(806) § 9. Doivent seules faire l'objet de vérifications, les différences supérieures à un maximum fixé d'accord entre les deux administrations intéressées. Ce maximum est déterminé d'après le nombre habituel des télégrammes échangés pendant un mois.

Article 88.

Echange et vérification des comptes, paiement des soldes.

(807) § 1. Les comptes réciproques sont dressés mensuellement et les comptes d'un mois doivent être échangés avant l'expiration du troisième mois qui suit celui auquel ces comptes se rapportent.

(808) § 2. La notification de l'acceptation d'un compte ou des observations y relatives, ont lieu avant l'expiration du sixième mois qui suit celui auquel ce compte se rapporte. L'administration qui n'a reçu, dans cet intervalle, aucune observation rectificative considère le compte mensuel comme admis de plein droit.

(809) § 3. (1) Les comptes mensuels sont admis sans revision quand la différence entre les

zestawionemi przez oba zainteresowane Zarządy nie przewyższa dwudziestu pięciu franków (25 fr.) lub nie przekracza 1% od sumy rachunku Zarządu będącego wierzycielem, o ile wysokość tego rachunku nie przekracza sumy stu tysięcy franków (100.000 fr.). Gdy natomiast rachunek wystawiony przez Zarząd będący wierzycielem przekracza sumę stu tysięcy franków (100.000 fr.), wówczas różnica nie może przewyższać sumy wynoszącej łącznie:

1-o 1% od pierwszych stu tysięcy franków (100.000 fr.);

2-o 0,5% od pozostałej sumy rachunku.

(810) (2) Rozpoczęte sprawdzanie rachunku wstrzymuje się z chwilą, gdy w drodze wzajemnych wyjaśnień między obu zainteresowanemi Zarządami różnica została zmniejszona do wartości nieprzekraczającej maximum ustalonego w pierwszym ustępie niniejszego paragrafu.

(811) § 4. (1) Natychmiast po zatwierdzeniu rachunków za ostatni miesiąc danego kwartału, o ile zainteresowane Zarządy nie umówiły się inaczej, Zarząd będący wierzycielem wystawia rachunek kwartalny, uwidacznia jego saldo z trzech miesięcy kwartału i przesyła go w dwu egzemplarzach Zarządowi dłużnemu, który po sprawdzeniu rachunku zwraca jeden egzemplarz opatrzony klauzulą przyjęcia.

(812) (2) Gdy zatwierdzenie któregośkolwiek z rachunków miesięcznych danego kwartału nie nastąpiło przed upływem szóstego miesiąca, następującego po odnośnym kwartale obrachunkowym, Zarząd będący wierzycielem ma prawo wystawić rachunek kwartalny w celu prowizorycznego wyrównania należności. Wyrównanie tego rachunku obowiązuje Zarząd dłużny z zachowaniem zasad ustalonych w § 5.

(813) (3) Sprostowania uznane w następstwie za konieczne wpisuje się do jednego z następnych rachunków kwartalnych.

(814) § 5. Rachunek kwartalny winien być sprawdzony, a należność uregulowana w ciągu sześciu tygodni od dnia otrzymania rachunku przez Zarząd dłużny. Po upływie tego terminu sumy należne jednemu Zarządowi od drugiego podlegają oprocentowaniu w stosunku 6% rocznie, poczynszy od następnego dnia po wygaśnięciu wspomnianego terminu.

(815) § 6. (1) O ile nie nastąpiło odrębne porozumienie, saldo rachunku kwartalnego winno być zapłacone przez Zarząd dłużny Zarządowi będącemu wierzycielem w zlocie lub zapomocą czeków albo przekazów płatnych na okaziciela, wystawionych na sumę równą wartości salda wyrażonego we frankach złotych.

(816) (2) W razie zapłaty zapomocą czeku lub przekazu, tytuły te wystawia się w walucie kraju, którego centralny bank emisyjny lub inna urzędowa instytucja emisyjna kupuje i sprzedaje złoto lub dewizy złote za walutę krajową, według urzędowego kursu lub na mocy umowy z rządem.

(817) (3) O ile waluty kilku krajów odpowiadają tym warunkom, pozostawia się uznaniu Zarządu będącego wierzycielem wybór waluty, która mu odpo-

comptes dressés par les deux administrations intéressées n'est pas supérieure à vingt-cinq francs (25 fr.) ou ne dépasse pas 1 p. 100 du compte de l'administration créditrice, pourvu que le montant de ce compte ne soit pas supérieur à cent mille francs (100 000 fr.); lorsque le montant du compte dressé par l'administration créditrice est supérieur à cent mille francs (100 000 fr.), la différence ne doit pas dépasser une somme totale comprenant:

1° 1 p. 100 des premiers cent mille francs (100 000 fr.);

2° 0,5 p. 100 du surplus du montant du compte.

(810) (2) Une revision commencée est arrêtée dès que, à la suite d'échanges d'observations entre les deux administrations intéressées, la différence a été ramenée à une valeur ne dépassant pas le maximum fixé par le premier alinéa.

(811) § 4. (1) Immédiatement après l'acceptation des comptes afférents au dernier mois d'un trimestre, un compte trimestriel, faisant ressortir le solde pour l'ensemble des trois mois du trimestre, est, sauf arrangement contraire entre les deux administrations intéressées, dressé par l'administration créditrice et transmis en deux exemplaires à l'administration débitrice, qui, après vérification, renvoie l'un des deux exemplaires revêtu de son acceptation.

(812) (2) A défaut d'acceptation de l'un ou l'autre des comptes mensuels d'un même trimestre avant l'expiration du sixième mois qui suit le trimestre auquel ces comptes se rapportent, le compte trimestriel peut, néanmoins, être dressé par l'administration créditrice, en vue d'une liquidation provisoire, qui devient obligatoire pour l'administration débitrice, dans les conditions fixées par le § 5.

(813) (3) Les rectifications reconnues ultérieurement nécessaires sont comprises dans une liquidation trimestrielle subséquente.

(814) § 5. Le compte trimestriel doit être vérifié et le montant doit en être payé dans un délai de six semaines à dater du jour où l'administration débitrice l'a reçu. Passé ce délai, les sommes dues à une administration par une autre sont productives d'intérêts à raison de 6 p. 100 par an, à dater du lendemain du jour d'expiration dudit délai.

(815) § 6. (1) Sauf entente contraire, le solde du compte trimestriel est payé par l'administration débitrice à l'administration créditrice, en or ou au moyen de chèques ou de traites payables à vue et établis pour un montant équivalant à la valeur du solde exprimé en francs-or.

(816) (2) En cas de paiement au moyen de chèques ou de traites, ces titres sont établis en monnaie d'un pays où la banque centrale d'émission ou une autre institution officielle d'émission achète et vend de l'or ou des devises-or contre la monnaie nationale, à des taux fixes déterminés par la loi ou en vertu d'un arrangement avec le gouvernement.

(817) (3) Si les monnaies de plusieurs pays répondent à ces conditions, il appartient à l'administration créditrice de désigner la monnaie qui lui

wiada najbardziej. Przerachowanie uskutecznia się według parytetu waluty złotej.

(818) (4) Jeżeli waluta kraju będącego wierzycielem nie odpowiada warunkom, ustalonym w ustępie (2), a to za wzajemnem porozumieniem się w tej sprawie obu krajów, czeki lub przekazy mogą być również wystawione w walucie kraju będącego wierzycielem. W takim razie saldo przelicza się według równi waluty złotej na walutę kraju, odpowiadającego powyższemu warunkom. Otrzymany wynik przelicza się następnie na walutę kraju dłużnego, a z tej na walutę kraju będącego wierzycielem według kursu giełdy stołecznej lub jednego z miast handlowych kraju dłużnego w dniu wydania zlecenia na zakup czeku lub przekazu.

(819) § 7. Koszty połączone z uskutecznieniem wpłaty ponosi Zarząd dłużny.

ROZDZIAŁ XXIX.

MATERJAŁ ARCHIWALNY.

Artykuł 89.

Okres przechowywania materiału archiwalnego.

(820) Oryginały telegramów i dotyczące dokumenty posiadane przez Zarządy przechowuje się z zastosowaniem wszelkich środków ostrożności, koniecznych ze względu na zachowanie tajemnicy korespondencji, aż do wyrównania odnośnych rachunków, a w każdym razie co najmniej w ciągu dziesięciu miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu nadania telegramu.

Artykuł 90.

Podawanie do wiadomości treści pierwopisu telegramów. Wydawanie odpisów telegramów.

(821) § 1. (1) Poza wyjątkami przewidzianymi art. 24 § 2 Konwencji, pierwopisy (oryginały) telegramów lub ich odpisy (kopje) mogą być podane do wiadomości tylko nadawcy lub adresatowi, po stwierdzeniu ich tożsamości, lub pełnomocnikowi nadawcy albo adresata.

(822) (2) Z tego tytułu może być pobierana opłata nie przewyższająca jednego franka (1 fr.).

(823) § 2. W ciągu okresu ustalonego dla przechowywania materiału archiwalnego nadawca i adresat telegramu lub ich pełnomocnik mają prawo żądać wydania im odpowiednio zaświadczonych odpisów albo fotografii:

- a) oryginału telegramu;
- b) odbitki urzędu oddawczego, jeżeli ta odbitka lub jej duplikat zostały przechowane przez Zarząd miejsca przeznaczenia.

(824) § 3. (1) Za każdy odpis, wydany zgodnie z niniejszym artykułem, pobiera się stałą opłatę w wysokości jednego franka pięćdziesięciu centymów (1 fr. 50) za odpis każdego telegramu, który nie przekracza 100 wyrazów. Za każde dalsze 50 wyrazów lub ich część pobiera się pięćdziesiąt centymów (0 fr. 50).

convient. La conversion est faite au pair des monnaies d'or.

(818) (4) Dans le cas où la monnaie d'un pays créateur ne répond pas aux conditions prévues à l'alinéa (2), et si les deux pays se sont mis d'accord à ce sujet, les chèques ou traites peuvent aussi être exprimés en monnaie du pays créateur. Dans ce cas, le solde est converti au pair des monnaies d'or en monnaie d'un pays répondant aux conditions susvisées. Le résultat obtenu est ensuite converti dans la monnaie du pays débiteur, et de celle-ci dans la monnaie du pays créateur, au cours de la bourse de la capitale ou d'une place commerciale du pays débiteur au jour de la remise de l'ordre d'achat du chèque ou de la traite.

(819) § 7. Les frais de paiement sont supportés par l'administration débitrice.

CHAPITRE XXIX.

ARCHIVES.

Article 89.

Délais de conservation des archives.

(820) Les originaux des télégrammes et les documents y relatifs, retenus par les administrations, sont conservés jusqu'à la liquidation des comptes qui s'y rapportent, et, en tout cas, au moins pendant dix mois, à compter du mois qui suit le mois de dépôt du télégramme, avec toutes les précautions nécessaires au point de vue du secret.

Article 90.

Communication des originaux des télégrammes. Délivrance de copies des télégrammes.

(821) § 1. (1) Sauf les exceptions prévues à l'article 24, § 2, de la Convention, les originaux ou les copies des télégrammes ne peuvent être communiquées qu'à l'expéditeur ou au destinataire, après constatation de leur identité, ou bien au fondé de pouvoirs de l'un d'eux.

(822) (2) Une taxe maximum de un franc (1 fr.) peut être perçue pour cette communication.

(823) § 2. Dans le délai minimum fixé pour la conservation des archives, l'expéditeur et le destinataire d'un télégramme ou leurs fondés de pouvoirs ont le droit de se faire délivrer des copies, certifiées conformes, ou des photographies:

- a) de ce télégramme;
- b) de la copie d'arrivée, si cette copie ou un double de celle-ci a été conservé par l'administration de destination.

(824) § 3. (1) Il est perçu, pour toute copie délivrée conformément au présent article, un droit fixe de un franc cinquante centimes (1 fr. 50) par télégramme ne dépassant pas 100 mots. Au delà de 100 mots, ce droit est augmenté de cinquante centimes (0 fr. 50) par série ou fraction de série de 50 mots.

- (825) (2) Cene fotografii oryginału telegramu lub odbitki doręczanej adresatowi ustala Zarząd, który wydaje taką fotografię
- (824) § 4. Zarządy obowiązane są do podania do wiadomości treści telegramów, udzielenia odpisów lub fotografii tychże dopiero wówczas, gdy nadawca, adresat albo ich pełnomocnik udziela wskazówek, koniecznych do odszukania telegramu, o który im chodzi.

ROZDZIAŁ XXX.

BIURO ZWIĄZKU. KOMUNIKATY WZAJEMNE. MIĘDZYNARODOWY KOMITET DORADCZY DO SPRAW KOMUNIKACJI TELEGRAFICZNEJ (C C I. T.).

Artykuł 91.

Budżet Biura Związku.

- (827) (1) Ogólne koszty utrzymania Biura Związku w zakresie spraw komunikacji telegraficznej i telefonicznej nie mogą przekraczać rocznie sumy dwustu tysięcy franków złotych (200.000 fr.).
- (828) (2) Jednakże, o ile w ciągu roku zajdzie konieczność wyjątkowego zwiększenia wydatków na wydawnictwa lub dokumenty, które to wydatki nie zostaną pokryte w tym samym roku, upoważnia się Biuro Związku, wyjątkowo w takim wypadku, do przekroczenia przewidzianej sumy maksymalnej kredytu, pod warunkiem, że maksymalna suma wydatków w roku następnym będzie zmniejszona o sumę równą poprzedniej nadwyżce.
- (829) (3) W okresie między dwiema konferencjami suma dwustu tysięcy franków złotych (200.000 fr.) może w następstwie ulegać zmianie za zgodą wszystkich umawiających się Stron.

Artykuł 92.

Stosunki wzajemne Zarządów za pośrednictwem Biura Związku.

- (830) § 1. Zarządy należące do Związku przesyłają sobie wzajemnie główne dane, dotyczące ich wewnętrznej organizacji, oraz komunikują sobie o ważnych ulepszeniach, które wprowadziły u siebie.
- (831) § 2. Zasadniczo, tego rodzaju notyfikacje uskutecznią się za pośrednictwem Biura Związku.
- (832) § 3. Zarządy przesyłają do Biura Związku pocztą, w listach opłaconych, lub w pilnych wypadkach — telegraficznie, doniesienia dotyczące zestawienia i zmian taryfy krajowej i międzynarodowej, otwarcia nowej komunikacji, zniesienia dotychczasowej, o ile ona ma znaczenie dla ruchu międzynarodowego, wreszcie doniesienia o otwieraniu i zamykaniu urzędów i zmianach służbowych w urzędach. Wydawane w tych sprawach zarządzenia drukowane lub pisane nadsyłają Zarządy do Biura Związku bądź w dniu ich wydania, bądź najpóźniej w pierwszym dniu następnego miesiąca.

- (825) (2) Le prix des photographies d'originaux ou de copies est fixé par l'administration qui délivre ces photographies.

(826) § 4. Les administrations ne sont tenues de donner communication, copie ou photographie des pièces désignées ci-dessus que si les expéditeurs, les destinataires ou leurs ayants droit fournissent les indications nécessaires pour trouver les télégrammes auxquels se rapportent leurs demandes.

CHAPITRE XXX.

BUREAU DE L'UNION. COMMUNICATION RÉCIPROQUES. COMITÉ CONSULTATIF INTERNATIONAL TELEGRAPHIQUE (C.C.I.T.).

Article 91.

Frais du Bureau de l'Union.

- (827) (1) Les frais communs du Bureau de l'Union, pour les services télégraphique et téléphonique, ne doivent pas dépasser, par année, la somme de deux cent mille francs-or (200 000 fr.).
- (828) (2) Toutefois, si une dépense exceptionnellement élevée en imprimés ou documents se présente au cours d'une année, sans que les recettes correspondantes soient encaissées pendant la même année, le Bureau est autorisé, exclusivement dans ce cas, à dépasser le crédit maximum prévu, sous la réserve que le maximum du crédit pour l'année suivante sera réduit d'un montant égal à l'excédent susvisé.
- (829) (3) La somme de deux cent mille francs-or (200 000 fr.) pourra être modifiée entre deux conférences du consentement de toutes les Parties contractantes.

Article 92.

Relations des administrations entre elles par l'intermédiaire du Bureau de l'Union.

- (830) § 1. Les administrations de l'Union se transmettent réciproquement les documents essentiels relatifs à leur organisation intérieure et se communiquent les perfectionnements importants qu'elles viendraient à y introduire.
- (831) § 2. En règle générale, ces notifications sont faites par l'intermédiaire du Bureau de l'Union.
- (832) § 3. Lesdites administrations envoient au Bureau de l'Union, par la poste, par lettre affranchie, ou en cas d'urgence par télégramme, la notification de toutes les mesures relatives à la composition et aux changements de tarifs intérieurs et internationaux, à l'ouverture de voies de communication nouvelles et à la suppression de voies existantes en tant que ces voies intéressent le service international, enfin aux ouvertures, suppressions et modifications de service des bureaux. Les documents imprimés ou autographiés à ce sujet par les administrations sont expédiés au Bureau de l'Union, soit à la date de leur distribution, soit, au plus tard, le premier jour du mois qui suit cette date.

(833) § 4. Zarządy ponadto zawiadamiają telegraficznie Biuro Związku o każdej przerwie i o każdym przywróceniu międzynarodowej komunikacji telegraficznej.

(834) § 5. Zarządy nadsyłają również do Biura Związku z początkiem każdego roku możliwie dokładne wykazy statystyczne, sporządzane według wskazówek tegoż Biura, które rozsyła w tym celu zupełnie gotowe formularze.

(835) § 6. Zarządy dostarczają również Biuru Związku po dwa egzemplarze wszelkich własnych wydawnictw, które zdaniem Zarządów mogłyby zainteresować inne Zarządy należące do Związku.

(833) § 4. Lesdites administrations lui envoient, en outre, par télégraphe, avis de toutes les interruptions ou rétablissements des communications qui affectent la correspondance internationale.

(834) § 5. Elles lui font parvenir, au commencement de chaque année, des tableaux statistiques dressés, aussi complètement que possible, d'après les indications du Bureau de l'Union, qui distribue, à cet effet, des formulaires tout préparés.

(835) § 6. Elles adressent également au Bureau de l'Union deux exemplaires des publications diverses qu'elles font paraître et qu'elles jugent susceptibles d'intéresser les autres administrations de l'Union.

Artykuł 93.

Czynności Biura Związku.

(836) § 1. Biuro Związku zestawia i ogłasza taryfy. Udziela Zarządom we właściwym czasie wszelkich dotyczących wyjaśnień, a w szczególności tych, które określono w artykule 92 § 3. W przypadkach pilnych, które zostały przewidziane w artykule 92 § 4, komunikaty przesyła się drogą telegraficzną. Notyfikacjom dotyczącym zmian taryfowych nadaje Biuro Związku wymaganą postać, aby mogły być niezwłocznie zamieszczone w treści tabel taryfowych.

(837) § 2. Biuro Związku sporządza statystykę ogólną.

(838) § 3. Biuro Związku sporządza, ogłasza i periodycznie sprawdza urzędowe mapy międzynarodowych połączeń telekomunikacyjnych.

(839) § 4. (1) Biuro Związku sporządza i wydaje międzynarodowy Spis urzędów telegraficznych, łącznie z lądowymi stacjami radiotelegraficznymi, jak również periodyczne dodatki do tego wydawnictwa, podając w nich uzupełnienia i zmiany, które należy poczynić w Spisie.

(840) (2) Dla zapewnienia temu Spisowi jak największej dokładności, Zarządy obowiązane są podawać przy nazwach urzędów nazwę prowincji (departament, komitat, stan związkowy, kanton, i t. d.) w celu zamieszczenia tych danych po nazwie kraju, w drugiej kolumnie Spisu. Jedynie tylko Zarządy małych krajów zwolnione są od tego obowiązku.

(841) § 5. Biuro Związku ponadto wydaje Spis połączeń radiokomunikacyjnych między punktami stałymi.

(842) § 6. Drukowane przez Biuro Związku wydawnictwa rozsyła się Zarządom należącym do Związku w ilości odpowiadającej liczbie opłaconych przez nie jednostek, według artykułu 17 Konwencji. Egzemplarze dodatkowe, zamawiane przez Zarządy, sprzedawane są im oddzielnie po cenie kosztu. W ten sam sposób nabywają wydawnictwa Biura Związku Zarządy państw nienależących do Związku oraz przedsiębiorstwa prywatne.

(843) § 7. Zamówienia tego rodzaju należy nadsyłać tylko raz jeden aż do nowego ogłoszenia i w ta-

Article 93.

Travaux du Bureau de l'Union.

(836) § 1. Le Bureau de l'Union coordonne et publie le tarif. Il communique aux administrations, en temps utile, tous les renseignements y relatifs, en particulier ceux qui sont spécifiés à l'article 92, § 3. S'il y a urgence, ces communications sont transmises par la voie télégraphique, notamment dans les cas prévus par l'article 92, § 4. Dans les notifications relatives aux changements de tarifs, il donne à ces communications la forme voulue pour que ces changements puissent être immédiatement introduits dans le texte des tableaux des taxes.

(837) § 2. Le Bureau de l'Union dresse une statistique générale.

(838) § 3. Il dresse et publie des cartes officielles des voies de télécommunication internationales et les revise périodiquement.

(839) § 4. (1) Il établit et publie une nomenclature des bureaux télégraphiques ouverts au service international, y compris les stations terrestres radiotélégraphiques, ainsi que des annexes périodiques à ce document, faisant connaître les additions et modifications qui doivent y être apportées.

(840) (2) En vue d'assurer l'exactitude des données de cette nomenclature, les administrations sont tenues d'indiquer au Bureau de l'Union, en même temps que les noms de leurs bureaux, le nom de la subdivision territoriale (département, comitat, Etat fédéral, canton, etc.) pour insertion après le nom du pays, dans la deuxième colonne de la nomenclature. Seules les administrations des petits pays sont dispensées de cette obligation.

(841) § 5. Le Bureau de l'Union publie, en outre, une nomenclature des voies de radiocommunication entre points fixes.

(842) § 6. Les documents imprimés par le Bureau de l'Union sont distribués aux administrations de l'Union dans la proportion du nombre d'unités contributives, d'après l'article 17 de la Convention. Les documents supplémentaires que réclameraient les administrations sont payés à part d'après leur prix de revient. Il en est de même des documents demandés par les administrations des pays ne faisant pas partie de l'Union et par les exploitations privées.

(843) § 7. Les demandes de cette nature doivent être formulées une fois pour toutes, jusqu'à

kim terminie, aby Biuro Związku miało czas na uregulowanie nakładu wydawnictwa.

Artykuł 94.

Międzynarodowy Komitet Doradczy do Spraw Komunikacji Telegraficznej (C. C. I. T.).

(844) § 1. Międzynarodowy Komitet Doradczy do Spraw Komunikacji Telegraficznej (C. C. I. T.) ma za zadanie badać zagadnienia techniczne oraz zagadnienia dotyczące sposobu eksploatacji połączeń telegraficznych w ruchu międzynarodowym, przekazywane mu przez Zarządy i przedsiębiorstwa prywatne.

(845) § 2. (1) Międzynarodowy Komitet Doradczy składa się z rzeczoznawców Zarządów i przedsiębiorstw prywatnych, które wyraziły życzenie brania udziału w jego pracach i zobowiązały się do pokrywania w równej części wspólnych kosztów związanych ze zjazdem Komitetu. Zgłoszenia należy nadsyłać do Zarządu kraju, w którym się odbyła ostatnia konferencja administracyjna.

(846) (2) Wydatki osobiste rzeczoznawców pokrywają delegujące ich Zarządy lub przedsiębiorstwa prywatne.

(847) § 3. Zjazdy Komitetu (C. C. I. T.) odbywają się zasadniczo co dwa lata. Jednakże na życzenie dziesięciu uczestniczących Zarządów przypadający kolejno Zjazd może być przyspieszony lub odroczony przez zwalający go Zarząd, jeżeli to będzie usprawiedliwione ilością lub rodzajem zagadnień podlegających badaniu.

(848) § 4. (1) Języki i sposób głosowania używane na walnych zebraniach, w komisjach i podkomisjach, odpowiadają językom przyjętym na ostatniej konferencji pełnomocników lub konferencji administracyjnej.

(849) (2) Jednakże, jeżeli dany kraj nie jest reprezentowany przez Zarząd, rzeczoznawcy przedsiębiorstw prywatnych tego kraju mają łącznie, bez względu na liczbę członków, prawo jednego tylko głosu decydującego.

(850) § 5. Dyrektor Biura Związku lub jego przedstawiciel i przedstawiciele innych Międzynarodowych Komitetów Doradczych (C. C. I. F. i C. C. I. R.) mają prawo uczestniczenia w zebraniach C. C. I. T. z głosem doradczym.

(851) § 6. Ustrój wewnętrzny C. C. I. T. opiera się na postanowieniach zamieszczonych w załączniku 2 do niniejszego Regulaminu.

ROZDZIAŁ XXXI.

PRZYSTAPIENIE DO ZWIĄZKU. STOSUNEK DO ZARZĄDÓW, KTÓRE NIE NALEŻĄ DO ZWIĄZKU.

Artykuł 95.

Odmowa stosowania taryf opartych na Konwencji.

(852) W razie przystąpienia nowowstępujących Zarządów do Związku, w myśl artykułu 4 Konwencji, Zarządy umawiających się krajów mogą odmówić

nouvel avis et de manière à donner au Bureau de l'Union le temps de régler le tirage en conséquence.

Article 94.

Comité consultatif international télégraphique (C. C. I. T.).

(844) § 1. Un comité consultatif international télégraphique (C. C. I. T.) est chargé d'étudier les questions techniques et celles relatives aux méthodes d'exploitation des voies de communication qui intéressent la télégraphie internationale, et qui lui sont soumises par les administrations et les exploitations privées.

(845) § 2. (1) Il est formé d'experts des administrations et des exploitations privées, qui déclarent vouloir participer à ses travaux et qui s'engagent à contribuer, par parts égales, aux frais communs de ses réunions. La déclaration est adressée à l'administration du pays où a été tenue la dernière conférence administrative.

(846) (2) Les dépenses personnelles des experts de chaque administration ou exploitation privée sont supportées par celles-ci.

(847) § 3. En principe, les réunions du C. C. I. T. ont lieu de deux en deux ans. Cependant, une réunion fixée peut être avancée ou ajournée par l'administration qui l'a convoquée, sur demande de dix administrations participantes, si le nombre et la nature des questions à examiner le justifient.

(848) § 4. (1) Les langues et le mode de votation employés dans les assemblées plénières, commissions et sous-commissions, sont ceux adoptés par la dernière conférence de plénipotentiaires ou administrative.

(849) (2) Toutefois, lorsqu'un pays n'est pas représenté par une administration, les experts des exploitations privées de ce pays disposent, pour leur ensemble et quel que soit leur nombre, d'une seule voix délibérative.

(850) § 5. Le directeur du Bureau de l'Union ou son représentant et les représentants des autres comités consultatifs internationaux, C. C. I. F. et C. C. I. R., ont le droit de participer avec voix consultative aux réunions du C. C. I. T.

(851) § 6. L'organisation intérieure du C. C. I. T. est régie par les dispositions de l'annexe n-0 2 au présent Règlement.

CHAPITRE XXXI.

ADHÉSIONS. RELATIONS AVEC LES ADMINISTRATIONS NON ADHÉRENTES.

Article 95.

Refus d'appliquer les tarifs conventionnels.

(852) Dans le cas des adhésions prévues par l'article 4 de la Convention, les administrations des gouvernements contractants peuvent refuser le bé-

nowowstępującemu przywileju korzystania ze swoich taryf opartych na Konwencji, w razie gdyby nowowstępujący Zarząd nie chciał podporządkować swych własnych taryf taryfom zainteresowanych krajów.

Artykuł 96.

Postanowienia, dotyczące przedsiębiorstw prywatnych.

(853) § 1. Prywatne przedsiębiorstwa telegraficzne, czynne w granicach jednego lub kilku umawiających się krajów i biorące udział w ruchu międzynarodowym, uważane są z punktu widzenia tego ruchu jako stanowiące nierozdzieloną część sieci telegraficznej tych krajów.

(854) § 2. Inne prywatne przedsiębiorstwa telegraficzne dopuszczone są do przywilejów zastrzeżonych Konwencją i niniejszym Regulaminem na podstawie notyfikacji kraju, który udzielił im koncesji na eksploatację, pod warunkiem podporządkowania się wszystkim obowiązującym klauzulom Konwencji i Regulaminu. Powyższa notyfikacja winna być załatwiona według artykułów 3 i 4 Konwencji.

(855) § 3. To podporządkowanie się winno być narzucone przedsiębiorstwom prywatnym, które łączą między sobą dwa lub kilka umawiających się krajów, o tyle, o ile w akcie koncesyjnym zobowiązały się one pod tym względem podporządkowywać zarządzeniom wydanym przez kraj, który udzielił koncesji.

(856) § 4. Przedsiębiorstwa prywatne, które zwracają się do któregośkolwiek z umawiających się Krajów z prośbą o zezwolenie na przyłączenie swej sieci telekomunikacyjnej do sieci danego kraju, mogą otrzymać to zezwolenie tylko po formalnem zobowiązaniu się, że ich stawki taryfowe będą zaaprobowane przez kraj udzielający im koncesji oraz, że żadne zmiany taryfowe nie będą wprowadzone bez uprzedniej notyfikacji w Biurze Związku i że zmiany te zaczną obowiązywać dopiero po upływie terminu przewidzianego artykułem 29.

(857) § 5. Zastrzeżenie, o którym mowa w artykule 95, stosuje się również i do przedsiębiorstw prywatnych.

Artykuł 97.

Stosunki telegraficzne z krajami, które nie należą do Związku.

(858) § 1. Jeżeli stosunki telegraficzne nawiązuje się z krajami nienależącymi do Związku lub z przedsiębiorstwami prywatnymi, które zupełnie nie podporządkowały się obowiązującym postanowieniom niniejszego Regulaminu, postanowienia jego nadal należy stosować bez zmiany przy wymianie korespondencji na odcinkach przebiegających przez terytorja umawiających się krajów, oraz tych, które przystąpiły do Związku.

(859) § 2. Zainteresowane Zarządy ustalają opłaty, obowiązujące na ich własnych odcinkach. Te

néfica de leurs tarifs conventionnels aux administrations qui demanderaient à adhérer sans conformer elles-mêmes leurs tarifs à ceux des pays intéressés.

Article 96.

Stipulations concernant les exploitations privées.

(853) § 1. Les exploitations privées qui fonctionnent dans les limites d'un ou de plusieurs pays contractants, avec participation au service international, sont considérées, au point de vue de ce service, comme faisant partie intégrante du réseau téléphonique de ces pays.

(854) § 2. Les autres exploitations privées sont admises aux avantages stipulés par la Convention et par le présent Règlement, moyennant adhésion à toutes leurs clauses obligatoires et sur la notification du pays qui a concédé ou autorisé l'exploitation. Cette notification a lieu conformément aux articles 3 et 4 de la Convention.

(855) § 3. Cette adhésion doit être imposée aux exploitations privées qui relient entre eux deux ou plusieurs des pays contractants, pour autant qu'elles soient engagées par leur contrat de concession à se soumettre, sous ce rapport, aux obligations prescrites par le pays qui a accordé la concession.

(856) § 4. Les exploitations privées qui demandent à l'un quelconque des pays contractants l'autorisation de relier leurs voies de télécommunication au réseau de ce pays, ne l'obtiennent que sur l'engagement formel de soumettre le taux de leurs tarifs à l'approbation du pays accordant la concession et de n'appliquer une modification de tarif qu'à la suite d'une notification du Bureau de l'Union, laquelle n'est exécutoire qu'après le délai prévu à l'article 29.

(857) § 5. La réserve qui fait l'objet de l'article 95 est applicable aux exploitations susmentionnées.

Article 97.

Relations avec les pays non adhérents.

(858) § 1. Lorsque les relations télégraphiques sont ouvertes avec des pays non adhérents ou avec des exploitations privées qui n'auraient point adhéré aux dispositions obligatoires du présent Règlement, ces dispositions sont invariablement appliquées aux correspondances dans la partie de leur parcours qui emprunte le territoire des pays contractants ou adhérents.

(859) § 2. Les administrations intéressées fixent la taxe applicable à cette partie du parcours.

opłaty, ustalone w myśl artykułu 28, dodaje się do opłat Zarządów nienależących do Związku.

Cette taxe, déterminée dans les limites de l'article 28, est ajoutée à celle des administrations non participantes.

ROZDZIAŁ XXXII.

CHAPITRE XXXII.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

DISPOSITION FINALE.

Artykuł 98.

Article 98.

Wejście w życie Regulaminu.

Mise en vigueur du Règlement.

(850) Niniejszy Regulamin wchodzi w życie z dniem pierwszego stycznia tysiąc dziewięćset trzydziestego czwartego roku.

(860) Le présent Règlement entrera en vigueur le premier janvier mil neuf cent trente-quatre.

Na dowód czego, odpowiedni Pełnomocnicy podpisali niniejszy Regulamin w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwum Rządu Hiszpanji, a którego odpis będzie wręczony każdemu Rządowi.

En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé ce Règlement en un exemplaire qui restera déposé aux archives du Gouvernement de l'Espagne et dont une copie sera remise à chaque gouvernement.

Sporządzono w Madrycie, dnia 10 grudnia 1932 r.

Fait à Madrid, le 10 décembre 1932.

ZA ZWIĄZEK AFRYKI POŁUDNIOWEJ:

H. J. Lenton
A. R. Mc Lachlan

POUR L'UNION DE L'AFRIQUE DU SUD:

H. J. Lenton
A. R. Mc Lachlan

ZA NIEMCY:

Herman Giess
Dr. Ing. Hans Steidle
Martin Feuerhahn
Siegfried Mey

POUR L'ALLEMAGNE:

Hermann Giess
Dr. Ing. Hans Steidle
Martin Feuerhahn
Siegfried Mey

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYŃSKĄ:

Dr. Garcia Mansilla
R. Correa Luna
Luis S. Castiñeiras
M. Saenz Briones

POUR LA RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

D. Garcia - Mansilla
R. Correa Luna
Luis S. Castiñeiras
M. Saenz Briones

ZA FEDERACJĘ AUSTRALIJSKĄ:

J. M. Crawford

POUR LA FÉDÉRATION AUSTRALIENNE:

J. M. Crawford

ZA AUSTRJĘ:

Dr. Rudolf Oestreicher
Ing. H. Pfeuffer

POUR L'AUTRICHE:

Dr. Rudolf Oestreicher
Ing. H. Pfeuffer

ZA BELGJĘ:

B. Maus
J. F. G. Lambert

POUR LA BELGIQUE:

B. Maus
J. F. G. Lambert

ZA BOLIWIJĘ:

Jorge Sáenz

POUR LA BOLIVIE:

Jorge Sáenz

ZA BRAZYLIJĘ:

Luis Guimarães

POUR LE BRÉSIL:

Luis Guimarães

ZA CHILI:

E. Bermúdez

POUR LE CHILI:

E. Bermúdez

ZA CHINY:

Lingoh Wang

POUR LA CHINE:

Lingoh Wang

ZA PAŃSTWO WATYKAŃSKIE:

Giuseppe Gianfranceschi

POUR L'ÉTAT DE LA CITÉ DU VATICAN:

Giuseppe Gianfranceschi

ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIJĘ:

José Joaquín Casas
Alberio Sánchez de Iriarte
W. Mac Lellan

POUR LA RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:

José Joaquín Casas
Alberto Sánchez de Iriarte
W. Mac Lellan

ZA KOLONJE:

Wybrzeże Francuskie Somali, Gujana Francuska, Indochiny Francuskie, Madagaskar, Nowa Kaledonia, Senegal:
Carour

ZA KOLONJE PORTUGALSKE:

Ernesto Julio Navarro
Arnaldo de Paiva Carvalho
Jose Mendes de Vasconcello Guimarães
Mario Corrêa Barata da Cruz

ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:

G. Keller

ZA KONGO BELGIJSKIE:

F. Tondeur

ZA COSTA-RICA:

A. Martin Lanuza

ZA KUBE:

Manuel Pichardo
(Manuel S.)

ZA CURAÇAO I SURINAM:

G. Schotel
Hoogewooring

ZA CYRENAIKE:

G. Gnome
Francesco della Porta

ZA DANJE:

Kay Christiansen
Gredsted

ZA WOLNE MIASTO GDANSK:

Inż. Henryk Kowalski
Zander

ZA REPUBLIKĘ DOMINIKAŃSKĄ:

E. Brache Hijo
Juan de Olózaga

ZA EGIPT:

R. Murray
Mohamed Said

ZA REPUBLIKĘ EL SALVADOR:

Raúl Contreras

ZA EKWATOR:

Hipólito de Mozoncillo
Abel Romeo Castillo

ZA ERYTREE:

G. Gnome
Francesco della Porta

ZA HISZPANJĘ:

Miguel Sastra
Gabriel Hombre
Francisco Vidal
Tomás Fernández Quintana
Carlos de Bordons

ZA CESARSTWO ETJOPJI:

Tasfaé Tagagne

ZA FINLANDJĘ:

Niilo Orasmaa

ZA FRANCJĘ:

Jules Gautier
Fis
M. Morillon
J. Schneider

POUR LES COLONIES ÉNUMÉRÉES CI-APRÈS:

Côte française des Somalis, Guyane française, Indochine française, Madagascar, Nouvelle Calédonie, Sénégal:
Carour

POUR LES COLONIES PORTUGAISES:

Ernesto Julio Navarro
Arnaldo de Paiva Carvalho
José Mendes de Vasconcello Guimarães
Mario Corrêa Barata da Cruz

POUR LA CONFÉDÉRATION SUISSE:

G. Keller

POUR LE CONGO BELGE:

F. Tondeur

POUR COSTA - RICA:

A. Martin Lanuza

POUR CUBA:

Manuel Pichardo
(Manuel S.)

POUR CURAÇAO ET SURINAM:

G. Schotel
Hoogewooring

POUR LA CYRÉNAÏQUE:

S. Gnome
Gian Franco della Porta

POUR LE DANEMARK:

Kay Christiansen
Gredsted

POUR LA VILLE LIBRE DE DANTZIG:

Inż. Henryk Kowalski
Zander

POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:

E. Brache Hijo
Juan de Olózaga

POUR L'ÉGYPTE:

R. Murray
Mohamed Said

POUR LA RÉPUBLIQUE DU SALVADOR:

Raúl Contreras

POUR L'ÉQUATEUR:

Hipólito de Mozoncillo
Abel Romeo Castillo

POUR L'ÉRYTHÉE:

G. Gnome
Gian Franco della Porta

POUR L'ESPAGNE:

Miguel Sastra
Gabriel Hombre
Francisco Vidal
Tomás Fernández Quintana
Carlos de Bordons

POUR L'EMPIRE D'ÉTHIOPIE:

Tasfaé Tagagne

POUR LA FINLANDE:

Niilo Orasmaa

POUR LA FRANCE:

Jules Gautier
Fis
M. Morillon
J. Schneider

- ZA ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ BRYTANJI I IRLANDJI PÓŁNOCNEJ:
F. W. Philipps
J. Louden
- ZA GRECJĘ:
Th. Penteroudakis
St. Nicolis
- ZA GWATEMALE:
Virgilio Rodriguez Beteta
Enrique Traumann
Ricardo Castañeda Paganini
- ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:
Antonio Graino
- ZA WĘGRY:
Dr. François Havas
- ZA WYSPI WŁOSKIE NA MORZU EGEJSKIM:
G. Gneme
E. Mariani
- ZA INDJE BRYTYJSKIE:
M. L. Pasricha
P. J. Edmunds
- ZA INDJE HOLENDERSKIE:
A. J. H. van Leeuwen
van Dooren
G. Schotel
Hoogewooning
- ZA WOLNE PAŃSTWO IRLANDJI:
P. S. Óh-Éigearthaigh
E. Cuisin
- ZA ISLANDJĘ:
G. J. Hliddal
- ZA WŁOCHY:
G. Gneme
- ZA JAPONJĘ,
KOREĘ (CHOSEN), TAIWAN, KARAFU-
TO, TERYTORJUM DZIERŻAWNE KWAN-
TUNG I WYSPI MORZA PÓŁDNIOWE-
GO POD MANDATEM JAPONJI:
Saichiro Koshida
Zenshichi Ishii
Satoshi Furichata
Y. Yonezawa
T. Nakagami
Takeo Iino
- ZA LOTWĘ:
B. Einberg
- ZA LITWĘ:
Inż. K. Gaigalis
- ZA LUKSEMBURG:
Jaaques
- ZA MAROKKO:
Dubeauclard
- ZA MEKSYK:
Estrada
Emilio Torres
Augustin Flores jr.
S. Tayabas
- POUR LE ROYAUME-UNI DE LA GRANDE-BRE-
TAGNE ET DE L'IRLANDE DU NORD:
F. W. Philipps
J. Louden
- POUR LA GRÈCE:
Th. Penteroudakis
St. Nicolis
- POUR LE GUATEMALA:
Virgilio Rodriguez Beteta
Enrique Traumann
Ricardo Castañeda Paganini
- POUR LA RÉPUBLIQUE DE HONDURAS:
Antonio Graino
- POUR LA HONGRIE:
Dr. François Havas
- POUR LES ILES ITALIENNES DE L'EGÉE:
G. Gneme
E. Mariani
- POUR LES INDES BRITANNIQUES:
M. L. Pasricha
P. J. Edmunds
- POUR LES INDES NÉERLANDAISES:
A. J. H. van Leeuwen
van Dooren
G. Schotel
Hoogewooning
- POUR L'ÉTAT LIBRE D'IRLANDE:
P. S. Óh-Éigearthaigh
E. Cuisin
- POUR L'ISLANDE:
G. J. Hliddal
- POUR L'ITALIE:
G. Gneme
- POUR LE JAPON,
POUR CHOSEN, TAIWAN, KARAFUTO, LE
TERRITOIRE A BAIL DU KWANTUNG ET
LES ILES DES MERS DU SUD SOUS MAN-
DAT JAPONAIS:
Saichiro Koshida
Zenshichi Ishii
Satoshi Furichata
Y. Yonezawa
T. Nakagami
Takeo Iino
- POUR LA LETTONIE:
B. Einberg
- POUR LA LITHUANIE:
Ing. K. Gaigalis
- POUR LE LUXEMBOURG:
Jaaques
- POUR LE MAROC:
Dubeauclard
- POUR LE MEXIQUE:
Estrada
Emilio Torres
Augustin Flores jr.
S. Tayabas

- ZA NORWEGJĘ:
T. Engst
Andr. Hadland
- ZA NOWĄ ZELANDJĘ:
M. B. Esson
- ZA REPUBLIKĘ PANAMĘ:
M. Lasso de la Vega
- ZA HOLANDJĘ:
H. C. Felser
Boetje
- ZA PERU:
Juan de Osma
- ZA PERSJĘ:
Mohsen Khan Raïs
- ZA POLSKĘ:
Inż. Henryk Kowalski
St. Zuchmantowicz
Kazimierz Goebel
K. Krulisz
- ZA PORTUGALJĘ:
Miguel Vaz Duarte Bacellar
José de Liz Ferreira Junior
David de Sousa Pires
Joaquim Rodrigues Gonçalves
- ZA RUMUNJĘ:
Inż. T. Tanasescu
- ZA SOMALI WŁOSKIE:
G. Gneme
Gelmetti
- ZA SZWECJĘ:
G. Wold
- ZA SYRJĘ I LIBAN:
M. Morillon
- ZA CZECHOSŁOWACJĘ:
Dr. Otto Kučera
Václav Kučera
Inż. Jaromir Svoboda
- ZA TRYPOLITANJĘ:
G. Gneme
D. Crety
- ZA TUNIS:
Crouzet
- ZA TURCJĘ:
Tahri
I. Cemal
Mazhar
- ZA ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK
RAD:
Eugène Hirschfeld
Alexandre Kokadeev
- ZA URUGWAJ:
Ad referendum Rządu Urugwajskiego
Daniel Castellanos
- ZA VENEZUELĘ:
César Marmol Cuervo
Antonio Reyes
- ZA JUGOSŁAWJĘ:
D. A. Zlatanovitch
- POUR LA NORVÈGE:
T. Engst
Andr. Hadland
- POUR LA NOUVELLE-ZÉLANDE:
M. B. Esson
- POUR LA RÉPUBLIQUE DE PANAMA:
M. Lasso de la Vega
- POUR LES PAYS-BAS:
H. C. Felser
Boetje
- POUR LE PÉROU:
Juan de Osma
- POUR LA PERSE:
Mohsen Khan Raïs
- POUR LA POLOGNE:
Ing. Henryk Kowalski
St. Zuchmantowicz
Kazimierz Goebel
K. Krulisz
- POUR LE PORTUGAL:
Miguel Vaz Duarte Bacellar
José de Liz Ferreira Junior
David de Sousa Pires
Joaquim Rodrigues Gonçalves
- POUR LA ROUMANIE:
Ing. T. Tanasescu
- POUR LA SOMALIE ITALIENNE:
G. Gneme
Gelmetti
- POUR LA SUÈDE:
G. Wold
- POUR LA SYRIE ET LE LIBAN:
M. Morillon
- POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE:
Dr. Otto Kučera
Václav Kučera
Ing. Jaromir Svoboda
- POUR LA TRIPOLITAINE:
G. Gneme
D. Crety
- POUR LA TUNISIE:
Crouzet
- POUR LA TURQUIE:
Tahri
I. Cemal
Mazhar
- POUR L'UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉTI-
STES SOCIALISTES:
Eugène Hirschfeld
Alexandre Kokadeev
- POUR L'URUGUAY:
ad referendum du Gouvernement de l'Uruguay:
Daniel Castellanos
- POUR LE VÉNEZUÉLA:
César Marmol Cuervo
Antonio Reyes
- POUR LA YOUGOSLAVIE:
D. A. Zlatanovitch

Z A Ł A C Z N I K N r. 1.

(patrz art. 37 § 11 i artykuł 79 § 11 (2)).

ANNEXE N° 1.

[voir art. 37, § 11 et 79, § 11 (2)].

Spis wyrażen kodowych używanych w notach służbowych i skrótów używanych w eksploatacji.

Liste des expressions de code à employer dans les avis de service et des abréviations à employer dans l'exploitation.

Nr	Skrót	Tłumaczenie
I. Noty o niedoręczeniu.		
1	RAFIS	Niedoręczalny, nie podjęty.
2	RAFUJ	Niedoręczalny, adresat nieobecny.
3	RAFYZ	Niedoręczalny, adresat wyjechał.
4	RAHOT	Niedoręczalny, adresat wyjechał, dostano pocztą do
5	RAJAJ	Niedoręczalny, adresat nieznan.
6	RAJEV	Niedoręczalny, adresat wyjechał do
7	RAJFU	Niedoręczalny, adresat wyjechał bez pozostawienia adresu.
8	RAJGO	Niedoręczalny, adresat nie przybył.
9	RAJIF	Niedoręczalny, adresata niema w hotelu.
10	REGAD	Niedoręczalny, kilka osób tego samego nazwiska.
11	REJAB	Niedoręczalny, statek poza możliwością zasięgu.
12	REKEG	Niedoręczalny, adres niedostateczny.
13	RESIN	Niedoręczalny, bez podania numeru domu, adres niedostateczny.
14	RICOD	Niedoręczalny, adres już nie jest zarejestrowany.
15	RIHUB	Niedoręczalny, hotel nieznan.
16	RIJAG	Niedoręczalny, adres niezarejestrowany.
17	RIKEN	Niedoręczalny, miejscowość nieznan.
18	RISOB	Niedoręczalny, niema tego numeru domu.
19	ROCOG	Niedoręczalny, ulica (plac) nieznan (y).
20	ROFER	Niedoręczalny, statek już odpłynął.
21	ROFJO	Niedoręczalny, statek nie zgłosił się.
22	RUCMU	Niedoręczalny, podany w adresie numer telefonu nie zgadza się z nazwiskiem adresata.
23	RUCOS	Niedoręczalny, hotel, dom, firma i t. d. już nie istnieje.
24	RUCXO	Niedoręczalny, odmówiono przyjęcia, telegram nie dotyczy adresata.
25	RUCYD	Niedoręczalny, w pociągu nie odzyskano adresata.
26	RUCZA	Niedoręczalny, pociąg już odszedł.
27	RUFAJ	Niedoręczalny, statek już odpłynął, możliwa dosyłka drogą radjową.

No	Abréviation	Traduction
I. Avis de non remise.		
1	RAFIS	Indélivrable, pas réclamé.
2	RAFUJ	Indélivrable, destinataire absent.
3	RAFYZ	Indélivrable, destinataire parti.
4	RAHOT	Indélivrable, destinataire parti, réexpédié poste à
5	RAJAJ	Indélivrable, destinataire inconnu.
6	RAJEV	Indélivrable, destinataire parti pour
7	RAJFU	Indélivrable, destinataire parti sans laisser d'adresse.
8	RAJGO	Indélivrable, destinataire pas arrivé.
9	RAJIF	Indélivrable, destinataire pas à l'hôtel.
10	REGAD	Indélivrable, plusieurs personnes du même nom (homonymes).
11	REJAB	Indélivrable, navire hors d'atteinte.
12	REKEG	Indélivrable, adresse insuffisante.
13	RESIN	Indélivrable, adresse insuffisante sans indication du numéro de la maison.
14	RICOD	Indélivrable, adresse n'est plus enregistrée.
15	RIHUB	Indélivrable, hôtel inconnu.
16	RIJAG	Indélivrable, adresse pas enregistrée.
17	RIKEN	Indélivrable, endroit inconnu.
18	RISOB	Indélivrable, numéro de maison n'existe pas.
19	ROCOG	Indélivrable, rue (place) inconnue.
20	ROFER	Indélivrable, navire déjà parti.
21	ROFJO	Indélivrable, navire ne s'est pas annoncé.
22	RUCMU	Indélivrable, numéro téléphonique indiqué dans l'adresse ne correspond pas au nom du destinataire.
23	RUCOS	Indélivrable, hôtel, maison, firme, etc., n'existe plus.
24	RUCXO	Indélivrable, refusé, le télégramme ne concerne pas le destinataire.
25	RUCYD	Indélivrable, appel au train sans résultat.
26	RUCZA	Indélivrable, train déjà parti.
27	RUFAJ	Indélivrable, navire déjà parti. Réexpédition possible par radio.

Nr.	Skrót	Tłumaczenie
28	RUFKU	Niedoręczalny, statek jeszcze nie przybył.
29	RUFMO	Niedoręczalny, adresat już wylądował.
30	RACYB	Wciąż niedoręczalny.
II. Noty służbowe, dotyczące eksploatacji.		
31	DADRO	Odpowiedzieć na przewodzie (sektorze). Tu nawal korespondencji.
32	TIBOH	Czy możemy nadawać do
III. Różne noty służbowe.		
33	NEDIB	Miejsce przeznaczenia niepełne, jest ich kilka, wyjaśnić.
34	NEKLO	Miejsca nadania niema w spisie urzędów, wyjaśnić.
35	NEMYD	Miejsce przeznaczenia nieznanne, kierujemy do sprostować w razie potrzeby.
36	NIGYC	Otrzymało dwa razy, jeden egzemplarz kasujemy.
37	OHBIN	Brak telegraficznego potwierdzenia odbioru (CR).
38	PASCA	Wydano dwa razy, drugi egzemplarz skasować.
39	PYSAT	Doręczono później lub podjęto, skasować notę o niedoręczeniu.
40	WEJYV	Powołanie się błędne, dajcie numer, datę, godzinę nadania oraz na jakim przewodzie wydano.
41	WEFXU	Oczekujemy odpowiedzi na naszą notę służbową.
42	WEJOD	Miejsca przeznaczenia niema w spisie urzędów, wyjaśnić.
43	XESCU	Kiedy i na jakim przewodzie otrzymaliście kwestjonowany telegram?
44	XESLA	Kiedy i na jakim przewodzie wydaliście kwestjonowany telegram?
IV. Skrót używane w eksploatacji.		
45	RQ	Oznaczenie zapytania.
46	BQ	Odpowiedź na RQ.
47	AL	Powtórzcie wszystko co wydaliście.
48	LR	Dokąd otrzymaliście (słowo lub telegram)? Myśmy otrzymali do
49	OK	Zgoda, wszystko w porządku.
50	SX	Simplex (jednokrotny).
51	DX	Duplex (dwukrotny).
52	DF	Nawiązuję połączenie.
53	ANH	Nawal.

No	Abréviation	Traduction
28	RUFKU	Indélivrable, navire pas encore arrivé.
29	RUFMO	Indélivrable, destinataire déjà débarqué du navire.
30	RACYB	Toujours indélivrable.
II. Avis de service relatifs à l'exploitation.		
31	DADRO	Répondre par fil (ou secteur); ici encombrement.
32	TIBOH	Pouvons-nous déposer pour
III. Avis de service divers.		
33	NEDIB	Lieu de destination incomplet, plusieurs; renseignez.
34	NEKLO	Lieu d'origine pas dans nomenclature; renseignez.
35	NEMYD	Lieu de destination inconnu; nous dirigeons sur , rectifiez si utile.
36	NIGYC	Reçu deux fois; avons annulé une transmission.
37	OHBIN	L'accusé de réception télégraphique (CR) manque.
38	PASCA	Transmis deux fois; annulez deuxième transmission.
39	PYSAT	Délivré postérieurement, ou réclamé. Annulez avis de non remise.
40	WEJYV	Référence fautive; donnez numéro, date, heure de dépôt, et dites par quel fil transmis.
41	WEFXU	Attendons réponse à notre avis de service.
42	WEJOD	Lieu de destination pas dans nomenclature; renseignez.
43	XESCU	Quand et par quel fil avez-vous reçu telegramme en litige?
44	XESLA	Quand et par quel fil avez-vous transmis telegramme en litige?
IV. Abréviations à employer dans l'exploitation.		
45	RQ	Désignation d'une demande.
46	BQ	Réponse à RQ.
47	AL	Répétez tout ce que vous avez transmis.
48	LR	Jusqu'à quel point (mot ou telegramme) avez-vous reçu? Nous avons reçu jusque
49	OK	D'accord; tout est en règle.
50	SX	Simplex.
51	DX	Duplex.
52	DF	J'établis communication.
53	ANH	Encombrement.

Z A Ł A C Z N I K Nr. 2.

(patrz art. 94).

Regulamin wewnętrzny Międzynarodowego Komitetu Doradczego do Spraw Komunikacji Telegraficznej (C. C. I. T.).

Artykuł pierwszy.

Zarząd kierowniczy.

Przez określenie „Zarząd kierowniczy” rozumie się Zarząd, któremu powierza się zorganizowanie zjazdu Międzynarodowego Komitetu Doradczego C. C. I. T. Zarząd kierowniczy przystępuje do prac dotyczących C. C. I. T. po upływie pięciu miesięcy od zamknięcia poprzedniego zjazdu; jego zadanie wygasa po upływie pięciu miesięcy od zamknięcia zorganizowanego przezeń zjazdu.

Artykuł 2.

Zjazdy.

Zarząd kierowniczy ustala miejsce i ostateczną datę zjazdu, który ma zorganizować. Przynajmniej na sześć miesięcy przed ustaloną datą Zarząd kierowniczy rozsyła odnośne zaproszenia jedynie do Zarządów, które ze swej strony zawiadamiają o mającym się odbyć zjeździe przedsiębiorstwa prywatne i inne pokrewne organizacje, które mogą być zainteresowane danymi sprawami (art. 10). Odpowiedzi lub życzenia przedsiębiorstw prywatnych i wspomnianych organizacji muszą być zakomunikowane Zarządowi kierowniczemu za pośrednictwem kompetentnych Zarządów.

Artykuł 3.

Walne zebranie. Komisje.

§ 1. Walne zebranie, zwołane przez Zarząd kierowniczy, wyznacza przewodniczącego i wice-przewodniczącego.

§ 2. Przewodniczący przewodniczy na posiedzeniu otwarcia i zamknięcia oraz obejmuje ogólne kierownictwo nad zjazdem.

§ 3. Poddane badaniu sprawy dzieli się na kategorie i omawia na posiedzeniach komisyj. Zazwyczaj przewodnictwo na komisjach obejmuje wyznaczeni przez walne zebranie wice-przewodniczący.

Artykuł 4.

Sekretariat.

Sekretariat zebrania tworzy Zarząd kierowniczy przy współdziałaniu Biura Związku.

Artykuł 5.

Protokoły i sprawozdania.

Protokoły i sprawozdania zasadniczo odtwarzają tylko podstawowe punkty przemówień dele-

A N N E X E No. 2.

(voir art. 94).

Règlement intérieur du Comité Consultatif International Télégraphique (C. C. I. T.).

Article premier.

Administration gérante.

On entend par „administration gérante” l'administration qui est chargée d'organiser une réunion du C. C. I. T. L'administration gérante commence à s'occuper des affaires du C. C. I. T. cinq mois après la clôture de la réunion précédente; son rôle expire cinq mois après la clôture de la réunion qu'elle a organisée.

Article 2.

Réunions.

L'administration gérante fixe le lieu et la date définitive de la réunion qu'elle s'est chargée d'organiser. Au moins six mois avant cette date, elle adresse les invitations pour ladite réunion, seulement aux administrations, lesquelles les communiquent aux exploitations privées et aux autres organismes qui peuvent y avoir intérêt (art. 10). Les réponses ou désirs des exploitations privées et organismes susdits doivent être communiqués à l'administration gérante, par l'entremise des administrations compétentes.

Article 3.

Assemblée plénière. Commissions.

§ 1. L'assemblée plénière (A. P.) convoquée par l'administration gérante, désigne le président et les vice-présidents.

§ 2. Le président dirige les séances d'ouverture et de clôture et a, en outre, la direction générale de l'assemblée plénière.

§ 3. Les questions à traiter sont réparties par catégories et discutées dans les séances de commissions; chacune de ces commissions est normalement présidée par le vice-président désigné par l'assemblée plénière.

Article 4.

Secrétariat.

Le secrétariat de la réunion est assuré par l'administration gérante avec la collaboration du Bureau de l'Union.

Article 5.

Procès-verbaux et rapports.

En principe, les procès-verbaux et les rapports ne reproduisent les exposés des délégués que dans

gatów. Jednakże każdy delegat ma prawo żądać zamieszczenia w protokołach lub sprawozdaniach każdego swego oświadczenia w streszczeniu lub w dosłownym brzmieniu, pod warunkiem dostarczenia tekstu swego oświadczenia najpóźniej następnego dnia rano po posiedzeniu.

Artykuł 6.

Głosowanie.

§ 1. W razie poważnej przeszkody każda delegacja może pisemnie upoważnić inną delegację do oddania głosu w jej imieniu. Jednakże żadna delegacja nie może dysponować więcej niż dwoma głosami.

§ 2. Wniosek uważa się za przyjęty, jeśli wypowie się za nim bezwzględna większość głosujących; w razie równości głosów wniosek upada. W protokołach zaznacza się, ile delegacji głosowało za wnioskiem i ile głosowało *przeciw* wnioskowi.

§ 3. Głosowanie odbywa się bądź przez podniesienie ręki, bądź na życzenie jednej z delegacji przez wywoływanie krajów w porządku alfabetycznym ich nazw francuskich. W tym przypadku w protokole wyszczególnia się delegacje, które głosowały *za*, i delegacje, które głosowały *przeciw* wnioskowi.

Artykuł 7.

Czynności komisyj.

§ 1. Komisje, ustanowione przez walne zebranie, mogą się dzielić na podkomisje, te zaś na pod-podkomisje.

§ 2. Przewodniczący komisyj przedstawiają swym komisjom do zatwierdzenia wybór przewodniczącego każdej podkomisji i pod-podkomisji. Komisje, podkomisje i pod-podkomisje same mianują swych sprawozdawców.

§ 3. Orzeczenia komisyj winny mieć wzmiankę „jednomyślnie“, jeżeli orzeczenie przyjęte jest wszystkimi głosami, albo wzmiankę „większością“, jeżeli za orzeczeniem wypowiedziała się większość głosów.

Artykuł 8.

Współdziałanie Biura Związku.

§ 1. Biuro Związku bierze udział w poszczególnych pracach C. C. I. T., celem centralizacji i publikacji całości dokumentów dla użytku Zarządów.

§ 2. Ogłoszenie dokumentów, dotyczących zebrań C. C. I. T., musi być uprzednio zatwierdzone przez walne zebranie.

leurs points principaux. Cependant, chaque délégué a le droit de demander l'insertion analytique ou in extenso au procès-verbal ou au rapport de toute déclaration qu'il a faite, à condition qu'il en fournisse le texte au plus tard le matin qui suit la fin de la séance.

Article 6.

Votation.

§ 1. En cas d'empêchements sérieux, une délégation peut, par écrit, charger de sa voix une autre délégation. Toutefois, aucune délégation ne peut disposer de plus de deux voix.

§ 2. Une proposition n'est adoptée que si elle réunit la majorité absolue des suffrages exprimés; en cas d'égalité de voix, elle est écartée. Dans les procès-verbaux sont indiqués le nombre des délégations qui ont voté *pour* et le nombre de celles qui ont voté *contre* la proposition.

§ 3. Les votations ont lieu soit à mains levées, soit, sur demande d'une délégation, par appel nominal, dans l'ordre alphabétique du nom français des pays. Dans ce dernier cas, les procès-verbaux indiquent les délégations qui ont voté *pour* et celles qui ont voté *contre* la proposition.

Article 7.

Fonctionnement des commissions.

§ 1. Les commissions instituées par l'assemblée plénière peuvent se subdiviser en sous-commissions, et les sous-commissions en sous-sous-commissions.

§ 2. Les présidents des commissions proposent à la ratification de la commission respective le choix du président de chaque sous-commission et sous-sous-commission. Les commissions, sous-commissions et sous-sous-commissions nomment elles-mêmes leurs rapporteurs.

§ 3. Les avis émis par les commissions doivent porter la formule: „à l'unanimité“, si l'avis a été émis à l'unanimité des votants, ou la formule „à la majorité“, si l'avis a été adopté à la majorité.

Article 8.

Participation du Bureau de l'Union.

§ 1. Le Bureau de l'Union prend part aux divers travaux du C. C. I. T., en vue de la centralisation et de la publication d'une documentation générale à l'usage des administrations.

§ 2. La publication des documents afférents aux réunions du C. C. I. T. doit être autorisée, au préalable, par l'assemblée plénière.

Artykuł 9.

Sprawy poddawane badaniu.

Walne zebranie może się zajmować tylko sprawami już gruntownie przestudjowanymi i poddanymi, za pośrednictwem Biura Związku, przynajmniej na trzy miesiące przed zebraniem, badaniom wszystkich Zarządów.

Artykuł 10.

Dopuszczenie przedstawicieli ugrupowań lub organizacji.

§ 1. Przedstawiciele wytwórni sprzętu nie są dopuszczani do uczestniczenia w walnych zebraniach.

§ 2. Przedstawiciele ugrupowań lub organizacji innego rodzaju, których rada lub współpraca mogłaby być pożyteczna, mogą być na mocy decyzji przewodniczącego kompetentnej komisji zaproszeni do wzięcia udziału w pracach pewnych komisji lub posiedzeniach. Jednakże i ci przedstawiciele nie są dopuszczani do brania udziału w posiedzeniach walnego zebrania.

Artykuł 11.

Komisje sprawozdawców.

§ 1. Ustanawia się komisje sprawozdawców złożone z rzeczoznawców Zarządów i upoważnione do badania spraw między zjazdami i przygotowania wniosków dla C. C. I. T. Każda komisja sprawozdawców wybiera głównego sprawozdawcę, który obejmuje kierownictwo nad pracami komisji i jest upoważniony przez swój Zarząd do zwoływania sprawozdawców swej komisji.

§ 2. Sprawy winny być w miarę możności wyjaśniane w drodze korespondencji; główny sprawozdawca może w tym celu korespondować bezpośrednio z pozostałymi członkami swej komisji. Jeżeli jednak całkowitego rozwiązania sprawy nie można osiągnąć tą drogą, ma on prawo zaproponować zebranie w miejscu dogodnym, dla osobistego przedyskutowania opracowywanego zagadnienia.

§ 3. Komisje sprawozdawców mogą zapraszać przedstawicieli przedsiębiorstw prywatnych i rzeczoznawców przemysłu prywatnego do współudziału w pewnych badaniach i dyskusjach, o ile ten współudział byłby korzystny.

§ 4. Główny sprawozdawca powiadamia szefa sekretariatu, utworzonego przez Zarząd kierowniczy, o dniu i miejscu zebrania, w celu wzięcia w nim udziału.

§ 5. Sprawozdania komisji sprawozdawców wraz z projektami ich wniosków przesyła się do Biura Związku, które je w dostatecznej ilości powiela i rozsyła członkom C. C. I. T. i innym zainteresowanym osobom.

Article 9.

Questions à examiner.

L'assemblée plénière du C. C. I. T. ne peut être saisie que de questions mûrement étudiées et déjà soumises, par l'intermédiaire du Bureau de l'Union, aux administrations, depuis au moins trois mois avant la réunion.

Article 10.

Admission de représentants de groupements ou organismes.

§ 1. Les représentants des constructeurs de matériel ne sont pas autorisés à assister aux assemblées plénières.

§ 2. Des représentants de groupements ou organismes d'autre nature et dont la consultation ou la collaboration apparaissent comme utiles peuvent être, par décision du président de la commission compétente, invités à prendre part aux travaux de certaines commissions ou séances. Toutefois, ces représentants ne sont pas admis aux séances de l'assemblée plénière.

Article 11.

Commissions de rapporteurs.

§ 1. Il est constitué des commissions de rapporteurs (C. R.), formées des experts des administrations et chargées d'étudier les questions entre les sessions et de préparer les avis à soumettre au C. C. I. T. Chaque commission de rapporteurs élit un rapporteur principal, qui assume la direction des travaux de la commission de rapporteurs et a compétence pour convoquer les rapporteurs de sa commission, avec l'autorisation de son administration.

§ 2. Les questions doivent, dans la mesure du possible, être résolues par correspondance; le rapporteur principal peut, à cet effet, correspondre directement par écrit avec les autres membres de sa commission. Mais, si la solution complète d'une question ne peut pas être obtenue par cette voie, il a le droit de proposer des réunions à des endroits convenables, afin de pouvoir discuter verbalement la question à l'étude.

§ 3. Les commissions de rapporteurs peuvent inviter des représentants des exploitations privées et des experts de l'industrie privée à participer à certaines de leurs études et discussions, s'il apparaît que leur collaboration peut être utile.

§ 4. Le chef du secrétariat institué par l'administration gérante est informé par le rapporteur principal de la date et du lieu de cette réunion, afin qu'il puisse y prendre part.

§ 5. Les rapports des commissions de rapporteurs, avec leurs projets d'avis, sont transmis au Bureau de l'Union, qui les fait multiplier et distribuer aux participants du C. C. I. T. et aux autres intéressés.

Artykuł 12.

Posiedzenie końcowe.

§ 1. Na posiedzeniu końcowym walne zebranie przyjmuje, odrzuca lub odsyła do ponownego zbadania orzeczenia przyjęte w komisjach i sporządza wykaz spraw nowych lub pozostających w zawieszeniu. Posiedzenie końcowe wyznacza komisje sprawozdawców, które w czasie do przyszłego zebrania winny zbadać wszystkie wykazane sprawy, i sporządza spis Zarządów, które chcą mieć swego przedstawiciela w każdej z komisji sprawozdawców.

§ 2. Sekretariat zebrania przesyła orzeczenie do Biura Związku, które rozsyła je Zarządom, członkom Związku.

§ 3. Na posiedzeniu końcowym C. C. I. T. ustala w przybliżeniu datę następnego zjazdu i wyznacza Zarząd kierowniczy dla przyszłego zjazdu C. C. I. T. wyznacza sprawy nowe i sprawy pozostające w zawieszeniu; całość zaś tych spraw zamieszcza w programie prac dla następnego zjazdu.

Artykuł 13.

Badanie nowych spraw.

§ 1. Z chwilą ukończenia zjazdu wszystkie nowopowstałe sprawy, nieprzewidziane przez zjazd, które mają być poddane badaniu C. C. I. T., przekazuje się nowemu Zarządowi kierowniczemu, który zamieszcza je w programie przyszłego zjazdu z zachowaniem postanowień artykułu 9.

§ 2. Zarząd kierowniczy może zwracać się do Biura Związku (art. 11 § 5) o powielenie i rozesłanie nowych wniosków.

Artykuł 14.

Prowadzenie C. C. I. T. w przerwie między dwoma zjazdami.

§ 1. W ciągu pięciu miesięcy od dnia zamknięcia zjazdu C. C. I. T., sekretariat ostatniego Zarządu kierowniczego, t. j. Zarządu kraju, w którym się odbył ostatni zjazd — utrzymuje nadal kontakt z Zarządami, przedsiębiorstwami prywatnymi i wytwórniami, a w szczególności załatwia korespondencję bieżącą.

§ 2. Zarząd, który ostatnio sprawował kierownictwo, przekazuje wszystkie zalegające sprawy bezpośrednio nowemu sekretariatowi.

Artykuł 15.

Stosunek między Zarządem kierowniczym a innymi Zarządami, przedsiębiorstwami prywatnymi i organizacjami.

Zarząd kierowniczy może korespondować bezpośrednio z Zarządami, przedsiębiorstwami prywatnymi

Article 12.

Séance de clôture.

§ 1. A la séance de clôture, l'assemblée plénière adopte, rejette ou renvoie pour étude les avis approuvés dans les commissions et établit la liste des questions nouvelles ou restées en suspens. Elle désigne les commissions de rapporteurs qui, jusqu'à la prochaine réunion, les étudieront, et établit la liste des administrations qui désirent être représentées dans chaque commission de rapporteurs.

§ 2. Le secrétariat de la réunion transmet les avis au Bureau de l'Union, qui les communique aux administrations de l'Union.

§ 3. Dans la même séance, le C. C. I. T. fixe la date approximative à laquelle pourra se tenir la réunion suivante et désigne l'administration gérante de la prochaine réunion. Il indique les questions nouvelles et celles qui sont encore en suspens; l'ensemble de ces questions est porté au programme de la réunion suivante.

Article 13.

Mise à l'étude de questions nouvelles.

§ 1. Dès la fin d'une réunion, toutes les questions nouvelles, non prévues par l'assemblée, à soumettre au C. C. I. T., sont adressées à la nouvelle administration gérante. Cette administration inscrit ces questions au programme de la prochaine réunion, sous réserve des dispositions de l'article 9.

§ 2. Pour la multiplication et la distribution des propositions nouvelles, l'administration gérante peut s'adresser au Bureau de l'Union (art. 11, § 5).

Article 14.

Gestion du C. C. I. T. dans l'intervalle de deux réunions.

§ 1. Pendant les cinq mois qui suivent la clôture d'une réunion du C. C. I. T., le secrétariat de l'ancienne administration gérante — administration du pays qui a été le siège de la dernière réunion — continue à maintenir la liaison avec les administrations, exploitations privées et constructeurs, et il conserve, notamment, le service de la correspondance courante.

§ 2. L'administration qui, en dernier lieu, a eu la charge de la gérance remet directement au nouveau secrétariat toutes les affaires en instance.

Article 15.

Relations entre l'administration gérante et les autres administrations, exploitations privées et organismes.

L'administration gérante peut correspondre directement avec les administrations, les exploita-

nemi i organizacjami, któreby mogły współpracować z C. C. I. T. Zarząd kierowniczy przesyła przynajmniej jeden egzemplarz tej korespondencji do Biura Związku.

tions privées et les organismes susceptibles de collaborer aux travaux du C. C. I. T. Elle remet au moins un exemplaire des documents au Bureau de l'Union.

PROTOKÓŁ KONCOWY.

PROTOCOLE FINAL.

Przy podpisywaniu Regulaminu telegraficznego, załączonego do Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej, niżej podpisani Pełnomocnicy zdecydowali, że postanowienia dotyczące telegramów pilnych (art. 55) i telegramów listowych (art. 76) rzeczonoego Regulaminu wejdą w życie z dniem 1 kwietnia 1933 r.

Au moment de procéder à la signature du Règlement télégraphique annexé à la Convention internationale des télécommunications, les plénipotentiaires soussignés sont convenus de ce que les dispositions concernant les télégrammes urgents (art. 55) et les lettres-télégrammes (art. 76) dudit Règlement seront mises en exécution à partir du 1er avril 1933.

Niżej podpisani Pełnomocnicy przyjmują do wiadomości następujące oświadczenia:

Les plénipotentiaires soussignés prennent acte des déclarations suivantes:

1.

Pełnomocnicy Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanji i Irlandji Północnej oświadczają formalnie, że przez zamieszczenie ich podpisów pod Regulaminem telegraficznym, załączonym do Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej, Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanji i Irlandji Północnej nie przyjmuje żadnego zobowiązania bądź w odniesieniu do § 2 artykułu 26 (zestawienie taryf), bądź w odniesieniu do art. 31 (ustalenie równoważników monetarnych) rzeczonoego Regulaminu.

1.

Les plénipotentiaires du Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et de l'Irlande du Nord déclarent formellement que, par leur signature du Règlement télégraphique annexé à la Convention internationale des télécommunications, le Royaume-Uni de la Grande-Bretagne et de l'Irlande du Nord n'accepte aucune obligation relative soit au § 2 de l'article 26 (composition du tarif) soit à l'article 31 (fixation d'équivalents monétaires) dudit Règlement.

2.

Pełnomocnik Federacji Australijskiej oświadcza formalnie, że przez zamieszczenie jego podpisu pod Regulaminem telegraficznym, załączonym do Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej, Federacja Australijska nie przyjmuje żadnego zobowiązania bądź w odniesieniu do § 2 art. 26 (zestawienie taryf), bądź w odniesieniu do art. 31 (ustalenie równoważników monetarnych) rzeczonoego Regulaminu.

2.

Le plénipotentiaire de la Fédération Australienne déclare formellement que, par sa signature du Règlement télégraphique annexé à la Convention internationale des télécommunications, la Fédération Australienne n'accepte aucune obligation relative soit au § 2 de l'article 26 (composition du tarif) soit à l'article 31 (fixation d'équivalents monétaires) dudit Règlement.

3.

Pełnomocnik Nowej Zelandji oświadcza formalnie, że przez zamieszczenie jego podpisu pod Regulaminem telegraficznym, załączonym do Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej, Nowa Zelandja nie przyjmuje żadnego zobowiązania bądź w odniesieniu do § 2 artykułu 26 (zestawienie taryf) bądź w odniesieniu do artykułu 31 (ustalenie równoważników monetarnych) rzeczonoego Regulaminu.

3.

Le plénipotentiaire de la Nouvelle-Zélande déclare formellement que, par sa signature du Règlement télégraphique annexé à la Convention internationale des télécommunications, la Nouvelle-Zélande n'accepte aucune obligation relative soit au § 2 de l'article 26 (composition du tarif) soit à l'article 31 (fixation d'équivalents monétaires) dudit Règlement.

4.

Pełnomocnicy krajów poniżej wyszczególnionych oświadczają formalnie, że przez zamieszczenie ich podpisów pod Regulaminem telegraficznym, za-

4.

Les plénipotentiaires des pays désignés ci-après déclarent formellement que, par leur signature du Règlement télégraphique annexé à la Convention

łączonym do Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej, Rządy ich nie przyjmują żadnego zobowiązania bądź w odniesieniu do § 2 artykułu 26 (zestawianie taryf), bądź w odniesieniu artykułu 31 (ustalenia równoważników monetarnych) rzezono-go Regulaminu.

Afryki Północnej (Związek)
Niemcy
Argentyna (Republika)
Austria
Belgia
Brazylja
Chiny
Kolumbia
Kongo belgijskie
Kuba
Dominikańska (Republika)
Egipt
Hiszpanja
Finlandja
Francja
Kolonje francuskie
Węgry
Indje brytyjskie
Włochy, kolonje włoskie i wyspy włoskie na morzu Egejskiem.
Japonja, Chosen (Korea), Taiwan, Karafuto, terytorjum dzierżawne Kwantung i wyspy mórz południowych pod mandatem Japonji.
Litwa
Luksemburg
Marok
Polska
Portugalia
Kolonje portugalskie
Rumunia
Czechosłowacja
Tunis
Wenezuela
Jugoslawja.

Na dowód czego, niżej podpisani Pełnomocnicy sporządzili niniejszy Protokół i podpisali go w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwum Rządu Hiszpanji, a którego odpis będzie wręczony każdemu Rządowi, podpisującemu rzezony Regulamin.

Sporządzono w Madrycie, dnia 10 grudnia 1932 r.

ZA ZWIĄZEK AFRYKI POŁUDNIOWEJ:

H. J. Lenton
A. R. Mc Lachlan

ZA NIEMCY:

Herman Giess
Dr. Ing. Hans Steidle
Martin Feuerhahn
Siegfried Mey

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYŃSKĄ:

D. Garcia - Mansilla
R. Correa Luna
Luis S. Castiñeiras
M. Sáenz Briones

internationale des télécommunications, leurs gouvernements n'acceptent aucune obligation relative soit au § 2 de l'article 26 (composition du tarif) soit à l'article 31 (fixation d'équivalents monétaires) dudit Règlement.

Afrique du Sud (Union de l')
Allemagne
Argentine (République)
Autriche
Belgique
Brésil
Chine
Colombie
Congo belge
Cuba
Dominicaine (République)
Égypte
Espagne
Finlande
France
Colonies françaises
Hongrie
Indes britanniques
Italie, Colonies italiennes et Iles italiennes de l'Égée
Japon, Chosen, Taïwan, Karafuto, le Territoire à bail de Kwantung et les Iles des Mers du Sud sous mandat japonais.
Lithuanie
Luxembourg
Maroc
Pologne
Portugal
Colonies portugaises
Roumanie
Tchécoslovaquie
Tunisie
Vénézuéla
Yougoslavie

En foi de quoi, les plénipotentiaires ci-dessous ont dressé le présent Protocole et ils l'ont signé en un exemplaire qui restera dans les archives du Gouvernement espagnol et dont une copie sera remise à chaque gouvernement signataire dudit Règlement.

Fait à Madrid, le 10 décembre 1932.

POUR L'UNION DE L'AFRIQUE DU SUD:

H. J. Lenton
A. R. Mc Lachlan

POUR L'ALLEMAGNE:

Hermann Giess
Dr. Ing. Hans Steidle
Martin Feuerhahn
Siegfried Mey

POUR LA RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

D. Garcia Mansilla
R. Correa Luna
Luis S. Castiñeiras
M. Sáenz Briones

- ZA FEDERACJĘ AUSTRALIJSKĄ:
J. M. Crawford
- ZA AUSTRJĘ:
Dr. Rudolf Oestreicher
Ing. H. Pfeuffer
- ZA BELGJĘ:
B. Maus
J. F. G. Lambert
- ZA BOLIWIJĘ:
Jorge Sáenz
- ZA BRAZYLJĘ:
Luis Guimarães
- ZA CHILI:
E. Bermúdez
- ZA CHINY:
Lingoh Wang
- ZA PAŃSTWO MIASTA WATYKANU:
Giuseppe Gianfranceschi
- ZA REPUBLIKĘ KOLUMBJĘ:
José Joaquín Casas
Alberto Sánchez de Iriarte
W. Mac Lellan
- ZA KOLONJĘ:
Wyrbrzeże Francuskie Somali, Gujana Francuska,
Indochiny Francuskie, Madagaskar, Nowa Kale-
donja, Senegal:
Carour
- ZA KOLONJE PORTUGALSKIE:
Ernesto Julio Novarro
Arnaldo de Paiva Carvalho
José Mendes de Vasconcello Guimarães
Mario Corrêa Barata da Cruz
- ZA ZWIĄZEK SZWAJCARSKI:
G. Keller
- ZA KONGO BELGIJSKIE:
F. Tondeur
- ZA COSTA - RICA:
A. Martin Lanuza
- ZA KUBĘ:
Manuel Pichardo (Manuel S.)
- ZA CURAÇAO I SUSRINAM:
Hoogewooning
- ZA CYRENAJKĘ:
G. Gneme
Gian Franco della Porta
- POUR LA FÉDÉRATION AUSTRALIENNE:
J. M. Crawford
- POUR L'AUTRICHE:
Dr. Rudolf Oestreicher
Ing. H. Pfeuffer
- POUR LA BELGIQUE:
B. Maus
J. F. G. Lambert
- POUR LA BOLIVIE:
Jorge Sáenz
- POUR LE BRÉSIL:
Luis Guimarães
- POUR LE CHILI:
E. Bermúdez
- POUR LE CHINE:
Lingoh Wang
- POUR L'ÉTAT DE LA CITÉ DU VATICAN:
Giuseppe Gianfranceschi
- POUR LA RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:
José Joaquín Casas
Alberto Sánchez de Iriarte
W. Mac Lellan
- POUR LES COLONIES ÉNUMÉRÉES CI-APRÈS:
CÔTE FRANÇAISE DES SOMALIS, GU-
YANE FRANÇAISE, INDOCHINE FRAN-
ÇAISE, MADAGASCAR, NOUVELLE-CALÉ-
DONIE, SÉNÉGAL:
Carour
- POUR LES COLONIES PORTUGAISES:
Ernesto Julio Novarro
Arnaldo de Paiva Carvalho
José Mendes de Vasconcello Guimarães
Mario Corrêa Barata da Cruz
- POUR LA CONFÉDÉRATION SUISSE:
G. Keller
- POUR LE CONGO BELGE:
F. Tondeur
- POUR COSTA-RICA:
A. Martin Lanuza
- POUR CUBA:
Manuel Pichardo (Manuel S.)
- POUR CURAÇAO ET SURINAM:
Hoogewooning
- POUR LA CYRÉNAIQUE:
G. Gneme
Gian Franco della Porta

ZA DANJE:
Kay Christiansen
Gredsted

POUR LE DANEMARK:
Kay Christiansen
Gredsted

ZA WOLNE MIASTO GDAŃSK:
Inż. Henryk Kowalski
Zander

POUR LA VILLE LIBRE DE DANTZIG:
Ing. Henryk Kowalski
Zander

ZA REPUBLIKĘ DOMINIKAŃSKĄ:
E. Brache Hijo
Juan de Olózaga

POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:
E. Brache Hijo
Juan de Olózaga

ZA EGİPT:
R. Murray
Mohamed Saïd

POUR L'EGYPTE:
R. Murray
Mohamed Saïd

ZA REPUBLIKĘ EL SALVADOR:
Raúl Contreras

POUR LA RÉPUBLIQUE DU SALVADOR:
Raúl Contreras

ZA EKWATOR:
Hipólito de Mozoncillo
Abel Romeo Castillo

POUR L'EQUATEUR:
Hipólito de Mozoncillo
Abel Romeo Castillo

ZA ERYTREE:
G. Gneme
Gian Franco della Porta

POUR L'ERYTHRÉE:
G. Gneme
Gian Franco della Porta

ZA HISZPANJĘ:
Miguel Sastra
Gabriel Hombro
Francisco Vidal
Tomás Fernández Quintana
Carlos de Bordons

POUR L'ESPAGNE:
Miguel Sastra
Gabriel Hombro
Francisco Vidal
Tomás Fernández Quintana
Carlos de Bordons

ZA CESARSTWO ETJOPJE:
Tasfaé Tagagne

POUR L'EMPIRE D'ETHIOPIE:
Tasfaé Tagagne

ZA FINLANDJĘ:
Niilo Orasmaa

POUR LA FINLANDE:
Niilo Orasmaa

ZA FRANCJĘ:
Jules Gautier
Fis
M. Morillon
J. Schneider

POUR LA FRANCE:
Jules Gautier
Fis
M. Morillon
J. Schneider

ZA ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ
BRYTANJI I IRLANDJI POŁNOCNEJ:
F. W. Philipps
J. Louden

POUR LE ROYAUME — UNI DE LA GRANDE —
BRETAGNE ET DE L'IRLANDE DU NORD:
F. W. Philipps
J. Louden

ZA GRECJĘ :
Th. Penteroudakis
St. Nicolis

POUR LA GRÈCE:
Th. Penteroudakis
St. Nicolis

ZA GUATEMALE:
Virgilio Rodríguez Beteta
Enrique Traumann
Ricardo Costa, eda Paganini

POUR LE GUATEMALA:
Virgilio Rodríguez Beteta
Enrique Traumann
Ricardo Costa, eda Paganini

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:
Antonio Graino

POUR LA RÉPUBLIQUE DE HONDURAS:
Antonio Graino

- ZA WEGRY:
Dr. François Havas
- ZA WYSPY WŁOSKIE NA MORZU EGEJSKIEM:
G. Gneme
E. Mariani
- ZA INDJE BRYTYJSKIE:
M. L. Pasricha
P. J. Edmunds
- ZA INDJE HOLENDERSKIE:
A. J. H. Leeuwen
van Dooren
Hoogewooning
- ZA WOLNE PAŃSTWO IRLANDJĘ:
P. S. Óh. - Éigearthaigh
E. Cuisin
- ZA ISLANDJĘ:
G. J. Hliddal
- ZA WŁOCHY:
G. Gneme
- ZA JAPONJĘ:
ZA KOREE (CHOSEN), TAIWAN, KARAFUTO, TERYTORJUM DZIERŻAWNE KWANTUNG I WYSPY MORZA POLUDNIOWEGO POD MANDATEM JAPONSKIM:
Saichiro Koshida
Zenshichi Ishii
Satoshi Furichata
Y. Yonezawa
T. Nakagami
Takeo Iino
- ZA ŁOTWĘ:
B. Einberg
- ZA LITWĘ:
Ing. K. Gaigalis
- ZA LUKSEMBURG:
Jaaques
- ZA MAROK:
Dubeauclard
- ZA MEKSYK:
Estrada
Emilio Torres
Augustin Flores jr
S. Tayabas
- ZA NORWEGJĘ:
E. Engst
Andr. Hadland
- ZA NOWĄ ZELANDJĘ:
M. B. Esson
- ZA REPUBLIKĘ PANAMĘ:
M. Lasso de la Vega
- POUR LA HONGRIE:
Dr. François Havas
- POUR LES ILES ITALIENNES DE L'EGÉE:
G. Gneme
E. Mariani
- POUR LES INDES BRITANNIQUES:
M. L. Pasricha
P. J. Edmunds
- POUR LES INDES NÉERLANDAISES:
A. J. H. van Leeuwen
van Dooren
Hoogewooning
- POUR L'ETAT LIBRE D'IRLANDE:
P. S. Óh. - Éigearthaigh
E. Cuisin
- POUR L'ISLANDE:
G. J. Hliddal
- POUR L'ITALIE:
G. Gneme
- POUR LE JAPON, POUR CHOSEN, TAIWAN, KARAFUTO, LE TERRITOIRE À BAIL DU KWANTUNG ET LES ILES DES MERS DU SUD SOUS MANDAT JAPONAIS:
Saichiro Koshida
Zenshichi Ishii
Satoshi Furichata
Y. Yonezawa
T. Nakagami
Takeo Iino
- POUR LA LETTONIE:
B. Einberg
- POUR LA LITHUANIE:
Ing. K. Gaigalis
- POUR LE LUXEMBOURG:
Jaaques
- POUR LE MAROC:
Dubeauclard
- POUR LE MEXIQUE:
Estrada
Emilio Torres
Augustin Flores jr
S. Tayabas
- POUR LA NORVÈGE:
T. Engst
Andr. Hadland
- POUR LA NOUVELLE - ZÉLANDE:
M. B. Esson
- POUR LA RÉPUBLIQUE DE PANAMA:
M. Lasso de la Vega

- ZA HOLANDJĘ:
H. C. Felser
Boetje
- ZA PERU:
Juan de Osma
- ZA POLSKĘ:
Inż. Henryk Kowalski
St. Zuchmuntowicz
Kazimierz Goebel
K. Krulisz
- ZA PORTUGALJĘ:
Miguel Vaz Duarte Bacellar
José de Liz Ferreira Junior
David de Sousa Pires
Joaquim Rodrigues Gonçalves
- ZA RUMUNJĘ:
Ing. T. Tanasescu
- ZA SOMALI WŁOSKIE:
G. Gneme
Gelmetti
- ZA SZWECJĘ:
G. Wold
- ZA SYRJĘ I LIBAN:
M. Morillon
- ZA CZECHOSŁOWACJĘ:
Dr. Otto Kučera
Václav Kučera
Ing. Jaromír Svoboda
- ZA TRIPOLITANJĘ:
G. Gneme
D. Crety
- ZA TUNIS:
Crouzet
- ZA TURCJĘ:
Tahri
I. Cemal
Mazhar
- ZA ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK
RAD:
Eugène Hirschfeld
Alexandre Kokadeev
- ZA URUGWAJ:
ad referendum Rządu Urugwajskiego
Daniel Castellanos
- ZA WENEZUELĘ:
César Marmol Cuervo
Antonio Reyes
- ZA JUGOSŁAWJĘ:
D. A. Zlatanovitch
- POUR LES PAYS - BAS:
H. C. Felser
Boetje
- POUR LE PÉROU:
Juan de Osma
- POUR LA POLOGNE:
Ing. Henryk Kowalski
St. Zuchmuntowicz
Kazimierz Goebel
K. Krulisz
- POUR LE PORTUGAL:
Miguel Vaz Duarte Bacellar
José de Liz Ferreira Junior
David de Sousa Pires
Joaquim Rodrigues Gonçalves
- POUR LA ROUMANIE:
Ing. T. Tanasescu
- POUR LA SOMALIE ITALIENNE:
G. Gneme
Gelmetti
- POUR LA SUÈDE:
G. Wold
- POUR LA SYRIE ET LE LIBAN:
M. Morillon
- POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE:
Dr. Otto Kučera
Václav Kučera
Ing. Jaromír Svoboda
- POUR LA TRIPOLITAINE:
G. Gneme
D. Crety
- POUR LA TUNISIE:
Crouzet
- POUR LA TURQUIE:
Tahri
I. Cemal
Mazhar
- POUR L'UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉTISTES
SOCIALISTES:
Eugène Hirschfeld
Alexandre Kokadeev
- POUR L'URUGUAY:
ad referendum du Gouvernement de l'Uruguay
Daniel Castellanos
- POUR LE VÉNÉZUÉLA:
César Marmol Cuervo
Antonio Reyes
- POUR LA YOUGOSLAVIE:
D. A. Zlatanovitch

**REGULAMIN TELEFONICZNY
DOŁĄCZONY DO MIĘDZYNARODOWEJ KON-
WENCJI TELEKOMUNIKACYJNEJ.**

ROZDZIAŁ I.

ZASTOSOWANIE REGULAMINU.

Artykuł pierwszy.

Zastosowanie Regulaminu. Obszary ruchu.

- (1) § 1. (1) Postanowienia niniejszego Regulaminu mają zastosowanie do międzynarodowej służby telefonicznej tylko w obszarze ruchu europejskiego.
- (2) (2) Ruch europejski obejmuje wszystkie kraje Europy oraz kraje położone poza Europą, których odpowiednie Zarządy zgłosiły przynależność do ruchu europejskiego.
- (3) § 2. Rozmowa telefoniczna podlega przepisom ruchu europejskiego, jeśli dla niej użyto połączeń telefonicznych wyłącznie krajów należących do tego ruchu.
- (4) § 3. Przepisy, odnoszące się do ruchu telefonicznego pozaeuropejskiego, są ustalane w każdym poszczególnym przypadku w drodze porozumienia między zainteresowanymi Zarządami i/lub prywatnymi przedsiębiorstwami eksploatacyjnymi.
- (5) § 4. Postanowienia Regulaminu telegraficznego, które nie są sprzeczne z przepisami niniejszego Regulaminu, a dotyczą objętych nimi spraw, mają zastosowanie również w służbie telefonicznej.

ROZDZIAŁ II.

OKREŚLENIA.

Artykuł 2.

Określenia.

- (6) Poniżej podane określenia są uzupełnieniem określeń wymienionych w Konwencji
- (7) *Centrala telefoniczna*: urządzenie pozwalające skutecznie łączyć połączenia telefoniczne.
- (8) *Linja telefoniczna*: połączenie elektryczne pozwalające nawiązywać obustronną komunikację telefoniczną pomiędzy dwiema centralami telefonicznymi.
- (9) *Linja telefoniczna międzynarodowa*: linja telefoniczna łącząca dwie centrale telefoniczne położone w dwóch różnych krajach.
- (10) *Urzędy czołowe*: urzędy (centrale) posiadające bezpośrednie połączenie telefoniczne międzynarodowe.
- (11) *Bezpośrednia linja tranzytowa*: linja telefoniczna międzynarodowa przechodząca tranzytem przez jeden lub kilka krajów bez pośrednictwa jakiegokolwiek centrali tranzytowej.
- (12) *Połączenie bezpośrednio*: połączenie telefoniczne uskutecznione za pomocą jednej tylko linii telefonicznej międzynarodowej.

**RÈGLEMENT TÉLÉPHONIQUE
ANNEXÉ À LA CONVENTION INTERNATIONALE
DES TÉLÉCOMMUNICATIONS.**

CHAPITRE I.

APPLICATION DU RÈGLEMENT.

Article premier.

Application du Règlement. — Régimes.

- (1) § 1. (1) Les dispositions du présent Règlement ne s'appliquent qu'aux services téléphoniques internationaux du régime européen.
- (2) (2) Le régime européen comprend tous les pays de l'Europe et les pays situés hors de l'Europe que leurs administrations respectives déclarent appartenir à ce régime.
- (3) § 2. Une communication téléphonique est soumise aux règles du régime européen lorsqu'elle emprunte exclusivement des voies de communication de pays appartenant à ce régime.
- (4) § 3. Les règles relatives à chaque service téléphonique extra-européen sont fixées par accord entre les administrations et/ou les exploitations privées intéressées.
- (5) § 4. Les dispositions du Règlement télégraphique qui ne sont pas contraires aux stipulations du présent Règlement et qui se rapportent aux mêmes objets que celui-ci sont applicables au service téléphonique.

CHAPITRE II.

DÉFINITIONS.

Article 2.

Définitions.

- (6) Les définitions ci-après complètent celles qui sont mentionnées dans la Convention:
- (7) *Bureau central téléphonique*: Installation permettant d'établir des communications téléphoniques.
- (8) *Circuit téléphonique*: Liaison électrique permettant d'établir une communication téléphonique dans les deux sens entre deux bureaux centraux téléphoniques.
- (9) *Circuit téléphonique international*: Circuit téléphonique reliant deux bureaux centraux téléphoniques, situés dans deux pays différents.
- (10) *Bureaux tête de ligne*: Bureaux reliés directement par un circuit international.
- (11) *Circuit direct de transit*: Circuit téléphonique international traversant un ou plusieurs pays de transit et ne comportant aucun bureau central téléphonique de transit.
- (12) *Communication directe*: Communication téléphonique établie au moyen d'un seul circuit téléphonique international.

- (13) *Połączenie tranzytowe*: połączenie telefoniczne uskutecznione zapomocą więcej niż jednej linii telefonicznej międzynarodowej.
- (14) *Zgłoszenie na rozmowę*: pierwsze żądanie, zgłoszone przez pewną osobę, w celu otrzymania określonego połączenia telefonicznego międzynarodowego.
- (15) *Rozmowa*: zadośćuczynienie zgłoszeniu na rozmowę polegające na tem, że zostało nawiązane połączenie pomiędzy telefonem stacji żądającej, a telefonem stacji żądanej.
- (16) *Cofnięcie rozmowy*: cofnięcie rozmowy ma miejsce, gdy w momencie nawiązywania połączenia ktokolwiek z telefonu stacji żądającej lub z telefonu stacji żądanej natychmiast oznajmi, że nie chce lub nie może rozmawiać.
- (17) *Droga normalna*: droga, która winna być użyta w pierwszym rzędzie przed innymi dla przepuszczenia ruchu telefonicznego w pewnym określonym kierunku.
- (18) *Droga pomocnicza*: droga inna niż normalna, lecz przechodząca przez te same kraje, co i droga normalna.
- (19) *Droga okrężna*: droga przechodząca przez inne kraje niż droga normalna.
- (20) *Płatny czas trwania rozmowy telefonicznej*: okres czasu, który służy za podstawę do obliczenia opłaty za tę rozmowę.
- (21) *Jednostka opłaty dla określonego połączenia międzynarodowego*: opłata należna za rozmowę zwykłą, trwającą trzy minuty, w okresie silnego ruchu.

ROZDZIAŁ III.

SIEĆ MIĘDZYNARODOWA.

Artykuł 3.

Ustrój sieci i użytkowanie jej.

- (22) § 1. (1) Zainteresowane Zarządy i/lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne, po wzajemnym porozumieniu się, budują linje niezbędne do zapewnienia międzynarodowego ruchu telefonicznego.
- (23) (2) Każdy Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne kraju pośredniczącego dostarcza odcinków dla linii międzynarodowych, które mają przekroczyć terytorjum przez nie obsługiwane.
- (24) (3) Każdy odcinek, który ma być zbudowany na terytorjum, obsługiwany przez Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne kraju pośredniczącego, powinien być w miarę możliwości, licząc się z trudnościami wszelkiego rodzaju, przeprowadzony drogą najkrótszą między punktami wejścia i wyjścia linii międzynarodowej.
- (25) § 2. (1) Linje przeznaczone do międzynarodowego ruchu telefonicznego oraz należące do nich urządzenia techniczne powinny być budowane i utrzymywane w sposób zapewniający dobrą słyszalność rozmów oraz obsługę pewną i szybką.

(13) *Communication de transit*: Communication téléphonique établie au moyen de plus d'un circuit téléphonique international.

(14) *Demande de communication*: Première requête formulée par l'usager pour obtenir une communication téléphonique internationale.

(15) *Conversation*: Suite donnée à une demande de communication lorsque la communication a été établie entre les postes demandeur et demandé.

(16) *Refus d'une conversation*: Conversation refusée lorsque, au moment où elle est offerte, une personne quelconque à l'un des deux postes demandeur ou demandé indique immédiatement qu'on ne peut ou ne veut pas causer.

(17) *Voie normale*: Voie qui doit être choisie en premier lieu pour l'écoulement du trafic téléphonique dans une relation déterminée.

(18) *Voie auxiliaire*: Voie autre que la voie normale, mais traversant les mêmes pays que la voie normale.

(19) *Voie de secours*: Voie qui traverse d'autres pays que les pays traversés par la voie normale.

(20) *Durée taxable d'une conversation téléphonique*: Intervalle de temps qui sert de base pour le calcul de la taxe de cette conversation.

(21) *Unité de taxe dans une relation internationale déterminée*: Taxe afférente à une conversation ordinaire d'une durée de trois minutes échangée pendant la période de fort trafic.

CHAPITRE III.

RÉSEAU INTERNATIONAL.

Article 3.

Constitution et utilisation du réseau.

(22) § 1. (1) Les administrations et/ou les exploitations privées intéressées constituent, après entente entre elles, les circuits nécessaires pour assurer l'écoulement du trafic téléphonique international.

(23) (2) Chaque administration ou exploitation privée intermédiaire fournit les sections de circuits internationaux qui doivent traverser le territoire qu'elle dessert.

(24) (3) Chaque section à construire sur le territoire desservi par une administration ou exploitation privée intermédiaire est établie, autant que possible, compte tenu des difficultés de toute nature, par l'itinéraire le plus court entre les points d'entrée et de sortie du circuit international.

(25) § 2. (1) Les circuits destinés à l'écoulement du trafic téléphonique international et les installations techniques y relatives sont constitués et entretenus de manière à assurer une bonne audition ainsi qu'un service sûr et rapide.

(26) (2) W tym celu Zarządy i prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne powinny, w miarę możliwości, stosować się do zasadniczych zaleceń C. C. I. F., dotyczących budowy i utrzymania linii i urządzeń stałych.

(27) § 3. (1) Zainteresowane Zarządy i/lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne wyznaczają na podstawie wzajemnego porozumienia połączenia, podlegające uruchomieniu, starając się rozszerzać je na większe obszary geograficzne, a nie na pewne tylko sieci.

(28) (2) Dla każdego poszczególnego połączenia wyznaczają zainteresowane Zarządy i/lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne za wzajemnym porozumieniem się:

(29) a) jedną lub kilka dróg normalnych,

(30) b) ewentualnie drogi pomocnicze, przeznaczone do użytku we wszystkich tych razach, kiedy to będzie korzystne z punktu widzenia szybkości służby,

(31) c) w razie potrzeby drogi określone przeznaczone do użytku w razie całkowitej przerwy lub poważnego uszkodzenia dróg normalnych.

(32) (3) Drogi normalne będą ustalane z uwzględnieniem dobrej słyszalności rozmów, liczby central pośredniczących, długości linii i jej obciążenia, przywiązując jednak pierwszorzędą wagę do dobrej słyszalności rozmów.

(33) § 4. Ustalona trasa połączenia międzynarodowego może być zmieniona jedynie za wspólnym porozumieniem się zainteresowanych Zarządów i/lub prywatnych przedsiębiorstw eksploatacyjnych.

(34) § 5. W razie uszkodzenia, każda linja międzynarodowa (lub odcinek linii międzynarodowej) powinna być naprawiona jak najszybciej, a zanim zostanie naprawiona powinna być zastąpiona inną w miarę możliwości i z najmniejszą stratą czasu.

(35) § 6. (1) Zainteresowane Zarządy i/lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne komunikują sobie nawzajem skład odcinków linii międzynarodowej na terytorjum każdego z nich oraz podają sobie ważniejsze zmiany zachodzące w tym składzie.

(36) (2) Biuro Związku prowadzi stale wykaz międzynarodowych linii telefonicznych.

(26) (2) A cet égard, les administrations et les exploitations privées se conforment, autant que possible, aux recommandations de principe formulées par le C. C. I. F. en ce qui concerne la constitution et la maintenance des lignes et des installations.

(27) § 3. (1) Les administrations et/ou les exploitations privées intéressées déterminent, d'un commun accord, les relations à ouvrir, en s'efforçant d'étendre ces relations à de grandes circonscriptions géographiques et non seulement à certains réseaux.

(28) (2) Pour chaque relation, les administrations et/ou les exploitations privées intéressées déterminent, d'un commun accord:

(29) a) une ou plusieurs voies normales;

(30) b) éventuellement, des voies auxiliaires à utiliser chaque fois que cela présente de l'intérêt au point de vue de la rapidité du service;

(31) c) le cas échéant, des voies de secours à utiliser en cas d'interruption totale ou de dérangement important des voies normales.

(32) (3) Les voies normales sont déterminées en tenant compte de la qualité de l'audition, du nombre des bureaux intermédiaires, de la longueur et du trafic des circuits à utiliser, en attachant, toutefois, une importance primordiale à la qualité de l'audition.

(33) § 4. L'affectation d'un circuit international ne peut être modifiée que par accord entre les administrations et/ou les exploitations privées intéressées.

(34) § 5. En cas de dérangement, tout circuit international (ou section de circuit international) défectueux doit être réparé avec toute la célérité désirable, et, en attendant qu'il soit réparé, être remplacé dans la mesure du possible et dans le moindre délai.

(35) § 6. (1) Les administrations et/ou les exploitations privées intéressées se communiquent la composition des sections de circuit international établies sur leurs territoires respectifs, et se font part de tout changement important dans cette composition.

(36) (2) Le Bureau de l'Union tient à jour une nomenclature des circuits téléphoniques internationaux.

Artykuł 4.

Utrzymanie linii.

(37) § 1. Codziennie, o godzinie ustalonej na podstawie wzajemnego porozumienia, urzędy czołowe sprawdzają stan linii międzynarodowych, przeprowadzając próby na wywołanie i słyszalność. Wszelkie uszkodzenia notuje się.

(38) § 2. Zainteresowane Zarządy i/lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne ustalają za wspólnym porozumieniem program, według którego urzędy czołowe i stacje wzmacniakowe dokonywać mają okresowych pomiarów, związanych z utrzymaniem linii międzynarodowych. Pomiaru te winny być

Article 4.

Maintenance des circuits.

(37) § 1. Quotidiennement, à une heure fixée d'un commun accord, les bureaux tête de ligne s'assurent, par des essais d'appel et d'audition, de l'état des circuits internationaux. Il est tenu note des dérangements.

(38) § 2. Les administrations et/ou les exploitations privées intéressées établissent d'un commun accord un programme suivant lequel doivent être effectuées, par les bureaux tête de ligne et par les stations de répéteurs, les mesures périodiques de maintenance sur les circuits internationaux. Ces mesures

dokonywane w takich godzinach, żeby nie przeszkadzały normalnemu przebiegowi ruchu telefonicznego.

doivent être effectuées à des heures telles qu'elles ne gênent pas l'écoulement du trafic téléphonique.

ROZDZIAŁ IV.

CHAPITRE IV.

CZAS TRWANIA SŁUŻBY. CZAS URZĘDOWY.

DURÉE DU SERVICE. — HEURE LÉGALE.

Artykuł 5.

Article 5.

Czas trwania służby.

Durée du service.

(39) § 1. (1) Każdy Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne określa godziny czynności swych urzędów.

(39) § 1. (1) Chaque administration ou exploitation privée détermine les heures de fonctionnement de ses bureaux.

(40) (2) Zainteresowane Zarządy lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne uzgadniają w miarę możliwości godziny czynności urzędów położonych po jednej i po drugiej stronie granicy, mających między sobą stałą łączność.

(40) (2) Les administrations et les exploitations privées intéressées font coïncider autant que possible les périodes de fonctionnement des bureaux situés de part et d'autre de la frontière et qui ont des relations suivies entre eux.

(41) § 2. Urzędy, które są czynne z przerwami, obowiązane są przedłużać służbę o 12 minut ponad wyznaczone godziny, w celu umożliwienia ukończenia rozmów będących w toku lub przeprowadzenia rozmów już przygotowanych.

(41) § 2. Les bureaux qui ne sont pas ouverts en permanence sont tenus de prolonger le service de 12 minutes au delà des heures réglementaires en faveur des conversations en cours et des communications déjà préparées.

Artykuł 6.

Article 6.

Czas urzędowy.

Heure légale.

(42) (1) Godziny czynności w urzędach winny być zawsze uzgodnione z czasem urzędowym obowiązującym w danym kraju.

(42) (1) L'heure des bureaux doit toujours être l'heure légale de leur pays.

(43) (2) Wszelkie zmiany, odnoszące się do czasu urzędowego danego kraju, powinny być przez Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne tego kraju zawczasu podane do wiadomości zainteresowanych Zarządów lub prywatnych przedsiębiorstw eksploatacyjnych.

(43) (2) Tout changement apporté à l'heure légale d'un pays est notifié d'avance par l'administration ou l'exploitation privée de ce pays aux autres administrations et exploitations privées intéressées.

ROZDZIAŁ V.

CHAPITRE V.

SPISY ABONENTÓW.

LISTES DES ABONNÉS.

Artykuł 7.

Article 7.

Wydawanie spisów.

Etablissement des listes.

(44) § 1. Każdy Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne wydaje urzędowe spisy abonentów, ułożone według poszczególnych sieci.

(44) § 1. Chaque administration ou exploitation privée publie, par réseau, les listes officielles des abonnés.

(45) § 2. Jeżeli sieci nie są podane w porządku alfabetycznym, to każdy spis winien posiadać skorowidz sieci w porządku alfabetycznym, ułatwiający wyszukiwanie.

(45) § 2. Si le classement des réseaux n'est pas basé sur l'ordre alphabétique, chaque liste comprend un tableau récapitulatif des réseaux par ordre alphabétique, afin de faciliter les recherches.

(46) § 3. Godziny czynności urzędów winny być w spisach podane cyframi arabskimi, co najmniej w odniesieniu do urzędów, nie mających służby nieprzerwanej.

(46) § 3. Au moins pour les bureaux centraux où le service n'est pas assuré d'une manière permanente, les heures de fonctionnement sont indiquées dans ces listes en chiffres arabes.

Artykuł 8.

Articles 8.

Dostarczanie spisów.

Fourniture des listes.

(47) § 1. Każdy Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne dostarcza bezpłatnie Zarzą-

(47) § 1. Chaque administration ou exploitation privée remet gratuitement aux administrations

dom lub prywatnym przedsiębiorstwom eksploatacyjnym krajów, z którymi komunikacja telefoniczna została zaprowadzona, dostateczną liczbę egzemplarzy swoich spisów urzędowych. Po otrzymaniu nowych spisów stare podlegają zniszczeniu.

(48) § 2. Zarządy lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne przedsięwzją niezbędne starania, aby zapewnić publiczności ich krajów sprzedaż zagranicznych urzędowych spisów abonentów.

ou exploitations privées des pays avec lesquels les relations téléphoniques sont ouvertes, un nombre suffisant d'exemplaires de ses listes officielles. Dès qu'une nouvelle liste est reçue, la liste périmée est détruite.

(48) § 2. Les administrations et les exploitations privées prennent les mesures nécessaires pour vendre les listes officielles étrangères au public de leurs pays respectifs.

ROZDZIAŁ VI.

RODZAJE ROZMÓW.

Artykuł 9.

Rozmowy prywatne zwykłe.

(49) Za rozmowy prywatne zwykłe uważa się płatne rozmowy, które nie korzystają z żadnych praw pierwszeństwa.

Artykuł 10.

Rozmowy prywatne pilne.

(50) Rozmowy prywatne pilne, mające pierwszeństwo przed rozmowami prywatnymi zwykłymi, mogą być dopuszczone na podstawie umowy między zainteresowanymi Zarządami i/lub prywatnymi przedsiębiorstwami eksploatacyjnymi.

Artykuł 11.

Rozmowy „błyskawiczne“.

(51) Rozmowy „błyskawiczne“, mające pierwszeństwo przed wszystkimi innymi rozmowami, z wyjątkiem pilnych rozmów państwowych, mogą być dopuszczone na podstawie umowy między zainteresowanymi Zarządami i/lub prywatnymi przedsiębiorstwami eksploatacyjnymi.

Artykuł 12.

Rozmowy abonowane.

(52) § 1. (1) Rozmowy abonowane są to rozmowy, które mogą być prowadzone codziennie lub we wszystkie dni robocze, między temi samymi stacjami abonentowemi, o jednej i tej samej zgóry umówionej godzinie, w ciągu tego samego okresu czasu, a które zostały zamówione najmniej na cały miesiąc.

(53) (2) Jednak posiadacz abonamentu może być wyjątkowo upoważniony do przeprowadzenia swej rozmowy z inną stacją lub z innej stacji abonentowej niż te, które podano w umowie abonamentowej, byleby stacje należały do tej samej sieci.

(54) § 2. Rozmowy abonowane dopuszczane są na podstawie specjalnych umów między zainteresowanymi Zarządami i/lub prywatnymi przedsiębiorstwami eksploatacyjnymi.

CHAPITRE VI.

CATÉGORIES DE CONVERSATIONS.

Article 9.

Conversations privées ordinaires.

(49) On entend par conversations privées ordinaires les conversations taxées qui ne jouissent d'aucune priorité.

Article 10.

Conversations privées urgentes.

(50) Des conversations privées urgentes, ayant priorité sur les conversations privées ordinaires, peuvent être admises par accord entre les administrations et/ou les exploitations privées intéressées.

Article 11.

Conversations „éclair“.

(51) Des conversations „éclair“ ayant priorité sur toutes les autres conversations, à l'exception des conversations d'Etat urgentes, peuvent être admises par accord entre les administrations et/ou les exploitations privées intéressées.

Article 12.

Conversations par abonnement.

(52) § 1. (1) Les conversations par abonnement sont celles qui sont prévues comme devant avoir lieu chaque jour, ou chaque jour ouvrable, entre les mêmes postes, à la même heure convenue d'avance, pour la même durée, et qui ont été demandées pour un mois entier au moins.

(53) (2) Toutefois, le titulaire d'un abonnement peut être autorisé exceptionnellement à échanger sa conversation avec un poste ou à partir d'un poste autre que ceux indiqués dans l'engagement d'abonnement, mais faisant partie du même réseau.

(54) § 2. Les conversations par abonnement sont admises par accord spécial entre les administrations et/ou les exploitations privées intéressées.

(55) § 3. Treścią rozmów abonowanych mogą być wyłącznie sprawy osobiste rozmawiających lub sprawy ich przedsiębiorstw.

(56) § 4. (1) Zamawiający rozmowy abonowane winien podpisać odpowiednią umowę abonamentową. Rozpoczęcie abonamentu może nastąpić w dowolnym dniu miesiąca, jednakże okres miesięczny rozpoczyna się zawsze od 1-go każdego miesiąca. Opłata abonamentowa, przypadająca za pierwszy okres miesięczny, powiększa się w danym razie o taką część opłaty abonamentowej, jaka odpowiada okresowi między dniem wejścia w życie umowy, a dniem rozpoczęcia się okresu miesięcznego.

(57) (2) Abonament przedłuża się z miesiąca na miesiąc, o ile nie został wypowiedziany przez jedną lub drugą stronę przynajmniej na osiem dni przed upływem bieżącego okresu miesięcznego. Jednak na zasadzie specjalnej umowy między zainteresowanymi Zarządami i/lub prywatnymi przedsiębiorstwami eksploatacyjnymi, wypowiedzenie abonamentu przed czasem może być dopuszczone po upływie pierwszego okresu miesięcznego, a przed zakończeniem następnego okresu miesięcznego, za wypowiedzeniem ośmiodniowym.

(58) § 5. Godzina i czas trwania rozmów abonowanych ustalane są przez zainteresowane urzędy z uwzględnieniem prośby abonenta i możliwości służby. Zainteresowane urzędy potwierdzają sobie nawzajem pisemnie godzinę i czas trwania rozmów przewidzianych w umowie abonamentowej.

(59) § 6. O ile w godzinie ustalonej w umowie abonamentowej, zainteresowane urzędy czołowe rozporządzają linią, na której niema żadnej rozmowy w toku lub nie oczekuje na połączenie rozmowa państwowa pilna albo rozmowa „błyskawiczna” (na kierunkach zaś gdzie rozmowy państwowe pilne nie są dopuszczone, o ile nie oczekuje rozmowa państwowa zwykła), połączenie skutecznia się w godzinie ustalonej w umowie. W przeciwnym razie połączenie skutecznia się w najkrótszym czasie po godzinie ustalonej na pierwszej wolnej linii, spełniającej powyższe warunki.

(60) § 7. Rozmowa abonowana ulega przerwie, gdy zamawiający dał sygnał ukończenia rozmowy przed upływem czasu wyznaczonego na daną rozmowę abonowaną. Jeśli po upływie ustalonego w abonamencie czasu, zamawiający nie dał jeszcze sygnału ukończenia rozmowy, przerywa się ją z urzędu, chyba, że zamawiający oświadczy, że chce dalej rozmawiać; wówczas może on być upoważniony do dalszego prowadzenia rozmowy z zastrzeżeniami przewidzianymi w sprawie ograniczenia czasu trwania rozmów.

(55) § 3. Les conversations par abonnement doivent concerner exclusivement les affaires personnelles des correspondants ou celles de leurs établissements.

(56) § 4. (1) Les conversations par abonnement donnent lieu à la souscription, par le demandeur, d'un engagement d'abonnement. L'abonnement peut être contracté à partir d'une date quelconque, mais la période mensuelle ne prend cours que le premier de chaque mois. Le montant de l'abonnement afférent à la première période mensuelle est augmenté, s'il y a lieu, de la partie du montant de cet abonnement correspondant à la période comprise entre la date de l'entrée en vigueur et celle du commencement de la période mensuelle.

(57) (2) L'abonnement se prolonge de mois en mois, à moins qu'il n'ait été résilié de part ou d'autre, au moins huit jours avant l'expiration de la période mensuelle en cours. Toutefois, par accord spécial entre les administrations et/ou les exploitations privées intéressées, une résiliation anticipée peut être accordée, après la première période mensuelle et avant la fin d'une autre période mensuelle, moyennant un préavis de huit jours.

(58) § 5. L'heure et la durée des séances d'abonnement sont fixées par les bureaux intéressés, compte tenu de la demande de l'utilisateur et des possibilités du service. Les bureaux intéressés se confirment par écrit l'heure et la durée des conversations prévues dans l'engagement d'abonnement.

(59) § 6. Si, à l'heure prévue dans l'engagement d'abonnement, il y a, entre les bureaux tête de ligne intéressés, un circuit sur lequel aucune conversation n'est engagée et sur lequel il n'y a en instance aucune demande de communication d'Etat urgente ou de communication „éclair” (ou, dans les relations où les conversations d'Etat urgentes ne sont pas admises, aucune demande de communication d'Etat ordinaire), la communication est établie à l'heure prévue. Dans le cas contraire, elle est établie aussitôt que possible sur le premier circuit remplissant ces conditions après l'heure prévue.

(60) § 7. Une communication par abonnement est rompue définitivement lorsque le demandeur donne le signal de fin de conversation avant l'expiration du temps concédé pour chaque séance d'abonnement. Si, à l'expiration de ce temps, le demandeur n'a pas encore donné le signal de fin de conversation, la communication est rompue d'office, à moins que le demandeur ne déclare vouloir continuer la conversation; dans ce cas, il peut être autorisé à poursuivre la conversation, sous les réserves prévues au sujet de la limitation de la durée des conversations.

Artykuł 13.

Rozmowy na zgóry oznaczoną godzinę.

(61) § 1. Rozmowa na zgóry oznaczoną godzinę, jest to rozmowa, której zamówienie zawiera wskazówkę, że ma się ona odbyć o oznaczonej godzinie.

Article 13.

Conversations fortuites à heure fixe.

(61) § 1. Une conversation fortuite à heure fixe est une conversation pour laquelle la demande comporte l'indication d'une heure d'établissement déterminée.

(62) § 2. Rozmowy na zgóry oznaczoną godzinę dopuszczone są na podstawie umowy między zainteresowanymi Zarządami i/lub prywatnymi przedsiębiorstwami eksploatacyjnymi.

(63) § 3. Połączenie rozmowy na zgóry oznaczoną godzinę skutecznia się w godzinie podanej przez zamawiającego, o ile w tej godzinie zainteresowane urzędy czołowe rozporządzają linią, na której nie ma żadnej rozmowy w toku lub nie oczekuje na połączenie rozmowa państwowa pilna albo rozmowa „błyskawiczna” (na kierunkach zaś, gdzie rozmowy państwowe pilne nie są dopuszczane, o ile nie oczekuje rozmowa państwowa zwykła). W przeciwnym razie połączenie skutecznia się w najkrótszym czasie po godzinie ustalonej na pierwszej linii, spełniającej powyższe warunki.

Artykuł 14.

Rozmowy państwowe.

(64) § 1. (1) Rozmowy państwowe są to rozmowy zamawiane jako takie przez:

(65) a) naczelników państw;

(66) b) ministrów, członków rządu;

(67) c) naczelników kolonji, protektoratu, terytorjów zamorskich lub terytorjów pozostających pod władzą zwierzchnią, zarządem lub mandatem jednego z umawiających się Rządów;

(68) d) naczelnych wodzów sił zbrojnych, lądowych, morskich i powietrznych;

(69) e) czynnych agentów dyplomatycznych lub konsularnych umawiających się Rządów;

(70) f) Sekretarza Generalnego Ligi Narodów.

(71) (2) Rozmowy, zamawiane przez agentów konsularnych innych niż wymienieni pod literą e), są uważane za państwowe, o ile są prowadzone z osobami wymienionymi powyżej w ustępie (1).

(72) § 2. Zamawiający rozmowę państwową jest obowiązany na wezwanie podać swe nazwisko i swój charakter służbowy, w przypadkach zaś wskazanych w § 1 (2) nazwisko i charakter służbowy osoby wzywanej.

(73) § 3. Rozmowy państwowe obejmują rozmowy państwowe pilne i rozmowy państwowe zwykłe.

(74) § 4. W stosunkach, w których rozmowy prywatne pilne nie są dopuszczone, mogą być dopuszczone rozmowy państwowe pilne.

Artykuł 15.

Rozmowy służbowe.

(75) § 1. (1) Rozmowy służbowe są to rozmowy, dotyczące wyłącznie wykonywania międzynarodowej służby telefonicznej, i które mogą być przeprowadzane bezpłatnie między zainteresowanymi tą

(62) § 2. Les conversations fortuites à heure fixe sont admises par accord entre les administrations et/ou les exploitations privées intéressées.

(63) § 3. Si à l'heure prévue pour l'établissement de la conversation fortuite à heure fixe, il y a entre les bureaux tête de ligne intéressés un circuit sur lequel aucune conversation n'est engagée et sur lequel il n'y a en instance aucune demande de communication d'Etat urgente ou de communication „éclair” (ou, dans les relations où les conversations d'Etat urgentes ne sont pas admises, aucune demande de communication d'Etat ordinaire) la communication est établie à l'heure indiquée par le demandeur. Dans le cas contraire, elle est établie aussitôt que possible sur le premier circuit remplissant ces conditions, après l'heure indiquée.

Article 14.

Conversations d'Etat.

(64) § 1. (1) Les conversations d'Etat sont celles qui sont demandées comme telles par:

(65) a) les chefs d'Etat;

(66) b) les ministres membres d'un gouvernement;

(67) c) les chefs de colonie, protectorat, territoire d'outre-mer ou territoire sous souveraineté, autorité ou mandat des gouvernements contractants;

(68) d) les commandants en chef des forces militaires terrestres, navales ou aériennes;

(69) e) les agents diplomatiques ou consulaires de carrière des gouvernements contractants;

(70) f) le secrétaire général de la Société des Nations.

(71) (2) Les conversations demandées par les agents consulaires autres que ceux visés au litt. e) sont considérées comme conversations d'Etat lorsqu'elles sont échangées avec les autorités spécifiées à l'alinéa (1) ci-dessus.

(72) § 2. Le demandeur d'une conversation d'Etat est tenu, s'il y est invité, de déclarer son nom et sa qualité et, dans le cas visé au § 1 (2), le nom et la qualité du demandé.

(73) § 3. Les conversations d'Etat comprennent les conversations d'Etat urgentes et les conversations d'Etat ordinaires.

(74) § 4. Dans les relations où les conversations privées urgentes ne sont pas admises, il peut exister des conversations d'Etat urgentes.

Article 15.

Conversations de service.

(75) § 1. (1) Les conversations de service sont celles qui concernent exclusivement l'exécution du service téléphonique international et qui peuvent être échangées en exemption de taxe entre les ad-

służbą Zarządami i/lub prywatnymi przedsiębiorstwami eksploatacyjnymi.

(76) (2) W celu wykorzystania tego prawa, funkcjonariusze upoważnieni do tego przez swe Zarządy lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne obowiązani są podać swe nazwisko i charakter służbowy.

(77) § 2. Rozmowy służbowe winny być zamawiane w miarę możliwości poza godzinami najsilniejszego ruchu; zajmują one kolejność pomiędzy rozmowami prywatnymi zwykłymi. Jednakże w wypadkach ważnych i pilnych mogą być one zamawiane o każdej porze i uważane będą za rozmowy służbowe pilne, mające pierwszeństwo przed prywatnymi rozmowami pilnymi.

Artykuł 16.

Rozmowy giełdowe.

(78) § 1. (1) Rozmowy giełdowe są to rozmowy pochodzące z giełdy lub przeznaczone do giełdy, w której znajdują się kabiny dostępne dla wszystkich członków giełdy, a obsługiwane przez Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne kraju zainteresowanego.

(79) (2) „Urząd giełdowy” stanowią wszystkie razem kabiny oraz ewentualnie obsługujące je łącznice.

(80) § 2. Rozmowy giełdowe podlegają ogólnym przepisom, stosowanym do rozmów telefonicznych międzynarodowych, z wyjątkiem postanowień odmiennych, przewidzianych w niniejszym Regulaminie.

(81) § 3. Zamówienie na rozmowę z „urzędem giełdowym” nie może być połączone z uprzedzeniem lub wezwaniem do rozmowy.

Artykuł 17.

Rozmowy z uprzedzeniem.

(82) § 1. (1) Każde zamówienie na rozmowę może zawierać polecenie uprzedzenia, mające na celu powiadomienie zainteresowanej stacji abonentowej, że zamawiający życzy sobie rozmawiać bądź z osobą określoną z nazwiska lub w jakiś inny sposób, bądź z określonym aparatem telefonicznym.

(83) (2) Uprzedzenia dopuszczone są na podstawie umowy między zainteresowanymi Zarządami i/lub prywatnymi przedsiębiorstwami eksploatacyjnymi.

(84) § 2. Rozmowy, następujące po uprzedzeniu, nazywają się „rozmowami z uprzedzeniem” i podlegają ogólnym przepisom stosowanym do rozmów telefonicznych, z wyjątkiem postanowień odmiennych, przewidzianych w niniejszym Regulaminie.

(85) § 3. Zamówienie na rozmowę z uprzedzeniem przestaje być ważne z nadejściem godziny zamknięcia jednego z zainteresowanych urzędów. Ważność jednak uprzedzenia może być na żądanie zamawiającego przedłużona o 24 godziny, gdy został

ministrations et/ou les exploitations privées intéressées dans ce service.

(76) (2) En réclamant l'exercice de cette faculté, les fonctionnaires autorisés par leurs administrations ou exploitations privées respectives sont tenus de déclarer leur nom et leur qualité.

(77) § 2. Les conversations de service doivent être demandées, autant que possible, en dehors des heures les plus chargées; elles prennent rang parmi les conversations privées ordinaires. Cependant, dans les cas importants et urgents, elles peuvent être demandées à toute heure et être considérées comme des conversations de service urgentes, ayant priorité sur les conversations privées urgentes.

Article 16.

Conversations de bourse.

(78) § 1. (1) Les conversations de bourse sont celles qui sont originaires ou à destination d'une bourse dans laquelle il existe des cabines accessibles à tous les boursiers et desservies par l'administration ou l'exploitation privée du pays intéressé.

(79) (2) Le „bureau-bourse” est l'ensemble de ces cabines et, le cas échéant, des commutateurs qui les desservent.

(80) § 2. Les conversations de bourse sont soumises, sauf stipulations contraires prévues dans le présent Règlement, aux dispositions générales applicables aux conversations téléphoniques internationales.

(81) § 3. Les demandes de communications à destination d'un „bureau-bourse” ne peuvent pas être accompagnées d'un préavis ou d'un avis d'appel.

Article 17.

Conversations avec préavis.

(82) § 1. (1) Toute demande de communication peut comporter un préavis ayant pour objet de faire prévenir le poste d'abonné intéressé que le demandeur de la communication désire échanger sa conversation soit avec un correspondant désigné nominativement ou de toute autre façon, soit avec un poste déterminé.

(83) (2) Les préavis sont admis par accord entre les administrations et/ou les exploitations privées intéressées.

(84) § 2. Les conversations qui font suite aux préavis sont nommées „conversations avec préavis” et sont soumises, sauf stipulations contraires prévues dans le présent Règlement, aux dispositions générales applicables aux conversations téléphoniques internationales.

(85) § 3. Une demande de communication avec préavis cesse d'être valable à l'heure de la clôture d'un des bureaux intéressés. Toutefois, la durée de validité du préavis peut être prolongée de 24 heures à la requête du demandeur lorsqu'il a été informé

on poinformowany, że rozmowa mogłaby się odbyć nazajutrz o określonej w przybliżeniu godzinie.

Artykuł 18.

Rozmowy z wezwaniem.

- (86) § 1. (1) Każde zamówienie na rozmowę może zawierać polecenie wezwania, mające na widoku przywołanie przez rozmównicę publiczną osoby określonej lub jego zastępcy, zamieszkałego w tym samym domu, w celu przeprowadzenia rozmowy.
- (87) (2) Wezwania do rozmównicy dopuszczone są na podstawie umowy między zainteresowanymi Zarządami i/lub prywatnymi przedsiębiorstwami eksploatacyjnymi.
- (88) § 2. Rozmowy następujące po wezwaniu nazywają się „rozmowami z wezwaniem” i podlegają ogólnym przepisom, stosowanym do rozmów telefonicznych międzynarodowych, z wyjątkiem postanowień odmiennych, przewidzianych w niniejszym Regulaminie.
- (89) § 3. Zamówienie na rozmowę z wezwaniem do rozmównicy ważne jest w ciągu całego dnia, następującego po dniu, w którym zamówienie zostało zgłoszone.
- (90) § 4. Jeśli z jakiegokolwiek przyczyny wezwanie nie mogło być doręczone, zawiadamia się o tem wzywającego, a zamówienie rozmowy unieważnia się.

Artykuł 19.

Żądania informacji.

- (91) § 1. Żądanie informacji jest życzeniem nie połączonym z żądaniem rozmowy; jest ono prośbą pewnej osoby w celu uzyskania informacji:
- (92) a) czy osoba określona nazwiskiem i pełnym adresem jest abonentem telefonu i jeżeli tak, jaki numer jej telefonu;
- (93) b) do kogo należy pewien numer w określonej sieci telefonicznej.
- (94) § 2. Prośby o informacje dopuszczone są na podstawie umowy między zainteresowanymi Zarządami i/lub prywatnymi przedsiębiorstwami eksploatacyjnymi.

ROZDZIAŁ VII.

ZAMÓWIENIA NA ROZMOWY.

Artykuł 20.

Forma zamówienia.

- (95) § 1. Przy zamawianiu rozmowy żadaną stację abonentową oznacza się nazwą sieci miejsca przeznaczenia i znakiem wywoławczym stacji, podanym w takiej postaci, w jakiej został on zamieszczony w urzędowym spisie abonentów danego kraju. Jed-

que la conversation pourrait avoir lieu le lendemain à une heure approximativement déterminée.

Article 18.

Conversations avec avis d'appel.

- (86) § 1. (1) Toute demande de communication peut comporter un avis d'appel ayant pour objet de faire convoquer, par un poste public, un correspondant ou son remplaçant habitant le même immeuble, à l'effet d'échanger une conversation.
- (87) (2) Les avis d'appel sont admis par accord entre les administrations et/ou les exploitations privées intéressées.
- (88) § 2. Les conversations qui font suite aux avis d'appel sont nommées „conversations avec avis d'appel” et sont soumises, sauf stipulations contraires prévues dans le présent Règlement, aux dispositions générales applicables aux conversations téléphoniques internationales.
- (89) § 3. Une demande de communication avec avis d'appel reste valable pendant toute la journée qui suit celle où la demande a été formulée.
- (90) § 4. Si, pour une raison quelconque, la remise d'un avis d'appel n'a pu avoir lieu, le demandeur en est informé et la demande de communication est annulée.

Article 19.

Demandes de renseignements.

- (91) § 1. Une demande de renseignement est une requête non accompagnée d'une demande de communication et formulée par un usager en vue de savoir:
- (92) a) si telle personne désignée par son nom et son adresse complète est abonnée au téléphone, et, dans l'affirmative, quel est son numéro d'appel;
- (93) b) à quelle personne correspond un numéro d'appel donné dans un réseau téléphonique déterminé.
- (94) § 2. Les demandes de renseignements sont admises par accord entre les administrations et/ou les exploitations privées intéressées.

CHAPITRE VII.

DEMANDES DE COMMUNICATIONS.

Articles 20.

Forme de la demande.

- (95) § 1. Dans une demande de communication, le poste de l'abonné demandé est désigné par le nom du réseau destinataire et par son indicatif d'appel tel qu'il figure dans la liste officielle des abonnés de son pays. Toutefois, les demandes ne comportant

nakże dopuszczone są również zamówienia, w których wskazane jest tylko nazwisko wzywanego z pewnymi dodatkowymi wskazówkami, umożliwiającymi ustalenie tej osoby.

(96) § 2. W zamówieniu na rozmowę z „urzędu giełdowego” lub do tegoż „urzędu” wskazuje się nazwę zainteresowanej giełdy lub giełd, nazwisko zainteresowanego członka giełdy lub agentów, a w razie potrzeby nazwisko lub tytuł przedstawiciela wzywanego członka giełdy.

Artykuł 21.

Ważność zamówień.

(97) (1) Ważność zamówień na rozmowy, przyjętych w danym dniu i nieprzeprowadzonych upływa:

(98) a) z chwilą zamknięcia służby z końcem dnia w urzędach, które nie są czynne w ciągu całej doby;

(99) b) o północy w urzędach czynnych całą dobę, gdy zamówienie rozmowy zgłoszone było przed godziną 22 tego samego dnia.

(100) (2) Ważność zamówień zgłoszonych między godzinami 22 a 24 upływa nazajutrz o godzinie ósmej.

Artykuł 22.

Ograniczenie zamówień.

(101) Liczba zamówień na rozmowy, zgłoszonych przez jedną i tę samą osobę, z przeznaczeniem do jednej i tej samej sieci może być ograniczona na podstawie wzajemnej umowy między zainteresowanymi Zarządami i/lub prywatnymi przedsiębiorstwami eksploatacyjnymi.

Artykuł 23.

Zastrzeżenie, co do czasu wykonania połączenia.

(102) W chwili zamówienia rozmowy zamawiający może zastrzec, aby połączenie było uskutecznione nie wcześniej niż po wyznaczonej przezeń godzinie lub też, aby połączenie nie było uskutecznione w pewnym podanym przez niego okresie czasu, z zastrzeżeniem jednak podanych powyżej postanowień, co do ważności zamówień (art. 21).

Artykuł 24.

Zmiana zamówień.

(103) § 1. Zamawiający, do czasu wezwania go przez centralę do przeprowadzenia zamówionej rozmowy, może, z zastrzeżeniem postanowień art. 21 co do ważności zamówień, poczynić następujące zmiany:

que le nom du demandé, avec les indications supplémentaires nécessaires pour identifier celui-ci, sont admises.

(96) § 2. Dans une demande de communication originaire ou à destination d'un „bureau-bourse” on indique le nom de la ou des bourses intéressées, le nom du ou des boursiers intéressés, et le cas échéant, le nom ou le titre du délégué du boursier demandé.

Article 21.

Validité des demandes.

(97) (1) La validité des demandes de communications inscrites pour une journée et non satisfaites expire:

(98) a) au moment de la clôture du service à la fin de la journée dans les bureaux où le service n'est pas permanent;

(99) b) à minuit dans les bureaux à service permanent si la communication a été demandée avant vingt-deux heures de la même journée.

(100) (2) La validité des communications demandées entre vingt-deux et vingt-quatre heures expire le lendemain à huit heures.

Article 22.

Limitation des demandes.

(101) Le nombre des demandes de communications émanant du même correspondant à destination du même réseau peut être limité, d'un commun accord entre administrations et/ou les exploitations privées intéressées.

Article 23.

Spécification de l'heure d'établissement.

(102) Au moment où il formule sa demande de communication, le demandeur peut spécifier que la communication ne soit établie qu'après une heure indiquée par lui, ou bien que la communication ne soit pas établie pendant une période déterminée qu'il indique, sous réserve de la disposition ci-dessus relative à la validité des demandes de communications (art. 21).

Article 24.

Modification des demandes.

(103) § 1. Pour toute demande de communication et sous réserve de la disposition de l'article 21 relative à la validité des demandes de communications, le demandeur peut, aussi longtemps qu'il n'a pas été appelé par son bureau pour échanger la conversation:

- (104) a) zastrzec, aby połączenie nie było skuteczne w pewnym okresie czasu;
- (105) b) zastrzec, aby połączenie było skuteczne nie wcześniej niż po wyznaczonej przezeń godzinie;
- (106) c) zmienić bądź numer telefonu wzywanego, bądź numer telefonu wzywającego w obrębie sieci odpowiadających obu telefonom;
- (107) d) zmienić zamówienie rozmowy zwykłej na zamówienie na rozmowę pilną lub odwrotnie;
- (108) e) zmienić zamówienie na rozmowę zwykłą na zamówienie na rozmowę z uprzedzeniem lub z wezwaniem;
- (109) f) zmienić zamówienie na rozmowę z uprzedzeniem na zamówienie na rozmowę z wezwaniem lub odwrotnie;
- (110) g) zmienić określenie osoby wzywanej, podane w zamówieniu rozmowy z wezwaniem lub zamówieniu rozmowy giełdowej, w granicach tej samej sieci.
- (111) § 2. (1) Zmiany w zamówieniach na rozmowy skutecznie się bezpłatnie; jednak Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne kraju, w którym wezwanie zostało zgłoszone, może pobierać specjalną opłatę tytułem odszkodowania za pracę dodatkową przy notowaniu zamówienia; opłaty te nie wchodzi do rozrachunków międzynarodowych.
- (112) (2) W razie zmiany zamówienia rozmowy z uprzedzeniem na rozmowę z wezwaniem i odwrotnie, lub zmiany jakiegokolwiek zamówienia rozmowy na zamówienie z wezwaniem, albo wreszcie zmiany określenia osoby wzywanej, podanego w zamówieniu rozmowy z wezwaniem lub w zamówieniu rozmowy giełdowej, Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne kraju przeznaczenia otrzymuje opłatę należną za posłańca, jeżeli zmiana zamówienia wywołała konieczność wysłania tegoż.
- (104) a) spécifier que la communication ne soit pas établie pendant une période déterminée;
- (105) b) spécifier que la communication ne soit établie qu'après une heure déterminée;
- (106) c) changer soit le numéro du poste demandeur, soit le numéro du poste demandé, dans les limites des réseaux respectifs de ces postes;
- (107) d) changer une demande de communication ordinaire en demande de communication urgente et vice versa;
- (108) e) changer une demande de communication ordinaire en une demande de communication avec préavis ou avec avis d'appel;
- (109) f) changer une demande de communication avec préavis en une demande de communication avec avis d'appel ou vice versa;
- (110) g) changer la désignation du destinataire d'une demande de communication avec avis d'appel ou d'une demande de communication de bourse, dans les limites du même réseau.
- (111) § 2. (1) Les modifications des demandes de communications sont accordées gratuitement; toutefois, l'administration ou l'exploitation privée d'origine peut percevoir une taxe spéciale rémunérant le travail supplémentaire d'inscription et n'entrant pas dans les comptes internationaux.
- (112) (2) En ce qui concerne la transformation d'une demande de communication avec préavis en une demande de communication avec avis d'appel, et vice versa, ou la transformation de toute demande de communication en une demande de communication avec avis d'appel, ou encore le changement de la désignation du destinataire d'une demande de communication avec avis d'appel ou une demande de communication de bourse, l'administration ou l'exploitation privée de destination reçoit une taxe relative à la course du messenger si celle-ci est nécessitée par la modification demandée.

ROZDZIAŁ VIII.

PIERWSZEŃSTWO W KOLEJNOŚCI ROZMÓW. NAWIĄZYWANIE I PRZERYWANIE POŁĄCZEŃ; OGRAŃCZANIE CZASU ICH TRWANIA.

Artykuł 25.

Pierwszeństwo w kolejności rozmów.

- (113) § 1. Rozmowy międzynarodowe (z wyjątkiem rozmów ruchu granicznego, korzystających jedynie z przewodu międzynarodowego, łączącego sąsiednie sieci przygraniczne) mają pierwszeństwo przed rozmowami wewnętrznymi tego samego rodzaju.
- (114) § 2. Międzynarodowe rozmowy zwykłe korzystają z pierwszeństwa przed wewnętrznymi roz-

CHAPITRE VIII.

PRIORITÉ DES CONVERSATIONS. — ÉTABLISSEMENT ET RUPTURE DES COMMUNICATIONS; LIMITATION DE LEUR DURÉE.

Article 25.

Priorité des conversations.

- (113) § 1. Les conversations internationales (à l'exclusion de celles n'empruntant qu'un circuit international reliant des réseaux voisins de la frontière) bénéficient de la priorité sur les conversations intérieures de même catégorie.
- (114) § 2. Les conversations internationales ordinaires bénéficient de la priorité sur les conversa-

mowami prywatnymi pilnymi krajów miejsca nadania i przeznaczenia. Jednak zainteresowane Zarządy i/lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne mogą porozumieć się co do ograniczenia tego pierwszeństwa tylko do rozmów międzynarodowych, przeprowadzanych na liniach międzynarodowych, przekraczających pewną określoną długość.

(115) § 3. (1) Wymiana rozmów odbywa się w następującej kolejności:

- a) rozmowy państwowe pilne;
- b) rozmowy „błyskawiczne”;
- c) rozmowy służbowe pilne;
- d) rozmowy prywatne pilne;
- e) rozmowy państwowe zwykłe;
- f) rozmowy prywatne zwykłe i rozmowy służbowe zwykłe.

(116) (2) Jednakże w stosunkach, w których rozmowy państwowe pilne nie są dopuszczone, rozmowy państwowe zwykłe mają pierwszeństwo przed rozmowami służbowymi pilnymi.

(117) § 4. (1) W stosunkach, w których rozmowy odbywają się przy użyciu jednej tylko linii międzynarodowej, kolejność zamówień na rozmowy na tej linii ustala urząd czołowy strony zamawiającej.

(118) (2) W stosunkach, w których rozmowy odbywają się przy użyciu więcej niż jednej linii międzynarodowej, zainteresowane Zarządy lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne ustalają za wzajemnym porozumieniem się linię, na której zamówienia otrzymują kolejność, i urząd czołowy, który ma klasyfikować kolejność zamówień; w zasadzie klasyfikacja zamówień na rozmowy odbywa się na linii najdłuższej i najbardziej obciążonej.

(119) (3) W międzynarodowym urzędzie czołowym, wyznaczonym do klasyfikowania zamówień na rozmowy, zamówienia te otrzymują kolejność według ich rodzaju i według czasu otrzymania danego zamówienia przez urząd czołowy.

Artykuł 26.

Nawiązywanie i przerywanie połączeń.

(120) § 1. Wszystkie zamówienia na rozmowy, zmiany w zamówieniach na rozmowy oraz cofnięcie tychże należy jak najszybciej komunikować urzędowi czołowemu, wyznaczonemu do klasyfikowania zamówień na rozmowy.

(121) § 2. Rozmowy jednego i tego samego rodzaju obie strony załatwiają naprzemiennie; zainteresowane urzędy czołowe mogą za wzajemnym porozumieniem się chwilowo zmieniać warunki kolejności, o ile jest to korzystne z punktu widzenia ruchu. Urzędy czołowe, połączone między sobą większą liczbą linii międzynarodowych, mogą w tym samym celu za wzajemnym porozumieniem się wyznaczyć niektóre z tych linii wyłącznie do ruchu tranzytowego lub do ruchu jednokierunkowego.

(122) § 3. (1) Przynajmniej jedno połączenie winno być przygotowane przed ukończeniem rozmowy będącej w toku.

(123) (2) Przygotowanie połączenia polega na wykonaniu wszystkich czynności, które są niezbędne,

tions intérieures privées urgentes des pays terminaux; toutefois, les administrations et/ou les exploitations privées intéressées peuvent s'entendre pour limiter cette priorité aux conversations internationales empruntant un circuit international d'une longueur supérieure à une valeur déterminée.

(115) § 3. (1) Les conversations sont échangées dans l'ordre suivant:

- a) conversations d'Etat urgentes;
- b) conversations „éclairs”;
- c) conversations de service urgentes;
- d) conversations privées urgentes;
- e) conversations d'Etat ordinaires;
- f) conversations privées ordinaires et conversations de service ordinaires;

(116) (2) Toutefois, dans les relations où les conversations d'Etat urgentes ne sont pas admises, les conversations d'Etat ordinaires ont priorité sur les conversations de service urgentes.

(117) § 4. (1) Dans une relation où les communications empruntent un seul circuit international, les demandes de communications prennent rang sur ce circuit au bureau tête de ligne, côté demandeur.

(118) (2) Dans une relation où les communications empruntent plus d'un circuit international, les administrations et/ou les exploitations privées intéressées s'entendent pour déterminer le circuit sur lequel les demandes de communications prennent rang et le bureau tête de ligne chargé de classer ces demandes: en principe, c'est sur le circuit le plus important au point de vue de la longueur et de la charge que les demandes de communications prennent rang.

(119) (3) Au bureau tête de ligne international chargé de classer les demandes de communications, ces demandes prennent rang d'après leur catégorie et l'heure de leur réception par ce bureau.

Article 26.

Etablissement et rupture des communications.

(120) § 1. Toutes les demandes de communications, les modifications des demandes et les avis d'annulation sont transmis aussi rapidement que possible au bureau tête de ligne chargé de classer les demandes de communication.

(121) § 2. Les conversations de même catégorie sont établies en alternat; les bureaux tête de ligne intéressés peuvent, d'un commun accord, modifier temporairement les conditions de l'alternat, si cela présente de l'intérêt au point de vue de l'écoulement du trafic. Dans le même but, les bureaux tête de ligne reliés entre eux par plusieurs circuits internationaux peuvent, d'un commun accord, spécialiser certains de ces circuits pour l'établissement de communications de transit ou pour l'écoulement du trafic dans un sens unique.

(122) § 3. (1) Une communication au moins doit être préparée avant la fin de la conversation en cours.

(123) (2) La préparation consiste à effectuer toutes les opérations nécessaires pour que les deux

aby dwie stacje abonentowe — wywołująca i wywoływana — mogły otrzymać połączenie międzynarodowe bez jakiegokolwiek straty czasu.

(124) § 4. Połączenia już przygotowane nie powinny być przesuwane na czas późniejszy w celu skutecznego połączenia rozmowy wyższej kategorii

(125) § 5. Na sygnały wywoławcze, otrzymywane na liniach międzynarodowych, należy odpowiadać niezwłocznie. Jeżeli urząd wywoływany nie odpowiada pomimo upływu pewnego okresu wywołania, to należy go wezwać za pośrednictwem innej linii telefonicznej lub w drodze telegraficznej do podjęcia pracy na omawianej linii

(126) § 6. (1) Urzędy czołowe sprawdzają, czy przeprowadzający rozmowę słyszą się nawzajem zadowalająco; zapisują one czas nawiązania połączenia i czas ukończenia rozmowy lub czas trwania rozmowy. W danym razie notują urzędy czołowe ponadto okres czasu, w ciągu którego porozumienie było niezadowalające.

(127) (2) Jeśli zainteresowane urzędy czołowe stwierdzą zaraz na początku, że rozmowa nie będzie mogła odbyć się zadowalająco, to połączenie należy przerwać, aby uniknąć opóźnień w nawiązywaniu innych połączeń.

(128) § 7. Urzędy czołowe linii międzynarodowej notują wszystkie nadzwyczajne zdarzenia, zachodzące podczas służby, oraz wszelkie dane, potrzebne do sporządzenia rachunków międzynarodowych.

(129) § 8. Przy czynnościach związanych z przygotowaniem, nawiązywaniem lub przerywaniem połączeń, zainteresowane Zarządy i/lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne o różnych językach krajowych posługują się językiem francuskim, o ile nie nastąpiła pomiędzy nimi specjalna umowa co do używania innych języków.

Artykuł 27.

Ograniczenie czasu trwania rozmów.

(130) § 1. (1) Czas trwania rozmów prywatnych nie jest zasadniczo ograniczony.

(131) (2) Zainteresowane Zarządy i/lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne mogą jednak za wzajemnym porozumieniem się ograniczyć do 12 minut lub nawet do 6 minut czas trwania rozmowy w pewnych określonych kierunkach.

(132) (3) Z drugiej strony w razie nawału zgłoszeń lub uszkodzenia połączeń mogą zainteresowane urzędy czołowe, za wzajemnym porozumieniem się, ograniczyć chwilowo czas trwania rozmów prywatnych do 12 lub nawet 6 minut w każdym wypadku.

(133) (4) W każdym wypadku czas trwania rozmowy prywatnej może być ograniczony do 12 minut, jeśli jest to potrzebne do wykonania zalegającego zamówienia na rozmowę wyższego rodzaju.

(134) § 2. (1) Czas trwania rozmów państwowych nie jest ograniczony.

(135) (2) Zainteresowane Zarządy lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne tranzytowe mają jednak prawo ograniczyć czas trwania rozmów pań-

postes. demandeur et demandé, soient mis en communication sans aucune perte de temps.

(124) § 4. Les communications déjà préparées ne doivent pas être retardées au bénéfice de communications de rang supérieur.

(125) § 5. Il doit être répondu immédiatement aux appels sur les circuits internationaux. Si, après un temps d'appel convenable, le bureau appelé ne répond pas, il est invité, par un autre circuit téléphonique ou, éventuellement, par télégraphe, à reprendre le service sur le circuit en question.

(126) § 6. (1) Les bureaux tête de ligne vérifient si l'audition entre les correspondants est satisfaisante; ils notent l'heure de mise en communication ainsi que l'heure de la fin de la conversation ou la durée de cette conversation. En outre, le cas échéant, ils notent la période durant laquelle l'audition a été insuffisante.

(127) (2) Lorsque, dès le commencement d'une communication, les bureaux tête de ligne intéressés constatent que les conditions d'audition ne pourront pas être suffisantes, la communication est rompue, afin d'éviter tout retard dans l'établissement des autres communications.

(128) § 7. Les bureaux tête de ligne du circuit international prennent note des incidents de service et des éléments nécessaires à l'établissement des comptes internationaux.

(129) § 8. Pour la préparation, l'établissement et la rupture des communications, la langue française est utilisée entre administrations et/ou exploitations privées de langues différentes, à moins d'accords particuliers entre elles pour l'emploi d'autres langues.

Article 27.

Limitation de la durée des conversations.

(130) § 1. (1) En général, la durée des conversations privées n'est pas limitée.

(131) (2) Toutefois, les administrations et/ou les exploitations privées intéressées peuvent s'entendre pour limiter à douze ou même à six minutes la durée d'une conversation privée dans certaines relations déterminées.

(132) (3) D'autre part, dans toute relation, en cas d'encombrement ou de dérangement, les bureaux tête de ligne intéressés peuvent s'entendre pour limiter temporairement à douze ou même à six minutes la durée d'une conversation privée.

(133) (4) Dans toute relation, la durée d'une conversation privée peut être limitée à douze minutes, si cela est nécessaire, pour satisfaire une demande de communication de catégorie supérieure en instance.

(134) § 2. (1) La durée des conversations d'Etat n'est pas limitée.

(135) (2) Toutefois, les administrations ou les exploitations privées de transit ont le droit de limiter à douze minutes la durée des conversations d'Etat,

stwowych do 12 minut, jeśli połączenia te są uskuteczniane za pośrednictwem jednego z ich urzędów. (136) § 3. Gdy czas trwania rozmów jest ograniczony, uprzedza się o tem zamawiającego w miarę możliwości w chwili nawiązywania połączenia; po-za-tem na kilka sekund przed przerwaniem z urzędu połączenia uprzedza się o tem rozmawiających.

ROZDZIAŁ IX.

TARYFY I TARYFIKACJA. CZĘŚCIOWE ZNIE- SIENIE OPLAT I ZWROTY OPLAT.

Artykuł 28.

Płatny czas trwania rozmów.

- (137) § 1. Płatny czas trwania rozmowy między abonentami rozpoczyna się z chwilą nawiązania łączności między stacjami abonentowemi, wzywają-cą i wzywaną, gdy obie te stacje odezwą się.
- (138) § 2. Przy rozmowie zamówionej z rozmów-nicy publicznej ze stacją abonentową, płatny czas trwania rozmowy rozpoczyna się z chwilą, gdy po odezwaniu się stacji abonentowej zamawiający roz-mowę zostanie połączony z tą stacją abonentową.
- (139) § 3. Jeżeli rozmowa ma się odbyć z rozmów-nicą publiczną, to płatny czas trwania rozmowy roz-poczyna się z chwilą, gdy po zgłoszeniu się obu aparatów na wezwanie, osoba zamawiająca rozmow-ę w rozmównicy publicznej, albo aparat abonenta zamawiającego uzyska połączenie z osobą żadaną lub jej zastępcą.
- (140) § 4. Płatny czas trwania rozmowy rozpoczy-na się w każdym razie z chwilą, gdy po prawidło-wem nawiązaniu łączności stacja lub stacje abo-mentowe odpowiedziały na wezwanie bez względu na to, kto był osobą odpowiadającą na wezwanie.
- (141) § 5. Płatny czas trwania rozmowy kończy się z chwilą, gdy stacja abonentowa zamawiająca rozmowę daje sygnał ukończenia rozmowy.
- (142) § 6. (1) Po każdej rozmowie, telefonistki za-interesowanych urzędów czołowych ustalają w dro-dze wzajemnego porozumienia płatny czas trwania danej rozmowy i, z wyjątkiem prywatnych rozmów zwykłych, potwierdzają określenie rodzaju prze-pro-wadzonej rozmowy.
- (143) (2) Gdy w czasie trwania rozmowy ujawniła się trudność porozumienia się lub inne przeszkody, te-lefonistki zainteresowanych urzędów czołowych ustalają w drodze wzajemnego porozumienia płatny czas trwania tej rozmowy.
- (144) (3) W razie różnicy zdań obsługi urzędów czo-łowych, co do płatnego czasu trwania rozmowy, de-cyduje zdanie urzędu czołowego strony zamawia-jącej.

Artykuł 29.

Taryfy. Zasady ogólne.

- (145) § 1. Wysokość jednostki taryfowej, opartej na franku złotym, ustala się za wzajemną zgodą zainte-

lorsque ces communications sont établies par l'inter-médiaire d'un de leurs bureaux.

(136) § 3. Dans les cas où la durée de la con-versation est limitée, le demandeur en est prévenu, si c'est possible au moment où la communication va être établie, en outre, quelques secondes avant la rupture d'office de la communication, les correspon-dants sont avisés.

CHAPITRE IX.

TARIFS ET TAXATION. — DÉTAXES ET REMBOURSEMENTS.

Article 28.

Durée taxable des conversations.

- (137) § 1. La durée taxable d'une conversa-tion entre abonnés commence au moment où la com-munication est établie entre le poste demandeur et le poste demandé, après que ces deux postes ont ré-pondu à l'appel.
- (138) § 2. Lorsque la communication est origi-naire d'un poste public et est destinée à un poste d'abonné, la durée taxable de la conversation com-mence au moment où, le poste d'abonné ayant ré-pondu à l'appel, le demandeur est mis en relation avec ce dernier poste.
- (139) § 3. Si la communication est à destina-tion d'un poste public, la durée taxable de la con-versation commence au moment où, les deux postes intéressés ayant répondu à l'appel, le demandeur dans le poste public, ou le poste de l'abonné deman-deur, selon le cas, est mis en relation avec la per-sonne demandée ou son délégué.
- (140) § 4. La durée taxable de la conversation commence dans tous les cas lorsque, après l'établis-sement correct de la communication, le ou les postes d'abonnés ont répondu à l'appel, quelle que soit la personne qui répond à l'appel.
- (141) § 5. La durée taxable de la conversation finit au moment où le poste demandeur donne le signal de fin de conversation.
- (142) § 6. (1) Après chaque conversation, les opératrices des bureaux tête de ligne intéressés s'entendent pour fixer la durée taxable de cette con-versation et, sauf dans le cas d'une conversation pri-vée ordinaire, confirment l'indication de la catégorie de cette conversation.
- (143) (2) Lorsque des difficultés d'audition ou des incidents se sont produits au cours d'une con-versation, les opératrices des bureaux tête de ligne intéressés s'entendent pour déterminer la durée ta-xable de cette conversation.
- (144) (3) En cas de divergence entre les bu-reaux tête de ligne sur la durée taxable d'une con-versation, l'avis du bureau tête de ligne côté deman-deur, prévaut.

Article 29.

Tarifs. — Règles générales.

- (145) § 1. Le montant de l'unité de taxe est déterminé, sur la base du franc-or, par accord entre

- resowanych Zarządów i/lub prywatnych przedsiębiorstw eksploatacyjnych.
- (146) § 2. Opłaty za rozmowy składają się z taks końcowych i ewentualnie z taksy lub taks tranzytowych.
- (147) § 3. (1) Dla ustalenia taks końcowych, terytorjum każdego Zarządu lub prywatnego przedsiębiorstwa eksploatacyjnego może być podzielone na strefy.
- (148) (2) Każdy Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne ustala liczbę i obszar stref dla swych warunków z każdym z pozostałych Zarządów i/lub prywatnych przedsiębiorstw eksploatacyjnych.
- (149) (3) Dla jednej i tej samej strefy taksa końcowa jest zawsze jednakowa.
- (150) § 4. Każdy Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne tranzytowe ustala swą taksę tranzytową. Jeden i ten sam Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne obowiązane jest stosować jednakowe taksy tranzytowe, gdy warunki tranzytu są takie same.
- (151) § 5. Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne, dostarczające pierwszej linii tranzytowej bezpośredniej dla określonego kierunku, ma prawo doliczyć do swej taksy tranzytowej koszty eksploatacyjne jednego urzędu tranzytowego tak długo, dopóki średnia liczby płatnych minut rozmów, przeprowadzonych na tej linii w dni robocze, nie przekroczy określonego minimum; to minimum ustalone zostaje w drodze porozumienia między zainteresowanymi Zarządami i/lub prywatnymi przedsiębiorstwami eksploatacyjnymi.
- (152) § 6. Jednostka taryfowa w określonym kierunku jest zawsze taka sama bez względu na drogę (normalną, pomocniczą lub okrężną) użytą do nawiązania połączenia na tym kierunku.
- (153) § 7. (1) Należność za rozmowę trwającą trzy lub mniej minut oblicza się zawsze za trzy minuty.
- (154) (2) Gdy czas trwania rozmowy przekracza trzy minuty, należność za okres czasu, przekraczający pierwsze trzy minuty, oblicza się za minutę. Ułamek minuty liczy się za całą minutę. Opłata za jedną minutę równa się trzeciej części opłaty za trzyciunutową rozmowę.
- (155) (3) Jednakże we wzajemnych stosunkach pomiędzy sieciami przygranicznymi pobiera się opłaty za niepodzielne trzyciunutowe okresy czasu. Stosunki te zostają ustalone za wspólnym porozumieniem się zainteresowanych Zarządów i/lub prywatnych przedsiębiorstw eksploatacyjnych.
- (156) § 8. Rozmowy, ciągnące się częściowo w okresie silnego i częściowo w okresie słabego ruchu, są opłacane jak następuje:
- (157) a) gdy czas trwania rozmowy nie przekracza trzech minut — stosuje się taryfę Zarządu lub prywatnego przedsiębiorstwa eksploatacyjnego strony zamawiającej, przypadająca za okres silnego lub słabego ruchu w zależności od tego, czy daną rozmowę rozpoczęto w okresie silnego lub w okresie słabego ruchu;
- les administrations et/ou les exploitations privées intéressées.
- (146) § 2. Les taxes des conversations se composent des taxes terminales et, s'il y a lieu, de la ou des taxes de transit.
- (147) § 3. (1) Pour la détermination des taxes terminales, le territoire des administrations et des exploitations privées peut être divisé en zones.
- (148) (2) Chaque administration ou exploitation privée fixe le nombre et l'étendue des zones pour ses relations avec chacune des autres administrations et exploitations privées.
- (149) (3) Une taxe terminale uniforme est fixée pour une même zone.
- (150) § 4. Chaque administration ou exploitation privée de transit fixe sa taxe de transit. Dans les mêmes conditions de transit, une même administration ou exploitation privée applique les mêmes taxes de transit.
- (151) § 5. Pour une relation déterminée, une administration ou exploitation privée fournissant un premier circuit direct de transit a la faculté de comprendre, dans sa taxe de transit, les frais d'exploitation d'un bureau de transit, aussi longtemps que le nombre moyen des minutes taxées des conversations échangées sur ce circuit direct par jour ouvrable, ne dépasse pas un nombre minimum déterminé; ce nombre minimum est fixé par accord entre les administrations et/ou les exploitations privées intéressées.
- (152) § 6. L'unité de taxe dans une relation déterminée est toujours la même, quelle que soit la voie (normale, auxiliaire, de secours) utilisée pour l'établissement d'une communication dans cette relation.
- (153) § 7. (1) Toute conversation d'une durée égale ou inférieure à trois minutes est taxée pour trois minutes.
- (154) (2) Lorsque la durée d'une conversation dépasse trois minutes, la taxation a lieu par minute pour la période excédant les trois premières minutes. Toute fraction de minute est taxée pour une minute. La taxe par minute est le tiers de la taxe appliquée pour trois minutes.
- (155) (3) Toutefois, dans les relations entre réseaux voisins de la frontière, les taxes sont perçues par périodes indivisibles de trois minutes. Les administrations et/ou les exploitations privées intéressées déterminent ces relations d'un commun accord.
- (156) § 8. Les conversations s'étendant à la fois sur la période de fort trafic et sur la période de faible trafic sont taxées comme il suit:
- (157) a) la durée de la conversation est de trois minutes au plus: on applique le tarif en vigueur dans l'administration ou l'exploitation privée d'origine et afférent à la période de fort trafic ou à celle de faible trafic, suivant que la conversation a commencé pendant la période de fort trafic ou pendant celle de faible trafic;

(158) b) gdy czas trwania rozmowy przekracza trzy minuty — pierwsze trzy minuty są obliczone według taryfy Zarządu lub prywatnego przedsiębiorstwa eksploatacyjnego strony zamawiającej, która obowiązywała w chwili rozpoczęcia rozmowy, a dalsze minuty — według taryfy danego Zarządu lub prywatnego przedsiębiorstwa, obowiązującej w chwili rozpoczęcia każdej z tych dalszych minut.

(159) § 9. Każda telefonistka urzędu czołowego zawiadamia współpracującą z nią telefonistkę drugiego kraju moment przejścia z okresu ruchu silnego do okresu ruchu słabego i odwrotnie w odniesieniu do swych rozmów wychodzących.

(160) § 10. Opłatę uiszcza bądź właściciel stacji abonentowej, z której rozmowę zamówiono, bądź osoba, która zamówiła rozmowę z rozmównicy publicznej.

Artykuł 30.

Opłaty za różne rodzaje rozmów.

(161) § 1. (1) Opłata za każdego rodzaju rozmowę w okresie słabego ruchu równa się co najwyżej trzem piątym (3/5) opłaty, która byłaby pobrana za taką samą rozmowę w okresie silnego ruchu.

(162) (2) Okres słabego ruchu ustalony jest za wzajemnym porozumieniem się zainteresowanych Zarządów i/lub prywatnych przedsiębiorstw eksploatacyjnych.

(163) § 2. Opłata za rozmowę pilną równa się podwójnej opłacie za rozmowę zwykłą tej samej długości, przeprowadzoną w tym samym okresie taryfowym.

(164) § 3. Opłata za rozmowę „błyskawiczną” równa się dziesięciokrotnej opłacie za rozmowę zwykłą tej samej długości, przeprowadzoną w tym samym okresie taryfowym.

(165) § 4. Rozmowy państwowe są obliczane jak rozmowy prywatne tego samego rodzaju.

(166) § 5. (1) Rozmowy abonowane podlegają opłatom następującym:

(167) a) w czasie silnego ruchu: podwójnej opłacie, pobieranej za rozmowę zwykłą tej samej długości, przeprowadzoną w tym samym okresie;

(168) b) w czasie słabego ruchu: najwyżej połowie opłaty pobieranej za rozmowę zwykłą tej samej długości, przeprowadzoną w okresie silnego ruchu.

(169) (2) W okresie silnego ruchu, prócz godzin najbardziej obciążonych, za wzajemnym porozumieniem się zainteresowanych Zarządów lub prywatnych przedsiębiorstw eksploatacyjnych, mogą być dopuszczone rozmowy abonowane za opłatą według taryfy dla rozmów zwykłych.

(158) b) la durée de la conversation excède trois minutes: les trois premières minutes sont taxées d'après le tarif en vigueur dans l'administration ou l'exploitation privée d'origine au moment où la conversation commence, et les minutes supplémentaires, d'après le tarif en vigueur dans cette administration ou exploitation privée à l'heure où chacune de ces minutes commence.

(159) § 9. Chaque opératrice de bureau tête de ligne annonce à sa correspondante le moment du passage d'une période de fort trafic à une période de faible trafic, ou réciproquement, en ce qui concerne son trafic de départ.

(160) § 10. La taxe est perçue, selon le cas, sur le titulaire du poste d'abonné à partir duquel la communication a été demandée ou sur la personne qui a demandé la communication à partir d'un poste public.

Article 30.

Taxes applicables aux différentes catégories de conversations.

(161) § 1. (1) Pour toute conversation, le tarif appliqué pendant la période de faible trafic est, au maximum, égal aux trois cinquièmes (3/5) du tarif qui serait appliqué à cette conversation pendant la période de fort trafic.

(162) (2) La période de faible trafic est déterminée par accord entre les administrations et/ou les exploitations privées intéressées.

(163) § 2. La taxe appliquée à une conversation urgente est égale au double de celle afférente à une conversation ordinaire de même durée, échangée pendant la même période de taxation.

(164) § 3. La taxe appliquée à une conversation „éclair” est égale au décuple de celle afférente à une conversation ordinaire de même durée, échangée pendant la même période de taxation.

(165) § 4. Les conversations d'Etat sont taxées comme des conversations privées de même catégorie.

(166) § 5. (1) Les conversations par abonnement sont soumises aux taxes suivantes:

(167) a) pendant la période de fort trafic: le double de la taxe afférente à une conversation ordinaire de même durée, échangée pendant cette même période;

(168) b) pendant la période de faible trafic: au maximum, la moitié de la taxe afférente à une conversation ordinaire de même durée, échangée pendant la période de fort trafic.

(169) (2) Pendant la période de fort trafic — sauf pendant les heures les plus chargées — les conversations par abonnement peuvent être admises, au tarif des conversations ordinaires, par accord entre les administrations et/ou les exploitations privées intéressées.

(170) § 6. Rozmowę dodatkową, następującą w bezpośrednim przedłużeniu rozmowy abonowanej, oblicza się za każdą minutę, według taryfy stosowanej do rozmów abonowanych w okresie lub okresach taryfowych, podczas których rozmowa dodatkowa została przeprowadzona.

(171) § 7. (1) Wysokość opłaty miesięcznej za rozmowy abonowane oblicza się na podstawie trzydziestu dni.

(172) (2) Jeżeli jednak zamawiający rozmowę abonowaną zrzeka się korzystania z abonamentu w niedziele i święta, obowiązujące w jego kraju, to wysokość opłaty miesięcznej może być obliczona na podstawie dwudziestu pięciu dni.

(173) § 8. Opłata za rozmowę na oznaczoną zgóry godzinę, przeprowadzoną w okresie silnego ruchu, równa się podwójnej opłacie za rozmowę zwykłą tej samej długości, przeprowadzoną w tym samym okresie taryfowym, z dodaniem dopłaty równej opłacie za jedną minutę rozmowy zwykłej w okresie silnego ruchu, przyczem minimum tej dopłaty ustala się na 50 centymów (0 fr. 50).

(174) § 9. Opłata za rozmowę na oznaczoną zgóry godzinę, przeprowadzoną w okresie słabego ruchu, równa się opłacie za rozmowę zwykłą tej samej długości, przeprowadzoną w okresie słabego ruchu, z dodaniem dopłaty równej opłacie za jedną minutę rozmowy zwykłej w okresie słabego ruchu.

(175) § 10. (1) Opłata za rozmowę z uprzedzeniem równa się opłacie za rozmowę tego samego rodzaju i tej samej długości, przeprowadzoną w tym samym okresie taryfowym, z dodaniem dopłaty równej opłacie za jedną minutę rozmowy zwykłej, przeprowadzonej w tym samym okresie taryfowym, w którym rozpoczęto rozmowę, zamówioną tem uprzedzeniem. Minimum tej dopłaty ustala się na 50 centymów (0 fr. 50).

(176) (2) Z wyjątkiem postanowień przeciwnych, zawartych w niniejszym Regulaminie, a odnoszących się do pewnych specjalnych warunków—uprzedzenie, po którym rozmowa nie odbyła się, podlega opłacie w wysokości jednej trzeciej (1/3) opłaty, należnej za trzyminutową rozmowę zwykłą w tym okresie taryfowania, w którym nastąpiło przesłanie uprzedzenia przez urząd czołowy strony zamawiającej; przyczem minimum tej opłaty ustala się na 50 centymów (0 fr. 50).

(177) § 11. (1) Opłata za rozmowę z wezwaniem równa się opłacie za rozmowę tego samego rodzaju i tej samej długości, przeprowadzoną w tym samym okresie taryfowym, z dodaniem dopłaty równej opłacie za jedną minutę rozmowy zwykłej, przeprowadzonej w tym samym okresie taryfowym, w którym rozpoczęto rozmowę, zamówioną przez to wezwanie; przyczem minimum tej opłaty ustala się na 50 centymów (0 fr. 50).

(178) (2) Z wyjątkiem postanowień przeciwnych, zawartych w niniejszym Regulaminie, a odnoszących się do pewnych specjalnych warunków, wezwanie, po którym rozmowa nie odbyła się, podlega opłacie w wysokości jednej trzeciej (1/3) opłaty, należnej za trzyminutową rozmowę zwykłą, w tym okresie tary-

(170) § 6. La conversation supplémentaire consécutive à une conversation par abonnement est taxée par minute, au tarif applicable aux conversations par abonnement pendant la ou les périodes de taxation où cette conversation supplémentaire est échangée.

(171) § 7. (1) Le montant mensuel de l'abonnement est calculé sur la base de trente jours.

(172) (2) Toutefois, le montant mensuel de l'abonnement peut être calculé sur la base de vingt-cinq jours, si le titulaire renonce à l'usage de son abonnement les dimanches ainsi que les jours de fête assimilés aux dimanches dans son propre pays.

(173) § 8. La taxe appliquée à une conversation fortuite à heure fixe échangée pendant la période de fort trafic est égale au double de celle afférente à une conversation ordinaire de même durée, échangée pendant la même période de taxation, augmentée d'une surtaxe égale au prix d'une minute de conversation ordinaire pendant la période de fort trafic, le minimum de cette surtaxe étant de cinquante centimes (0 fr. 50).

(174) § 9. La taxe appliquée à une conversation fortuite à heure fixe échangée pendant la période de faible trafic est égale à celle afférente à une conversation ordinaire de même durée, échangée pendant la période de faible trafic, augmentée d'une surtaxe égale au prix d'une minute de conversation ordinaire pendant la période de faible trafic.

(175) § 10. (1) La taxe appliquée à une conversation avec préavis est égale à celle afférente à une conversation de même catégorie et de même durée, échangée pendant la même période de taxation, augmentée d'une surtaxe égale au prix d'une minute de conversation ordinaire échangée pendant la même période de taxation que le début de la conversation visée par ce préavis, le minimum de cette surtaxe étant de cinquante centimes (0 fr. 50).

(176) (2) Sauf stipulations contraires du présent Règlement relatives à certaines circonstances spéciales, un préavis non suivi de conversation est soumis à une taxe fixée au tiers (1/3) de la taxe applicable à une conversation ordinaire de trois minutes échangée pendant la période de taxation où le préavis a été transmis par le bureau tête de ligne, côté demandeur, le minimum de cette taxe étant de cinquante centimes (0 fr. 50).

(177) § 11. (1) La taxe appliquée à une conversation avec avis d'appel est égale à celle afférente à une conversation de même catégorie et de même durée, échangée pendant la même période de taxation, augmentée d'une surtaxe égale au prix d'une minute de conversation ordinaire échangée pendant la même période de taxation que le début de la conversation visée par l'avis d'appel, le minimum de cette surtaxe étant de cinquante centimes (0 fr. 50).

(178) (2) Sauf stipulations contraires du présent Règlement relatives à certaines circonstances spéciales, un avis d'appel non suivi de conversation est soumis à une taxe fixée au tiers (1/3) de la taxe applicable à une conversation ordinaire de trois minutes échangée pendant la période de taxation où

fowym, w którym nastąpiło przesłanie wezwania przez urząd czołowy strony zamawiającej; przyczem minimum tej opłaty ustala się na 50 centymów (0 fr. 50).

(179) (3) Jeśli wezwanie zostało doręczone wzywaniem, zamieszkałemu poza miejscowym okręgiem doręczeń telegramów, podlega ono dopłacie dodatkowej, tak zwanej opłacie za posłańca, która równa się opłacie za posłańca w ruchu telegraficznym. Opłatę za posłańca wpisuje się niepodzielnie do rachunków międzynarodowych na dobro Zarządu lub prywatnego przedsiębiorstwa eksploatacyjnego miejsca przeznaczenia.

(180) § 12. Rozmowy służbowe są wolne od opłaty.

(181) § 13. Żądanie informacji w ruchu międzynarodowym podlega opłacie tylko wówczas, gdy ono pociąga za sobą użycie międzynarodowego obwodu telefonicznego. W takim razie opłata za żądanie informacji równa się jednej trzeciej (1/3) opłaty należnej za trzyminutową rozmowę zwykłą, jaka byłaby przeprowadzona między osobą żądającą informacji, a tą, co do której informacja jest żądana, w okresie taryfowym, w którym żądanie informacji zostało przesłane przez urząd czołowy strony zamawiającej; przyczem minimum tej opłaty ustala się na 50 centymów (0 fr. 50).

(182) § 14. Opłata za rozmowę giełdową równa się opłacie za rozmowę tego samego rodzaju i tej samej długości, z doliczeniem, na mocy porozumienia między zainteresowanymi Zarządami lub prywatnymi przedsiębiorstwami eksploatacyjnymi, dopłaty równej opłacie za jedną trzecią (1/3) jednostki taryfowej.

Artykuł 31.

Obliczanie opłat w przypadkach szczególnych. Częściowe zniesienie opłat i zwrot opłat.

(183) § 1. Nie pobiera się żadnej opłaty, jeśli z winy służby telefonicznej, po zamówieniu rozmowy nie nastąpiło nawiązanie łączności między stacjami abonentowemi wzywającą i wzywaną. Opłata już pobrana podlega w tym przypadku zwrotowi.

(184) § 2. Nie pobiera się żadnej opłaty, jeśli po nawiązaniu łączności nastąpi stwierdzenie, że słyszalność rozmowy nie jest zadowalająca.

(185) § 3. (1) Gdy w toku rozmowy rozmawiający narażeni są z winy służby telefonicznej na trudności porozumiewania się, płatny czas trwania rozmowy ogranicza się do ogólnego czasu, w którym warunki rozmowy były zadowalające; o ile ten ogólny czas trwania rozmowy zadowalającej nie osiąga pełnych trzech minut, nie pobiera się żadnej opłaty.

(186) (2) Zamawiający rozmowę może zażądać zastosowania powyższego postanowienia tylko wówczas, gdy podczas trwania rozmowy centrale międzymiastowe lub zainteresowane rozmównice publiczne były wezwane do sprawdzenia zachodzących przy rozmowie trudności.

(187) § 4. (1) Każdą reklamację, wniesioną już po uzgodnieniu przez zainteresowane urzędy płatnego czasu trwania rozmowy, rozpatruje i załatwia urząd,

l'avis d'appel a été transmis par le bureau tête de ligne, côté demandeur, le minimum de cette taxe étant de cinquante centimes (0 fr. 50).

(179) (3) Si l'avis d'appel a été remis à un destinataire habitant en dehors du périmètre de distribution gratuite de télégrammes, il est soumis à une surtaxe supplémentaire, dite taxe d'express, égale à la taxe demandée pour un express dans le service télégraphique. Cette taxe d'express est portée intégralement dans les comptes internationaux au crédit de l'administration ou de l'exploitation privée de destination.

(180) § 12. Les conversations de service sont exemptes de taxe.

(181) § 13. Une demande de renseignement n'est taxée dans le service international que si elle nécessite l'utilisation d'un circuit téléphonique international. Dans ce cas, la taxe appliquée à la demande de renseignement est égale au tiers (1/3) de celle afférente à une conversation ordinaire de trois minutes qui serait échangée, entre la personne demandant le renseignement et celle au sujet de laquelle le renseignement est demandé, pendant la période de taxation où la demande de renseignement a été transmise par le bureau tête de ligne, côté demandeur, le minimum de cette taxe étant de cinquante centimes (0 fr. 50).

(182) § 14. La taxe appliquée à une conversation de bourse est égale à celle afférente à une conversation de même catégorie et de même durée, augmentée, par accord entre les administrations et/ou les exploitations privées intéressées, d'une surtaxe égale au tiers (1/3) de l'unité de taxe.

Article 31.

Taxation dans des cas particuliers. — Détaxes et remboursements.

(183) § 1. Lorsque, du fait du service téléphonique, une demande de communication n'est pas suivie de la mise en communication des postes demandeur et demandé, aucune taxe n'est perçue. Si le montant de la taxe a été versé, il est remboursé.

(184) § 2. Si, dès l'établissement d'une communication, on constate que les conditions d'audition ne sont pas suffisantes, aucune taxe n'est perçue.

(185) § 3. (1) Lorsque, au cours d'une conversation, les correspondants éprouvent, du fait du service téléphonique, des difficultés, la durée taxable de la conversation est réduite au temps total pendant lequel les conditions de la conversation ont été suffisantes; si ce temps total n'atteint pas trois minutes, aucune taxe n'est perçue.

(186) (2) Le demandeur d'une communication ne peut exiger l'application de cette disposition que si les bureaux centraux ou, le cas échéant, les postes publics intéressés ont été invités, pendant la conversation, à constater les difficultés survenues.

(187) § 4. (1) Toute réclamation faite après l'accord intervenu entre les bureaux intéressés au sujet des durées taxables des conversations est in-

- w którym zamówiono rozmowę. Urzędy czołowe porozumiewają się bezpośrednio ze sobą w celu zebrania danych, które mogą być potrzebne przy dochodzeniu.
- (188) (2) Częściowe zniesienie opłat przyznaje na swój rachunek Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne strony zamawiającej.
- (189) § 5. (1) Zamówienie rozmowy może być unieważnione bez pobrania opłaty do chwili, w której zamawiający zostaje wezwany do przeprowadzenia rozmowy.
- (190) (2) Jednakże w przypadku zamówienia rozmowy z uprzedzeniem, rozmowy z wezwaniem lub rozmowy na zgóry oznaczoną godzinę, jeśli w chwili unieważnienia zamówienia urząd czołowy strony zamawiającej rozpoczął już przekazywanie danych dotyczących uprzedzenia, wezwania lub zamówienia rozmowy na zgóry oznaczoną godzinę, wówczas dopłatę należną za uprzedzenie, wezwanie lub zamówienie rozmowy na zgóry oznaczoną godzinę należy pobrać.
- (191) (3) Również jeśli zachodzi przypadek unieważnienia zamówienia na rozmowę z urzędem giełdowym w stosunkach, w których rozmowy giełdowe podlegają opłacie dodatkowej, tę opłatę dodatkową należy pobrać, o ile w chwili unieważnienia zamówienia urząd czołowy strony zamawiającej rozpoczął już przekazywanie danych, dotyczących wzywanego członka giełdy.
- (192) (4) Jeśli w razie zamówienia rozmowy z wezwaniem wzywający żąda, aby wzywany został zawiadomiony w swoim mieszkaniu o unieważnieniu rozmowy, pobiera się dodatkową dopłatę za wezwanie i ewentualnie dopłatę za posłańca.
- (193) (5) Jeżeli w razie zamówienia rozmowy z wezwaniem i z opłaconym posłańcem, w chwili otrzymania przez urząd strony wzywanej zawiadomienia o unieważnieniu rozmowy, posłaniec nie wyszedł jeszcze w drogę, dopłaty za posłańca nie należy pobierać.
- (194) § 6. (1) Jeśli z winy strony zamawiającej rozmowa abonowana nie mogła się odbyć lub nie miała umówionego czasu trwania, wówczas nie udziela się żadnej rekompensaty i nie zwraca się pobranych opłat.
- (195) (2) Jeżeli z winy służby telefonicznej rozmowa abonowana nie mogła się odbyć lub nie miała umówionego czasu trwania, należy w miarę możliwości rozmowę abonowaną przesunąć lub brakujący czas trwania skompensować, udzielając jeszcze przed końcem tego samego okresu taryfowego rozmowy o długości równej czasowi niewykorzystanemu. Jeśli rozmowa nie mogła być przesunięta lub czas trwania nie mógł być skompensowany w tym samym okresie taryfowym, to w rachunkach międzynarodowych umieszcza się tylko opłatę za czas rzeczywiście zużyty na rozmowę. Jeśli czas trwania rozmowy abonowanej nie osiągnął pełnych trzech minut, to żadnej opłaty za tę rozmowę w rachunkach nie wykazuje się. Za podstawę do obliczenia opłaty za czas rzeczywiście zużyty na rozmowę przyjmuje się opłatę za czas umówiony na jedną całą rozmowę abonowaną przez urząd czołowy. Les bureaux tête de ligne correspondent directement entre eux à l'effet de recueillir les renseignements qui peuvent être nécessaires à l'enquête.
- (188) (2) Les dégrèvements sont accordés par l'administration ou l'exploitation privée d'origine et sont à sa charge.
- (189) § 5. (1) Une demande de communication peut être annulée, sans perception d'aucune taxe, jusqu'au moment où le demandeur est appelé pour échanger la conversation.
- (190) (2) Toutefois, s'il s'agit d'une demande de communication avec préavis, ou d'une demande de communication avec avis d'appel, ou d'une demande de communication fortuite à heure fixe, et si la transmission, par le bureau tête de ligne côté demandeur, des indications du préavis, ou de l'avis d'appel, ou des indications relatives à la conversation fortuite à heure fixe, est déjà commencée au moment de l'annulation, la surtaxe afférente au préavis, à l'avis d'appel, ou à la demande de communication fortuite à heure fixe, est perçue.
- (191) (3) De même, s'il s'agit de l'annulation d'une demande de communication à destination d'un „bureau-bourse”, dans une relation où les conversations de bourse sont soumises à une surtaxe, cette surtaxe est perçue si, au moment de l'annulation, la transmission, par le bureau tête de ligne côté demandeur, des indications relatives au boursier demandé est déjà commencée.
- (192) (4) Dans le cas d'une demande de communication avec avis d'appel, si le demandeur désire que le destinataire soit informé de l'annulation à son domicile, il est perçu de nouveau la surtaxe afférente à un avis d'appel et, éventuellement, la surtaxe d'express.
- (193) (5) Si, dans le cas d'une demande de communication avec avis d'appel et avec express payé, le messenger n'est pas encore parti au moment de la réception de l'avis d'annulation par le bureau destinataire, la surtaxe d'express n'est pas perçue.
- (194) § 6. (1) Lorsque, du fait des correspondants, une séance d'abonnement n'a pu avoir lieu ou n'a pas eu la durée concédée, aucune compensation n'est donnée et aucun remboursement n'est effectué.
- (195) (2) Lorsque, du fait du service téléphonique, une séance d'abonnement n'a pu avoir lieu, ou n'a pas eu la durée concédée, cette séance est, si possible, remplacée ou compensée par une conversation d'une durée équivalente au temps inutilisé et à échanger avant la fin de la même période de taxation. Si la séance n'a pu être remplacée ou compensée dans la même période de taxation, seule la taxe afférente au temps utilisé est portée dans les comptes internationaux; si le temps utilisé n'atteint pas trois minutes, aucune taxe n'est portée en compte. Pour le calcul de cette taxe afférente au temps utilisé, on prend comme base la taxe correspondant à la durée concédée pour une séance d'abonnement entière, et cette taxe de base est égale au vingt-cinquième ($\frac{1}{25}$) ou au trentième ($\frac{1}{30}$) du montant mensuel de l'abonnement, quel que soit le mois considéré.

waną, przyczem ta podstawowa opłata równa się jednej dwudziestej piątej (1/25) lub jednej trzydziestej (1/30) miesięcznej opłaty abonamentowej, bez względu na liczbę dni danego miesiąca.

(196) § 7. (1) Przy wszelkich innych rozmowach, oprócz rozmów abonowanych, w razie odmowy przeprowadzenia rozmowy ze strony wzywającego lub wzywanego, pobierać należy opłatę przypadającą za jedną minutę rozmowy zwykłej, przeprowadzonej pomiędzy zainteresowanymi stacjami abonentowymi w okresie taryfowym, w którym odmowa przeprowadzenia rozmowy miała miejsce; minimum tej opłaty ustala się na 50 centymów (0 fr. 50).

(197) (2) W razie odmowy wzywającego lub wzywanego przeprowadzenia rozmowy zamówionej na zgóry oznaczoną godzinę, pobiera się tylko opłatę przypadającą za jedną minutę rozmowy zwykłej, przeprowadzonej pomiędzy zainteresowanymi stacjami abonentowymi w okresie taryfowym, podczas którego odmowa nastąpiła; minimum tej opłaty ustala się na 50 centymów (0 fr. 50).

(198) (3) W razie odmowy ze strony wzywającego lub wzywanego lub zastępcy wzywanego przeprowadzenia rozmowy z uprzedzeniem lub z wezwaniem, pobiera się tylko dopłatę za uprzedzenie lub wezwanie i ewentualnie ponadto dopłatę za posłańca.

(199) (4) Jeśli rozmowa z urzędem giełdowym w stotunkach, w których rozmowy te są obciążone dopłatą, nie może być uskuteczniiona z powodu odmowy lub nieobecności wzywającego lub wzywanego w chwili wzywania ich do przeprowadzenia rozmowy, pobiera się tylko dopłatę, należną za zamówienie rozmowy giełdowej.

(200) (5) Za wzajemną zgodą zainteresowanych Zarządów lub prywatnych przedsiębiorstw eksploatacyjnych może być pobierana przy wszystkich rozmowach, z wyjątkiem rozmów abonowanych, opłata równa opłacie za odmowę przeprowadzenia rozmowy, również i w razie nieodpowiadania abonentowej stacji wzywającej w chwili, gdy przywołano ją do przeprowadzenia rozmowy, albo w razie nieodpowiadania abonentowej stacji wzywanej, gdy przywołano ją bądź do przyjęcia uprzedzenia, bądź do przeprowadzenia rozmowy z uprzedzeniem.

ROZDZIAŁ X.

ROZRACHUNKI.

Artykuł 32.

Sporządzanie rachunków.

(201) § 1. (1) O ile zainteresowane Zarządy i/lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne nie postanowią, że nie należy codziennie uzgadniać liczby minut przeprowadzonych rozmów, urzędy czołowe dla każdej grupy linii ustalają codziennie między sobą telefonicznie liczbę minut rozmów, za które opłata ma być wykazana w rachunkach międzynarodowych.

(202) (2) Codzienne uzgadnianie powinno wykazać dla każdej grupy linii między dwoma urzędami

(196) § 7. (1) Pour toute conversation autre qu'une conversation par abonnement, en cas de refus du poste demandeur ou du poste demandé, il est perçu la taxe afférente à une minute de conversation ordinaire échangée entre les deux postes intéressés pendant la période de taxation où le refus a eu lieu, le minimum étant de cinquante centimes (0 fr. 50).

(197) (2) S'il s'agit d'une conversation fortuite à heure fixe, en cas de refus du poste demandeur ou du poste demandé, il est perçu seulement la taxe afférente à une minute de conversation ordinaire échangée entre les deux postes intéressés pendant la période de taxation où le refus a eu lieu, le minimum étant de cinquante centimes (0 fr. 50).

(198) (3) Si une conversation avec préavis ou avis d'appel n'a pu avoir lieu par suite de refus du poste demandeur ou du destinataire ou de son délégué, il est perçu seulement la surtaxe afférente au préavis ou à l'avis d'appel et, le cas échéant, la surtaxe d'express.

(199) (4) Si une conversation à destination d'un „bureau-bourse”, dans une relation où les conversations de bourse sont soumises à une surtaxe, n'a pu avoir lieu par suite du refus ou de l'absence du demandeur ou du destinataire au moment où ils sont appelés pour échanger la conversation, il est perçu seulement la surtaxe afférente à une demande de communication de bourse.

(200) (5) Par accord entre les administrations et/ou les exploitations privées intéressées, une taxe égale à celle appliquée en cas de refus peut être appliquée pour toute conversation autre qu'une conversation par abonnement, en cas de non réponse du poste demandeur au moment où il est appelé pour échanger la conversation, ou en cas de non réponse du poste demandé, lorsqu'il est appelé soit pour recevoir un préavis, soit pour échanger une conversation avec préavis.

CHAPITRE X.

COMPTABILITÉ.

Article 32.

Etablissement des comptes.

(201) § 1. (1) A moins que les administrations et/ou les exploitations privées intéressées n'aient décidé de ne pas procéder à la comparaison journalière des minutes de conversations échangées, les bureaux tête de ligne de chaque groupe de circuits fixent journallement entre eux, par téléphone, le nombre des minutes dont la taxe doit entrer dans les comptes internationaux.

(202) (2) La comparaison journalière doit faire ressortir, pour chaque groupe de circuits entre deux

czołowemi i na każdy okres taryfowy liczbę minut płatnych każdego rodzaju rozmów, z podaniem osobno rozmów przeprowadzonych zapomocą dróg określonych. Dla każdego okresu taryfowego minuty powinny być zgrupowane według krajów i według stref taryfowych.

(203) (3) Codzienne uzgadnianie liczby minut powinno być dokonywane po uprzednim sprawdzeniu dokumentów służbowych; uzgadnianie powinno być ukończone najpóźniej na trzeci dzień po dniu rozpatrywanym i dokonane w sposób, któryby nie przeszkadzał ruchowi.

(204) § 2. Opłaty telefoniczne stanowią przedmiot miesięcznych rozrachunków, zestawianych przez Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne kraju przeznaczenia. Rachunki te winny być zestawione w taki sposób, aby wykazywały dla każdego okresu podlegającego opłacie liczbę płatnych minut rozmów każdego rodzaju, zgrupowane podług stref.

Pozatem jeśli ruch odbywa się zapomocą różnych dróg, rozmowy prowadzone za pośrednictwem każdej z tych dróg winny być wykazane osobno ze wskazaniem w danym razie, że to jest droga określona.

(205) § 3. (1) Rachunki miesięczne zawierają wszystkie opłaty i dopłaty, przypadające za międzynarodowe rozmowy telefoniczne, z wyjątkiem tych opłat, co do których niniejszy Regulamin postanawia inaczej.

(206) (2) Dopłaty, wchodzące do rozrachunków międzynarodowych, dzieli się pomiędzy zainteresowane Zarządy i/lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne w takim samym stosunku, jak opłaty za rozmowy.

Artykuł 33.

Wymiana i uznanie rachunków.

(207) § 1. Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne kraju przeznaczenia przesyła Zarządowi lub prywatnemu przedsiębiorstwu eksploatacyjnemu kraju nadania rachunki miesięczne, sporządzone w tylu egzemplarzach, ile jest krajów zainteresowanych włącznie z krajem przeznaczenia. Po zatwierdzeniu rachunku Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne kraju nadania zwraca wszystkie egzemplarze rachunku, z wyjątkiem jednego, Zarządowi lub prywatnemu przedsiębiorstwu eksploatacyjnemu kraju przeznaczenia, które ze swej strony przesyła każdemu z zainteresowanych krajów tranzytowych po jednym egzemplarzu rachunku.

(208) § 2. Każdy rachunek miesięczny winien być przesłany przed upływem trzeciego miesiąca następującego po miesiącu, którego dotyczy.

(209) § 3. Zawiadomienie o uznaniu rachunków lub przesłanie odnośnych uwag należy skutecznie przed upływem szóstego miesiąca następującego po miesiącu, którego rachunek dotyczy. Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne, które w tym okresie czasu nie otrzymało żadnego sprostowania, uważa dany rachunek miesięczny za uznany bez zastrzeżeń.

(210) § 4. (1) Rachunki miesięczne zatwierdza się bez sprawdzania, jeżeli różnica między rachunkami, sporządzonymi przez oba zainteresowane Zarządy lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne, nie

bureaux tête de ligne, et pour chaque période de taxation, les nombres de minutes taxées de chaque catégorie, en mentionnant séparément les conversations écoulées par voies de secours. Pour chaque période de taxation, les minutes sont groupées par pays et par zone de taxation.

(203) (3) La comparaison journalière du nombre des minutes doit être effectuée après vérification des documents de service; elle doit être terminée au plus tard le surlendemain de la journée considérée et doit être effectuée de manière à ne pas gêner l'écoulement du trafic.

(204) § 2. Les taxes téléphoniques font l'objet de comptes mensuels établis par l'administration ou l'exploitation privée du pays de destination. Ces comptes sont établis de manière à faire apparaître, pour chaque période de taxation, les nombres de minutes taxées de chaque catégorie, groupées par zone de destination. En outre, si le trafic a été écoulé par des voies différentes, le trafic écoulé par chaque voie est mentionné séparément en indiquant, le cas échéant, s'il s'agit d'une voie de secours.

(205) § 3. (1) Les comptes mensuels contiennent toutes les taxes et surtaxes afférentes aux conversations téléphoniques internationales, à l'exclusion de celles faisant l'objet d'une stipulation contraire du présent Règlement.

(206) (2) Les surtaxes entrant dans les comptes internationaux sont réparties entre les administrations et/ou les exploitations privées intéressées suivant la même proportion que les taxes des conversations.

Article 33.

Echange et acceptation des comptes.

(207) § 1. L'administration ou l'exploitation privée de destination transmet à l'administration ou à l'exploitation privée d'origine les comptes mensuels en autant d'expéditions qu'il y a de pays intéressés, y compris le pays de destination. Après acceptation du compte, l'administration ou l'exploitation privée d'origine renvoie toutes ces expéditions, sauf une à l'administration ou à l'exploitation privée de destination, laquelle transmet une expédition à chacun des pays de transit intéressés.

(208) § 2. Chaque compte mensuel doit être transmis avant l'expiration du troisième mois qui suit celui auquel ce compte se rapporte.

(209) § 3. La notification de l'acceptation d'un compte ou des observations y relatives, ont lieu avant l'expiration du sixième mois qui suit celui auquel ce compte se rapporte. L'administration ou l'exploitation privée qui n'a reçu, dans cet intervalle, aucune observation rectificative considère le compte mensuel comme admis de plein droit.

(210) § 4. (1) Les comptes mensuels sont admis sans révision quand la différence entre les comptes dressés par les deux administrations ou exploitations privées intéressées ne dépasse pas 1 p.

przekracza 1% od sumy rachunku Zarządu lub prywatnego przedsiębiorstwa eksploatacyjnego, będącego wierzycielem, o ile suma tego rachunku nie przekracza stu tysięcy franków (100.000 fr.). Gdy natomiast rachunek Zarządu lub prywatnego przedsiębiorstwa eksploatacyjnego, będącego wierzycielem, przekracza sto tysięcy franków (100.000 fr.), wówczas różnica nie może przewyższać sumy wynoszącej łącznie:

1° 1% od pierwszych stu tysięcy franków (100.000 fr.);

2° 0,5% od pozostałej sumy rachunku.

(211) (2) Jednakże jeżeli różnica nie przekracza 25 fr. (dwudziestu pięciu franków) rachunek winien być zatwierdzony.

(212) (3) Rozpoczęte sprawdzanie wstrzymuje się z chwilą, gdy w drodze wzajemnych wyjaśnień między obu zainteresowanymi Zarządami lub prywatnymi przedsiębiorstwami eksploatacyjnymi różnica została zmniejszona do wartości, nie przekraczającej maximum, ustalonego w pierwszym ustępie niniejszego paragrafu.

(213) § 5. (1) Natychmiast po zatwierdzeniu rachunków za ostatni miesiąc danego kwartału, o ile zainteresowane Zarządy i/lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne nie umówiły się inaczej, Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne, będące wierzycielem, wystawia rachunek kwartalny, uwidaczniający saldo z trzech miesięcy kwartału, i przesyła go w dwóch egzemplarzach Zarządowi lub prywatnemu przedsiębiorstwu eksploatacyjnemu dłużnemu, który, po sprawdzeniu rachunku, zwraca jeden z dwóch egzemplarzy opatrzony klauzulą przyjęcia.

(214) (2) Gdy zatwierdzenie któregośkolwiek z rachunków miesięcznych danego kwartału nie nastąpiło przed upływem szóstego miesiąca, następującego po odnośnym kwartale obrachunkowym, Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne, będące wierzycielem, ma prawo wystawić rachunek kwartalny w celu prowizorycznego wyrównania należności. Wyrównanie tego rachunku obowiązuje Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne dłużne, z zachowaniem zasad ustalonych w artykule 35 § 1. Sprostowania, uznane w następstwie za konieczne, wpisuje się do jednego z następnych rachunków kwartalnych.

Artykuł 34.

Przechowywanie wykazów.

(215) Wykazy, które służyły za podstawę przy wystawianiu międzynarodowych rachunków telefonicznych, przechowuje się aż do czasu wyrównania odnośnych rachunków, w każdym jednak razie przynajmniej w ciągu dziesięciu miesięcy.

Artykuł 35.

Wyrównanie rachunków.

(216) § 1. Rachunek kwartalny winien być sprawdzony, a należność uregulowana w ciągu sześciu tygodni od dnia otrzymania rachunku przez Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne dłuż-

100 du compte de l'administration ou exploitation privée créditrice, pourvu que le montant de ce compte ne soit pas supérieur à cent mille francs (100 000 fr.); lorsque le montant du compte dressé par l'administration ou l'exploitation privée créditrice est supérieur à cent mille francs (100 000 fr.), la différence ne doit pas dépasser une somme totale comprenant:

1° 1 p. 100 des premiers cent mille francs (100 000 fr.);

2° 0,5 p. 100 du surplus du montant du compte.

(211) (2) Toutefois, si la différence ne dépasse pas vingt-cinq francs (25 fr.), le décompte doit être accepté.

(212) (3) Une revision commencée est arrêtée dès que, à la suite d'échange d'observations entre les administrations et/ou les exploitations privées intéressées, la différence a été ramenée à une valeur ne dépassant pas le maximum fixé par le premier alinéa du présent paragraphe.

(213) § 5. (1) Immédiatement après l'acceptation des comptes afférents au dernier mois d'un trimestre, un compte trimestriel, faisant ressortir le solde pour l'ensemble des trois mois du trimestre, est, sauf arrangement contraire entre les administrations et/ou les exploitations privées intéressées, dressé par l'administration ou l'exploitation privée créditrice et transmis en deux exemplaires à l'administration ou à l'exploitation privée débitrice, qui, après vérification, renvoie l'un des deux exemplaires revêtu de son acceptation.

(214) (2) A défaut d'acceptation de l'un ou l'autre des comptes mensuels d'un même trimestre avant l'expiration du 6e mois qui suit le trimestre auquel ces comptes se rapportent, le compte trimestriel peut, néanmoins, être dressé par l'administration ou l'exploitation privée créditrice, en vue d'une liquidation provisoire, qui devient obligatoire pour l'administration ou l'exploitation privée débitrice, dans les conditions de l'article 35, § 1. Les rectifications reconnues ultérieurement nécessaires sont comprises dans une liquidation trimestrielle subséquente.

Article 34.

Conservation des bordereaux.

(215) Les bordereaux qui ont servi à l'établissement des comptes téléphoniques internationaux sont conservés jusqu'à la liquidation des comptes qui s'y rapportent, et, dans tous les cas, au moins pendant dix mois.

Article 35.

Liquidation des comptes.

(216) § 1. Le compte trimestriel doit être vérifié et le montant doit en être payé dans un délai de six semaines, à dater du jour où l'administration ou l'exploitation privée débitrice l'a reçu.

ne. Po upływie tego terminu sumy, należne jednemu Zarządowi lub prywatnemu przedsiębiorstwu eksploatacyjnemu od drugiego, podlegają oprocentowaniu w stosunku 6% rocznie, począwszy od następnego dnia po wygaśnięciu wspomnianego terminu.

(217) § 2. (1) O ile nie nastąpiło odrębne porozumienie, saldo rachunku kwartalnego winno być zapłacone przez Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne dłużne Zarządowi lub prywatnemu przedsiębiorstwu eksploatacyjnemu, będącemu wierzycielem, w złocie lub zapomocą czeków lub przekazów płatnych na okaziciela, wystawionych na sumę równą wartości salda wyrażonego we frankach złotych.

(218) (2) W razie zapłaty zapomocą czeku lub przekazu tytuły te winny być wystawione w walucie kraju, którego centralny bank emisyjny lub inna urzędowa instytucja emisyjna kupuje i sprzedaje złoto lub dewizy złote za walutę krajową według urzędowego kursu lub na mocy umowy z Rządem.

(219) (3) O ile waluty kilku krajów odpowiadają tym warunkom, pozostawia się uznaniu Zarządu lub prywatnego przedsiębiorstwa eksploatacyjnego, będącego wierzycielem, wybór waluty, która mu odpowiada najbardziej. Przerachowanie uskutecznia się według parytetu waluty złotej.

(220) (4) Jeżeli waluta kraju, będącego wierzycielem, nie odpowiada warunkom ustalonym w ustępie (2), to, za wzajemnym porozumieniem się w tej sprawie obu krajów, чеки lub przekazy mogą być również wystawione w walucie kraju, będącego wierzycielem. W takim razie saldo przelicza się według parytetu waluty złotej na walutę kraju, odpowiadającego powyższym warunkom. Otrzymany wynik przelicza się następnie na walutę kraju dłużnego, a z tej na walutę kraju, będącego wierzycielem, według kursu giełdy stołecznej lub giełdy jednego z miast handlowych kraju dłużnego, w dniu wydania zlecenia na zakup czeku lub przekazu.

(221) § 3. Koszty połączone z uskutecznieniem wpłaty ponosi Zarząd lub prywatne przedsiębiorstwo eksploatacyjne kraju dłużnego.

Passé ce délai, les sommes dues à une administration ou à une exploitation privée par une autre sont productives d'intérêt, à raison de 6 p. 100 par an, à dater du lendemain du jour d'expiration dudit délai.

(217) § 2. (1) Sauf entente contraire, le solde du compte trimestriel est payé par l'administration ou l'exploitation privée débitrice, à l'administration ou à l'exploitation privée créditrice, en or ou au moyen de chèques ou de traites payables à vue et établis pour un montant équivalant à la valeur du solde exprimé en francs-or.

(218) (2) En cas de payement au moyen de chèques ou de traites, ces titres sont établis en monnaie d'un pays où la banque centrale d'émission ou une autre institution officielle d'émission achète et vend de l'or ou des devises-or contre la monnaie nationale, à des taux fixes déterminés par la loi ou en vertu d'un arrangement avec le gouvernement.

(219) (3) Si les monnaies de plusieurs pays répondent à ces conditions, il appartient à l'administration ou à l'exploitation privée créditrice de désigner la monnaie qui lui convient. La conversion est faite au pair des monnaies d'or.

(220) (4) Dans le cas où la monnaie d'un pays créateur ne répond pas aux conditions prévues ci-dessus, sous (2), et si les deux pays se sont mis d'accord à ce sujet, les chèques ou traites peuvent aussi être exprimés en monnaie du pays créateur. Dans ce cas, le solde est converti au pair des monnaies d'or, en monnaie d'un pays répondant aux conditions susvisées. Le résultat obtenu est ensuite converti dans la monnaie du pays débiteur, et de celle-ci dans la monnaie du pays créateur, au cours de la bourse de la capitale ou d'une place commerciale du pays débiteur, au jour de la remise de l'ordre d'achat du chèque ou de la traite.

(221) § 3. Les frais de payement sont supportés par l'administration ou l'exploitation privée débitrice.

ROZDZIAŁ XI.

BIURO ZWIĄZKU. — MIĘDZYNARODOWY KOMITET DORADCZY DO SPRAW TELEFONJI (C. C. I. F.).

Artykuł 36.

Dokumenty ogłaszane przez Biuro Związku.

(222) Biuro Związku ogłasza następujące dokumenty, dotyczące międzynarodowej służby telefonicznej, kierując się wskazówkami wyrażonymi w tej sprawie ze strony C. C. I. F.:

Ogólną statystykę telefoniczną;
Spis międzynarodowych linii telefonicznych;

Urzędowe mapy sieci międzynarodowej.

CHAPITRE XI.

BUREAU DE L'UNION.—COMITÉ CONSULTATIF INTERNATIONAL TÉLÉPHONIQUE (C. C. I. F.).

Article 36.

Documents publiés par le Bureau de l'Union.

(222) Le Bureau de l'Union publie les documents suivants concernant la téléphonie internationale, en s'inspirant des recommandations formulées à ce sujet par le C. C. I. F.:

statistique générale de la téléphonie;
nomenclature des circuits téléphoniques internationaux;

cartes officielles relatives au réseau international.

Artykuł 37.

Międzynarodowy Komitet Doradczy do Spraw Telefonji (C. C. I. F.).

(223) § 1. Międzynarodowy Komitet Doradczy do Spraw Telefonji ma za zadanie badać zagadnienia techniczne, eksploatacyjne i taryfowe, dotyczące telefonji międzynarodowej, przekazywane mu przez Zarządy lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne.

(224) § 2. (1) Składa się on z rzeczoznawców tych Zarządów i prywatnych przedsiębiorstw eksploatacyjnych, które wyraziły życzenie brania udziału w jego pracach. Odpowiednie zgłoszenia należy kierować do Zarządu lub Biura Związku, w którym odbyła się ostatnia konferencja administracyjna.

(225) (2) Koszty utrzymania C. C. I. F. ponoszą całkowicie kraje do niego należące, przy czem podział kosztów pomiędzy poszczególne kraje uskuteczony jest podobnie do sposobu przyjętego przy podziale kosztów utrzymania Biura Związku.

(226) (3) Jeżeli który z krajów jest reprezentowany nie przez swój Zarząd, lecz przez jedno lub kilka prywatnych przedsiębiorstw eksploatacyjnych, to udział tego kraju w kosztach obciąża prywatne przedsiębiorstwo lub przedsiębiorstwa, reprezentujące ten kraj. Przedsiębiorstwa prywatne porozumiewają się co do podziału między siebie kosztów przypadających na ich kraj; w razie niedojścia do porozumienia, udział w kosztach dzieli się w równych częściach między zainteresowane przedsiębiorstwa.

(227) (4) Wydatki osobiste rzeczoznawców pokrywają delegujące ich Zarządy lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne.

(228) § 3. Zjazdy C. C. I. F. odbywają się zasadniczo co dwa lata. Jednakże na życzenie dziesięciu uczestniczących Zarządów przypadający kolejno zjazd może być przyspieszony lub odroczony przez zwołujący go Zarząd, jeżeli to będzie usprawiedliwione ilością lub rodzajem spraw zagadnień podlegających zbadaniu.

(229) § 4. (1) Języki i sposób głosowania, używane na walnych zebraniach, w komisjach i podkomisjach, odpowiadają przyjętym na ostatniej konferencji pełnomocników lub konferencji administracyjnej.

(230) (2) Jednakże, jeżeli dany kraj nie jest reprezentowany przez Zarząd, rzeczoznawcy przedsiębiorstw prywatnych tego kraju mają łącznie, bez względu na liczbę członków, prawo jednego tylko głosu decydującego.

(231) § 5. Dyrektor Biura Związku lub jego przedstawiciel oraz przedstawiciele innych międzynarodowych komitetów doradczych, C. C. I. R. i C. C. I. T. mają prawo uczestniczenia w zebraniach C. C. I. F. z głosem doradczym.

(232) § 6. Powyższe przepisy, dotyczące organizacji i działania C. C. I. F., uzupełnione są przez regulamin wewnętrzny, którego zasadnicze postanowienia zawarte są w załączniku do niniejszego Regulaminu.

Article 37.

Comité consultatif international téléphonique (C. C. I. F.).

(223) § 1. Un comité consultatif international téléphonique (C. C. I. F.) est chargé d'étudier les questions techniques, d'exploitation et de tarification qui intéressent la téléphonie internationale et qui lui sont soumises par les administrations et les exploitations privées.

(224) § 2. (1) Il est formé d'experts des administrations et des exploitations privées qui déclarent vouloir participer à ses travaux. Cette déclaration est adressée à l'administration du pays où a été tenue la dernière conférence administrative.

(225) (2) Les frais du C. C. I. F. sont supportés intégralement par les pays participants et répartis entre eux d'après un système analogue à celui adopté pour la répartition des frais du Bureau de l'Union.

(226) (3) Lorsqu'un pays n'est pas représenté par une administration mais par une ou des exploitations privées, la part de ce pays est à la charge de la ou des exploitations privées qui représentent ce pays. Les exploitations privées sont invitées à s'entendre pour répartir entre elles la part contributive de ce pays; à défaut d'entente, cette part contributive est divisée en parties égales mises à la charge de ces exploitations.

(227) (4) Les dépenses personnelles des experts de chaque administration ou exploitation privée sont supportées par celles-ci.

(228) § 3. En principe, les réunions du C. C. I. F. ont lieu de deux en deux ans. Cependant, une réunion fixée peut être avancée ou ajournée par l'administration qui l'a convoquée, sur demande de dix administrations participantes, si le nombre et la nature des questions à examiner le justifient.

(229) § 4. (1) Les langues et le mode de votation employés dans les assemblées plénières, commissions et sous-commissions sont ceux adoptés par la dernière conférence de plénipotentiaires ou administrative.

(230) (2) Toutefois, lorsqu'un pays n'est pas représenté par une administration, les experts des exploitations privées de ce pays disposent, pour leur ensemble et quel que soit leur nombre, d'une seule voix délibérative.

(231) § 5. Le directeur du Bureau de l'Union ou son représentant et les représentants des autres comités consultatifs internationaux, C. C. I. R. et C. C. I. T., ont le droit de participer avec voix consultative aux réunions du C. C. I. F.

(232) § 6. Les dispositions que précèdent relatives à l'organisation et au fonctionnement du C. C. I. F. sont complétées par un règlement de service intérieur dont les dispositions essentielles sont reproduites en annexe au présent Règlement.

ROZDZIAŁ XII.

POSTANOWIENIA DODATKOWE.

Artykuł 38.

Postanowienia dodatkowe.

(233) Zarządy lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne ustalają za wzajemnym porozumieniem się wszelkie przepisy, dotyczące międzynarodowej służby telefonicznej, które nie zostały objęte niniejszym Regulaminem, i pod tym względem kierują się one zaleceniami C. C. I. F.

ROZDZIAŁ XIII.

POSTANOWIENIA KOŃCOWE.

Artykuł 39.

Wejście w życie Regulaminu.

(234) Niniejszy Regulamin wejdzie w życie z dniem 1 stycznia tysiąc dziewięćset trzydziestego czwartego roku.

(235) Na dowód czego, odpowiedni Pełnomocnicy podpisali ten Regulamin w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwach Rządu Hiszpanji, a którego odpis będzie wręczony każdemu Rządowi.

Sporządzono w Madrycie, dnia 10 grudnia 1932 r.

ZA UNJĘ POŁUDNIOWO-AFRYKAŃSKĄ:

H. J. Lenton
A. R. Mc. Lachlan

ZA NIEMCY:

Herman Giess
Dr. Ing. Hans Carl Steidle
Martin Feuerhahn
Siegfried Mey

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNĘ:

D. Garcia Mansilla
R. Correa Luna
Luis S. Castiñeiras
M. Sáenz Briones

ZA AUSTRJĘ:

Dr. Rudolf Oestreicher
Ing. H. Pfeuffer

ZA BELGJĘ:

B. Maus
J. Lambert
H. Fossion

ZA BOLIWIJĘ:

Jorge Sáenz

ZA BRAZYLJĘ:

Luis Guimarães

CHAPITRE XII.

DISPOSITIONS SUPPLÉMENTAIRES.

Article 38.

Dispositions supplémentaires.

(233) Les administrations et/ou les exploitations privées s'entendent pour fixer toute disposition relative au service téléphonique international qui n'est pas contenue dans le présent Règlement; à cet égard, elles s'inspirent des avis émis par le C. C. I. F.

CHAPITRE XIII.

DISPOSITION FINALE.

Article 39.

Mise en vigueur du Règlement.

(234) Le présent Règlement entrera en vigueur le premier janvier mil neuf cent trente-quatre.

(235) En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé ce Règlement en un exemplaire qui restera déposé aux archives du Gouvernement de l'Espagne et dont une copie sera remise à chaque gouvernement.

Fait à Madrid, le 10 décembre 1932.

POUR L'UNION DE L'AFRIQUE DU SUD:

H. J. Lenton
A. R. Mc. Lachlan

POUR L'ALLEMAGNE:

Hermann Giess
Dr. Ing. Hans Carl Steidle
Martin Feuerhahn
Siegfried Mey

POUR LA RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

D. Garcia Mansilla
R. Correa Luna
Luis S. Castiñeiras
M. Sáenz Briones

POUR L'AUTRICHE:

Dr. Rudolf Oestreicher
Ing. H. Pfeuffer

POUR LA BELGIQUE:

B. Maus
J. Lambert
H. Fossion

POUR LA BOLIVIE:

Jorge Sáenz

POUR LE BRÉSIL:

Luis Guimarães

- ZA CHILI:
E. Bermúdez
- ZA PAŃSTWO WATYKAŃSKIE:
Giuseppe Gianfranceschi
- ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIĘ:
José Joaquín Casas
Alberto Sánchez de Iriarte
W. Mac Lellan
- ZA KOLONJE PORTUGALSKIE:
Ernesto Julio Novarro
Arnaldo de Paiva Carvalho
José Méndes de Vasconcello Guimarães
Mário Corrêa Barata da Cruz
- ZA KONFEDERACJĘ SZWAJCARSKĄ:
A. Möckli
- ZA KONGO BELGIJSKIE:
F. Tondeur
- ZA COSTA - RICA:
A. Martin Lanuza
- ZA KUBĘ:
Manuel S. Pichardo
- ZA CURAÇAO I SURINAM:
G. Schotel
J. Hoogewoening
- ZA CYRENAJKĘ:
G. Gneme
Gian Franco della Porta
- ZA DANJĘ:
Kay Christiansen
Gredsted
- ZA WOLNE MIASTO GDĄSK:
Ing. H. Kowalski
Zander
- ZA REPUBLIKĘ DOMINIKAŃSKĄ:
E. Brache Hijo
Juan de Olózaga
- ZA EGIPT:
R. Murray
Mohamed Said
- ZA REPUBLIKĘ SALWADORU:
Raoul Contreras
- ZA EKWADOR:
Hipolito de Mozoncillo
Abel Romeo Castillo
- ZA ERYTREE:
G. Gneme
Gian Franco della Porta
- ZA HISZPANJĘ:
Miguel Sastre
Gabriel Hombre
Francisco Vidal
Tomás Fernández Quintana
Carlos de Bordons
- POUR LE CHILI:
E. Bermúdez
- POUR L'ETAT DE LA CITÉ DU VATICAN:
Giuseppe Gianfranceschi
- POUR LA RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:
José Joaquín Casas
Alberto Sánchez de Iriarte
W. Mac Lellan
- POUR LES COLONIES PORTUGAISES:
Ernesto Julio Novarro
Arnaldo de Paiva Carvalho
José Méndes de Vasconcello Guimarães
Mário Corrêa Barata da Cruz
- POUR LA CONFÉDÉRATION SUISSE:
A. Möckli
- POUR LE CONGO BELGE:
F. Tondeur
- POUR COSTA - RICA:
A. Martin Lanuza
- POUR CUBA:
Manuel S. Pichardo
- POUR CURAÇAO ET SURINAM:
G. Schotel
J. Hoogewoening
- POUR LA CYRENAÏQUE:
G. Gneme
Gian Franco della Porta
- POUR LE DANEMARK:
Kay Christiansen
Gredsted
- POUR LA VILLE LIBRE DE DANTZIG:
Ing. H. Kowalski
Zander
- POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:
E. Brache Hijo
Juan de Olózaga
- POUR L'EGYPTE:
R. Murray
Mohamed Said
- POUR LA RÉPUBLIQUE DU SALVADOR:
Raoul Contreras
- POUR L'EQUATEUR:
Hipolito de Mozoncillo
Abel Romeo Castillo
- POUR L'ERYTHRÉE:
G. Gneme
Gian Franco della Porta
- POUR L'ESPAGNE:
Miguel Sastre
Gabriel Hombre
Francisco Vidal
Tomás Fernández Quintana
Carlos de Bordons

ZA FINLANDJĘ:
Niilo Orasmaa

ZA FRANCJĘ:
Jules Gautier
Fis
M. Morillon
A. Schneider

ZA ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ
BRYTANJI I IRLANDJI PÓŁNOCNEJ:
F. W. Phillips
J. Louden

ZA GRECJĘ:
Th. Pentheroudakis
St. Nicolis

ZA GWATEMALE:
Virgillo Rodriguez Beteta
Enrique Traumann
Ricardo Castañeda Paganini

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:
Ant. Graiño

ZA WĘGRY:
Dr. François Havas

ZA WYSPY EGEJSKIE WŁOSKIE:
G. Gneme
E. Mariani

ZA INDJE BRYTYJSKIE:
M. L. Pasricha
P. J. Edmunds

ZA INDJE HOLENDERSKIE:
A. J. H. van Leeuwen
van Dooren
G. Schotel
Hoogewooning

ZA WOLNE PAŃSTWO IRLANDJĘ:
P. S. O. Eigertaigh
E. Cuisin

ZA ISLANDJĘ:
G. J. Hliddal

ZA WŁOCHY:
G. Gneme

ZA JAPONJĘ:

ZA CHOSEN, TAIWAN, KARAFUTO, TERYTOR-
JUM DZIERŻAWNE KWANTUNG I WYSPY
MÓRZ POŁUDNIOWYCH, ZNAJDUJĄCE
SIĘ POD MANDATEM JAPONSKIM:
Saichiro Koshida
Zenshichi Ishii
Y. Yonezawa
Toyokichi Nakagami
Takoe Iino
Satoshi Furuhata

ZA ŁOTWĘ:
B. Einbergs

POUR LA FINLANDE:
Niilo Orasmaa

POUR LA FRANCE:
Jules Gautier
Fis
M. Morillon
A. Schneider

POUR LE ROYAUME - UNI DE LA GRANDE-
BRETAGNE ET DE L'IRLANDE DU NORD:
F. W. Phillips
J. Louden

POUR LA GRÈCE:
Th. Pentheroudakis
St. Nicolis

POUR LE GUATEMALA:
Virgillo Rodriguez Beteta
Enrique Traumann
Ricardo Castaneda Paganini

POUR LA RÉPUBLIQUE DE HONDURAS:
Ant. Graiño

POUR LA HONGRIE:
Dr. François Havas

POUR LES ILES ITALIENNES DE L'EGÉE:
G. Gneme
E. Mariani

POUR LES INDES BRITANNIQUES:
M. L. Pasricha
P. J. Edmunds

POUR LES INDES NÉERLANDAISES:
A. J. H. van Leeuwen
van Dooren
G. Schotel
Hoogewooning

POUR L'ÉTAT LIBRE D'IRLANDE:
P. S. O. Eigertaigh
E. Cuisin

POUR L'ISLANDE:
G. J. Hliddal

POUR L'ITALIE:
G. Gneme

POUR LE JAPON:

POUR CHOSEN, TAIWAN, KARAFUTO, LE TER-
RITOIRE A BAIL DU KWANTUNG ET LES
ILES DES MERS DU SUD SOUS MANDAT
JAPONAIS:
Saichiro Koshida
Zenshichi Ishii
Y. Yonezawa
Toyokichi Nakagami
Takoe Iino
Satoshi Furuhata

POUR LA LETTONIE:
B. Einbergs

- ZA LITWE:
Ing. K. Gaigalis
- ZA LUKSEMBURG:
Jaaques
- ZA MAROKKO:
Dubauclard
- ZA NORWEGJE:
T. Engset
Andr. Hadland
- ZA REPUBLIKE PANAME:
M. Lasso de la Vega
- ZA HOLANDJE:
H. C. Felser
- ZA PERU:
Juan de Osma
- ZA POLSKE:
Inż. Henryk Kowalski
St. Zuchmantowicz
Kazimierz Goebel
K. Krulisz
- ZA PORTUGALJE:
Miguel Vaz Duarte Bacellar
José de Liz Ferreira Junior
David de Sousa Pires
Joaquim Rodrigues Gonçalves
- ZA RUMUNJE:
Ing. Tanasescu
- ZA SOMALI WŁOSKIE:
G. Gneme
Gelmetti
- ZA SZWECJE:
G. Wold
- ZA SYRJE I LIBAN:
M. Morillon
- ZA CZECHOSŁOWACJE:
Dr. Otto Kučera
Václav Kučera
Ing. Jaromir Svoboda
- ZA TRYPOLITANJE:
G. Gneme
D. Crety
- ZA TUNIS:
Crouzet
- ZA TURCJE:
Fahri
Ihsan Cemal
Mazhar
- ZA ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK
RAD:
Eugène Hirschfeld
Alexandre Kokadeev
- POUR LA LITHUANIE:
Ing. K. Gaigalis
- POUR LE LUXEMBOURG:
Jaaques
- POUR LE MAROC:
Dubauclard
- POUR LA NORVÈGE:
T. Engset
Andr. Hadland
- POUR LA RÉPUBLIQUE DE PANAMA:
M. Lasso de la Vega
- POUR LES PAYS - BAS:
H. C. Felser
- POUR LE PÉROU:
Juan de Osma
- POUR LA POLOGNE:
Ing. Henryk Kowalski
St. Zuchmantowicz
Kazimierz Goebel
K. Krulisz
- POUR LE PORTUGAL:
Miguel Vaz Duarte Bacellar
José de Liz Ferreira Junior
David de Sousa Pires
Joaquim Rodrigues Gonçalves
- POUR LA ROUMANIE:
Ing. Tanasescu
- POUR LA SOMALIE ITALIENNE:
G. Gneme
Gelmetti
- POUR LA SUÈDE:
G. Wold
- POUR LA SYRIE ET LE LIBAN:
M. Morillon
- POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE:
Dr. Otto Kučera
Václav Kučera
Ing. Jaromir Svoboda
- POUR LA TRIPOLITAINE:
G. Gneme
D. Crety
- POUR LA TUNISIE:
Crouzet
- POUR LA TURQUIE:
Fahri
Ihsan Cemal
Mazhar
- POUR L'UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉTISTES
SOCIALISTES:
Eugène Hirschfeld
Alexandre Kokadeev

ZA URUGWAJ:

Ad referendum Rządu Urugwajskiego:
Daniel Castellanos

ZA JUGOSŁAWIĘ:

D. A. Zlatanovitch

POUR L'URUGUAY:

Ad referendum du Gouvernement de l'Uruguay:
Daniel Castellanos

POUR LA YOUgoslavIE:

D. A. Zlatanovitch

Z A Ł A C Z N I K

(Patrz art. 37).

REGULAMIN WEWNĘTRZNY

Międzynarodowego Komitetu Doradczego do Spraw
Telefonji (C. C. I. F.).

Postanowienia zasadnicze.

Artykuł pierwszy.

Organizacja.

Międzynarodowy Komitet Doradczy Telefoniczny posiada cztery organy:

- a) walne zebranie (A. P.);
- b) komisje sprawozdawców (C. R.);
- c) laboratorium europejskiego wzorca podstawowego do przesyłania telefonicznego (S. F. E. R. T.);
- d) Sekretariat generalny.

Artykuł 2.

Walne zebranie.

§ 1. Zadaniem walnego zebrania jest zatwierdzenie, odrzucanie lub zmienianie sprawozdań i projektów orzeczeń przedstawianych przez komisje sprawozdawców oraz decydowanie co do podjęcia studjów nad nowymi zagadnieniami, wnoszonymi przez należące doń Zarządy lub prywatne przedsiębiorstwa eksploatacyjne.

§ 2. Każde walne zebranie zbiera się w mieście i w czasie ustalonym przez poprzednie walne zebranie.

§ 3. Pierwsze posiedzenie walnego zebrania otwiera przedstawiciel kraju, w którym ono się odbywa. Na posiedzeniu tem są wybierani: przewodniczący, wice-przewodniczący i sekretarze.

§ 4. Stowarzyszenia lub organizacje, zajmujące się zagadnieniami mogącymi wzbudzać zainteresowanie z punktu widzenia telefonji międzynarodowej, mogą być zapraszane do wzięcia udziału w pewnych zebraniach, z głosem doradczym.

Przedstawiciele wytwórców nie są upoważnieni do brania udziału w posiedzeniach walnego zebrania.

Walne zebranie wyznacza przedstawicielstwo C. C. I. F. na zebrania organizacyj, które zajmują się zagadnieniami, mogącymi wzbudzać zainteresowanie z punktu widzenia telefonji międzynarodowej.

§ 5. Walne zebranie ustanawia komisje sprawozdawców, niezbędne do badania zagadnień przez siebie wyznaczonych.

A N N E X E.

(Voir art. 37).

RÈGLEMENT INTÉRIEUR

du

Comité consultatif international téléphonique
(C. C. I. F.).

Dispositions essentielles.

Article premier.

Organisation.

Le Comité consultatif international téléphonique (C. C. I. F.) comprend quatre organes:

- a) l'assemblée plénière (A. P.);
- b) les commissions de rapporteurs (C. R.);
- c) le laboratoire du système fondamental européen de référence pour la transmission téléphonique (S. F. E. R. T.);
- d) le secrétariat général.

Article 2.

Assemblée plénière.

§ 1. Le rôle de l'assemblée plénière est d'approuver, de rejeter ou de modifier les rapports et les projets d'avis présentés par les commissions de rapporteurs et de décider la mise à l'étude des nouvelles questions qui lui sont soumises par les administrations et les exploitations privées adhérentes.

§ 2. Chaque assemblée plénière se réunit dans une ville et à une époque fixées par l'assemblée plénière précédente.

§ 3. La première séance de l'assemblée plénière est ouverte par le représentant du pays où elle a lieu. Dans cette séance, sont élus le président, les vice-présidents et les secrétaires.

§ 4. Des groupements ou organismes traitant des questions susceptibles d'intéresser la téléphonie internationale peuvent être invités à prendre part à certaines réunions avec voix consultative. Les représentants des constructeurs de matériel ne sont pas autorisés à assister aux séances de l'assemblée plénière. L'assemblée plénière détermine la représentation du C. C. I. F. dans les réunions d'organismes traitant des questions susceptibles d'intéresser la téléphonie internationale.

§ 5. L'assemblée plénière constitue les commissions de rapporteurs nécessaires pour traiter les questions qu'elle a mises à l'étude.

§ 6. Walne zebranie wyznacza trzech kontrolerów do sprawdzenia preliminarza budżetu rocznego, przygotowanego przez sekretariat generalny, a także rachunków za ubiegły rok. Walne zebranie rozpatruje sprawozdanie kontrolerów za okres ubiegły od czasu ostatniego walnego zebrania.

§ 7. Orzeczenia przyjęte przez walne zebranie winny mieć wzmiankę „jednomyślnie”, jeśli orzeczenie zostało przyjęte głosami wszystkich uczestników lub też wzmiankę „większością”, jeżeli za orzeczeniem wypowiedziała się większość głosów.

§ 8. Przyjęte uchwały przekazuje C. C. I. F. do Biura Związku, wskazując, które uchwały lub ich części są najbardziej odpowiednie do zamieszczenia w czasopiśmie, wydawanym przez to Biuro.

Artykuł 3.

Komisje sprawozdawców.

§ 1. Zadanie komisji sprawozdawców polega na wyczerpującym przestudjowaniu nowych zagadnień i na przedstawieniu następnie walnemu zebraniu szczegółowego sprawozdania w odniesieniu do każdego poszczególnego zagadnienia z dodaniem projektu orzeczenia.

§ 2. (1) Każda komisja sprawozdawców wybiera jednego sprawozdawcę głównego, który kieruje pracami komisji sprawozdawców i zwołuje sprawozdawców swojej komisji za upoważnieniem swego Zarządu.

(2) Zagadnienia winny być, w miarę możliwości, wyjaśniane w drodze korespondencji; główny sprawozdawca może w tym celu korespondować bezpośrednio z pozostałymi członkami swej komisji. Jeżeli jednak całkowitego rozwiązania zagadnienia nie można osiągnąć tą drogą, ma on prawo zaproponować zebranie się komisji w miejscu dogodnym, celem ustnego przedyskutowania opracowywanego zagadnienia.

(3) W celu uniknięcia wielokrotnych podróży i przewlekłych pobytów, komisje jednej i tej samej grupy odbywają swe posiedzenia w jednym i tem samym mieście i w tym samym czasie, według wspólnego planu ułożonego przez sekretariat generalny i zatwierdzonego przez zainteresowane Zarządy.

§ 3. Komisje sprawozdawców mogą zapraszać przedstawicieli wytwórców do udziału w niektórych studiach i dyskusjach, o ile ta współpraca wydaje się pożyteczną.

Artykuł 4.

Laboratorium europejskiego wzorca podstawowego do przesyłania telefonicznego (S. F. E. R. T.).

§ 1. S. F. E. R. T. służy za podstawę do pomiarów przesyłania i do koordynowania danych przesyłania w odniesieniu do różnych systemów telefonicznych, będących w użyciu we wszystkich krajach europejskich.

§ 6. L'assemblée plénière désigne trois vérificateurs des comptes chargés d'examiner le projet de budget annuel préparé par le secrétaire général, ainsi que les comptes de l'année écoulée. Elle examine le rapport établi par les vérificateurs pour la période écoulée depuis la dernière assemblée plénière.

§ 7. Les avis adoptés par l'assemblée plénière doivent porter la formule „à l'unanimité”, si l'avis a été adopté à l'unanimité des votants, ou la formule „à la majorité”, si l'avis a été adopté à la majorité.

§ 8. Le C. C. I. F. transmet les avis qu'il émet au Bureau de l'Union en lui indiquant les avis ou parties d'avis qu'il y aurait le plus d'intérêt à insérer dans le Journal publié par ce Bureau.

Article 3.

Commissions de rapporteurs.

§ 1. La tâche des commissions de rapporteurs est de faire une étude approfondie des questions nouvelles et de présenter à l'assemblée plénière suivante, sur chaque question, un rapport détaillé, complété par des projets d'avis.

§ 2. (1) Chaque commission de rapporteurs élit un rapporteur principal, qui assume la direction des travaux de la commission de rapporteurs et a compétence pour convoquer les rapporteurs de sa commission avec l'autorisation de son administration.

(2) Les questions doivent, dans la mesure du possible, être résolues par correspondance; le rapporteur principal peut, à cet effet, correspondre directement par écrit avec les autres membres de sa commission. Mais, si la solution complète d'une question ne peut pas être obtenue par cette voie, il a le droit de proposer des réunions à des endroits convenables, afin de pouvoir discuter verbalement la question à l'étude.

(3) Pour éviter des voyages réitérés et des séjours prolongés, les commissions d'un même groupe tiennent leurs réunions dans une même ville et à une même époque, suivant un plan d'ensemble établi par le secrétaire général et approuvé par les administrations intéressées.

§ 3. Les commissions de rapporteurs peuvent inviter des représentants des constructeurs de matériel à participer à certaines de leurs études et discussions, s'il apparaît que leur collaboration peut être utile.

Article 4.

Laboratoire du système fondamental européen de référence pour la transmission téléphonique (S. F. E. R. T.).

§ 1. Le S. F. E. R. T. sert de base pour les mesures de transmission et pour la coordination des données de transmission relatives aux systèmes téléphoniques utilisés dans tous les pays européens.

§ 2. (1) Laboratorjum S. F. E. R. T. uskutecznia wzorcowanie aparatów telefonicznych na żądanie i na koszt Zarządów lub prywatnych przedsiębiorstw eksploatacyjnych, należących lub nienależących do C. C. I. F.

(2) Na żądanie walnego zebrania lub komisji sprawozdawców przeprowadza S. F. E. R. T. doświadczenia i próby, mogące ułatwić rozwiązanie nowych zagadnień, zakwalifikowanych do zbadania przez walne zebranie.

Artykuł 5.

Sekretariat generalny.

§ 1. (1) Sekretariat generalny jest wybierany przez walne zebranie. Wynagrodzenie jego płatne jest z budżetu C. C. I. F. i ustalane przez walne zebranie.

(2) Sekretarz generalny prowadzi całą korespondencję C. C. I. F.

(3) Dla prowadzenia spraw dysponuje biurem utrzymywanym z budżetu C. C. I. F. Do niego należy kompletowanie i nadzór nad personelem biura oraz laboratorjum.

§ 2. (1) Sekretarz generalny uczestniczy w walnych zebraniach oraz bierze udział w posiedzeniach komisji sprawozdawców z głosem doradczym.

(2) Przygotowuje on następny zjazd walnego zebrania, ustala porządek obrad tego zjazdu według stanu sprawozdań przedstawionych przez komisje sprawozdawców.

(3) Składa on walnemu zebraniu sprawozdanie z działalności C. C. I. F. za czas od ostatniego walnego zebrania.

REGULAMIN OGÓLNY RADJOKOMUNIKACYJNY, DOŁĄCZONY DO MIĘDZYNARODOWEJ KONWENCJI TELEKOMUNIKACYJNEJ.

Artykuł pierwszy.

Określenia.

(1) Określenia, podane w Konwencji, uzupełniają się następującymi:

(2) *Stacja stała*: stacja nieprzystosowana do zmiany miejsca i utrzymująca łączność zapomocą fal elektromagnetycznych z jedną lub kilku stacjami tego samego rodzaju.

(3) *Stacja lądowa*: stacja nieprzystosowana do zmiany miejsca i pełniąca służbę ruchomą.

(4) *Stacja nadbrzeżna*: stacja lądowa używana do służby ze stacjami okrętowymi. Może to być stacja stała, która utrzymuje również łączność ze stacjami okrętowymi, jednakże za stację nadbrzeżną uważa się ją tylko podczas trwania jej służby ze stacjami okrętowymi.

(5) *Stacja lotniskowa*: stacja lądowa używana do służby ze stacjami lotniczymi. Może to być stacja stała, która utrzymuje również łączność ze stacjami lotniczymi, jednakże za stację lotniskową uważa się ją tylko podczas trwania jej służby ze stacjami lotniczymi.

§ 2. (1) Le laboratoire du S. F. E. R. T. effectue des étalonnages d'appareils téléphoniques à la demande et aux frais des administrations et des exploitations privées adhérant ou non au C. C. I. F.

(2) Il procède, à la demande de l'assemblée plénière ou des commissions de rapporteurs, à des expériences et essais destinés à faciliter la solution des questions nouvelles mises à l'étude par l'assemblée plénière.

Article 5.

Secrétariat général.

§ 1. (1) Le secrétaire général est choisi par l'assemblée plénière. Ses appointements sont payables sur le budget du C. C. I. F. et sont fixés par l'assemblée plénière.

(2) Le secrétaire général tient la correspondance entière du C. C. I. F.

(3) Pour la gestion des affaires, il dispose d'un bureau entretenu sur le budget du C. C. I. F. Il est chargé du recrutement et de la surveillance du personnel de ce bureau et du personnel du laboratoire.

§ 2. (1) Le secrétaire général participe aux séances de l'assemblée plénière et prend part aux réunions des commissions de rapporteurs, avec voix consultative.

(2) Il prépare la session prochaine de l'assemblée plénière; il établit l'ordre du jour de cette session d'après l'état des rapports présentés par les commissions de rapporteurs.

(3) Il rend compte à l'assemblée plénière de l'activité du C. C. I. F. depuis la dernière assemblée plénière.

RÈGLEMENT GÉNÉRAL DES RADIOCOMMUNICATIONS ANNEXÉ À LA CONVENTION INTERNATIONALE DES TÉLÉCOMMUNICATIONS.

Article premier.

Définitions.

(1) Les définitions ci-après complètent celles qui sont mentionnées dans la Convention:

(2) *Station fixe*: Station non susceptible de se déplacer et communiquant, par le moyen de radio-communication, avec une ou plusieurs stations établies de la même manière.

(3) *Station terrestre*: Une station non susceptible de se déplacer et effectuant un service mobile.

(4) *Station côtière*: Une station terrestre effectuant un service avec les stations de navire. Ce peut être une station fixe affectée aussi aux communications avec les stations de navire; elle n'est alors considérée comme station côtière que pendant la durée de son service avec les stations de navire.

(5) *Station aéronautique*: Une station terrestre effectuant un service avec les stations d'aéronef. Ce peut être une station fixe affectée aussi aux communications avec les stations d'aéronef; elle n'est alors considérée comme station aéronautique que pendant la durée de son service avec les stations d'aéronef.

- (6) *Stacja ruchoma*: stacja zdolna do zmiany miejsca i zwykle miejsce zmieniająca.
- (7) *Stacja pokładowa*: stacja umieszczona na pokładzie bądź to niezakotwiczonego na stałe statku żeglugi wodnej, bądź to na pokładzie statku powietrznego.
- (8) *Stacja okrętowa*: stacja umieszczona na pokładzie statku żeglugi wodnej niezakotwiczonego na stałe.
- (9) *Stacja lotnicza*: stacja umieszczona na pokładzie wszelkiego rodzaju statków powietrznych.
- (10) *Radjolatarnia*: stacja specjalna, celem nadawania której jest umożliwienie stacji pokładowej określić swe położenie lub kierunek względem radjolatarni albo też i odległość, która ją dzieli od tejże.
- (11) *Stacja radjogoniometryczna*: stacja zaopatrzona w specjalne urządzenia, umożliwiające wyznaczenie kierunku, z którego nadchodzą fale innych stacji.
- (12) *Stacja radjofoniczna (rozgłośnia)*: stacja rozpowszechniająca nadawania dźwiękowe.
- (13) *Stacja radjowizyjna*: stacja rozpowszechniająca nadawania obrazowe.
- (14) *Stacja amatorska*: stacja używana przez „amatora” t. j. osobę należycie upoważnioną, która interesuje się techniką radiową celem samokształcenia i nie ma na względzie celów zarobkowych.
- (15) *Prywatna stacja doświadczalna*: stacja prywatna, która służy do celów doświadczalnych dla rozwoju techniki lub wiedzy radiowej.
- (15a) *Prywatna stacja radjokomunikacyjna*: stacja prywatna, nieotwarta dla korespondencji publicznej, która jest upoważniona do wymiany z innymi „prywatnymi stacjami radjokomunikacyjnymi” korespondencji, dotyczącej wyłącznie własnych interesów upoważnionego lub upoważnionych.
- (16) *Częstotliwość wyznaczona stacji*: częstotliwość wyznaczona stacji jest to średnia częstotliwość widma częstotliwości, w którym stacja jest upoważniona pracować. W zasadzie jest to częstotliwość fali nośnej.
- (17) *Widmo częstotliwości nadawania*: widmo częstotliwości nadawania jest to widmo częstotliwości rzeczywiście zajmowane podczas nadawania, przy stosowanym typie i szybkości nadawania.
- (18) *Tolerancja częstotliwości*: tolerancja częstotliwości jest to najwyższe dopuszczalne odchylenie pomiędzy częstotliwością wyznaczoną stacji a częstotliwością rzeczywistą nadawania.
- (19) *Moc nadajnika radiowego*: moc nadajnika radiowego jest to moc doprowadzona do anteny.
- (20) W przypadku nadajnika o falach modulowanych moc w antenie określają dwie liczby, z których pierwsza podaje moc fali nośnej, doprowadzoną do anteny, druga zaś największą głębokość modulacji rzeczywiście stosowaną przez stację.
- (6) *Station mobile*: Une station susceptible de se déplacer et qui habituellement se déplace.
- (7) *Station de bord*: Une station placée à bord, soit d'un navire qui n'est pas amarré en permanence, soit d'un aéronef.
- (8) *Station de navire*: Une station placée à bord d'un navire qui n'est pas amarré en permanence.
- (9) *Station d'aéronef*: Une station placée à bord de tout véhicule aérien.
- (10) *Station de radiophare*: Une station spéciale dont les émissions sont destinées à permettre à une station de bord de déterminer son relèvement ou une direction par rapport à la station de radiophare, éventuellement aussi la distance qui la sépare de cette dernière.
- (11) *Station radiogoniométrique*: Une station pourvue d'appareils spéciaux, destinés à déterminer la direction des émissions d'autres stations.
- (12) *Station de radiodiffusion téléphonique*: Une station effectuant un service de radiodiffusion téléphonique.
- (13) *Station de radiodiffusion visuelle*: Une station effectuant un service de radiodiffusion visuelle.
- (14) *Station d'amateur*: Une station utilisée par un „amateur”, c'est-à-dire par une personne dûment autorisée, s'intéressant à la technique radioélectrique dans un but uniquement personnel et sans intérêt pécuniaire.
- (15) *Station expérimentale privée*: Une station privée destinée à des expériences en vue du développement de la technique ou de la science radioélectrique.
- (15a) *Station privée de radiocommunication*: Une station privée, non ouverte à la correspondance publique, qui est autorisée uniquement à échanger avec d'autres „stations privées de radiocommunication” des communications concernant les affaires propres du ou des licenciés.
- (16) *Fréquence assignée à une station*. La fréquence assignée à une station est la fréquence qui occupe le centre de la bande de fréquences dans laquelle la station est autorisée à travailler. En général, cette fréquence est celle de l'onde porteuse.
- (17) *Bande de fréquences d'une émission*: La bande de fréquences d'une émission est la bande de fréquences effectivement occupée par cette émission, pour le type de transmission et pour la vitesse de signalisation utilisés.
- (18) *Tolérance de fréquence*: La tolérance de fréquence est le maximum de l'écart admissible entre la fréquence assignée à une station et la fréquence réelle d'émission.
- (19) *Puissance d'un émetteur radioélectrique*: La puissance d'un émetteur radioélectrique est la puissance fournie à l'antenne.
- (20) Dans le cas d'un émetteur à ondes modulées, la puissance dans l'antenne est caractérisée par deux nombres, indiquant, l'un la valeur de la puissance de l'onde porteuse fournie à l'antenne et l'autre le taux maximum réel de modulation employé.

(21) *Telegrafia*, telekomunikacja zapomocą jakiegokolwiek systemu sygnalizacji telegraficznej. Nazwa „telegram” oznacza również „radjotelegram”, o ile tekst wyraźnie inaczej nie stanowi.

(22) *Telefonja*: telekomunikacja zapomocą jakiegokolwiek systemu sygnalizacji telefonicznej.

(23) *Ogólna sieć telekomunikacyjna*: zespół istniejących dróg telekomunikacyjnych, otwartych dla użytku publicznego, z wyjątkiem dróg radjowych służby ruchomej.

(24) *Służba lotnicza*: służba radjokomunikacyjna, pełniona między stacjami lotniczymi i stacjami lądowymi oraz przez stacje lotnicze między sobą. Określenie to stosuje się również do stałych i specjalnych służb radjokomunikacyjnych, mających na celu zapewnienie bezpieczeństwa żegludze powietrznej.

(25) *Służba stała*: służba zapewniająca radjokomunikację dowolnego charakteru między punktami stałymi, z wyjątkiem radjofonji, radjowizji i służb specjalnych.

(26) *Służba specjalna*: służba telekomunikacyjna, wykonywana wyłącznie w określonym interesie służbowym o charakterze ogólnym, a nie otwarta dla korespondencji publicznej, jako to: służba latarni radjowych, radiogoniometria, sygnały czasu, regularne komunikaty meteorologiczne, ostrzeżenia dla żeglugi, wiadomości prasowe przeznaczone dla wszystkich, porady lekarskie, nadawanie częstotliwości wzorcowych, emisje przeznaczone do celów naukowych i t. p.

(27) *Służba radjofoniczna*: służba rozpowszechniania nadawań radjotelefonicznych, przeznaczonych zasadniczo dla szerokiej publiczności.

(28) *Służba radjowizyjna*: służba rozpowszechniania drogą radjokomunikacyjną obrazów stałych lub ruchomych, przeznaczonych zasadniczo dla szerokiej publiczności.

Artykuł 2.

Tajemnica radjokomunikacji.

(29) Zarządy obowiązują się przedsięwziąć wszelkie konieczne środki celem zabronienia i zwalczania:

(30) a) przejmowania bez upoważnienia radjokomunikacji, która nie jest przeznaczona do powszechnego odbioru publicznego,

(31) b) rozpowszechniania, publikowania lub wykorzystywania bez upoważnienia treści, a nawet samego faktu istnienia radjokorespondencji przejętej celowo lub przypadkowo.

Artykuł 3.

Upoważnienie.

(32) § 1. (1) Osobom prywatnym lub przedsiębiorstwom nie jest dozwolone zakładanie lub używanie jakichkolwiek radjostacji nadawczych bez uzyskania

(21) *Télégraphie*: Télécommunication par un système quelconque de signalisation télégraphique. Le mot „télégramme” vise aussi le „radiotélégramme”, sauf lorsque le texte exclut expressément une telle signification.

(22) *Téléphonie*: Télécommunication par un système quelconque de signalisation téléphonique.

(23) *Réseau général des voies de télécommunication*: L'ensemble des voies de télécommunication existantes ouvertes au service public, à l'exclusion des voies de radiocommunication du service mobile.

(24) *Service aéronautique*: Un service de radiocommunication exécuté entre stations d'aéronef et stations terrestres et par les stations d'aéronef communiquant entre elles. Ce terme s'applique également aux services fixes et spéciaux de radiocommunication destinés à assurer la sécurité de la navigation aérienne.

(25) *Service fixe*: Un service assurant des radiocommunications de toute nature entre points fixes, à l'exclusion des services de radiodiffusion et des services spéciaux.

(26) *Service spécial*: Un service de télécommunication opérant spécialement pour les besoins d'un service d'intérêt général déterminé et non ouvert à la correspondance publique, tel que: un service de radiophare, de radiogoniométrie, de signaux horaires, de bulletins météorologiques réguliers, d'avis aux navigateurs, de messages de presse adressés à tous, d'avis médicaux (consultations radiomédicales), de fréquences étalonnées, d'émissions destinées à des buts scientifiques, etc.

(27) *Service de radiodiffusion téléphonique*: Un service effectuant la diffusion d'émissions radiophoniques essentiellement destinées à être reçues par le public en général.

(28) *Service de radiodiffusion visuelle*: Un service effectuant la diffusion d'images visuelles, fixes ou animées, essentiellement destinées à être reçues par le public en général.

Article 2.

Secret des radiocommunications.

(29) Les administrations s'engagent à prendre les mesures nécessaires pour faire interdire et réprimer:

(30) a) l'interception, sans autorisation, de radiocommunications qui ne sont pas destinées à l'usage général du public;

(31) b) la divulgation du contenu ou simplement de l'existence, la publication ou l'usage, sans autorisation, de radiocommunications qui auraient été interceptées délibérément ou non.

Article 3.

Licence.

(32) § 1. (1) Aucune station émettrice ne pourra être établie ou exploitée par un particulier, ou par une entreprise quelconque, sans licence spéciale dé-

specjalnego upoważnienia od rządu tego kraju, któremu stacja ta podlega.

(33) (2) Stacjom ruchomym, których port macierzysty znajduje się w kolonii, na terytorjum będącym pod suwerennością lub mandatem, na terytorjum zamorskim lub będącym pod protektoratem, upoważnienia mogą wydawać władze danej kolonii, terytorjum lub protektoratu.

(34) § 2. Posiadacz upoważnienia jest zobowiązany do zachowania tajemnicy telekomunikacji, jak to przewiduje art. 24 Konwencji. Ponadto upoważnienie winno zawierać postanowienie, że przejmowanie korespondencji radiokomunikacyjnej, poza dozwoloną do odbioru, jest wzbronione, że w razie mimowolnego odbioru takiej korespondencji nie wolno jej rozpowszechniać pisemnie, ani podawać do wiadomości osobom trzecim, ani też wykorzystywać do jakiegokolwiek innego celu i że nawet sam fakt jej istnienia winien być zachowany w tajemnicy.

(35) § 3. Dla ułatwienia kontroli upoważnień, wydawanych stacjom ruchomym, zaleca się, w razie potrzeby, umieszczenie obok tekstu w języku krajowym również i tłumaczenia tego tekstu na jeden z języków, bardzo rozpowszechnionych w stosunkach międzynarodowych.

(36) § 4. Rząd, który wydaje upoważnienie stacji ruchomej, wymienia w niem kategorię, do której stacja ta jest zaliczona pod względem międzynarodowej korespondencji publicznej.

Artykuł 4.

Wybór aparatów.

(37) § 1. Wybór aparatów i urządzeń radiowych do użytku stacji jest dowolny pod warunkiem, aby fale promieniowane czyniły zadość wymaganiom niniejszego Regulaminu.

(38) § 2. Jednakże w granicach możliwości natury ekonomicznej, przy wyborze aparatów nadawczych, odbiorczych i pomiarowych należy brać pod uwagę ostatnie postępy techniki, odpowiadające w szczególności zaleceniom Międzynarodowego Komitetu Doradczego Radiokomunikacyjnego (C. C. I. R.).

Artykuł 5.

Klasyfikacja nadawań radiowych.

(39) § 1. Nadawania radiowe dzielą się na dwie klasy:

- A. Fale niegasnące,
- B. Fale gasnące,

określone w sposób następujący:

(40) Klasa A. Fale, których następujące po sobie drgania posiadają w stanie ustalonym stałą amplitudę.

(41) Klasa B. Fale złożone z następujących po sobie ciągów, w których amplituda drgań, po osiągnięciu pewnego maximum, stopniowo zanika.

(42) § 2. Fale klasy A obejmują następujące typy:

livrée par le gouvernement du pays dont relève la station en question.

(33) (2) Les stations mobiles qui ont leur port d'attache dans une colonie, un territoire sous souveraineté ou mandat, un territoire d'outre-mer ou un protectorat peuvent être considérées comme dépendant de l'autorité de cette colonie, de ces territoires ou de ce protectorat, en ce qui concerne l'octroi des licences.

(34) § 2. Le titulaire d'une licence est tenu de garder le secret des télécommunications, comme il est prévu à l'article 24 de la Convention. En outre, il doit résulter de la licence qu'il est interdit de capter les correspondances de radiocommunication autres que celles que la station est autorisée à recevoir et que, dans le cas où de telles correspondances sont involontairement reçues, elles ne doivent être ni reproduites, ni communiquées à des tiers, ni utilisées dans un but quelconque, et leur existence même ne doit pas être révélée.

(35) § 3. Afin de faciliter la vérification des licences délivrées à des stations mobiles, il est recommandé d'ajouter, s'il y a lieu, au texte rédigé dans la langue nationale, une traduction de ce texte en une langue dont l'usage est très répandu dans les relations internationales.

(36) § 4. Le gouvernement qui délivre la licence à une station mobile y mentionne la catégorie dans laquelle cette station est classée au point de vue de la correspondance publique internationale.

Article 4.

Choix des appareils.

(37) § 1. Le choix des appareils et des dispositifs radioélectriques à employer dans une station est libre, à condition que les ondes émises satisfassent aux stipulations du présent Règlement.

(38) § 2. Toutefois, dans les limites compatibles avec les exigences économiques, le choix des appareils d'émission, de réception et de mesure doit s'inspirer des plus récents progrès de la technique, tels qu'ils sont indiqués notamment dans les avis du C. C. I. R.

Article 5.

Classification des émissions.

(39) § 1. Les émissions sont réparties en deux classes:

- A. Ondes entretenues,
- B. Ondes amorties,

définies comme suit:

(40) Classe A: Ondes dont les oscillations successives sont identiques en régime permanent.

(41) Classe B: Ondes composées de séries successives d'oscillations dont l'amplitude, après avoir atteint un maximum, décroît graduellement.

(42) § 2. Des ondes de la classe A dérivent les ondes des types ci-après:

(43) Typ A 1. Fale niegasnące, których amplituda albo częstotliwość zmienia się pod działaniem nadawania telegraficznego.

(44) Typ A 2. Fale niegasnące, których amplituda albo częstotliwość zmienia się w sposób okresowy z częstotliwością słyszalną w połączeniu z nadawaniem telegraficznym.

(45) Typ A 3. Fale niegasnące, których amplituda lub częstotliwość zmienia się według przebiegu złożonego i zmiennego o częstotliwości słyszalnej. Przykładem tego typu fal jest radiotelefonja.

(46) Typ A 4. Fale niegasnące, których amplituda lub częstotliwość zmienia się w jakikolwiek sposób z częstotliwością większą niż częstotliwości słyszalne. Przykładem tego typu fal jest telewizja.

(47) § 3. Powyższy podział na fale A1, A2, A3 i A4 nie przesądza zastosowania, w warunkach ustalonych przez Zarządy, fal modulowanych lub manipulowanych sposobami niewymienionymi w określeniu typów A1, A2, A3 i A4.

(48) § 4. Określenia te nie odnoszą się do systemów urządzeń nadawczych.

(49) § 5. Fale określa się przedewszystkiem przez ich częstotliwość w kilocyklach na sekundę (kc/s). Po tem określeniu podaje się w nawiasach długość przybliżoną w metrach. W niniejszym Regulaminie przybliżoną wartością długości fali w metrach jest ilorzaz liczby 300.000, przez częstotliwość, wyrażoną w kilocyklach na sekundę.

Artykuł 6.

Jakość nadawania.

(50) § 1. Fale nadawane przez stacje powinny utrzymywać przyznaną tej stacji częstotliwość z taką dokładnością, na jaką pozwala współczesny stan techniki, a promieniowanie ich powinno być wolne, w stopniu praktycznie wykonalnym, od wszelkiego postronnego promieniowania, niezwiązanego ściśle z danym typem komunikacji.

(51) § 2. (1) Zarządy, odpowiednio do postępów techniki, ustalają dla różnych przypadków eksploatacji dane charakterystyczne, odnoszące się do jakości promieniowania, a mianowicie: dokładność i stałość częstotliwości fali nadawanej, dopuszczalną zawartość harmoniczných, całkowitą szerokość zajętego widma częstotliwości i t. d.

(52) (2) Zarządy zgadzają się uważać tablice (załącznik 1: tablica tolerancji częstotliwości i niestałości fali, załącznik 2: tablica szerokości widma częstotliwości, zajętego przez nadawanie) jako wytyczne, podające dla poszczególných przypadków granice, których w miarę możliwości nie należy przekraczać.

(53) (3) Celem określenia w praktyce szerokości widm częstotliwości, zajmowanych przez nadawanie, należy brać pod uwagę następujące okoliczności:

1° szerokość widma podaną w załączniku 2,

2° zmiany częstotliwości fali nośnej,

(43) Type A1. Ondes entretenues dont l'amplitude ou la fréquence varie sous l'effet d'une manipulation télégraphique.

(44) Type A2. Ondes entretenues dont l'amplitude ou la fréquence varie suivant une loi périodique de fréquence audible combinée avec une manipulation télégraphique.

(45) Type A3. Ondes entretenues dont l'amplitude ou la fréquence varie suivant une loi complexe et variable de fréquences audibles. Un exemple de ce type est la radiotéléphonie.

(46) Type A4. Ondes entretenues dont l'amplitude ou la fréquence varie suivant une loi quelconque de fréquence plus grande que les fréquences audibles. Un exemple de ce type est la télévision.

(47) § 3. La classification qui précède, en ondes A1, A2, A3 et A4, n'empêche pas l'emploi, dans des conditions fixées par les administrations intéressées, d'ondes modulées ou manipulées, par des procédés ne rentrant pas dans les définitions des types A1, A2, A3 et A4.

(48) § 4. Ces définitions ne sont pas relatives aux systèmes des appareils d'émission.

(49) § 5. Les ondes seront désignées, en premier lieu, par leur fréquence en kilocycles par seconde (kc/s). A la suite de cette désignation sera indiquée, entre parenthèses, la longueur approximative en mètres. Dans le présent Règlement, la valeur approximative de la longueur d'onde en mètres est le quotient de la division du nombre 300 000 par la fréquence exprimée en kilocycles par seconde.

Article 6.

Qualité des émissions.

(50) § 1. Les ondes émises par une station doivent être maintenues à la fréquence autorisée, aussi exactement que le permet l'état de la technique, et leur rayonnement doit être aussi exempt qu'il est pratiquement possible de toute émission qui n'est pas essentielle au type de la communication effectuée.

(51) § 2. (1) Les administrations fixent, pour les différents cas d'exploitation, les caractéristiques relatives à la qualité des émissions, notamment l'exactitude et la stabilité de la fréquence de l'onde émise, le niveau des harmoniques, la largeur de la bande totale de fréquences occupée, etc., de manière qu'elles répondent aux progrès de la technique.

(52) (2) Les administrations sont d'accord pour considérer les tableaux (appendice 1: tableau des tolérances de fréquence et des instabilités, appendice 2: tableau des largeurs de bande de fréquences occupées par les émissions) comme un guide indiquant, pour les différents cas, les limites à observer dans la mesure du possible.

(53) (3) En ce qui concerne la largeur des bandes de fréquences occupées par les émissions, il faut tenir compte, dans la pratique, des conditions suivantes:

1° Largeur de la bande donnée dans l'appendice 2.

2° Variation de la fréquence de l'onde porteuse,

3° dodatkowe warunki techniczne nadajników i odbiorników, jako to możliwości techniczne ukształtowania charakterystyk obwodów filtrujących.

(54) § 3. (1) Zarządy będą często sprawdzały, czy fale promieniowane przez stacje im podległe odpowiadają postanowieniom niniejszego Regulaminu.

(55) (2) W sprawie tej Zarządy będą się starały osiągnąć współpracę międzynarodową.

(56) § 4. Aby zmniejszyć zakłócenia w zakresie częstotliwości powyżej 6.000 kc/s (długość fali poniżej 50 m) zaleca się stosować systemy anten kierunkowych, o ile pozwala na to rodzaj służby.

Artykuł 7.

Podział i zastosowanie częstotliwości (długości fal) i typów fal.

(57) § 1. Zarządy umawiających się krajów mogą wyznaczać podległym im radiostacjom jakiekolwiek częstotliwości i jakiekolwiek typy fal z warunkiem jednak, aby to nie powodowało zakłóceń w pracy stacji innych krajów i aby były zachowane postanowienia ustępu (5) § 5 tegoż artykułu.

(58) § 2. Jednakże stacjom, które mogą z natury swej wywoływać poważne zakłócenia w komunikacji międzynarodowej, Zarządy zgadzają się przydzielać częstotliwości i typy fal, według poniżej podanych zasad podziału i stosowania fal.

(59) § 3. Zarządy zobowiązują się również przydzielać tym stacjom, odpowiednio do rodzaju ich służby, częstotliwości zgodne z tablicą podziału częstotliwości (patrz poniżej tablicę).

(60) § 4. Gdy pewna służba ma przydzielone sobie zakresy fal, stacje tej służby powinny stosować częstotliwości dostatecznie oddalone od granic tych zakresów, aby nie przeszkadzać stacjom służb, którym przyznane są zakresy bezpośrednio sąsiadujące z danym zakresem.

(61) § 5. (1) Częstotliwości, wyznaczone przez Zarządy wszystkim stacjom stałym, lądowym i radiofonicznym, oraz największą moc dla nich przewidzianą należy zgłaszać w Biurze Związku, celem ich publikacji, o ile stacje te mają pełnić regularną służbę i mogą być przyczyną zakłóceń w służbie międzynarodowej. Ponadto należy zgłaszać w Biurze Związku celem publikacji, częstotliwości, na których odbiera stacja nadbrzeżna, pełniąca służbę ze stacjami okrętowymi, zaopatrzonemi w nadajniki stabilizowane. Częstotliwości należy dobierać tak, aby w miarę możliwości unikać przeszkód w międzynarodowych służbach, wykonywanych przez stacje istniejące, których częstotliwości już są zgłoszone w Biurze Związku, i należących do umawiających się

3° Conditions techniques supplémentaires, telles que les possibilités techniques relatives à la forme des caractéristiques des circuits filtrants, tant pour les émetteurs que pour les récepteurs.

(54) § 3. (1) Les administrations vérifieront fréquemment si les ondes émises par les stations relevant de leur autorité répondent aux prescriptions du présent Règlement.

(55) (2) On s'efforcera d'obtenir une collaboration internationale en cette matière.

(56) § 4. Afin de réduire les brouillages dans la bande de fréquences au-dessus de 6 000 kc/s (longueurs d'onde inférieures à 50 m), il est recommandé d'employer, lorsque la nature du service le permet, des systèmes d'antennes directives.

Article 7.

Répartition et emploi des fréquences (longueurs d'onde) et des types d'émission.

(57) § 1. Sous réserve des dispositions de l'alinéa (5) du § 5 ci-après, les administrations des pays contractants peuvent attribuer une fréquence quelconque et un type d'onde quelconque à toute station radioélectrique sous leur autorité, à la seule condition qu'il n'en résulte pas de brouillages avec un service quelconque d'un autre pays.

(58) § 2. Toutefois, les administrations sont d'accord pour attribuer aux stations qui, en raison de leur nature même, sont susceptibles de causer de sérieux brouillages internationaux, des fréquences et des types d'onde en conformité avec les règles de répartition et d'emploi des ondes, telles qu'elles sont indiquées ci-après.

(59) § 3. Les administrations s'engagent aussi à attribuer des fréquences à ces stations, selon le genre de leur service, en se conformant au tableau de répartition des fréquences (voir le tableau ci-après).

(60) § 4. Dans le cas où des bandes de fréquences sont attribuées à un service déterminé, les stations de ce service doivent employer des fréquences suffisamment éloignées des limites de ces bandes, pour ne pas produire de brouillage nuisible dans le travail des stations appartenant aux services auxquels sont attribuées les bandes de fréquences immédiatement voisines.

(61) § 5. (1) Les fréquences assignées par les administrations à toutes stations fixes, terrestres et de radiodiffusion, ainsi que la limite supérieure de la puissance prévue doivent être notifiées au Bureau de l'Union, en vue de leur publication, lorsque les stations en question effectueront un service régulier et qu'elles seront susceptibles de causer des brouillages internationaux. Doivent également être notifiées au Bureau de l'Union, en vue de leur publication, les fréquences sur lesquelles reçoit une station côtière pour effectuer un service particulier avec les stations de navire utilisant des émetteurs stabilisés. Les fréquences doivent être choisies de manière à éviter, autant que possible, de brouiller les services internationaux appartenant aux pays contractants et effec-

krajów. Wymienione zgłoszenie winno być skuteczne, zgodnie z postanowieniami art. 15 § 1 b) i załącznika 3, na taki czas przed uruchomieniem danej częstotliwości, aby zainteresowane Zarządy mogły przedsięwziąć wszelkie środki, któreby uważały za niezbędne dla zabezpieczenia dobrego działania ich służb.

(62) (2) a) Jednakże, gdy częstotliwość, jaką Zarząd ma zamiar przydzielić stacji, znajduje się poza zakresem dozwolonym dla danej służby przez niniejszy Regulamin, Zarząd ten winien w drodze specjalnego zawiadomienia dokonać zgłoszenia wspomnianego w poprzednim ustępie, przynajmniej na 6 miesięcy przed uruchomieniem służby na tej częstotliwości, a w wypadkach pilnych przynajmniej na 3 miesiące przed tą datą.

(63) b) Powyższy sposób postępowania przy zgłoszeniu należy zachowywać nawet wtedy, gdy stosowana częstotliwość pozostaje bez zmiany, lecz Zarząd ma zamiar zwiększyć moc lub upoważnić do zwiększenia mocy, lub gdy mają być zmienione warunki promieniowania stacji już pracującej poza zakresem dozwolonym.

(64) c) Częstotliwości i moc stacji, które w chwili wejścia w życie niniejszego Regulaminu pracowałyby już poza dozwolonym przez ten Regulamin zakresem, będą niezwłocznie zgłoszone do Biura Związku celem ich publikacji, o ile to zgłoszenie nie nastąpiło już wcześniej.

(65) (3) a) Zarządy zainteresowane zgadzają się w razie potrzeby ustalić przydział fal stacjom, o których mowa, jak również określić warunki stosowania fal w ten sposób przydzielonych.

(66) b) Zarządy jakiegokolwiek obszaru mogą zgodnie z art. 13 Konwencji zawierać układy regionalne, dotyczące przydziału bądź to zakresów częstotliwości dla służb umawiających się krajów, bądź to częstotliwości dla stacji tych krajów, jako też dotyczące warunków stosowania fal w ten sposób przydzielanych. Postanowienia § 1 oraz § 5 (1) i (2) stosują się również do wszystkich tego rodzaju umów.

(67) (4) Zainteresowane Zarządy zawierają niezbędne umowy dla uniknięcia wzajemnych zakłóceń, a w razie potrzeby odwołują się w tych sprawach, zgodnie z procedurą ustaloną w umowach dwustronnych lub regionalnych, bądź do ekspertyzy, bądź to do ekspertyzy i postępowania pojednawczego (koncyliacji). O ile umowa, co do unikania zakłóceń, ostatecznie nie może dojść do skutku, wówczas winny być stosowane postanowienia art. 15 Konwencji.

(68) (5) a) W odniesieniu do radiodifuzji europejskiej wprowadza się przy zachowaniu wszelkich praw, na mocy niniejszego Regulaminu przysługujących Zarządom pozaeuropejskim, niżej podane warunki stosowania zasady podanej w § 1, które mogą być uchylone lub zmienione przez układy pomiędzy Zarządami europejskimi, i które w niczem nie zmieniają postanowień poprzedniego ustępu (2).

(69) b) O ile nie nastąpiło uprzednio porozumienie między Zarządami umawiających się krajów europej-

tués par des stations existantes, dont les fréquences ont déjà été notifiées au Bureau de l'Union. La notification précitée devra être faite selon les dispositions de l'article 15, § 1, b) et de l'appendice 3 avant la mise en service de la fréquence et suffisamment à temps pour permettre aux administrations de prendre toute mesure qui leur semblerait nécessaire en vue d'assurer une bonne exécution de leurs services.

(62) (2) a) Toutefois, lorsque la fréquence qu'une administration a l'intention d'assigner à une station est une fréquence en dehors des bandes autorisées par le présent Règlement pour le service en cause, cette administration fera, par avis spécial, la notification prévue à l'alinéa précédent au moins six mois avant la mise en exploitation de cette fréquence et, dans les cas d'urgence, au moins trois mois avant cette date.

(63) b) La procédure de notification indiquée ci-avant sera également observée lorsqu'une administration aura l'intention d'augmenter ou d'autoriser l'augmentation de la puissance ou un changement dans les conditions de rayonnement d'une station travaillant déjà en dehors des bandes autorisées, même si la fréquence utilisée doit rester la même.

(64) c) Pour ce qui est des stations qui, lors de l'entrée en vigueur du présent Règlement, travaillent déjà en dehors des bandes y autorisées, la fréquence utilisée et la puissance employée seront immédiatement notifiées au Bureau de l'Union en vue de leur publication, pour autant que pareille notification n'aura pas été faite auparavant.

(65) (3) a) Les administrations intéressées s'entendent, en cas de besoin, pour la fixation des ondes à attribuer aux stations dont il s'agit, ainsi que pour la détermination des conditions d'emploi des ondes ainsi attribuées.

(66) b) Les administrations d'une région quelconque peuvent conclure, conformément à l'article 13 de la Convention, des arrangements régionaux concernant l'attribution soit de bandes de fréquences aux services des pays participants, soit de fréquences aux stations de ces pays, et concernant les conditions d'emploi des ondes ainsi attribuées. Les dispositions du § 1 et celles du § 5 (1) et (2) s'appliquent également à tout arrangement de cette nature.

(67) (4) Les administrations intéressées prennent les accords nécessaires pour éviter les brouillages et, en cas de besoin, feront appel, à cet effet, conformément à la procédure qui sera convenue entre elles par des accords bilatéraux ou régionaux, à des organes soit d'expertise, soit d'expertise et de conciliation. Si aucun arrangement en vue d'éviter les brouillages ne peut être réalisé, les prescriptions de l'article 15 de la Convention peuvent être appliquées.

(68) (5) a) En ce qui concerne la radiodiffusion européenne et sous réserve de tout droit qui reviendrait aux administrations extra-européennes en vertu du présent Règlement, les modalités ci-après, qui pourront être abrogées ou modifiées par accord entre les administrations européennes et qui ne modifient en rien les dispositions de l'alinéa (2) ci-avant, sont apportées à l'application du principe énoncé au § 1.

(69) b) A défaut d'accord préalable entre les administrations des pays européens contractants, la fa-

skich, uprawnienie przewidziane w § 1 nie może być zastosowane w obszarze europejskim do wykonywania służby radiofonicznej na częstotliwościach poniżej 1500 kc/s (długości fal powyżej 200 m), poza zakresami przewidzianymi w niniejszym Regulaminie.

(70) c) Zarząd, który życzy sobie uruchomić taką służbę lub uzyskać zmianę warunków częstotliwości, mocy, położenia geograficznego, ustalonych poprzednio drogą umowy, dotyczącej tej służby, zawiadamia o tem Zarządy europejskie za pośrednictwem Biura Związku. Zarząd, który w ciągu 6 tygodni po otrzymaniu wspomnianego zawiadomienia, nie odpowie, będzie uważany za wyrażający swą zgodę.

(71) d) Oczywiście podobne uzyskanie uprzedniej zgody będzie również konieczne za każdym razem, gdy na europejskiej stacji radiofonicznej, pracującej poza dozwolonym zakresem częstotliwości, będą wprowadzone zmiany, dotyczące danych charakterystycznych uprzednio zgłoszonych do Biura Związku, i gdy zmiany te będą mogły wywołać zakłócenia w służbie międzynarodowej.

(72) § 6. (1) W zasadzie moc stacyj radiofonicznych nie powinna przekraczać wartości pozwalającej zapewniać w sposób ekonomiczny skuteczną i dobrą pod względem jakości służbę wewnętrzną w granicach danego kraju.

(73) (2) W zasadzie rozmieszczenie stacyj radiofonicznych dużej mocy, tych zwłaszcza, które pracują obok granic zakresu częstotliwości, przeznaczonego dla radiofonii, winno być dokonane w sposób pozwalający w miarę możliwości na uniknięcie przeszkód w służbie radiofonicznej innych krajów lub w innych służbach, pracujących na sąsiednich częstotliwościach.

(74) § 7. Poniżej zamieszczona tablica daje podział częstotliwości (przybliżone długości fal) pomiędzy poszczególne rodzaje służby.

Podział zakresów częstotliwości pomiędzy 10 i 60 000 kc/s (30 000 i 5 m).

Częstotliwość kc/s	Długość fali m	S ł u ż b y		
		Przydział ogólny	Układy regionalne	
			Obszar europejski*)	Inne obszary
10—100	30000—3000	Stałe		
100—110	3000—2727	a) Stałe b) Ruchome		
110—125	2727—2400	Ruchome		
125—150 1)	2400—2000	Ruchome morskie (wyłącznie otwarte dla korespondencji publ.cznej)		
150—160	2000—1875	Ruchome		

culté prévue au § 1 ne pourra, dans les limites de la région européenne, être utilisée en vue d'effectuer un service de radiodiffusion en dehors des bandes autorisées par le présent Règlement sur des fréquences au-dessous de 1500 kc/s (longueurs d'onde au-dessus de 200 m).

(70) c) L'administration qui désire établir un tel service ou obtenir une modification des conditions fixées par un accord antérieur relatif à un tel service (fréquence, puissance, position géographique, etc.) en saisit les administrations européennes par l'intermédiaire du Bureau de l'Union. Toute administration qui n'aura pas répondu dans un délai de 6 semaines après réception de ladite communication sera considérée comme ayant donné son assentiment.

(71) d) Il est bien entendu qu'un tel accord préalable sera également nécessaire toutes les fois que, dans une station de radiodiffusion européenne, travaillant hors des bandes de fréquences autorisées, un changement sera apporté aux caractéristiques précédemment notifiées au Bureau de l'Union, et que ce changement sera susceptible d'affecter les conditions de brouillages internationaux.

(72) § 6. (1) En principe, la puissance des stations de radiodiffusion ne doit pas dépasser la valeur permettant d'assurer économiquement un service national efficace et de bonne qualité dans les limites du pays considéré.

(73) (2) En principe, l'emplacement des stations de radiodiffusion puissantes, et plus particulièrement de celles qui travaillent près des limites des bandes de fréquences réservées à la radiodiffusion, doit être choisi de manière à éviter, autant que possible, la gêne causée aux services de radiodiffusion des autres pays ou aux autres services travaillant avec des fréquences voisines.

(74) § 7. Le tableau ci-après donne la répartition des fréquences (longueurs d'onde approximatives) entre les divers services.

Répartition des bandes de fréquences entre 10 et 60 000 kc/s (30 000 et 5 m).

Fréquences kc/s	Longueurs d'onde m	S e r v i c e s		
		Attribution générale	Accords régionaux	
			Région européenne*)	Autres régions
10—100	30000—3000	Fixes		
100—110	3000—2727	a) Fixes b) Mobiles		
110—125	2727—2400	Mobiles		
125—150 1)	2400—2000	Mobiles maritimes (ouverts à la correspondance publique exclusive-ment).		
150—160	2000—1875	Mobiles		

Często- tliwość kc/s	Długość fali m	S t u z b y		
		Przy- dział ogólny	Układy regionalne	
			Obszar europejski	Inne obszary
160—285	1875—1053		160—240 (1875—1250) Radjofonja 3) 240—255 (1250—1176) a) Nie otwarte dla korespon- dencji pu- blicznej. b) Radjofonja 2), 3) 255—265 (1176—1132) a) Lotnictwo b) Radiofonja 2), 3) 265—285 (1132—1053) Lotnictwo.	160—194 (1875—1546) a) Stałe b) Ruchome 194—285 (1546—1053) a) Lotnictwo b) Stałe nie otwarte dla korespon- dencji pu- blicznej c) Ruchome z wyjątkiem stacyj okrę- towych pro- wadzących płatną kores- pondencję.
285—290 5)	1053—1034		Lotnictwo	Latarnie radjowe
290—315 5)	1034—952	Latarnie radjowe	Latarnie radjowe morskie	
315—320 5)	952—938		Latarnie radjowe morskie	Lotnictwo
320—325	938—923		Lotnictwo	a) Lotnictwo b) Ruchome nie otwarte dla kores- pondencji publicznej
325—345 6)	923—870	Lotnictwo		
345—365	870—822		Lotnictwo	a) Lotnictwo b) Ruchome nie otwarte dla kores- pondencji publicznej
365—385	822—779	a) Radiogoniometria. b) Ruchoma z warunkiem nieprzeszkadzania radiogoniometrii i z wyłączeniem stacyj nadbrzeżnych. używających fal typu B.		
385—400	779—750		Służby nie otwarte dla korespon- dencji pu- blicznej	Ruchome
400—460	750—652	Ruchome		
460—485	652—619	Ruchome tylko A1 i A2		

Fréquen- ces kc/s	Longueurs d'onde m	S e r v i c e s		
		Attribu- tion générale	Accords régionaux	
			Région européenne *)	Autres régions
160—285 4)	1875—1053		160—240 (1875—1250) Radiodiffu- sion 3) 240—255 (1250—1176) a) non ou- verts à la correspon- dance publique. b) Radiodif- fusion 2), 3). 255—265 (1176—1132) a) Aéronau- tiques. b) Radiodif- fusion 2), 3) 265—285 (1132—1053) Aéronauti- ques	160—194 (1875—1546) a) Fixes b) Mobiles 194—285 (1546—1053) a) Aéronau- tiques. b) Fixes non ouverts à la correspon- dance publique. c) Mobiles, excepté stations commercia- les des navires.
285—290 5)	1053—1034		Aéronauti- ques.	Radiophares.
290—315 5)	1034—952	Radio- phares.	Radiophares maritimes.	
315—320 5)	952—938		Radiophares maritimes.	Aéronauti- ques.
320—325	938—923		Aéronau- tiques.	a) Aéronau- tiques. b) Mobiles non ouverts à la corres- pondance publique.
325—345 6)	923—870	Aéronautiques.		
345—365	870—822		Aéronau- tiques	a) Aéronau- tiques b) Mobiles non ouverts à la corres- pondance publique.
365—385	822—779	a) Radiogoniométrie. b) Mobiles, à condition de ne pas généraliser la radiogoniométrie. Stations côtières employant ondes B exclues		
385—400	779—750		Non ouverts à la corres- pondance publique.	Mobiles.
400—460	750—652	Mobiles.		
460—485	652—619	Mobiles A1 et A2 seulement.		

Częstotliwość kc/s	Długość fali m	S ł u ż b y		
		Przydział ogólny	Układy regionalne	
			Obszar europejski	Inne obszary
485—515 7)	619—583	Ruchome (służba wzywania pomocy, wywoływania i t. p.)		
515—550 8)	583—545	Służby nie otwarte dla korespondencji publicznej tylko A1 i A2		
550—1500 9)	545—200	a) Radjofonia b) Fala 1364 kc/s (220 m) A1, A2 i B jest falą wyłączną dla służby ruchomej 10)		
1500— —1715 11) 14)	200—174,9		1500—1530 (200—196,1) a) Stałe b) Ruchome tylko A1 i A2 1530—1630 (196,1 - 184,0) Ruchome A1, A2 i A3 } 12) 1630—1670 (184,0—179,6) Fala wywoławcza służ- by ruchomej morskiej (tylko A3) } 13) 1670—1715 (179,6—174,9) Ruchome morskie (tylko A3)	a) Stałe b) Ruchome
1715— —2000	174,9—150		1715—1925 (174,9—155,8) a) Amatorzy b) Stałe c) Ruchome 1925—2000 (155,8—150) a) Amatorzy b) Ruchome morskie (tylko A3)	a) Amatorzy b) Stałe c) Ruchome

Fréquences kc/s	Longueurs d'onde m	S e r v i c e s		
		Attribution générale	Accords régionaux	
			Région européenne	Autres régions
485—515 7)	619—583	Mobiles (détresse, appel, etc.)		
515—550 8)	583—545	Non ouverts à la correspondance publique A1 et A2 seulement.		
550—1500 9)	545—200	a) Radiodiffusion. b) Onde de 1364 kc/s (220 m) A1, A2 et B pour les services mobiles exclusivement 10).		
1500-1715 11) 14)	200—174,9		1500—1530 (200—196,1) a) Fixes b) Mobiles A1 et A2 seulement. 1530-1630 (196,1— 184,0) Mobiles A1, A2 et A3. } 12) 1630-1670 (184,0— 179,6) Onde d'appel mobile maritime (A3 seu- lement) } 13) 1670—1715 (179,6-174,9) Mobiles maritimes (A3 seu- lement)	a) Fixes. b) Mobiles.
1715-2000	174,9—150		1715—1925 (174,9-155,8) a) Amateurs. b) Fixes. c) Mobiles. 1925—2000 (155,8—150) a) Amateurs. b) Mobiles maritimes (A3 seu- lement).	a) Amateurs. b) Fixes. c) Mobiles.

Częstotliwość kc/s	Długość fali m	S ł u ż b y	
		Przydział ogólny	
2000— 3500	150—85,71	a) Stałe b) Ruchome	
3500— 4000	85,71—75	a) Amatorzy b) Stałe c) Ruchome	
4000— 5500	75—54,55	a) Stałe b) Ruchome	

Fréquences kc/s	Longueurs d'onde m	S e r v i c e s	
		Attribution générale	
2000—3500	150—85,71	a) Fixes b) Mobiles	
3500—4000	85,71—75	a) Amateurs b) Fixes c) Mobiles	
4000—5500	75—54,55	a) Fixes b) Mobiles	

Częstotliwość kc/s	Długość fali m	S t u ż b y		Fréquences kc/s	Longueurs d'onde m	S e r v i c e s	
		Przydział ogólny				Attribution générale	
5500— 5700	54,55—52,63	Ruchome		5500—5700	54,55—52,63	Mobiles	
5700— 6000	52,63—50	Stałe		5700—6000	52,63— 50	Fixes	
6000— 6150	50—48,78	Radjofonja		6000—6150	50—48,78	Radiodiffusion	
6150— 6675	48,78—44,94	Ruchome		6150—6675	48,78—44,94	Mobiles	
6675— 7000	44,94—42,86	Stałe		6675—7000	44,94—42,86	Fixes	
7000— 7300	42,86—41,10	Amatorzy		7000—7300	42,86—41,10	Amateurs	
7300— 8200	41,10—36,59	Stałe		7300—8200	41,10—36,59	Fixes	
8200— 8550	36,59—35,09	Ruchome		8200—8550	36,59—35,09	Mobiles	
8550— 8900	35,09—33,71	a) Stałe		8550—8900	35,09—33,71	a) Fixes	
		b) Ruchome				b) Mobiles	
8900— 9500	33,71—31,58	Stałe		8900—9500	33,71—31,58	Fixes	
9500— 9600	31,58—31,25	Radjofonja		9500—9600	31,58—31,25	Radiodiffusion	
9600—11000	31,25—27,27	Stałe		9600—11000	31,25—27,27	Fixes	
11000—11400	27,27—26,32	Ruchome		11000—11400	27,27—26,32	Mobiles	
11400—11700	26,32—25,64	Stałe		11400—11700	26,32—25,64	Fixes	
11700—11900	25,64—25,21	Radjofonja		11700—11900	25,64—25,21	Radiodiffusion	
11900—12300	25,21—24,39	Stałe		11900—12300	25,21—24,39	Fixes	
12300—12825	24,39—23,39	Ruchome		12300—12825	24,39—23,39	Mobiles	
12825—13350	23,39—22,47	a) Stałe		12825—13350	23,39—22,47	a) Fixes	
		b) Ruchome				b) Mobiles	
13350—14000	22,47—21,43	Stałe		13350—14000	22,47—21,43	Fixes	
14000—14400	21,43—20,83	Amatorzy		14000—14400	21,43—20,83	Amateurs	
14400—15100	20,83—19,87	Stałe		14400—15100	20,83—19,87	Fixes	
15100—15350	19,87—19,54	Radjofonja		15100—15350	19,87—19,54	Radiodiffusion	
15350—16400	19,54—18,29	Stałe		15350—16400	19,54—18,29	Fixes	
16400—17100	18,29—17,54	Ruchome		16400—17100	18,29—17,54	Mobiles	
17100—17750	17,54—16,90	a) Stałe		17100—17750	17,54—16,90	a) Fixes	
		b) Ruchome				b) Mobiles	
17750—17800	16,90—16,85	Radjofonja		17750—17800	16,90—16,85	Radiodiffusion	
17800—21450	16,85—13,99	Stałe		17800—21450	16,85—13,99	Fixes	
21450—21550	13,99—13,92	Radjofonja		21450—21550	13,99—13,92	Radiodiffusion	
21550—22300	13,92—13,45	Ruchome		21550—22300	13,92—13,45	Mobiles	
22300—24600	13,45—12,20	a) Stałe		22300—24600	13,45—12,20	a) Fixes	
		b) Ruchome				b) Mobiles	
24600—25600	12,20—11,72	Ruchome		24600—25600	12,20—11,72	Mobiles	
25600—26600	11,72—11,28	Radjofonja		25600—26600	11,72—11,28	Radiodiffusion	
26600—28000	11,28—10,71	Stałe		26600—28000	11,28—10,71	Fixes	
28000—30000	10,71—10	a) Amatorzy		28000—30000	10,71—10	a) Amateurs	
		b) Doświadczalne				b) Expériences	
30000—56000	10—5,357	Niezarezerwowane		30000—56000	10—5,357	Non réservé	
56000—60000	5,357—5	a) Amatorzy		56000—60000	5,357—5	a) Amateurs	
		b) Doświadczalne				b) Expériences	

- (75) * *Określenie obszaru europejskiego*: granice obszaru europejskiego na północy i zachodzie stanowią granice naturalne Europy, na wschodzie obszar ten sięga do 40° długości wschodniej od Greenwich, na południu zaś do 30° szerokości północnej. Obszar ten obejmuje zachodnią część Z. S. R. R. i terytoria przylegające do morza Śródziemnego, z wyjątkiem części Arabii i Hedżasu, leżących w tym wycinku
- (76) 1) Fala 143 kc/s (2100 m) jest falą wywoławczą stacji ruchomych, stosujących fale długie niegasnące.
- (77) 2) Zarządy europejskie porozumieją się między sobą co do umieszczenia w zakresie 240 — 265 kc/s (1250 — 1132 m) stacji radiofonicznych, które ze względu na swoje położenie geograficzne nie będą przeszkadzały służbom nie otwartym dla korespondencji publicznej i służbom lotniczym. Z drugiej strony te ostatnie służby będą w ten sposób zorganizowane, aby nie przeszkadzały w odbiorze tak umieszczonych stacji radiofonicznych, w granicach ich terytoriów państwowych
- (78) 3) W zakresach przeznaczonych dla radiofonii od 160—265 kc/s (1875 do 1132 m) nie wolno umieszczać stacji otwartych dla korespondencji publicznej, nawet powołując się na art 7 § 1.
- (79) 4) Zakres częstotliwości 160 — 265 kc/s (1875—1132 m) przydzielony jest dla radiofonii jako regionalny również Australii i Nowej Zelandii. Zarządy tych dwóch krajów zgadzają się tak umieścić stacje, pracujące w tym zakresie, aby nie przeszkadzały innym służbom na innych obszarach.
- (80) 5) Zakres częstotliwości o szerokości 30 kc/s mieszczący się w granicach 285 — 320 kc/s (1053 — 938 m) jest we wszystkich obszarach przeznaczony dla służby latarni radiowych.
- W obszarze europejskim zakres ten przeznaczony jest wyłącznie dla stacji latarni radiowych morskich
- (81) 6) Fala 333 kc/s (900 m) jest międzynarodową falą wywoławczą służby lotniczej.
- (82) 7) Fala 500 kc/s (600 m) jest międzynarodową falą wywoławczą i falą używaną w niebezpieczeństwie. Stosowanie tej fali jest określone w art. 19 i 20.
- (83) 8) Zarządy europejskie porozumieją się między sobą co do umieszczenia w zakresie 540 — 550 kc/s (556—545 m) tych stacji radiofonicznych, które ze względu na swoje położenie geograficzne nie będą powodowały przeszkód ani w służbie ruchomej w zakresie 485 — 515 kc/s (619 — 583 m), ani w służbie stacji nieotwartych dla korespondencji publicznej w zakresie 515 — 550 kc/s (583 — 545 m).
- (84) Z drugiej strony służby nieotwarte dla korespondencji publicznej będą w ten sposób zorganizowane, aby nie przeszkadzały w odbiorze tak umieszczonych stacji radiofonicznych w granicach ich terytoriów państwowych.
- (85) 9) Służby ruchome mogą używać zakresu 550—1300 kc/s (545 — 230,8 m) z warunkiem niezakłócania służby w krajach, które tego zakresu używają wyłącznie dla radiofonii.
- (86) 10) Używanie fali typu B częstotliwości 1364 kc/s (220 m) jest wzbronione w godzinach między 1800 a 2300 (czasu miejscowego) we wszystkich obszarach, gdzie stosowanie jej mogłoby przeszkadzać radiofonii. Jednakże na obszarze Ameryki Północnej podczas tych godzin dozwolone są tylko fale typu A1
- (87) 11) Częstotliwość 1650 kc/s (182 m) jest falą wywoławczą dla radiotelefonicznej służby ruchomej ze stacjami okrętowymi małej mocy. Ta fala wywoławcza nie jest obowiązująca, a data, od której będzie ona obowiązywała poszczególne kraje, określą przepisy wewnętrzne.
- (88) 12) W zasadzie ten zakres częstotliwości jest zarezerwowany dla służby telegraficznej ze stacjami okrętowymi małej mocy. Kraje Europy, których statki nie stosują tego rodzaju komunikacji, będą unikały w miarę możliwości stosowania telegrafii w tym zakresie, o ile sąsiadują z obszarami, na których jest on stosowany dla telefonii.
- (89) 13) Wszelka wymiana jest wzbroniona w zakresie 1630—1670 kc/s (184,0 — 179,6 m).
- (75) * *Définition de la région européenne*: La région européenne est définie au Nord et à l'Ouest par les limites naturelles de l'Europe, à l'Est par le méridien 40° Est de Greenwich et au Sud par le parallèle 30° Nord, de façon à englober la partie occidentale de l'U. R. S. S. et les territoires bordant la Méditerranée, à l'exception des parties de l'Arabie et du Hedjaz qui se trouvent comprises dans ce secteur.
- (76) ¹⁾ L'onde de 143 kc/s (2100 m) est l'onde d'appel des stations mobiles utilisant des ondes longues entretenues.
- (77) ²⁾ Les administrations européennes s'entendent entre elles pour placer dans la bande de 240 à 265 kc/s (1250 à 1132 m) des stations de radiodiffusion qui, du fait de leur position géographique, ne gêneront pas les services non ouverts à la correspondance publique et les services aéronautiques. Par ailleurs, ces services s'organiseront pour ne pas brouiller la réception des stations de radiodiffusion ainsi choisies, dans les limites des territoires nationaux de ces stations.
- (78) ³⁾ Les services ouverts à la correspondance publique ne seront pas admis dans les bandes destinées à la radiodiffusion, comprises entre 160 et 265 kc/s (1875 et 1132 m), même sous le couvert de l'article 7, § 1.
- (79) ⁴⁾ La bande de fréquences de 160 à 265 kc/s (1875 à 1132 m) est également attribuée à l'Australie et à la Nouvelle-Zélande pour la radiodiffusion comme distribution régionale. Les administrations de ces deux pays sont d'accord pour placer les stations, qui émettront dans cette bande, de manière à éviter des brouillages avec les autres services dans les autres régions.
- (80) ⁵⁾ Une bande de 30 kc/s de largeur, comprise entre les limites de 285 et 320 kc/s (1053 et 938 m), est allouée dans chaque région au service des radiophares. Dans la région européenne, cette bande est réservée aux seuls radiophares maritimes.
- (81) ⁶⁾ L'onde de 333 kc/s (900 m) est une onde internationale d'appel des services aéronautiques.
- (82) ⁷⁾ L'onde de 500 kc/s (600 m) est l'onde internationale d'appel et de détresse. L'emploi de cette onde est défini aux articles 19, 22 et 30.
- (83) ⁸⁾ Les administrations européennes s'entendent entre elles pour placer dans la bande de 540 à 550 kc/s (556 à 545 m) des stations de radiodiffusion qui, du fait de leur position géographique, ne gêneront ni les services mobiles dans la bande de 485 à 515 kc/s (619 à 583 m), ni les services non ouverts à la correspondance publique dans la bande de 515 à 550 kc/s (583 à 545 m).
- (84) Par ailleurs, les services non ouverts à la correspondance publique s'organiseront pour ne pas brouiller la réception des stations de radiodiffusion ainsi choisies, dans les limites des territoires nationaux de ces stations.
- (85) ⁹⁾ Les services mobiles peuvent utiliser la bande de 550 à 1300 kc/s (545 à 230,8 m), à condition de ne pas brouiller les services d'un pays qui utilise cette même bande exclusivement pour la radiodiffusion.
- (86) ¹⁰⁾ Sur la fréquence de 1364 kc/s (220 m), les ondes du type B sont interdites entre 1800 et 2300 h, heure locale, dans toutes les régions où leur emploi est susceptible de brouiller la radiodiffusion. Toutefois, dans la région de l'Amérique du Nord, les seules ondes du type A1 sont autorisées pendant ces heures.
- (87) ¹¹⁾ La fréquence de 1650 kc/s (182 m) est une onde d'appel pour le service mobile de radiotéléphonie avec les stations de navire de faible puissance. Cette onde d'appel n'est pas obligatoire et la date à laquelle elle deviendra obligatoire pour chaque pays sera déterminée par réglementation intérieure.
- (88) ¹²⁾ En principe, cette bande de fréquences est réservée au service téléphonique avec les stations de navire de faible puissance. Les pays d'Europe dont les bateaux n'utilisent pas ce type de communication éviteront, autant que possible, l'usage de la télégraphie dans cette bande dans les régions voisines de celles où ce service téléphonique est exploité.
- (89) ¹³⁾ Aucun trafic ne peut se faire dans la bande de 1630 à 1670 kc/s (184,0 à 179,6 m).

(101) (2) Przepis ten nie stosuje się do obszarów, w których drogą układów lokalnych wprowadzono inne zarządzenia.

(102) § 12. (1) W zasadzie każda stacja, pełniąca służbę między punktami stałymi na fali o częstotliwości poniżej 110 kc/s (długość fali powyżej 2727 m), powinna używać tylko jednej częstotliwości z zakresu przeznaczonego dla tej służby (§ 7 powyżej) dla każdego z nadajników, mogących pracować jednocześnie.

(103) (2) W komunikacji między punktami stałymi nie zezwala się stacji stosować innej częstotliwości, aniżeli przysługuje jej na zasadach powyższych.

(104) § 13. W zasadzie, przy wymianie jednostronnej stosuje się te same częstotliwości i te same typy fal, jak w służbie zwykłej, jednakże poszczególne układy regionalne mogą dopuszczać odchylenia od tej zasady.

(105) § 14. Stacja stała, pełniąc służbę dodatkową dla utrzymywania łączności ze stacjami ruchomymi, może używać swej normalnej częstotliwości roboczej, przy zachowaniu warunków:

(106) a) że Zarządy zainteresowane uznają za konieczne stosowanie tego wyjątkowego sposobu pracy,

(107) b) że to nie powoduje zwiększenia zakłóceń.

(108) § 15. Celem ułatwienia wymiany komunikatów meteorologicznych synoptycznych w obrębie Europy, przydziela się tej służbie częstotliwości 41,6 kc/s i 89,5 kc/s (7210 m i 3352 m).

(109) § 16. Aby ułatwić szybkie wydawanie i rozpowszechnianie wiadomości pomocnych w wykrywaniu przestępstw i ściganiu przestępców, będzie zarezerwowana do tego celu, w drodze układów regionalnych, jedna częstotliwość pomiędzy 37,5 — 100 kc/s (długość fali między 8000 — 3000 m).

(110) § 17. Każdy Zarząd może przydzielać stacjom amatorskim zakresy częstotliwości zgodnie z tablicą podziału fal (§ 7 powyżej).

(111) § 18. Celem zmniejszenia zakłóceń w zakresie częstotliwości powyżej 4000 kc/s (długość fali poniżej 75 m), używanych przez służby ruchome, a w szczególności celem uniknięcia przeszkód w łączności telefonicznej na wielkie odległości, używanej przez te służby, Zarządy zgadzają się na stosowanie, w miarę możliwości, następujących zasad, korzystając przytem z ostatnich postępów techniki:

(112) (1) a) W zakresach częstotliwości powyżej 5500 kc/s (długość fal poniżej 54,55 m), przyznanych wyłącznie służbie ruchomej, stacjom okrętowym, prowadzącym wymianę handlową, przydzielać należy częstotliwości mniejsze (fale dłuższe) danego zakresu, a zwłaszcza częstotliwości wybrane z następujących zakresów, które pozostają względem siebie w stosunku harmonicznym:

(101) (2) Cette règle ne s'applique pas aux régions où des accords particuliers en disposent autrement.

(102) § 12. (1) En principe, toute station qui assure un service entre points fixes sur une onde de fréquence inférieure à 110 kc/s (longueur d'onde supérieure à 2727 m) doit employer une seule fréquence, choisie parmi les bandes attribuées audit service (§ 7 ci-avant), pour chacun des émetteurs qu'elle comporte, susceptibles de fonctionner simultanément.

(103) (2) Il n'est pas permis à une station de faire usage, pour un service entre points fixes, d'une fréquence autre que celle attribuée comme il est dit ci-avant.

(104) § 13. En principe, les stations emploient les mêmes fréquences et les mêmes types d'émission pour les transmissions de messages par la méthode unilatérale que pour leur service normal. Toutefois, des arrangements régionaux peuvent être réalisés en vue de dispenser les stations intéressées de se soumettre à cette règle.

(105) § 14. Une station fixe peut effectuer, sur sa fréquence normale de travail, comme service secondaire, des émissions destinées aux stations mobiles, à condition:

(106) a) que les administrations intéressées jugent nécessaire d'utiliser cette méthode exceptionnelle de travail;

(107) b) qu'il n'en résulte aucune augmentation des brouillages.

(108) § 15. Afin de faciliter l'échange des messages météorologiques synoptiques dans les régions européennes, les fréquences 41,6 kc/s et 89,5 kc/s (7210 m et 3352 m) sont attribuées à ce service.

(109) § 16. Pour faciliter la transmission et la distribution rapides des renseignements utiles à la découverte des crimes et à la poursuite des criminels, une fréquence entre 37,5 et 100 kc/s (entre 8000 et 3000 m) sera réservée pour cet objet, par des arrangements régionaux.

(110) § 17. Chaque administration peut attribuer aux stations d'amateur des bandes de fréquences conformes au tableau de répartition (§ 7 ci-avant).

(111) § 18. En vue de réduire les brouillages dans les bandes de fréquences supérieures à 4000 kc/s (longueurs d'onde inférieures à 75 m), utilisées par le service mobile, et en particulier pour éviter de gêner les communications téléphoniques à grande distance de ce service, les administrations sont d'accord pour adopter, autant que possible, les règles suivantes, en tenant compte du développement de la technique courante:

(112) (1) a) Dans les bandes de fréquences supérieures à 5500 kc/s (longueurs d'onde inférieures à 54,55 m) attribuées exclusivement au service mobile, les fréquences (longueurs d'onde) qui devront être utilisées par les stations de navire affectées au service commercial seront du côté des basses fréquences (ondes plus longues) et spécialement dans les limites des bandes harmoniques énumérées ci-après:

(120) (3) Przy wyborze częstotliwości dla nowych stacji stałych i nadbrzeżnych, Zarządy będą unikały stosowania częstotliwości z zakresów, wymienionych w ustępach (1), lit a), (2), lit a), (2), lit b) i (2), lit. c).

(121) § 19. (1) Stwierdza się, że częstotliwości między 6000 i 30000 kc/s (50 i 10 m) są szczególnie skuteczne w komunikacji na wielkie odległości.

(122) (2) Zarządy dołożą wszelkich możliwych starań, aby częstotliwości tego zakresu były zarezerwowane dla wspomnianego celu, z wyjątkiem wypadków, gdy użycie ich do komunikacji na małe lub średnie odległości, nie spowoduje zakłóceń w komunikacjach na wielkie odległości.

(123) § 20. W Europie, Afryce, Azji radiolatarnie kierunkowe małej mocy, których zasięg nie przekracza około 50 km, mogą używać każdej częstotliwości z zakresu 1500 — 3500 kc/s (200 — 85,71 m), z wyjątkiem zakresu chronionego 1630 — 1670 kc/s (184 — 180 m), z zastrzeżeniem zgody krajów, których służby mogą doznawać przeszkód.

Artykuł 8.

Stacje amatorskie i prywatne stacje doświadczalne.

(124) § 1. Wymiana korespondencji pomiędzy stacjami amatorskimi i pomiędzy prywatnymi stacjami doświadczalnymi różnych krajów jest wzbroniona, o ile przeciwno jej zostanie zgłoszony sprzeciw ze strony jednego z krajów zainteresowanych.

(125) § 2. (1) O ile wymiana ta jest dozwolona, winna być prowadzona w języku jawnym i dotychczas wyłącznie prowadzonych doświadczonych oraz takich uwag natury osobistej, które ze względu na błahość treści niezawodnie nie byłyby wysłane za pośrednictwem telegrafu publicznego. Posiadaczom stacji amatorskich jest bezwzględnie wzbronione wydawanie międzynarodowej korespondencji publicznej, pochodzącej od osób trzecich.

(126) (2) Postanowienia powyższe mogą być zmienione w drodze poszczególnych układów między zainteresowanymi krajami.

(127) § 3. Osoby, obsługujące urządzenia własnych lub obcych stacji amatorskich lub prywatnych stacji doświadczalnych, upoważnionych do nadawania, winny udowodnić, że umieją wydawać teksty znakami morskimi oraz odczytywać przy odbiorze słuchowym także teksty, nadawane przez radio. Zastępować je mogą tylko osoby upoważnione i posiadające także kwalifikacje.

(128) § 4. Zarządy przedsięwzją środki, jakie uznają za konieczne, celem sprawdzania uzdolnień technicznych osób obsługujących urządzenia radiotechniczne.

(129) § 5. (1) Moc maksymalną, jaką mogą stosować stacje amatorskie i prywatne stacje doświadczalne, ustalają zainteresowane Zarządy, biorąc pod uwagę kwalifikacje techniczne operatorów i warunki, w jakich rzezone stacje winny pracować.

(120) (3) En choisissant les fréquences des nouvelles stations fixes et côtières, les administrations éviteront d'employer les fréquences des bandes spécifiées dans les alinéas (1), litt. a), (2), litt. a), (2), litt. b) et (2), litt. c).

(121) § 19. (1) Il est reconnu que les fréquences entre 6 000 et 30 000 kc/s (50 et 10 m) sont très efficaces pour les communications à longue distance.

(122) (2) Les administrations s'efforceront, dans toute la mesure du possible, de réserver les fréquences de cette bande dans ce but, excepté quand leur emploi pour des communications à courte ou à moyenne distance n'est pas susceptible de brouiller les communications à grande distance.

(123) § 20. En Europe, Afrique, Asie, les radiophares directionnels de faible puissance et dont la portée ne dépasse pas 50 km environ peuvent faire usage de toute fréquence dans la bande de 1 500 à 3 500 kc/s (200 à 85,71 m), à l'exception de la bande de protection de 1 630 à 1 670 kc/s (184 à 180 m), sous réserve d'accord des pays dont les services sont susceptibles d'être brouillés.

Article 8.

Stations d'amateur et stations expérimentales privées.

(124) § 1. L'échange de communications entre stations d'amateur et entre stations expérimentales privées de pays différents est interdit si l'administration de l'un des pays intéressés a notifié son opposition à cet échange.

(125) § 2. (1) Lorsque cet échange est permis, les communications doivent s'effectuer en langage clair et se limiter aux messages ayant trait aux expériences et à des remarques d'un caractère personnel pour lesquelles, en raison de leur manque d'importance, le recours au service télégraphique public ne saurait entrer en considération. Il est absolument interdit aux titulaires des stations d'amateur de transmettre des communications internationales émanant de tierces personnes.

(126) (2) Les dispositions ci-avant peuvent être modifiées par des arrangements particuliers entre les pays intéressés.

(127) § 3. Dans les stations d'amateur ou dans les stations expérimentales privées, autorisées à effectuer des émissions, toute personne manoeuvrant les appareils, pour son propre compte ou pour celui de tiers, doit avoir prouvé qu'elle est apte à transmettre les textes en signaux du code Morse et à lire, à la réception radiotélégraphique auditive, les textes ainsi transmis. Elle ne peut se faire remplacer que par des personnes autorisées possédant les mêmes aptitudes.

(128) § 4. Les administrations prennent telles mesures qu'elles jugent nécessaires pour vérifier les capacités, au point de vue technique, de toute personne manoeuvrant les appareils.

(129) § 5. (1) La puissance maximum que les stations d'amateur et les stations expérimentales privées peuvent utiliser est fixée par les administrations intéressées, en tenant compte des qualités techniques des opérateurs et des conditions dans lesquelles lesdites stations doivent travailler.

(130) (2) Wszystkie przepisy ogólne, ustanowione przez Konwencję lub niniejszy Regulamin, odnoszą się do stacji amatorskich i do prywatnych stacji doświadczalnych. W szczególności częstotliwość nadawanych fal winna być stała i wolna od harmonicznych w stopniu, na jaki pozwala stan techniki.

(131) (3) Podczas swej pracy stacje te winny wydawać w krótkich odstępach czasu swój znak wywoławczy lub też w wypadku stacji doświadczalnych, którym nie przydzielono jeszcze znaku wywoławczego, swą nazwę.

Artykuł 9.

Warunki obowiązujące stacje ruchome.

A. Ogólne.

(132) § 1. (1) Stacje ruchome winny być tak urządzone, aby pod względem częstotliwości i typów fali odpowiadały postanowieniom ogólnym artykułu 7.

(133) (2) Poza to jest wzbronione zakładanie na stacjach ruchomych nowych urządzeń nadawczych o falach typu B, z wyjątkiem takich nadajników, które przy pracy pełną mocą będą zużywały mniej niż 300 watów, mierzonych na wejściowych zaciskach transformatora zasilającego o częstotliwości słyszalnej.

(134) (3) Wreszcie, począwszy od 1 stycznia 1940 roku, stosowanie fal typu B wszystkich częstotliwości będzie wzbronione, z wyjątkiem tych nadajników, które będą odpowiadały co do swej mocy warunkom podanym wyżej.

(135) § 2. Częstotliwości nadawcze stacji ruchomych winny być jak najczęściej sprawdzane przez organa inspekcyjne, którym stacje podlegają.

(136) § 3. Odbiorniki winny być tego rodzaju, aby prąd, jaki wywołują w antenie, był możliwie jak najmniejszy i nie przeszkadzał sąsiednim stacjom.

(137) § 4. Zmiany częstotliwości nadajników i odbiorników wszystkich stacji ruchomych winny odbywać się jak najszybciej. Wszelkie urządzenia winny być tego rodzaju, aby po nawiązaniu łączności czas potrzebny do przejścia z nadawania na odbiór i odwrotnie był możliwie jak najkrótszy.

B. Stacje okrętowe.

(138) § 5. (1) Nadajniki używane na stacjach okrętowych, pracujących na falach typu A2 lub B w zakresie przepisowym między 365 — 515 kc/s (822 — 583 m), winny posiadać urządzenia, pozwalające z łatwością znacznie zmniejszać moc stacji.

(139) (2) Postanowienie to nie dotyczy nadajników, których moc, mierzona przy pełnym obciążeniu, nie przekracza 300 watów na anodzie lampy nadawczej (nadawanie typu A2) lub na wejściowych zaciskach transformatora zasilającego o częstotliwości słyszalnej (nadawanie typu B).

(130) (2) Toutes les règles générales fixées dans la Convention et dans le présent Règlement s'appliquent aux stations d'amateur et aux stations expérimentales privées. En particulier, la fréquence des ondes émises doit être aussi constante et aussi exempte d'harmoniques que l'état de la technique le permet.

(131) (3) Au cours de leurs émissions, ces stations doivent transmettre, à de courts intervalles, leur indicatif d'appel, ou leur nom dans le cas de stations expérimentales non encore pourvues d'indicatif d'appel.

Article 9.

Conditions à remplir par les stations mobiles.

A. Généralités.

(132) § 1. (1) Les stations mobiles doivent être établies de manière à se conformer, en ce qui concerne les fréquences et les types d'onde, aux dispositions générales faisant l'objet de l'article 7.

(133) (2) En outre, aucune, nouvelle installation d'émetteurs d'ondes du type B ne peut être faite, dans les stations mobiles, sauf quand ces émetteurs, travaillant à pleine puissance, dépenseront moins de 300 watts mesurés à l'entrée du transformateur d'alimentation à fréquence audible.

(134) (3) Enfin, l'emploi des ondes du type B de toutes fréquences sera interdit à partir du 1-er janvier 1940, sauf pour les émetteurs remplissant les mêmes conditions de puissance que ci-avant.

(135) § 2. La fréquence d'émission des stations mobiles sera vérifiée le plus souvent possible par le service d'inspection dont elles relèvent.

(136) § 3. Les appareils récepteurs doivent être tels que le courant qu'ils induisent dans l'antenne soit aussi réduit que possible et n'incommode pas les stations du voisinage.

(137) § 4. Les changements de fréquence dans les appareils émetteurs et récepteurs de toute station mobile doivent pouvoir être effectués aussi rapidement que possible. Toutes les installations doivent être telles, que la communication étant établie, le temps nécessaire au passage de l'émission à la réception et vice-versa soit aussi réduit que possible.

B. Stations de navire.

(138) § 5. (1) Les appareils d'émission utilisés dans les stations de navire travaillant sur des ondes du type A2 ou B dans les bandes autorisées entre 365 et 515 kc/s (822 et 583 m) doivent être pourvus de dispositifs permettant, d'une manière facile, d'en réduire sensiblement la puissance.

(139) (2) Cette disposition ne s'applique pas aux émetteurs dont la puissance, mesurée à pleine charge, ne dépasse pas 300 watts à la plaque des lampes émettrices (émission du type A2) ou à l'entrée des transformateurs d'alimentation à fréquence audible (émission du type B).

(140) (3) Wszystkie stacje okrętowe, nadające częstotliwościami z zakresu 100 — 160 kc/s (3000 — 1875 m) i częstotliwościami powyżej 4000 kc/s (długość fali poniżej 75 m) winny być zaopatrzone w falomierz, o dokładności co najmniej równej 5/1000, lub w inne równoznaczne urządzenie.

(141) § 6. Każda stacja, założona na pokładzie statku, obowiązane na mocy układu międzynarodowego do posiadania urządzeń radiowych, winna mieć możliwość nadawania i odbioru na fali 500 kc/s (600 m) typu A 2 lub B, a oprócz tego przynajmniej jeszcze na jednej fali typu A 2 lub B w przepisowym zakresie 365 — 485 kc/s (882 — 619 m).

(142) § 7. (1) Stacje okrętowe, wyposażone w nadajniki o fali typu A 1, A 2 lub A 3, mogą stosować, oprócz fal określonych powyżej, wszystkie fale dozwolone w artykule 7.

(143) (2) Stosowanie fal typu B wszystkich częstotliwości jest wzbronione z wyjątkiem następujących:

375 kc/s	(800 m)
410 kc/s	(730 m)
425 kc/s	(705 m)
454 kc/s	(660 m)
500 kc/s	(600 m)
1364 kc/s	(220 m)*)

(144) § 8. Urządzenia stacji okrętowych, przeznaczonych do nadawania na falach typu A 1 z częstotliwością w zakresie pomiędzy 100 a 160 kc/s (3000 — 1875 m), winny być przystosowane do pracy przynajmniej na 2 częstotliwościach w tym zakresie, prócz częstotliwości 143 kc/s (2100 m).

(145) § 9. (1) Radiostacje na pokładzie statków, obowiązanych do posiadania urządzeń radiowych, winny być w stanie odbierać falę 500 kc/s (600 m) jak również i wszystkie inne fale, niezbędne do pełnienia właściwej służby.

(146) (2) Stacje te winny łatwo i skutecznie odbierać fale typu A 1 i A 2 tych samych częstotliwości.

C. Stacje lotnicze.

(147) § 10. (1) a) Każda stacja, założona na pokładzie statku powietrznego, który odbywa podróże nad morzem, a obowiązany jest na mocy układu międzynarodowego do posiadania urządzeń radiowych, winna mieć możliwość nadawania i odbioru na fali 500 kc/s (600 m) typu A 2 lub B.

(148) b) W sprawie ograniczeń w stosowaniu fali typu B patrz pod B, § 7 (2) powyżej.

(149) (2) a) Każda stacja lotnicza winna mieć możliwość nadawania i odbioru fali 333 kc/s (900 m) typu A 2 lub A 3.

(150) b) Powyższej zasady nie stosuje się do stacji samolotów, przelatujących nad obszarami, co do których weszły w życie umowy lokalne, stanowiące inaczej.

*) Patrz uwaga 10) tablicy podziału fal.

(140) (3) Toutes les stations de navire émettant sur des fréquences dans les bandes de 100 à 160 kc/s (3 000 à 1 875 m) et sur des fréquences supérieures à 4 000 kc/s (longueurs d'onde inférieures à 75 m) doivent être munies d'un ondemètre ayant une précision au moins égale à $\frac{5}{1000}$ ou d'un dispositif équivalent.

(141) § 6. Toute station installée à bord d'un navire obligatoirement pourvu d'appareils radioélectriques par suite d'un accord international doit pouvoir émettre et recevoir sur l'onde de 500 kc/s (600 m), du type A2 ou B et, en outre, au moins sur une autre onde, du type A2 ou B, dans les bandes autorisées entre 365 et 485 kc/s (822 et 619 m).

(142) § 7. (1) En plus des ondes visées ci-avant, les stations de navire équipées pour émettre des ondes des types A1, A2 ou A3 peuvent employer les ondes autorisées à l'article 7.

(143) (2) L'usage des ondes du type B est interdit pour toutes les fréquences à l'exception des fréquences suivantes:

375 kc/s	(800 m)
410 kc/s	(730 m)
425 kc/s	(705 m)
454 kc/s	(660 m)
500 kc/s	(600 m)
1 364 kc/s	(220 m)*).

(144) § 8. Tous les appareils de stations de navire établis pour la transmission d'ondes du type A1 des bandes autorisées entre 100 et 160 kc/s (3 000 et 1 875 m) doivent permettre l'emploi, en plus de la fréquence de 143 kc/s (2 100 m), de deux fréquences au minimum, choisies dans ces bandes.

(145) § 9. (1) Toutes les stations à bord des navires obligatoirement pourvus d'appareils radiotélégraphiques doivent être à même de recevoir l'onde de 500 kc/s (600 m) et, en outre, toutes les ondes nécessaires à l'accomplissement du service qu'elles effectuent.

(146) (2) Ces stations doivent être à même de recevoir facilement et efficacement, sur les mêmes fréquences, les ondes des types A1 et A2.

C. Stations d'aéronef.

(147) § 10. (1) a) Toute station installée à bord d'un aéronef effectuant un parcours maritime, obligatoirement pourvu d'appareils radioélectriques par suite d'un accord international, doit pouvoir émettre et recevoir sur l'onde de 500 kc/s (600 m), du type A2 ou B.

(148) b) En ce qui concerne la restriction dans l'usage des ondes du type B, voir sous B, § 7 (2) ci-avant.

(149) (2) a) Toute station d'aéronef doit pouvoir émettre et recevoir l'onde de 333 kc/s (900 m), du type A2 ou A3.

(150) b) Cette règle ne s'applique pas aux stations d'aéronef survolant les régions où des accords locaux, qui en disposent autrement, sont en vigueur.

*) Voir la note 10) du tableau de répartition des fréquences.

Artykuł 10.

Świadectwa operatorów radjowych.

A. Postanowienia ogólne.

(151) § 1. (1) Służbę na stacjach ruchomych radiotelegraficznych lub radiotelefonicznych może pełnić tylko operator radiotelegrafista, posiadający świadectwo, wydane przez rząd tego kraju, któremu stacja podlega.

Jednakże na stacjach ruchomych, zaopatrzonych w urządzenie radjowe małej mocy i przeznaczonych wyłącznie dla telefonji o mocy fali nośnej w antenie, nie przekraczającej 100 watów, z wyjątkiem przypadków umów regionalnych, przewidzianych w § 7, (4)l, służbę może pełnić operator zaopatrzony w świadectwo radiotelefonisty.

(152) (2) W razie zupełnej niezdolności do służby operatora radjowego podczas podróży morskiej, przelotu lub przejazdu, dowódca lub osoba odpowiedzialna za stację ruchomą może upoważnić do pełnienia zastępczej służby, lecz tylko chwilowo, operatora radjowego, posiadającego uprawnienia na mocy świadectwa, wydanego przez którykolwiek z innych umawiających się rządów. Gdy do pełnienia zastępczej służby powołano z konieczności osobę, nie posiadającą dostatecznego świadectwa, należy powierzać jej czynności tylko w wypadkach nagłych. W każdym bądź razie takiego operatora lub osobę wyżej określoną należy zastąpić jak najrychlej przez operatora radjowego, posiadającego świadectwo przewidziane w § 1, (1) niniejszego artykułu.

(153) § 2. Każdy Zarząd wydaje niezbędne zarządzenia, mające na celu zobowiązanie radiooperatorów do zachowania tajemnicy korespondencji oraz zapobieżenie wszelkimi sposobami nadużyciom w posługiwaniu się świadectwami.

(154) § 3. (1) Ustanawia się dla radiotelegrafistów świadectwa dwóch klas i świadectwo specjalne, dla radiotelefonistów zaś — dwa rodzaje świadectw (normalne i ograniczone).

(155) (2) Warunki wymagane dla uzyskania tych świadectw są zawarte w następujących paragrafach; są to warunki minimalne.

(156) (3) Każdy rząd ustala według swego uznania ilość egzaminów niezbędnych dla uzyskania wspomnianych świadectw.

(157) (4) Posiadacz świadectwa radiotelegrafisty I-ej klasy, jak również posiadacz świadectwa radiotelegrafisty 2-giej klasy i normalnego świadectwa radiotelefonisty, mogą pełnić służbę radiotelefoniczną na każdej stacji ruchomej. W drugim z wymienionych przypadków oba świadectwa: radiotelegrafisty 2-giej klasy i radiotelefonisty, mogą być łączone w jedno świadectwo.

B. Świadectwo radiotelegrafisty 1-ej klasy.

(158) § 4. Świadectwa radiotelegrafisty 1-ej klasy wydaje się operatorom, którzy wykazą się posiadaniem wiadomości i uzdolnień technicznych i zawodowych, jako to:

Article 10.

Certificats des opérateurs.

A. Dispositions générales.

(151) § 1. (1) Le service de toute station mobile, radiotélégraphique ou radiotéléphonique, doit être assuré par un opérateur radiotélégraphiste, titulaire d'un certificat délivré par le gouvernement dont dépend cette station. Toutefois, dans les stations mobiles pourvues d'une installation radioélectrique de faible puissance (d'une puissance d'onde porteuse dans l'antenne ne dépassant pas 100 watts, sauf dans le cas des accords régionaux prévus au § 7, (4)l, et lorsque cette installation est utilisée seulement pour la téléphonie, le service peut être assuré par un opérateur titulaire d'un certificat de radiotéléphoniste.

(152) (2) Dans le cas d'indisponibilité absolue de l'opérateur, au cours d'une traversée, d'un vol ou d'un voyage, le commandant ou la personne responsable de la station mobile peut autoriser, mais à titre temporaire seulement, un opérateur titulaire d'un certificat délivré par un autre gouvernement contractant, à assurer le service radioélectrique. Lorsqu'il devra être fait appel, comme opérateur provisoire, à une personne ne possédant pas de certificat suffisant, son intervention devra se limiter aux cas d'urgence. De toutes façons, l'opérateur ou la personne susvisée devra être remplacé, aussitôt que possible, par un opérateur titulaire du certificat prévu au § 1, (1) ci-avant.

(153) § 2. Chaque administration prend les mesures nécessaires pour soumettre les opérateurs à l'obligation du secret des correspondances et pour éviter, dans la plus grande mesure possible, l'emploi frauduleux des certificats.

(154) § 3. (1) Il y a deux classes de certificats et un certificat spécial pour les opérateurs radiotélégraphistes, et deux certificats pour les opérateurs radiotéléphonistes (général et restreint).

(155) (2) Les conditions à imposer pour l'obtention de ces certificats sont contenues dans les paragraphes suivants; ces conditions sont des minima.

(156) (3) Chaque gouvernement reste libre de fixer le nombre des examens jugés nécessaires pour accéder auxdits certificats.

(157) (4) Le titulaire d'un certificat de radiotélégraphiste de 1-re classe, ainsi que le titulaire d'un certificat de radiotélégraphiste de 2-e classe pourvu du certificat général de radiotéléphoniste peuvent assurer le service radiotéléphonique sur toute station mobile. Dans ce dernier cas, les deux certificats d'opérateur radiotélégraphiste de 2-e classe et d'opérateur radiotéléphoniste peuvent être combinés.

B. Certificat de radiotélégraphiste de 1-re classe.

(158) § 4. Le certificat de 1-re classe est délivré aux opérateurs qui ont fait preuve des connaissances et aptitudes techniques et professionnelles énumérées ci-après:

(159) a) Znajomość ogólnych zasad elektrotechniki oraz teorii radjotelegrafji i radjotelefonji, jak również znajomość strojenia i działania w praktyce typów aparatów, używanych w służbie ruchomej.

(160) b) Znajomość teoretyczna i praktyczna działania urządzeń pomocniczych, jak zespoły zasilające, akumulatory i t. p., służące do uruchamiania i regulacji urządzeń, wskazanych pod literą a).

(161) c) Niezbędna praktyczna umiejętność naprawy środkami dostępnymi na pokładzie uszkodzeń, jakie mogą zajść w aparaturze w czasie podróży.

(162) d) Zdolność poprawnego nadawania kodu i odbierania na słuch grupami (składającymi się z liter, cyfr i znaków przestankowych) z szybkością 20 (dwudziestu) grup na minutę oraz tekstu w języku jawnym z szybkością 25 (dwudziestu pięciu) słów na minutę. Każda grupa kodu winna zawierać pięć znaków, w tem każda cyfra albo znak przestankowy liczy się za dwa znaki. Słowo tekstu w języku jawnym winno się składać średnio z pięciu znaków.

(163) e) Zdolność poprawnego nadawania i poprawnego odbioru telefonicznego.

(164) f) Szczegółowa znajomość Regulaminów, dotyczących wymiany korespondencji drogą radjową, znajomość wydawnictw urzędowych, dotyczących obliczania opłat za korespondencję radjową oraz znajomość tej części Konwencji o bezpieczeństwie życia ludzkiego na morzu, która dotyczy radjotelegrafji, a dla żeglugi powietrznej — znajomość postanowień specjalnych, normujących służbę radjową żeglugi powietrznej. W tym wypadku podał się z wynikiem pomyślnym egzaminowi ze znajomości tych postanowień.

(165) g) Znajomość geografji powszechnej świata, a w szczególności głównych dróg żeglugi (morskiej lub powietrznej w zależności od rodzaju świadectwa) i najważniejszych szlaków telekomunikacyjnych.

C. Świadectwo radjotelegrafisty 2-iej klasy.

(166) § 5. Świadectwo radjotelegrafisty 2-iej klasy wydaje się operatorom, którzy wykazą się posiadaniem wiadomości i uzdolnień technicznych i zawodowych, jako to:

(167) a) Podstawowa teoretyczna i praktyczna znajomość elektrotechniki i radjotelegrafji, jak również znajomość strojenia i działania w praktyce typów aparatów, używanych w służbie ruchomej.

(168) b) Podstawowa teoretyczna i praktyczna znajomość działania urządzeń pomocniczych, jak zespoły zasilające, akumulatory i t. p., służące do uruchamiania i regulacji urządzeń, wskazanych pod literą a).

(169) c) Dostateczna umiejętność praktyczna przeprowadzania drobnych napraw w razie uszkodzenia aparatury.

(159) a) La connaissance des principes généraux d'électricité et de la théorie de la radiotélégraphie et de la radiotéléphonie, ainsi que la connaissance du réglage et du fonctionnement pratique des types d'appareils utilisés dans le service mobile.

(160) b) La connaissance théorique et pratique du fonctionnement des appareils accessoires, tels que groupes électrogènes, accumulateurs, etc., utilisés pour la mise en oeuvre et le réglage des appareils indiqués au littera a).

(161) c) Les connaissances pratiques nécessaires pour effectuer, par les moyens du bord, les réparations d'avaries pouvant survenir aux appareils, en cours de voyage.

(162) d) L'aptitude à la transmission correcte et à la réception auditive correcte de groupes de code (mélange de lettres, de chiffres et de signes de ponctuation), à une vitesse de 20 (vingt) groupes par minute, et d'un texte en langage clair, à une vitesse de 25 (vingt-cinq) mots par minute. Chaque groupe de code doit comprendre cinq caractères, chaque chiffre ou signe de ponctuation comptant pour deux caractères. Le mot moyen du texte en langage clair doit comporter cinq caractères.

(163) e) L'aptitude à la transmission correcte et à la réception correcte téléphoniques.

(164) f) La connaissance détaillée des Règlements s'appliquant à l'échange des radiocommunications, la connaissance des documents relatifs à la taxation des radiocommunications, la connaissance de la partie de la Convention pour la sauvegarde de la vie humaine en mer se rapportant à la radiotélégraphie, et, pour la navigation aérienne, la connaissance des dispositions spéciales régissant le service radioélectrique de la navigation aérienne. Dans ce cas, le certificat stipule que le titulaire a subi avec succès les épreuves portant sur ces dispositions.

(165) g) La connaissance de la géographie générale du monde, notamment des principales lignes de navigation (maritimes ou aériennes, suivant la catégorie du certificat) et des voies de télécommunication les plus importantes.

C. Certificat de radiotélégraphiste de 2-e classe.

(166) § 5. Le certificat de 2-e classe est délivré aux opérateurs qui ont fait preuve des connaissances et aptitudes techniques et professionnelles énumérées ci-après:

(167) a) La connaissance théorique et pratique élémentaire de l'électricité et de la radiotélégraphie, ainsi que la connaissance du réglage et du fonctionnement pratique des types d'appareils utilisés dans le service mobile radiotélégraphique.

(168) b) La connaissance théorique et pratique élémentaire du fonctionnement des appareils accessoires, tels que groupes électrogènes, accumulateurs, etc., utilisés pour la mise en oeuvre et le réglage des appareils mentionnés au littera a).

(169) c) Les connaissances pratiques suffisantes pour pouvoir effectuer les petites réparations, en cas d'avaries survenant aux appareils.

(170) d) Zdolność poprawnego nadawania kodu i odbierania go na słuch grupami (składającymi się z liter, cyfr i znaków przestankowych) z szybkością 16 (szesnastu grup na minutę). Każda grupa kodu winna zawierać pięć znaków, w tem każda cyfra lub znak przestankowy liczy się za dwa znaki.

(171) e) Znajomość Regulaminów, dotyczących wymiany korespondencji drogą radiową, znajomość wydawnictw urzędowych, dotyczących obliczania opłat za korespondencję radiową, oraz znajomość tej części Konwencji o bezpieczeństwie życia ludzkiego na morzu, która dotyczy radjotelegrafii, a dla żeglugi powietrznej — znajomość postanowień specjalnych, normujących służbę radiową żeglugi powietrznej. W tym wypadku w świadectwie stwierdza się, że uprawniony poddał się z wynikiem pomyślnym egzaminowi ze znajomości tych postanowień.

(172) f) Znajomość geografji powszechnej świata, a w szczególności głównych dróg żeglugi (morskiej lub powietrznej, zależnie od rodzaju świadectwa) i najważniejszych szlaków telekomunikacyjnych.

D. Świadectwo radjotelegrafisty specjalne.

(173) § 6. (1) a) Służbę radjotelegraficzną na statkach żeglugi wodnej i powietrznej i wszelkich innych obiektach ruchomych, które w myśl umów międzynarodowych nie są obowiązane do posiadania urządzeń radiowych, mogą pełnić radjotelegrafisci posiadający świadectwo specjalne radjotelegrafisty. Świadectwo to wydaje się radjotelegrafistom zdolnym do nadawania i odbioru korespondencji radiowej z szybkością wymaganą dla uzyskania świadectwa radjotelegrafisty 2-jej klasy.

(174) b) Każdy z zainteresowanych rządów mocen jest ustalić pozostałe warunki uzyskania tego świadectwa.

(175) (2) W drodze wyjątku upoważnia się tymczasowo Rząd Nowej Zelandji do udzielania na warunkach, jakie sam ustali, specjalnych świadectw operatorom radiowym małych statków nowozelandzkich, które nie oddalają się od wybrzeży tego kraju i uczestniczą tylko w ograniczonym zakresie, tak w międzynarodowej służbie korespondencji publicznej, jak i w zwykłej pracy stacyj ruchomych.

E. Świadectwa radjotelefonisty.

(176) § 7. (1) Normalne świadectwo radjotelefonisty wydaje się operatorom, którzy wykazą się posiadaniem wiadomości i uzdolnień zawodowych, jako to [patrz również § 3 (4)]:

(177) a) Znajomość praktyczna radjotelefonji, przede wszystkim pod względem unikania zakłóceń.

(178) b) Znajomość strojenia i działania urządzeń radjotelefonicznych.

(179) c) Zdolność poprawnego wydawania i poprawnego odbioru korespondencji telefonicznej.

(170) d) L'aptitude à la transmission correcte et à la réception auditive correcte de groupes de code (mélange de lettres, de chiffres et de signes de ponctuation) à une vitesse de 16 (seize) groupes par minute. Chaque groupe de code doit comprendre cinq caractères, chaque chiffre ou signe de ponctuation comptant pour deux caractères.

(171) e) La connaissance des Règlements s'appliquant à l'échange des radiocommunications, la connaissance des documents relatifs à la taxation des radiocommunications, la connaissance de la partie de la Convention pour la sauvegarde de la vie humaine en mer se rapportant à la radiotélégraphie, et, pour la navigation aérienne, la connaissance des dispositions spéciales régissant le service radioélectrique de la navigation aérienne. Dans ce cas, le certificat stipule que le titulaire a subi avec succès les épreuves portant sur ces dispositions.

(172) f) La connaissance de la géographie générale du monde, notamment des principales lignes de navigation (maritimes ou aériennes, suivant la catégorie du certificat) et des voies de télécommunication les plus importantes.

D. Certificat spécial de radiotélégraphiste.

(173) § 6. (1) a) Le service radiotélégraphique des navires, aéronefs et de tous autres véhicules auxquels une installation radiotélégraphique n'est pas imposée par des accords internationaux peut être effectué par des opérateurs titulaires d'un certificat spécial de radiotélégraphiste. Ce certificat est délivré aux opérateurs capables d'assurer les radiocommunications à la vitesse de transmission et de réception prévue pour l'obtention du certificat de radiotélégraphiste de 2-e classe.

(174) b) Il appartient à chaque gouvernement intéressé de fixer les autres conditions pour l'obtention de ce certificat.

(175) (2) A titre exceptionnel, il est concédé provisoirement au Gouvernement de la Nouvelle-Zélande d'accorder un certificat spécial, dont il fixe les conditions d'obtention, aux opérateurs de petits bâtiments de sa nationalité, qui ne s'éloignent pas des côtes dudit pays et ne participent au service international de la correspondance publique et au travail général des stations mobiles que d'une manière restreinte.

E. Certificats de radiotéléphoniste.

(176) § 7. (1) Le certificat général de radiotéléphoniste est délivré aux opérateurs qui ont fait preuve des connaissances et aptitudes professionnelles énumérées ci-après [voir aussi § 3, (4)]:

(177) a) La connaissance pratique de la radiotéléphonie, surtout en vue d'éviter des brouillages.

(178) b) La connaissance du réglage et du fonctionnement des appareils de radiotéléphonie.

(179) c) L'aptitude à la transmission correcte et à la réception correcte téléphoniques.

(180) d) Znajomość Regulaminów dotyczących wymiany korespondencji radiotelefonicznej oraz tej części postanowień Regulaminów radiokomunikacyjnych, która dotyczy bezpieczeństwa życia ludzkiego.

(181) (2) Dla stacji radiotelefonicznych, których moc fali nośnej w antenie nie przekracza 50 watów, każdy z zainteresowanych rządów sam ustala warunki uzyskania świadectwa radiotelefonisty (ograniczone świadectwo radiotelefonisty).

(182) (3) W świadectwie radiotelefonisty należy wymienić, czy jest to świadectwo normalne, czy też ograniczone.

(183) (4) Aby uczynić zadość potrzebom specjalnym, układy regionalne mogą ustalać obowiązujące warunki uzyskania świadectwa radiotelefonisty, które ma być używane na stacjach radiotelefonicznych, odpowiadających szczególnym warunkom technicznym i eksploatacyjnym. Świadectwa wydawane takim operatorom będą zawierały wzmiankę o tych warunkach i układach. Układy takie są zezwolone pod warunkiem, aby służba międzynarodowa nie była zakłócana.

(184) (5) Świadectwa radiotelefonistów, już wydane operatorom i odpowiadające warunkom ustalonym przez Waszyngtoński Regulamin Ogólny (1927), pozostają w mocy i uważa się je za normalne świadectwa radiotelefonistów.

F. Praktyka zawodowa.

(185) § 8. (1) Kierownikiem stacji okrętowej pierwszej kategorii (artykuł 23, § 3) może zostać operator 1-ej klasy, po odbyciu co najmniej rocznej praktyki w charakterze operatora na stacji okrętowej lub nadbrzeżnej.

(186) (2) Kierownikiem stacji okrętowej drugiej kategorii (artykuł 23, § 3) może zostać operator 1-ej klasy, po odbyciu co najmniej 6-miesięcznej praktyki w charakterze operatora na stacji okrętowej lub nadbrzeżnej.

(187) (3) a) Operatorzy, zaopatrzeni w świadectwo 2-giej klasy, są uprawnieni do objęcia kierownictwa stacji okrętowej, zaliczonej do 3-ciej kategorii (artykuł 23 § 3).

(188) b) Po odbyciu 6-miesięcznej służby na pokładzie statku, mogą oni zostać kierownikami stacji okrętowej, zaliczonej do drugiej kategorii.

(189) (4) Rząd wydający świadectwo może zezwolić operatorowi na pełnienie służby na pokładzie statku powietrznego dopiero po wypełnieniu przez niego innych warunków (naprzykład: odbycia pewnej ilości godzin lotu w ruchomej służbie lotniczej i t. p.).

Artykuł 11.

Władza dowódcy.

(190) § 1. Służba radiowa stacji ruchomej podlega zwierzchniej władzy dowódcy lub innej osoby, odpowiedzialnej za statek żegluga wodnej lub po-

(180) d) La connaissance des Règlements s'appliquant à l'échange des communications radiotéléphoniques et de la partie des Règlements des radiocommunications concernant la sécurité de la vie humaine.

(181) (2) Pour les stations radiotéléphoniques dont la puissance de l'onde porteuse dans l'antenne ne dépasse pas 50 watts, il est admis que chaque gouvernement intéressé fixe lui-même les conditions d'obtention du certificat de radiotéléphoniste (certificat restreint de radiotéléphoniste).

(182) (3) Dans un certificat de radiotéléphoniste, il doit être indiqué si celui-ci est un certificat général ou un certificat restreint.

(183) (4) Pour satisfaire à des besoins spéciaux, des accords régionaux peuvent fixer les conditions à remplir pour l'obtention d'un certificat de radiotéléphoniste, destiné à être utilisé dans des stations radiotéléphoniques remplissant certaines conditions techniques et certaines conditions d'exploitation. Il est fait mention de ces conditions et de ces accords sur les titres délivrés à ces opérateurs. Ces accords sont admis sous réserve que les services internationaux ne soient pas brouillés.

(184) (5) Les certificats de radiotéléphoniste déjà délivrés aux opérateurs et répondant aux conditions fixées par le Règlement général de Washington (1927) restent en vigueur et sont considérés comme des certificats généraux de radiotéléphoniste.

F. Stages professionnels.

(185) § 8. (1) Avant de devenir chef de poste d'une station de navire de la première catégorie (article 23, § 3), un opérateur de 1-re classe doit avoir au moins une année d'expérience comme opérateur à bord d'un navire ou dans une station côtière.

(186) (2) Pour devenir chef de poste d'une station de navire de la deuxième catégorie (article 23, § 3), un opérateur de 1-re classe doit avoir au moins six mois d'expérience comme opérateur à bord d'un navire ou dans une station côtière.

(187) (3) a) Les opérateurs munis d'un certificat de 2-e classe sont autorisés à embarquer comme chef de poste sur les navires dont la station est classée dans la troisième catégorie (article 23, § 3).

(188) b) Après avoir justifié d'un service de six mois à bord d'un navire, ils peuvent embarquer comme chef de poste sur les navires dont la station est classée dans la deuxième catégorie.

(189) (4) Le gouvernement qui délivre un certificat pourra n'autoriser un opérateur à assurer le service à bord d'un aéronef que lorsque cet opérateur aura rempli d'autres conditions (par exemple: accompli un certain nombre d'heures de vol dans le service mobile aérien, etc.).

Article 11.

Autorité du commandant.

(190) § 1. Le service radioélectrique d'une station mobile est placé sous l'autorité supérieure du commandant ou de la personne responsable du navi-

wietrznej, lub też inny obiekt ruchomy posiadający stację.

(191) § 2. Dowódca lub inna osoba odpowiedzialna za kierownictwo, jak również każda osoba, której może być znana treść lub sam fakt istnienia radiotelegramów albo też jakiegokolwiek wiadomości, otrzymane drogą radiową, obowiązane są do zachowania i zabezpieczenia tajemnicy korespondencji.

Artykuł 12.

Inspekcja stacji.

(192) § 1. (1) Rządy lub właściwe Zarządy krajów, do których portów zawijają stacje ruchome, mają prawo żądać okazania upoważnienia. Operator stacji ruchomej lub osoba odpowiedzialna za stację winna być w gotowości do takiego sprawdzenia. Upoważnienie winno być tak przechowywane, aby je można było niezwłocznie przedstawić. Jednakże okazanie upoważnienia może być zastąpione przez stałe wywieszanie na stacji odpisu upoważnienia, poświadczonego przez władzę, która je wystawiła.

(193) (2) Jeżeli nie okazano upoważnienia lub gdy stwierdzono w niem jawne niedokładności, Rządy lub Zarządy mogą przeprowadzić inspekcję urządzeń radiowych, celem przekonania się, czy odpowiadają one postanowieniom niniejszego Regulaminu.

(194) (3) Pozatem inspektorzy mają prawo żądać okazania im świadectwa operatorów, natomiast nie mogą żądać od nich wykazania się wiadomościami zawodowymi.

(195) § 2. (1) Jeżeli Rząd lub Zarząd uznał za właściwe uciec się do środków przewidzianych w wyżej podanym § 1, lub gdy świadectwa operatorów nie mogły być okazane, zawiadamia o tem natychmiast Zarząd, któremu podlega dana stacja ruchoma. Ponadto w razie potrzeby postępuje się według postanowień artykułu 13.

(196) (2) Przedstawiciel Rządu lub Zarządu, który przeprowadził inspekcję stacji, zanim opuści stację winien zakomunikować swe spostrzeżenia dowódcy lub innej osobie odpowiedzialnej za stację (artykuł 11) albo też ich zastępcom.

(197) (3) Co do warunków technicznych i eksploatacyjnych, jakim ruchome stacje, posiadające upoważnienia, winny odpowiadać w zakresie międzynarodowej służby radiokomunikacyjnej, to Rządy zawierające niniejszą umowę, zobowiązują się w stosunku do obcych stacji ruchomych, które znajdują się czasowo na ich wodach terytorjalnych lub przebywają czasowo na ich terytorjach, nie nakładać na nie bardziej uciążliwych wymagań, niż to przewiduje niniejszy Regulamin. Przepisy te nie naruszają w niczem postanowień, które objęte są układami międzynarodowymi, dotyczącymi żeglugi morskiej lub powietrznej, a nie wchodzą do niniejszego Regulaminu.

re, de l'aéronef ou de tout autre véhicule portant la station mobile.

(191) § 2. Le commandant ou la personne responsable, ainsi que toutes les personnes qui peuvent avoir connaissance du texte ou simplement de l'existence des radiotélégrammes, ou de tout renseignement quelconque obtenu au moyen du service radioélectrique, sont soumis à l'obligation de garder et d'assurer le secret des correspondances.

Article 12.

Inspection des stations.

(192) § 1. (1) Les gouvernements ou administrations compétents des pays où une station mobile fait escale peuvent exiger la production de la licence. L'opérateur de la station mobile, ou la personne responsable de la station, doit se prêter à cette constatation. La licence doit être conservée de façon qu'elle puisse être fournie sans délai. Toutefois, la production de la licence peut être remplacée par l'affichage à demeure, dans la station, d'une copie de la licence, certifiée conforme par l'autorité qui l'a délivrée.

(193) (2) Lorsque la licence ne peut être produite, ou que des anomalies manifestes sont constatées, les gouvernements ou administrations peuvent faire procéder à l'inspection des installations radioélectriques, en vue de s'assurer qu'elles répondent aux stipulations du présent Règlement.

(194) (3) En outre, les inspecteurs sont en droit d'exiger la production des certificats des opérateurs, sans qu'aucune justification de connaissances professionnelles puisse être demandée.

(195) § 2. (1) Lorsqu'un gouvernement ou une administration s'est trouvé dans l'obligation de recourir à la mesure prévue au § 1 ci-avant ou lorsque les certificats d'opérateur n'ont pu être produits, il y a lieu d'en informer immédiatement le gouvernement ou l'administration dont dépend la station mobile en cause. Pour le surplus, il est procédé, le cas échéant, ainsi que le prescrit l'article 13.

(196) (2) Le délégué du gouvernement ou de l'administration qui a inspecté la station doit, avant de quitter celle-ci, faire part de ses constatations au commandant ou à la personne responsable (article 11) ou à leur remplaçant.

(197) § 3. En ce qui concerne les conditions techniques et d'exploitation auxquelles doivent satisfaire, pour le service de radiocommunication international, les stations mobiles titulaires d'une licence, les gouvernements contractants s'engagent à ne pas imposer aux stations mobiles étrangères qui se trouvent temporairement dans leurs eaux territoriales, ou s'arrêtent temporairement sur leur territoire, des conditions plus rigoureuses que celles qui sont prévues dans le présent Règlement. Ces prescriptions n'affectent en rien les dispositions qui, étant du ressort d'accords internationaux relatifs à la navigation maritime ou aérienne, ne sont pas déterminées dans le présent Règlement.

Artykuł 13.

Doniesienie o naruszeniu przepisów.

(198) § 1. Stacje, które stwierdzą wykroczenia przeciwko Konwencji lub Regulaminom radiokomunikacyjnym, zgłaszają je swoim Zarządom w formie sprawozdań, według wzoru podanego w załączniku 3.

(199) § 2. W wypadkach ważniejszych wykroczeń, popełnianych przez stację, należy zwrócić się z przedstawieniem do Zarządu kraju, któremu stacja ta podlega.

(200) § 3. Zarząd powiadomiony o wykroczeniu przeciwko Konwencji albo Regulaminom, popełnionem przez stację, której wydał upoważnienie, stwierdza fakty, ustala odpowiedzialność i wydaje niezbędne zarządzenia.

Artykuł 14.

Znaki wywoławcze.

(201) § 1. (1) Każda stacja otwarta dla międzynarodowej służby korespondencji publicznej, jak również każda stacja prywatna doświadczalna, stacja amatorska i prywatna stacja radiokomunikacyjna, winna posiadać znak wywoławczy z serji międzynarodowej, przydzielonej każdemu krajowi, zgodnie z tablicą podaną poniżej. Pierwsza litera lub dwie pierwsze litery znaków wywoławczych w tej tablicy oznaczają przynależność państwową stacji.

(202) (2) Jeżeli stacja stała używa w służbie międzynarodowej więcej niż jedną częstotliwość, każda częstotliwość oznacza się oddzielnym znakiem wywoławczym, używanym wyłącznie dla tej częstotliwości.

(203) Tablica podziału znaków wywoławczych.

K r a j	Znaki
Chili	CAA — CEZ
Kanada	CFA — CKZ
Kuba	CLA — CMZ
Maroko	CNA — CNZ
Kuba	COA — COZ
Boliwia	CPA — CPZ
Portugalskie kolonie	CQA — CRZ
Portugalia	CSA — CUZ
Urugwaj	CVA — CXZ
Kanada	CYA — CZZ
Niemcy	D
Hiszpanja	EAA — EHZ
Wolne państwo Irlandja	EIA — EIZ
Republika Liberja	ELA — ELZ
Persja	EPA — EQZ
Estonja	ESA — ESZ
Etiopia	ETA — ETZ
Terytorjum Sarry	EZA — EZZ
Francja, kolonie i protektoraty	F
Wielka Brytania	G
Węgry	HAA — HAZ

Article 13.

Rapport sur les infractions.

(198) § 1. Les infractions à la Convention ou aux Règlements des radiocommunications sont signalées à leur administration par les stations qui les constatent et ce, au moyen d'états conformes au modèle reproduit à l'appendice 3.

(199) § 2. Dans le cas d'infractions importantes, commises par une station, des représentations doivent être faites à l'administration du pays dont dépend cette station.

(200) § 3. Si une administration a connaissance d'une infraction à la Convention ou aux Règlements, commise dans une des stations qu'elle a autorisées, elle constate les faits, fixe les responsabilités et prend les mesures nécessaires.

Article 14.

Indicatifs d'appel.

(201) § 1. (1) Toutes les stations ouvertes au service international de la correspondance publique, ainsi que les stations expérimentales privées, les stations d'amateur et les stations privées de radiocommunication, doivent posséder des indicatifs d'appel de la série internationale attribuée à chaque pays dans le tableau de répartition ci-après. Dans ce tableau, la première lettre ou les deux premières lettres prévues pour les indicatifs d'appel distinguent la nationalité des stations.

(202) (2) Lorsqu'une station fixe emploie, dans le service international, plus d'une fréquence, chaque fréquence est désignée par un indicatif d'appel distinct, utilisé uniquement pour cette fréquence.

(203) Tableau de répartition des indicatifs d'appel.

P a y s	Indicatifs
Chili	CAA — CEZ
Canada	CFA — CKZ
Cuba	CLA — CMZ
Maroc	CNA — CNZ
Cuba	COA — COZ
Bolivie	CPA — CPZ
Colonies portugaises	CQA — CRZ
Portugal	CSA — CUZ
Urugwaj	CVA — CXZ
Kanada	CYA — CZZ
Allemagne	D
Espagne	EAA — EHZ
Etat libre d'Irlande	EIA — EIZ
République de Libéria	ELA — ELZ
Perse	EPA — EQZ
Estonie	ESA — ESZ
Ethiopie	ETA — ETZ
Territoire de la Sarre	EZA — EZZ
France et colonies et protectorats	F
Grande-Bretagne	G
Hongrie	HAA — HAZ

K r a j	Znaki	P a y s	Indicatifs
Konfederacja Szwajcarska	HBA — HBZ	Confédération suisse	HBA—HBZ
Ekwador	HCA — HCZ	Equateur	HCA — HCZ
Republika Haiti	HHa — HHZ	République d'Haïti	HHa—HHZ
Republika Dominikańska	HIA — HIZ	République Dominicaine	HIA — HIZ
Republika Kolumbia	HJA — HKZ	République de Colombie	HJA—HKZ
Republika Panama	HPA — HPZ	République de Panama	HPA—HPZ
Republika Honduras	HRA — HRZ	République de Honduras	HRA—HRZ
Siam	HSA — HSZ	Siam	HSA—HSZ
Państwo Watykańskie	HVA — HVZ	Etat de la Cité du Vatican	HVA—HVZ
Hedžas	HZA — HZZ	Hedjaz	HZA—HZZ
Italia i kolonie	I	Italie et colonies	I
Japonja	J	Japon	J
Stany Zjednocz. Ameryki	K	Etats-Unis d'Amérique	K
Norwegja	LAA — LNz	Norvège	LAA—LNz
Republika Argentyna	LOA — LWZ	République Argentine	LOA—LWZ
Luksemburg	LXA — LXZ	Luxembourg	LXA—LXZ
Litwa	LYA — LYZ	Lithuanie	LYA—LYZ
Bułgarja	LZA — LZZ	Bulgarie	LZA—LZZ
Wielka Brytania	M	Grande-Bretagne	M
Stany Zjednoczone Ameryki	N	Etats-Unis d'Amérique	N
Peru	OAA — OCZ	Pérou	OAA—OCZ
Austrja	OEA — OEZ	Autriche	OEA—OEZ
Finlandja	OFA — OHZ	Finlande	OFA—OHZ
Czechosłowacja	OKA — OKZ	Tchécoslovaquie	OKA—OKZ
Belgja i kolonie	ONA — OTZ	Belgique et colonies	ONA—OTZ
Danja	OUA — OZZ	Danemark	OUA—OZZ
Holandja	PAA — PIZ	Pays-Bas	PAA—PIZ
Curaçao	PJA — PJZ	Curaçao	PJA—PJZ
Indje holenderskie	PKA — POZ	Indes néerlandaises	PKA—POZ
Brazylja	PPA — PYZ	Brésil	PPA—PYZ
Surinam	PZA — PZZ	Surinam	PZA—PZZ
(Skróty)	Q	(Abréviations)	Q
Związek Socjalistycznych Sowieckich Republik	R	Union des Républiques Soviétistes Socialistes	R
Szwecja	SAA — SMZ	Suède	SAA—SMZ
Polska	SOA — SRZ	Pologne	SOA—SRZ
Egipt	STA — SUZ	Egypte	STA—SUZ
Grecja	SVA — SZZ	Grèce	SVA—SZZ
Turcja	TAA — TCZ	Turquie	TAA—TCZ
Islandja	TFA — TFZ	Islande	TFA—TFZ
Guatemala	TGA — TGZ	Guatemala	TGA—TGZ
Costa-Rica	TIA — TIZ	Costa-Rica	TIA—TIZ
Francja, kolonie i protektoraty	TKA — TZZ	France et colonies et protectorats	TKA—TZZ
Związek Socjalistycznych Sowieckich Republik	U	Union des Républiques Soviétistes Socialistes	U
Kanada	VAA — VGZ	Canada	VAA—VGZ
Federacja Australijska	VHA — VMZ	Fédération Australienne	VHA—VMZ
Nowa Ziemia	VOA — VOZ	Terre-Neuve	VOA—VOZ
Kolonje i protektoraty brytyjskie	VPA — VSZ	Colonies et protectorats britan- niques	VPA—VSZ
Indje brytyjskie	VTA — VWZ	Indes britanniques	VTA—VWZ
Kanada	VXA — VYZ	Canada	VXA—VYZ
Stany Zjednoczone Ameryki	W	Etats-Unis d'Amérique	W
Meksyk	XAA — XFZ	Mexique	XAA—XFZ
Chiny	XGA — XUz	Chine	XGA—XUz
Indje brytyjskie	XYA — XZZ	Indes britanniques	XYA—XZZ
Afganistan	YAA — YAZ	Afghanistan	YAA—YAZ
Indje holenderskie	YBA — YHZ	Indes néerlandaises	YBA—YHZ
Irak	YIA — YIZ	Iraq	YIA—YIZ
Nowe Hebrydy	YJA — YJZ	Nouvelles-Hébrides	YJA—YJZ
Łotwa	YLA — YLZ	Lettonie	YLA—YLZ

K r a j	Znaki
Wolne miasto Gdańsk	YMA — YMZ
Nikaragua	YNA — YNZ
Rumunja	YOA — YRZ
Republika El Salvador	YSA — YSZ
Jugosławia	YTA — YUZ
Wenezuela	YVA — YWZ
Albanja	ZAA — ZAZ
Kolonje i protektoraty brytyjskie	ZBA — ZJZ
Nowa Zelandja	ZKA — ZMZ
Paragwaj	ZPA — ZPZ
Unja Południowo-Afrykańska	ZSA — ZUZ

P a y s	Indicatifs
Ville libre de Dantzig	YMA — YMZ
Nicaragua	YNA — YNZ
Roumanie	YOA — YRZ
République de El Salvador	YSA — YSZ
Yougoslavie	YTA — YUZ
Vénézuéla	YVA — YWZ
Albanie	ZAA — ZAZ
Colonies et protectorats britanniques	ZBA — ZJZ
Nouvelle-Zélande	ZKA — ZMZ
Paraguay	ZPA — ZPZ
Union de l'Afrique du Sud	ZSA — ZUZ

(204) § 2. Znaki wywoławcze składają się:

(205) a) z trzech liter dla stacyj lądowych;

(206) b) z trzech liter lub z trzech liter i następującej po nich jednej cyfry (z wyjątkiem 0 i 1) dla stacyj stałych;

(207) c) z czterech liter dla stacyj okrętowych;

(208) d) z pięciu liter dla stacyj lotniczych;

(209) e) z pięciu liter, poprzedzonych i zakończonych znakiem morsa, oznaczającym „podkreślenie” (. . — —) dla stacyj na pokładzie statków powietrznych dokonywujących przewozu związanego z czynnościami Ligi Narodów;

(210) f) z czterech liter i następującej po nich jednej cyfry (z wyjątkiem 0 i 1) dla innych stacyj ruchomych;

(211) g) z jednej lub dwu liter, następnie jednej cyfry (z wyjątkiem 0 i 1), a po niej grupy złożonej najwyżej z trzech liter dla prywatnych stacyj doświadczalnych, stacyj amatorskich i prywatnych stacyj radiokomunikacyjnych; jednakże zakaz stosowania cyfr 0 i 1 nie stosuje się do stacyj amatorskich.

(212) § 3. (1) W radiokomunikacji lotniczej, po nawiązaniu łączności zapomocą pełnego znaku wywoławczego (patrz § 2, d) i e), stacja lotnicza może używać znaku skróconego, złożonego:

(213) a) w radjotelegrafii — z pierwszej i ostatniej litery pełnego pięcioliterowego znaku wywoławczego;

(214) b) w radjotelefonii — z całego lub części nazwiska właściciela statku powietrznego (przedsiębiorstwa lub osoby prywatnej), poczem następują dwie ostatnie litery znaku rejestracyjnego.

(215) (2) Jeżeli statek powietrzny pełni służbę dotyczącą Ligi Narodów, to nazwisko właściciela statku zastępują wyrazy „Société des Nations”.

(204) § 2. Les indicatifs d'appel sont formés de:

(205) a) trois lettres, dans le cas de stations terrestres;

(206) b) trois lettres, ou trois lettres suivies d'un seul chiffre (autre que 0 ou 1), dans le cas de stations fixes;

(207) c) quatre lettres, dans le cas de stations de navire;

(208) d) cinq lettres, dans le cas de stations d'aéronef;

(209) e) cinq lettres, précédées et suivies du signal du code Morse correspondant au „souligné” (. . — —), dans le cas de stations à bord d'aéronefs effectuant un transport intéressant le fonctionnement de la Société des Nations;

(210) f) quatre lettres, suivies d'un seul chiffre (autre que 0 ou 1), dans le cas d'autres stations mobiles;

(211) g) une ou deux lettres et un seul chiffre (autre que 0 ou 1), suivi d'un groupe de trois lettres au plus dans le cas de stations expérimentales privées, de stations d'amateur et de stations privées de radiocommunication; toutefois, l'interdiction d'employer les chiffres 0 et 1 ne s'applique pas aux stations d'amateur.

(212) § 3. (1) Dans le service radioaérien, après que la communication a été établie au moyen de l'indicatif d'appel complet [voir § 2, d) et e)], la station d'aéronef peut employer un indicatif abrégé constitué:

(213) a) en radiotélégraphie, par les première et dernière lettres de l'indicatif d'appel complet de cinq lettres;

(214) b) en radiotéléphonie, par tout ou partie du nom du propriétaire de l'aéronef (compagnie ou particulier) suivi des deux dernières lettres de la marque d'immatriculation.

(215) (2) Pour un aéronef effectuant un service intéressant le fonctionnement de la Société des Nations, les mots „Société des Nations” remplacent le nom du propriétaire de l'aéronef.

(216) § 4. (1) Do ułożenia znaków wywoławczych można używać 26 liter alfabetu, a w przypadkach przewidzianych w § 2 — również cyfr; liter znakowanych używać nie należy.

(217) (2) Jednakże nie mogą być używane jako znaki wywoławcze zestawienia liter wskazane poniżej:

(218) a) zestawienia, rozpoczynające się od A lub B, te dwie litery bowiem są zarezerwowane dla oznaczeń geograficznych międzynarodowego kodu sygnałów;

(219) b) zestawienia używane w części drugiej międzynarodowego kodu sygnałów;

(220) c) zestawienia, które mogłyby być omyłkowo brane za sygnały w niebezpieczeństwie albo za inne tego rodzaju sygnały;

(221) d) zestawienia, zarezerwowane jako skróty, używane w służbie radiokomunikacyjnej.

(222) § 5. (1) Każdy kraj wybiera znaki wywoławcze dla swoich stacji z przydzielonej mu serii międzynarodowej i zgłasza do Biura Związku znak wywoławczy, przydzielony każdej stacji.

(223) (2) Biuro Związku czuwa, by jeden i ten sam znak wywoławczy przydzielano tylko raz, oraz aby nie były przydzielane znaki wywoławcze, które mogłyby być omyłkowo brane za sygnały w niebezpieczeństwie albo za inne tego rodzaju sygnały.

Artykuł 15.

Dokumenty służbowe.

(224) § 1. Biuro Związku sporządza i wydaje następujące dokumenty służbowe:

(225) a) wykazy wszystkich stacji lądowych, ruchomych i stałych tak otwartych, jak i nieotwartych dla korespondencji publicznej, a mających znaki wywoławcze, przydzielone z serii międzynarodowej, wykazy stacji pełniących specjalne rodzaje służby, stacji radiolonicznych i stacji, utrzymujących połączenie radiokomunikacyjne między punktami stałymi;

(226) b) listę częstotliwości. Lista ta zawiera wszystkie częstotliwości, przydzielone stacjom przeznaczonym do pełnienia regularnej służby, a mogącym powodować zakłócenia międzynarodowe;

(227) c) wykaz urzędów telegraficznych i stacji lądowych, czynnych w służbie międzynarodowej;

(228) d) mapę stacji nadbrzeżnych, otwartych dla korespondencji publicznej;

(229) e) tablicę i mapę, które stanowią załączniki do wykazu stacji nadbrzeżnych i okrętowych, i określającą według stref godziny służby na statkach,

(216) § 4. (1) Les 26 lettres de l'alphabet, ainsi que les chiffres dans les cas prévus au § 2, peuvent être employés pour former les indicatifs d'appel; les lettres accentuées sont exclues.

(217) (2) Toutefois, les combinaisons de lettres indiquées ci-après ne peuvent être employées comme indicatifs d'appel:

(218) a) combinaisons commençant par A ou par B, ces deux lettres étant réservées pour la partie géographique du Code International de Signaux;

(219) b) combinaisons employées dans le Code International de Signaux, deuxième partie;

(220) c) combinaisons qui pourraient être confondues avec les signaux de détresse ou avec d'autres signaux de même nature;

(221) d) combinaisons réservées pour les abréviations à employer dans les services de radiocommunication.

(222) § 5. (1) Chaque pays choisit les indicatifs d'appel de ses stations dans la série internationale qui lui est allouée et notifiée au Bureau de l'Union les indicatifs d'appel qu'il a attribués à ses stations.

(223) (2) Le Bureau de l'Union veille à ce qu'un même indicatif d'appel ne soit pas attribué plus d'une fois et à ce que les indicatifs d'appel qui pourraient être confondus avec les signaux de détresse, ou avec d'autres signaux de même nature, ne soient pas attribués.

Article 15.

Documents de service.

(224) § 1. Le Bureau de l'Union dresse et publie les documents de service suivants:

(225) a) les nomenclatures de toutes les stations terrestres, mobiles, fixes ayant un indicatif d'appel de la série internationale et ouvertes ou non à la correspondance publique; les nomenclatures des stations effectuant des services spéciaux, de la radiodiffusion, des radiocommunications entre points fixes;

(226) b) la liste des fréquences. Cette liste indique toutes les fréquences attribuées aux stations destinées à effectuer un service régulier et qui sont susceptibles de causer des brouillages internationaux;

(227) c) une nomenclature des bureaux télégraphiques et des stations terrestres ouverts au service international;

(228) d) une carte des stations côtières ouvertes à la correspondance publique;

(229) e) un tableau et une carte destinés à être annexés à la nomenclature des stations côtières et de navire, et in-

mających stacje zaliczone do drugiej kategorii (patrz załącznik 8 i 9);

(230) f) spis alfabetyczny znaków wywoławczych stacji, wskazanych pod a), a posiadających znak wywoławczy z serji międzynarodowej. Spis powyższy sporządzony jest bez ugrupowania według krajów. Poprzedza go tablica znaków wywoławczych, zamieszczona w artykule 14;

(231) g) ogólną statystykę radiokomunikacyjną;

(232) § 2. (1) Wykazy stacji [§ 1, a)] wychodzą oddzielnymi zeszytami, jak następuje:

I. Wykaz stacji nadbrzeżnych i okrętowych.

II. Wykaz stacji lotniskowych i lotniczych.

III. Wykaz stacji, pełniących specjalne rodzaje służb.

IV. Wykaz stacji stałych (skorowidz czynnych stacji stałych do listy częstotliwości).

V. Wykaz stacji radiofonicznych.

(233) (2) W wykazach I, II i III każda kategoria stacji jest zamieszczona w osobnym dziale.

(234) § 3. Formę jaką należy nadać różnym wykazom i liście częstotliwości podaje załącznik 5. Szczegółowe wskazówki co do układu tych wydawnictw zamieszczone są na wstępie, w nagłówkach rubryk i w uwagach.

(235) § 4. Zarządy zgłaszają do Biura Związku raz na miesiąc zapomocą formularzy, których wzór podany jest w załączniku 5, uzupełnienia, zmiany i skreślenia do rzeczonych dokumentów.

(236) § 5. (1) Wykaz stacji nadbrzeżnych i okrętowych jak również wykaz stacji lotniskowych i lotniczych ogłasza się w wydaniu uzupełnionem co sześć miesięcy, a w okresie dzielącym dwa kolejne wydania, nie ogłasza się uzupełnień. Co do wykazu stacji pełniących specjalne rodzaje służb i wykazu stacji radiofonicznych Biuro Związku samo określa w jakich odstępach czasu mają być wydawane.

(237) (2) Do wykazu stacji, pełniących specjalne rodzaje służb wydaje się co 3 miesiące uzupełnienia, zawierające powtórzenie wszystkich poprzednich zmian, do wykazu zaś stacji radiofonicznych — co 6 miesięcy.

(238) (3) Lista częstotliwości i wykaz stacji stałych, który stanowi skorowidz czynnych stacji stałych do listy częstotliwości, wydaje się oddzielnie co rok. Listę tę i wykaz aktualizuje się przez miesięczne uzupełnienia również oddzielnie wydawane.

(239) § 6. (1) Nazwy stacji nadbrzeżnych i lotniskowych uzupełnia się przez dodanie odpowiednio słów RADIO i AERADIO.

diquant les zones et les heures de service à bord des navires dont les stations sont classées dans la deuxième catégorie (voir appendices 8 et 9);

(230) f) une liste alphabétique des indicatifs d'appel des stations mentionnées sous a) et pourvues d'un indicatif d'appel de la série internationale. Cette liste est dressée sans considération de nationalité. Elle est précédée du tableau de répartition des indicatifs d'appel figurant à l'article 14;

(231) g) une statistique générale des radiocommunications.

(232) § 2. (1) Les nomenclatures des stations [§ 1, a)] sont publiées en fascicules séparés, ainsi qu'il suit:

I. Nomenclature des stations côtières et de navire.

II. Nomenclature des stations aéronautiques et d'aéronef.

III. Nomenclature des stations effectuant des services spéciaux.

IV. Nomenclature des stations fixes (Index à la liste des fréquences pour les stations fixes en service).

V. Nomenclature des stations de radiodiffusion.

(233) (2) Dans les nomenclatures I, II et III, chaque catégorie de stations est rangée dans une section spéciale.

(234) § 3. La forme à donner aux différentes nomenclatures et à la liste des fréquences est indiquée à l'appendice 5. Les renseignements détaillés sur l'établissement de ces documents sont donnés dans les préfaces, dans l'en-tête des colonnes et dans les annotations desdits documents.

(235) § 4. Les administrations notifient une fois par mois au Bureau de l'Union, au moyen de formules identiques à celles données par l'appendice 5, les additions, modifications et suppressions à apporter aux documents susvisés.

(236) § 5. (1) La nomenclature des stations côtières et de navire ainsi que la nomenclature des stations aéronautiques et d'aéronef sont rééditées tous les six mois sans supplément entre deux rééditions. En ce qui concerne la nomenclature des stations effectuant des services spéciaux et la nomenclature des stations de radiodiffusion, le Bureau de l'Union décide à quels intervalles elles doivent être rééditées.

(237) (2) Un supplément récapitulatif est publié tous les 3 mois pour la nomenclature des stations effectuant des services spéciaux et tous les 6 mois pour la nomenclature des stations de radiodiffusion.

(238) (3) La liste des fréquences et la nomenclature des stations fixes qui constitue un index à la liste des fréquences, pour les stations fixes mises en service, sont rééditées séparément chaque année. Elles sont tenues à jour au moyen de suppléments mensuels édités également séparément.

(239) § 6. (1) Les noms des stations côtières et aéronautiques sont suivis respectivement des mots RADIO et AERADIO.

- (240) (2) Nazwy stacji radiogoniometrycznych i radiolarń uzupełnia się przez dodanie odpowiednio słów GONIO lub PHARE.
- (241) § 7. Załącznik 6 zawiera oznaczenia, używane w dokumentach dla określenia rodzaju i czasu trwania służby stacji.
- (242) § 8. Dokumenty służbowe, w które winny być zaopatrzone stacje ruchome, są wyszczególnione w załączniku 7.

Artykuł 16.

Ogólne przepisy ruchu radiotelegraficznego w służbie ruchomej. ^{1) 2)}

- (243) § 1. (1) W służbie ruchomej obowiązują następujące szczegółowe przepisy służby ruchu. Wyjątek stanowią wezwania w niebezpieczeństwie i korespondencja w niebezpieczeństwie, do których stosują się postanowienia artykułu 22.
- (244) (2) Przy wymianie korespondencji radiowej stacje służby ruchomej stosują skróty, podane w załączniku 3.
- (245) § 2. (1) Przed rozpoczęciem wydawania stacja nadawcza winna się upewnić, czy nie wywoła szkodliwych zakłóceń w wymianie innej korespondencji, odbywającej się w granicach jej zasięgu; o ile istnieje prawdopodobieństwo wywołania podobnych zakłóceń, stacja powinna czekać do pierwszej przerwy w wydawaniu, któremu mogłaby przeszkadzać.
- (246) (2) Jednakże gdy mimo takiego postępowania, stacja ta zakłóca już odbywającą się wymianę radiową, stosuje się wówczas następujące zasady:
- (247) a) W strefie zasięgu stacji lądowej, otwartej dla korespondencji publicznej, lub w strefie jakiegokolwiek stacji lotniskowej, stacja która powoduje zakłócenia, winna zaprzestać nadawania na pierwsze żądanie stacji lądowej lub lotniskowej.
- (248) b) W wypadku, gdy odbywająca się już wymiana radiowa między dwoma statkami zostaje zakłócona przez nadawanie innego statku, ten ostatni winien zaprzestać nadawania na pierwsze żądanie któregośkolwiek z tych dwóch statków.
- (249) c) Stacja żądająca takiej przerwy winna podać na jak długo w przybliżeniu żąda, aby zaprzestano nadawania.
- (250) § 3. Wszelkiego rodzaju radiotelegamy, wydawane przez stacje okrętowe, numeruje się dzienną serją, rozpoczynając codzien od numeru 1-go dla pierwszego radiotelegamu, dla każdej stacji lądowej oddzielnie.
- (251) § 4. Wywoływanie stacji i znaki poprzedzające wymianę.

- (252) (1) *Formuła wywoławcza.*

Stację wywołuje się, nadając:
znak wywoławczy stacji wołanej, co najwyżej trzy razy;

¹⁾ W miarę możliwości stosuje się te przepisy również na falach krótkich.

²⁾ Przepisy §§ 2 i 8 dają się zastosować i do służby ruchomej radiotelefonicznej.

- (240) (2) Les noms des stations radiogoniométriques et des radiophares sont suivis respectivement des mots GONIO et PHARE.

(241) § 7. L'appendice 6 contient les notations employées dans les documents pour indiquer la nature et l'étendue du service des stations.

(242) § 8. Les documents de service dont les stations mobiles doivent être pourvues sont énumérés dans l'appendice 7.

Article 16.

Procédure générale radiotélégraphique dans le service mobile. ^{1) 2)}

(243) § 1. (1) Dans le service mobile, la procédure détaillée ci-après est obligatoire, sauf dans le cas d'appel ou de trafic de détresse auquel sont applicables les dispositions de l'article 22.

(244) (2) Pour l'échange des radiocommunications, les stations du service mobile utilisent les abréviations visées à l'appendice 3.

(245) § 2. (1) Avant d'émettre, toute station doit s'assurer qu'elle ne produira pas un brouillage nuisible aux transmissions s'effectuant dans son rayon d'action; si un tel brouillage est probable, la station attend le premier arrêt de la transmission qu'elle pourrait troubler.

(246) (2) Toutefois, même si, en opérant ainsi, l'émission de cette station vient à brouiller une transmission radioélectrique déjà en cours, on appliquera les règles suivantes:

(247) (2) Dans la zone de communication d'une station terrestre ouverte au service de la correspondance publique ou d'une station aéronautique quelconque, la station dont l'émission produit le brouillage doit cesser d'émettre à la première demande de la station terrestre ou aéronautique précitée.

(248) b) Dans le cas où une transmission radioélectrique déjà en cours entre deux navires vient à être brouillée par une émission d'un autre navire, ce dernier doit cesser d'émettre à la première demande de l'un quelconque des deux autres.

(249) c) La station qui demande cette cessation doit indiquer la durée approximative de l'attente imposée à la station dont elle suspend l'émission.

(250) § 3. Les radiotélégrammes de toute nature transmis par les stations de navire sont numérotés par séries quotidiennes en donnant le numéro 1 au premier radiotélégramme transmis chaque jour à chaque station terrestre différente.

(251) § 4. Appel d'une station et signaux préparatoires au trafic.

- (252) (1) *Formule d'appel.*

L'appel est constitué comme suit:
trois fois, au plus, l'indicatif d'appel de la station appelée;

¹⁾ Cette procédure est applicable aux ondes courtes, dans la mesure du possible.

²⁾ Les dispositions des §§ 2 et 8 sont applicables aux transmissions radiotéléphoniques du service mobile.

wyraz DE;
znak wywoławczy stacji wywołującej, co naj-
wyżej trzy razy.

le mot DE;
trois fois, au plus, l'indicatif d'appel de la
station appelante.

(253) (2) *Fala stosowana do wywoływania i znaków
poprzedzających korespondencję.*

(253) (2) *Onde à utiliser pour l'appel et les
signaux préparatoires.*

Do wywoływania jak również do wydawania
znaków poprzedzających korespondencję, stacja wy-
wołująca stosuje falę, na której wywoływana stacja
nasłuchuje.

Pour faire l'appel ainsi que pour transmettre
les signaux préparatoires, la station appelante utilise
l'onde sur laquelle veille la station appelée.

(254) (3) *Wyznaczenie fali korespondencyjnej.*

(254) (3) *Indication de l'onde à utiliser pour
le trafic.*

(255) Wywołując w sposób oznaczony powyżej w
ustępie (1), należy dodać przepisowy skrót oznacza-
jący częstotliwość i/lub typ fali, jakich stacja wywo-
lująca zamierza używać do wydawania swej kore-
spondencji.

(255) L'appel, tel qu'il est indiqué à l'alinéa (1)
ci-avant, doit être suivi de l'abréviation réglemen-
taire indiquant la fréquence et/ou le type d'onde que
la station appelante se propose d'utiliser pour trans-
mettre son trafic.

(256) Gdy w drodze wyjątku od tej zasady, przy
wywoływaniu nie dodano oznaczenia fali, która ma
być użyta do korespondencji, oznacza to:

(256) Lorsque, par exception à cette règle,
l'appel n'est pas suivi de l'indication de l'onde à uti-
liser pour le trafic:

(257) a) *jeżeli stacja wywołująca jest stacją lądową:*

(257) a) *si la station appelante est une station
terrestre:*

że stacja ta zamierza stosować do korespon-
dencji swą normalną, podaną w wykazie, falę roboczą,

c'est que cette station se propose d'utiliser
pour le trafic son onde normale de travail, indiquée
dans la nomenclature;

(258) b) *jeżeli stacja wywołująca jest stacją ruchomą:*

(258) b) *si la station appelante est une sta-
tion mobile:*

że falę, która ma być stosowana do korespon-
dencji, wybiera stacja wołana.

c'est que l'onde à utiliser pour le trafic est
à choisir par la station appelée.

(259) (4) *Zapowiedź liczby radiotelegramów lub wy-
dawania serjami.*

(259) (4) *Indication éventuelle du nombre de
radiotélégrammes ou de la transmission par série.*

(260) Jeżeli stacja wywołująca ma do wydania wię-
cej niż jeden radiotelegram do stacji wywoływanej,
znaki poprzedzające korespondencję należy uzupeł-
nić przez dodanie przepisowego skrótu i cyfry ozna-
czającej liczbę tych radiotelegramów.

(260) Lorsque la station appelante a plus d'un
radiotélégramme à transmettre à la station appelée,
les signaux préparatoires précédents sont suivis de
l'abréviation réglementaire et du chiffre spécifiant le
nombre de ces radiotélégrammes.

(261) Ponadto, jeżeli stacja wywołująca zamierza
wydawać te radiotelegramy serjami, zaznacza to,
dodając ponadto skrót regulaminowy, oznaczający
zapytanie o zgodę stacji wywoływanej.

(261) En outre, lorsque la station appelante
désire transmettre ces radiotélégrammes par série,
elle l'indique en ajoutant l'abréviation réglementaire
pour demander le consentement de la station
appelée.

(262) § 5. *Odpowiedź na wywoływanie
i znaki poprzedzające korespon-
dencję.*

(262) § 5. *Réponse aux appels et
signaux préparatoires au trafic.*

(263) (1) *Formuła odpowiedzi na wywoływanie.*

(263) (1) *Formule de réponse aux appels.*

Odpowiada się na wywoływanie, nadając:

La réponse aux appels est constituée comme
suit:

znak wywoławczy stacji wywołującej, co naj-
wyżej trzy razy;
wyraz DE;
znak wywoławczy stacji wołanej.

trois fois, au plus, l'indicatif d'appel de la sta-
tion appelante;
le mot DE;
l'indicatif d'appel de la station appelée.

(264) (2) *Fala dla odpowiedzi.*

(264) (2) *Onde de réponse.*

(265) Do wydania odpowiedzi na wywoływanie
i znaki poprzedzające korespondencję, stacja wołana
używa fali, na której stacja wywołująca winna na-
słuchiwać.

(265) Pour transmettre la réponse aux appels
et aux signaux préparatoires, la station appelée em-
ploie l'onde sur laquelle doit veiller la station appe-
lante.

(266) Gdy stacja ruchoma wywołuje stację nadbrzeż-
ną na fali 143 kc/s (2100 m), to w drodze wyjątku od

(266) Par exception à cette règle, quand une
station mobile appelle une station côtière sur l'onde

tej zasady odpowiedź na wywoływanie stacją nadbrzeżna wydaje na swej normalnej fali roboczej z zakresów 100 — 160 kc/s (3000 — 1877 m), podanej w wykazie.

(267) (3) *Ustalenie fali stosowanej do korespondencji.*

(268) A. W razie zgodności ze stacją wywołującą stacja wołana nadaje:

- a) odpowiedź na wywoływanie;
- b) przepisowy skrót oznaczający, że począwszy od tej chwili nasłuchuje na częstotliwości i/lub typie fali, zapowiedzianej przez stację wywołującą;
- c) ewentualne oznaczenia, przewidziane w ustępie (4);
- d) literę K, gdy stacja wołana jest gotowa do odbioru korespondencji od stacji wywołującej;
- e) gdy zajdzie tego potrzeba, może wydać przepisowy skrót i cyfrę oznaczającą siłę odbioru sygnałów (patrz załącznik 4).

(269) B. Gdy stacja wołana nie zgadza się lub gdy ma sama wybrać falę do wydawania korespondencji, wydaje:

- a) odpowiedź na wywoływanie;
- b) przepisowy skrót oznaczający częstotliwość i/lub typ żądanej fali *);
- c) ewentualnie oznaczenia przewidziane w ustępie (4).

(270) Jeżeli dojdzie do zgody co do fali, którą stacja wywołująca ma wydawać korespondencję, stacja wołana nadaje po oznaczeniach zamieszczonych w odpowiedzi literę K.

(271) (4) *Odpowiedź na żądanie wydawania serjami.*

(272) Stacja wołana, odpowiadając stacji wywołującej, która wyraziła życzenie wydawania swych radiotelegramów serjami [§ 4 (4)], komunikuje zapomocą przepisowego skrótu odmowę lub zgodę i w tym ostatnim wypadku wyszczególnia w razie potrzeby liczbę radiotelegramów, jaką może odbierać w serji.

(273) (5) *Trudności w odbiorze.*

(274) a) jeżeli stacja wołana nie może przystąpić do odbioru, to odpowiada na wywoływanie w sposób oznaczony w ustępie (3) powyżej, lecz zamiast litery K wydaje znak —... (czekać), poczem podaje liczbę oznaczającą, ile przypuszczalnie minut należy czekać. Jeżeli żąda się, aby oczekiwanie trwało więcej niż 10 minut (w ruchomej służbie lotniczej 5 minut), to należy podać przyczynę.

*) W wypadkach, gdy wybór fali do wydawania korespondencji zależy od stacji wołanej i jeżeli ta ostatnia wyjątkowo nie poda odpowiedniego oznaczenia, korespondencję wydaje się na fali użytej do wywoływania.

de 143 kc/s (2100 m), la station côtière transmet la réponse aux appels sur son onde normale de travail des bandes de 100 à 160 kc/s (3000 à 1875 m), telle qu'elle est indiquée dans la nomenclature.

(267) (3) *Accord sur l'onde à utiliser pour le trafic.*

(268) A. Si la station appelée est d'accord avec la station appelante, elle transmet:

- a) la réponse à l'appel;
- b) l'abréviation réglementaire indiquant qu'à partir de ce moment elle écoute sur la fréquence et/ou le type d'onde annoncés par la station appelante;
- c) éventuellement les indications prévues à l'alinéa (4);
- d) la lettre K si la station appelée est prête à recevoir le trafic de la station appelante;
- e) éventuellement, si c'est utile, l'abréviation réglementaire et le chiffre indiquant la force des signaux reçus (voir l'appendice 4).

(269) B. Si la station n'est pas d'accord, ou si elle doit choisir l'onde à utiliser pour le trafic, elle transmet:

- a) la réponse à l'appel;
- b) l'abréviation réglementaire indiquant la fréquence et/ou le type d'onde demandés *);
- c) éventuellement les indications prévues à l'alinéa (4).

(270) Lorsque l'accord est réalisé sur l'onde que devra employer la station appelante pour son trafic, la station appelée transmet la lettre K à la suite des indications contenues dans sa réponse.

(271) (4) *Réponse à la demande de transmission par série.*

(272) La station appelée, répondant à une station appelante qui a demandé à transmettre ses radiotélégrammes par série [§ 4, (4)], indique, au moyen de l'abréviation réglementaire, son refus ou son acceptation et, dans ce dernier cas, s'il y a lieu, elle spécifie le nombre des radiotélégrammes qu'elle est prête à recevoir en une série.

(273) (5) *Difficultés de réception.*

(274) a) Si la station appelée est empêchée de recevoir, elle répond à l'appel comme il est indiqué à l'alinéa (3) ci-avant, mais elle remplace la lettre K par le signal —... (attente), suivi d'un nombre indiquant en minutes la durée probable de l'attente. Si cette durée probable excède 10 minutes (5 minutes dans le service mobile de l'aéronautique), l'attente doit être motivée.

*) Dans le cas où le choix de l'onde à utiliser pour le trafic revient à la station appelée, et si, exceptionnellement, cette dernière station ne donne pas l'indication correspondante, le trafic a lieu sur l'onde utilisée pour l'appel.

- (275) b) Gdy stacja odbiera wezwanie i nie ma pewności, że jest do niej skierowane, powinna wstrzymać się z odpowiedzią, dopóki wezwanie to nie zostanie powtórzone i zrozumiane. Jeżeli zaś stacja odbiera wezwanie niewątpliwie do niej skierowane, natomast ma wątpliwości co do znaku wywoławczego stacji wywołującej, powinna odpowiedzieć niezwłocznie, zastępując znak wywoławczy stacji wywołującej przepisowym skrótem.
- (275) b) Lorsqu'une station reçoit un appel sans être certaine que cet appel lui est destiné, elle ne doit pas répondre avant que l'appel n'ait été répété et compris. Lorsque, par ailleurs, une station reçoit un appel qui lui est destiné, mais a des doutes sur l'indicatif d'appel de la station appelante, elle doit répondre immédiatement en utilisant l'abréviation réglementaire en lieu et place de l'indicatif d'appel de cette dernière station.
- (276) § 6. Kierowanie korespondencji. (276) § 6. Acheminement du trafic.
- (277) (1) *Fala korespondencyjna.* (277) (1) *Onde de trafic.*
- (278) a) Każda stacja w służbie ruchomej wydaje korespondencję w zasadzie na jednej ze swoich fal roboczych, podanych w wykazie, z tego zakresu, który został użyty do wywoływania. (278) a) Chaque station du service mobile transmet son trafic en employant, en principe, une de ses ondes de travail, telles qu'elles sont indiquées dans la nomenclature, pour la bande dans laquelle a eu lieu l'appel.
- (279) b) Poza swą normalną falą roboczą, podaną tłustym drukiem w wykazie, każda stacja może używać fal dodatkowych z tego samego zakresu, zgodnie z postanowieniami artykułu 19, § 1 (10). (279) b) En dehors de son onde normale de travail, imprimée en caractères gras dans la nomenclature, chaque station peut employer des ondes supplémentaires de la même bande, conformément aux dispositions de l'article 19, § 1, (10).
- (280) c) Stosowanie fal wywoławczych do korespondencji jest uregulowane artykułem 19. (280) c) L'emploi des ondes d'appel pour le trafic est réglementé par l'article 19.
- (281) (2) *Długie radjotelegramy.* (281) (2) *Longs radiotélégrammes.*
- (282) a) Zasadniczo każdy radjotelegram, zawierający więcej niż 100 wyrazów, stanowi serję lub kończy serję rozpoczętą. (282) a) En principe, tout radiotélégramme contenant plus de 100 mots est considéré comme formant une série, ou met fin à la série en cours.
- (283) b) Dłuższe radjotelegramy w języku jawnym, umówionym lub szyfrowym wydaje się zasadniczo częściami, każda taka część radjotelegramu w języku jawnym zawiera 50 wyrazów, a w języku umówionym lub szyfrowym — 20 wyrazów. (283) b) En règle générale, les longs radiotélégrammes, tant ceux en langage clair que ceux en langage convenu ou chiffré, sont transmis par tranches, chaque tranche contenant 50 mots dans le cas du langage clair et 20 mots ou groupes lorsqu'il s'agit du langage convenu ou chiffré.
- (284) c) W końcu każdej części wydaje się znak ..—.. (?) oznaczający: „Czy dobrze odebraliście dotąd radiotelegram?”. Jeżeli dobrze odebrano wydaną część, to stacja odbierająca daje literę K i radjotelegram wydawany jest w dalszym ciągu. (284) c) A la fin de chaque tranche, le signal ..—.. (?) signifiant „avez-vous bien reçu le radiotélégramme jusqu'ici?” est transmis. Si la tranche a été correctement reçue, la station réceptrice répond par la lettre K et la transmission du radiotélégramme est poursuivie.
- (285) (3) *Przerwy w korespondencji.* (285) (3) *Suspension du trafic.*
- Gdy stacja służby ruchomej nadaje na fali, będącej falą roboczą jednej ze stacji lądowych i skutkiem tego przeszkadza jej w pracy, powinna przerwać nadawanie na żądanie tej stacji lądowej. Quand une station du service mobile transmet sur une onde de travail d'une station terrestre et cause ainsi du brouillage à ladite station terrestre, elle doit suspendre son travail à la demande de cette dernière.

[286] § 7. Koniec korespondencji i koniec pracy.

[287] (1) Oznaczenie końca wydawania.

- [288] a) Ukończenie wydawania radjotelegramu oznacza się znakiem . . . — . (koniec wydawania), po nim wydaje się znak wywoławczy stacji wydającej i literą K.
- [289] b) Przy wydawaniu serjami, koniec każdego radjotelegramu oznacza się znakiem . — . — . , a koniec serii znakiem wywoławczym stacji wydającej i literą K.

[290] (2) Potwierdzenie odbioru.

- [291] a) Odebranie radjotelegramu potwierdza się przez przesłanie litery R, po której podaje się numer radjotelegramu; bezpośrednio przed potwierdzeniem odbioru należy podać znak wywoławczy stacji wydającej, wyraz DE i znak wywoławczy stacji odbierającej.
- [292] b) Odebranie serii radjotelegramów potwierdza się przez przesłanie litery R, po której podaje się numer ostatniego otrzymanego radjotelegramu. Bezpośrednio przed potwierdzeniem należy podać takie znaki jak poprzednio.
- [293] c) Stacja odbierająca potwierdza odbiór na tej samej fali, na jakiej odpowiedziała na wywoływanie [patrz § 5, (2) powyżej].

[294] (3) Koniec pracy.

- [295] a) Dwie stacje oznaczają ukończenie pracy między sobą każdym znakiem . . . — . — (koniec pracy), po którym następuje własny znak wywoławczy.
- [296] b) Dla tych znaków stacja wydająca używa w dalszym ciągu fali korespondencyjnej, a stacja odbierająca fali, na jakiej odpowiedziała na wywoływanie.
- [297] c) Znaku . . . — . — (koniec pracy) używa się również jako zakończenia wydawania radjotelegramów ogólnie informacyjnych, wiadomości meteorologicznych i ogólnych wskazań ostrzegawczych, oraz jako znaku końcowego w wymianie na wielkie odległości, załatwianej z odroczonego potwierdzeniem odbioru lub bez potwierdzenia odbioru.

[298] § 8. Okres pracy.

- [299] (1) a) Praca na fali 500 kc/s (600 m) w służbie ruchomej morskiej w żadnym wypadku nie powinna trwać dłużej niż dziesięć minut.

(286) § 7. Fin du trafic et du travail.

(287) (1) Signal de fin de transmission.

- (288) a) La transmission d'un radiotélégramme se termine par le signal . — . — . (fin de transmission), suivi de l'indicatif d'appel de la station transmettrice et de la lettre K.
- (289) b) Dans le cas de transmission par série, la fin de chaque radiotélégramme est indiquée par le signal . — . — . et la fin de la série par l'indicatif d'appel de la station transmettrice et la lettre K.

(290) (2) Accusé de réception.

- (291) a) L'accusé de réception d'un radiotélégramme est donné en transmettant la lettre R, suivie du numéro du radiotélégramme; cet accusé de réception est précédé de la formule ci-après: indicatif d'appel de la station qui a transmis, mot DE, indicatif d'appel de la station qui a reçu.
- (292) b) L'accusé de réception d'une série de radiotélégrammes est donné en transmettant la lettre R suivie du numéro du dernier radiotélégramme reçu. Cet accusé de réception est précédé de la formule ci-avant.
- (293) c) L'accusé de réception est fait par la station réceptrice sur la même onde que pour la réponse à l'appel [voir § 5, (2) ci-avant].

(294) (3) Fin du travail.

- (295) a) La fin du travail entre deux stations est indiquée par chacune d'elles au moyen du signal . . . — . — (fin du travail), suivi de son propre indicatif d'appel.
- (296) b) Pour ces signaux, la station émettrice continue à utiliser l'onde de trafic et la station réceptrice l'onde de réponse à l'appel.
- (297) c) Le signal . . . — . — (fin du travail) est aussi utilisé lorsque la transmission des radiotélégrammes d'information générale, des informations météorologiques et des avis généraux de sécurité se termine et que la transmission se termine dans le service de radiocommunication à grande distance avec accusé de réception différé ou sans accusé de réception.

(298) § 8. Durée du travail.

- (299) (1) a) En aucun cas, dans le service mobile maritime, le travail sur 500 kc/s (600 m) ne doit dépasser dix minutes.

(300) b) praca na fali 333 kc/s (900 m) w służbie ruchomej lotniczej w żadnym wypadku nie powinna trwać dłużej nad pięć minut.

(301) (2) Czas trwania pracy na częstotliwościach innych niż 500 kc/s (600 m) i 333 kc/s (900 m) określa:

(302) a) stacja lądowa w przypadku pracy między stacją lądową i ruchomą,

(303) b) stacja odbiorcza w przypadku pracy między stacjami ruchomymi.

(304) § 9. Próby.

Wydawanie sygnałów próbnych, o ile jest niezbędne bądź to dla nastrojenia nadajnika przed wywoływaniem, bądź to dla nastrojenia odbiornika, nie powinno trwać dłużej niż 10 minut, a sygnały winny się składać z serii V V V, uzupełnionej znakiem wywoławczym stacji dokonywującej próby.

Artykuł 17.

Jednoczesne wezwanie „do wszystkich”

(305) § 1. Uznaje się dwa rodzaje wezwań „do wszystkich”:

1° wezwanie CQ uzupełnione literą K (patrz §§ 2 i 3);

2° wezwanie CQ nieuzupełnione literą K (patrz § 4).

(306) § 2. Stacje, które zamierzają nawiązać łączność ze stacjami ruchomymi, nie wiedząc jednak, jakie z nich mają w promieniu swego zasięgu, mogą używać znaku wezwania CQ, zastępując nim w formule wywoławczej znak wywoławczy stacji wywoływanej i kończąc wezwanie literą K (jednoczesne wezwanie wszystkich stacji ruchomych z żądaniem odpowiedzi).

(307) § 3. W okolicach o wzmożonym ruchu korespondencji, wolno używać wezwania CQ uzupełnionego literą K tylko łącznie z sygnałem nagłym.

(308) § 4. Wezwania CQ bez litery K (jednoczesne wezwanie wszystkich stacji bez żądania odpowiedzi) używa się przed wydaniem wszelkiego rodzaju informacji ogólnych przeznaczonych dla wszystkich, którzy mogą je odebrać, odczytać i wykorzystać.

Artykuł 18.

Wywoływania.

(309) § 1. (1) Zasadniczo łączność nawiązuje stacja ruchoma ze stacją lądową. Wywoływać w tym celu stację lądową może stacja ruchoma dopiero po wejściu w zasięg stacji lądowej.

(310) (2) Jednakże stacja lądowa, mając korespondencję do stacji ruchomej, która nie zgłosiła swej obecności, może ją wywoływać tylko wówczas, gdy posiada dane, że stacja ruchoma znajduje się w jej zasięgu i że nasłuchuje.

(300) b) En aucun cas, dans le service mobile aérien, le travail sur 333 kc/s (900 m) ne doit dépasser cinq minutes.

(301) (2) Sur les fréquences autres que celles de 500 kc/s (600 m) et 333 kc/s (900 m), la durée des périodes de travail est déterminée:

(302) a) entre station terrestre et station mobile, par la station terrestre,

(303) b) entre stations mobiles, par la station réceptrice.

(304) § 9. Essais.

Lorsqu'il est nécessaire de faire des signaux d'essais, soit pour le réglage d'un émetteur avant de transmettre l'appel, soit pour le réglage d'un récepteur, ces signaux ne doivent pas durer plus de 10 secondes et ils doivent être constitués par une série de VVV suivie de l'indicatif d'appel de la station qui émet pour essais.

Article 17.

Appel général „à tous”.

(305) § 1. Deux types de signaux d'appels „à tous” sont reconnus:

1° appel CQ suivi de la lettre K (voir §§ 2 et 3);

2° appel CQ non suivi de la lettre K (voir § 4).

(306) § 2. Les stations qui désirent entrer en communication avec des stations du service mobile, sans toutefois connaître le nom de celles de ces stations qui sont dans leur rayon d'action, peuvent employer le signal de recherche CQ, remplaçant l'indicatif de la station appelée dans la formule d'appel, cette formule étant suivie de la lettre K (appel général à toutes les stations du service mobile, avec demande de réponse).

(307) § 3. Dans les régions où le trafic est intense, l'emploi de l'appel CQ suivi de la lettre K est interdit, sauf en combinaison avec des signaux d'urgence.

(308) § 4. L'appel CQ non suivi de la lettre K (appel général à toutes les stations sans demande de réponse) est employé avant la transmission des informations de toute nature destinées à être lues ou utilisées par quiconque peut les capter.

Article 18.

Appels.

(309) § 1. (1) En règle générale, il incombe à la station mobile d'établir la communication avec la station terrestre. Elle ne peut appeler la station terrestre dans ce but qu'après être arrivée dans le rayon d'action de celle-ci.

(310) (2) Toutefois, une station terrestre ayant du trafic pour une station mobile qui ne lui a pas signalé sa présence, peut appeler cette station si elle est en droit de supposer que ladite station mobile est à sa portée et assure l'écoute.

(311) § 2. (1) Poza tem stacje lądowe mogą skutecznie wywoływanie w formie „zgłoszeń korespondencji” t. j. szeregu znaków wywoławczych wszystkich stacyj ruchomych, do których w danej chwili mają korespondencję, wydając je w określonych, co najmniej dwugodzinnych odstępach, ustalonych w drodze porozumienia między zainteresowanymi Rządami. Stacje lądowe, wywołujące na fali 500 kc/s (600 m), wydają przy „zgłoszeniu korespondencji” znaki wywoławcze w porządku alfabetycznym, wymieniając znaki wywoławcze tylko tych stacyj ruchomych, do których w danej chwili mają korespondencję i które znajdują się w zasięgu stacji lądowej. Dodają one do własnego znaku wywoławczego skrót dla oznaczenia fali roboczej, którą zamierzają zastosować do wydawania. Stacje lądowe, które pracują na falach niegasnących poza zakresem 365 — 515 kc/s (822 — 583 m), wydają znaki wywoławcze w porządku, jaki uznają za najbardziej wskazany.

(312) (2) Godziny, w których stacje lądowe wydają zgłoszenia korespondencji, jak również częstotliwości i typy fali w tym celu używane, winny być podane w wykazie.

(313) (3) Stacje ruchome, które w takim zgłoszeniu rozpoznają swój znak wywoławczy, winny odpowiedzieć możliwie natychmiast, zachowując w miarę możliwości kolejność, w jakiej były wywołane.

(314) (4) Gdy wymiana korespondencji nie może się odbyć natychmiast, stacja lądowa zawiadamia każdą zainteresowaną stację ruchomą w przybliżeniu o godzinie, w której praca będzie się mogła rozpocząć, jak również, o ile to jest niezbędne, podaje częstotliwość i typ fali, których użyje do pracy z nią.

(315) § 3. Stacja lądowa, wywołana prawie jednocześnie przez kilka stacyj ruchomych, decyduje o kolejności, w jakiej te stacje będą mogły wydawać jej swoją korespondencję, przyczem kolejność tę winna ustalać, mając jedynie na względzie umożliwienie każdej wywołującej stacji wymianę jak największej liczby radiotelegramów.

(316) § 4. (1) Podczas nawiązywania pierwszej łączności ze stacją lądową, każda stacja ruchoma, o ile uważa to za wskazane, może celem uniknięcia nieporozumień wydać swoją nazwę w pełnym brzmieniu, w jakim jest podana w wykazie stacyj.

(317) (2) Stacja lądowa może zapomocą skrótu PTR żądać od stacji ruchomej dostarczenia jej następujących wskazówek:

- a) przybliżonej odległości w milach morskich i kierunku względem stacji lądowej lub też długości i szerokości geograficznej położenia statku;
- b) najbliższego miejsca lądowania.

(318) (3) Wskazówki, o których wspomina ustęp (2), można podać jedynie za zgodą dowódcy lub osoby odpowiedzialnej za statek, na którym stacja ruchoma się znajduje, i to tylko w przypadku, gdy stacja lądowa żąda tych wiadomości.

(319) § 5. W komunikacji między stacjami nadbrzeżnymi a stacjami ruchomymi, stacja ruchoma stosuje się do wskazówek udzielanych jej przez stację nadbrzeżną we wszystkim, co dotyczy kolej-

(311) § 2. (1) En outre, les stations terrestres peuvent transmettre leurs appels sous forme de „listes d'appels” formées des indicatifs d'appel de toutes les stations mobiles pour lesquelles elles ont du trafic en instance, à des intervalles déterminés, espacés d'au moins deux heures, ayant fait l'objet d'accords conclus entre les gouvernements intéressés. Les stations terrestres qui émettent leurs appels sur l'onde de 500 kc/s (600 m) les transmettent sous forme de „listes d'appels”, par ordre alphabétique, en y insérant seulement les indicatifs d'appel de ces stations mobiles pour lesquelles elles ont du trafic en instance et qui se trouvent dans leur rayon d'action. Elles ajoutent à leur propre indicatif d'appel les abréviations pour l'indication de l'onde de travail dont elles veulent faire usage pour la transmission. Les stations terrestres qui utilisent des ondes entretenues en dehors de la bande de 365 à 515 kc/s (822 à 583 m) transmettent les indicatifs d'appel dans l'ordre qui leur convient le mieux.

(312) (2) L'heure à laquelle les stations terrestres transmettent leur liste d'appels, ainsi que les fréquences et les types d'onde qu'elles utilisent à cette fin doivent être mentionnés dans la nomenclature.

(313) (3) Les stations mobiles qui, dans cette transmission, perçoivent leur indicatif d'appel, doivent répondre, aussitôt qu'elles le peuvent, en observant entre elles, autant que possible, l'ordre dans lequel elles ont été appelées.

(314) (4) Lorsque le trafic ne peut être écoulé immédiatement, la station terrestre fait connaître à chaque station mobile intéressée l'heure probable à laquelle le travail pourra commencer ainsi que, si cela est nécessaire, la fréquence et le type d'onde qui seront utilisés pour le travail avec elle.

(315) § 3. Quand une station terrestre reçoit, pratiquement en même temps, des appels de plusieurs stations mobiles, elle décide de l'ordre dans lequel ces stations pourront lui transmettre leur trafic, sa décision s'inspirant uniquement de la nécessité de permettre à chacune des stations appelantes d'échanger avec elle le plus grand nombre possible de radiotelegrammes.

(316) § 4. (1) Lors du premier établissement de communication avec une station terrestre, toute station mobile peut, si elle le juge utile parce que des confusions sont à craindre, transmettre en toutes lettres son nom tel qu'il figure dans la nomenclature.

(317) (2) La station terrestre peut, au moyen de l'abréviation PTR, demander à la station mobile de lui fournir les indications ci-après:

- a) distance approximative en milles marins et relèvement par rapport à la station terrestre ou bien position indiquée par la latitude et la longitude;
- b) prochain lieu d'escale.

(318) (3) Les indications visées à l'alinéa (2) sont fournies après autorisation du commandant ou de la personne responsable du véhicule portant la station mobile et seulement dans le cas où elle sont demandées par la station terrestre.

(319) § 5. Dans les communications entre stations terrestres et stations mobiles, la station mobile se conforme aux instructions données par la station terrestre, dans toutes les questions relatives

ności i godzin wydawania, wyboru częstotliwości (długości fali) i/lub typu fali oraz zawieszenia służby. Postanowienie to nie ma zastosowania w wypadkach niebezpieczeństwa.

(320) § 6. W wymianie korespondencji między stacjami ruchomymi kontrola pracy, ustalona w § 5. należy do stacji wołanej. Wyjątek stanowi korespondencja w wypadku niebezpieczeństwa.

(321) § 7. (1) Gdy stacja wywoływana nie odpowiada na wywoływanie wydane trzykrotnie w odstępach 2-minutowych, należy zaprzestać dalszego wywoływania, wznawiając je dopiero po upływie 15 minut (5 minut w lotniczej służbie ruchomej). Stacja wywołująca przed wznowieniem wywoływania winna się upewnić, że stacja wołana w danej chwili nie załatwia korespondencji z inną stacją.

(322) (2) Wywoływanie można powtórzyć w krótszych odstępach czasu, jeżeli niema obawy, że zakłóci się obcą korespondencją.

(323) § 8. Gdy nazwisko i adres eksploatującego stację ruchomą nie są podane w wykazie stacji lub nie zgadzają się już z podanymi w nim wskazówkami, stacja ruchoma obowiązana jest, posługując się ustalonymi skrótami, udzielać stacji lądowej, do której wysyła korespondencję, wszelkich dotyczących wiadomości.

Artykuł 19.

Stosowanie długości fal w służbie ruchomej.

(324) § 1. (1) W zakresie między 365 — 515 kc/s (822 — 583 m) wolno używać tylko następujących fal typu B:

375, 410, 425, 454 i 500 kc/s (800, 730, 705, 660 i 600 m).

(325) (2) Wszystkie stacje okrętowe i nadbrzeżne, pełniące komunikację radiotelegraficzną w zakresie przepisowym 365 — 515 kc/s (822 — 583 m), jak również statki powietrzne, chcące się komunikować ze stacją nadbrzeżną lub stacją okrętową, winny stosować, jako zasadniczą falę wywoławczą, falę 500 kc/s (600 m) (A1, A2 lub B).

(326) (3) Fala 333 kc/s (900 m) jest międzynarodową falą wywoławczą dla służb lotniczych, z wyjątkami określonymi w art. 9, § 10 (1).

(327) (4) Fala 143 kc/s (2100 m) (tylko typu A1) jest międzynarodową falą wywoławczą, używaną w korespondencji służby ruchomej na wielkie odległości w zakresie fal 100 — 160 kc/s (3000—1875 m).

(328) (5) Fala 500 kc/s (600 m) jest międzynarodową falą używaną w niebezpieczeństwie; stosują ją w tym celu stacje okrętowe i stacje statków powietrznych, które żądają pomocy służby morskiej. Naogół może być używana tylko do wywoływania i odpowiedzi na nie, jak również i dla korespondencji w niebezpieczeństwie, sygnałów i komunikatów naglących oraz sygnałów ostrzegawczych.

(329) (6) Jednakże, pod warunkiem nieprzeszkadzania sygnałom niebezpieczeństwa, naglącym i ostrze-

à l'ordre et à l'heure de transmission, au choix de la fréquence (longueur d'onde) et/ou du type d'onde, et à la suspension du travail. Cette prescription ne s'applique pas aux cas de détresse.

(320) § 6. Dans les échanges entre stations mobiles, et sauf dans le cas de détresse, la station appelée a le contrôle du travail, comme il est indiqué au § 5 ci-avant.

(321) § 7. (1) Lorsqu'une station appelée ne répond pas à l'appel émis trois fois, à des intervalles de deux minutes, l'appel doit cesser et il ne peut être repris que 15 minutes plus tard (5 minutes pour le service mobile de l'aéronautique). La station appelante, avant de recommencer l'appel, doit s'assurer que la station appelée n'est pas, à ce moment, en communication avec une autre station.

(322) (2) L'appel peut être répété à des intervalles moins longs, s'il n'est pas à craindre qu'il vienne brouiller des communications en cours.

(323) § 8. Lorsque le nom et l'adresse de l'exploitant d'une station mobile ne sont pas mentionnés dans la nomenclature ou ne sont plus en concordance avec les indications de celle-ci, il appartient à la station mobile de donner d'office à la station terrestre à laquelle elle transmet du trafic, tous les renseignements nécessaires, sous ce rapport, en utilisant, à cette fin, les abréviations appropriées.

Article 19.

Emploi des ondes dans le service mobile.

(324) § 1. (1) Dans les bandes comprises entre 365 et 515 kc/s (822 et 583 m), les seules ondes admises en type B sont les suivantes:

375, 410, 425, 454 et 500 kc/s (800, 730, 705, 660 et 600 m).

(325) (2) L'onde générale d'appel qui doit être employée par toute station de navire et toute station côtière travaillant en radiotélégraphie dans les bandes autorisées entre 365 et 515 kc/s (822 et 583 m), ainsi que par les aéronefs qui désirent entrer en communication avec une station côtière ou une station de navire, est l'onde de 500 kc/s (600 m) (A1, A2 ou B).

(326) (3) L'onde de 333 kc/s (900 m) est l'onde internationale d'appel pour les services aériens, sauf comme il est indiqué dans l'article 9, § 10 (2).

(327) (4) L'onde de 143 kc/s (2 100 m) (du type A1 seulement) est l'onde internationale d'appel employée dans les communications du service mobile à grande distance dans les bandes de 100 à 160 kc/s (3 000 à 1 875 m).

(328) (5) L'onde de 500 kc/s (600 m) est l'onde internationale de détresse; elle est utilisée dans ce but par les stations de navire et par les stations d'aéronef qui demandent l'assistance des services maritimes. Elle ne peut être utilisée d'une manière générale que pour l'appel et la réponse ainsi que pour le trafic de détresse, les signaux et messages d'urgence et de sécurité.

(329) (6) Toutefois, à condition de ne pas troubler les signaux de détresse, d'urgence, de sécurité,

gawczym, oraz wywoływaniom i odpowiedziom na nie, można fali 500 kc/s (600 m) używać:

(330) a) na obszarach o wzmożonym ruchu korespondencji — do wydawania tylko jednego, krótkiego telegramu *);

(331) b) na innych obszarach—do innych celów, lecz z oględnością.

(332) (7) Wzbronione jest stosowanie fal wszelkiego typu w zakresie 485 — 515 kc/s (620 — 583 m) poza falą 500 kc/s (600 m).

(333) (8) Wzbronione jest stosowanie wszelkich fal w zakresie 140 — 146 kc/s (2143 — 2055 m) poza falą 143 kc/s (2100 m).

(334) (9) Stacje nadbrzeżne i okrętowe, pracujące w przepisowym zakresie 365 — 515 kc/s (822—583 m), powinny oprócz fali 500 kc/s (600 m) być w stanie pracować jeszcze co najmniej na jednej fali. Dodatkowa fala, podana w wykazie tłustym drukiem, jest normalną falą roboczą stacji. Tak wybrane dodatkowe fale stacji nadbrzeżnych mogą być bądź te same, na których pracują stacje okrętowe, bądź odmienne. W każdym bądź razie fale robocze stacji nadbrzeżnych winny być tak wybrane, aby nie zakłócały pracy sąsiednich stacji.

(335) (10) Oprócz fali normalnej, podanej tłustym drukiem w wykazie stacji, stacje lądowe i okrętowe mogą posługiwać się w przepisowym zakresie falami dodatkowymi, które podaje się w wykazie drukiem zwykłym. Jednakże zakres częstotliwości 365 — 385 kc/s (822 — 779 m) jest zastrzeżony dla służby radiogoniometrycznej; fal z tego zakresu można używać w służbie ruchomej do korespondencji radiotelegraficznej tylko pod warunkiem, podanym w artykule 7.

(336) (11) a) Gdy wywołanie nastąpiło na ogólnej fali wywoławczej 500 kc/s (600 m) [patrz § 1 (2)], to odpowiedź następuje na tej samej fali.

(337) b) Stacje lotnicze i lotniskowe, pracujące w zakresie 315 do 365 kc/s (952 do 822 m), odpowiadają na wywołanie na fali 333 kc/s (900 m), która jest ich falą wywoławczą.

(338) c) Gdy wywołuje się na międzynarodowej fali wywoławczej 143 kc/s (2100 m) [— patrz § 1 (4)], to odpowiadają:

stacja ruchoma — na fali 143 kc/s (2100 m);

stacja nadbrzeżna — na swojej normalnej fali roboczej.

(339) § 2. (1) Celem zwiększenia bezpieczeństwa życia ludzkiego na morzu (statki żeglugi wodnej) i ponad morzem (statki powietrzne) wszystkie stacje ruchomej służby morskiej, które normalnie nasłuchują w przepisowym zakresie 365 — 515 kc/s (822 — 583 m) winny w godzinach służbowych starać się zapewnić skuteczny nasłuch na fali używanej w nie-

d'appel et de réponse, l'onde de 500 kc/s (600 m) peut être utilisée:

(330) a) dans les régions de trafic intense pour la transmission d'un radiotélégramme unique et court; *)

(331) b) dans les autres régions, pour d'autres buts, mais avec discrétion.

(332) (7) En dehors de l'onde de 500 kc/s (600 m), l'usage des ondes de tous types comprises entre 485 et 515 kc/s (620 et 583 m) est interdit.

(333) (8) En dehors de l'onde de 143 kc/s (2100 m), l'usage de toutes ondes comprises entre 140 et 146 kc/s (2143 et 2055 m) est interdit.

(334) (9) Les stations côtières et de navire travaillant dans les bandes autorisées entre 365 et 515 kc/s (822 et 583 m) doivent être en mesure de faire usage au moins d'une onde en plus de celle de 500 kc/s (600 m); quand une onde additionnelle est imprimée en caractères gras dans la nomenclature, elle est l'onde normale de travail de la station. Les ondes additionnelles ainsi choisies pour les stations côtières peuvent être les mêmes que celles des stations de bord ou peuvent être différentes. En tout cas, les ondes de travail des stations côtières doivent être choisies de manière à éviter les brouillages avec les stations voisines.

(335) (10) En dehors de leur onde normale de travail imprimée en caractères gras dans la nomenclature, les stations terrestres et de bord peuvent employer, dans les bandes autorisées, des ondes supplémentaires qui sont mentionnées en caractères ordinaires dans la nomenclature. Toutefois, la bande de fréquences de 365 à 385 kc/s (822 à 779 m) est réservée au service de la radiogoniométrie; elle ne peut être utilisée par le service mobile, pour la correspondance radiotélégraphique, que sous les réserves indiquées à l'article 7.

(336) (11) a) L'onde de réponse à un appel émis sur l'onde générale d'appel [voir § 1, (2)] est l'onde de 500 kc/s (600 m), la même que celle d'appel.

(337) b) L'onde de réponse à un appel, pour les stations d'aéronef et les stations aéronautiques travaillant dans la bande de 315 à 365 kc/s (952 à 822 m), est l'onde de 333 kc/s (900 m), la même que celle d'appel.

(338) c) L'onde de réponse à un appel émis sur l'onde internationale d'appel de 143 kc/s (2100 m) [voir § 1, (4)] est:

pour une station mobile, l'onde de 143 kc/s (2100 m);

pour une station côtière, son onde normale de travail.

(339) § 2. (1) En vue d'augmenter la sécurité de la vie humaine sur mer (navires) et au-dessus de la mer (aéronefs), toutes les stations du service mobile maritime qui écoutent normalement les ondes des bandes autorisées entre 365 et 515 kc/s (822 et 583 m) doivent, pendant la durée de leurs vacations, prendre les mesures utiles pour assurer l'écoute sur

*) Obszary o wzmożonym ruchu korespondencji podaje wykaz stacji nadbrzeżnych i obszary te są określone zasięgiem stacji nadbrzeżnych, oznaczonych jako nieprzyjmujące korespondencji na fali 500 kc/s (600 m) (patrz załącznik 6).

*) Les régions de trafic intense sont indiquées par la nomenclature des stations côtières; ces régions sont constituées par les zones d'action des stations côtières indiquées comme n'acceptant pas le trafic sur 500 kc/s (600 m) (voir l'appendice 6).

bezpieczeństwie [500 kc/s (600 m)] dwa razy na godzinę, każdorazowo w ciągu trzech minut, poczynając od 14-ej i 45-ej minuty w każdej z tych godzin według średniego czasu Greenwich.

(340) (2) We wskazanych wyżej okresach czasu obowiązują następujące przepisy, nie dotyczące jednak nadawań przewidzianych w artykule 22 (§§ 22 do 28):

(341) A. W zakresie 460 — 550 kc/s (652 — 545 m) należy zaprzestać wydawania.

(342) B. Poza tym zakresem:

a) wzbronione jest nadawanie na falach typu B;

b) stacje służby ruchomej mogą wydawać swą normalną korespondencję bez przerwy; stacje służby ruchomej morskiej mogą odbierać tę korespondencję, jednakże pod warunkiem, że przedewszystkiem zapewnią nasłuch na fali używanej w niebezpieczeństwie, jak to jest przewidziane w ustępie (1) niniejszego paragrafu.

(343) § 3. Wywoływanie w przepisowych zakresach 365 — 515 kc/s (822 — 583 m) i 315 — 365 kc/s (952 — 822) normalnie odbywa się na międzynarodowych falach wywoławczych [§ 1, (2) i (3) powyżej], stacje przeto służby ruchomej, otwarte dla korespondencji publicznej i stosujące do pracy fale z tych zakresów, winny podczas swych godzin służbowych nasłuchiwać na fali wywoławczej swej służby. Stacje powyższe, stosując się we wszystkim do postanowień artykułu 19 § 2 (1) i (2) i § 4, D, są zwolnione od tego nasłuchu tylko wtedy, gdy zajęte są wymianą na innych falach.

(344) § 4. W eksploatacji stacyj służby ruchomej, przy stosowaniu fal typu A 1, z zakresu 100 — 160 kc/s (3000 — 1875 m), należy stosować następujące zasady:

(345) A. a) Wszystkie stacje nadbrzeżne, posiadające możliwość komunikacji na jednej z tych fal, winny nasłuchiwać na fali 143 kc/s (2100 m), o ile inaczej nie podano w wykazie stacyj.

(346) b) Stacja nadbrzeżna wydaje całą swą korespondencję na fali lub na falach, które specjalnie zostały jej przydzielone.

(347) c) Stacja nadbrzeżna, której zostały przydzielone jedna lub kilka fal z zakresu 125 — 150 kc/s (2400 — 2000 m), posiada do tej lub do tych fal prawo pierwszeństwa.

(348) d) Każda inna stacja służby ruchomej, wydająca korespondencję publiczną na tej lub na tych falach i powodująca przez to zakłócenia w pracy wspomnianej stacji nadbrzeżnej, winna zaprzestać pracy na żądanie tej stacji.

(349) B. a) Stacja ruchoma, chcąc nawiązać łączność na jednej z tych fal z inną stacją służby ruchomej, winna użyć w tym celu fali 143 kc/s (2100 m), jeżeli inaczej nie jest podane w wykazie stacyj.

(350) b) Fala ta, wyznaczona jako międzynarodowa fala wywoławcza, winna być używana na Atlantyku Północnym wyłącznie:

l'onde de détresse [500 kc/s (600 m)] deux fois par heure, pendant trois minutes, commençant à x h 15 et à x h 45, temps moyen de Greenwich.

(340) (2) Pendant les intervalles indiqués ci-avant, en dehors des émissions envisagées à l'article 22 (§§ 22 à 28):

(341) A. Les émissions doivent cesser dans les bandes de 460 à 550 kc/s (652 à 545 m);

(342) B. Hors de ces bandes:

a) les émissions des ondes du type B sont interdites;

b) les autres émissions des stations du service mobile peuvent continuer; les stations du service mobile maritime peuvent écouter ces émissions sous réserve expresse que ces stations assurent d'abord la veille sur l'onde de détresse, comme il est prévu à l'alinéa (1) de ce paragraphe.

(343) § 3. Les appels dans les bandes autorisées entre 365 et 515 kc/s (822 et 583 m) et entre 315 et 365 kc/s (952 et 822 m) étant faits normalement sur les ondes internationales d'appel [§ 1, (2) et (3) ci-avant], les stations du service mobile ouvertes au service de la correspondance publique et utilisant pour leur travail des ondes de ces bandes doivent, pendant leurs heures de veille, rester à l'écoute sur l'onde d'appel de leur service. Ces stations, tout en observant les prescriptions de l'article 19, § 2, (1) et (2), et § 4, D, ne sont autorisées à abandonner cette écoute que lorsqu'elles sont engagées dans une communication sur d'autres ondes.

(344) § 4. Les règles ci-après doivent être suivies dans l'exploitation des stations du service mobile employant des ondes du type A1 des bandes de 100 à 160 kc/s (3 000 à 1 875 m):

(345) A. a) Toute station côtière assurant une communication sur une de ces ondes doit faire l'écoute sur l'onde de 143 kc/s (2 100 m), à moins qu'il n'en soit disposé autrement dans la nomenclature.

(346) b) La station côtière transmet tout son trafic sur l'onde ou sur les ondes qui lui sont spécialement attribuées.

(347) c) Une station côtière, à laquelle une ou plusieurs ondes comprises dans la bande de 125 à 150 kc/s (2 400 à 2 000 m) sont allouées, possède sur cette ou sur ces ondes un droit de préférence.

(348) d) Toute autre station du service mobile transmettant un trafic public sur cette ou sur ces ondes, et causant ainsi du brouillage à ladite station côtière, doit suspendre son travail à la demande de cette dernière.

(349) B. a) Lorsqu'une station mobile désire établir la communication sur une de ces ondes avec une autre station du service mobile, elle doit employer l'onde de 143 kc/s (2 100 m), à moins qu'il n'en soit disposé autrement dans la nomenclature.

(350) b) Cette onde, désignée comme onde générale d'appel, doit être employée exclusivement, dans l'Atlantique Nord:

1° do wywoływań poszczególnych stacyj i odpowiedzi na te wywoływania;

2° do wydawania sygnałów poprzedzających wymianę korespondencji.

(351) C. Stacja ruchoma, po nawiązaniu korespondencji z inną stacją służby ruchomej na powszechnej fali wywoławczej 143 kc/s (2100 m), winna w miarę możliwości wydawać swą korespondencję na jakiegokolwiek innej fali z przepisowego zakresu z warunkiem nieprzeszkadzania innej stacji w rozpoczętej pracy.

(352) D. Zasadniczo każda stacja ruchoma, przystosowana do pracy na falach typu A 1 z zakresu 100 — 160 kc/s (3000 — 1875 m), o ile nie jest zajęta wymianą korespondencji na innej fali, winna, celem umożliwienia innym stacjom służby ruchomej nawiązania z nią łączności, nasłuchiwać na fali 143 kc/s (2100 m) w ciągu 5 minut, począwszy od 35-tej minuty każdej godziny, według średniego czasu Greenwich, podczas godzin służbowych, obowiązujących stacje danej kategorii.

(353) E. a) Stacje lądowe winny w miarę możliwości uskutecznić wywoływanie w formie „zgłoszeń korespondencji”; w tych przypadkach stacje wydają zgłoszenia korespondencji w określonych godzinach, ogłoszonych w wykazie stacyj, na fali lub falach, które są im przydzielone z zakresu 100 — 160 kc/s (3000 — 1875 m), z wyjątkiem fali 143 kc/s (2100 m).

(354) b) Jednakże stacje lądowe, poza godzinami ustalonymi dla wydawania zgłoszeń korespondencji, mogą wywoływać oddzielnie poszczególne stacje ruchome o każdej porze, zależnie od okoliczności i pracy, jaką mają wykonać.

(355) c) Do wywoływania poszczególnych stacyj można stosować falę 143 kc/s (2100 m), w szczególności należy jej do tego celu używać w okresach czasu przewidzianych w § 4, D.

(356) § 5. Komunikacja radiowa stacyj lotniskowych i lotniczych odbywa się zasadniczo w sposób następujący:

(357) 1. Na stacjach lotniczych:

a) gdy statek powietrzny nie posiada radiotelegrafisty, wywoływanie i praca odbywa się przy pomocy radiotelefonji,

b) gdy statek powietrzny posiada radiotelegrafistę, praca odbywa się przy pomocy radiotelegrafji na falach niegasnących, a mianowicie:

Wywoływanie: na falach typu A 2.

Praca: na falach typu A 1 (praca falami A 2 jest dozwolona tylko na falach krótkich).

(358) 2. Na stacjach lotniskowych:

a) gdy stacja ma nawiązać łączność ze statkiem, który nie posiada radiotelegrafisty, wywoływanie i praca odbywa się przy pomocy radiotelefonji,

1° pour la production des appels individuels et des réponses à ces appels;

2° pour la transmission des signaux préalables à la transmission du trafic.

(351) C. Une station mobile, après avoir établi la communication avec une autre station du service mobile sur l'onde générale d'appel de 143 kc/s (2 100 m), doit, autant que possible, transmettre son trafic sur une autre onde quelconque des bandes autorisées, à condition de ne pas troubler le travail en cours d'une autre station.

(352) D. En règle générale, toute station mobile équipée pour le service sur les ondes du type A1 des bandes de 100 à 160 kc/s (3 000 à 1 875 m) et qui n'est pas engagée dans une communication sur une autre onde doit, en vue de permettre l'échange du trafic avec d'autres stations du service mobile, revenir chaque heure sur l'onde de 143 kc/s (2 100 m) pendant 5 minutes à partir de x h 35, temps moyen de Greenwich, durant les heures prévues, suivant la catégorie à laquelle appartient la station envisagée.

(353) E. a) Les stations terrestres doivent, autant que possible, transmettre les appels sous forme de listes d'appels; dans ce cas, les stations transmettent leurs listes d'appels à des heures déterminées, publiées dans la nomenclature, sur l'onde ou sur les ondes qui leur sont attribuées, dans les bandes de 100 à 160 kc/s (3 000 à 1 875 m), mais non sur l'onde de 143 kc/s (2 100 m).

(354) b) Les stations terrestres peuvent, toutefois, appeler individuellement les stations mobiles à toute autre heure, en dehors des heures fixées pour l'émission des listes d'appels, selon les circonstances ou le travail qu'elles ont à effectuer.

(355) c) L'onde de 143 kc/s (2 100 m) peut être employée pour les appels individuels et sera, de préférence, utilisée dans ce but pendant la période indiquée au § 4, D.

(356) § 5. Les radiocommunications des stations aéronautiques et des stations d'aéronef sont échangées, en principe, de la façon suivante:

(357) 1. Pour les stations d'aéronef:

a) En radiotéléphonie (appel et travail) pour les aéronefs dont l'équipage ne comporte pas d'opérateur radiotélégraphiste.

b) En radiotélégraphie sur ondes entretenues pour les aéronefs dont l'équipage comporte un opérateur radiotélégraphiste.

Appel: ondes du type A2.

Travail: ondes du type A1 (le type A2 est admis dans le cas du travail sur ondes courtes).

(358) 2. Pour les stations aéronautiques:

a) En radiotéléphonie (appel et travail) lorsque la station doit communiquer avec un aéronef dont l'équipage ne comporte pas d'opérateur radiotélégraphiste.

b) gdy stacja ma nawiązać łączność ze statkiem, posiadającym radjotelegrafistę — przy pomocy radjotelegrafji, a mianowicie:

Wywoływanie i praca na falach typu A 1.

Fale typu A 2 są dopuszczone dla wywoływania i pracy na falach krótkich.

Artykuł 20.

Zakłócenia.

(359) § 1. (1) Wymiana zbytecznych sygnałów lub korespondencji jest wzbroniona wszystkim stacjom.

(360) (2) Próby i doświadczenia są dopuszczone, o ile nie ucierpi na tem w niczem służba innych stacyj. Co się tyczy innych stacyj niż ruchome, to każdy Zarząd, zanim wyrazi zgodę na zamierzone próby i doświadczenia, winien się upewnić, czy nie wywołają one zakłóceń w służbie innych stacyj.

(361) § 2. Zaleca się wydawać korespondencję publiczną raczej na falach typu A 1 niż na falach typu A 2 i raczej na falach typu A 2 niż na falach typu B.

(362) § 3. Wymianę korespondencji na stacjach służby ruchomej należy prowadzić z jak najmniejszą energią promieniowaną, jaka jest konieczna dla utrzymania dobrego połączenia.

(363) § 4. Z wyjątkiem wypadków niebezpieczeństwa, wymiana korespondencji między stacjami pokładowymi nie powinna zakłócać pracy stacyj lądowych. O ile to zakłócenie nastąpi, stacje pokładowe, które je spowodowały, winny przerwać swoje wydawanie lub zmienić falę na pierwsze żądanie zainteresowanej stacyj lądowej.

(364) § 5. Znaki do prób i do strojenia winny być tak dobrane, aby zupełnie różniły się od wszelkich znaków, skrótów i t. p. posiadających znaczenie specjalne, określone przez Regulamin lub międzynarodowy kod sygnałów.

(365) § 6. (1) O ile istnieje prawdopodobieństwo zakłócenia pracy sąsiadującej stacyj lądowej, należy poprzednio uzyskać zgodę tej stacyj na skutecznienie nadawań próbnych lub strojenia.

(366) (2) Każda stacja podczas nadawania próbnego, strojenia lub doświadczeń winna wydawać w częstych odstępach czasu swój znak wywoławczy lub w razie potrzeby swą nazwę.

(367) § 7. Zarząd lub przedsiębiorstwo, zgłaszające zażalenie w sprawie zakłóceń, dla poparcia i uzasadnienia go winny:

a) podać dane charakterystyczne stwierdzonego zakłócenia (częstotliwość, zmiany w strojeniu, znak wywoławczy stacyj powodującej zakłócenia i t. p.);

b) stwierdzić, że stacja doznająca zakłóceń używała właściwie częstotliwości jej przydzielonej;

b) En radiotélégraphie lorsque la station doit communiquer avec un aéronef dont l'équipage comporte un opérateur radiotélégraphiste. Ondes du type A1 (appel et travail).

Les ondes du type A2 sont admises (appel et travail) dans le cas des ondes courtes.

Article 20.

Brouillages.

(359) § 1. (1) L'échange de signaux ou correspondances superflus est interdit à toutes les stations.

(360) (2) Des essais et des expériences sont tolérés dans les stations mobiles, s'ils ne troublent point le service d'autres stations. Quant aux stations autres que les stations mobiles, chaque administration apprécie, avant de les autoriser, si les essais ou expériences proposés sont susceptibles ou non de troubler le service d'autres stations.

(361) § 2. Il est recommandé de transmettre le trafic se rapportant à la correspondance publique sur des ondes du type A1, plutôt que sur des ondes du type A2 et sur des ondes du type A2, plutôt que sur des ondes du type B.

(362) § 3. Toutes les stations du service mobile sont tenues d'échanger le trafic avec le minimum d'énergie rayonnée nécessaire pour assurer une bonne communication.

(363) § 4. Sauf dans les cas de détresse, les communications entre stations de bord ne doivent pas troubler le travail des stations terrestres. Lorsque ce travail est ainsi troublé, les stations de bord qui en sont la cause doivent cesser leurs transmissions ou changer d'onde à la première demande de la station terrestre intéressée.

(364) § 5. Les signaux d'essais et de réglage doivent être choisis de telle manière qu'aucune confusion ne puisse se produire avec un signal, une abréviation, etc., d'une signification particulière définie par le présent Règlement ou par le Code International de Signaux.

(365) § 6. (1) Quand il est nécessaire d'émettre des signaux d'essais ou de réglage, et qu'il y a risque de troubler le service de la station terrestre voisine, le consentement de cette station terrestre doit être obtenu avant d'effectuer de telles émissions.

(366) (2) Une station quelconque effectuant des émissions pour des essais, des réglages ou des expériences doit transmettre son indicatif d'appel ou, en cas de besoin, son nom, à de fréquents intervalles au cours de ces émissions.

(367) § 7. L'administration ou l'entreprise qui formule une plainte en matière de brouillage doit, pour étayer et justifier celle-ci:

a) préciser les caractéristiques du brouillage constaté (fréquence, variations de réglage, indicatif du poste brouilleur, etc.);

b) déclarer que le poste brouillé utilise bien la fréquence qui lui est attribuée;

c) zaznaczyć, że stacja która wnosi zażalenie, używa normalnie urządzeń odbiorczych równorzędnych z najnowszym typem, stosowanym w bieżącej eksploatacji danej kategorii służby.

[368] § 8. Zarządy przedsięwzją, zgodnie ze swoim prawodawstwem wewnętrznym, wszelkie środki, które uznają za stosowne, aby aparaty elektryczne, mogące powodować zakłócenia w uprawionej służbie radiokomunikacyjnej, były używane w sposób pozwalający na uniknięcie tych zakłóceń.

Artykuł 21.

Urządzenia bezpieczeństwa.

[369] § 1. Konwencja o bezpieczeństwie życia ludzkiego na morzu określa, jakie statki winny być zaopatrzone w urządzenia bezpieczeństwa i ustala warunki, jakim mają odpowiadać urządzenia tego rodzaju.

[370] § 2. Przy używaniu tych urządzeń należy przestrzegać wszystkich przepisów niniejszego Regulaminu.

Artykuł 22.

Sygnal i korespondencja w niebezpieczeństwie, sygnały baczności, nagłaże i ostrzegawcze.

A. Ogólne.

[371] § 1. Żadne z postanowień niniejszego Regulaminu nie może stać na przeszkodzie w użyciu przez stację ruchomą, będącą w niebezpieczeństwie, wszelkich środków, jakimi dysponuje, aby zwrócić na siebie uwagę, zawiadomić o położeniu i uzyskać pomoc.

[372] § 2. (1) Szybkość wydawania telegraficznego w wypadkach niebezpieczeństwa, w wypadkach nagłych lub dla ostrzeżeń nie powinna w zasadzie przekraczać 16 wyrazów na minutę.

[373] (2) Szybkość wydawania sygnału baczności podaje § 21 (1).

B. Fale stosowane w wypadkach niebezpieczeństwa.

[374] § 3. (1) *Statki żeglugi morskiej.* W wypadku niebezpieczeństwa stosuje się międzynarodową falę niebezpieczeństwa t. j. 500 kc/s (600 m) (patrz art. 19); falę tę wskazane jest stosować typu A 2 lub B. Statki, które nie mogą nadawać na międzynarodowej fali niebezpieczeństwa, stosują swą normalną falę wywoławczą.

[375] (2) *Statki żeglugi powietrznej.* Każdy statek w niebezpieczeństwie winien wydawać wezwanie pomocy na fali nasłuchowej stacji stałych lub ruchomych, mogących mu udzielić pomocy: 500 kc/s (600 m) dla stacji służby morskiej, 333 kc/s (900 m) dla stacji służby lotniczej [z wyjątkami wskazanymi w artykule 9 § 10 (2)]. Fale do tego celu stosowane winny być typu A 2 lub A 3.

c) faire connaître qu'elle emploie régulièrement des appareils de réception d'un type équivalent au type le meilleur utilisé dans la pratique courante du service dont il s'agit.

[368] § 8. Les administrations prennent les mesures qu'elles jugent utiles et qui sont compatibles avec leur législation intérieure, pour que les appareils électriques susceptibles de troubler sérieusement un service autorisé de radiocommunication soient employés de manière à éviter de telles perturbations.

Article 21.

Installations de secours.

[369] § 1. La Convention pour la sauvegarde de la vie humaine en mer détermine quels sont les navires qui doivent être pourvus d'une installation de secours et définit les conditions à remplir par les installations de cette catégorie.

[370] § 2. Pour l'utilisation des installations de secours, toutes les prescriptions du présent Règlement doivent être observées.

Article 22.

Signal et trafic de détresse. Signaux d'alarme, d'urgence et de sécurité.

A. Généralités.

[371] § 1. Aucune disposition du présent Règlement ne peut faire obstacle à l'emploi, par une station mobile en détresse, de tous les moyens dont elle dispose pour attirer l'attention, signaler sa situation et obtenir du secours.

[372] § 2. (1) La vitesse de transmission télégraphique dans les cas de détresse, d'urgence ou de sécurité ne doit pas, en général, dépasser 16 mots à la minute.

[373] (2) La vitesse de transmission du signal d'alarme est indiquée au § 21, (1).

B. Ondes à employer en cas de détresse.

[374] § 3. (1) *Navires.* — En cas de détresse, l'onde à employer est l'onde internationale de détresse, c'est-à-dire 500 kc/s (600 m) (voir article 19); elle doit être, de préférence, utilisée en type A2 ou B. Les bâtiments qui ne peuvent émettre sur l'onde internationale de détresse utilisent leur onde normale d'appel.

[375] (2) *Aéronefs.* — Tout aéronef en détresse doit transmettre l'appel de détresse sur l'onde de veille des stations fixes ou mobiles susceptibles de lui porter secours: 500 kc/s (600 m) pour les stations du service maritime, 333 kc/s (900 m) pour les stations du service aéronautique [sauf comme il est indiqué à l'article 9, § 10, (2)]. Les ondes à employer sont du type A2 ou A3.

C. Sygnał niebezpieczeństwa.

- (376) § 4. (1) W radjotelegrafji sygnał niebezpieczeństwa składa się z serji znaków ... — — — ...; w radjotelefonji sygnał niebezpieczeństwa polega na wymawianiu dźwięku „mejdej” (odpowiadającemu brzmieniu francuskiego wyrażenia „m'aider”).
- (377) (2) Wspomniane sygnały niebezpieczeństwa zawiadamiają, że statkowi żeglugi morskiej lub powietrznej lub też innemu środkowi przewozowemu, którego stacja nadaje sygnał niebezpieczeństwa, grozi poważne i bliskie niebezpieczeństwo i że prosi on o natychmiastową pomoc.

D. Wezwanie w niebezpieczeństwie.

- (378) § 5. (1) O ile wezwanie w niebezpieczeństwie wydaje się radjotelegraficznie na fali 500 kc/s (600 m), to w zasadzie poprzedza się je sygnałem baczności, określonym w § 21 (1).
- (379) (2) Jeśli okoliczności na to pozwalają, wydanie wezwania od chwili zakończenia sygnału baczności dzieli przerwa dwuminutowa.
- (380) (3) Wezwanie w niebezpieczeństwie zawiera: sygnał niebezpieczeństwa, wydany trzy razy, wyraz DE, i znak wywoławczy stacji ruchomej, będącej w niebezpieczeństwie, trzykrotnie powtórzony.
- (381) (4) Wezwaniu temu przysługuje bezwzględne pierwszeństwo przed wszelką inną korespondencją. Wszystkie stacje, które je usłyszą, winny natychmiast przerwać wszelką pracę nadawczą, która mogłaby przeszkadzać korespondencji w niebezpieczeństwie i rozpocząć nasłuch na fali użytej do wezwania w niebezpieczeństwie. Nie należy kierować tego wezwania do określonej stacji, ani potwierdzać jego odbioru.

E. Zawiadomienie o niebezpieczeństwie.

- (382) § 6. (1) Po sygnale niebezpieczeństwa winno następować możliwie jak najrychlej zawiadomienie o niebezpieczeństwie. Zawiadomienie to składa się z wezwania w niebezpieczeństwie, uzupełnionego nazwą statku żeglugi morskiej lub statku powietrznego, lub też innego środka przewozowego, będącego w niebezpieczeństwie oraz wskazówek, dotyczących położenia geograficznego, rodzaju niebezpieczeństwa i rodzaju żądanej pomocy i ewentualnie wszelkimi innymi wiadomościami, które mogłyby ułatwić tę pomoc.
- (383) (2) Gdy po wydaniu zawiadomienia o swem niebezpieczeństwie statek powietrzny nie może podać swego położenia, winien próbować wydawać swój znak wywoławczy tak długo, aby stacje radiogoniometryczne mogły określić jego położenie.
- (384) § 7. (1) Zasadniczo statek żeglugi morskiej lub statek powietrzny, będący nad morzem, określa swoje położenie zapomocą długości i szerokości (Greenwich), podając w cyfrach stopnie i minuty, obok których dodaje wyrazy NORTH lub SOUTH, EAST lub WEST; stopnie od minut oddziela się kropką. Może być ewentualnie podany dokładny

C. Signal de détresse.

- (376) § 4. (1) En radiotélégraphie, le signal de détresse consiste dans le groupe ... — — — ...; en radiotéléphonie, le signal de détresse consiste dans l'expression parlée MAYDAY (correspondant à la prononciation française de l'expression „m'aider”).
- (377) (2) Ces signaux de détresse annoncent que le navire, l'aéronef, ou tout autre véhicule qui émet le signal de détresse est sous la menace d'un danger grave et imminent et demande une assistance immédiate.

D. Appel de détresse.

- (378) § 5. (1) L'appel de détresse, lorsqu'il est émis par radiotélégraphie sur 500 kc/s (600 m), est, en règle générale, immédiatement précédé du signal d'alarme tel que ce dernier est défini au § 21, (1).
- (379) (2) Lorsque les circonstances le permettent, l'émission de l'appel est séparée de la fin du signal d'alarme par un silence de deux minutes.
- (380) (3) L'appel de détresse comprend: le signal de détresse transmis trois fois, le mot DE, et l'indicatif d'appel de la station mobile en détresse, transmis trois fois.
- (381) (4) Cet appel a priorité absolue sur les autres transmissions. Toutes les stations qui l'entendent doivent cesser immédiatement toute transmission susceptible de troubler le trafic de détresse et écouter sur l'onde d'émission de l'appel de détresse. Cet appel ne doit pas être adressé à une station déterminée et ne donne pas lieu à l'accusé de réception.

E. Message de détresse.

- (382) § 6. (1) L'appel de détresse doit être suivi aussitôt que possible du message de détresse. Ce message comprend l'appel de détresse, suivi du nom du navire, de l'aéronef ou du véhicule en détresse, des indications relatives à la position de celui-ci, à la nature de la détresse et à la nature du secours demandé et, éventuellement, de tout autre renseignement qui pourrait faciliter ce secours.
- (383) (2) Lorsque, après avoir transmis son message de détresse, un aéronef ne peut signaler sa position, il s'efforce d'émettre son indicatif d'appel suffisamment longtemps pour permettre aux stations radiogoniométriques de déterminer sa position.
- (384) § 7. (1) En règle générale, un navire ou un aéronef à la mer signale sa position en latitude et longitude (Greenwich), en employant des chiffres pour les degrés et les minutes, accompagnés de l'un des mots NORTH ou SOUTH et de l'un des mots EAST ou WEST; un point sépare les degrés des minutes. Eventuellement, le relèvement vrai et la di-

kierunek i odległość w milach morskich względem znanego punktu geograficznego.

(385) (2) Zasadniczo statek powietrzny w czasie przelotu nad lądem oznacza swoje położenie przez nazwę najbliższej miejscowości i odległość od niej, podając odpowiednio do wypadku wyrazy NORTH, SOUTH, EAST lub WEST lub ewentualnie wyrazy, oznaczające kierunki pośrednie.

(386) § 8. Wezwanie i zawiadomienie o niebezpieczeństwie wydaje się tylko na zlecenie dowódcy lub osoby odpowiedzialnej za statek żeglugi morskiej, statek powietrzny lub inny środek przewozowy, posiadający stację ruchomą.

(387) § 9. (1) Zawiadomienie o niebezpieczeństwie należy powtarzać z przerwami dotąd, aż nadejdzie odpowiedź, wydając go możliwie w okresach ciszy, przewidzianych w artykule 19 § 2.

(388) (2) Jeżeli zachodzi tego potrzeba, sygnał baczności też można powtarzać.

(389) (3) Przerwy winny być dostatecznie długie, aby stacje, przygotowujące się do odpowiedzi na wezwanie, miały czas uruchomić swe aparaty nadawcze.

(390) (4) W wypadku, gdyby stacja pokładowa, będąca w niebezpieczeństwie, nie otrzymała odpowiedzi na zawiadomienie o niebezpieczeństwie wydane na fali 500 kc/s (600 m), może powtórzyć to zawiadomienie na wszelkiej dostępnej jej fali, którąby mogła zwrócić na siebie uwagę.

(391) § 10. Zawiadomienie o niebezpieczeństwie może wydać również stacja ruchoma, której wiadomo, że inna stacja ruchoma znajduje się w niebezpieczeństwie, a to w następujących przypadkach:

(392) a) gdy stacja, będąca w niebezpieczeństwie, sama nie jest w stanie go wydać;

(393) b) gdy dowódca (lub jego zastępca) statku żeglugi wodnej lub powietrznej, albo też innego środka przewozowego, na którego pokładzie znajduje się stacja, która odebrała zawiadomienie o niebezpieczeństwie, uzna obcą pomoc za konieczną.

(394) § 11. (1) Stacje, które odebrały zawiadomienie o niebezpieczeństwie od stacji ruchomej, znajdującej się niewątpliwie w ich pobliżu, winny niezwłocznie potwierdzić odbiór (patrz §§ 18 i 19 poniżej), bacząc, aby nie przeszkodzić innym stacjom w wydaniu potwierdzenia odbioru tego zawiadomienia.

(395) (2) Stacje, które odebrały zawiadomienie o niebezpieczeństwie od stacji ruchomej, z całą pewnością nie znajdującą się w ich pobliżu, winny potwierdzić odbiór dopiero po upływie pewnego czasu, aby umożliwić wysłanie stacjom znajdującym się bliżej zagrożonej stacji ruchomej bez przeszkód odpowiedzi i potwierdzenia odbioru.

F. Korespondencja w niebezpieczeństwie.

(396) § 12. Korespondencja w niebezpieczeństwie obejmuje całkowitą wymianę wiadomości, dotyczących udzielenia natychmiastowej pomocy stacji ruchomej, znajdującą się w niebezpieczeństwie.

stance en milles marins par rapport à un point géographique connu peuvent être donnés.

(385) (2) En règle générale, un aéronef en vol au-dessus de la terre signale sa position par le nom de la localité la plus proche, sa distance approximative par rapport à celle-ci, accompagnée, selon le cas, de l'un des mots NORTH, SOUTH, EAST ou WEST ou, éventuellement, des mots indiquant les directions intermédiaires.

(386) § 8. L'appel et le message de détresse ne sont émis que sur ordre du commandant ou de la personne responsable du navire, de l'aéronef ou de tout autre véhicule portant la station mobile.

(387) § 9. (1) Le message de détresse doit être répété, par intervalles, jusqu'à ce qu'une réponse soit reçue et, notamment, pendant les périodes de silence prévues à l'article 19, § 2.

(388) (2) Le signal d'alarme peut également être répété, si nécessaire.

(389) (3) Les intervalles doivent, toutefois, être suffisamment longs pour que les stations qui se préparent à répondre aient le temps de mettre leurs appareils émetteurs en marche.

(390) (4) Dans le cas où la station de bord en détresse ne reçoit pas de réponse à un message de détresse transmis sur l'onde de 500 kc/s (600 m), le message peut être répété sur toute autre onde disponible, à l'aide de laquelle l'attention pourrait être attirée.

(391) § 10. De plus, une station mobile qui apprend qu'une autre station mobile est en détresse peut transmettre le message de détresse dans l'un des cas suivants:

(392) a) la station en détresse n'est pas à même de le transmettre elle-même;

(393) b) le commandant (ou son remplaçant) du navire, aéronef ou autre véhicule portant la station intervenante juge que d'autres secours sont nécessaires.

(394) § 11. (1) Les stations qui reçoivent un message de détresse d'une station mobile se trouvant, sans doute possible, dans leur voisinage doivent en accuser réception immédiatement (voir §§ 18 et 19 ci-après), en prenant soin de ne pas troubler la transmission de l'accusé de réception dudit message effectuée par d'autres stations.

(395) (2) Les stations qui reçoivent un message de détresse d'une station mobile qui, sans doute possible, n'est pas dans leur voisinage doivent laisser s'écouler un court laps de temps avant d'en accuser réception, afin de permettre à des stations plus proches de la station mobile en détresse de répondre et d'accuser réception sans brouillage.

F. Trafic de détresse.

(396) § 12. Le trafic de détresse comprend tous les messages relatifs au secours immédiat nécessaire à la station mobile en détresse.

(397) § 13. Wszelkie radiotelegramy w korespondencji dotyczącej niebezpieczeństwa winny zawierać sygnał niebezpieczeństwa na początku nagłówka.

(398) § 14. Wymianą korespondencji dotyczącej niebezpieczeństwa kieruje stacja ruchoma, będąca w niebezpieczeństwie lub stacja ruchoma, która zgodnie z postanowieniami § 10 litera A wydała wezwanie w niebezpieczeństwie. Stacje te mogą odstąpić innej stacji, kierownictwo wymiany korespondencji dotyczącej niebezpieczeństwa.

(399) § 15. (1) Każda stacja służby ruchomej, znajdująca się w pobliżu statku żeglugi morskiej, statku powietrznego lub innego środka przewozowego, będącego w niebezpieczeństwie, może o ile uważa to za konieczne, nakazać milczenie bądź to wszystkim stacjom służby ruchomej w tej strefie, bądź też stacji, która przeszkadza korespondencji w niebezpieczeństwie. W obu wypadkach używa ona przenisowego skrótu (QRT) uzupełnionego wyrazem DETRESSE i odpowiednio do wypadku skierowuje to zlecenie „do wszystkich” lub też do jednej stacji.

(400) (2) Gdy stacja będąca w niebezpieczeństwie chce nakazać milczenie, wydaje to zlecenie w formie podanej, zastępując w niem wyraz DETRESSE sygnałem niebezpieczeństwa . . . — — — . . .

(401) § 16. (1) Każda stacja, która usłyszy wezwanie w niebezpieczeństwie, winna się zastosować do postanowień § 5, (4).

(402) (2) Każda stacja służby ruchomej, posiadająca wiadomość o korespondencji w niebezpieczeństwie, winna śledzić jej przebieg, chociażby w niej nie uczestniczyła.

(403) (3) Podczas całego czasu trwania wymiany korespondencji, dotyczącej niebezpieczeństwa, wzbrania się wszystkim stacjom, które wiedzą o tej korespondencji, a które w niej nie uczestniczą:

(404) a) używać fali niebezpieczeństwa [500 kc/s (600 m)] lub fali, na której odbywa się korespondencja w niebezpieczeństwie,

(405) b) używać fal typu B.

(406) (4) Stacje służby ruchomej, które, posiadając wiadomość o korespondencji w niebezpieczeństwie i śledząc przez cały czas jej przebieg, zdolne są do podjęcia swej normalnej służby, mogą pełnić ją, o ile wymiana korespondencji w niebezpieczeństwie jest już na dobre zapewniona, jednak pod następującymi warunkami:

(407) a) używanie fal oznaczonych w (3) jest wzbronione;

(408) b) użycie fal typu A 1 z wyjątkiem tych, które mogą przeszkadzać korespondencji w niebezpieczeństwie jest dozwolone;

(409) c) używanie fal typu A 2 lub A 3 zezwala się tylko w tym zakresie lub w tych zakresach, które są stosowane w służbie ruchomej, lecz nie zawierają częstotliwości, używanej w korespondencji o niebezpieczeństwie [zakres fal, w którym znajduje się fala 500 kc/s (600 m) liczy się od 385 do 550 kc/s (779 do 545 m)].

(410) § 17. Gdy zachowywanie milczenia nie jest już konieczne lub gdy ukończono wymianę korespondencji w niebezpieczeństwie, stacja, która kie-

(397) § 13. Tout radiotélégramme d'un trafic de détresse doit comprendre le signal de détresse transmis au début du préambule.

(398) § 14. La direction du trafic de détresse appartient à la station mobile en détresse ou à la station mobile qui, par application des dispositions du § 10, littera a), a émis l'appel de détresse. Ces stations peuvent céder la direction du trafic de détresse à une autre station.

(399) § 15. (1) Lorsqu'elle le juge indispensable, toute station du service mobile à proximité du navire, de l'aéronef ou du véhicule en détresse peut imposer silence soit à toutes les stations du service mobile dans la zone, soit à une station qui troublerait le trafic de détresse. Dans les deux cas il est fait usage de l'abréviation réglementaire (QRT) suivie du mot DETRESSE; suivant le cas, les indications sont adressées „à tous” ou seulement à une station.

(400) (2) Lorsque la station en détresse veut imposer silence, elle emploie la procédure qui vient d'être indiquée, en substituant le signal de détresse . . . — — — . . . au mot DETRESSE.

(401) § 16. (1) Toute station qui entend un appel de détresse doit se conformer aux prescriptions du § 5, (4).

(402) (2) Toute station du service mobile qui a connaissance d'un trafic de détresse doit suivre ce trafic, même si elle n'y participe pas.

(403) (3) Pendant toute la durée d'un trafic de détresse, il est interdit à toutes les stations qui ont connaissance de ce trafic et qui n'y participent pas:

(404) a) d'employer l'onde de détresse [500 kc/s (600 m)] ou l'onde sur laquelle a lieu le trafic de détresse;

(405) b) d'employer des ondes du type B.

(406) (4) Une station du service mobile qui, tout en suivant un trafic de détresse dont elle a connaissance, est capable de continuer son service normal, peut le faire, lorsque le trafic de détresse est bien établi, dans les conditions suivantes:

(407) a) l'emploi des ondes indiquées en (3) est interdit;

(408) b) l'emploi des ondes du type A 1, à l'exception de celles qui pourraient troubler le trafic de détresse, lui est permis;

(409) c) l'emploi des ondes des types A 2 ou A 3 ne lui est permis que dans la ou les bandes affectées au service mobile et qui ne comprennent pas de fréquence utilisée pour le trafic de détresse [la bande autour de 500 kc/s (600 m) s'étend de 385 à 550 kc/s (779 à 545 m)].

(410) § 17. Lorsque l'observation du silence n'est plus nécessaire ou que le trafic de détresse est terminé, la station qui a eu la direction de ce trafic

rowała wymianą, wydaje na fali niebezpieczeństwa lub na fali, która była użyta do wymiany korespondencji w niebezpieczeństwie, zawiadomienie adresowane „do wszystkich” o tem, że wymianę korespondencji skończono. Zawiadomienie to ma mieć formę następującą:

wezwanie do wszystkich CQ (trzy razy),
wyraz DE,
znak wywoławczy stacji wydającej zawiadomienie,
sygnał niebezpieczeństwa,
godzina nadania zawiadomienia,
nazwa i znak wywoławczy stacji, która była w niebezpieczeństwie.
wyrazy „trafic détresse terminé” (korespondencja dotycząca niebezpieczeństwa ukończona).

G. Potwierdzenie odbioru zawiadomienia o niebezpieczeństwie.

(411) § 18. Potwierdzenie odbioru zawiadomienia o niebezpieczeństwie wydaje się w następujący sposób:

znak wywoławczy stacji ruchomej będącej w niebezpieczeństwie (trzy razy),
wyraz DE,
znak wywoławczy stacji potwierdzającej odbiór (trzy razy),
grupa RRR,
sygnał niebezpieczeństwa.

(412) § 19. (1) Każda stacja ruchoma potwierdzająca odbiór zawiadomienia o niebezpieczeństwie, winna na zlecenie dowódcy lub jego zastępcy, możliwie jak najrychlej podać następujące wskazówki w porządku wskazanym poniżej:

swoją nazwę,
położenie geograficzne w sposób wskazany w § 7,
szybkość maksymalną, z jaką zbliża się w kierunku statku żeglugi morskiej, statku powietrznego, lub innego środka przewozowego będącego w niebezpieczeństwie.

(413) (2) Przed wydaniem tego potwierdzenia stacja winna się upewnić, czy nie przeszkodzi pracy innych stacji będących w miejscu dogodniejszym pod względem udzielenia natychmiastowej pomocy stacji będącej w niebezpieczeństwie.

H. Powtórzenie wezwania lub zawiadomienia o niebezpieczeństwie.

(414) § 20. (1) Każda stacja służby ruchomej, która nie jest w stanie udzielić pomocy, a słyszała wezwanie w niebezpieczeństwie, na które nie dano natychmiastowego potwierdzenia odbioru, winna przedsięwziąć wszelkie niezbędne środki celem zwrócenia uwagi innym stacjom służby ruchomej, które są w stanie tej pomocy udzielić.

(415) (2) W tym celu za zezwoleniem władzy, odpowiedzialnej za stację, wezwanie w niebezpieczeństwie i zawiadomienie o niebezpieczeństwie mogą

transmet sur l'onde de détresse et, s'il y a lieu, sur l'onde utilisée pour ce trafic de détresse, un message adressé „à tous” indiquant que le trafic de détresse est terminé. Ce message affecte la forme suivante:

l'appel à tous CQ (trois fois),
le mot DE,
l'indicatif d'appel de la station qui transmet le message,
le signal de détresse,
l'heure de dépôt du message,
le nom et l'indicatif d'appel de la station mobile qui était en détresse,
les mots „trafic détresse terminé”.

G. Accusé de réception d'un message de détresse.

(411) § 18. L'accusé de réception d'un message de détresse est donné sous la forme suivante:

l'indicatif d'appel de la station mobile en détresse (trois fois),
le mot DE,
l'indicatif d'appel de la station qui accuse réception (trois fois),
le groupe RRR,
le signal de détresse.

(412) § 19. (1) Toute station mobile qui donne l'accusé de réception à un message de détresse doit, sur ordre du commandant ou de son remplaçant, faire connaître, aussitôt que possible, les renseignements ci-après dans l'ordre indiqué:

son nom,
sa position dans la forme indiquée au § 7,

la vitesse maximum avec laquelle elle se dirige vers le navire (aéronef ou autre véhicule) en détresse.

(413) (2) Avant d'émettre ce message, la station devra s'assurer qu'elle ne brouille pas les émissions d'autres stations mieux placées pour apporter un secours immédiat à la station en détresse.

H. Répétition d'un appel ou d'un message de détresse.

(414) § 20. (1) Toute station du service mobile, qui n'est pas à même de fournir du secours et qui a entendu un message de détresse auquel il n'a pas été donné immédiatement d'accusé de réception, doit prendre toutes les dispositions possibles pour attirer l'attention des stations du service mobile qui sont en situation de fournir du secours.

(415) (2) Dans ce but, avec l'autorisation de l'autorité responsable de la station, l'appel de détresse ou le message de détresse peut être répété;

być powtórzone; powtórzyć je należy pełną mocą na fali niebezpieczeństwa lub na jednej z fal, których można użyć w wypadku niebezpieczeństwa (§ 3 niniejszego artykułu); jednocześnie należy przedsięwziąć wszelkie kroki, celem zawiadomienia władz, które mogłyby okazać użyteczną pomoc.

{416} (3) Stacja, która powtarza wezwanie w niebezpieczeństwie lub zawiadomienie o niebezpieczeństwie, uzupełnia je wyrazem DE i swoim własnym, wydanym trzykrotnie, znakiem wywoławczym.

I. Samoczynny sygnał baczności.

{417} § 21. (1) Sygnał baczności składa się z serii dwunastu kresiek, wydanych w ciągu jednej minuty, przyczem wydanie kreski trwa cztery sekundy, a przerwy między następującymi po sobie kreskami trwają jedną sekundę. Sygnał ten można wydawać ręcznie lub też zapomocą samoczynnego przyrządu.

{418} (2) Ten specjalny sygnał ma jedynie na celu uruchomienie samoczynnych aparatów alarmowych. Należy go używać wyłącznie dla zapowiedzenia wezwania w niebezpieczeństwie, zawiadomienia o niebezpieczeństwie lub też pilnego ostrzeżenia o cyklonach; w tym ostatnim celu sygnał baczności mogą wydawać tylko stacje nadbrzeżne należycie upoważnione przez rządy.

{419} (3) Użycie sygnału baczności w wypadku niebezpieczeństwa podaje § 5, (1); natomiast pilne ostrzeżenie o cyklonach należy wydawać dopiero po dwóch minutach od zakończenia sygnału baczności.

{420} (4) Aparaty samoczynne przeznaczone do odbioru sygnału baczności winny odpowiadać następującym warunkom:

1° reagować na sygnał baczności nawet podczas pracy wielu stacji, jak również podczas zaburzeń atmosferycznych;

2° nie działać na skutek wyładowań atmosferycznych lub silnych sygnałów, innych niż sygnał niebezpieczeństwa;

3° posiadać czułość, jaką miałyby odbiornik detektorowy, załączony do tej samej anteny;

4° sygnalizować, gdy przestają działać normalnie.

{421} (5) Przed zatwierdzeniem samoczynnego odbiornika alarmowego do użytku statków, Zarządy, którym te statki podlegają, winny się upewnić w drodze praktycznych prób, przeprowadzonych w odpowiednich warunkach zakłóceń, czy dany aparat odpowiada przepisom niniejszego Regulaminu.

{422} (6) Ustalenie typu sygnału alarmowego, wymienionego pod (1) nie wyklucza użycia przez Zarząd aparatu samoczynnego, który odpowiadałby wyżej ustalonym warunkom, a który byłby uruchamiany sygnałem niebezpieczeństwa... — — — . . .

J. Sygnał naglący.

{423} § 22. (1) W radiotelegrafii sygnał naglący składa się z trzykrotnie powtórzonej grupy XXX, wydawanej z należytem oddzieleniem poszczegól-

cette répétition est faite à toute puissance soit sur l'onde de détresse, soit sur une des ondes qui peuvent être employées en cas de détresse (§ 3 du présent article); en même temps, toutes les dispositions nécessaires seront prises pour aviser les autorités qui peuvent intervenir utilement.

(416) (3) Une station qui répète un appel de détresse ou un message de détresse le fait suivre du mot DE et de son propre indicatif d'appel transmis 3 fois.

I. Signal d'alarme automatique.

(417) § 21. (1) Le signal d'alarme se compose d'une série de douze traits transmis en une minute, la durée de chaque trait étant de quatre secondes et la durée de l'intervalle entre deux traits de une seconde. Il peut être émis à la main ou par un appareil automatique.

(418) (2) Ce signal spécial a pour seul but de faire fonctionner les appareils automatiques donnant l'alarme. Il doit être employé uniquement pour annoncer qu'un appel ou message de détresse va suivre, soit pour annoncer une émission d'avis urgent de cyclone; dans ce dernier cas, il ne peut être employé que par les stations côtières dûment autorisées par leur gouvernement.

(419) (3) Dans les cas de détresse, l'emploi du signal d'alarme est indiqué au § 5, (1); dans le cas d'avis urgent de cyclone, l'émission de cet avis ne doit commencer que deux minutes après la fin du signal d'alarme.

(420) (4) Les appareils automatiques destinés à la réception du signal d'alarme doivent satisfaire aux conditions suivantes:

1° répondre au signal d'alarme, même lorsque de nombreux postes travaillent, et aussi quand il y a du brouillage atmosphérique;

2° n'être pas mis en action par des „atmosphériques" ou par des signaux puissants autres que le signal d'alarme;

3° posséder une sensibilité égale à celle d'un récepteur détecteur-cristal relié à la même antenne;

4° avertir quand son fonctionnement cesse d'être normal.

(421) (5) Avant qu'un récepteur automatique d'alarme soit approuvé pour l'usage des navires, l'administration dont ils relèvent doit s'être assurée, par des expériences pratiques faites dans des conditions de brouillage convenables, que l'appareil satisfait aux prescriptions du présent Règlement.

(422) (6) L'adoption du type de signal d'alarme mentionné en (1) n'empêche pas une administration d'autoriser l'emploi d'un appareil automatique qui répondrait aux conditions fixées ci-avant et qui serait actionné par le signal de détresse... — — — . . .

J. Signal d'urgence.

(423) § 22. (1) En radiotélégraphie, le signal d'urgence consiste en trois répétitions du groupe XXX, transmis en séparant bien les lettres de chaque

- nych liter każdej grupy i samych grup między sobą; wydaje się go przed wywoływaniem.
- (424) (2) W radiotelefonii sygnał naglący składa się z trzykrotnie powtórnego wyrażenia PAN (odpowiadającego francuskiej wymowie wyrazu „panne”); wydaje się go przed wywoływaniem¹⁾.
- (425) (3) Sygnał naglący oznacza, że stacja wywołująca ma do wydania bardzo pilną wiadomość, dotyczącą bezpieczeństwa statku, statku powietrznego lub innego środka przewozowego, lub też jakiegokolwiek osoby będącej na pokładzie lub widocznej z pokładu.
- (426) (4) W szczególności statek powietrzny, wysyłając wiadomość, że znajduje się w trudnym położeniu i że zmuszony jest lądować (lub wodować), lecz nie potrzebuje natychmiastowej pomocy, poprzedza swoją wiadomość znakiem nagłym.
- (427) (5) Gdy statek powietrzny po sygnale nagłym nie wydaje telegramu, oznacza to, że statek powietrzny jest zmuszony do lądowania (lub do wodowania) i nie może wysłać telegramu, lecz nie potrzebuje natychmiastowej pomocy.
- (428) (6) Sygnał naglący ma pierwszeństwo przed wszelką inną wymianą, z wyjątkiem dotyczącej niebezpieczeństwa, a wszystkie stacje ruchome i lądowe, które go usłyszą, winny baczyć, aby nie zakłócić wydawania korespondencji, która następuje po sygnale nagłym.
- (429) (7) Zasadniczo stacja ruchoma, używająca sygnału naglącego, winna go kierować pod adresem określonej stacji.
- (430) § 23. W przypadku użycia sygnału naglącego, korespondencja, która następuje po tym sygnale, winna być zasadniczo zredagowana w języku jawnym, z wyjątkiem telegramów lekarskich, wymienianych między statkami lub między statkiem a stacją nadbrzeżną.
- (431) § 24. (1) Stacje ruchome, które usłyszały sygnał naglący, winny nasłuchiwać przynajmniej w ciągu 3 minut, poczem, o ile nie usłyszą żadnej wiadomości naglącej, mogą dalej pełnić swą zwykłą służbę.
- (432) (2) Jednakże, o ile stacje lądowe i okrętowe prowadzą korespondencję na falach innych niż użyto do wydawania sygnału naglącego i następującego po nim wywoływania, mogą nie przerywać swej zwykłej pracy.
- (433) § 25. (1) Sygnał naglący może być wydawany tylko z upoważnienia dowódcy lub osoby odpowiedzialnej za statek żeglugi morskiej, statek powietrzny lub inny środek przewozowy, posiadający stację ruchomą.
- (434) (2) Stacja nadbrzeżna może wysłać sygnał naglący tylko z upoważnienia odpowiedzialnej władzy.
- groupe et les groupes successifs; il est émis avant l'appel.
- (424) (2) En radiotéléphonie, le signal d'urgence consiste en trois répétitions de l'expression PAN (correspondant à la prononciation française du mot „panne”); il est émis avant l'appel¹⁾.
- (425) (3) Le signal d'urgence indique que la station appelante a un message très urgent à transmettre concernant la sécurité d'un navire, d'un aéronef, d'un autre véhicule ou celle d'une personne quelconque se trouvant à bord ou en vue du bord.
- (426) (4) En particulier, un aéronef envoyant un message pour indiquer qu'il est en difficulté et sur le point d'atterrir (ou d'amerrir) obligatoirement, mais qu'il n'a pas besoin de secours immédiat, fait précéder son message du signal d'urgence.
- (427) (5) Le signal d'urgence émis par un aéronef et non suivi d'un message signifie que l'aéronef est contraint d'atterrir (ou d'amerrir), ne peut transmettre de message, mais n'a pas besoin de secours immédiat.
- (428) (6) Le signal d'urgence a la priorité sur toutes autres communications, sauf sur celles de détresse, et toutes les stations mobiles ou terrestres qui l'entendent doivent prendre soin de ne pas brouiller la transmission du message qui suit le signal d'urgence.
- (429) (7) Dans le cas où le signal d'urgence est employé par une station mobile, ce signal doit, en règle générale, être adressé à une station déterminée.
- (430) § 23. Quand le signal d'urgence est employé, les messages que ce signal précède doivent, en règle générale, être rédigés en langage clair, sauf dans le cas des messages médicaux échangés entre des navires ou entre un navire et une station côtière.
- (431) § 24. (1) Les stations mobiles qui entendent le signal d'urgence doivent rester sur écoute pendant trois minutes au moins. Passé ce délai, et si aucun message d'urgence n'a été entendu, elles peuvent reprendre leur service normal.
- (432) (2) Toutefois, les stations terrestres et de bord qui sont en communication sur des ondes autres que celle utilisée pour la transmission du signal d'urgence et de l'appel qui le suit peuvent continuer sans arrêt leur travail normal.
- (433) § 25. (1) Le signal d'urgence ne peut être transmis qu'avec l'autorisation du commandant ou de la personne responsable du navire, de l'aéronef ou de tout autre véhicule portant la station mobile.
- (434) (2) Dans le cas d'une station terrestre, le signal d'urgence ne peut être transmis qu'avec l'approbation de l'autorité responsable.

¹⁾ Służba lotnicza używa obecnie również sygnału PAN jako radiotelegraficznego sygnału naglącego; w tym przypadku trzy te litery winny być należycie oddzielone od siebie, aby znaki liter AN nie zlewały się w znak P.

¹⁾ Dans le service aéronautique le signal PAN est actuellement utilisé également comme signal radiotélégraphique d'urgence; dans ce cas, les 3 lettres doivent être bien séparées afin que les lettres AN ne se transforment pas en la lettre P.

K. Sygnał bezpieczeństwa.

(435) § 26. (1) W radjotelegrafii sygnał bezpieczeństwa składa się z trzykrotnie powtórzonej grupy TTT, wydanej z należytem oddzieleniem liter każdej grupy i grup między sobą. Po tych znakach następuje wyraz DE i trzy razy znak wywoławczy stacji wydającej. Sygnał ten oznacza, że stacja wyda zawiadomienie, dotyczące bezpieczeństwa żegluga lub ważne ostrzeżenie meteorologiczne.

(436) (2) W radjotelefonii używa się jako sygnału bezpieczeństwa wyrazu SEKURITE z przyciskiem na ostatniej zgłosce (odpowiadającego francuskiej wymowie słowa „sécurité”), powtórnego trzy razy.

(437) § 27. Sygnał bezpieczeństwa i zawiadomienie, które po niem następuje, wydaje się na fali niebezpieczeństwa lub jednej z fal, które mogą być ewentualnie użyte w wypadku niebezpieczeństwa (patrz § 3 niniejszego artykułu).

(438) § 28. (1) W służbie ruchomej morskiej poza korespondencją, której wydawanie odbywa się w godzinach ustalonych, sygnał bezpieczeństwa winien być wydawany pod koniec pierwszego wypadającego okresu ciszy (art. 19 § 2), a zawiadomienie wydaje się natychmiast po okresie ciszy. W przypadku przewidzianym w artykule 30, A § 4, (3) i § 5, (1), B, § 7, sygnał bezpieczeństwa i następujące po nim zawiadomienie winny być wydane możliwie bez zwłoki, lecz należy je powtórzyć, jak to już zaznaczono, w pierwszym przypadającym okresie ciszy.

(439) (2) Wszystkie stacje, które usłyszą sygnał bezpieczeństwa, winny pozostać przy nasłuchu na fali, na której wydano sygnał bezpieczeństwa, aż do czasu ukończenia wydawania zapowiedzianego tym sygnałem telegramu; pozatem winny one przestrzegać ciszy, na każdej fali, która mogłaby zakłócić wydawanie wspomnianego telegramu.

(440) (3) Wyłożone zasady stosują się również do służby lotniczej, o ile nie są sprzeczne z układami regionalnemi, zapewniającemi żegludze powietrznej co najmniej taką samą ochronę.

Artykuł 23.

Godziny służbowe stacyj służby ruchomej.

(441) § 1. Aby umożliwić stosowanie zasad wskazanych poniżej co do godzin nasłuchów, wszystkie stacje służby ruchomej winny posiadać dokładny zegar i otrzymać odpowiednie zarządzenie co do należytego regulowania go według średniego czasu Greenwich.

A. Stacje lądowe.

(442) § 2. (1) Stacje lądowe pełnią służbę w miarę możliwości bez przerwy (dnem i nocą). Jednakże czas pełnienia służby niektórych stacyj lądowych może być ograniczony. Każdy Zarząd lub przedsiębiorstwo prywatne, należycie do tego upoważnione,

K. Signal de sécurité.

(435) § 26. (1) En radiotélégraphie, le signal de sécurité consiste en trois répétitions du groupe TTT, transmis en séparant bien les lettres de chaque groupe et les groupes successifs. Ce signal est suivi du mot DE et de trois fois l'indicatif d'appel de la station qui l'émet. Il annonce que cette station va transmettre un message concernant la sécurité de la navigation ou donnant des avertissements météorologiques importants.

(436) (2) En radiotéléphonie, le mot SÉCURITÉ (correspondant à la prononciation française du mot „sécurité”) répété trois fois est utilisé comme signal de sécurité.

(437) § 27. Le signal de sécurité et le message qui le suit sont transmis sur l'onde de détresse ou sur une des ondes qui peuvent éventuellement être employées en cas de détresse (voir § 3 du présent article).

(438) § 28. (1) Dans le service mobile maritime, en dehors des messages dont la transmission est faite à heure fixe, le signal de sécurité doit être transmis vers la fin de la première période de silence qui se présente (article 19, § 2) et le message est transmis immédiatement après la période de silence; dans les cas prévus à l'article 30, A, § 4, (3) et § 5, (1), B, § 7, le signal de sécurité et le message qui le suit doivent être transmis dans le plus bref délai possible, mais doivent être répétés, comme il vient d'être indiqué, à la première période de silence suivante.

(439) (2) Toutes les stations qui perçoivent le signal de sécurité doivent rester à l'écoute sur l'onde sur laquelle le signal de sécurité a été émis jusqu'à ce que le message ainsi annoncé soit terminé; elles doivent de plus observer le silence sur toute onde susceptible de brouiller le message.

(440) (3) Les règles précédentes sont applicables au service aérien, dans la limite où elles ne sont pas en opposition avec des arrangements régionaux assurant à la navigation aérienne une protection au moins égale.

Article 23.

Vacations des stations du service mobile.

(441) § 1. Afin de permettre l'application des règles indiquées ci-après, au sujet des heures de veille, toute station du service mobile doit avoir une montre précise et prendre les dispositions voulues pour que celle-ci soit correctement réglée sur le temps moyen de Greenwich.

A. Stations terrestres.

(442) § 2. (1) Le service des stations terrestres est, autant que possible, permanent (de jour et de nuit). Toutefois, certaines stations terrestres peuvent avoir un service de durée limitée. Chaque administration ou exploitation privée, dûment autorisée

wyznacza godziny służbowe podległych mu stacji lądowych.

(443) (2) Stacje lądowe, których czas pełnienia służby jest ograniczony, nie mogą kończyć prac przed:

1° całkowitem ukończeniem czynności pełnionych wskutek wezwania w niebezpieczeństwie;

2° odpracowaniem wszystkich radiotelegramów, pochodzących ze stacji ruchomych lub przeznaczonych do stacji ruchomych, które znajdują się w ich zasięgu i zgłosiły swą obecność przed faktycznym zakończeniem pracy.

(444) (3) Służba stacji lotniskowych trwa nieprzerwanie w ciągu całego czasu trwania lotu na odcinku lub na odcinkach dróg lotniczych, które dana stacja obsługuje.

B. Stacje okrętowe.

(445) § 3. (1) Pod względem międzynarodowej służby korespondencji publicznej stacje okrętowe dzielą się, zależnie od wewnętrznych przepisów zarządów, którym te stacje podlegają, na trzy kategorie:

(446) stacje pierwszej kategorii: stacje te pełnią służbę bez przerwy;

(447) stacje drugiej kategorii: stacje te pełnią służbę ograniczoną co do czasu trwania, jak to wskazano w ustępie (2) poniżej;

(448) stacje trzeciej kategorii: stacje, których czas trwania służby jest bardziej ograniczony niż stacji drugiej kategorii, lub dla których niniejszy Regulamin nie ustala czasu trwania służby.

(449) (2) a) Stacje okrętowe zaliczone do drugiej kategorii winny pełnić służbę przynajmniej podczas godzin, które im wyznacza załącznik 8. Czas trwania służby należy podać w upoważnieniu.

(450) b) W przypadkach krótkich podróży pełnią one służbę w godzinach ustalonych przez Zarząd, któremu podlegają.

(451) (3) Godziny służbowe stacji okrętowych trzeciej kategorii w razie potrzeby mogą być wymienione w wykazie stacji.

(452) (4) Jeżeli dana stacja nadbrzeżna posiada w danej chwili korespondencję do stacji okrętowej trzeciej kategorii, nie mającej ustalonych godzin nasłuchu, a znajdującej się przypuszczalnie w zasięgu stacji nadbrzeżnej, wywoływanie tej stacji okrętowej winno się odbywać w zasadzie podczas pierwszej połowy 1-go i 3-go okresu nasłuchów stacji okrętowych drugiej kategorii, pełniących służbę w ciągu ośmiu godzin, zgodnie z postanowieniami załącznika 8.

(453) § 4. (1) Postanowienia § 2 ustępu (2) niniejszego artykułu odnoszą się również do stacji okrętowych w całej swej rozciągłości odnośnie do służby w wypadkach niebezpieczeństwa, postanowienia zaś pod 2° wspomnianego ustępu winny być przestrzegane w miarę możliwości i zgodnie z jego duchem.

à cet effet, fixe les heures de service des stations terrestres placées sous son autorité.

(443) (2) Les stations terrestres dont le service n'est point permanent ne peuvent prendre clôture avant d'avoir:

1° terminé toutes les opérations motivées par un appel de détresse;

2° échangé tous les radiotélégrammes originaux ou à destination des stations mobiles qui se trouvent dans leur rayon d'action et ont signalé leur présence avant la cessation effective du travail.

(444) (3) Le service des stations aéronautiques est continu pendant toute la durée du vol dans le ou les secteurs du ou des parcours, dont la station considérée assure le service des radiocommunications.

B. Stations de navire.

(445) § 3. (1) Pour le service international de la correspondance publique, les stations de navire sont classées, suivant la réglementation intérieure des administrations dont elles dépendent, en trois catégories:

(446) stations de première catégorie: ces stations effectuent un service permanent;

(447) stations de deuxième catégorie: ces stations effectuent un service de durée limitée, tel qu'il est indiqué à l'alinéa (2) ci-après;

(448) stations de troisième catégorie: ces stations effectuent un service de durée plus limité que celui des stations de deuxième catégorie ou un service dont la durée n'est pas fixée par le présent Règlement.

(449) (2) a) Les stations de navire classées dans la deuxième catégorie doivent assurer le service au moins pendant la durée qui leur est attribuée dans l'appendice 8. Il est fait mention de cette durée dans la licence.

(450) b) Dans le cas de courtes traversées, elles assurent le service pendant les heures fixées par l'administration dont elles dépendent.

(451) (3) Le cas échéant, les heures de service des stations de navire de la troisième catégorie peuvent être mentionnées dans la nomenclature.

(452) (4) En règle générale, lorsqu'une station côtière a du trafic en instance pour une station de navire de la troisième catégorie n'ayant pas d'heures fixes d'écoute et présumée dans le rayon d'action de la station côtière, celle-ci effectue des appels à la station de navire au cours de la première demi-heure des 1re et 3e périodes d'écoute des stations de navire de la deuxième catégorie effectuant un service de huit heures, conformément aux dispositions de l'appendice 8.

(453) § 4. (1) Les dispositions du § 2, alinéa (2) du présent article s'appliquent aux stations de navire strictement en ce qui concerne le service de détresse et, autant que possible, en conformité avec l'esprit de ce qui est dit sous le 2° dudit alinéa.

(454) (2) Do każdego z Rządów, zawierających niniejszą umowę, należy zabezpieczenie sprawności służby na stacjach okrętowych własnej przynależności państwowej przez ustanowienie, zgodnie ze swym prawodawstwem w tym zakresie, wymagań co do liczby operatorów radijowych niezbędnych dla tych stacji.

C. Stacje lotnicze.

(455) § 5. Pod względem międzynarodowej służby korespondencji publicznej stacje lotnicze dzielą się, zależnie od wewnętrznych przepisów Zarządów, którym podlegają, na 2 kategorie:

(456) stacje pierwszej kategorii: stacje pełniące służbę bez przerwy;

(457) stacje drugiej kategorii: dla których niniejszy Regulamin nie ustala czasu służby.

D. Postanowienia wspólne.

(458) § 6. (1) Stacja ruchoma, nie mająca ustalonych godzin służby, winna uprzedzić stację lądową, z którą nawiązała łączność, o godzinach ukończenia i ponownego podjęcia służby.

(459) (2) a) Każda stacja ruchoma, mająca ukończyć służbę z powodu zawinięcia do portu, winna o tem uprzedzić najbliższą stację lądową, a jeżeli to może być użyteczne, i inne stacje lądowe, z którymi normalnie koresponduje. Służba może być zakończona dopiero po załatwieniu korespondencji, którą stacja ma w danej chwili.

(460) b) Bezpośrednio przed wyjazdem z portu stacja winna zawiadomić wyżej wspomniane stacje o ponownym podjęciu służby.

E. Minimalna liczba i klasa operatorów.

(461) § 7. Ze względu na wymagania międzynarodowej służby korespondencji publicznej, w skład obsługi stacji ruchomych winni wchodzić co najmniej:

(462) 1° na stacjach okrętowych pierwszej kategorii: jeden operator posiadający świadectwo radiotelegrafisty 1-ej klasy.

(463) 2° na stacjach okrętowych drugiej kategorii: jeden operator posiadający świadectwo radiotelegrafisty 1-ej lub 2-ej klasy.

(464) 3° a) na stacjach okrętowych trzeciej kategorii: z wyjątkiem przypadków przewidzianych pod b) i c) wyszczególnionych poniżej — operator, który złożył z wynikiem pomyślnym egzamin na radiotelegrafistę 2-ej klasy;

(465) b) na stacjach okrętowych, które zgodnie z międzynarodowymi układami nie są obowiązane do posiadania urządzeń radiotelegraficznych — jeden operator posiadający świadectwo specjalne, odpowiadające warunkom artykułu 10, D, § 6, (1);

(454) (2) Il appartient à chacun des gouvernements contractants d'assurer l'efficacité du service dans les stations de navire de sa nationalité, en exigeant la présence dans ces stations du nombre d'opérateurs nécessaires, compte tenu de sa réglementation intérieure en cette matière.

C. Stations d'aéronef.

(455) § 5. Pour le service international de la correspondance publique, les stations d'aéronef sont classées, suivant la réglementation intérieure des administrations dont elles dépendent, en deux catégories:

(456) stations de première catégorie: ces stations effectuent un service permanent;

(457) stations de deuxième catégorie: ces stations effectuent un service limité dont la durée n'est pas fixée par le présent Règlement.

D. Dispositions communes.

(458) § 6. (1) Un station mobile qui n'a pas de vacations déterminées doit communiquer à la station terrestre, avec laquelle elle est entrée en relation, l'heure de clôture et l'heure de réouverture de son service.

(459) (2) a) Toute station mobile dont le service est sur le point de fermer pour cause d'arrivée doit en avertir la station terrestre la plus proche et, s'il est utile, les autres stations terrestres avec lesquelles elle correspond en général. Elle ne doit prendre clôture qu'après liquidation du trafic en instance.

(460) b) Au moment de son départ, elle doit aviser de sa réouverture la ou les stations terrestres précitées.

E. Classe et nombre minimum d'opérateurs.

(461) § 7. En ce qui concerne le service international de la correspondance publique des stations mobiles, le personnel de ces stations devra comporter au moins:

(462) 1° pour les stations de navire de la première catégorie: un opérateur titulaire d'un certificat de radiotélégraphiste de 1re classe;

(463) 2° pour les stations de navire de la deuxième catégorie: un opérateur titulaire d'un certificat de radiotélégraphiste de 1re ou de 2e classe.

(464) 3° a) pour les stations de navire de la troisième catégorie, sauf dans les cas prévus aux lettres b) et c) qui suivent, un opérateur qui a subi avec succès l'examen pour le certificat de radiotélégraphiste de 2e classe;

(465) b) pour les stations des navires auxquels l'installation radiotélégraphique n'est pas imposée par des accords internationaux, un opérateur titulaire d'un certificat spécial, répondant aux conditions de l'article 10, D, § 6, (1);

(466) c) na stacjach okrętowych, zaopatrzonych w urządzenia radiotelefoniczne małej mocy — jeden operator posiadający świadectwo radiotelefonisty, odpowiadające warunkom artykułu 10, E, § 7;

(467) 4° a) na stacjach lotniczych, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w ustępach b) i c) wyszczególnionych poniżej — jeden operator posiadający świadectwo radiotelegrafisty 1-ej lub 2-ej klasy, odpowiednio do normujących postanowień wewnętrznych, wydanych przez Rządy, którym te stacje podlegają;

(468) b) na stacjach statków powietrznych, które zgodnie z międzynarodowymi układami nie są obowiązane do posiadania urządzeń radiotelegraficznych — jeden operator posiadający świadectwo specjalne, odpowiadające warunkom artykułu 10, D, § 6, (1);

(469) c) na stacjach statków powietrznych, zaopatrzonych w urządzenia radiotelefoniczne małej mocy — jeden operator posiadający świadectwo radiotelefonisty, odpowiadające warunkom artykułu 10, E, § 7.

Artykuł 24.

Kolejność korespondencji w służbie ruchomej.

(470) Kolejność korespondencji radjowej w służbie ruchomej jest następująca:

- 1° wezwania w niebezpieczeństwie, zawiadomienia o niebezpieczeństwie i korespondencja w niebezpieczeństwie;
- 2° korespondencja, poprzedzona sygnałem nagłym;
- 3° korespondencja, poprzedzona sygnałem bezpieczeństwa;
- 4° korespondencja, dotycząca pomiarów radiogoniometrycznych;
- 5° radiotelegramy państwowe, co do których nadawcy nie zrzekli się prawa pierwszeństwa;
- 6° wszelka inna korespondencja.

Artykuł 25.

Oznaczenie stacji pochodzenia radiotelegramów.

(471) § 1. Jeżeli wskutek jednakowego brzmienia nazw, nazwa stacji jest uzupełniana znakiem wywoławczym tej stacji, należy oddzielić znak wywoławczy od nazwy stacji kreską ułamkową.

Przykład: Oregon/OZOC (a nie Oregonozoc); Rose/DDOR (a nie Roseddor).

(472) § 2. Gdy radiotelegram, otrzymany przez stację ruchomą, przesyłany jest dalej na ogólną sieć komunikacyjną, stacja lądowa daje jako miejsce pochodzenia nazwę stacji ruchomej, od której otrzymała ten radiotelegram, w brzmieniu, w jakim nazwa ta jest umieszczona w wykazie stacji, i uzupełnia ją swoją własną nazwą.

(473) § 3. Stacja lądowa może, o ile uważa za pożyteczne, uzupełnić oznaczenie nazwy stacji rucho-

(466) c) pour les stations des navires munis d'une installation radiotéléphonique de faible puissance, un opérateur titulaire d'un certificat de radiotéléphoniste, répondant aux conditions de l'article 10, E, § 7;

(467) 4° a) pour les stations d'aéronef, sauf dans les cas prévus aux alinéas b) et c) qui suivent, un opérateur titulaire d'un certificat de radiotélégraphiste de 1re ou de 2e classe, suivant les dispositions d'ordre intérieur prises par les gouvernements dont dépendent ces stations;

(468) b) pour les stations des aéronefs auxquels l'installation radiotélégraphique n'est pas imposée par des accords internationaux, un opérateur titulaire d'un certificat spécial répondant aux conditions de l'article 10, D, § 6, (1);

(469) c) pour les stations des aéronefs munis d'une installation radiotéléphonique de faible puissance, un opérateur titulaire d'un certificat de radiotéléphoniste, répondant aux conditions de l'article 10, E, § 7.

Article 24.

Ordre de priorité des communications dans le service mobile.

(470) L'ordre de priorité des radiocommunications dans le service mobile est le suivant:

- 1° appels de détresse, messages de détresse et trafic de détresse;
- 2° communications précédées d'un signal d'urgence;
- 3° communications précédées du signal de sécurité;
- 4° communications relatives aux relèvements radiogoniométriques;
- 5° radiotélégrammes d'État pour lesquels le droit de priorité n'a pas été abandonné;
- 6° toutes les autres communications.

Article 25.

Indication de la station d'origine des radiotélégrammes.

(471) § 1. Lorsque, par suite d'homonymie, le nom d'une station est suivi de l'indicatif de cette station, cet indicatif est séparé du nom de la station par une barre de fraction. Exemple: Oregon/OZOC (et non Oregonozoc); Rose/DDOR (et non Roseddor).

(472) § 2. Lors de la réexpédition sur les voies de communication du réseau général d'un radiotélégramme reçu d'une station mobile, la station terrestre transmet, comme origine, le nom de la station mobile d'où émane le radiotélégramme, tel que ce nom figure à la nomenclature, suivi du nom de ladite station terrestre.

(473) § 3. La station terrestre peut, si elle le juge utile, compléter l'indication du nom de la sta-

mej pochodzenia wyrazem „navire“ (statek) lub „avion“ (samolot) albo też „dirigeable“ (sterowiec), umieszczając go przed nazwą wspomnianej stacji pochodzenia, a to celem uniknięcia wszelkich pomyłek w przypadku jednobrzmiącej nazwy urzędu telegraficznego lub stacji stałej.

Artykuł 26.

Kierowanie radjotelegramów.

(474) § 1. (1) Stacja ruchoma, pracująca na falach typu A 2, A 3 lub B, mieszczących się w zakresie 365 — 515 kc/s (822 — 583 m), wydaje radjotelegramy zasadniczo do najbliższej stacji lądowej. Jednakże celem przyśpieszenia i ułatwienia wymiany radjotelegramów, może stacja wydawać je innej stacji ruchomej. Ta ostatnia stacja załatwia telegramy otrzymane w ten sposób, jak gdyby były nadane u niej (patrz również artykuł 7 Regulaminu dodatkowego).

(475) (2) Jeżeli jednak stacja ruchoma ma do wyboru kilka lądowych stacji, mniej więcej jednakowo od niej odległych, daje pierwszeństwo stacji lądowej kraju przeznaczenia lub kraju stanowiącego normalny tranzyt dla danego radjotelegramu. Gdy stacja ruchoma wybierze nie najbliższą stację lądową, winna na pierwsze żądanie stacji nadbrzeżnej, pełniącej daną rodzaj służby i w rzeczywistości najbliższej położonej, zaprzestać pracy albo też zmienić typ lub częstotliwość fali, o ile stacja nadbrzeżna uzasadni to żądanie przeszkodami, jakich doznaje wskutek pracy stacji ruchomej.

(476) § 2. Stacje ruchome, stosujące fale typu A 1, A 2 lub A 3 poza zakresem 365 — 515 kc/s (822 — 583 m), winny zasadniczo oddawać pierwszeństwo stacji lądowej, położonej na terenie kraju przeznaczenia albo też kraju, który powinienby przypuszczalnie zapewnić najracjonalniejszy tranzyt telegramu.

(477) § 3. Jeżeli nadawca radjotelegramu na stacji ruchomej wyznaczy stację lądową, do której radjotelegram ma być wydany, wówczas stacja ruchoma winna w razie potrzeby zaczekać z wydaniem radjotelegramu do wyznaczonej stacji, dopóki nie będzie go mogła wydać z zachowaniem warunków podanych w poprzednich paragrafach.

Artykuł 27.

Rozrachunki za wymianę radjotelegramów.

A. Sporządzanie rachunków.

(478) § 1. Taks lądowych i pokładowych w zasadzie nie wciąga się do międzynarodowych rachunków telegraficznych.

(479) § 2. Rządy zastrzegają sobie swobodę w zawieraniu odrębnych układów bądź pomiędzy sobą, bądź z zainteresowanymi przedsiębiorstwami prywatnymi, celem stosowania w rachunkowości innych

tion mobile d'origine par le mot „navire“ ou „avion“ ou „dirigeable“ placé avant le nom de ladite station d'origine, en vue d'éviter toute confusion avec un bureau télégraphique ou une station fixe de même nom.

Article 26.

Direction à donner aux radiotélégrammes.

(474) § 1. (1) En règle générale, la station mobile qui fait usage d'ondes du type A2, A3 ou B comprises dans la bande de 365 à 515 kc/s (822 à 583 m) transmet ses radiotélégrammes à la station terrestre la plus proche. En vue d'accélérer ou de faciliter la transmission des radiotélégrammes elle peut cependant les transmettre à une autre station mobile. Cette dernière traite les radiotélégrammes ainsi reçus comme ceux déposés chez elle-même (voir également article 7 du Règlement additionnel).

(475) (2) Toutefois, lorsque la station mobile peut choisir entre plusieurs stations terrestres se trouvant approximativement à la même distance, elle doit donner la préférence à celle qui est située sur le territoire du pays de destination ou de transit normal des radiotélégrammes. Quand la station choisie n'est pas la plus proche, la station mobile doit cesser le travail ou changer de type ou de fréquence d'émission à la première demande faite par la station terrestre du service intéressé qui est réellement la plus proche, demande motivée par le brouillage que ledit travail cause à celle-ci.

(476) § 2. Les stations mobiles utilisant soit des ondes du type A1, soit des ondes du type A2 ou A3, en dehors de la bande de 365 à 515 kc/s (822 à 583 m) doivent, en règle générale, donner la préférence à la station terrestre établie sur le territoire du pays de destination ou du pays qui paraît devoir assurer le plus rationnellement le transit des radiotélégrammes.

(477) § 3. Si l'expéditeur d'un radiotélégramme déposé dans une station mobile a désigné la station terrestre à laquelle il désire que son radiotélégramme soit transmis, la station mobile doit, pour effectuer cette transmission à la station terrestre indiquée, attendre éventuellement que les conditions prévues aux paragraphes précédents soient remplies.

Article 27.

Comptabilité des radiotélégrammes.

A. Etablissement des comptes.

(478) § 1. En principe, les taxes terrestres et de bord n'entrent pas dans les comptes télégraphiques internationaux.

(479) § 2. Les gouvernements se réservent la faculté de prendre entre eux et avec les exploitations privées intéressées des arrangements différents, en vue de l'adoption d'autres dispositions concer-

postanowień, a mianowicie stosowania w miarę możliwości sposobu, polegającego na tem, że stawki lądowe i pokładowe przekazywane są kolejno do kraju do kraju w rachunkach telegraficznych w tej samej drodze, jaką przesłane były radjotelegramy.

(480) § 3. O ile niema odrębnych układów, to zgodnie z postanowieniami § 2 powyżej, Zarządy, którym podlegają stacje lądowe, sporządzają co miesiąc rachunki, dotyczące tych stawek i podają je zainteresowanym Zarządom.

(481) § 4. Gdy eksploatacji stacyj lądowych nie prowadzi Zarząd danego kraju, to w załatwianiu rachunków zamiast Zarządu kraju może występować przedsiębiorstwo eksploatujące stacje.

(482) § 5. Zarząd, któremu podlegają stacje lądowe, zalicza na dług Zarządowi, któremu podlega stacja pokładowa nadawcza, za radjotelegramy nadane na stacji pokładowej: stawki lądowe, stawki przypadające za przebieg na ogólnej sieci telekomunikacyjnej (zwane nadal stawkami telegraficznymi), stawki w pełnym wymiarze pobrane za odpowiedzi opłacone, stawki lądowe i telegraficzne, pobrane za sprawdzenie, stawki pobrane za doręczenie przez posłańca, pocztą lub pocztą lotniczą, wreszcie stawki, pobrane za odpisy telegramów o kilku adresach. W rachunkach za przebieg na sieci telegraficznych dróg komunikacyjnych radjotelegramy pod względem rachunkowości traktuje się zgodnie z Regulaminem telegraficznym.

(483) § 6. Stawki telegraficzne, które zgodnie z powyżej podanemi przepisami należy zaliczać w rachunkach za radjotelegramy, przeznaczone do kraju, leżącego poza krajem, któremu podlega stacja lądowa, są bądź podane w wykazach taryfowych, dotyczących międzynarodowej korespondencji telegraficznej, bądź ustalone w specjalnych umowach zawartych między Zarządami krajów sąsiadujących i przez nie ogłoszonych, nie mają tu jednak zastosowania stawki obliczone z uwzględnieniem minimalnej opłaty od telegramu lub jakichkolwiek innych sposobów zaokrąglania opłaty za telegram.

(484) § 7. Za radjotelegramy, adresowane do stacyj pokładowych, zalicza Zarząd, któremu podlega stacja lądowa, bezpośrednio na dług Zarządowi, któremu podlega urząd nadawczy: stawki lądowe i pokładowe wraz ze stawkami lądowymi i pokładowymi pobranymi za sprawdzenie, lecz tylko w tym przypadku, gdy radjotelegram został wysłany do stacji pokładowej. Jednakże w przypadku przewidzianym w § 4 artykułu 9 Regulaminu dodatkowego Zarząd, któremu podlega stacja lądowa, zalicza na dług Zarządu, któremu podlega urząd nadawczy, stawkę lądową. Zarząd, któremu podlega stacja lądowa, zalicza zawsze całkowicie należne stawki za odpowiedzi opłacone i stawki telegraficzne za sprawdzenie na dług Zarządowi, któremu podlega urząd nadawczy, w drodze rozrachunków telegraficznych, przekazywanych kolejno przez kraje, które brały udział w wymianie. O ile chodziłoby o stawki telegraficzne i stawki za doręczenie pocztą lub pocztą lotniczą, albo też za odpisy telegramów o kilku adresach, to sposób postępowania w rachunkach telegraficznych nie

nant la comptabilité, notamment l'adoption, autant que possible, du système sous lequel les taxes terrestres et de bord suivent les radiotélégrammes de pays, à pays, par la voie des comptes télégraphiques.

(480) § 3. Sauf arrangement différent, suivant les dispositions du § 2 ci-avant, les comptes concernant ces taxes sont établis mensuellement par les administrations dont dépendent les stations terrestres et communiqués par elles aux administrations intéressées.

(481) § 4. Dans le cas où l'exploitant des stations terrestres n'est pas l'administration du pays, cet exploitant peut être substitué, en ce qui concerne les comptes, à l'administration de ce pays.

(482) § 5. Pour les radiotélégrammes originaires des stations de bord, l'administration dont dépend la station terrestre débite l'administration dont dépend la station de bord d'origine des taxes terrestres, des taxes afférentes aux parcours sur le réseau général des voies de télécommunication — qui seront dorénavant appelées taxes télégraphiques —, des taxes totales perçues pour les réponses payées, des taxes terrestres et télégraphiques perçues pour le collationnement, des taxes perçues pour la remise par exprès, par poste ou par poste-avion et des taxes perçues pour les copies des télégrammes multiples. Pour la transmission sur les voies de communication télégraphiques, les radiotélégrammes sont traités, au point de vue des comptes, conformément au Règlement télégraphique.

(483) § 6. Pour les radiotélégrammes à destination d'un pays situé au delà de celui auquel appartient la station terrestre, les taxes télégraphiques à liquider, conformément aux dispositions ci-avant, sont celles qui résultent soit des tableaux des tarifs afférents à la correspondance télégraphique internationale, soit d'arrangements spéciaux conclus entre les administrations de pays limitrophes et publiés par ces administrations, et non les taxes qui pourraient être perçues en appliquant des minima par télégramme ou des méthodes d'arrondir les prix par télégramme de quelque manière que ce soit.

(484) § 7. Pour les radiotélégrammes à destination des stations de bord, l'administration dont dépend le bureau d'origine est débitée directement par celle dont dépend la station terrestre des taxes terrestres et de bord plus les taxes terrestres et de bord applicables au collationnement, mais seulement dans le cas où le radiotélégramme a été transmis à la station de bord. Toutefois, dans le cas visé au § 4 de l'article 9 du Règlement additionnel, l'administration dont dépend le bureau d'origine est débitée de la taxe terrestre par celle dont dépend la station terrestre. L'administration dont dépend le bureau d'origine est toujours débitée, de pays à pays, s'il y a lieu, par la voie des comptes télégraphiques, et par l'administration dont dépend la station terrestre, des taxes totales afférentes aux réponses payées et des taxes télégraphiques afférentes au collationnement. En ce qui concerne les taxes télégraphiques et les taxes relatives à la remise par poste ou par poste-avion, et aux copies des télégrammes multiples, il est opéré, pour ce qui regarde

różni się od zwykłej procedury telegraficznej. O ile radiotelegram został nadany, Zarząd, któremu podlega stacja lądowa, zalicza na dobro Zarządu, któremu podlega stacja pokładowa przeznaczenia: a) stawkę pokładową; b) w odpowiednim przypadku stawki należne pośredniczącym stacjom pokładowym, całkowitą stawkę pobraną za odpowiedź opłaconą, stawkę pokładową za sprawdzenie, stawki pobrane za odpisy telegramów o kilku adresach, oraz stawki pobrane za doręczenie przez pocztę lub pocztę lotniczą.

(485) § 8. Sposób zaliczania płatnych not służbowych i odpowiedzi na telegramy z odpowiedzią opłaconą pod żadnym względem nie różni się od sposobu zaliczania wszelkich innych radiotelegramów.

(486) § 9. Za radiotelegramy wymieniane pomiędzy stacjami pokładowymi:

(487) a) za pośrednictwem tylko jednej stacji lądowej:

Zarząd, któremu podlega stacja lądowa, zalicza na dług Zarządu, któremu podlega stacja pokładowa nadawcza: stawkę lądową, w odpowiednich wypadkach stawkę terytorjalną telegraficzną oraz stawkę stacji pokładowej nadawczej. Zalicza on na dobro Zarządu, któremu podlega stacja pokładowa przeznaczenia, stawkę pokładową tej stacji.

(488) b) za pośrednictwem dwóch stacji lądowych:

Zarząd, któremu podlega pierwsza stacja lądowa, zalicza na dług Zarządowi, któremu podlega stacja pokładowa nadawcza, wszystkie pobrane stawki, z wyjątkiem stawki przypadającej stacji okrętowej nadawczej. Zarząd, któremu podlega druga stacja lądowa, zalicza na dług bezpośrednio Zarządowi, któremu podlega pierwsza stacja lądowa, stawki za wydanie do stacji ruchomej przeznaczenia, lecz tylko w przypadku, gdy wydanie to zostało uskutecznione.

(489) § 10. Za radiotelegramy, skierowane na ządanie nadawcy przez jedną lub dwie pokładowe stacje pośredniczące, każda z nich zalicza stawkę pokładową należną jej za tranzyt na dług stacji pokładowej przeznaczenia w przypadku, gdy radiotelegram jest przeznaczony do stacji pokładowej, albo na dług stacji pokładowej nadawczej w przypadku, gdy radiotelegram pochodzi ze stacji pokładowej.

B. Wymiana, sprawdzanie i wyrównywanie rachunków.

(490) § 11. Wyrównanie rachunków za wymianę radiotelegramów pomiędzy stacjami pokładowymi zasadniczo odbywa się bezpośrednio pomiędzy stronami, eksploatującymi powyższe stacje; strona, eksploatująca stację przeznaczenia, obciąża długiem stronę, eksploatującą stację nadawczą.

(491) § 12. Zasadniczo omawiane w niniejszym artykule rachunki miesięczne, na podstawie których następuje rozrachunek za radiotelegramy, sporządza się w miarę możliwości według wzoru podanego w załączniku 10, podług stacji pokładowych, wyszczególniając dla każdej z nich liczbę miesięczną wyra-

les comptes télégraphiques, conformément à la procédure télégraphique normale. L'administration dont dépend la station terrestre créditée, pour autant que le radiotélégramme ait été transmis, celle dont dépend la station de bord destinataire: a) de la taxe de bord; b) s'il y a lieu, des taxes revenant aux stations de bord intermédiaires, de la taxe totale perçue pour les réponses payées, de la taxe de bord relative au collationnement, des taxes perçues pour les copies des télégrammes multiples et des taxes perçues pour la remise par poste ou par poste-avion.

(485) § 8. Les avis de service taxés et les réponses aux radiotélégrammes avec réponse payée sont traités, à tous égards, dans les comptes du service mobile comme les autres radiotélégrammes.

(486) § 9. Pour les radiotélégrammes échangés entre stations de bord.

(487) a) par l'intermédiaire d'une seule station terrestre:

L'administration dont dépend la station terrestre débite celle dont dépend la station de bord d'origine: de la taxe terrestre, de la taxe télégraphique territoriale s'il y a lieu et de la taxe de la station de bord de destination. Elle créditée l'administration dont dépend la station de bord de destination de la taxe de bord revenant à cette station.

(488) b) par l'intermédiaire de deux stations terrestres:

L'administration dont dépend la première station terrestre débite celle dont dépend la station de bord d'origine de toutes les taxes perçues, déduction faite des taxes revenant à cette station de bord. L'administration dont dépend la seconde station terrestre débite directement l'administration dont dépend la première station terrestre des taxes afférentes à la transmission à la station mobile de destination, mais seulement dans le cas où cette transmission a été effectuée.

(489) § 10. Pour les radiotélégrammes qui sont acheminés, à la demande de l'expéditeur, en recourant à une ou deux stations de bord intermédiaires, chacune de celles-ci débite la station de bord de destination, s'il s'agit d'un radiotélégramme destiné à une station de bord, ou la station de bord d'origine quand le radiotélégramme provient d'une station de bord, de la taxe de bord lui revenant pour le transit.

B. Échange, vérification et liquidation des comptes.

(490) § 11. En principe, la liquidation des comptes afférents aux échanges entre stations de bord se fait directement entre les exploitants de ces stations, l'exploitant dont dépend la station d'origine étant débité par celui dont dépend la station de destination.

(491) § 12. En principe, les comptes mensuels servant de base à la comptabilité des radiotélégrammes, visés au présent article, sont établis, en utilisant autant que possible le relevé modèle qui fait l'objet de l'appendice 10, par station de bord et d'après le nombre mensuel de mots des radiotélé-

zów radjotelegramów z tego samego miejsca pochodzenia i do tego samego miejsca przeznaczenia, skierowanych przez tę samą stację lądową. Rachunki przesyła się w terminie 3 miesięcy, licząc od miesiąca, którego dotyczą.

(492) § 13. Zawiadomienie o zatwierdzeniu rachunku lub uwagi, dotyczące tego rachunku, winno być zgłoszone w ciągu sześciu miesięcy, licząc od daty wysłania rachunku.

(493) § 14. Terminy wymienione w dwóch poprzednich paragrafach mogą przekroczyć ustalone okresy czasu, jeżeli zachodzą wyjątkowe trudności przy przesyłce pocztowej dokumentów pomiędzy stacjami lądowymi a Zarządami, którym te stacje podlegają. Jednakże Zarząd dłużny może odmówić wyrównania i uregulowania rachunków, przedstawionych mu później niż w 18 miesięcy od daty nadania radjotelegramów, których rachunki te dotyczą.

(494) § 15. Do rachunków radjotelegraficznych, omawianych w niniejszym artykule, stosuje się postanowienia następujące, o ile nie nastąpiło odrębne porozumienie.

(495) § 16. (1) Rachunki miesięczne zatwierdza się bez sprawdzenia, jeżeli różnica między rachunkami zestawionymi przez oba zainteresowane Zarządy nie przekracza 1% od sumy rachunku Zarządu będącego wierzycielem, o ile suma tego rachunku nie przekracza stu tysięcy franków (100.000); gdy rachunek wystawiony przez wierzyciela przekracza sumę stu tysięcy franków (100.000 fr.), wówczas różnica nie może przekraczać sumy wynoszącej łącznie:

1° 1% od pierwszych stu tysięcy franków (100.000 fr.);

2° 0,5% od pozostałej sumy rachunku.

(496) Jednakże, jeżeli różnica nie przekracza dwudziestu pięciu franków (25 fr.), rachunek winien być zatwierdzony.

(497) (2) Rozpoczęte sprawdzanie wstrzymuje się z chwilą, gdy w drodze wzajemnych wyjaśnień pomiędzy zainteresowanymi Zarządami, różnica została zmniejszona do wartości nie przekraczającej maximum, ustalonego w pierwszym ustępie niniejszego paragrafu.

(498) § 17. (1) Natychmiast po zatwierdzeniu rachunku za ostatni miesiąc danego kwartału, o ile zainteresowane Zarządy nie umówiły się inaczej, Zarząd, będący wierzycielem wystawia rachunek kwartalny, uwidaczniając saldo z trzech miesięcy kwartału, i przesyła go w dwóch egzemplarzach Zarządowi dłużnemu, który po sprawdzeniu rachunku, zwraca jeden z dwóch egzemplarzy, opatrzony klauzulą przyjęcia.

(499) (2) Gdy zatwierdzenie któregośkolwiek z rachunków miesięcznych danego kwartału nie nastąpiło przed upływem szóstego miesiąca, następującego po odnośnym kwartale obrachunkowym, Zarząd, będący wierzycielem, ma prawo wystawić rachunek kwartalny w celu prowizorycznego wyrównania należności. Wyrównanie tego rachunku obowiązuje Zarząd dłużny z zachowaniem zasad ustalonych w § 18 poniżej. Sprostowania uznane w następstwie za ko-

grammes de même origine pour une même destination, échangés avec une même station terrestre. Les comptes sont envoyés dans un délai de trois mois à partir du mois auquel ils se rapportent.

(492) § 13. La notification de l'acceptation d'un compte ou des observations y relatives a lieu dans un délai de six mois prenant cours à la date de son envoi.

(493) § 14. Les délais mentionnés dans les deux paragraphes précédents peuvent dépasser les périodes fixées quand des difficultés exceptionnelles se présentent dans le transport postal des documents entre les stations terrestres et les administrations dont elles dépendent. Néanmoins, la liquidation et le règlement des comptes présentés plus de dix-huit mois après la date de dépôt des radiotélégrammes auxquels ces comptes se rapportent peuvent être refusés par l'administration débitrice.

(494) § 15. Sauf entente contraire, les dispositions suivantes sont applicables aux comptes radiotélégraphiques visés au présent article.

(495) § 16. (1) Les comptes mensuels sont admis sans revision quand la différence entre les comptes dressés par les deux administrations intéressées ne dépasse pas un pour cent (1%) du compte de l'administration créditrice, pourvu que le montant de ce compte ne soit pas supérieur à cent mille francs (100 000 fr.); lorsque le montant du compte dressé par l'administration créditrice est supérieur à cent mille francs (100 000 fr.), la différence ne doit pas dépasser une somme totale comprenant:

1° 1% des premiers cent mille francs (100 000 fr.);

2° 0,5% du surplus du montant du compte.

(496) Toutefois, si la différence ne dépasse pas vingt-cinq francs (25 fr.), le décompte devra être accepté.

(497) (2) Une revision commencée est arrêtée dès que, à la suite d'échanges d'observations entre les deux administrations intéressées, la différence a été ramenée à une valeur ne dépassant pas le maximum fixé par le premier alinéa de ce paragraphe.

(498) § 17. (1) Immédiatement après l'acceptation des comptes afférents au dernier mois d'un trimestre, un compte trimestriel, faisant ressortir le solde pour l'ensemble des trois mois du trimestre, est, sauf arrangement contraire entre les deux administrations intéressées, dressé par l'administration créditrice et transmis en deux exemplaires à l'administration débitrice qui, après vérification, renvoie l'un des deux exemplaires revêtu de son acceptation.

(499) (2) A défaut d'acceptation de l'un ou l'autre des comptes mensuels d'un même trimestre avant l'expiration du 6e mois qui suit le trimestre auquel ces comptes se rapportent, le compte trimestriel peut, néanmoins, être dressé par l'administration créditrice en vue d'une liquidation provisoire qui devient obligatoire pour l'administration débitrice dans les conditions fixées par le § 18 ci-après. Les rectifications reconnues ultérieurement nécessaires

nieczne wpisuje się do jednego z następujących rachunków kwartalnych.

(500) § 18. Rachunek kwartalny winien być sprawdzony i należność uregulowana w ciągu sześciu tygodni od dnia, w którym Zarząd dłużny rachunek otrzymał. Po upływie tego terminu sumy należne jednemu Zarządowi od drugiego podlegają oprocentowaniu w wysokości 6% rocznie, poczynwszy od następnego dnia po wygaśnięciu wspomnianego terminu.

(501) § 19. (1) O ile nie nastąpiło odrębne porozumienie, saldo z rachunku kwartalnego winno być zapłacone przez Zarząd dłużny Zarządowi, będącemu wierzycielem, w złocie lub zapomocą czeków albo przekazów, płatnych na okaziciela, wystawionych na sumę równą wartości salda, wyrażonego we frankach złotych.

(502) (2) W razie zapłaty zapomocą czeku lub przekazu, tytuły te wystawia się w walucie kraju, którego centralny bank emisyjny lub inna urzędowa instytucja emisyjna kupuje i sprzedaje złoto lub dewizy złote za walutę krajową, według urzędowego kursu lub na mocy umowy z rządem. O ile waluty kilku krajów odpowiadają powyższym warunkom, pozostawia się uznaniu Zarządu, będącego wierzycielem, wybór waluty, która mu odpowiada najbardziej. Przerachowanie uskutecznia się według parytetu waluty złotej.

(503) (3) Jeżeli waluta kraju, będącego wierzycielem, nie odpowiada warunkom, ustalonym w ustępie (2), to za wzajemnym porozumieniem się w tej sprawie obu krajów чеки lub przekazy mogą być również wystawione w walucie kraju, będącego wierzycielem. W takim razie saldo przelicza się według parytetu waluty złotej na walutę kraju odpowiadającego powyższym warunkom. Otrzymany wynik przelicza się następnie na walutę kraju dłużnego, a z tej na walutę kraju, będącego wierzycielem, według kursu giełdy stołecznej lub jednego z miast handlowych kraju dłużnego w dniu wydania zlecenia na zakup czeku lub przekazu.

(504) § 20. Koszty, połączone z uskutecznieniem wpłaty, ponosi Zarząd dłużny.

(505) § 21. Oryginały radiotelegramów i odnoszące się do nich dokumenty rachunkowe przechowuje się z zastosowaniem wszelkich środków ostrożności koniecznych ze względu na zachowanie tajemnicy korespondencji aż do wyrównania odnośnych rachunków, a w każdym razie co najmniej w ciągu dziesięciu miesięcy, licząc od miesiąca następującego po miesiącu nadania radiotelegramu.

Artykuł 28.

Korespondencja publiczna w radjowej służbie lotniczej.

(506) O ile niema specjalnych układów (Artykuł 13 Konwencji) postanowienia niniejszego Regulaminu, dotyczące sposobu wymiany i rachunkowości korespondencji radjowej, mają, ogólnie biorąc, zastosowanie do korespondencji publicznej w radjowej służbie lotniczej.

sont comprises dans une liquidation trimestrielle subséquente.

(500) § 18. Le compte trimestriel doit être vérifié et le montant doit en être payé dans un délai de six semaines à dater du jour où l'administration débitrice l'a reçu. Passé ce délai, les sommes dues à une administration par une autre sont productives d'intérêts à raison de 6 % par an, à dater du lendemain du jour d'expiration dudit délai.

(501) § 19. (1) Sauf entente contraire, le solde du compte trimestriel est payé par l'administration débitrice à l'administration créditrice, en or ou au moyen de chèques ou de traites payables à vue et établis pour un montant équivalent à la valeur du solde exprimé en francs-or.

(502) (2) En cas de paiement au moyen de chèques ou de traites, ces titres sont établis en monnaie d'un pays où la banque centrale d'émission ou une autre institution officielle d'émission achète et vend de l'or ou des devises-or contre la monnaie nationale à des taux fixes déterminés par la loi ou en vertu d'un arrangement avec le gouvernement. Si les monnaies de plusieurs pays répondent à ces conditions, il appartient à l'administration créditrice de désigner la monnaie qui lui convient. La conversion est faite au pair des monnaies d'or.

(503) (3) Dans le cas où la monnaie d'un pays créateur ne répond pas aux conditions prévues ci-avant sous (2), et si les deux pays se sont mis d'accord à ce sujet, les chèques ou traites peuvent aussi être exprimés en monnaie du pays créateur. Dans ce cas, le solde est converti au pair des monnaies d'or en monnaie d'un pays répondant aux conditions susvisées. Le résultat obtenu est ensuite converti dans la monnaie du pays débiteur, et de celle-ci dans la monnaie du pays créateur, au cours de la bourse de la capitale ou d'une place commerciale du pays débiteur au jour de la remise de l'ordre d'achat du chèque ou de la traite.

(504) § 20. Les frais de paiement sont supportés par l'administration débitrice.

(505) § 21. Les originaux des radiotélégrammes et les documents de comptabilité y relatifs sont conservés jusqu'à la liquidation des comptes qui s'y rapportent et, dans tous les cas, au moins pendant dix mois, à compter du mois qui suit le dépôt du radiotélégramme, avec toutes les précautions nécessaires au point de vue du secret.

Article 28.

Service radioaérien de correspondance publique.

(506) Sauf arrangements spéciaux (article 13 de la Convention), les dispositions du présent Règlement visant la procédure d'échange et de comptabilité des radiocommunications sont applicables, d'une façon générale, au service radioaérien de correspondance publique.

Artykuł 29.

Służba stacji radiotelefonicznych małej mocy *)

- (507) § 1. Następujące postanowienia dotyczą tylko służby ruchomych stacji radiotelefonicznych, których moc fali nośnej w antenie nie przekracza 100 watów (z wyjątkiem układów regionalnych, przewidzianych w artykule 10, § 7, (4) niniejszego Regulaminu), i które pracują w zakresie 1530 — 2000 kc/s (196,1 — 150 m).
- (508) § 2. Służbę na takiej stacji może pełnić operator posiadający świadectwo radiotelefonisty (artykuł 10, § 7 niniejszego Regulaminu).
- (509) § 3. (1) Do wywołania stacji nadbrzeżnych można używać w radiotelefonji albo znaku wywoławczego stacji albo jej nazwy geograficznej w brzmieniu ogłoszonym w wykazie stacji nadbrzeżnych i okrętowych lub w wykazie stacji pełniących służby specjalne.
- (510) (2) Do wywołania stacji okrętowych można używać w radiotelefonji albo nazwy statku albo znaku wywoławczego, utworzonego zgodnie z artykułem 14 niniejszego Regulaminu.
- (511) (3) W przypadku, gdy nazwa lub przynależność państwowa statku nie może być ustalona z całą pewnością, znak wywoławczy lub nazwę należy poprzedzać nazwiskiem właściciela.
- (512) § 4. (1) Fala 1650 kc/s (182 m) jest falą wywoławczą ruchomej służby radiotelefonicznej. Używać jej można pod warunkami zastrzeżonymi w artykule 7, § 7 (tablica, uwagi 11 i 13). Postanowienia te nie wykluczają możliwości używania innych częstotliwości, które mogą być ustalone przez Zarządy dla służby radiotelefonicznej z wyznaczonymi dla nich stacjami nadbrzeżnymi lub okrętowymi.
- (513) (2) Stacje nadbrzeżne i okrętowe, używające fali wywoławczej 1650 kc/s (182 m), winny rozporządzać przynajmniej jedną jeszcze inną falą z zakresu 1530 — 2000 kc/s (196,1 — 150 m). Tę drugą falę należy podać tłustym drukiem w wykazie stacji dla oznaczenia, że jest normalną falą roboczą stacji. Fale robocze tych stacji winny być wybrane w ten sposób, aby można było uniknąć zakłócenia pracy innych stacji radiokomunikacyjnych.
- (514) (3) Poza swoją normalną falą roboczą, stacje nadbrzeżne i okrętowe mogą używać fal dodatkowych ze wspomnianego zakresu. Te fale podaje się w wykazie drukiem zwykłym.
- (515) § 5. (1) W wypadku niebezpieczeństwa, o ile stacja radiotelefoniczna nie może używać ogólnej fali niebezpieczeństwa 500 kc/s (600 m), można stosować do wywołania i korespondencji w niebezpieczeństwie fali 1650 kc/s (182 m). Stacja może użyć

*) W odpowiednich przypadkach postanowienia te mogą być stosowane do stacji lotniczych.

Article 29.

Service des stations radiotéléphoniques mobiles de faible puissance. *)

- (507) § 1. Les dispositions suivantes ne concernent que le service des stations radiotéléphoniques mobiles dont la puissance d'onde porteuse dans l'antenne ne dépasse pas 100 watts (sauf accords régionaux prévus à l'article 10, § 7 (4) du présent Règlement) à l'intérieur de la bande de 1530 à 2000 kc/s (196,1 à 150 m).
- (508) § 2. Le service d'une telle station doit être assuré par un opérateur titulaire d'un certificat de radiotéléphoniste (article 10, § 7 du présent Règlement).
- (509) § 3. (1) Pour appeler les stations côtières, l'indicatif d'appel ou le nom géographique du lieu, tel qu'il figure dans la nomenclature des stations côtières et de navire ou dans la nomenclature des stations effectuant des services spéciaux, peut être employé comme indicatif d'appel radiotéléphonique.
- (510) (2) Pour appeler les stations de navire, on peut employer comme indicatif d'appel radiotéléphonique soit le nom du navire, soit un indicatif d'appel établi conformément à l'article 14 du présent Règlement.
- (511) (3) Dans les cas où le nom et la nationalité du navire ne peuvent être établis avec certitude, l'indicatif d'appel ou le nom sera précédé du nom du propriétaire.
- (512) § 4. (1) L'onde de 1650 kc/s (182 m) est une onde d'appel pour le service mobile de radiotéléphonie. Elle peut être utilisée dans les conditions visées à l'article 7, § 7 [tableau, notes ¹¹) et ¹³)]. Cette disposition n'exclut pas l'emploi des autres fréquences qui peuvent être fixées par les administrations pour le service radiotéléphonique avec des stations côtières ou des stations de navire désignées par elles.
- (513) (2) Les stations côtières et de navire qui utilisent l'onde d'appel de 1650 kc/s (182 m) devront disposer d'au moins une autre onde dans la bande de 1530 à 2000 kc/s (196,1 à 150 m). Cette deuxième onde sera imprimée en caractère gras dans la nomenclature des stations pour indiquer qu'elle est l'onde normale de travail de la station. Les ondes de travail de ces stations devront être choisies de manière à éviter les brouillages avec les autres stations de radiocommunication.
- (514) (3) En dehors de leur onde normale de travail, les stations côtières et de navire peuvent employer, dans la bande mentionnée, des ondes supplémentaires. Ces ondes sont indiquées dans la nomenclature en caractères ordinaires.
- (515) § 5. (1) En cas de détresse, s'il n'est pas possible d'utiliser pour la radiotéléphonie l'onde générale de détresse de 500 kc/s (600 m), l'onde de 1650 kc/s (182 m) peut être employée pour l'appel et le trafic de détresse. La station peut également

*) Le cas échéant ces dispositions peuvent être appliquées aux stations d'aéronef.

również wszelkiej innej fali celem zwrócenia uwagi, zawiadomienia o położeniu i uzyskania pomocy.

(516) (2) Radjotelefoniczny sygnał niebezpieczeństwa polega na wymawianiu wyrażenia „mejdej” (odpowiadającemu wymowie francuskiej wyrażenia „m'aider”).

(517) § 6. W miarę pożyteczności i celowości będzie się stosowało w ruchomej służbie radjotelefonicznej postanowienia dotyczące służby radjotelegraficznej, a w szczególności postanowienia dotyczące zakłóceń służby w niebezpieczeństwie, wypadków nagłych, ostrzeżeń, zakończenia służby i wywoływania (artykuły 16, 20, 22, 23 i 18 niniejszego Regulaminu).

(518) § 7. W ruchomej służbie radjotelefonicznej stacyj małej mocy może mieć zastosowanie sposób postępowania, wskazany w załączniku 11 niniejszego Regulaminu.

Artykuł 30.

Służby specjalne.

A. Meteorologia.

(519) § 1. Telegramami meteorologicznymi są:

(520) a) telegramy przeznaczone dla służby meteorologicznej, której urzędowym zadaniem jest przewidywanie pogody i ochrona żegluga morskiej i powietrznej;

(521) b) telegramy tej służby meteorologicznej, przeznaczone w szczególności:
1° dla stacyj ruchomych służby morskiej;
2° dla ochrony służby lotniczej;
3° dla publiczności.

(522) Dane zawarte w tych telegramach mogą dotyczyć:
1° obserwacji w ustalonych godzinach;
2° zawiadomień o zjawiskach grożących niebezpieczeństwem;
3° przewidywań i ostrzeżeń;
4° zawiadomień o ogólnej sytuacji meteorologicznej.

(523) § 2. (1) Poszczególne służby meteorologiczne danego kraju porozumiewają się między sobą co do ułożenia wspólnego programu nadawania, w sposób pozwalający na użytkowanie do tego celu nadajników położonych najbardziej korzystnie pod względem obsłużenia jak największych obszarów.

(524) (2) Obserwacje meteorologiczne, wymienione pod kategoriami a) i b) 1° i 2° poprzedniego paragrafu (§ 1), w zasadzie wydaje się w międzynarodowym kodzie meteorologicznym, o ile mają być wydane przez stacje ruchome lub do nich przeznaczone.

(525) § 3. Telegramy, zawierające obserwacje przeznaczone dla urzędowej służby meteorologicznej, korzystają z udogodnień wynikających z przydzielenia wyłącznych fal dla meteorologii synoptycznej i meteorologii lotniczej zgodnie z układami regionalnymi, zawartymi przez zainteresowane służby co do użytkowania tych fal.

employer toute autre onde pour attirer l'attention, signaler sa situation et obtenir du secours.

(516) (2) Le signal de détresse radiotéléphonique consiste dans l'expression parlée MAYDAY (correspondant à la prononciation française de l'expression „m'aider”).

(517) § 6. Dans la mesure où cela sera pratique et raisonnable, on appliquera au service radiotéléphonique mobile les dispositions concernant le service radiotélégraphique et, en particulier, les dispositions relatives aux brouillages, aux services de détresse, d'urgence, de sécurité, à la clôture du service et aux appels (articles 16, 20, 22, 23 et 18 du présent Règlement).

(518) § 7. Dans le service des stations radiotéléphoniques mobiles à faible puissance, la procédure indiquée dans l'appendice 11 du présent Règlement peut être appliquée.

Article 30.

Services spéciaux.

A. Météorologie.

(519) § 1. Les messages météorologiques comportent:

(520) a) des messages destinés aux services de météorologie chargés officiellement de la prévision du temps et de la protection des navigations maritime et aérienne;

(521) b) des messages de ces services météorologiques destinés spécialement:
1° aux stations mobiles du service maritime;
2° à la protection du service aérien;
3° au public.

(522) Les renseignements contenus dans ces messages peuvent être:
1° des observations à heure fixe;
2° des avis de phénomènes dangereux;

3° des prévisions et avertissements;
4° des exposés de la situation météorologique générale.

(523) § 2. (1) Les différents services météorologiques nationaux s'entendent pour l'établissement de programmes communs d'émissions de manière à utiliser les émetteurs les mieux placés, au bénéfice de régions étendues que ceux-ci peuvent desservir.

(524) (2) Les observations météorologiques contenues dans les catégories a) et b) 1° et 2° ci-dessus (§ 1) sont rédigées, en principe, dans un code météorologique international, qu'elles soient transmises par des stations mobiles ou qu'elles leur soient destinées.

(525) § 3. Les messages d'observation destinés à un service météorologique officiel profitent des facilités résultant de l'attribution d'ondes exclusives à la météorologie synoptique et à la météorologie aéronautique, conformément aux accords régionaux établis par les services intéressés pour l'emploi de ces ondes.

(526) § 4. (1) Telegramy meteorologiczne, specjalnie przeznaczone do wszystkich stacji ruchomych służby morskiej, wydaje się w zasadzie według ustalonego rozkładu godzin, a w miarę możliwości w tych godzinach, gdy odbierać je mogą stacje posiadające tylko jednego operatora. Wydawać należy z taką szybkością, aby odczytać znaki mógł operator posiadający świadectwo tylko drugiej klasy.

(527) (2) Gdy wydaje się „do wszystkich“ telegramy meteorologiczne, przeznaczone do stacji służby ruchomej, wszystkie stacje tej służby, które wydając przeszkadzałyby w odbiorze wspomnianych telegramów, winny zachować ciszę, aby pozwolić na odbiór tych telegramów wszystkim stacjom, które tego sobie życzą.

(528) (3) Telegramy, zawierające ostrzeżenia meteorologiczne, wydaje się niezwłocznie i należy je powtarzać po ukończeniu pierwszego okresu ciszy, jaki się nadarza (patrz art. 19 § 2). Telegramy te należy wydawać na falach przydzielonych morskiej służbie ruchomej. Wydawanie ich poprzedza sygnał ostrzegawczy.

(529) (4) Poza regularną służbą informacyjną, przewidzianą w poprzednich ustępach, Zarządy przewidzą konieczne środki, celem zobowiązania pewnych stacji do komunikowania telegramów meteorologicznych stacjom służby ruchomej na żądanie.

(530) (5) Wyłożone zasady mają zastosowanie w służbie lotniczej, o ile bardziej szczegółowe układy specjalne, dotyczące pewnych obszarów, a dające żegludze powietrznej przynajmniej taką samą ochronę, nie stanowią inaczej.

(531) § 5. (1) Telegramy, pochodzące ze stacji ruchomych i zawierające wiadomości o zjawieniu się cyklonów tropikalnych, winny być wydawane w możliwie jak najwcześniejszym terminie do wszystkich sąsiednich stacji ruchomych oraz odpowiednim władzom w pierwszym miejscu na wybrzeżu, z którym może być nawiązane połączenie. Wydawanie ich poprzedza należy sygnałem ostrzegawczym.

(532) (2) Każda stacja ruchoma może słuchać dla własnego użytku obserwacji meteorologicznych, wydawanych przez inne stacje ruchome, nawet gdy są adresowane do państwowej służby meteorologicznej innego kraju. Stacje służby ruchomej, które wydają obserwacje meteorologiczne, adresowane do państwowej służby meteorologicznej danego kraju, nie są obowiązane do powtarzania tych obserwacji; jednakże dozwolona jest, w razie żądania, wymiana między stacjami ruchomymi wiadomości dotyczących stanu pogody.

B. Sygnały czasu. Zawiadomienia dla żeglugi.

(533) § 6. Postanowienia § 4 powyżej mają zastosowanie do sygnałów czasu i zawiadomień dla żeglugi z tym wyjątkiem, że postanowienia § 4, (3) tytuł A nie dotyczą sygnałów czasu.

(534) § 7. Telegramy, zawierające wiadomości o pojawieniu się niebezpiecznych lodowców, wraków grożących niebezpieczeństwem i wszelkich innych

(526) § 4. (1) Les messages météorologiques destinés spécialement à l'ensemble des stations mobiles du service maritime sont émis, en principe, d'après un horaire déterminé et, autant que possible, aux heures où leur réception peut se faire par celles de ces stations n'ayant qu'un seul opérateur, la vitesse de transmission étant choisie de manière que la lecture des signaux soit possible à un opérateur ne possédant que le certificat de 2e classe.

(527) (2) Pendant les transmissions „à tous“ des messages météorologiques destinés aux stations du service mobile, toutes les stations de ce service dont les transmissions bouilleraient la réception des messages en question doivent observer le silence, afin de permettre à toutes les stations qui le désirent de recevoir lesdits messages.

(528) (3) Les messages d'avertissements météorologiques sont transmis immédiatement et doivent être répétés après la fin de la première période de silence qui se présente (voir article 19, § 2). Ces messages doivent être transmis sur les ondes attribuées au service mobile maritime. Leur transmission est précédée du signal de sécurité.

(529) (4) En plus des services réguliers d'information, prévus dans les alinéas précédents, les administrations prennent les mesures nécessaires pour que certaines stations soient chargées de communiquer, sur demande, des messages météorologiques aux stations du service mobile.

(530) (5) Les règles précédentes sont applicables au service aérien, dans la limite où elles ne sont pas en opposition avec des arrangements régionaux plus précis assurant à la navigation aérienne une protection au moins égale.

(531) § 5. (1) Les messages provenant de stations mobiles et contenant des renseignements sur la présence de cyclones tropicaux doivent être transmis, dans le plus bref délai possible, aux autres stations mobiles voisines et aux autorités compétentes du premier point de la côte avec lequel le contact peut être établi. Leur transmission est précédée du signal de sécurité.

(532) (2) Toute station mobile peut écouter, pour son propre usage, les observations météorologiques émises par d'autres stations mobiles, même quand elles sont adressées à un service météorologique national. Les stations du service mobile qui transmettent des observations météorologiques, adressées à un service météorologique national, ne sont pas tenues de répéter ces observations; mais l'échange, sur demande, des renseignements relatifs à l'état du temps est autorisé entre stations mobiles.

B. Signaux horaires. Avis aux navigateurs.

(533) § 6. Les prescriptions du § 4 ci-avant sont applicables aux signaux horaires et aux avis aux navigateurs, à l'exception, en ce qui concerne les signaux horaires, des prescriptions du § 4, (3) du titre A.

(534) § 7. Les messages contenant des renseignements sur la présence de glaces dangereuses, d'épaves dangereuses ou de tout autre danger immi-

poważnych dla żeglugi niebezpieczeństw, winny być wydawane w możliwie jak najwcześniejszym terminie innym sąsiednim stacjom ruchomym oraz odpowiednim władzom w pierwszym miejscu na wybrzeżu, z którym może być nawiązana łączność. Wydawanie ich poprzedzać należy sygnałem ostrzegawczym.

(535) § 8. Zarządy, o ile uznają to za pożyteczne i o ile zgadza się nadawca na to, mogą upoważnić swoje stacje lądowe do komunikowania wiadomości, dotyczących awaryj i katastrof na morzu lub mających znaczenie ogólne dla żeglugi, morskim agencjom informacyjnym według swego wyboru i na warunkach przez siebie ustalonych.

C. Służba stacji radiogoniometrycznych.

(536) § 9. Zarządy, którym podlegają stacje radiogoniometryczne, nie biorą żadnej odpowiedzialności za następstwa wynikłe z niedokładnych pomiarów radiogoniometrycznych.

(537) § 10. Zarządy te zgłaszają do zamieszczenia w wykazie stacji radiotelegraficznych cechy charakterystyczne każdej stacji radiogoniometrycznej, z podaniem co do każdej z nich wycinków, w których polu pomiary położenia daje się skutecznie dostatecznie dokładnie. Wszelkie zmiany podanych cech winny być ogłaszane niezwłocznie; zmiany wprowadzone na stałe należy zgłaszać do Biura Związku.

(538) § 11. (1) Normalną falą radiogoniometryczną jest fala 375 kc/s (800 m). Wszystkie radiogoniometryczne stacje nadbrzeżne winny zasadniczo móc jej używać¹⁾. Pozatem winny one być przystosowane do wykonywania pomiarów na fali 500 kc/s (600 m), w szczególności dla pelengowania sygnałów niebezpieczeństwa, alarmowych i naglących.

(539) (2) Stacja lotnicza, chcąc otrzymać pomiar położenia, winna żądać go, wywołując na fali 333 kc/s (900 m) albo też na fali wyznaczonej dla linii przebiegu powietrznego, po której odbywa się lot statku powietrznego. Stacja lotnicza, zwracając się do będących w pobliżu stacji nadbrzeżnych, celem otrzymania pomiaru położenia, winna zawsze posługiwać się częstotliwością, na której nasłuchują stacje nadbrzeżne.

(540) § 12. Przepisowy tryb postępowania w służbie radiogoniometrycznej podaje załącznik 12.

D. Służba radjolarń.

(541) § 13. (1) Zarządy, które uważają za wskazane zorganizowanie w interesie żeglugi morskiej i powietrznej służby radjolarń, mogą użyć do pełnienia tej służby:

¹⁾ Uznaje się, że niektóre istniejące stacje nie są w stanie używać tej fali, lecz każda nowa stacja winna móc skutecznie pomiary na 375 kc/s (800 m) i na 500 kc/s (600 m).

ment pour la navigation doivent être transmis, dans le plus bref délai possible, aux autres stations mobiles voisines et aux autorités compétentes du premier point de la côte avec lequel le contact peut être établi. Ces transmissions doivent être précédées du signal de sécurité.

(535) § 8. Lorsqu'elles le jugent utile, et à condition que l'expéditeur y consente, les administrations peuvent autoriser leurs stations terrestres à communiquer des renseignements concernant les avaries et sinistres maritimes ou présentant un intérêt général pour la navigation, aux agences d'information maritime, agréées par elles et suivant des conditions fixées par elles-mêmes.

C. Services des stations radiogoniométriques.

(536) § 9. Les administrations sous l'autorité desquelles sont placées les stations radiogoniométriques n'acceptent aucune responsabilité quant aux conséquences d'un relèvement inexact.

(537) § 10. Ces administrations notifient, pour être insérées dans la nomenclature des stations effectuant des services spéciaux, les caractéristiques de chaque station radiogoniométrique en indiquant, pour chacune d'elles, les secteurs dans lesquels les relèvements sont normalement sûrs. Tout changement en ce qui concerne ces renseignements doit être publié sans retard; si le changement est d'une nature permanente, il doit être communiqué au Bureau de l'Union.

(538) § 11. (1). L'onde normale de radiogoniométrie est l'onde de 375 kc/s (800 m). Toutes les stations radiogoniométriques côtières doivent, en principe, pouvoir l'utiliser¹⁾. Elles doivent, en outre, être à même de prendre des relèvements d'émissions faites sur 500 kc/s (600 m), en particulier pour relever les signaux de détresse, d'alarme et d'urgence.

(539) (2) Une station d'aéronef désirant avoir un relèvement doit, pour le demander, appeler sur l'onde de 333 kc/s (900 m) ou sur une onde affectée à la route aérienne sur laquelle vole l'aéronef. Dans tous les cas où une station d'aéronef, étant à proximité de stations côtières, s'adresse à celles-ci pour obtenir un relèvement, elle doit faire usage de la fréquence de veille de ces stations côtières.

(540) § 12. La procédure à suivre dans le service radiogoniométrique est donnée à l'appendice 12.

D. Service des radiophares.

(541) § 13. (1) Lorsqu'une administration juge utile, dans l'intérêt de la navigation maritime et aérienne, d'organiser un service de radiophares, elle peut employer dans ce but:

¹⁾ Il est reconnu que certaines stations existantes ne sont pas à même de pouvoir utiliser cette onde, mais toute nouvelle station devra pouvoir prendre des relèvements sur 375 kc/s (800 m) et sur 500 kc/s (600 m).

(542) a) właściwych radjolarń, zainstalowanych na lądzie lub na statkach na stałe zakotwiczonych; promieniowanie tych stacyj jest dookólne lub kierunkowe;

(543) b) stacyj stałych, stacyj nadbrzeżnych lub stacyj lotniskowych, które mogą na żądanie stacyj ruchomych wykonywać również pracę radjolarń.

(544) (2) Właściwe radjolarńie używają fal następujących:

(545) a) Na obszarze europejskim radjolarńie morskie — fal z zakresu 290 — 320 kc/s (1034 — 938 m), a radjolarńie lotnicze — fal z zakresu 350 — 365 kc/s (857—822 m), jak również pewne fale z zakresu 255 — 290 kc/s (1176 — 1034 m), wybranych przez międzynarodowe organizacje lotnicze.

(546) b) Na innych obszarach radjolarńie morskie — fal z zakresu 285 — 315 kc/s (1053 — 952 m), a radjolarńie lotnicze — fal wybranych z zakresu 194 — 365 kc/s (1546 — 822 m).

(547) c) Pozatem w Europie, Afryce i Azji radjolarńie kierunkowe (morskie i lotnicze) mogą pod warunkami określonymi w § 20 artykułu 7 używać fal z zakresu 1500 — 1630 kc/s (200 — 184 m) i z zakresu 1670 — 3500 kc/s (179,6 — 85,71 m).

(548) d) Stosowanie fal typu B jest właściwym radjolarńiom wzbronione.

(549) (3) Inne stacje, zgłoszone jako radjolarńie, posługują się swą częstotliwością normalną i stosują normalny swój typ fali nadawczej.

(550) § 14. Sygnały wysyłane przez radjolarńie winny umożliwiać pomiary wierne i dokładne; powinny być tak dobrane, aby nie mogło być wątpliwości w odróżnieniu sygnałów dwu lub więcej radjolarń.

(551) § 15. Zarządy, które zorganizowały służbę radjolarń, nie biorą odpowiedzialności za następstwa, wynikłe z niedokładności pomiarów, otrzymanych zapomocą tych stacyj.

(552) § 16. (1) Zarządy zgłaszają do zamieszczenia w wykazie stacyj, pełniących specjalne rodzaje służby, cechy charakterystyczne właściwych radjolarń i innych stacyj, które mogą również pełnić służbę jako radjolarńie, z podaniem w razie potrzeby wyćinków, w których polu pomiary położenia dają dostateczną dokładność.

(553) (2) O wszelkich zmianach lub niedokładnościach w działaniu służby radjolarń należy ogłaszać niezwłocznie. O ile zmiany te lub niedokładności mają charakter stały — należy zgłosić o tem do Biura Związku.

(542) a) des radiophares proprement dits, établis sur terre ferme ou sur des navires amarrés de façon permanente, ces radiophares sont à émission circulaire ou à émission directionnelle;

(543) b) des stations fixes, des stations côtières ou des stations aéronautiques, désignées pour fonctionner aussi comme radiophares à la demande des stations mobiles.

(544) (2) Les radiophares proprement dits emploient les ondes suivantes:

(545) a) Dans la région européenne, pour les radiophares maritimes, les ondes de la bande de 290 à 320 kc/s (1 034 à 938 m) et, pour les radiophares aériens, les ondes de la bande de 350 à 365 kc/s (857 à 822 m), ainsi que certaines ondes de la bande de 255 à 290 kc/s (1 176 à 1 034 m) choisies par des organismes aéronautiques internationaux.

(546) b) Dans les autres régions, pour les radiophares maritimes, les ondes de la bande de 285 à 315 kc/s (1 053 à 952 m) et, pour les radiophares aériens, des ondes choisies dans la bande de 194 à 365 kc/s (1 546 à 822 m).

(547) c) En outre, en Europe, Afrique, Asie, les radiophares directionnels (maritimes et aériens) peuvent employer les ondes des bandes de 1 500 à 1 630 kc/s (200 à 184 m) et de 1 670 à 3 500 kc/s (179,6 à 85,71 m) aux conditions fixées par le § 20 de l'article 7.

(548) d) L'emploi des ondes du type B est interdit aux radiophares proprement dits.

(549) (3) Les autres stations notifiées comme radiophares utilisent leur fréquence normale et leur type normal d'émission.

(550) § 14. Les signaux émis par les radiophares doivent permettre des repérages exacts et précis; ils doivent être choisis de manière à éviter tout doute lorsqu'il s'agit de distinguer entre eux deux ou plusieurs radiophares.

(551) § 15. Les administrations qui ont organisé un service de radiophares n'acceptent aucune responsabilité quant aux conséquences de relèvements inexacts obtenus au moyen des radiophares de ce service.

(552) § 16. (1) Les administrations notifient, pour être insérées dans la nomenclature des stations effectuant des services spéciaux, les caractéristiques de chaque radiophare proprement dit et de chaque station désignée pour fonctionner comme radiophare, y compris, s'il est nécessaire, l'indication des secteurs dans lesquels les relèvements sont normalement sûrs.

(553) (2) Toute modification ou toute irrégularité de fonctionnement survenant dans le service des radiophares doit être publiée sans délai; si la modification ou l'irrégularité de fonctionnement est d'une nature permanente, elle doit être notifiée au Bureau de l'Union.

Artykuł 31.

Międzynarodowy Komitet Doradczy do Spraw Radjokomunikacyj (C. C. I. R.)

(554) § 1. Zadaniem Międzynarodowego Komitetu Doradczego do Spraw Radjokomunikacji (C. C. I. R.)

Article 31.

Comité consultatif international des radiocommunications (C. C. I. R.).

(554) § 1. Un comité consultatif international des radiocommunications (C. C. I. R.) est chargé

jest badanie zagadnień radiowych ze strony technicznej oraz takich, których rozwiązanie zależy przede wszystkim od rozważań natury technicznej, a które zgłaszają do Komitetu Zarządy lub przedsiębiorstwa eksploatujące radjokomunikację.

(555) § 2. (1) Składa się on z rzeczoznawców Zarządów i rzeczoznawców uznanych przez swoje rządy przedsiębiorstw lub zrzeszeń przedsiębiorstw eksploatujących radjokomunikację, które zgłoszą gotowość uczestniczenia w jego obradach i ponoszenia w równych częściach wspólnych kosztów zjazdów Komitetu. Zgłoszenie kieruje się do Zarządu kraju, w którym odbyła się ostatnia konferencja administracyjna.

(556) (2) Zezwala się również na udział organizacji międzynarodowych, interesujących się studjami radioelektrycznymi, które wyznacza ostatnia konferencja pełnomocników lub administracyjna, lecz muszą one ponosić koszty zjazdów omówione w ustępie poprzednim.

(557) (3) Zarządy, przedsiębiorstwa, zrzeszenia przedsiębiorstw i międzynarodowe organizacje ponoszą wydatki osobiste rzeczoznawców, których delegowały.

(558) § 3. Zasadniczo zjazdy Międzynarodowego Komitetu Doradczego do Spraw Radjokomunikacji (C. C. I. R.) odbywają się co pięć lat. Ustalony termin może być przyspieszony lub opóźniony przez Zarząd, który zwołuje zjazdy, na żądanie dziesięciu Zarządów, biorących w nim udział, jeżeli jest to słuszne ze względu na ilość i rodzaj spraw, podlegających rozpatrzeniu.

(559) § 4. (1) Na walnych zebraniach w komisjach i podkomisjach stosuje się język i sposób głosowania, przyjęte na ostatniej konferencji pełnomocników lub administracyjnej.

(560) (2) Jednakże, jeżeli którego z krajów nie reprezentuje Zarząd, uznani rzeczoznawcy przedsiębiorstw eksploatacyjnych tego kraju rozporządzają razem, niezależnie od liczby delegatów, jednym tylko głosem decydującym.

(561) § 5. Dyrektor Biura Związku lub jego przedstawiciel i przedstawiciele innych międzynarodowych komitetów doradczych a mianowicie Komitetu do Spraw Telefonji (C. C. I. F.) i Telegrafji (C. C. I. T.) mają prawo brania udziału z głosem doradczym na posiedzeniach C. C. I. R.

(562) § 6. Ustrój wewnętrzny C. C. I. R. określają postanowienia zamieszczone w załączniku 14 niniejszego Regulaminu.

Artykuł 32.

Koszta utrzymania Biura Związku.

(563) § 1. Ogólne koszty utrzymania Biura Związku w dziale służby radjokomunikacyjnej nie powinny przekraczać rocznie sumy 200.000 franków złotych.

(564) § 2. Jednakże, o ile w ciągu roku zajdzie konieczność wyjątkowego zwiększenia wydatków na wydawnictwa lub dokumenty, które to wydatki nie zostaną pokryte w tym samym roku, upoważnia się Biuro, wyjątkowo w takim wypadku, do przekrocze-

d'étudier les questions radioélectriques techniques et celles dont la solution dépend principalement de considérations d'ordre technique et qui lui sont soumises par les administrations et les compagnies d'exploitation radioélectrique.

(555) § 2. (1) Il est formé d'experts des administrations et des compagnies ou groupes de compagnies d'exploitation radioélectrique reconnues par leurs gouvernements respectifs, qui déclarent vouloir participer à ses travaux et qui s'engagent à contribuer, par parts égales, aux frais communs de ses réunions. La déclaration est adressée à l'administration du pays où a été tenue la dernière conférence administrative.

(556) (2) Sont aussi admis des organismes internationaux s'intéressant aux études radioélectriques qui sont désignés par la dernière conférence de plénipotentiaires ou administrative, et qui s'engagent à contribuer aux frais des réunions comme il est indiqué à l'alinéa précédent.

(557) (3) Les dépenses personnelles des experts de chaque administration, compagnie, groupe de compagnies ou organisme international sont supportées par ceux-ci.

(558) § 3. En principe, les réunions du C. C. I. R. ont lieu de cinq en cinq ans. Cependant, une réunion fixée peut être avancée ou ajournée par l'administration qui l'a convoquée, sur demande de dix administrations participantes, si le nombre et la nature des questions à examiner le justifient.

(559) § 4. (1) Les langues et le mode de votation employés dans les assemblées plénières, commissions et sous-commissions, sont ceux adoptés par la dernière conférence de plénipotentiaires ou administrative.

(560) (2) Toutefois, lorsqu'un pays n'est pas représenté par une administration, les experts des compagnies d'exploitation reconnues de ce pays disposent, pour leur ensemble et quel que soit leur nombre, d'une seule voix délibérative.

(561) § 5. Le directeur du Bureau de l'Union ou son représentant et les représentants des autres comités consultatifs internationaux, C. C. I. F. et C. C. I. T., ont le droit de participer, avec voix consultative, aux réunions du C. C. I. R.

(562) § 6. L'organisation intérieure du C. C. I. R. est régie par les dispositions de l'appendice 14 au présent Règlement.

Article 32.

Frais du Bureau de l'Union.

(563) § 1. Les frais communs du Bureau de l'Union pour le service des radiocommunications ne doivent pas dépasser, par année, la somme de 200.000 francs-or.

(564) § 2. Toutefois, si une dépense exceptionnellement élevée en imprimés ou documents divers se présente au cours d'une année, sans que les recettes correspondantes soient encaissées pendant la même année, le Bureau est autorisé, exclusivement

nia przewidzianej maksymalnej sumy kredytu pod warunkiem, że maksymalna suma wydatków w roku następnym będzie zmniejszona o sumę równą poprzedniej nadwyżce.

(565) § 3. Suma 200.000 franków złotych może w następstwie ulegać zmianie za zgodą wszystkich umawiających się Stron.

dans ce cas, à dépasser le crédit maximum prévu, sous la réserve que le maximum du crédit pour l'année suivante sera réduit d'un montant égal à l'excédent susvisé.

(565) § 3. La somme de 200 000 francs-or pourra être modifiée ultérieurement du consentement de toutes les parties contractantes.

Artykuł 33.

Wejście w życie Regulaminu ogólnego.

(566) Niniejszy Regulamin ogólny wejdzie w życie pierwszego stycznia tysiąc dziewięćset trzydziestego czwartego roku.

(567) Na dowód czego, odpowiedni Pełnomocnicy podpisali niniejszy Regulamin ogólny w jednym egzemplarzu, który zostanie złożony w archiwum Rządu Hiszpanji, i którego odpis zostanie doręczony każdemu z Rządów.

Sporządzono w Madrycie 9 grudnia 1932 r.

ZA UNJĘ POŁUDNIOWĄ AFRYKAŃSKĄ:

H. J. Lenton
A. R. Mc Lachlan

ZA NIEMCY:

Hermann Giess
Dr. Ing. Hans Steidle
Dr. Paul Jäger
Dr. Hans Harbich
Paul Münch
Martin Feuerhahn
Siegfried Mey
Dr. Friedrich Herath
Rudolf Salzmann
Erhard Maertens
Curt Wagner

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNĘ:

Dr. García Mansilla
R. Correa Luna
Luis S. Castinéiras
Melquiades Sáenz Briones

ZA FEDERACJĘ AUSTRALIJSKĄ:

J. M. Crawford

ZA AUSTRJĘ:

Dr. Rudolf Oestreicher
Ing. H. Pfeuffer

ZA BELGJĘ:

B. Maus
R. Corteil

ZA BOLIWIJĘ:

Jorge Sáenz

ZA BRAZYLJĘ:

Luis Guimarães

ZA KANADĘ:

Alfred Duranleau
W. Arthur Steel
Jean Désy

Article 33.

Mise en vigueur du Règlement général.

(566) Le présent Règlement général entrera en vigueur le premier janvier mil neuf cent trente-quatre.

(567) En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé ce Règlement général en un exemplaire qui restera déposé aux archives du Gouvernement de l'Espagne et dont une copie sera remise à chaque gouvernement.

Fait à Madrid, le 9 décembre 1932.

POUR L'UNION DE L'AFRIQUE DU SUD:

H. J. Lenton
A. R. Mc Lachlan

POUR L'ALLEMAGNE:

Hermann Giess
Dr. Ing. Hans Steidle
Dr. Paul Jäger
Dr. Hans Harbich
Paul Münch
Martin Feuerhahn
Siegfried Mey
Dr. Friedrich Herath
Rudolf Salzmann
Erhard Maertens
Curt Wagner

POUR LA RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

D. García Mansilla
R. Correa Luna
Luis S. Castinéiras
M. Sáenz Briones

POUR LA FÉDÉRATION AUSTRALIENNE:

J. M. Crawford

POUR L'AUTRICHE:

Dr. Rudolf Oestreicher
Ing. H. Pfeuffer

POUR LA BELGIQUE:

B. Maus
R. Corteil

POUR LA BOLIVIE:

Jorge Sáenz

POUR LE BRÉSIL:

Luis Guimarães

POUR LE CANADA:

Alfred Duranleau
W. Arthur Steel
Jean Désy

- ZA CHILI:
Enrique Bermúdez
- ZA CHINY:
Lingoh Wang
- ZA PAŃSTWO WATYKAŃSKIE:
Giuseppe Gianfranceschi
- ZA REPUBLIKĘ COLUMBJĘ:
José Joaquín Casas
Alberto Sánchez de Iriarte
Walter Mac Lellan
- ZA KOLONJE FRANCUSKIE, PROTEKTORATY
I TERYTORJA POD MANDATEM FRANCU-
SKIM:
Carour
- ZA KOLONJE PORTUGALSKIE:
Ernesto Julio Navarro
Arnaldo de Paiva Carvalho
José Méndes de Vasconcello Guimarães
Mario Corrêa Barata da Cruz
- ZA KONFEDERACJĘ SZWAJCARSKĄ:
G. Keller
E. Metzler
- ZA KONGO BELGIJSKIE:
G. Tondeur
- ZA COSTA - RICA:
Adriano Martín Lanuza
- ZA KUBĘ:
Manuel S. Pichardo
- ZA CURAÇAO I SURINAM:
G. Schotel
J. Hoogewooning
- ZA CYRENAIKĘ:
G. Gnome
- ZA DANJĘ:
Kay Christiansen
C. Lerche
M. C. J. Grested
- ZA WOLNE MIASTO GDAŃSK:
Inż. Henryk Kowalski
Zander
- ZA REPUBLIKĘ DOMINIKAŃSKĄ:
Elias Brache Hijo
Juan de Olózaga
- ZA EGIPT:
R. Murray
Mohamed Said
- ZA REPUBLIKĘ EL SALVADOR:
Raoul Contrezas
- ZA EKWATOR:
Hipólito de Mozoncillo
Dr. Abel Romeo Castillo
- POUR LE CHILI:
Enrique Bermúdez
- POUR LA CHINE:
Lingoh Wang
- POUR L'ETAT DE LA CITÉ DU VATICAN:
Giuseppe Gianfranceschi
- POUR LA RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:
José Joaquín Casas
Alberto Sánchez de Iriarte
Walter Mac Lellan
- POUR LES COLONIES FRANÇAISES, PROTEC-
TORATS ET TERRITOIRES SOUS MAN-
DAT FRANÇAIS:
Carour
- POUR LES COLONIES PORTUGAISES:
Ernesto Julio Navarro
Arnaldo de Paiva Carvalho
José Méndes de Vasconcello Guimarães
Mario Corrêa Barata da Cruz
- POUR LA CONFÉDÉRATION SUISSE:
G. Keller
E. Metzler
- POUR LE CONGO BELGE:
G. Tondeur
- POUR COSTA-RICA:
Adriano Martín Lanuza
- POUR CUBA:
Manuel S. Pichardo
- POUR CURAÇAO ET SURINAM:
G. Schotel
J. Hoogewooning
- POUR LA CYRÉNAÏQUE:
G. Gnome
- POUR LE DANEMARK:
Kay Christiansen
C. Lerche
M. C. J. Grested
- POUR LA VILLE LIBRE DE DANTZIG:
Ing. Henryk Kowalski
Zander
- POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:
Elias Brache Hijo
Juan de Olózaga
- POUR L'EGYPTE:
R. Murray
Mohamed Said
- POUR LA RÉPUBLIQUE DU SALVADOR:
Raoul Contrezas
- POUR L'EQUATEUR:
Hipólito de Mozoncillo
Dr. Abel Romeo Castillo

ZA ERYTREE:

G. Gneme
Gian Franco della Porta

ZA HISZPANJE:

Miguel Sastre
Ramón Miguel Nieto
Gabriel Hombre
Francesco Vidal
J. Cubillo
Tomás Fernández Quintana
Leopoldo Caly Díaz
Trinidad Matres

ZA STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI:

Eugene O. Sykes
C. B. Jolliffe
Walter Lichtenstein
Irvin Stewart

ZA FINLANDJE:

Niilo Orasmaa
Viljo Ylöstalo

ZA FRANCJE:

Jules Gautier

ZA ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ
BRYTANJI I IRLANDJI PÓLNOCNEJ:

F. W. Phillips
J. Louden
F. W. Home
C. H. Boyd
J. P. G. Worlledge

ZA GRECJE:

Th. Pentheroudakis
St. Nicolis

ZA GUATEMALE:

Virgillo Rodriguez Beteta
Enrique Traumann
Ricardo Casteneda Paganini

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Antonio Graino

ZA WĘGRY:

Jules Erdöss

ZA WŁOSKIE WYSPY EGEJSKIE:

G. Gneme
Erminio Mariani

ZA INDJE BRYTYJSKIE:

M. L. Pasricha
P. J. Edmunds

ZA INDJE HOLENDERSKIE:

A. J. H. Leeuwen
van Dooren
G. Schotel
Hoogewooning

POUR L'ERYTHRÉE:

G. Gneme
Gian Franco della Porta

POUR L'ESPAGNE:

Miguel Sastre
Ramón Miguel Nieto
Gabriel Hombre
Francesco Vidal
J. Cubillo
Tomás Fernández Quintana
Leopoldo Caly Díaz
Trinidad Matres

POUR LES ETATS-UNIS D'AMÉRIQUE:

Eugene O. Sykes
C. B. Jolliffe
Walter Lichtenstein
Irvin Stewart

POUR LA FINLANDE:

Niilo Orasmaa
Viljo Ylöstalo

POUR LA FRANCE:

Jules Gautier

POUR LE ROYAUME-UNI DE LA GRANDE-BRE-
TAGNE ET DE L'IRLANDE DU NORD:

F. W. Phillips
J. Louden
F. W. Home
C. H. Boyd
J. P. G. Worlledge

POUR LA GRÈCE:

Th. Pentheroudakis
St. Nicolis

POUR LE GUATEMALA:

Virgillo Rodriguez Beteta
Enrique Traumann
Ricardo Casteneda Paganini

POUR LA RÉPUBLIQUE DE HONDURAS:

Antonio Graino

POUR LA HONGRIE:

Jules Erdöss

POUR LES ILES ITALIENNES DE L'EGÉE:

G. Gneme
Erminio Mariani

POUR LES INDES BRITANNIQUES:

M. L. Pasricha
P. J. Edmunds

POUR LES INDES NÉERLANDAISES:

A. J. H. Leeuwen
van Dooren
G. Schotel
Hoogewooning

ZA WOLNE PAŃSTWO IRLANDJE:

*P. S. Óh. Eigertaigh
E. Cúisin*

ZA ISLANDJE:

G. J. Hliddal

ZA WŁOCHY:

*G. Gneme
Gino Montefinale*

ZA JAPONJE,
ZA CHOSEN, TAIWAN, KARAFUTO, TE-
RYTORJUM DZIERŻAWNE KWANTUNG
I WYSPIY MÓRZ POŁUDNIOWYCH POD
MANDATEM JAPONSKIM:

*Koshida Saichiro
Zenshichi Ishii
Satoshi Fuzihata
Yososhichi Yonezawa
Toyokichi Nakagami
Takeo Iino*

ZA ŁOTWE:

Bernard Einberg

ZA LIBERJE:

Luis María Soler

ZA LITWE:

Inż. K. Gaigalis

ZA MAROKKO:

Dubeauclard

ZA NIKARAGUE:

José Garcia Plaza

ZA NORWEGJE:

*T. Engset
Hermod Petersen
Adr. Hadland*

ZA NOWĄ ZELANDJE:

M. B. Esson

ZA REPUBLIKĘ PANAMA:

M. Lasso de la Vega

ZA HOLANDJE:

*H. J. Boetje
C. H. de Vos
J. A. Bland van den Berg
W. Dogterom*

ZA PERU:

Jaan de Osma

ZA POLSKĘ:

*Inż. Henryk Kowalski
Kazimierz Goebel
K. Krulisz
Kazimierz Szymański*

ZA PORTUGALJE:

*Miguel Vaz Duarte Bacelar
José de Liz Ferreira jr.
David de Souza Pires
Joaquim Rodrigues Gonçalves*

POUR L'ETAT LIBRE D'IRLANDE:

*P. S. Óh. Eigertaigh
E. Cúisin*

POUR L'ISLANDE:

G. J. Hliddal

POUR L'ITALIE:

*G. Gneme
Gino Montefinale*

POUR LE JAPON,
POUR CHOSEN, TAIWAN, KARAFUTO, LE
TERRITOIRE A BAIL DU KWANTUNG ET
LES ILES DES MERS DU SUD SOUS MAN-
DAT JAPONAIS:

*Koshida Saichiro
Zenshichi Ishii
Satoshi Fuzihata
Yososhichi Yonezawa
Toyokichi Nakagami
Takeo Iino*

POUR LA LETTONIE:

Bernard Einberg

POUR LIBERIA:

Luis María Soler

POUR LA LITHUANIE:

Ing. K. Gaigalis

POUR LE MAROC:

Dubeauclard

POUR LE NICARAGUA:

José Garcia Plaza

POUR LA NORVEGE:

*T. Engset
Hermod Petersen
Adr. Hadland*

POUR LA NOUVELLE-ZELANDE:

M. B. Esson

POUR LA RÉPUBLIQUE DE PANAMA:

M. Lasso de la Vega

POUR LES PAYS-BAS:

*H. J. Boetje
C. H. de Vos
J. A. Bland van den Berg
W. Dogterom*

POUR LE PÉROU:

Jaan de Osma

POUR LA POLOGNE:

*Ing. Henryk Kowalski
Kazimierz Goebel
K. Krulisz
Kazimierz Szymański*

POUR LE PORTUGAL:

*Miguel Vaz Duarte Bacelar
José de Liz Ferreira jr.
David de Souza Pires
Joaquim Rodrigues Gonçalves*

ZA RUMUNJĘ: <i>Inż. Tanasescu</i>	POUR LA ROUMANIE: <i>Ing. Tanasescu</i>
ZA SOMALI WŁOSKIE: <i>G. Gneme Gelmetti</i>	POUR LA SOMALIE ITALIENNE: <i>G. Gneme Gelmetti</i>
ZA SZWECJĘ: <i>G. Wold</i>	POUR LA SUÈDE: <i>G. Wold</i>
ZA SYRJĘ I LIBAN: <i>M. Morillon</i>	POUR LA SYRIE ET LE LIBAN: <i>M. Morillon</i>
ZA CZECHOSŁOWACJĘ: <i>Inż. Strand Dr. Otto Kučera Inż. Jaromir Svoboda</i>	POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE: <i>Ing. Strand Dr. Otto Kučera Ing. Jaromir Svoboda</i>
ZA TRYPOLITANJĘ: <i>G. Gneme Donato Crety</i>	POUR LA TRIPOLITAINE: <i>G. Gneme Donato Crety</i>
ZA TUNIS: <i>Eugène Crouzet</i>	POUR LA TUNISIE: <i>Eugène Crouzet</i>
ZA TURCJĘ: <i>Fahri Cemal Ihsan Mazhar</i>	POUR LA TURQUIE: <i>Fahri Cemal Ihsan Mazhar</i>
ZA ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK RAD: <i>Eugène Hirschfeld Alexandre Kokadeev</i>	POUR L'UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉTISTES SOCIALISTES: <i>Eugène Hirschfeld Alexandre Kokadeev</i>
ZA URUGWAJ: Ad referendum Rządu Urugwajskiego: <i>Daniel Castellanos</i>	POUR L'URUGUAY: ad referendum du Gouvernement de l'Uruguay: <i>Daniel Castellanos</i>
ZA WENEZUELĘ: <i>César Mármol Cuervo Antonio Reyes</i>	POUR LE VÉNÉZUÉLA: <i>César Mármol Cuervo Antonio Reyes</i>
ZA JUGOSŁAWJĘ: <i>D. A. Zlatanovitch</i>	POUR LA YOUGOSLAVIE: <i>D. A. Zlatanovitch</i>

Załącznik 1.

Tablica tolerancji i niestalości częstotliwości.

(Patrz artykuł 6).

1° Tolerancja częstotliwości jest to najwyższe dopuszczalne odchylenie częstotliwości, którą stacja promieniuje, od częstotliwości jej wyznaczonej.

2° Na odchylenie to składają się trzy rodzaje błędów:

- błąd częstotliciomierza lub wskaźnika częstotliwości;
- błąd przy strojeniu stacji;
- powolne zmiany częstotliwości nadajnika.

3° Przy oznaczaniu tolerancji częstotliwości nie bierze się pod uwagę modulacji.

4° Niestalość częstotliwości jest to najwyższe dopuszczalne odchylenie, wynikłe na skutek błędu określonego wyżej pod c).

Appendice 1.

Tableau des tolérances de fréquence et des instabilités.

(Voir l'article 6).

1° La tolérance de fréquence est le maximum de l'écart admissible entre la fréquence assignée à une station et la fréquence réelle d'émission.

2° Cet écart résulte de la combinaison de trois erreurs:

- l'erreur du radiofréquence-mètre ou de l'indicateur de fréquence employé;
- l'erreur faite lors du réglage du poste;
- les variations lentes de la fréquence de l'émetteur.

3° Dans la tolérance de fréquence, il n'est pas tenu compte de la modulation.

4° L'instabilité de fréquence est le maximum de l'écart admissible résultant de la seule erreur visée au c) ci-avant.

Tablica tolerancji i niestałości częstotliwości.

Tableau des tolérances de fréquence et des instabilités.

	Dopuszczalne tolerancje z zastrzeżeniem nadajników w tym	Dopuszczalne tolerancje dla nadajników z zastosowaniem dopiętro, po dopiętro, po 1933 roku	Niestałość dopuszczalna teraz	Niestałość dopuszczalna dla nadajników nowych dopiętro, po 1933 roku
A. Od 10 do 550 kc/s (30000 — 545 m):	±	±	±	±
a) Stacje stałe . . .	0,1%	0,1%		
b) Stacje lądowe . . .	0,1%	0,1%		
c) Stacje ruchome, używające wyznaczonych częstotliwości	0,5% ¹⁾	0,5% ¹⁾		
d) Stacje ruchome używające jakiegokolwiek fali ze swego zakresu			0,5%	0,5%
e) Stacje radiofoniczne	0,3kc/s	0,05kc/s		
B. Od 550 do 1500 kc/s (545 — 200 m):				
a) Stacje radiofoniczne	0,3kc/s	0,05kc/s		
b) Stacje lądowe . . .	0,1%	0,1%		
c) Stacje ruchome, używające jakiegokolwiek fali ze swego zakresu			0,5%	0,5%
C. Od 1500 do 6000 kc/s (200 — 50 m):				
a) Stacje stałe . . .	0,05%	0,03%		
b) Stacje lądowe . . .	0,1%	0,04%		
c) Stacje ruchome, używające wskazanych częstotliwości . . .	0,1%	0,1%		
d) Stacje ruchome, używające jakiegokolwiek fali ze swego zakresu			5 kc/s	3 kc/s
e) Stacje stałe i lądowe małej mocy (do 250 watów w antenie), pracujące w zakresach wspólnych służby stałej i ruchomej	2)	2)		
D. Od 6000 do 30000 kc/s (50 — 10 m):				
a) Stacje stałe . . .	0,05%	0,02%		
b) Stacje lądowe . . .	0,1%	0,04%		
c) Stacje ruchome, używające wskazanych częstotliwości . . .	0,1%	0,1% (0,04% dla częstotliwości we wspólnych zakresach)		

	Tolérances admissibles immédiatement	Tolérances admissibles pour les nouveaux émetteurs seulement après 1933	Instabilités admissibles immédiatement	Instabilités admissibles pour les nouveaux émetteurs seulement après 1933
A. De 10 à 550 kc/s (30000 à 545 m):	±	±	±	±
a) Stations fixes . . .	0,1%	0,1%		
b) Stations terrestres . . .	0,1%	0,1%		
c) Stations mobiles utilisant des fréquences indiquées . . .	0,5% ¹⁾	0,5% ¹⁾		
d) Stations mobiles utilisant une onde quelconque à l'intérieur de la bande . . .			0,5%	0,5%
e) Stations de radio-diffusion	0,3 kc/s	0,05 kc/s		
B. De 550 à 1500 kc/s (545 à 200 m):				
a) Stations de radio-diffusion	0,3 kc/s	0,05 kc/s		
b) Stations terrestres . . .	0,1%	0,1%		
c) Stations mobiles utilisant une onde quelconque à l'intérieur de la bande			0,5%	0,5%
C. De 1500 à 6000 kc/s (200 à 50 m):				
a) Stations fixes	0,05%	0,03%		
b) Stations terrestres . . .	0,1%	0,04%		
c) Stations mobiles utilisant des fréquences indiquées	0,1%	0,1%		
d) Stations mobiles utilisant une onde quelconque à l'intérieur de la bande			5 kc/s	3 kc/s
e) Stations fixes et terrestres de faible puissance (jusqu'à 250 watts-antenne) travaillant dans les bandes communes aux services fixes et mobiles	2)	2)	5 kc/s	3 kc/s
D. De 6000 à 30000 kc/s (50 à 10 m):				
a) Stations fixes	0,05%	0,02%		
b) Stations terrestres . . .	0,1%	0,04%		
c) Stations mobiles utilisant des fréquences indiquées	0,1%	0,1% (0,04% pour les fréquences dans les bandes communes)		

¹⁾ Uznaje się, że w służbie tej istnieje wiele nadajników iskrowych i prostych nadajników samowzbudnych, które nie są w stanie sprostać tym wymaganiom.

²⁾ Wobec tego, że tolerancje dopuszczalne nie są ustalone, Zarządy ustalą tolerancje tak wąskie, jak tylko mogą być zastosowane.

¹⁾ Il est reconnu qu'il existe dans ce service un grand nombre d'émetteurs à étincelles et de simples émetteurs auto-oscillateurs qui ne sont pas à même de satisfaire à cette condition.

²⁾ Les tolérances admissibles n'étant pas données, les administrations fixeront des tolérances aussi réduites que faire se pourra.

	Dopuszczalne tolerancje z zastosowaniem natychmiastowym	Dopuszczalne tolerancje dla nadajników z zastosowaniem dopiero po 1933 roku	Niestość dopuszczalna teraz	Niestość dopuszczalna dla nadajników nowych dopiero po 1933 roku
d) Stacje ruchome, używające jakiegokolwiek fali ze swego zakresu	±	±	±	±
e) Stacje radiofoniczne	0,03kc/s	0,01 kc/s	0,1%	0,05%
f) Stacje stałe i lądowe małej mocy (do 250 watów w antenie), pracujące w zakresach wspólnych dla służby stałej i ruchomej	1)	1)	0,1%	0,05%

1) Wobec tego, że tolerancje dopuszczalne nie są ustalone, Zarządy ustalą tolerancje tak wąskie, jak tylko mogą być zastosowane.

U w a g a. Zarządy dołożą wszelkich starań, aby korzystać z postępów dla stopniowego ograniczenia tolerancji i niestości częstotliwości.

Załącznik 2.

Tablica szerokości widma częstotliwości przy nadawaniu.

(Patrz artykuł 6).

Poniżej podane są faktyczne pasma częstotliwości, zasadniczo używane w obecnym stanie techniki do różnych rodzajów wydawania.

Rodzaj nadawania	Szerokość widma. Okresy na sekundę, wliczając w to obie wstęgi boczne
Telegrafia, szybkość 100 wyrazów na minutę, znaki morse (40 kropek na sekundę), na fali niegasnącej, niemodulowanej	od 80 do 240 (odpowiednio do podstawowej częstotliwości manipulacji i do trzeciej harmonicznej).
na fali niegasnącej, modulowanej	ta sama wartość jak poprzednio plus dwukrotna częstotliwość modulacji
Wydawanie obrazów nieruchomych	mniej więcej stosunek liczby elementów ¹⁾ obrazu wydawanego do liczby sekund koniecznych do wydania. Przykład: 100 000 : 100 = 1 000
Telewizja	mniej więcej iloczyn liczby elementów ¹⁾ obrazu przez liczbę obrazów wydawanych w ciągu sekundy. Przykład: 10 000 × 20 = 200 000.
Radjotelefonja handlowa Radjotelefonja wysokiej jakości, jak np. w radiofonii	około 6 000 około 10 000 do 20 000

1) Okres składa się z dwóch elementów: białego i czarnego; częstotliwość modulacji wyraża się przeto połową liczby elementów wydawanych na sekundę.

	Tolérances admissibles immédiatement	Tolérances admissibles pour les nouveaux émetteurs seulement après 1933	Instabilités admissibles immédiatement	Instabilités admissibles pour les nouveaux émetteurs seulement après 1933
d) Stations mobiles utilisant une onde quelconque à l'intérieur de la bande	±	±	±	±
e) Stations de radiodiffusion	0,03%	0,01%	0,1%	0,05%
f) Stations fixes et terrestres de faible puissance (jusqu'à 250 watts-antenne) travaillant dans les bandes communes aux services fixes et mobiles.	1)	1)	0,1%	0,05%

1) Les tolérances admissibles n'étant pas données, les administrations fixeront des tolérances aussi réduites que faire se pourra.

Note. Les administrations s'efforceront de profiter des progrès de la technique pour réduire progressivement les tolérances de fréquence et les limites d'instabilité.

Appendice 2.

Tableau des largeurs de bande de fréquences occupées par les émissions.

(Voir l'article 6).

Les bandes de fréquences effectivement utilisées, en principe, par les différents types de transmission dans l'état actuel de la technique sont indiquées ci-après.

Type de transmission	Largeur de la bande Cycles par seconde (y compris les deux bandes latérales)
Télégraphique, vitesse de 100 mots par minute, code Morse (40 points par seconde) sur onde entretenue non modulée	de 80 à 240 (correspondant à la fréquence fondamentale de manipulation et à son troisième harmonique).
sur onde entretenue modulée	même valeur que ci-avant, plus deux fois la fréquence de modulation.
Transmission d'images fixes	environ le rapport du nombre d'éléments ¹⁾ d'images à transmettre au nombre de secondes nécessaires à la transmission. Exemple: 100 000 : 100 = 1 000.
Télévision	environ le produit du nombre d'éléments ¹⁾ d'une image par le nombre d'images transmises par seconde. Exemple: 10 000 × 20 = 200 000, environ 6 000.
Radjotéléphonie commerciale Radjotéléphonie de haute qualité, comme par exemple en radiodiffusion	environ 10 000 à 20 000.

1) Un cycle est composé de deux éléments; un blanc et un noir; la fréquence de modulation est donc la moitié du nombre d'éléments transmis par seconde.

Wykaz skrótów mających zastosowanie w radiokomunikacji.

Liste des abréviations à employer dans les radiocommunications.

(Patrz artykuł 16).

(Voir l'article 16.)

1. KOD Q.

1. CODE Q.

Skróty dla wszystkich rodzajów służb. 1) 2)

Abréviations utilisables dans tous les services 1) 2).

Skrót	Zapytanie	Odpowiedź lub zawiadomienie
QRA	Jak się nazywa wasza stacja?	Nasza stacja nazywa się
QRB	W jakiej mniej więcej odległości znajdujecie się od naszej stacji?	Odległość między naszymi stacjami wynosi w przybliżeniu mil morskich (lub . . . kilometrów).
QRC	Jakie przedsiębiorstwo prywatne (lub Zarząd państwowy) likwiduje rachunki za wymianę waszej stacji?	Rachunki za wymianę naszej stacji likwiduje przedsiębiorstwo prywatne (lub Zarząd państwowy).
QRD	Dokąd jedziecie i skąd przybywacie?	Jedziemy do a przybywamy z
QRG	Prosimy o dokładne podanie naszej częstotliwości (długości fali) w kc/s (lub w m).	Wasza dokładna częstotliwość (długość fali) wynosi kc/s (lub m).
QRH	Czy nasza częstotliwość (długość fali) waha się?	Wasza częstotliwość (długość fali) waha się.
QRI	Czy ton naszej emisji jest prawidłowy?	Ton waszej emisji waha się.
QRJ	Czy odbieracie nas źle?	Nie możemy was odbierać.
	Czy nasze sygnały są słabe?	Sygnały wasze są za słabe.
QRK	Czy odbieracie mnie dobrze?	Odbieramy was dobrze.
	Czy sygnały nasze są dobre?	Sygnały wasze są dobre.
QRL	Czy jesteście zajęci?	Jesteśmy zajęci (lub jesteśmy zajęci z).
		Prosimy o nieprzeszkadzanie.
QRM	Czy wam przeszkadzają?	Przeszkadzają nam.
QRN	Czy wam przeszkadzają wam wyładowania atmosferyczne?	Przeszkadzają nam wyładowania atmosferyczne.

Abréviation	Question	Réponse ou avis
QRA	Quel est le nom de votre station?	Le nom de ma station est
QRB	A quelle distance approximative vous trouvez-vous de ma station?	La distance approximative entre nos stations est de . . . milles marins (ou . . . kilomètres).
QRC	Par quelle exploitation privée (au administration d'Etat) sont liquidés les comptes de taxes de votre station?	Les comptes de taxes de ma station sont liquidés par l'exploitation privée . . . (ou par l'administration de l'Etat).
QRD	Où allez-vous et d'où venez-vous?	Je vais à . . . et je viens de . . .
QRG	Voulez-vous m'indiquer ma fréquence (longueur d'onde) exacte en kc/s ou m)?	Votre fréquence (longueur d'onde) exacte est de . . . kc/s (ou . . . m).
QRH	Ma fréquence (longueur d'onde) varie-t-elle?	Votre fréquence (longueur d'onde) varie.
QRI	La tonalité de mon émission est-elle régulière?	La tonalité de votre émission varie.
QRJ	Me recevez-vous mal? Mes signaux sont-ils faibles?	Je ne peux pas vous recevoir. Vos signaux sont trop faibles.
QRK	Me recevez-vous bien? Mes signaux sont-ils bons?	Je vous reçois bien. Vos signaux sont bons.
QRL	Etes-vous occupé?	Je suis occupé (ou Je suis occupé avec . . .). Prière de ne pas brouiller.
QRM	Etes-vous brouillé?	Je suis brouillé.
QRN	Etes-vous troublé par les atmosphériques?	Je suis troublé par les atmosphériques.

1) Skróty wyrażają zapytanie, gdy po nich następuje znak zapytania.

2) Serie sygnałów QA, QB, QC, QD, QE, QF, QG, zarezerwowane są dla specjalnego kodu żeglugi powietrznej.

1) Les abréviations prennent la forme de questions quand elles sont suivies d'un point d'interrogation.

2) Les séries de signaux QA, QB, QC, QD, QE, QF, QG sont réservées au Code spécial de l'aéronautique.

Skrót	Zapytanie	Odpowiedź lub zawiadomienie
QRO	Czy mamy powiększyć energię?	Powiększcie energię.
QRP	Czy mamy zmniejszyć energię?	Zmniejszcie energię.
QRQ	Czy mamy wydawać prędeż prędeż?	Wydawajcie prędeż (. wyrazów na minutę).
QRS	Czy mamy wydawać wolniej?	Wydawajcie wolniej (. wyrazów na minutę).
QRT	Czy mamy przerwać wydawanie?	Przerwijcie wydawanie.
QRU	Czy macie co dla nas?	Nie mamy nic dla was.
QRV	Czy jesteście gotowi?	Jesteśmy gotowi.
QRW	Czy mam zawiadomić że wywołujecie ich na . . . kc/s (lub m)?	Proszę zawiadomić że wywołujemy ich na kc/s (lub m).
QRX	Czy mamy czekać? Kiedy zawezwiecie nas?	Czekajcie (lub czekajcie, aż skończę wymianę z). Zawezwiemy was o godzinie (lub natychmiast).
QRY	Jaka nasza kolej?	Wasza kolej numer (lub według innego oznaczenia).
QRZ	Kto nas woła?	Wywołuje was
QSA	Jaka jest siła naszych sygnałów (1 do 5)?	Siła waszych sygnałów jest (1 do 5).
QSB	Czy siła naszych sygnałów waha się?	Siła waszych sygnałów waha się.
QSD	Czy prawidłowo manipulujemy? Czy sygnały nasze są czyste?	Wasze wydawanie jest nieprawidłowe. Sygnały wasze są złe.
QSG	Czy mamy wydawać telegramów (lub jeden telegram) odrazu?	Wydawajcie telegramów (lub jeden telegram) odrazu.
QSJ	Jaka jest wasza taksa od wyrazu do łącznie z waszą wewnętrzną takszą telegraficzną?	Taksa od wyrazu do wynosi franków łącznie z naszą wewnętrzną takszą telegraficzną.
QSK	Czy mamy w dalszym ciągu wydawać całą naszą korespondencję? Możemy was słuchać między sygnałami?	Wydawajcie całą waszą korespondencję, przerwiemy wam jeśli zajdzie tego potrzeba.
QSL	Czy możecie nam dać potwierdzenie odbioru?	Daję wam potwierdzenie odbioru.
QSM	Czy mamy powtórzyć ostatni telegram, który wydaliśmy wam?	Powtórzcie ostatni telegram, który nam wydaliście.

Abréviation	Question	Réponse ou avis
QRO	Dois-je augmenter l'énergie?	Augmentez l'énergie.
QRP	Dois-je diminuer l'énergie?	Diminuez l'énergie.
QRQ	Dois-je transmettre plus vite?	Transmettez plus vite (... mots par minute).
QRS	Dois-je transmettre plus lentement?	Transmettez plus lentement (... mots par minute).
QRT	Dois-je cesser la transmission?	Cessez la transmission.
QRU	Avez-vous quelque chose pour moi?	Je n'ai rien pour vous.
QRV	Êtes-vous prêt?	Je suis prêt.
QRW	Dois-je aviser... que vous l'appellez sur... kc/s (ou... m)?	Prière d'aviser... que je l'appelle sur... kc/s (ou... m).
QRX	Dois-je attendre? A quel moment appellerez-vous?	Attendez (ou Attendez jusqu'à ce que j'aie fini de communiquer avec...). Je vous rappellerai à... heure (ou aussitôt).
QRY	Quel est mon tour?	Votre tour est numéro... (ou d'après toute autre indication).
QRZ	Par qui suis-je appelé?	Vous êtes appelé par...
QSA	Quelle est la force de mes signaux (1 à 5)?	La force de vos signaux est (1 à 5).
QSB	La force de mes signaux varie-t-elle?	La force de vos signaux varie.
QSD	Ma manipulation est-elle correcte; mes signaux sont-ils nets?	Votre manipulation est incorrecte; vos signaux sont mauvais.
QSG	Dois-je transmettre... télégrammes (ou un télégramme) à la fois?	Transmettez... télégrammes (ou un télégramme) à la fois.
QSJ	Quelle est la taxe à percevoir par mot pour..., y compris votre taxe télégraphique intérieure?	La taxe à percevoir par mot pour... est de... francs, y compris ma taxe télégraphique intérieure.
QSK	Dois-je continuer la transmission de tout mon trafic, je peux vous écouter entre mes signaux?	Continuez la transmission de tout votre trafic, je vous interromprai s'il y a lieu.
QSL	Pouvez-vous me donner accusé de réception?	Je vous donne accusé de réception.
QSM	Dois-je vous répéter le dernier télégramme que je vous ai transmis?	Répétez le dernier télégramme que vous m'avez transmis.

Skrót	Zapytanie	Odpowiedź lub zawiadomienie
QSO	Czy macie bezpośrednią łączność z . . . (lub za pośrednictwem)?	Mamy bezpośrednią łączność z (lub za pośrednictwem).
QSP	Czy nie wydalibyście tranzytem do . . . bezpłatnie?	Wydamy tranzytem do bezpłatnie.
QSR	Czy wezwanie w niebezpieczeństwie odebrane od zostało załatwione?	Wezwanie w niebezpieczeństwie, odebrane od zostało załatwione przez
QSU	Czy mamy wydawać (lub odpowiadać) na kc/s (lub m) i/lub falą typu A1, A2, A3 lub B?	Wydawajcie (lub odpowiadajcie) na kc/s (lub m) i/lub falą typu A1, A2, A3 lub B.
QSV	Czy mam wydawać serię VVV . . . ?	Wydawajcie serię VVV
QSW	Czy nie zechcielibyście wydawać na kc/s (lub m) i/lub falą typu A1, A2, A3 lub B?	Wydajemy (lub będziemy wydawali) na kc/s (lub m) i/lub falą typu A1, A2, A3 lub B.
QSX	Czy nie zechcielibyście słuchać (znak wywoławczy) na kc/s (lub m)?	Nasłuchujemy (znak wywoławczy) na kc/s (lub m).
QSY	Czy mamy przejść z wydawaniem na kc/s (lub m) bez zmiany typu fali? lub Czy mamy przejść z wydawaniem na inną falę?	Przejdźcie z wydawaniem na kc/s (lub m), nie zmieniając typu fali lub Przejdźcie z wydawaniem na inną falę
QSZ	Czy mamy wydawać każdy wyraz lub grupę dwukrotnie?	Wydawajcie każdy wyraz lub grupę dwukrotnie.
QTA	Czy mamy skasować zupełnie telegram Nr. ?	Skasujcie zupełnie telegram Nr.
QTB	Czy zgadzacie się z naszym obliczeniem liczby wyrazów?	Nie zgadzamy się z waszym obliczeniem liczby wyrazów; powtarzamy pierwszą literę każdego wyrazu i pierwszą cyfrę każdej liczby.
QTC	Ile telegramów macie do wydania?	Mamy telegramów do was (lub do).
QTE	Jaki jest nasz peleng rzeczywisty względem was? lub	Wasz peleng rzeczywisty względem nas wynosi stopni lub

Abreviation	Question	Réponse ou avis
QSO	Pouvez-vous communiquer avec . . . directement (ou par l'intermédiaire de . . .)?	Je puis communiquer avec . . . directement (ou par l'intermédiaire de . . .).
QSP	Voulez-vous retransmettre à . . . gratuitement?	Je retransmettrai à . . . gratuitement.
QSR	L'appel de détresse reçu de . . . a-t-il été réglé?	L'appel de détresse reçu de . . . a été réglé par . . .
QSU	Dois-je transmettre (ou répondre) sur . . . kc/s (ou . . . m) et/ou sur ondes du type A1, A2, A3 ou B?	Transmettez (ou Répondez) sur . . . kc/s (ou . . . m) et/ou sur ondes du type A1, A2, A3 ou B.
QSV	Dois-je transmettre une série de VVV . . . ?	Transmettez une série de VVV . . .
QSW	Voulez-vous transmettre sur . . . kc/s (ou . . . m) et/ou sur ondes du type A1, A2, A3 ou B?	Je vais transmettre (ou Je transmettrai) sur . . . kc/s (ou . . . m) et/ou sur ondes du type A1, A2, A3 ou B.
QSX	Voulez-vous écouter . . . (indicatif d'appel) sur . . . kc/s (ou . . . m)?	J'écoute . . . (indicatif d'appel) sur . . . kc/s (ou . . . m).
QSY	Dois-je passer à la transmission sur . . . kc/s (ou . . . m), sans changer de type d'onde? ou Dois-je passer à la transmission sur une autre onde?	Passez à la transmission sur . . . kc/s (ou . . . m), sans changer de type d'onde ou Passez à la transmission sur une autre onde.
QSZ	Dois-je transmettre chaque mot ou groupe deux fois?	Transmettez chaque mot ou groupe deux fois.
QTA	Dois-je annuler le télégramme n° . . . comme s'il n'avait pas été transmis?	Annulez le télégramme n° . . . comme s'il n'avait pas été transmis.
QTB	Êtes-vous d'accord avec mon compte de mots?	Je ne suis pas d'accord avec votre compte de mots; je répète la première lettre de chaque mot et le premier chiffre de chaque nombre.
QTC	Combien avez-vous de télégrammes à transmettre?	J'ai . . . télégrammes pour vous (ou pour . . .).
QTE	Quel est mon relèvement vrai relativement à vous? ou	Votre relèvement vrai relativement à moi est de . . . degrés ou

Skrót	Zapytanie	Odpowiedź lub zawiadomienie
	Jaki jest nasz peleng rzeczywisty względem (znak wywoławczy) lub	Wasz peleng rzeczywisty względem (znak wywoławczy) wynosi stopni o godzinie lub
	Jaki jest peleng rzeczywisty (znak wywoławczy) względem (znak wywoławczy)?	Peleng rzeczywisty (znak wywoławczy) względem (znak wywoławczy) wynosi stopni o godzinie
QTF	Czy nie zechcielibyście oznaczyć położenia naszej stacji na podstawie pomiarów zdjętych przez wasze stacje radiogoniometryczne, które kontrolujecie?	Położenie waszej stacji na podstawie pomiarów zdjętych przez stacje radiogoniometryczne, które kontrolujemy jest szerokości, długości.
QTG	Czy nie zechcielibyście wydawać waszego znaku wywoławczego w ciągu pięćdziesięciu sekund, kończąc kreską trwającą dziesięć sekund, na . . . kc/s (lub m), aby umożliwić nam określenie waszego kierunku?	Rozpoczynamy wydawanie naszego znaku wywoławczego w ciągu pięćdziesięciu sekund, kończąc kreską trwającą dziesięć sekund na kc/s (lub m), aby umożliwić wam określenie naszego kierunku.
QTH	Jakie jest wasze położenie co do szerokości i długości (lub według innego oznaczenia)?	Nasze położenie jest szerokości, długości (lub według innego oznaczenia).
QTI	Jaki jest rzeczywisty peleng waszego kursu?	Mój kurs rzeczywisty jest stopni.
QTJ	Z jaką szybkością posuwacie się?	Szybkość nasza wynosi węzłów (lub kilometrów) na godzinę.
QTM	Wydawajcie sygnały radjowe i sygnały akustyczne podmorskie, aby umożliwić nam określenie naszego pelengu i odległości.	Wydajemy sygnały radjowe i podmorskie sygnały akustyczne, aby umożliwić wam określenie waszego pelengu i odległości.
QTO	Czy wyjechaliście z basenu (lub z portu)?	Wyjeżdżamy z basenu (lub z portu).
QTP	Czy zawijacie do basenu (lub portu)?	Zawijamy do basenu (lub portu).

Abbré- viation	Question	Réponse ou avis
	Quel est mon relèvement vrai relativement à . . . (indicatif d'appel)? ou	Votre relèvement vrai relativement à . . . (indicatif d'appel) est de . . . degrés à . . . (heure) ou
	Quel est le relèvement vrai de . . . (indicatif d'appel) relativement à . . . (indicatif d'appel)?	Le relèvement vrai de . . . (indicatif d'appel) relativement à . . . (indicatif d'appel) est de . . . degrés à . . . (heure).
QTF	Voulez-vous m'indiquer la position de ma station sur la base des relèvements pris par les postes radiogoniométriques que vous contrôlez?	La position de votre station sur la base des relèvements pris par les postes radiogoniométriques que je contrôle est . . . latitude . . . longitude.
QTG	Voulez-vous transmettre votre indicatif d'appel pendant cinquante secondes, en terminant par un trait de dix secondes, sur . . . kc/s (ou . . . m) pour que je puisse prendre votre relèvement radiogoniométrique?	Je vais transmettre mon indicatif d'appel pendant cinquante secondes, en terminant par un trait de dix secondes, sur . . . kc/s (ou . . . m) pour que vous puissiez prendre mon relèvement radiogoniométrique.
QTH	Quelle est votre position en latitude et en longitude (ou d'après toute autre indication)?	Ma position est . . . latitude, . . . longitude (ou d'après toute autre indication).
QTI	Quelle est votre route vraie?	Ma route vraie est de . . . degrés.
QTJ	Quelle est votre vitesse de marche?	Ma vitesse de marche est de . . . noeuds (ou de . . . kilomètres) à l'heure.
QTM	Transmettez des signaux radioélectriques et des signaux acoustiques sous-marins pour me permettre de déterminer mon relèvement et ma distance.	Je transmets des signaux radioélectriques et des signaux acoustiques sous-marins pour vous permettre de déterminer votre relèvement et votre distance.
QTO	Êtes-vous sorti du bassin (ou du port)?	Je viens de sortir du bassin (ou du port).
QTP	Allez-vous entrer dans le bassin (ou dans le port)?	Je vais entrer dans le bassin (ou dans le port).

Skrót	Zapytanie	Odpowiedź lub zawiadomienie
QTQ	Czy możecie porozumieć się z naszą stacją zapomocą międzynarodowego kodu sygnałów?	Będziemy porozumiewali się z waszą stacją zapomocą międzynarodowego kodu sygnałów.
QTR	Jaki jest dokładny czas?	Dokładny czas jest
QTU	Jakie są godziny służbowe waszej stacji?	Godziny służbowe naszej stacji są od do
QUA	Czy macie wiadomości od (znak wywoławczy stacji ruchomej)?	Oto wiadomości od (znak wywoławczy stacji ruchomej).
QUB	Czy możecie udzielić nam wiadomości dotyczących: widoczności, wysokości chmur, wiatru nad ziemią w? (miejsce obserwacji)	Dajemy wam wiadomości żądane:
QUC	Jaki jest ostatni telegram otrzymany od (znak wywoławczy stacji ruchomej)?	Ostatni telegram otrzymany przez nas od (znak wywoławczy stacji ruchomej) jest
QUD	Czy odebraliście sygnał naglący wydany przez (znak wywoławczy stacji ruchomej).	Odebraliśmy sygnał naglący wydany przez (znak wywoławczy stacji ruchomej) o godzinie
QUF	Czy odebraliście sygnał niebezpieczeństwa, wydany przez (znak wywoławczy stacji ruchomej)?	Odebraliśmy sygnał niebezpieczeństwa wydany przez (znak wywoławczy stacji ruchomej) o godz.
QUG	Czy jesteście zmuszeni do wodowania (lub lądowania)?	Jesteśmy zmuszeni do wodowania (lub lądowania) w (miejsce).
QUH	Prosimy o podanie obecnego ciśnienia barometrycznego nad poziomem morza.	Obecne ciśnienie barometryczne nad poziomem morza wynosi (jednostek).
QUJ	Prosimy wskazać nam rzeczywisty kurs, bez wiatru, prowadzący do was.	Rzeczywisty kurs bez wiatru, prowadzący do nas, jest stopni o (godzina).

Abreviation	Question	Réponse ou avis
QTQ	Pouvez-vous communiquer avec ma station à l'aide du Code International de Signaux?	Je vais communiquer avec votre station à l'aide du Code International de Signaux.
QTR	Quelle est l'heure exacte?	L'heure exacte est...
QTU	Quelles sont les heures d'ouverture de votre station?	Les heures d'ouverture de ma station sont de ... à ...
QUA	Avez-vous des nouvelles de ... (indicatif d'appel de la station mobile)?	Voici les nouvelles de ... (indicatif d'appel de la station mobile).
QUB	Pouvez-vous me donner, dans l'ordre, les renseignements concernant: la visibilité, la hauteur des nuages, le vent au sol pour ... (lieu d'observation)?	Voici les renseignements demandés:
QUC	Quel est le dernier message reçu par vous de ... (indicatif d'appel de la station mobile)?	Le dernier message reçu par moi de ... (indicatif d'appel de la station mobile) est ...
QUD	Avez-vous reçu le signal d'urgence fait par (indicatif d'appel de la station mobile)?	J'ai reçu le signal d'urgence fait par ... (indicatif d'appel de la station mobile) à ... (heure).
QUF	Avez-vous reçu le signal de détresse fait par ... (indicatif d'appel de la station mobile)?	J'ai reçu le signal de détresse fait par... (indicatif d'appel de la station mobile) à ... (heure).
QUG	Allez-vous être forcé d'amerrir (ou d'atterrir)?	Je suis forcé d'amerrir (ou d'atterrir) à ... (lieu).
QUH	Voulez-vous m'indiquer la pression barométrique actuelle au niveau de la mer?	La pression barométrique actuelle au niveau de la mer est de ... (unités).
QUJ	Voulez-vous m'indiquer le cap vrai à suivre, par vent nul, pour me diriger vers vous?	Le cap vrai à suivre, par vent nul, pour vous diriger vers moi est de ... degrés à ... (heure).

2. Skróty różne.

2. Abréviations diverses.

Skrót	Znaczenie.
C	Tak
N	Nie
P	Zapowiada w służbie ruchomej telegram prywatny (używa się w nagłówku)
W	Wyraz lub wyrazy
AA	Wszystko po (używa się po znaku zapytania przy żądaniu powtórzenia)
AB	Wszystko przed (używa się po znaku zapytania przy żądaniu powtórzenia).
AL	Wszystko co ma być wydane (używa się po znaku zapytania przy żądaniu powtórzenia).
BN	Wszystko pomiędzy (używa się po znaku zapytania przy żądaniu powtórzenia).
BQ	Odpowiedź na RQ.
CL	Zamykam stację.
CS	Znak wywoławczy (używa się przy żądaniu lub powtórzeniu znaku wywoławczego).
DB	Nie mogę wam dać pomiaru radjogoniometrycznego, nie znajdujecie się w sprawdzonym wycinku pola tej stacji.
DC	Minimum waszego sygnału jest odpowiednie dla pomiaru.
DF	Wasz peleng o (godzina) był stopni w wątpliwym wycinku pola tej stacji z możliwością błędu do dwóch stopni.
DG	Prosimy o zawiadomienie nas, jeżeli stwierdzicie błąd w podanym wam pomiarze.
DI	Pomiar radjogoniometryczny wątpliwy wskutek złej jakości waszego sygnału.
DJ	Pomiar radjogoniometryczny wątpliwy wskutek zakłóceń.
DL	Wasz peleng o (godz.) był stopni w niepewnym wycinku pola tej stacji.
DO	Pomiar radjogoniometryczny wątpliwy. Żądajcie pomiaru później lub o (godz.).
DP	Poza 50 milami błąd pomiaru radjogoniometrycznego może wynosić dwa stopnie.
DS	Nastrońcie wasz nadajnik. Minimum waszego sygnału jest zbyt rozległe.
DT	Nie możemy wam dać pomiaru radjogoniometrycznego, minimum waszego sygnału jest zbyt rozległe.
DY	Ta stacja jest obukierunkowa, jaki jest wasz przybliżony kierunek w stopniach względem tej stacji.

Abré- viation	Signification
C	Oui.
N	Non.
P	Annnonce de télégramme privé dans le service mobile (à employer en préfixe).
W	Mot ou mots.
AA	Tout après (à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition).
AB	Tout avant (à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition).
AL	Tout ce qui vient d'être transmis (à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition).
BN	Tout entre (à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition).
BQ	Réponse à RQ.
CL	Je ferme ma station.
CS	Indicatif d'appel (à employer pour demander ou faire répéter un indicatif d'appel).
DB	Je ne puis pas vous fournir de relèvement, vous n'êtes pas dans le secteur vérifié de cette station.
DC	Le minimum de votre signal convient pour le relèvement.
DF	Votre relèvement à (heure) était de degrés, dans le secteur douteux de cette station, avec une erreur possible de deux degrés.
DG	Veillez m'aviser si vous constatez une erreur dans le relèvement donné.
DI	Relèvement douteux par suite de la mauvaise qualité de votre signal.
DJ	Relèvement douteux par suite du brouillage.
DL	Votre relèvement à (heure) était de degrés, dans le secteur incertain de cette station.
DO	Relèvement douteux. Demandez un autre relèvement plus tard ou à (heure).
DP	Au delà de 50 milles, l'erreur possible de relèvement peut atteindre deux degrés.
DS	Réglez votre transmetteur, le minimum de votre signal est trop étendu.
DT	Je ne puis pas vous fournir de relèvement, le minimum de votre signal est trop étendu.
DY	Cette station est bilatérale, quelle est votre direction approximative en degrés relativement à cette station?

Skrót	Znaczenie.	Abré- viation	Signification
DZ	Wasz pomiar radiogoniometryczny jest odwrotny (używa wyłącznie kontrolująca stacja w grupie stacji radiogoniometrycznych, gdy zwraca się do innych stacji tej grupy).	DZ	Votre relèvement est réciproque (à utiliser seulement par la station de contrôle d'un groupe de stations radiogoniométriques lorsqu'elle s'adresse à d'autres stations du même groupe).
ER	Tu (używa się przed nazwą stacji ruchomej przy wydawaniu wskazówek co do kursu).	ER	Ici (à employer avant le nom de la station mobile dans la transmission des indications de route).
GA	Rozpocznijcie ponowne wydawanie (używa się przeważnie w służbie stałej).	GA	Reprenez la transmission (à employer plus spécialement dans le service fixe).
JM	Jeżeli możemy wydawać, wyślijcie serję kresek. Gdy mamy zaprzestać wydawania, wyślijcie serję kropek (nie należy używać na fali 500 kc/s (600 m)).	JM	Si je puis transmettre, faites une série de traits. Pour arrêter ma transmission, faites une série de points [à ne pas utiliser sur 500 kc/s (600 m)].
MN	Minuta lub minuty (używa się dla oznaczenia czasu wyczekiwania).	MN	Minute ou minutes (à employer pour marquer la durée d'une attente).
NW	Wznawiam wydawanie (używa się przeważnie w służbie stałej).	NW	Je reprends la transmission (à employer plus spécialement dans le service fixe).
OK	Zgoda.	OK	Nous sommes d'accord.
RQ	Oznaczenie żądania.	RQ	Désignation d'une demande.
SA	Zapowiada nazwę stacji lotniczej (używa się przy wydawaniu wskazówek co do przelotu).	SA	Annonce du nom d'une station d'aéronef (à employer dans la transmission des indications de passage).
SF	Zapowiada nazwę stacji lotniskowej.	SF	Annonce du nom d'une station aéronautique.
SN	Zapowiada nazwę stacji nadbrzeżnej.	SN	Annonce du nom d'une station côtière.
SS	Zapowiada nazwę stacji pokładowej (używa się przy wydawaniu wskazówek co do biegu statku).	SS	Annonce du nom d'une station de bord (à employer dans la transmission des indications de passage).
TR	Przesyłanie wskazówek dotyczących stacji ruchomej.	TR	Envoi d'indications concernant une station mobile.
UA	Czy zgadzamy się.	UA	Sommes-nous d'accord?
WA	Wyraz po (używa się po znaku zapytania przy żądaniu powtórzenia).	WA	Mot après (à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition).
WB	Wyraz przed (używa się po znaku zapytania przy żądaniu powtórzenia).	WB	Mot avant (à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition).
XS	Wyładowania atmosferyczne.	XS	Parasites atmosphériques.
YS	Zobaczcie naszą notę służbową.	YS	Voyez votre avis de service.
ABV	Powtórzcie (lub Powtarzam) cyfry w skrótach.	ABV	Répétez (ou Je répète) les chiffres en abrégé.
ADR	Adres (używa się po znaku zapytania przy żądaniu powtórzenia).	ADR	Adresse (à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition).
CFM	Potwierdźcie (lub Potwierdzamy).	CFM	Confirmez (ou Je confirme).
COL	Sprawdźcie (lub Sprawdzamy).	COL	Collationnez (ou Je collationne).
IPP	Znaki przestankowe liczy się.	ITP	La ponctuation compte.
MSG	Zapowiada telegram, dotyczący służby pokładowej (używa się w nagłówku).	MSG	Annonce de télégramme concernant le service du bord (à employer en préfixe).
NIL	Nie mamy nic do wydania (używa się po skrótach kodu Q dla oznaczenia przeczącej odpowiedzi na żądane zapytania).	NIL	Je n'ai rien à vous transmettre (à employer après une abréviation du code Q pour indiquer que la réponse à la question posée est négative).
PBL	Nagłówek (używa się po znaku zapytania przy żądaniu powtórzenia).	PBL	Préambule (à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition).
REF	Powołujemy się na (lub Powołajcie się na).	REF	Référence à . . . (ou Référez-vous à . . .).

Skrót	Znaczenie.
RPT	Powtórzcie (lub Powtarzamy) (używa się przy żądaniu powtórzenia lub przy powtórzeniu w całości lub części korespondencji, poczem wydaje się skróty odpowiednich wskazówek).
SIG	Podpis (używa się po znaku zapytania przy żądaniu powtórzenia).
SVC	Zapowiada telegram służbowy dotyczący korespondencji prywatnej (używa się w nagłówku).
TFC	Korespondencja.
TXT	Tekst (używa się po znaku zapytania przy żądaniu powtórzenia).

Załącznik 4.

Skala używana do wyrażania siły sygnałów.

(Patrz artykuł 16).

- 1 = zaledwie uchwytne; nieczytelne.
- 2 = słabe; chwilami czytelne.
- 3 = dość dobre; czytelne, lecz z trudnością.
- 4 = dobre; czytelne.
- 5 = bardzo dobre; doskonale czytelne.

Załącznik 5.

Wydawnictwa służbowe.

(Patrz artykuł 15).

Tom I. Wykaz stacji nadbrzeżnych i okrętowych.
Część A. Skorowidz alfabetyczny stacji nadbrzeżnych.

Nazwa stacji	Znak wywoławczy	Patrz część B stronica
1	2	3

Część B. Wykaz opisowy stacji nadbrzeżnych.

(Nazwa kraju }
Nazwa stacji } w porządku alfabetycznym).

Nazwa stacji	Znak wywoławczy	F a l e		Dokładne położenie geograficzne anteny nadawczej ³⁾	Moc w antenie ³⁾	Służba			Uwagi ⁷⁾
		Częstotliwość (długości fali) ¹⁾	T y p			R o d z a j	Godziny służbowe ⁴⁾	Stawki ⁵⁾	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

¹⁾ Normalna fala robocza podana jest tłustym drukiem.

²⁾ Południk Greenwich.

³⁾ W przypadku anteny kierunkowej należy oznaczyć kierunkowość i azymut.

⁴⁾ Czas średni Greenwich.

⁵⁾ Wewnętrzna stawka telegraficzna kraju, któremu podlega stacja nadbrzeżna, i stawka pobierana w tym kraju za telegramy przeznaczone do krajów sąsiadujących podane są w załączniku do niniejszego wykazu.

⁶⁾ Jeżeli rachunki likwiduje przedsiębiorstwo prywatne, należy podać nazwę i adres tego przedsiębiorstwa prywatnego.

⁷⁾ Poszczególne wiadomości, dotyczące godzin wydawania „zgłoszeń korespondencji” i t. p.

Abréviation	Signification
RPT	Répétez (ou Je répète) (à employer pour demander ou pour donner répétition de tout ou partie du trafic, en faisant suivre l'abréviation des indications correspondantes).
SIG	Signature (à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition).
SVC	Annonce de télégramme de service concernant le trafic privé (à employer en préfixe).
TFC	Trafic.
TXT	Texte (à employer après un point d'interrogation pour demander une répétition).

Appendice 4.

Echelle employée pour exprimer la force des signaux.

(Voir l'article 16).

- 1 = à peine perceptible; illisible.
- 2 = faible; lisible par instants.
- 3 = assez bon; lisible, mais difficilement.
- 4 = bon; lisible.
- 5 = très bon; parfaitement lisible.

Appendice 5.

Documents de service.

(Voir l'article 15.)

Tome I. Nomenclature des stations côtières et de navire.
Partie A. Index alphabétique des stations côtières.

Nom de la station	Indicatif d'appel	Voir partie B page
1	2	3

Partie B. Etat signalétique des stations côtières.

(Nom du pays }
Nom des stations } par ordre alphabétique.)

Nom de la station	Indicatif d'appel	Ondes		Position géographique exacte de l'antenne émettrice ²⁾	Puissance dans l'antenne ³⁾	Service			Observations ¹⁾
		Fréquences (longueurs) ¹⁾	T y p e			N a t u r e	Heures d'ouverture ⁴⁾	T a x e s ⁵⁾	
1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

¹⁾ L'onde normale de travail est imprimée en caractères gras.

²⁾ Méridien de Greenwich.

³⁾ Dans le cas d'antennes dirigées, il y a lieu d'indiquer la directivité et l'azymut.

⁴⁾ Temps moyen de Greenwich.

⁵⁾ La taxe télégraphique intérieure du pays dont dépend la station côtière et la taxe appliquée par ce pays aux télégrammes à destination des pays limitrophes sont indiquées dans une annexe à la présente nomenclature.

⁶⁾ Si les comptes de taxes sont liquidés par une exploitation privée, il y a lieu d'indiquer, le cas échéant, le nom et l'adresse de cette exploitation privée.

⁷⁾ Renseignements particuliers concernant les heures d'appel pour la transmission des listes d'appels, etc.

Część C. Wykaz opisowy stacyj okrętowych.

Dane dotyczące tych stacyj ogłasza się w dwóch lub trzech wierszach w porządku następującym.

1-y wiersz.

Znak wywoławczy, poniżej którego będzie wskazana stawka statku i obok niej odsyłacz dla oznaczenia Zarządu lub przedsiębiorstwa prywatnego, którym należy przysyłać rachunki. W razie zmiany adresu eksploatującego stację, drugi odsyłacz obok stawki będzie wskazywał nowy adres i datę, od której nastąpi zmiana adresu; nazwa statku, podana w porządku alfabetycznym, bez względu na przynależność państwową i po niej znak wywoławczy w razie jednakowego brzmienia nazw kilku statków; w takich przypadkach nazwę statku oddziela się od znaku wywoławczego kreską ułamkową; dalej oznaczenia \times , Δ i t. p. Jeżeli dwa lub więcej statków o tej samej przynależności państwowej ma tę samą nazwę, jak również w przypadku, gdy rachunki za stawki należy przysyłać bezpośrednio do właściciela statku, w odsyłaczu będzie zamieszczona nazwa towarzystwa okrętowego lub właściciela statku;

moc w antenie w kilowatach;
metrampery w nawiasach.

Celem otrzymania iloczynu „metr-ampery” mnoży się rzeczywistą wysokość anteny w metrach, licząc od linii ładunkowej, przez wartość skuteczną prądu w amperach u podstawy anteny;

rodzaj służby;

godziny służby w formie uwagi służbowej lub w odsyłaczu.

Godziny podane inaczej niż w formie uwagi służbowej należy oznaczać według czasu średniego Greenwich.

2-gi wiersz.

(o stawce patrz wiersz 1-y)

kraj, któremu podlega stacja (w oznaczeniu skróconem);

typy i

częstotliwości (długości) fal nadawczych, które dla stacji są przewidziane, przyczem normalną falę roboczą należy podać tłustym drukiem.

3-ci wiersz.

Odsyłacze i treściwe uwagi.

Tom II. Wykaz stacyj lotniskowych i lotniczych.

Część A. Skorowidz alfabetyczny stacyj lotniskowych.

Nazwa stacji	Znak wywoławczy	Patrz część B stronica
1	2	3

Partie C. Etat signalétique des stations de navire.

Les renseignements relatifs à ces stations sont publiés en deux ou trois lignes dans l'ordre suivant:

1re ligne.

Indicatif d'appel au-dessous duquel figurera la taxe du navire, suivie d'un renvoi pour désigner l'administration ou l'exploitation privée à laquelle les comptes de taxe doivent être adressés. En cas de changement de l'adresse de l'exploitant, un second renvoi, après la taxe, donnera la nouvelle adresse et la date à partir de laquelle le changement entrera en vigueur;

nom du navire rangé à l'ordre alphabétique sans considération de nationalité, suivi de l'indicatif d'appel en cas d'homonymie; dans ce cas, le nom et l'indicatif sont séparés par une barre de fraction; ensuite, des notations \times , Δ , etc. Lorsque deux ou plusieurs stations de navire de même nationalité portent le même nom, ainsi que dans les cas où les comptes de taxes doivent être adressés directement au propriétaire du navire, il est fait, dans un renvoi, mention du nom de la compagnie de navigation ou de l'armateur auquel appartient le navire;

puissance dans l'antenne en kilowatts;
mètres-ampères, entre parenthèses.

Pour établir le produit „mètres-ampères” on multiplie la hauteur réelle de l'antenne en mètres à partir de la ligne de charge par le courant efficace en ampères à la base de l'antenne;

nature du service;

heures d'ouverture sous forme de notation de service ou de renvoi. Les heures indiquées autrement que sous forme de notation de service doivent être indiquées en temps moyen de Greenwich.

2e ligne.

(pour la taxe, voir 1re ligne).

Pays dont relève la station (indication abrégée);

types et

fréquences (longueurs d'onde) d'émission pour lesquelles les réglages sont faits, l'onde normale de travail étant imprimée en caractères gras.

3e ligne.

Renvois et observations succincts.

Tome II. Nomenclature des stations aéronautiques et d'aéronef.

Partie A. Index alphabétique des stations aéronautiques.

Nom de la station	Indicatif d'appel	Voir partie B page
1	2	3

Część B. Opisowy wykaz stacji lotniskowych.

Partie B. Etat signalétique des stations aéronautiques.

(Nazwa kraju } w porządku alfabetycznym.)
Nazwa stacji }

(Nom du pays } par ordre alphabétique.)
Nom des stations }

Table with 12 columns: Nazwa stacji, Znak wywoławczy, Fale (nadawcze, odbiorcze), Dokładne położenie geograficzne, Moc w antenie, Rodzaj, Godziny służbowe, Stawki, Uwagi.

Table with 12 columns: Nom de la station, Indicatif d'appel, Ondes (Pour la transmission, Pour la réception), Position géographique exacte de l'antenne émettrice, Puissance dans l'antenne, Nature, Heures d'ouverture, Taxes, Observations.

- 1) Normalna fala robocza podana jest tłustym drukiem.
2) Południk Greenwich.
3) W przypadku anteny kierunkowej należy oznaczyć kierunkowość i azymut.
4) Czas średni Greenwich.
5) Wewnętrzna stawka telegraficzna kraju, któremu podlega stacja lotniskowa...
6) Jeżeli rachunki likwiduje przedsiębiorstwo prywatne...

- 1) L'onde normale de travail est imprimée en caractères gras.
2) Méridien de Greenwich.
3) Dans le cas d'antennes dirigées il y a lieu d'indiquer la directivité et l'azimut.
4) Temps moyen de Greenwich.
5) La taxe télégraphique intérieure du pays dont dépend la station aéronautique...
6) Si les comptes de taxes sont liquidés par une exploitation privée...

Część C. Wykaz opisowy stacji lotniczych.

Partie C. Etat signalétique des stations d'aéronef.

Stacje podane są w porządku alfabetycznym według znaków wywoławczych bez względu na przynależność państwową.

Les stations sont rangées par ordre alphabétique de l'indicatif d'appel sans considération de nationalité.

Table with 12 columns: Znak wywoławczy, Nazwa stacji lub znak przynależności państwowej i reiesiracyjny, Fale (Częstość, Typy), Moc w antenie, Kraj, Rodzaj służby, Stawki, Nazwa i adres zarządu lub przedsiębiorstwa, Normalna linja przelotowa, Typ samolotu i znak fabryczny, Uwagi.

Table with 12 columns: Indicatif d'appel, Nom de la station ou marque de nationalité et d'immatriculation, Ondes (Fréquences, Types), Puissance dans l'antenne, Pays, Nature du service, Taxes, Nom et adresse de l'administration ou entreprise, Parcours habituel, Type de l'aéronef et marque de fabrique, Observations.

- 1) Normalna fala robocza podana jest tłustym drukiem.

- 1) L'onde normale de travail est imprimée en caractères gras.

Tom III. Wykaz stacji pełniących służby specjalne.

Tome III. Nomenclature des stations effectuant des services spéciaux.

Część A. Skorowidz alfabetyczny stacji.

Partie A. Index alphabétique des stations.

Table with 3 columns: Nazwa stacji, Znak wywoławczy, Patrz część B stronica.

Table with 3 columns: Nom de la station, Indicatif d'appel, Voir partie B page.

Część B. Wykaz opisowy stacji.

1° Stacje radiogoniometryczne.

{ Nazwa kraju
Nazwa stacji } w porządku alfabetycznym.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Nazwa stacji									
Dokładne położenie geograficzne ¹⁾									
a) anteny odbiorczej stacji gónto									
b) anteny nadawczej stacji gónto									
c) anteny nadajnika stacji podanej w rubryce 8.									
Znak wywoławczy									
Kc/s (m)									
do wywoływania stacji gónto									
do wydawania dla stacji gónto sygnałów potrzebnych dla pomiaru									
do podawania wyniku pomiarów przez stację gónto									
KW									
Uwagi: a) wycinki pola, w których pomiary są normalnie pewne i odsyłacze do krajowych lub międzynarodowych wydawnictw dotyczących służby locji, b) godziny służbowe ²⁾ i t. p.									

1) Południk Greenwich.
2) Czas średni Greenwich.

2° Radjolatarnie.

Radjolatarnie podane są w dwóch częściach:

- a) służba morską
b) służba lotnicza.

{ Nazwa kraju
Nazwa stacji } w porządku alfabetycznym.

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Nazwa stacji										
Dokładne położenie geograficzne anteny nadawczej radjolatarni ¹⁾										
Sygnał charakterystyczny radjolatarni										
Znak wywoławczy radjolatarni, o ile go posiada										
Częstotliwość (długość) Kc/s (m)										
Typ										
Częstotliwość modulacji (o ile fala jest modulowana)										
Zasięg normalny ²⁾										
Nazwa i znak wywoławczy stacji, do której należy kierować prośbę o uruchomienie radjolatarni										
Kc/s (m)										
Fala wywoławcza częstotliwość (długość)										
Uwagi: a) wycinki normalnie pewne i odsyłacze do publikacji krajowych lub międzynarodowych, dotyczących służby locji b) godziny służbowe ³⁾ c) taksy i t. p.										

1) Południk Greenwich.
2) Zasięgi podane są w milach morskich dla stacji w służbie morskiej, a w kilometrach dla stacji w służbie lotniczej.
3) Czas średni Greenwich.

Partie B. Etat signalétique des stations.

1° Stations radiogoniométriques.

{ (Nom du pays
Nom de la station } par ordre alphabétique.)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Nom de la station									
Position géographique exacte ¹⁾									
a) de l'antenne réceptrice de la station gónto									
b) de l'antenne émettrice de la station gónto									
c) de l'antenne de l'émetteur de la station visée colonne 8									
Indicatif d'appel									
Kc/s (m)									
Pour appeler la station gónto									
Pour transmettre à la station gónto les signaux requis pour faire les relèvements									
Kc/s (m)									
Pour la transmission des relèvements par la station gónto									
Kw									
Puissance dans l'antenne de l'émetteur									
Nom et indicatif d'appel de la station avec laquelle la communication doit être établie si la station gónto n'est pas dotée d'un émetteur									
Taxes									
Observations a) secteurs de relèvement normalement sûrs et renvois aux publications nationales ou internationales de balisage b) heures d'ouverture ²⁾ , etc.									

1) Méridien de Greenwich.
2) Temps moyen de Greenwich.

2° Stations radiophares.

Les radiophares sont rangés en deux sections:

- a) du service maritime
b) du service aérien.

{ (Nom du pays
Nom de la station } par ordre alphabétique.)

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11
Nom de la station										
Position géographique exacte de l'antenne émettrice du radiophare ¹⁾										
Signal caractéristique du radiophare										
Indicatif d'appel du radiophare s'il y a lieu										
Kc/s (m)										
Fréquence (longueur)										
Type										
Fréquence de modulation s'il y a lieu										
Portée normale ²⁾										
Nom et indicatif d'appel de la station à laquelle on peut transmettre une demande d'émission du radiophare										
Kc/s (m)										
Onde d'appel fréquence (longueur)										
Observations a) secteurs normalement sûrs et renvois aux publications nationales ou internationales de balisage b) heures d'ouverture ³⁾ c) taxes, etc.										

1) Méridien de Greenwich.
2) Les portées sont indiquées en milles marins pour les stations du service maritime et en kilomètres pour les stations du service aérien.
3) Temps moyen de Greenwich.

3° Stacje wydające sygnały czasu.

(Nazwa kraju }
Nazwa stacji } w porządku alfabetycznym).

Nazwa stacji	Znak wywoławczy	F a l e		Godziny wydawania ¹⁾	Sposób ²⁾
		częstotliwości (długości) kc/s (m)	Typ		
1	2	3	4	5	6

¹⁾ Czas średni Greenwich.
²⁾ Wskazówki ogólne dotyczące sygnałów czasu.

4° Stacje wydające regularne komunikaty meteorologiczne.

(Nazwa kraju }
Nazwa stacji } w porządku alfabetycznym).

Nazwa stacji	Znak wywoławczy	F a l e		Godziny wydawania ¹⁾	Uwagi ²⁾
		częstotliwości (długości) kc/s (m)	Typ		
1	2	3	4	5	6

¹⁾ Czas średni Greenwich.
²⁾ Wskazówki ogólne dotyczące komunikatów meteorologicznych.

5° Stacje wydające zawiadomienia dla żeglugi.

(Nazwa stacji według krajów z niezbędnymi oznaczeniami).

- a) Służba radiowa morską.
- b) Służba radiowa lotnicza.

6° Stacje wydające komunikaty prasowe przeznaczone dla ogółu (CQ).

(Nazwa kraju)

(Nazwa stacji z niezbędnymi wskazówkami).

7° Stacje wydające porady lekarskie.

8° Stacje wydające fale wzorcowe.

9° (W razie potrzeby inne rodzaje stacji).

Tom IV. Wykaz stacji stałych.

(Skorowidz do listy częstotliwości obejmującej czynne stacje stałe).

3° Stations émettant des signaux horaires.

(Nom du pays }
Nom de la station } par ordre alphabétique.)

Nom de la station	Indicatif d'appel	O n d e s		Heures d'émission ¹⁾	Méthode ²⁾
		Fréquences (longueurs) kc/s (m)	Type		
1	2	3	4	5	6

¹⁾ Temps moyen de Greenwich.
²⁾ Instructions générales concernant les signaux horaires.

4° Stations émettant des bulletins météorologiques réguliers.

(Nom du pays }
Nom de la station } par ordre alphabétique.)

Nom de la station	Indicatif d'appel	O n d e s		Heures d'émission ¹⁾	Observations ²⁾
		Fréquences (longueurs) kc/s (m)	Type		
1	2	3	4	5	6

¹⁾ Temps moyen de Greenwich.
²⁾ Instructions générales concernant les bulletins météorologiques.

5° Stations émettant des avis aux navigateurs.

(Nom des stations par pays avec les indications nécessaires.)

- a) Service radiomaritime.
- b) service radioaérien.

6° Stations émettant des messages de presse adressés à tous (CQ).

(Nom du pays.....)

(Nom de la station avec les indications nécessaires.)

7° Stations émettant des avis médicaux.

8° Stations émettant des ondes étalonnées.

9° (le cas échéant, autres catégories de stations).

Tome IV. Nomenclature des stations fixes.

(Index à la liste des fréquences pour les stations fixes en service).

Skorowidz alfabetyczny stacyj w układzie:

a) według stacyj

Stacja	Znak wywoławczy ¹⁾	F a l a	
		częstotliwość kc/s	(długość) (m)
1	2	3	

b) według krajów

Stacja	Znak wywoławczy ¹⁾	F a l a		Uwagi
		częstotliwość kc/s	(długość) (m)	
1	2	3	4	

¹⁾ Znak wywoławczy, wyróżniający poszczególne częstotliwości, winien być przed nią podany.

Tom V. Wykaz stacyj radjofonicznych.

Część A. Skorowidz alfabetyczny stacyj.

Nazwa stacji	Znak wywoławczy	Patrz część B stronica
1	2	3

Część B. Wykaz opisowy stacyj.

(Nazwa kraju }
Nazwa stacji } w porządku alfabetycznym).

Nazwa stacji	Znak wywoławczy	Čzęstotliwość (długość) kc/s (m)	Dokładne położenie geograficzne anteny nadawczej ¹⁾	Moc w antenie KW	Nazwa i adres zarządu lub przedsiębiorstwa uskuteczniającego wydawanie.	U w a g i
1	2	3	4	5	6	7

¹⁾ Południk Greenwich.

Lista częstotliwości.

I. Wskazówki ogólne.

a) W odniesieniu do stacyj stałych, lądowych i radjofonicznych, Zarządy zgłaszają do Biura Związku pełny wykaz opisowy dla każdej częstotliwości przydzielonej tym stacjom (patrz artykuł 7, § 5).

Index alphabétique des stations rangées:

a) par stations

Station	Indicatif d'appel ¹⁾	O n d e	
		fréquence kc/s	(longueur) (m)
1	2	3	

b) par pays

Station	Indicatif d'appel ¹⁾	O n d e		Observations
		fréquence kc/s	(longueur) (m)	
1	2	3	4	

¹⁾ L'indicatif d'appel distinctif de chaque fréquence doit être indiqué en face de cette fréquence.

Tome V. Nomenclature des stations de radiodiffusion.

Partie A. Index alphabétique des stations.

Nom de la station	Indicatif d'appel	Voir partie B page
1	2	3

Partie B. Etat signalétique des stations.

(Nom du pays }
Nom de la station } par ordre alphabétique).

Nom de la station	Indicatif d'appel	Fréquences (longueurs) kc/s (m)	Position géographique exacte de l'antenne émettrice ¹⁾	Puissance dans l'antenne kW	Nom et adresse de l'administration ou de l'entreprise effectuant l'émission	Observations
1	2	3	4	5	6	7

¹⁾ Méridien de Greenwich.

Liste des fréquences.

I. Généralités.

a) En ce qui concerne les stations fixes, terrestres, et de radiodiffusion, les administrations notifient au Bureau de l'Union un état signalétique complet pour chaque fréquence attribuée à ces stations (voir l'article 7, § 5).

b) W odniesieniu do stacji ruchomych nie wysła się pełnego wykazu opisowego. Oznacza się jedynie dla każdego kraju, oddzielnie dla każdego rodzaju stacji (okrętowe, lotnicze, inne) przydzielone tym stacjom częstotliwości, w zakresie im przyznanych.

Przykład:

5 525 kc/s (54,30 m) stacje okrętowe Stany Zjednoczone Ameryki.
5 690 kc/s (52,72 m) stacje lotnicze Brazylja.

c) Częstotliwości przydzielone stacjom, pełniącym służby specjalne, jak również stacjom amatorskim i prywatnym doświadczalnym, oznacza się łącznie dla każdego kraju według kategorii stacji. [Przykład: 3500 — 4000 kc/s (85,71 — 75 m) stacje amatorskie Kanada].

d) Aby ułatwić korzystanie z listy częstotliwości, Biuro Związku poda na każdej stronie tę część zakresu częstotliwości, która odpowiada częstotliwościom, figurującym na tej stronie [przykład 7300 — 8200 kc/s (41,00 — 36,59 m) służba stała].

e) Pod względem słownictwa i oznaczeń technicznych, używanych w liście, zaleca się Zarządom opierać się na zleceniach C. C. I. R.

II. Zgłoszenie.

a) Datą zgłoszenia częstotliwości, którą zamieszcza się w rubryce 3 a, jest data zawiadomienia Biura Związku o przydzieleniu tej częstotliwości stacji danego kraju po raz pierwszy. Nazwa tej stacji podana jest w rubryce 5.

Jako kraj rozumie się w tej liście kraj, w granicach którego założona została stacja.

b) O ile jest to pierwsze zgłoszenie częstotliwości, przydzielonej stacji danego kraju, wówczas odnośnie tej stacji zamieszcza się w rubryce 3 b tę samą datę, co w rubryce 3 a. Jeżeli przydziela się potem tę samą częstotliwość innej stacji tego samego kraju, zamieszcza się dla nowej stacji, w rubryce 3 a, datę wspomnianego poprzednio pierwszego zgłoszenia, a w rubryce 3 b) datę przydziału częstotliwości nowej stacji.

c) Jeżeli w dwa lata po zgłoszeniu (rubryka 3 b) zgłoszona częstotliwość nie zostanie użyta w eksploatacji przez stację, której została przydzielona, dotyczący jej wpis zostanie unieważniony, o ile zainteresowany Zarząd, zawiadomiony o tem z urzędu przez Biuro Związku na sześć miesięcy przed upływem wspomnianego terminu, nie zażąda utrzymania wpisu. W tym wypadku daty zgłoszeń w rubrykach 3 a i 3 b utrzymuje się.

b) En ce qui concerne les stations mobiles, il n'est pas fourni d'état signalétique complet. On indique seulement pour chaque pays, séparément pour chaque catégorie de stations (de navire, d'aéronef, d'autres véhicules), les fréquences attribuées à ces stations dans les bandes qui leur sont réservées.

Exemple:

5 525 kc/s (54,30 m) stations de navire Etats-Unis d'Amérique.
5 690 kc/s (52,72 m) stations d'aéronef Brésil.

c) Les fréquences attribuées aux stations effectuant des services spéciaux ainsi qu'aux stations d'amateur et expérimentales privées sont indiquées en bloc, par pays et pour chaque catégorie de stations [exemple: 3 500 à 4 000 kc/s (85,71 à 75 m) stations d'amateur Canada].

d) En vue de faciliter l'utilisation de la liste des fréquences, le Bureau de l'Union mentionne sur chaque page la gamme de fréquences du tableau de répartition correspondant aux fréquences qui figurent sur cette page [exemple: 7 300 à 8 200 kc/s (41,10 à 36,59 m) services fixes].

e) Pour les termes et indications techniques employés dans la liste, il est recommandé aux administrations de se référer aux avis du C. C. I. R.

II. Notification.

a) La date de notification d'une fréquence, à insérer dans la colonne 3 a, est la date que porte la communication par laquelle le Bureau de l'Union a été informé de la première attribution de cette fréquence à une station du pays indiqué. Le nom de cette station figure dans la colonne 5.

Par pays, on entend, dans cette liste, le pays dans les limites duquel est installée la station.

b) Lors de la première notification d'une fréquence pour une station d'un pays, la date à inscrire dans la colonne 3 b, en regard de cette station, est la même que celle portée dans la colonne 3 a. Si l'on attribue ultérieurement la même fréquence à une autre station du même pays, on insère en regard de la nouvelle station, dans la colonne 3 a, la date de la première notification visée ci-avant et, dans la colonne 3 b, la date de l'attribution de cette fréquence à cette nouvelle station.

c) Si, deux ans après la notification (colonne 3 b), la fréquence notifiée n'a pas été mise en exploitation par la station à laquelle elle a été attribuée, les inscriptions y relatives sont annulées, à moins que l'administration intéressée, obligatoirement consultée par le Bureau de l'Union six mois avant l'expiration du délai précité, n'en ait demandé le maintien. Dans ce cas, les dates de notification insérées dans les colonnes 3 a et 3 b subsistent.

Dokładna częstotliwość w kc/s		Data		Moc w antenie		Stopień modulacji w 0/0		Kierunkowość anteny		Najwyższa częstotliwość modulacji dla typów wydawań A2, A3, A4 i specjalne ²⁾		Norma i największa szybkość wydawania w baudach ³⁾		Rodzaj służby i kraje, z którymi łączność jest przewidziana lub została uskuteczona		Data zajęcia częstotliwości do eksploatacji stacji, której nazwę podano w rubryce 5-tej (datę podaje się w nawiasach)		Zarząd lub przedsiębiorstwo eksploatujące		
1	2	a	b	4	5	a	b	8	9	10	11	12	13	14						

¹⁾ Południk Greenwich.

²⁾ Cyfra podana w rubryce 9-iej winna umożliwić określenie szerokości widma częstotliwości, zajmowanego przez wydawanie. Nie podaje się przed cyfrą żadnego oznaczenia, gdy wydawanie zajmuje obie wstęgi boczne. Jeżeli wydawanie zajmuje jedną wstęgę boczną, oznacza się to przez umieszczenie przed cyfrą znaku + (wstęga boczna częstotliwości większych niż częstotliwość nośna), lub — (wstęga boczna częstotliwości mniejszych niż częstotliwość nośna).

³⁾ Szybkość w baudach dla znaków międzynarodowych morsa wynosi w przybliżeniu $0,8 \times$ znaków na minutę.

⁴⁾ Zarządy zawiadamiają niezwłocznie Biuro Związku o wykorzystaniu do eksploatacji częstotliwości, co do której pełny wykaz opisowy został podany do listy częstotliwości.

Załącznik 6.

Wskazówki służbowe.

(Patrz artykuły 15 i 19 § 1, (6), a).

✕ stacja na pokładzie okrętu wojennego lub samolotu wojskowego

△ radiogoniometr na pokładzie stacji ruchomej

■ stacja zaliczona do położonych na obszarze o wzmószonym ruchu, do której wydawanie korespondencji na 500 kc/s (600 m) jest ograniczone, zgodnie z artykułem 19 § 1, (6), a)

D 30° antena kierunkowa o największym promieniowaniu pod kątem 30° (wyrażonym w stopniach od północy bezwzględnej, od zera do 360 w kierunku ruchu wskazówki zegara)

DR antena kierunkowa zaopatrzona w reflektor

FA stacja lotniskowa

FC stacja nadbrzeżna

FR stacja wyłącznie odbiorcza, połączona z ogólną siecią telekomunikacyjną

FS stacja lądowa pełniąca służbę wyłącznie w zakresie bezpieczeństwa życia ludzkiego

Fréquence exacte en kc/s		Date		Puissance dans l'antenne		Directivité de l'antenne		Fréquence maximum de modulation pour les types d'émission A2, A3, A4 et Spécial)		Vitesse maximum normale de transmission en bauds ³⁾		Nature du service et pays avec lesquels la communication est prévue ou établie		Date de mise en exploitation de la fréquence par la station dont le nom figure dans la colonne 5 (date prévue entre parenthèses) ⁴⁾		Administration ou compagnie exploitante		Observations		
1	2	a	b	4	5	a	b	8	9	10	11	12	13	14						

¹⁾ Méridien de Greenwich.

²⁾ Le chiffre à inscrire dans la colonne 9 doit permettre de déterminer la largeur de la bande de fréquences occupée par la transmission.

Aucun signe ne précède le chiffre, lorsque la transmission utilise les deux bandes latérales. Si la transmission n'utilise qu'une bande latérale on l'indique en plaçant devant le chiffre le signe + (bande latérale de fréquences supérieure à la fréquence porteuse) ou — (bande latérale de fréquences inférieure à la fréquence porteuse).

³⁾ La vitesse en bauds pour le code Morse international est approximativement égale à $0,8 \times$ mots par minute.

⁴⁾ Les administrations notifient sans délai au Bureau de l'Union la mise en exploitation des fréquences pour lesquelles un état signalétique complet figure dans la liste des fréquences.

Appendice 6.

Notations de service.

[Voir les articles 15 et 19, § 1, (6), a)].

✕ station à bord d'un navire de guerre ou d'un aéronef de guerre

△ radiogoniomètre à bord d'une station mobile

■ station classée comme située dans une région de trafic intense pour laquelle le trafic sur 500 kc/s (600 m) est restreint, conformément à l'article 19, § 1, (6), a).

D 30° antenne dirigée dans la direction de rayonnement maximum de 30° (exprimé en degrés à partir du nord vrai, de zéro à 360, dans le sens des aiguilles d'une montre)

DR antenne dirigée pourvue d'un réflecteur

FA station aéronautique

FC station côtière

FR station réceptrice seulement, reliée au réseau général des voies de télécommunication

FS station terrestre établie dans le seul but de la sécurité de la vie humaine

FX	stacja pełniąca służbę radiokomunikacyjną między punktami stałymi	FX	station effectuant un service de radiocommunication entre points fixes
H 24	stacja pełniąca służbę bez przerwy dniem i nocą	H 24	station ayant un service permanent, de jour et de nuit
H 16	stacja okrętowa drugiej kategorii, pełniąca służbę w ciągu 16 godzin	H 16	station de navire de la 2 ^e catégorie effectuant 16 heures de service
H 8	stacja okrętowa drugiej kategorii, pełniąca służbę w ciągu 8 godzin	H 8	station de navire de la 2 ^e catégorie effectuant 8 heures de service
HJ	stacja otwarta od wschodu do zachodu słońca (służba dzienna)	HJ	station ouverte du lever au coucher du soleil (service de jour)
HX	stacja nieposiadająca ustalonych godzin służby	HX	station n'ayant pas de vacations déterminées
CO	stacja otwarta wyłącznie dla korespondencji urzędowej	CO	station ouverte à la correspondance exclusivement officielle
CP	stacja otwarta wyłącznie dla korespondencji publicznej	CP	station ouverte à la correspondance publique
CR	stacja otwarta dla ograniczonej korespondencji publicznej	CR	station ouverte à la correspondance publique restreinte
CV	stacja otwarta wyłącznie dla korespondencji przedsiębiorstwa prywatnego	CV	station ouverte exclusivement à la correspondance d'une entreprise privée
RC	radjolatarnia niekierunkowa	RC	radiophare circulaire
RD	radjolatarnia kierunkowa	RD	radiophare directionnel
RG	stacja radiogoniometryczna	RG	station radiogoniométrique
RT	radjolatarnia obrotowa	RT	radiophare tournant
RV	radjolatarnia o zmiennym kierunku.	RV	radiophare directionnel variable

Załącznik 7.

Dokumenty, które powinny posiadać stacje ruchome.

(Patrz artykuły 3, 10, 12, 15 i załącznik 9).

A. „Stacje okrętowe“ na pokładach statków, które obowiązane są do posiadania urządzenia radiotelegraficznego:

- 1° upoważnienie na stację;
- 2° świadectwo lub świadectwa operatorów radiowych;
- 3° rejestr stacyjny (dziennik służby radiowej), w którym zamieszcza się, w chwili nastania, wszelkiego rodzaju wydarzenia służbowe, jak również wiadomości, wymieniane ze stacjami lądowymi lub ruchomymi, dotyczące zawiadomień o katastrofach. Jeżeli regulamin pokładowy zezwala na to, winno być notowane we wspomnianym dzienniku raz na dzień położenie danego statku;
- 4° spis alfabetyczny znaków wywoławczych;
- 5° wykaz stacji nadbrzeżnych i okrętowych;
- 6° wykaz stacji pełniących specjalne rodzaje służby;
- 7° Konwencję i jej Regulaminy;
- 8° taryfy telegraficzne krajów, do których stacja najczęściej przyjmuje radiotelegramy;

B. „Inne stacje okrętowe“: dokumenty wskazane w części A pod 1° do 5°;

C. „Stacje lotnicze“:

- 1° dokumenty podane w części A pod 1°, 2° i 3°;
- 2° wykaz stacji lotniskowych i lotniczych;
- 3° dokumenty, jakie powołane organizacje lotnicze danego kraju uznają ewentualnie za konieczne do pełnienia służby przez stację.

Appendice 7.

Documents dont les stations mobiles doivent être pourvues.

(Voir les articles 3, 10, 12, 15 et l'appendice 9).

A. les „stations de navire“ à bord des navires obligatoirement pourvus d'une installation radiotélégraphique:

- 1° la licence radioélectrique;
- 2° le certificat du ou des opérateurs;
- 3° le registre (journal du service radioélectrique) sur lequel sont mentionnés, au moment où ils se produisent, les incidents de service de toute nature, ainsi que les communications échangées avec des stations terrestres ou des stations mobiles et relatives à des avis de sinistre. Si le règlement de bord le permet, la position du véhicule sera indiquée une fois par jour sur ledit registre;
- 4° la liste alphabétique des indicatifs d'appel;
- 5° la nomenclature des stations côtières et de navire;
- 6° la nomenclature des stations effectuant des services spéciaux;
- 7° la Convention et les Règlements y annexés;
- 8° les tarifs télégraphiques des pays à destination desquels la station accepte le plus fréquemment des radiotélégrammes.

B. les autres „stations de navire“: les documents visés aux chiffres 1° à 5° inclus sous le titre A;

C. les „stations d'aéronef“:

- 1° les documents visés aux chiffres 1°, 2° et 3° sous le titre A;
- 2° la nomenclature des stations aéronautiques et d'aéronef;
- 3° tels documents que les organismes compétents de l'aéronautique du pays intéressé jugeront, éventuellement, nécessaires à la station pour l'exécution de son service.

Godziny służbowe stacji okrętowych, zaliczonych do drugiej kategorii.
(Patrz wykres i mapkę załącznika 9, oraz art. 15 i 23).

Strefy	Granice zachodnie	Granice wschodnie	Czas trwania służby (czas średni według Greenwich)	
			8 godzin (H8)	16 godzin (H16)
A Ocean Atlantycki Wschodni, Morze Śródziemne, Morze Północne, Bałtyk.	Południk 30°W. Brzeg Grenlandji.	Południk 30°E na południe od brzegu Afryki. Wschodnia granica Morza Śródziemnego, Morza Czarnego i Bałtyku. Południk 30°E na Północ od Norwegii.	od 8 do 10 godz. od 12 do 14 godz. od 16 do 18 godz. od 20 do 22 godz.	od 0 do 6 godz. od 8 do 14 godz. od 16 do 18 godz. od 20 do 22 godz.
B. Ocean Indyjski Zachodni, Ocean Arktyczny Wschodni.	Wschodnia granica strefy A.	Południk 80°E Zachodni brzeg Ceylonu u Pont d'Adam, od niego na zachód wzdłuż brzegów Indji.	od 4 do 6 godz. od 8 do 10 godz. od 12 do 14 godz. od 16 do 18 godz.	od 0 do 2 godz. od 4 do 10 godz. od 12 do 14 godz. od 16 do 18 godz. od 20 do 24 godz.
C Ocean Indyjski Wschodni, Morze Chińskie, Ocean Spokojny Zachod.	Wschodnia granica strefy B.	Południk 160°E	od 0 do 2 godz. od 4 do 6 godz. od 8 do 10 godz. od 12 do 14 godz.	od 0 do 6 godz. od 8 do 10 godz. od 12 do 14 godz. od 16 do 22 godz.
D. Ocean Spokojny Centralny.	Wschodnia granica strefy C.	Południk 140°W	od 0 do 2 godz. od 4 do 6 godz. od 8 do 10 godz. od 20 do 22 godz.	od 0 do 2 godz. od 4 do 6 godz. od 8 do 10 godz. od 12 do 18 godz. od 20 do 24 godz.
E Ocean Spokojny Wschodni.	Wschodnia granica strefy D.	Południk 70°W na południe od brzegu amerykańskiego, Zachodni brzeg Ameryki.	od 0 do 2 godz. od 4 do 6 godz. od 16 do 18 godz. od 20 do 22 godz.	od 0 do 2 godz. od 4 do 6 godz. od 8 do 14 godz. od 16 do 22 godz.
F Ocean Atlantycki Zachodni, Zatoka Meksykańska.	Południk 70°W na południe od brzegu amerykańskiego Wschodni brzeg Ameryki.	Południk 30°W Brzeg Grenlandji,	od 0 do 2 godz. od 12 do 14 godz. od 16 do 18 godz. od 20 do 22 godz.	od 0 do 2 godz. od 4 do 10 godz. od 12 do 18 godz. od 20 do 22 godz.

Appendice 8.

Heures de service des stations de navire classées dans la deuxième catégorie.
(Voir les graphique et carte à appendice 9 ainsi que les articles 15 et 23).

Zones	Limites Ouest	Limites Est	Durée des heures de service (temps moyen de Greenwich)	
			8 heures (H8)	16 heures (H16)
A Océan Atlantique Est, Méditerranée, Mer du Nord, Baltique.	Méridien 30° W. Côte du Groenland.	Méridien 30° E, au Sud de la côte d'Afrique. Limites Est de la Méditerranée, de la Mer Noire et de la Baltique. Méridien 30° E au Nord de la Norvège.	de 8h à 10h de 12h à 14h de 16h à 18h de 20h à 22h	de 0h à 6h de 8h à 14h de 16h à 18h de 20h à 22h
B Océan Indien Ouest, Océan Arctique Est.	Limite Est de la Zone A.	Méridien 80° E. Côte Ouest de Ceylan au Pont d'Adam, de là à l'Ouest, le long des côtes de l'Inde.	de 4h à 6h de 8h à 10h de 12h à 14h de 16h à 18h	de 0h à 2h de 4h à 10h de 12h à 14h de 16h à 18h de 20h à 24h
C Océan Indien Est, Mer de Chine, Océan Pacifique Ouest.	Limite Est de la Zone B.	Méridien 160° E.	de 0h à 2h de 4h à 6h de 8h à 10h de 12h à 14h	de 0h à 6h de 8h à 10h de 12h à 14h de 16h à 22h
D Océan Pacifique Central.	Limite Est de la Zone C	Méridien 140° W.	de 0h à 2h de 4h à 6h de 8h à 10h de 20h à 22h	de 0h à 2h de 4h à 6h de 8h à 10h de 12h à 18h de 20h à 24h
E Océan Pacifique Est.	Limite Est de la Zone D.	Méridien 70° W au Sud de la Côte américaine, Côte Ouest d'Amérique.	de 0h à 2h de 4h à 6h de 16h à 18h de 20h à 22h	de 0h à 2h de 4h à 6h de 8h à 14h de 16h à 22h
F Océan Atlantique Ouest et Golfe du Mexique.	Méridien 70° W au Sud de la Côte américaine, Côte Est d'Amérique.	Méridien 30° W, Côte du Groenland.	de 0h à 2h de 12h à 14h de 16h à 18h de 20h à 22h	de 0h à 2h de 4h à 10h de 12h à 18h de 20h à 22h

Załącznik 9.

Appendice 9.

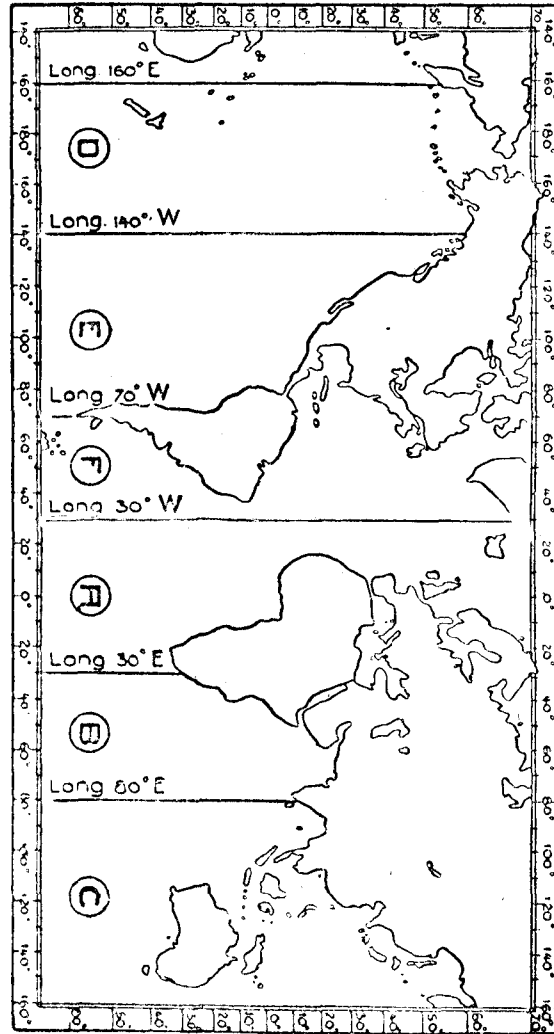
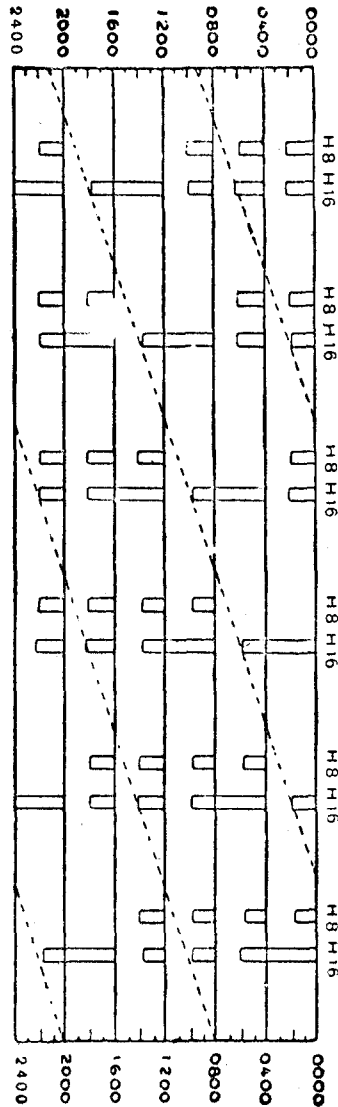
Godziny służby stacji okrętowych, zaliczonych do drugiej kategorii.

Heures de service des navires classées dans la deuxième catégorie.

(Patrz tabelę załącznika 7 oraz art. 15 i 23).

(Voir le tableau à l'appendice 7, ainsi que les articles 15 et 23).

Czas średni według Greenwich.
Temps moyen de Greenwich.

Czas średni według Greenwich.
Temps moyen de Greenwich.

Załącznik 10.

(Patrz artykuł 27).

Wykaz radiotelegramów, wymienionych ze stacjami ruchomymi przynależności państwowej . . .

Rok
Miesiąc Stacja lądowa

Miejsce nadania	Miejsce przeznaczenia	Numer radiotelegramów	Liczba wyrazów	Zarząd (X) zalicza na				Uwagi. Oznaczyć według kategorii liczbę radiotelegramów specjalnych i odpowiadającą im liczbę wyrazów
				kredyt		debet		
				fr. zł	ct.	fr. zł	ct.	
1	2	3	4	5				6
S/S Ile-de-France .	Stany Zjednoczone 1-a strefa	5	90					1 pilny 13
S/S Paris	Brazylia .	3	65					
S/S Paris	Japonia .	2	19					
S/S France	S/S Espagne	4	46					2 pilne 15

Załącznik 11.

Sposób postępowania w służbie stacji radiotelefonicznych małej mocy.

(Patrz artykuł 29).

§ 1. Jako przykład podaje się poniżej następujący sposób postępowania ¹⁾:

- 1° A wywołuje:
Allo B, allo B, A wywołuje, A wywołuje, radiotelegram do was, radiotelegram do was, przełączcie (over).
- 2° B odpowiada:
Allo A, allo A, B odpowiada, B odpowiada, wydawajcie wasz radiotelegram, wydawajcie wasz radiotelegram, przełączcie (over).
- 3° A odpowiada:
Allo B, A odpowiada, radiotelegram zaczyna się: Z Nr. liczba wyrazów dzień godzina adres tekst podpis
wydawanie radiotelegramu skończone, powtarzam, radiotelegram zaczyna się: Z
Nr. liczba wyrazów dzień
. godzina adres
tekst podpis
radiotelegram skończony, przełączcie (over).

¹⁾ W europejskiej służbie telefonicznej używanie wyrazu „Allo” jest wzbronione.

Appendice 10.

(Voir l'article 27).

Relevé des radiotélégrammes échangés avec les stations mobiles de nationalité

Année:
Mois Station terrestre:

Origine	Destination	Nombre de radiotélégrammes	Nombre de mois	L'Administration (X) porte au:				Observations Indiquer, par catégorie, le nombre de radiotélégrammes spéciaux et le nombre de mots s'y rapportant
				crédit		débit		
				frans or	cts	frans or	cts	
1	2	3	4	5				6
S/S Ile-de-France .	Etats-Unis 1re zone	5	90					1 urgt 13
S/S Paris .	Brésil . . .	3	65					
S/S Paris .	Japon . . .	2	19					
S/S France	S/SEspagne	4	46					2 urgt 15

Appendice 11.

Procédure dans le service des stations radiotéléphoniques mobiles de faible puissance.

(Voir l'article 29).

§ 1. La procédure suivante est donnée à titre d'exemple: ¹⁾

- 1° A appelle:
Allo B, allo B, A appelle, A appelle, radiotélégramme pour vous, radiotélégramme pour vous, commutez (over).
- 2° B répond:
Allo A, allo A, B répond, B répond, envoyez votre radiotélégramme, envoyez votre radiotélégramme, commutez (over).
- 3° A répond:
Allo B, A répond, radiotélégramme commence, de ... n° ... nombre de mots ... jour ... heure ... adresse ... texte ... signature ...
transmission du radiotélégramme terminée, je répète, radiotélégramme commence, de ... n° ... nombre de mots ... jour ... heure ... adresse ... texte ... signature ...
radiotélégramme terminé, commutez (over).

¹⁾ Dans le service téléphonique européen, l'utilisation du mot „Allo” est interdite.

4° B odpowiada:

Allo A, B odpowiada, wasz radjotelegram zaczyna się: Z Nr. liczba wyrazów dzień godzina adres tekst podpis
wasz radjotelegram skończony, przełączcie (over).

5° A odpowiada:

Allo B, A odpowiada, dobrze, dobrze, wyłączamy.

6° A przerywa połączenie i obie stacje wracają do normalnego nasłuchu.

U w a g a: Przy nawiązywaniu połączenia formułę wywoławczą powtarzają dwukrotnie zarówno stacja wywołująca jak i wywoływana. Skoro już raz połączenie zostało nawiązane, używa się jej tylko raz.

§ 2. Zgłoszkowanie znaków wywoławczych, skrótów służbowych i niezbędnych wyrazów, o ile zajdzie tego potrzeba, winno odbywać się według poniżej zamieszczonej tablicy:

Cyfrы do oznaczenia ¹⁾	Litery do zgłoszkowania	Wyraz używany do zgłoszkowania	Litery do zgłoszkowania	Wyraz używany do zgłoszkowania
1	A	Amsterdam	N	New-York
2	B	Baltimore	O	Oslo
3	C	Casablanca	P	Paris
4	D	Danemark	Q	Quebec
5	E	Edison	R	Roma
6	F	Florida	S	Santiago
7	G	Gallipoli	T	Tripoli
8	H	Havana	U	Upsala
9	I	Italia	V	Valencia
0	J	Jerusalem	W	Washington
przecinek	K	Kilogram	X	Xantippe
kreska	L	Liverpool	Y	Yokohama
ułamkowa	M	Madagascar	Z	Zürich

§ 3. Jeżeli stacja odbiorcza ma pewność, że prawidłowo odebrała radjotelegram, wspomniane w 4° § 1 powtórzenie nie jest konieczne, przynajmniej o ile nie chodzi o radjotelegram ze sprawdzeniem. Jeżeli powtórzenia poniechano, stacja B potwierdza odbiór wydanego radjotelegramu w sposób następujący:

Allo A, B odpowiada, odebraliśmy dobrze wasz radjotelegram, przełączcie (over).

Załącznik 12.

Uzyskiwanie pomiarów radjogoniometrycznych położenia.

(Patrz artykuł 30).

I. Wskazówki ogólne.

A. Stacja ruchoma, zanim wywoła jedną lub kilka stacyj radjogoniometrycznych, celem uzyska-

¹⁾ Wydawanie cyfr każdorazowo zapowiada się i kończy wyrazem „liczby” („en nombre”) powtórzonym dwukrotnie.

4° B répond:

Allo A, B répond, votre radiotélégramme commence, de ... n° ... nombre de mots ... jour ... heure ... adresse ... texte ... signature ...,

votre radiotélégramme terminé, commutez (over).

5° A répond:

Allo B, A répond, exact, exact, coupant.

6° A coupe ensuite la communication et les deux stations reprennent l'écoute normale.

Remarque: Au commencement d'une communication, la formule d'appel est prononcée deux fois, et par la station appelante et par la station appelée. Une fois la communication établie, elle est prononcée une fois seulement.

§ 2. En tant qu'une épellation des indicatifs d'appel, des abréviations de service et des mots est nécessaire, il y sera procédé suivant le tableau ci-après:

Chiffre à indiquer ¹⁾	Lettres à épeler	Mots à utiliser pour l'épellation	Lettres à épeler	Mots à utiliser pour l'épellation
1	A	Amsterdam	N	New York
2	B	Baltimore	O	Oslo
3	C	Casablanca	P	Paris
4	D	Danemark	Q	Quebec
5	E	Edison	R	Roma
6	F	Florida	S	Santiago
7	G	Gallipoli	T	Tripoli
8	H	Havana	U	Upsala
9	I	Italia	V	Valencia
0	J	Jerusalem	W	Washington
virgule	K	Kilogramme	X	Xanthippe
Barre de	L	Liverpool	Y	Yokohama
fraction	M	Madagascar	Z	Zürich

§ 3. Lorsque la station réceptrice a la certitude d'avoir reçu correctement le radiotélégramme, la répétition visé au 4° du § 1 n'est pas nécessaire, à moins qu'il ne s'agisse d'un radiotélégramme avec collationnement. Si l'on renonce à la répétition, la station B accuse réception du radiotélégramme transmis, dans la forme suivante:

Allo A, B répond, bien reçu votre radiotélégramme, commutez (over).

Appendice 12.

Obtention des relèvements radiogoniométriques.

(Voir l'article 30).

I. Instructions générales.

A. Avant d'appeler une ou plusieurs stations radiogoniométriques, pour demander son relèvement,

¹⁾ Toute transmission de chiffres est annoncée et se termine par les mots „en nombre” répétés deux fois.

nia pomiaru radijogoniometrycznego, winna wyszukać w wykazie:

1° Znaki wywoławcze stacji, które mają być wywołane celem otrzymania potrzebnych pomiarów radijogoniometrycznych.

2° Falę, na której stacje radijogoniometryczne nasłuchują i falę względnie fale, na których uskuteczniają pomiary.

3° Stacje radijogoniometryczne, które dzięki połączeniu specjalnymi przewodami mogą być zgrupowane z wywoływana stacją radijogoniometryczną.

B. Postępowanie stacji ruchomej zależne jest od różnych okoliczności. Zasadniczo winna ona mieć na uwadze, co następuje:

1° Jeżeli stacje radijogoniometryczne nie nasłuchują na tej samej fali, pomiarowej czy też innej, żądanie pomiarów winno być skierowane oddzielnie do każdej stacji lub grupy stacji, używających danej fali, przytem żądanie to należy wydać na właściwej fali.

2° Jeżeli wszystkie wchodzące w rachubę stacje radijogoniometryczne nasłuchują na jednej i tej samej fali i mogą uskutecznić pomiary na wspólnej fali, która może być inną niż fala nasłuchowa, należy je wywołać razem, żeby pomiary były zdjęte jednocześnie przez wszystkie stacje podczas tego samego wydawania.

3° Jeżeli kilka stacji radijogoniometrycznych jest zgrupowanych zapomocą specjalnych przewodów, należy wywoływać tylko jedną z tych stacji, nawet jeżeli wszystkie są zaopatrzone w nadajniki. Jednakże w tym przypadku, w razie potrzeby, stacja ruchoma winna przy wywoływaniu podać znaki wywoławcze stacji radijogoniometrycznych, od których żąda pomiarów.

II. Postępowanie.

A. Stacja ruchoma wywołuje stację względnie stacje radijogoniometryczne na fali, podanej w wykazie stacji jako ich fala nasłuchowa. Wydaje wówczas skrót QTE, oznaczający:

„Proszę o pomiar radijogoniometryczny mego pelengu względem stacji radijogoniometrycznej, do której się zwracam“,

lub

„Proszę o pomiar radijogoniometryczny mego pelengu względem stacji lub względem stacji, których znaki wywoławcze są następujące“,

lub

„Proszę o pomiar radijogoniometryczny mego pelengu względem stacji radijogoniometrycznych, zgrupowanych pod waszą kontrolą“,

dalej niezbędny znak wywoławczy lub znaki wywoławcze, poczem kończy wskazaniem w razie potrzeby fali, którą zastosuje dla uskutecznienia pomiaru. Następnie stacja ruchoma oczekuje na wskazówki.

B. Wywołana stacja lub stacje radijogoniometryczne przygotowują się do pomiaru radijogonio-

la station mobile doit rechercher dans la nomenclature:

1° Les indicatifs d'appel des stations à appeler pour obtenir les relèvements radiogoniométriques qui l'intéressent.

2° L'onde sur laquelle les stations radiogoniométriques veillent, et l'onde ou les ondes sur lesquelles elles prennent les relèvements.

3° Les stations radiogoniométriques qui, grâce à des liaisons par fils spéciaux, peuvent être groupées avec la station radiogoniométrique à appeler.

B. La procédure à suivre par la station mobile dépend de diverses circonstances. D'une façon générale, elle doit tenir compte de ce qui suit:

1° Si les stations radiogoniométriques ne veillent pas sur la même onde, que ce soit l'onde pour l'opération du relèvement ou une autre onde, les relèvements doivent être demandés séparément à chaque station ou groupe de stations utilisant une onde donnée.

2° Si toutes les stations radiogoniométriques intéressées veillent sur une même onde, et si elles sont en mesure de prendre des relèvements sur une onde commune — qui peut être une autre onde que l'onde de veille — il y a lieu de les appeler ensemble, afin que les relèvements soient pris par toutes ces stations à la fois, sur une seule et même émission.

3° Si plusieurs stations radiogoniométriques sont groupées à l'aide de fils spéciaux, une seule d'entre elles doit être appelée, même si toutes sont munies d'appareils émetteurs. Dans ce cas, la station mobile doit cependant, s'il est nécessaire, mentionner dans l'appel, au moyen des indicatifs d'appel, les stations radiogoniométriques dont elle désire obtenir des relèvements.

II. Règles de procédure.

A. La station mobile appelle la ou les stations radiogoniométriques sur l'onde indiquée à la nomenclature comme étant leur onde de veille. Elle transmet l'abréviation QTE qui signifie:

„Je désire connaître mon relèvement radiogoniométrique par rapport à la station radiogoniométrique à laquelle je m'adresse.“

ou

„Je désire connaître mon relèvement radiogoniométrique par rapport à la ou aux stations dont les indicatifs d'appel suivent.“

ou

„Je désire connaître mon relèvement radiogoniométrique par rapport aux stations radiogoniométriques groupées sous votre contrôle“,

le ou les indicatifs d'appel nécessaires, et finit en indiquant, si besoin est, l'onde qu'elle va employer pour faire établir son relèvement. Après cela, elle attend des instructions.

B. La ou les stations radiogoniométriques appelées se préparent à prendre le relèvement; elles

metrycznego i zależnie od potrzeby uprzedzają stacje radijogoniometryczne, z którymi współpracują. Skoro tylko stacje radijogoniometryczne są gotowe, te z nich, które mają nadajniki, odpowiadają stacji ruchomej w porządku alfabetycznym swych znaków wywoławczych, podając swój znak wywoławczy a po nim literę K.

Gdy chodzi o zgrupowane stacje radijogoniometryczne, stacja wywołana uprzedza inne stacje danej grupy i zawiadamia stację ruchomą, jak tylko stacje tej grupy są gotowe do zdjęcia pomiarów radijogoniometrycznych.

C. Po przejściu, w razie potrzeby, na swoją nową falę nadawczą, stacja ruchoma odpowiada, wydając swój znak wywoławczy, w połączeniu ewentualnie z innym znakiem i przez czas dostatecznie długi, aby umożliwić skutecznienie pomiaru.

D. Stacja lub stacje radijogoniometryczne, zadowolone z wyników pomiaru, wydają sygnał QTE („Wasz peleng względem mnie był . . . stopni”), podając przed tym sygnałem godzinę obserwacji, po nim zaś grupę z trzech cyfr (000 do 359), wykazującą w stopniach istotny pomiar położenia stacji ruchomej względem danej stacji radijogoniometrycznej.

Gdy stacja radijogoniometryczna nie jest zadowolona z wyników pomiaru, żąda od stacji ruchomej, aby powtórzyła wydawanie wskazane pod C.

E. Skoro stacja ruchoma odbierze wynik obserwacji, powtarza go stacji radijogoniometrycznej, która wówczas zawiadamia, że powtórzenie jest dokładne lub w przeciwnym razie je prostuje, powtarzając wynik pomiaru. Gdy stacja radijogoniometryczna jest pewna, że stacja ruchoma odebrała zawiadomienie poprawnie, wydaje znak „koniec pracy”. Znak ten powtarza stacja ruchoma na znak, że cała praca jest ukończona.

F. Wskazówki dotyczące: a) znaku, który należy używać dla otrzymania pomiaru; b) czasu jaki ma trwać wydawanie znaków przez stację ruchomą i c) czasu służby danej stacji radijogoniometrycznej — podane są w wykazie stacyj.

avertissent, si nécessaire, les stations radiogoniométriques avec lesquelles elles sont conjuguées. Aussitôt que les stations radiogoniométriques sont prêtes, celles parmi ces stations qui sont pourvues d'appareils émetteurs répondent à l'adresse de la station mobile, dans l'ordre alphabétique de leurs indicatifs d'appel, en donnant leur indicatif d'appel suivi de la lettre K.

Dans le cas où il s'agit de stations radiogoniométriques groupées, la station appelée prévient les autres stations du groupement et informe la station mobile dès que les stations du groupement sont prêtes à prendre le relèvement.

C. Après avoir, si nécessaire, préparé sa nouvelle onde de transmission, la station mobile répond en transmettant son indicatif d'appel, combiné éventuellement avec un autre signal, pendant un temps suffisamment prolongé pour permettre le relèvement.

D. La ou les stations radiogoniométriques qui sont satisfaites de l'opération transmettent le signal QTE („Votre relèvement vrai par rapport à moi était de . . . degrés”), précédé de l'heure de l'observation, et suivi d'un groupe de trois chiffres (000 à 359) indiquant, en degrés, le relèvement vrai de la station mobile par rapport à la station radiogoniométrique.

Si une station radiogoniométrique n'est pas satisfaite de l'opération, elle demande à la station mobile de répéter l'émission indiquée en C.

E. Dès que la station mobile a reçu le résultat de l'observation, elle répète le message à la station radiogoniométrique qui, alors, annonce que la répétition est exacte ou, le cas échéant, rectifie en répétant le message. Quand la station radiogoniométrique a la certitude que la station mobile a correctement reçu le message, elle transmet le signal „fin de travail”. Ce signal est alors répété par la station mobile, pour indiquer que l'opération est terminée.

F. Les indications relatives: a) au signal à employer pour obtenir le relèvement; b) à la durée des émissions à faire par la station mobile et c) à l'heure utilisée par la station radiogoniométrique considérée, sont données dans la nomenclature.

Doniesienie o naruszeniu przepisów Konwencji telekomunikacyjnej i Regulaminów radiokomunikacyjnych.

Rapport sur une infraction à la Convention des télécommunications ou aux Règlements des radiocommunications.

(Patrz artykuł 13).

(Voir l'article 13).

Szczegóły, dotyczące stacji wykraczającej przeciwko Regulaminowi

1. Nazwa, o ile jest znana (literami drukowanymi) (Uwaga a)
2. Znak wywoławczy (literami drukowanymi)
3. Przynależność państwowa, o ile jest znana
4. Fala użyta (kc/s lub m)
5. System (Uwaga b)

Szczegóły, dotyczące stacji donoszącej o wykroczeniu

6. Nazwa (literami drukowanymi)
7. Znak wywoławczy (literami drukowanymi)
8. Przynależność państwowa
9. Przybliżone położenie (Uwaga c)

Szczegóły naruszenia przepisów

10. Nazwa (Uwaga d) stacji mającej łączność ze stacją, która popełniła wykroczenia
11. Znak wywoławczy stacji, mającej łączność ze stacją wykraczającą
12. Godzina (Uwaga e) i data
13. Rodzaj wykroczenia (Uwaga f)

14. Wyciąg z dziennika pokładowego i inne dokumenty uzasadniające doniesienie (w razie potrzeby pisać na odwrotnej stronie).
Godzina.

15. Zaświadczenie.
Stwierdzam, że niniejsze doniesienie przedstawia, według mego przekonania, wyczerpująco i ściśle przebieg zajścia.

Data: dnia 19 (*)

Wskazówki do wypełnienia niniejszego formularza.

- Uwaga a) Każde doniesienie odnosi się do jednego tylko statku lub jednej stacji, patrz uwagę d).
- Uwaga b) Typ A 1, A 2, A 3 lub B.
- Uwaga c) Stosuje się tylko do statków żeglugi morskiej i powietrznej i winno być wyrażone przez szerokość i długość (Greenwich) lub przez rzeczywisty peleng radijożeglugowy i odległość w milach morskich lub kilometrach od ogólnie znanego punktu.

(*) Doniesienie niniejsze winno być podpisane przez operatora radiowego, który zauważył wykroczenie i kontrasygnowane przez dowódcę statku żeglugi morskiej lub powietrznej albo też przez kierownika stacji łączącej.

Détails relatifs à la station transgressant les Règlements.

1. Nom, s'il est connu (en caractères d'imprimerie) (Remarque a)
2. Indicatif d'appel (en caractères d'imprimerie)
3. Nationalité, si elle est connue
4. Onde employée (kc/s ou m)
5. Systeme (Remarque b)

Détails relatifs à la station signalant l'irrégularité.

6. Nom (en caractères d'imprimerie)
7. Indicatif d'appel (en caractères d'imprimerie)
8. Nationalité
9. Position approximative (Remarque c)

Détails de l'irrégularité.

10. Nom (Remarque d) de la station en communication avec celle qui commet l'infraction
11. Indicatif d'appel de la station en communication avec celle qui commet l'infraction
12. Heure (Remarque e) et date
13. Nature de l'irrégularité (Remarque f)

14. Extraits du journal de bord et autres documents à l'appui du rapport (à continuer au verso, si nécessaire): Heure.

15. Certificat.
Je certifie que le rapport ci-dessus donne, autant que je sache, le compte rendu complet et exact de ce qui a eu lieu.

Date: le 19 (*)

Indications pour remplir cette formule.

- Remarque a) Chaque rapport ne fera mention que d'un seul navire ou d'une seule station, voir remarque d.
- Remarque b) Type A1, A2, A3 ou B.
- Remarque c) Applicable seulement aux navires et aéronefs, doit être exprimée en latitude et longitude (Greenwich) ou par un relèvement vrai et distance en milles marins ou en kilomètres de quelque endroit bien connu.

(*) Ce rapport doit être signé par l'opérateur qui a relevé l'infraction, et contresigné par le commandant du navire ou de l'aéronef, ou le chef de la station terrestre.

Uwaga d) Jeżeli dwie stacje, pracujące między sobą, przekraczają Regulamin, doniesienia winny być sporządzone oddzielnie dla każdej z nich.

Uwaga e) Wyraża się grupą z czterech cyfr 0001 do 2400, (czas Greenwich). O ile wykroczenie obejmuje znaczny okres czasu, należy godziny wskazać w rubryce Nr. 14.

Uwaga f) Każda nieprawidłowość wymaga oddzielnego doniesienia z wyjątkiem, gdy błędy popełniła jedna i ta sama osoba i gdy były one krótkotrwałe. Każde doniesienie należy przesłać w dwóch egzemplarzach i, w miarę możliwości, pisane na maszynie.

(Używanie ołówka chemicznego i kalki jest dopuszczalne).

Remarque d) Si les deux stations en communication enfreignent les Règlements, un rapport sera fait séparément pour chacune de ces stations.

Remarque e) Doit être exprimée par un groupe de quatre chiffres (0001 à 2400), temps moyen de Greenwich. Si l'infraction porte sur une période considérable, les heures devront être indiquées dans la marge du n° 14.

Remarque f) Un rapport séparé est requis pour chacune des irrégularités, à moins que les erreurs n'aient évidemment été faites par la même personne et n'aient eu lieu que dans une courte période de temps. Tous les rapports doivent être envoyés en deux exemplaires et être établis dans la mesure du possible à la machine à écrire.

(L'emploi du crayon indélébile et du papier carbone est autorisé).

Do użytku zarządu wyłącznie.

1. Towarzystwo, nadzorujące urządzenie radiowe stacji, przeciwko której zostało wniesione zażalenie
2. Nazwisko operatora radiowej stacji, odpowiedzialnego za przekroczenie Regulaminu
3. Zarządzenia poczynione

Załącznik 14.

Regulamin wewnętrzny Międzynarodowego Doradczego Komitetu do Spraw Radjokomunikacji (C. C. I. R.).

(Patrz artykuł 31).

Artykuł pierwszy.

Przez określenie „Zarząd kierowniczy” rozumie się Zarząd, któremu powierza się zorganizowanie zjazdu C. C. I. R. Zarząd kierowniczy przystępuje do prac dotyczących C. C. I. R. po upływie pięciu miesięcy po zamknięciu poprzedniego zjazdu; jego zadanie wygasa po upływie pięciu miesięcy od zamknięcia zorganizowanego przezeń zjazdu.

Artykuł 2.

Zarząd kierowniczy ustala miejsce i ostateczną datę zjazdu, który ma zorganizować. Przynajmniej na sześć miesięcy przed ustaloną datą Zarząd kierowniczy rozsyła zaproszenia na ten zjazd do wszystkich Zarządów, należących do Międzynarodowego Związku Telekomunikacyjnego i za ich pośrednictwem do przedsiębiorstw, zrzeszeń przedsiębiorstw i do międzynarodowych organizacji radiowych,

Pour l'usage exclusif de l'administration.

1. Compagnie ayant le contrôle de l'installation de la station contre laquelle plainte est portée
2. Nom de l'opérateur de la station tenu responsable de l'infraction aux Règlements
3. Mesure prise

Appendice 14.

Règlement intérieur du Comité consultatif international des radiocommunications (C. C. I. R.).

(Voir l'article 31).

Article premier.

On entend par „administration gérante”, l'administration qui est chargée d'organiser une réunion du C. C. I. R. L'administration gérante commence à s'occuper des travaux du C. C. I. R. cinq mois après la clôture de la réunion précédente; son rôle expire cinq mois après la clôture de la réunion qu'elle a organisée.

Article 2.

L'administration gérante fixe le lieu et la date définitive de la réunion qu'elle est chargée d'organiser. Au moins six mois avant la date susdite, l'administration gérante adresse l'invitation pour cette réunion à toutes les administrations de l'Union internationale des télécommunications et, par l'entremise de celles-ci, aux compagnies, aux groupes des compagnies et aux organismes internationaux radio-

wspomnianych w artykule 31 Regulaminu radijokomunikacyjnego ogólnego.

Artykuł 3.

§ 1. Pierwsze walne zebranie zjazdu otwiera Zarząd kierowniczy. Zebranie to tworzy niezbędne komisje i dzieli między nie, według rodzajów, sprawy do rozpatrzenia. Wyznacza ono również przewodniczącego i wiceprzewodniczącego C. C. I. R. oraz przewodniczącego i wiceprzewodniczącego lub wiceprzewodniczących każdej komisji.

§ 2. Przewodniczący C. C. I. R. przewodniczy na walnych zebraniach; pozatem ma on powierzone ogólne kierownictwo prac zjazdu. Wiceprzewodniczący pomagają przewodniczącemu i zastępują go w czasie jego nieobecności.

Artykuł 4.

Sekretariat zjazdu C. C. I. R. tworzy Zarząd kierowniczy przy współpracy Biura Związku.

Artykuł 5.

Protokoły i sprawozdania zasadniczo odtwarzają tylko podstawowe punkty przemówień delegatów. Jednakże każdy delegat ma prawo żądać zamieszczenia w protokołach lub sprawozdaniach każdego swego oświadczenia w streszczeniu lub w dosłownym brzmieniu pod warunkiem dostarczenia tekstu oświadczenia najpóźniej następnego dnia rano po posiedzeniu.

Artykuł 6.

§ 1. Delegacja, która z przyczyn poważnych nie może być obecna na posiedzeniu, ma możność powierzyć swój lub swoje głosy innej delegacji. Jednakże jedna i ta sama delegacja nie może w tych warunkach rozporządzać łącznie więcej niż głosami dwóch delegacji, wliczając w to swój lub swoje głosy.

§ 2. Wniosek uważa się za przyjęty, jeśli wypowie się za nim bezwzględna większość głosujących; w razie równości głosów wniosek upada. W protokołach zaznacza się, ile delegacji głosowało za wnioskiem, ile głosowało przeciw wnioskowi.

§ 3. Głosowanie odbywa się bądź przez podniesienie ręki, bądź na żądanie jednej z delegacji imiennie przez wywołanie krajów, biorących udział, w porządku alfabetycznym ich nazw francuskich. W tym przypadku w protokołach wyszczególnia się delegacje, które głosowały za, i delegacje, które głosowały przeciwko wnioskowi.

Artykuł 7.

§ 1. Komisje, utworzone przez walne zebranie, mogą się dalej dzielić na podkomisje, te zaś na podpodkomisje.

électriques visés à l'article 31 du Règlement général des radiocommunications.

Article 3.

§ 1. La première séance de l'assemblée plénière est ouverte par l'administration gérante. Cette assemblée constitue les commissions nécessaires et répartit entre elles, par catégories, les questions à traiter. Elle désigne aussi le président et le vice-président du C. C. I. R., le président et le ou les vice-présidents de chaque commission.

§ 2. Le président du C. C. I. R. dirige les assemblées plénières; il a, en outre, la direction générale des travaux de la réunion. Les vice-présidents prêtent assistance aux présidents et les remplacent en cas d'absence.

Article 4.

Le secrétariat de la réunion du C. C. I. R. est assuré par l'administration gérante, avec la collaboration du Bureau de l'Union.

Article 5.

En principe, les procès-verbaux et les rapports ne reproduisent les exposés des délégués que dans leurs points principaux. Cependant, chaque délégué a le droit de demander l'insertion analytique ou in extenso au procès-verbal ou au rapport de toute déclaration qu'il a faite, à condition qu'il en fournisse le texte au plus tard le matin qui suit la fin de la séance.

Article 6.

§ 1. Une délégation qui serait empêchée, pour une cause grave, d'assister à des séances, a la faculté de charger de sa ou de ses voix une autre délégation. Toutefois, une même délégation ne peut réunir et disposer dans ces conditions des voix de plus de deux délégations, y compris la sienne ou les siennes.

§ 2. Une proposition n'est adoptée que si elle réunit la majorité absolue des suffrages exprimés; en cas d'égalité de voix, elle est écartée. Les procès-verbaux indiqueront le nombre des délégations qui ont voté pour et le nombre de celles qui ont voté contre la proposition.

§ 3. Les votations ont lieu soit à mains levées, soit, sur demande d'une délégation, par appel nominal, dans l'ordre alphabétique du nom français des pays participants. Dans ce dernier cas, les procès-verbaux indiqueront les délégations qui ont voté pour et celles qui ont voté contre la proposition.

Article 7.

§ 1. Les commissions instituées par l'assemblée plénière peuvent se subdiviser en sous-commissions, et les sous-commissions en sous-sous-commissions.

§ 2. Przewodniczący komisji przedstawiają swym komisjom do zatwierdzenia wybór przewodniczącego każdej podkomisji i podpodkomisji. Komisje, podkomisje i podpodkomisje same mianują swych sprawozdawców.

§ 3. Zalecenia komisji winny mieć wzmiankę: „jednomyślnie”, jeżeli orzeczenie przyjęte jest wszystkimi głosami, lub: „większością”, jeżeli za zaleceniem wypowiedziała się większość głosów.

Artykuł 8.

Biuro Związku bierze udział w poszczególnych pracach C. C. I. R. celem centralizacji i publikacji całości dokumentów dla użytku zarządów.

Artykuł 9.

§ 1. Na posiedzeniu zamknięcia walnego zebrania przewodniczący podaje do wiadomości spis zaleceń oraz spis spraw, które pozostają do rozstrzygnięcia i spraw nowych, wysuniętych przez komisje.

§ 2. Przewodniczący stwierdza w danym razie ostateczne przyjęcie wyrażonych zaleceń. Przy głosowaniu, o ile się ono odbywa na walnym zebraniu, stosuje się w głosowaniu formuły: „jednomyślnie” lub „większością”.

§ 3. Sprawy niezadecydowane i sprawy nowe rejestruje przewodniczący, o ile zebranie zgadza się poddać je dalszemu badaniu. Dalej zapytuje on, które z Zarządów życzą sobie zająć się przygotowaniem propozycji, dotyczących tych spraw i jakie inne Zarządy lub radjowe przedsiębiorstwa eksploatujące zechciałyby okazać swą pomoc w tych sprawach. Odpowiednio do uzyskanych odpowiedzi sporządza się wykaz urzędowy spraw, jakie mają być wniesione na porządek obrad następnego zjazdu, z wyszczególnieniem Zarządów centralizujących prace i Zarządów oraz radjowych przedsiębiorstw eksploatujących, które podjęły się współpracy. Wykaz ten zamieszcza się w protokole zebrania.

§ 4. Na tem samym posiedzeniu walnego zebrania, na propozycję lub za zgodą zainteresowanej delegacji, C. C. I. R. wyznacza Zarząd, który zwoła następný zjazd, i przybliżoną datę tego zjazdu.

Artykuł 10.

§ 1. Po zamknięciu zjazdu zajęcie się sprawami wyznaczonemi do opracowania powierza się Zarządowi, wyznaczonemu do zorganizowania następnego zjazdu (nowy Zarząd kierowniczy). Sprawy natomiast będące w toku powierza się dawnemu Zarządowi kierowniczemu, który zobowiązany jest je ukończyć przy współpracy Biura Związku.

§ 2. Dawny Zarząd kierowniczy przekazuje dokumenty nowemu Zarządowi kierowniczemu najpóźniej w pięć miesięcy po zamknięciu zjazdu.

§ 2. Les présidents des commissions proposent à la ratification de la commission respective le choix du président de chaque sous-commission et sous-sous-commission. Les commissions, sous-commissions et sous-sous-commissions nomment elles-mêmes leurs rapporteurs.

§ 3. Les avis émis par les commissions doivent porter la formule: „à l'unanimité” si l'avis a été émis à l'unanimité des votants, ou la formule: „à la majorité”, si l'avis a été adopté à la majorité.

Article 8.

Le Bureau de l'Union prend part aux divers travaux du C. C. I. R. en vue de la centralisation et de la publication d'une documentation générale à l'usage des administrations.

Article 9.

§ 1. A la séance de clôture de l'assemblée plénière, le président communique la liste des avis et celle des questions qui restent à résoudre et des questions nouvelles soumises par les commissions.

§ 2. Le président constate, le cas échéant, l'adoption définitive des avis exprimés. S'il y a lieu à votation à l'assemblée plénière, les formules „à l'unanimité” ou „à la majorité” s'appliquent à cette votation.

§ 3. Les questions non résolues et les questions nouvelles sont enregistrées par le président, si l'assemblée est d'accord pour en faire poursuivre l'étude. Celui-ci demande ensuite quelles administrations désirent se charger de la préparation des propositions se rapportant à ces questions et quelles autres administrations ou entreprises d'exploitation radioélectrique, sont prêtes à collaborer aux travaux. D'après les réponses, il dresse une liste officielle des questions à inscrire à l'ordre du jour de la réunion suivante, avec l'indication des administrations centralisatrices et des administrations et entreprises privées d'exploitation radioélectrique collaboratrices. Cette liste est insérée au procès-verbal de l'assemblée.

§ 4. A la même séance de l'assemblée plénière, le C. C. I. R., sur l'offre ou le consentement de la délégation intéressée, désigne l'administration qui convoquera la réunion suivante et la date approximative de cette réunion.

Article 10.

§ 1. Après la clôture de la réunion, la préparation des questions mises à l'étude est confiée à l'administration désignée pour organiser la prochaine réunion (administration gérante nouvelle). Les affaires en instance sont, au contraire, confiées à l'administration gérante ancienne, laquelle est chargée de les terminer, en collaboration avec le Bureau de l'Union.

§ 2. L'ancienne administration gérante transmet les documents à la nouvelle administration gérante, au plus tard, cinq mois après la clôture de cette réunion.

Artykuł 11.

Zarządy i przedsiębiorstwa eksploatujące radiokomunikację, chcąc, po ukończeniu zjazdu przedłożyć komitetowi jakiegokolwiek inne zagadnienia, kierują je do nowego Zarządu kierowniczego. Zarząd ten wnosi powyższe sprawy na porządek obrad przyszłego zjazdu. Jednakże nie może być w ten sposób włączona żadna sprawa, o której Zarząd kierowniczy nie został powiadomiony przynajmniej na sześć miesięcy przed datą otwarcia zjazdu.

Artykuł 12.

§ 1. Wszystkie dokumenty, dotyczące zjazdu, przesłane przed tym zjazdem Zarządowi kierowniczemu lub przedstawione podczas zjazdu, drukuje i rozsyła Biuro Związku przy współpracy Zarządu kierowniczego.

§ 2. Jeżeli zbadanie danej sprawy powierzone zostało Zarządowi centralizującemu, rzeczą tego Zarządu jest poczynić wszystko, co jest konieczne, celem przeprowadzenia studjów nad zagadnieniem. Zarządy i współpracujące przedsiębiorstwa eksploatujące radiokomunikację winny przesłać bezpośrednio do Zarządu centralizującego swe sprawozdania dotyczące tej sprawy, na sześć miesięcy przed datą zebrania C. C. I. R., a to aby wspomniany Zarząd mógł je wziąć pod uwagę w swem sprawozdaniu ogólnem i w swych propozycjach.

§ 3. Jednakże Zarządy i przedsiębiorstwa eksploatujące radiokomunikację mogą również przesłać odpisy swoich sprawozdań do Biura Związku, jeżeli życzą sobie, aby sprawozdania te były niezwłocznie staraniem wspomnianego Biura podane do wiadomości wszystkim zainteresowanym Zarządom i przedsiębiorstwom, każdemu z osobna.

Artykuł 13.

Zarząd kierowniczy może korespondować bezpośrednio z Zarządami i przedsiębiorstwami eksploatującymi radiokomunikację, dopuszczonemi do współpracy w pracach komitetu. Zarząd ten przesyła jeden przynajmniej egzemplarz dokumentów do Biura Związku.

PROTOKÓŁ KONCOWY
do
Regulaminu radiokomunikacyjnego ogólnego
dołączonego do
Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej.

W chwili podpisywania Regulaminu radiokomunikacyjnego ogólnego, dołączonego do Międzyna-

Article 11.

Après la fin d'une réunion, toutes les autres questions que les administrations et compagnies d'exploitation radioélectrique désirent soumettre au comité sont adressées à la nouvelle administration gérante. Cette administration inscrit ces questions à l'ordre du jour de la prochaine réunion. Toutefois, aucune question ne peut y être comprise, si elle n'a été communiquée à l'administration gérante au moins six mois avant la date de la réunion.

Article 12.

§ 1. Tous les documents afférents à une réunion, envoyés avant cette réunion à l'administration gérante, ou présentés pendant la réunion, sont imprimés et distribués par le Bureau de l'Union en collaboration avec l'administration gérante.

§ 2. Lorsque l'étude d'une question a été confiée à une administration centralisatrice, il appartient à cette administration de faire le nécessaire pour procéder à l'étude de la question. Les administrations et les compagnies d'exploitation radioélectrique collaboratrices doivent envoyer directement à l'administration centralisatrice leur rapport sur cette question, six mois avant la date de la réunion du C. C. I. R., afin que ladite administration en puisse tenir compte dans son rapport général et dans ses propositions.

§ 3. Toutefois, les administrations et les compagnies d'exploitation radioélectrique sont libres d'envoyer aussi copie de leur rapport au Bureau de l'Union, si elles désirent que ces rapports soient communiqués immédiatement et séparément, par les soins dudit Bureau, à toutes les administrations et compagnies intéressées.

Article 13.

L'administration gérante peut correspondre directement avec les administrations et les compagnies d'exploitation radioélectrique reconnues susceptibles de collaborer aux travaux du comité. Elle remet au moins un exemplaire des documents au Bureau de l'Union.

PROTOCOLE FINAL
au
Règlement général des radiocommunications annexé
à la
Convention internationale des télécommunications.

Au moment de procéder à la signature du Règlement général des radiocommunications annexé

rodowej Konwencji Telekomunikacyjnej, niżej podpisani Pełnomocnicy przyjmują do wiadomości następujące oświadczenia:

à la Convention internationale des télécommunications, les plénipotentiaires soussignés prennent acte des déclarations suivantes:

I.

Pełnomocnicy Niemiec oświadczają formalnie, że Rząd ich zastrzega sobie prawo zatrzymania w użytkowaniu fal 105 kc/s (2857 m) i 117,5 kc/s (2553 m) dla pewnych specjalnych służb prasowych uskutecznianych w drodze radiotelefonicznej.

I.

Les plénipotentiaires de l'Allemagne déclarent formellement que leur gouvernement se réserve le droit de maintenir l'usage des ondes de 105 kc/s (2 857 m) et 117,5 kc/s (2 553 m) pour quelques services de presse spéciaux faits par radiotéléphonie.

II.

Pełnomocnicy Indyj Holenderskich oświadczają formalnie, że Rząd ich zastrzega sobie prawo nie zezwalać stacjom ruchomym swojego kraju na stosowanie postanowień dwóch ostatnich zdań artykułu 26 § 1 (1) Regulaminu ogólnego, dotyczących wydawania tranzytem radiotelegramów za pośrednictwem jednej stacji ruchomej, jedynie celem przyspieszenia lub ułatwienia wydawania zamiast kierowania ich do najbliższej stacji lądowej.

II.

Les plénipotentiaires des Indes néerlandaises déclarent formellement que leur gouvernement se réserve le droit de ne pas permettre aux stations mobiles de son pays d'appliquer les dispositions des deux dernières phrases de l'article 26, § 1, (1) du Règlement général concernant la retransmission des radiotélégrammes par l'intermédiaire d'une station mobile dans le seul but d'accélérer ou de faciliter la transmission au lieu de les transmettre à la station terrestre la plus proche.

III.

Pełnomocnicy Związku Socjalistycznych Republik Rad oświadczają formalnie, że Rząd ich zastrzega sobie prawo używania następujących zakresów dla służb niżej wyszczególnionych:

III.

Les plénipotentiaires de l'Union des Républiques Soviétiques Socialistes déclarent formellement que leur gouvernement se réserve le droit d'utiliser les bandes de fréquences suivantes pour les services ci-après énumérés:

250 — 285 kc/s (2000 — 1053 m) radjofonja	150 à 285 kc/s (2 000 à 1 053 m) radio-diffusion
285 — 315 „ (1053 — 952 m) radjolatarnie	285 à 315 kc/s (1 053 à 952 m) radiophares
315 — 340 „ (952 — 882 m) służby lotnicze i radiogoniometryczne	315 à 340 kc/s (952 à 882 m) services aéronautiques et radiogoniométrie
340 — 420 „ (882 — 714 m) radjofonja	340 à 420 kc/s (882 à 714 m) radio-diffusion
515 — 550 „ (583 — 545 m) służby lotnicze	515 à 550 kc/s (583 à 545 m) services aéronautiques
9600 — 9700 „ (31,25 — 30,93 m) radjofonja	9 600 à 9 700 kc/s (31,25 à 30,93 m) radio-diffusion
11700 — 11900 „ (35,64 — 25,21 m) służby stałe	11 700 à 11 900 kc/s (25,64 à 25,21 m) services fixes
12100 — 12300 „ (24,79 — 24,39 m) radjofonja	12 100 à 12 300 kc/s (24,79 à 24,39 m) radio-diffusion
15350 — 15450 „ (19,54 — 19,42 m) radjofonja	15 350 à 15 450 kc/s (19,54 à 19,42 m) radio-diffusion
17800 — 17850 „ (16,65 — 16,81 m) radjofonja	17 800 à 17 850 kc/s (16,85 à 16,81 m) radio-diffusion
21500 — 21750 „ (13,92 — 13,79 m) radjofonja	21 550 à 21 750 kc/s (13,92 à 13,79 m) radio-diffusion,

IV.

Powołując się na oświadczenie, zgłoszone do niniejszego Protokołu przez pełnomocników Związku

IV.

Se référant à la déclaration faite dans le présent Protocole par les plénipotentiaires de l'Union

Socjalistycznych Republik Rad, dotyczące używania pewnych zakresów częstotliwości, pełnomocnicy Chin oświadczają formalnie, że Rząd ich zastrzega sobie prawo przedsięwzięcia wszelkich środków, jakie mogłyby być ewentualnie konieczne ze względu na ochronę jego radjokomunikacji przeciwko wszelkim zakłóceniom, jakie mogłyby być spowodowane przez wprowadzenie w życie omówionych wyżej zastrzeżeń Rządu Związku Socjalistycznych Republik Rad.

V.

Pełnomocnik Węgier oświadcza formalnie, że z powodu zastrzeżeń Związku Socjalistycznych Republik Rad w odniesieniu do artykułu 7 Regulaminu radjokomunikacyjnego ogólnego (podział i stosowanie częstotliwości, Rząd jego zastrzega sobie prawo niestosowania się do postanowień § 5 (2) wspomnianego artykułu w wypadku, gdy emisje stacji założonych w wykonaniu swoich zastrzeżeń przez Związek Socjalistycznych Republik Rad będą powodowały poważne zakłócenia nadawań stacji węgierskich.

VI.

Powołując się na oświadczenie, złożone do niniejszego Protokołu przez pełnomocników Związku Socjalistycznych Republik Rad, dotyczące używania pewnych zakresów częstotliwości, pełnomocnicy Japonii oświadczają formalnie, że Rząd ich zastrzega sobie dla Japonii, Korei, Formozy, Sachalinu japońskiego, terytorjum dzierżawnego Kwantung i wysp mórz południowych pod mandatem japońskim, prawo przedsięwzięcia wszelkich środków, jakie mogłyby być ewentualnie konieczne, ze względu na ochronę swoich radjokomunikacji, przeciwko wszelkim zakłóceniom, które mogłyby być spowodowane przez wprowadzenie w życie omówionych wyżej zastrzeżeń Związku Socjalistycznych Republik Rad.

VII.

Pełnomocnicy Polski i Rumunii, w związku z zastrzeżeniami, sformułowanymi w sprawie używania pewnych zakresów częstotliwości, oświadczają formalnie, że w wypadku, gdy umowa regionalna (Konferencja Europejska) lub specjalna nie doprowadzi do wyników zadowalających, każdy z ich Rządów zastrzega sobie prawo ewentualnych odstępstw, dotyczących używania w porozumieniu z krajami sąsiadującymi dla służb lotniczych pewnych częstotliwości poza zakresami fal, przydzielonymi przez artykuł 7 Regulaminu radjokomunikacyjnego ogólnego, specjalnie zaś zastrzega sobie prawo nieprzestrzegania terminu przewidzianego w § 5 (2) tegoż artykułu celem ochrony zasadniczych potrzeb tych służb przeciwko wszelkim zakłóceniom, które mogłyby być spowodowane przez wykonanie wymienionych na wstępie zastrzeżeń.

Na dowód czego, Pełnomocnicy niżej wymienieni sporządzili niniejszy Protokół i podpisali go

des Républiques Soviétistes Socialistes relativement à l'utilisation de certaines bandes de fréquences, les plénipotentiaires de la Chine déclarent formellement que leur gouvernement se réserve le droit de prendre toutes les mesures qui seraient éventuellement nécessaires en vue de protéger leurs radiocommunications contre tout brouillage qui pourrait être occasionné par la mise en exécution desdites réserves du Gouvernement de l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes.

V.

Le plénipotentiaire de la Hongrie déclare formellement qu'en raison de la réserve de l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes relative à l'article 7 du Règlement général des radiocommunications (répartition et emploi des fréquences), son gouvernement se réserve le droit de ne pas appliquer les dispositions du § 5, (2) dudit article dans les cas où les émissions des postes installés par l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes, en exécution de ses réserves, brouilleraient d'une manière grave les émissions de stations hongroises.

VI.

Se référant à la déclaration faite dans le présent Protocole par les plénipotentiaires de l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes relativement à l'utilisation de certaines bandes de fréquences, les plénipotentiaires du Japon déclarent formellement que leur gouvernement se réserve pour le Japon, Chosen, Taiwan, Karafuto, le Territoire à bail du Kwantung et les Iles des Mers du Sud sous mandat japonais, le droit de prendre toutes les mesures qui seraient éventuellement nécessaires en vue de protéger leurs radiocommunications contre tout brouillage qui pourrait être occasionné par la mise en exécution desdites réserves du Gouvernement de l'Union des Républiques Soviétistes Socialistes.

VII.

Les plénipotentiaires de la Pologne et de la Roumanie, vu les réserves déjà formulées au sujet de l'utilisation de certaines bandes de fréquences, déclarent formellement que, dans le cas où un arrangement régional (Conférence européenne) ou particulier satisfaisant n'aboutirait pas, chacun de leurs gouvernements se réserve le droit de faire éventuellement des dérogations en ce qui concerne l'utilisation pour les services aéronautiques de certaines fréquences en dehors des bandes attribuées par l'article 7 du Règlement général des radiocommunications, en accord avec les pays voisins intéressés, et spécialement de ne pas attendre le délai prévu au § 5, (2) de cet article, pour sauvegarder les besoins fondamentaux de ces services contre tout brouillage qui pourrait être occasionné par la mise en exécution des réserves ci-avant mentionnées.

En foi de quoi les plénipotentiaires ci-après ont dressé le présent Protocole et ils l'ont signé en

w jednym egzemplarzu, który pozostanie w archiwum Rządu Hiszpanji i którego kopia będzie dostarczona każdemu z Rządów sygnatarjuszy wspomnianego Protokołu.

Sporządzono w Madrycie 9 grudnia 1932 r.

ZA UNJĘ POŁUDNIOWO AFRYKANSKĄ:

H. J. Lenton
A. R. Mc Lachlan

ZA NIEMCY:

Hermann Giess
Dr. Inż. Hans Steidle
Dr. Paul Jäger
Dr. Hans Harbich
Paul Münch
Martin Feuerhahn
Siegfried Mey
Dr. Friedrich Herath
Rudolf Salzmann
Erhard Maertens
Curt Wagner

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNĘ:

D. Garcia Mansilla
René Correa Luna
Luis S. Castiņeiras
Melquiades Sáenz Briones

ZA FEDERACJĘ AUSTRALIJSKĄ:

J. M. Crawford

ZA AUSTRJĘ:

Dr. Rudolf Oestreicher
Inż. H. Pfeuffer

ZA BELGJĘ:

B. Maus
R. Corteil

ZA BOLIWIJĘ:

Jorge Sáenz

ZA BRAZYLIJĘ:

Luis Guimarães

ZA KANADĘ:

Alfred Duranleau
W. Arthur Steel
Jean Désy

ZA CHILI:

Enrique Bermúdez

ZA CHINY:

Lingoh Wang

un exemplaire qui restera dans les archives du Gouvernement de l'Espagne et dont une copie sera remise à chaque gouvernement signataire dudit Protocole.

Fait, à Madrid, le 9 décembre 1932.

POUR L'UNION DE L'AFRIQUE DU SUD:

H. J. Lenton
A. R. Mc Lachlan

POUR L'ALLEMAGNE:

Hermann Giess
Dr. Ing. Hans Steidle
Dr. Paul Jäger
Dr. Hans Harbich
Paul Münch
Martin Feuerhahn
Siegfried Mey
Dr. Friedrich Herath
Rudolf Salzmann
Erhard Maertens
Curt Wagner

POUR LA RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

D. Garcia Mansilla
René Correa Luna
Luis S. Castiņeiras
Melquiades Sáenz Briones

POUR LA FÉDÉRATION AUSTRALIENNE:

J. M. Crawford

POUR L'AUTRICHE:

Dr. Rudolf Oestreicher
Ing. H. Pfeuffer

POUR LA BELGIQUE:

B. Maus
R. Corteil

POUR LA BOLIVIE:

Jorge Sáenz

POUR LE BRÉSIL:

Luis Guimarães

POUR LE CANADA:

Alfred Duranleau
W. Arthur Steel
Jean Désy

POUR LE CHILI:

Enrique Bermúdez

POUR LA CHINE:

Lingoh Wang

ZA PAŃSTWO WATYKANSKIE:
<i>Giuseppe Gianfranceschi</i>	POUR L'ETAT DE LA CITÉ DU VATICAN:
<i>Giuseppe Gianfranceschi</i>
ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIJĘ:
<i>José Joaquín Casas</i>
<i>Alberto Sánchez de Iriarte</i>
<i>Walter Mac Lellan</i>	POUR LA RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:
<i>José Joaquín Casas</i>
<i>Alberto Sánchez de Iriarte</i>
<i>Walter Mac Lellan</i>
ZA KOLONIE FRANCUSKIE, PROTEKTORATY I TERYTORJA POD MANDATEM FRANCUSKIM:
<i>Carour</i>	POUR LES COLONIES FRANÇAISES, PROTECTORATS ET TERRITOIRES SOUS MANDAT FRANÇAIS:
<i>Carour</i>
ZA KOLONJE PORTUGALSKE:
<i>Ernesto Julio Navarro</i>
<i>Arnaldo de Paiva Carvalho</i>
<i>José Mendes de Vasconcello Guimaraes</i>
<i>Mario Corrêa Barata da Cruz</i>	POUR LES COLONIES PORTUGAISES:
<i>Ernesto Julio Navarro</i>
<i>Arnaldo de Paiva Carvalho</i>
<i>José Mendes de Vasconcello Guimaraes</i>
<i>Mario Corrêa Barata da Cruz</i>
ZA KONFEDERACJĘ SZWAJCARSKĄ:
<i>G. Keller</i>
<i>E. Metzler</i>	POUR LA CONFÉDÉRATION SUISSE:
<i>G. Keller</i>
<i>E. Metzler</i>
ZA KONGO BELGIJSKIE:
<i>G. Tondeur</i>	POUR LE CONGO BELGE:
<i>G. Tondeur</i>
ZA COSTA - RICA:
<i>Adriano Martín Lanuza</i>	POUR COSTA - RICA:
<i>Adriano Martín Lanuza</i>
ZA KUBĘ:
<i>Manuel S. Pichardo</i>	POUR CUBA:
<i>Manuel S. Pichardo</i>
ZA CURAÇAO I SURINAM:
<i>G. Schotel</i>
<i>J. Hoogewoening</i>	POUR CURAÇAO ET SURINAM:
<i>G. Schotel</i>
<i>J. Hoogewoening</i>
ZA CYRENAIKĘ:
<i>G. Gneme</i>	POUR LA CYRÉNAÏQUE:
<i>G. Gneme</i>
ZA DANJĘ:
<i>Kay Christiansen</i>
<i>C. Lerche</i>
<i>M. C. J. Grested</i>	POUR LE DANEMARK:
<i>Kay Christiansen</i>
<i>C. Lerche</i>
<i>M. C. J. Grested</i>
ZA WOLNE MIASTO GDAŃSK:
<i>Inż. Henryk Kowalski</i>
<i>Zander</i>	POUR LA VILLE LIBRE DE DANTZIG:
<i>Ing. Henryk Kowalski</i>
<i>Zander</i>
ZA REPUBLIKĘ DOMINIKAŃSKĄ:
<i>Elias Brache Hijo</i>
<i>Juan de Olózaga</i>	POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:
<i>Elias Brache Hijo</i>
<i>Juan de Olózaga</i>
ZA EGIPT:
<i>R. Murray</i>
<i>Mohamed Said</i>	POUR L'EGYPTE:
<i>R. Murray</i>
<i>Mohamed Said</i>

ZA REPUBLIKĘ EL SALWADOR:

Raoul Contrezas

ZA EKWATOR:

Hipólito de Mozoncillo
Dr. Abel Romeo Castillo

ZA ERYTREE:

G. Gneme
Gian Franco della Porta

ZA HISZPANJĘ:

Miguel Sastre
Ramón Miguel Nieto
Gabriel Hombre
Francesco Vidal
J. Cubillo
Tomás Fernández Quintana
Leopoldo Caly Diáz
Trinidad Matres

ZA STANY ZJEDNOCZONE AMERYKI:

Eugene O. Sykes
C. B. Jolliffe
Walter Lichtenstein
Irvin Stewart

ZA FINLANDJĘ:

Niilo Orasmaa
Viljo Ylöstalo

ZA FRANCJĘ:

Jules Gautier

ZA ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ
BRYTANJI I IRLANDJI PÓŁNOCNEJ:

F. W. Phillips
J. Louden
F. W. Home
C. H. Boyd
J. P. G. Worlledge

ZA GRECJĘ:

Th. Pentheroudakis
St. Nicolis

ZA GUATEMALE:

Virgillo Rodríguez Beteta
Enrique Traumann
Ricardo Castañeda Paganini

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Antonio Graino

ZA WĘGRY:

Jules Erdöss

POUR LA RÉPUBLIQUE DU SALVADOR:

Raoul Contrezas

POUR L'ÉQUATEUR:

Hipólito de Mozoncillo
Dr. Abel Romeo Castillo

POUR L'ÉRYTHRÉE:

G. Gneme
Gian Franco della Porta

POUR L'ESPAGNE:

Miguel Sastre
Ramón Miguel Nieto
Gabriel Hombre
Francesco Vidal
J. Cubillo
Tomás Fernández Quintana
Leopoldo Caly Diáz
Trinidad Matres

POUR LES ÉTATS-UNIS D'AMÉRIQUE:

Eugene O. Sykes
C. B. Jolliffe
Walter Lichtenstein
Irvin Stewart

POUR LA FINLANDE:

Niilo Orasmaa
Viljo Ylöstalo

POUR LA FRANCE:

Jules Gautier

POUR LE ROYAUME — UNI DE LA GRANDE
BRETAGNE ET DE L'IRLANDE DU NORD:

F. W. Phillips
J. Louden
F. W. Home
C. H. Boyd
J. P. G. Worlledge

POUR LA GRÈCE:

Th. Pentheroudakis
St. Nicolis

POUR LE GUATEMALA:

Virgillo Rodríguez Beteta
Enrique Traumann
Ricardo Castañeda Paganini

POUR LA RÉPUBLIQUE DE HONDURAS:

Antonio Graino

POUR LA HONGRIE:

Jules Erdöss

ZA WŁOSKIE WSPY EGEJSKIE:

G. Gneme
Erminio Mariani

ZA INDJE BRYTYJSKIE:

M. L. Pasricha
P. J. Edmunds

ZA INDJE HOLENDERSKIE:

A. J. H. Leeuwen
van Dooren
G. Schotel
Hoogewooning

ZA WOLNE PAŃSTWO IRLANDJĘ:

P. S. Óh-Éigearthaigh
E. Cuisin

ZA ISLANDJĘ:

G. J. Hliddal

ZA WŁOCHY:

G. Gneme
Gino Montefinale

ZA JAPONJĘ,

Za Chosen, Taiwan, Karafuto, Terytorjum dzierżawne Kwantung i wyspy mórz południowych pod mandatem japońskim:

Koshida Saichiro
Zenshichi Ishii
Satoshi Fuzihata
Yososhichi Yonezawa
Toyokichi Nakagami
Takeo Iino

ZA ŁOTWĘ:

Bernard Einberg

ZA LIBERJĘ:

Luis María Soler

ZA LITWĘ:

Inż. K. Gaigalis

ZA MAROKKO:

Dubœauclard

ZA NIKARAGUĘ:

José Garcia Plaza

ZA NORWEGJĘ:

T. Engset
Hermod Petersen
Adr. Hadland

POUR LES ILES ITALIENNES DE L'EGÉE:

G. Gneme
Erminio Mariani

POUR LES INDES BRITANNIQUES:

M. L. Pasricha
P. J. Edmunds

POUR LES INDES NÉERLANDAISES:

A. J. H. Leeuwen
van Dooren
G. Schotel
Hoogewooning

POUR L'ÉTAT LIBRE D'IRLANDE:

P. S. Óh-Éigearthaigh
E. Cuisin

POUR L'ISLANDE:

G. J. Hliddal

POUR L'ITALIE:

G. Gneme
Gino Montefinale

POUR LE JAPON,

Pour Chosen, Taiwan, Karafuto, le Territoire à bail du Kwantung et les îles des Mers du Sud sous mandat japonais:

Koshida Saichiro
Zenshichi Ishii
Satoshi Fuzihata
Yososhichi Yonezawa
Toyokichi Nakagami
Takeo Iino

POUR LA LETTONIE:

Bernard Einberg

POUR LIBÉRIA:

Luis María Soler

POUR LA LITHUANIE:

Ing. K. Gaigalis

POUR LE MAROC:

Dubœauclard

POUR LE NICARAGUA:

José Garcia Plaza

POUR LA NORVÈGE:

T. Engset
Hermod Petersen
Adr. Hadland

ZA NOWV ZELANDJE:

M. B. Esson

ZA REPUBLIKE PANAMA:

M. Lasso de la Vega

ZA HOLANDJE:

*H. J. Boetje
C. H. de Vos
J. A. Bland van den Berg
W. Dogterom*

ZA PERU:

Jaan de Osma

ZA POLSKE:

*Inż. Henryk Kowalski
K. Krulisz*

ZA PORTUGALJE:

*Miguel Vaz Duarte Bacelar
José de Liz Ferreira jr.
David de Souza Pires
Joaquim Rodrigues Gonçalves*

ZA RUMUNJE:

Inż. Tanasescu

ZA SOMALIS WŁOSKI:

*G. Gneme
Gelmetti*

ZA SZWECJE:

G. Wold

ZA SYRJE I LIBAN:

M. Morillon

ZA CZECHOSŁOWACJE:

*Inż. Strand
Dr. Otto Kučera
Inż. Jaromir Svoboda*

ZA TRYPOLITANJE:

*G. Gneme
Donato Crety*

ZA TUNIS:

Eugène Crouzet

ZA TURCJE:

*Fahri
Cemal Ihsan
Mazhar*

POUR LA NOUVELLE ZÉLANDE:

M. B. Esson

POUR LA RÉPUBLIQUE DE PANAMA:

M. Lasso de la Vega

POUR LES PAYS-BAS:

*H. J. Boetje
C. H. de Vos
J. A. Bland van den Berg
W. Dogterom*

POUR LE PÉROU:

Jaan de Osma

POUR LA POLOGNE:

*Ing. Henryk Kowalski
K. Krulisz*

POUR LE PORTUGAL:

*Miguel Vaz Duarte Bacelar
José de Liz Ferreira jr.
David de Souza Pires
Joaquim Rodrigues Gonçalves*

POUR LA ROUMANIE:

Ing. Tanasescu

POUR LA SOMALIE ITALIENNE:

*G. Gneme
Gelmetti*

POUR LA SUÈDE:

G. Wold

POUR LA SYRIE ET LE LIBAN:

M. Morillon

POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE:

*Ing. Strand
Dr. Otto Kučera
Ing. Jaromir Svoboda*

POUR LA TRIPOLITAINE:

*G. Gneme
Donato Crety*

POUR LA TUNISIE:

Eugène Crouzet

POUR LA TURQUIE:

*Fahri
Cemal Ihsan
Mazhar*

**ZA ZWIAZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK
RAD:**

Eugène Hirschfeld
Alexandre Kokadeev

ZA URUGWAJ:

Ad referendum Rządu Urugwajskiego:

Daniël Castellanos

ZA WENEZUELE:

César Mármol Cuervo
Antonio Reyes

ZA JUGOSŁAWJĘ:

D. A. Zlatanovitch

**POUR L'UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉ-
TISTES SOCIALISTES:**

Eugène Hirschfeld
Alexandre Kokadeev

POUR L'URUGUAY:

Ad referendum du Gouvernement de l'Uruguay:

Daniel Castellanos

POUR LE VÉNÉZUELA:

César Mármol Cuervo
Antonio Reyes

POUR LA YOUGOSLAVIE:

D. A. Zlatanovitch

**DODATKOWY REGULAMIN RADJOKOMUNI-
KACYJNY**

załączony do

Międzynarodowej Konwencji Telekomunikacyjnej.

Artykuł pierwszy.

**Zastosowanie Regulaminu telegraficznego i telefo-
nicznego do radjokomunikacji.**

(568) § 1. O ile Regulaminy radjokomunikacyjne nie stanowią inaczej, postanowienia Regulaminów telegraficznego i telefonicznego mają zastosowanie do radjokomunikacji.

(569) § 2. (1) Prócz wyjątków przewidzianych w artykułach następnych, radjotelegamy są redagowane i traktowane w myśl postanowień Regulaminu telegraficznego.

(570) (2) Stosowanie grup literowych międzynarodowego kodu sygnałów dopuszcza się w radjotelegramach wymienianych ze statkami.

(571) § 3. Ponieważ w wykazie stacji wyraz RADIO lub AERADIO dodaje się zawsze do nazwy stacji lądowej, podanej w adresie radjotelegamu, nie należy go umieszczać w nagłówku jako wskazówki służbowej przy wydawaniu radjotelegamu.

Artykuł 2.

Taksy.

(572) § 1. Taksy radjotelegamu, pochodzącego ze stacji ruchomej lub do niej przeznaczonego, albo też wymienionego pomiędzy stacjami ruchomymi, obejmują zależnie od okoliczności:

(573) a) taksę pokładową, należną stacji ruchomej pochodzenia lub przeznaczenia albo też obu tym stacjom;

(574) b) taksę lądową lub taksy lądowe [patrz § 3 (2)], należne stacji lądowej lub stacjom lądowym, które biorą udział w przesłaniu korespondencji;

**RÈGLEMENT ADDITIONNEL DES RADIOCOM-
MUNICATIONS**

annexé à la

Convention internationale des télécommunications.

Article premier.

**Application des Règlements télégraphique et télé-
phonique aux radiocommunications.**

(568) § 1. Les dispositions des Règlements télégraphique et téléphonique sont applicables aux radiocommunications en tant que les Règlements des radiocommunications n'en disposent pas autrement.

(569) § 2. (1) Les radiotélégrammes sont rédigés et traités conformément aux dispositions fixées dans le Règlement télégraphique pour les télégrammes, sauf les exceptions prévues dans les articles suivants.

(570) (2) L'emploi de groupes de lettres du Code International de Signaux est permis dans les radiotélégrammes échangés avec les navires.

(571) § 3. Le mot RADIO ou AERADIO, respectivement, étant toujours ajouté, dans la nomenclature, au nom de la station terrestre mentionnée dans l'adresse des radiotélégrammes, ce mot ne doit pas être donné, comme indication de service, en tête du préambule, dans la transmission d'un radiotélégramme.

Article 2.

Taxes.

(572) § 1. La taxe d'un radiotélégramme originaire ou à destination d'une station mobile ou échangé entre stations mobiles comprend, selon le cas:

(573) a) la taxe de bord, revenant à la station mobile d'origine ou de destination, ou à ces deux stations;

(574) b) la ou les taxes terrestres [voir § 3, (2)] revenant à la station terrestre ou aux stations terrestres qui participent à la transmission;

- (575) c) normalną takse za przebieg na ogólnej sieci telekomunikacyjnej;
- (576) d) takse, przypadającą za dodatkowe czynności żądane przez nadawcę.
- (577) § 2. (1) Takse lądową i pokładową wyznacza się od każdego pojedynczego wyrazu bez pobierania minimum opłaty.
- (578) (2) Najwyższa taksa lądowa wynosi sześćdziesiąt centymów (0 fr. 60) od wyrazu; najwyższa taksa pokładowa wynosi czterdzieści centymów (0 fr. 40) od wyrazu.
- (579) (3) Taksy lądowe lub pokładowe, przypadające za radjotelegamy, przeznaczone do stacyj niezamieszczonych jeszcze w wykazie stacyj, może wyznaczyć urząd obliczający w maksymalnej wysokości wymienionych powyżej stawek.
- (580) (4) Jednakże Zarządom przysługuje prawo wyznaczania i zezwalania na taksy lądowe lub pokładowe, wyższe od wymienionych stawek, gdy stacje lądowe lub lotnicze są wyjątkowo kosztowne pod względem urządzenia lub eksploatacji.
- (581) (5) Takse radjotelegraficzną radjotelegramów CDE obniża się w tym samym stosunku jak takse telegraficzną takich samych radjotelegramów.
- (582) (6) Taksa stosowana do radjotelegramów CDE, wymienianych między stacjami pokładowymi bezpośrednio lub za pośrednictwem jednej tylko stacji nadbrzeżnej, równa się zawsze sześciu dziesiątym (6/10) taksy pełnej.
- (583) (7) Tę umówioną zniżkę stosuje się zawsze do ewentualnych radjotelegraficznych taks tranzytowych.
- (584) (8) Minimum opłat, równające się takse za pięć wyrazów, i przewidziane w artykule 26, § 3, a) Regulaminu telegraficznego, nie ma zastosowania w radjotelegraficznym przebiegu radjotelegramów.
- (585) § 3. (1) Gdy stacja lądowa pośredniczy w wydawaniu między stacjami ruchomymi, pobiera się tylko jedną takse lądową. Jeżeli taksa lądowa, stosowana za wymianę korespondencji ze stacją ruchomą nadawczą, różni się od taksy, stosowanej za wymianę korespondencji ze stacją ruchomą oddawczą, wówczas pobiera się z dwóch tych taks — wyższą. Prócz tego może być pobrana taksa telegraficzna w wysokości takiej, jaka przypada według poniżej wymienionego § 5 za przebieg na wewnętrznej sieci telekomunikacyjnej.
- (586) (2) Gdy na żądanie nadawcy, dwie stacje lądowe pośredniczą w wydawaniu między dwiema stacjami ruchomymi, pobiera się takse lądową każdej stacji oraz takse telegraficzną za przebieg między obu stacjami.
- (587) § 4. Przesyłanie korespondencji tranzytem i odpowiednie taksy normuje artykuł 7 niniejszego Regulaminu.
- (588) § 5. (1) Gdy radjotelegamy, pochodzące z danego kraju lub przeznaczone do danego kraju, są wymieniane bezpośrednio przez stacje lub ze stacjami lądowymi tegoż kraju, takse telegraficzną, stosowaną
- (575) c) la taxe pour la transmission sur le réseau général des voies de télécommunication, calculée d'après les règles ordinaires;
- (576) d) la taxe afférente aux opérations accessoires demandées par l'expéditeur.
- (577) § 2. (1) La taxe terrestre et celle de bord sont fixées suivant le tarif par mot pur et simple, sans perception d'un minimum.
- (578) (2) La taxe maximum terrestre est de soixante centimes (0 fr. 60) par mot; la taxe maximum de bord est de quarante centimes (0 fr. 40) par mot.
- (579) (3) Les taxes terrestres ou de bord afférentes aux radiotélégrammes intéressant des stations non encore inscrites à la nomenclature peuvent être fixées d'office par le bureau taxateur aux maxima visés ci-avant.
- (580) (4) Toutefois, chaque administration se réserve la faculté de fixer et d'autoriser des taxes terrestres ou de bord supérieures aux maxima indiqués ci-avant, dans le cas de stations terrestres ou d'aéronef exceptionnellement onéreuses, du fait de l'installation ou de l'exploitation.
- (581) (5) La taxe radiotélégraphique des radiotélégrammes CDE est réduite dans les mêmes proportions que la taxe télégraphique de ces mêmes radiotélégrammes.
- (582) (6) Dans le trafic entre postes de bord, direct ou par l'intermédiaire d'une seule station côtière, la taxe à appliquer aux radiotélégrammes CDE est toujours égale aux six dixièmes (6/10) de la taxe pleine.
- (583) (7) La réduction accordée est toujours applicable aux taxes éventuelles de retransmission radiotélégraphique.
- (584) (8) Le minimum de perception égal à la taxe de cinq mots, prévu à l'article 26, § 3, a) du Règlement télégraphique, n'est pas applicable au parcours radiotélégraphique des radiotélégrammes.
- (585) § 3. (1) Lorsqu'une station terrestre est utilisée comme intermédiaire entre des stations mobiles, il n'est perçu qu'une seule taxe terrestre. Si la taxe terrestre applicable aux échanges avec la station mobile qui transmet est différente de celle applicable aux échanges avec la station mobile qui reçoit, c'est la plus élevée de ces deux taxes qui est perçue. Il peut être perçu, en outre, une taxe territoriale télégraphique, égale à celle qui, au § 5 ci-après, est indiquée comme étant applicable à la transmission sur les voies de télécommunication.
- (586) (2) Lorsque, sur la demande de l'expéditeur, deux stations terrestres sont utilisées comme intermédiaires entre deux stations mobiles, la taxe terrestre de chaque station est perçue ainsi que la taxe télégraphique afférente au parcours entre les deux stations.
- (587) § 4. Le service et les taxes des retransmissions sont réglés par l'article 7 du présent Règlement.
- (588) § 5. (1) Dans le cas où des radiotélégrammes originaires ou à destination d'un pays sont échangés directement par ou avec les stations terrestres de ce pays, la taxe télégraphique applicable

waną za przesłanie na wewnętrznej sieci telekomunikacyjnej tego kraju, zasadniczo oblicza się według taryfy za pojedynczy wyraz bez pobierania minimum. Zarząd, któremu podlegają stacje lądowe, zgłasza powyższą taksę we frankach złotych do Biura Związku.

(589) (2) Jeżeli w danym kraju eksploatacja wewnętrznej sieci telekomunikacyjnej nie jest państwowa i wskutek tego zachodzi konieczność pobierania minimum opłaty, należy o tem zawiadomić Biuro Związku, które umieszcza w wykazie stacyj wysokość tego minimum, zaraz po wysokości taksy od wyrazu. W braku dotyczącej wzmianki, stosuje się taksę od pojedynczego wyrazu bez pobierania minimum opłaty.

(590) § 6. Kraj, na którego obszarze znajduje się stacja lądowa pośrednicząca w wymianie radjotelegramów między stacją ruchomą a innym krajem, uważa się w odniesieniu do taks telegraficznych za kraj pochodzenia lub przeznaczenia tych radjotelegramów, nie zaś za kraj tranzytujący.

(591) § 7. Całkowita opłata za radjotelegram winna być pobrana od nadawcy, wyjątek stanowią:

(592) 1° należność za umyślnego posłańca pobierana w miejscu przeznaczenia (artykuł 62 § 5 (2) Regulaminu telegraficznego);

(593) 2° należność za wyrazy ukryte zapomocą niedozwolonego ich łączenia lub zniekształcenia, o ile to stwierdzone zostanie przez urząd lub stację ruchomą miejsca przeznaczenia (artykuł 23 § 1 Regulaminu telegraficznego); powyższe należności winny być pobrane od adresata.

(594) § 8. Tak przy odtelegrafowywaniu jak i w rachunkach międzynarodowych za ostatecznie miarodajną przyjmuje się tę liczbę wyrazów, którą ustalił urząd pochodzenia, gdy chodzi o radjotelegramy przeznaczone do stacyj ruchomych, lub tę, którą ustaliła stacja ruchoma pochodzenia, gdy chodzi o radjotelegramy nadane na stacjach ruchomych. Jednakże, gdy radjotelegram, nadany na stacji ruchomej, napisany jest całkowicie lub częściowo w jednym z języków kraju przeznaczenia lub gdy radjotelegram, przeznaczony do stacji ruchomej, napisany jest całkowicie lub częściowo w jednym z języków krajów, któremu stacja ruchoma podlega, i gdy zawiera on wyrazy połączone lub zniekształcone wbrew duchowi odnośnego języka, wówczas urząd lub stacja ruchoma miejsca przeznaczenia mają prawo pobrać od adresata odpowiednią dopłatę. W razie odmowy uiszczenia dopłaty radjotelegram może być zatrzymany.

(595) § 9. Nie podlegają żadnym opłatom za przebieg radjowy w służbie ruchomej radjotelegramy znaczenia ogólnego w wypadkach pilnych, należące do następujących kategorii:

(596) a) zawiadomienia o niebezpieczeństwie i odpowiedzi na te zawiadomienia;

(597) b) zawiadomienia pochodzące ze stacyj ruchomych o pojawieniu się lodów, wraków i min albo zapowiadające burze i cyklony;

à la transmission sur les voies intérieures de télécommunication de ce pays est, en principe, calculée suivant le tarif par mot pur et simple, sans perception d'un minimum. Cette taxe est notifiée, en francs-or, au Bureau de l'Union par l'administration dont relèvent les stations terrestres.

(589) (2) Lorsqu'un pays se trouve dans l'obligation d'imposer un minimum de perception, en raison du fait que son système de télécommunications intérieures n'est pas exploité par le gouvernement, il doit en informer le Bureau de l'Union, qui mentionne dans la nomenclature le montant de ce minimum de perception à la suite de l'indication de la taxe par mot. A défaut d'une pareille mention, la taxe à appliquer est celle par mot pur et simple, sans perception d'un minimum.

(590) § 6. La pays sur le territoire duquel est établie une station terrestre servant d'intermédiaire pour l'échange de radiotélégrammes entre une station mobile et un autre pays est considéré, en ce qui concerne l'application des taxes télégraphiques, comme pays de provenance ou de destination de ces radiotélégrammes et non comme pays de transit.

(591) § 7. La taxe totale des radiotélégrammes est perçue sur l'expéditeur, à l'exception:

(592) 1° des frais d'express à percevoir à l'arrivée [article 62, § 5, (2) du Règlement télégraphique];

(593) 2° des taxes applicables aux réunions ou altérations de mots non admises, constatées par le bureau ou la station mobile de destination (article 23, § 1 du Règlement télégraphique); ces taxes sont perçues sur le destinataire.

(594) § 8. Le compte des mots par le bureau d'origine est décisif au sujet des radiotélégrammes à destination de stations mobiles, et celui de la station mobile d'origine est décisif au sujet des radiotélégrammes originaires des stations mobiles, tant pour la transmission que pour les comptes internationaux. Toutefois, quand le radiotélégramme est rédigé totalement ou partiellement soit dans une des langues du pays de destination, en cas de radiotélégrammes originaires de stations mobiles, soit dans une des langues du pays dont dépend la station mobile, s'il s'agit de radiotélégrammes à destination de stations mobiles, et que le radiotélégramme contient des réunions ou des altérations de mots contraires à l'usage de cette langue, le bureau ou la station mobile de destination, suivant le cas, a la faculté de recouvrer sur le destinataire le montant de la taxe non perçue. En cas de refus de paiement, le radiotélégramme peut être arrêté.

(595) § 9. Aucune taxe afférente au parcours radioélectrique, dans le service mobile, n'est perçue pour les radiotélégrammes d'un intérêt général immédiat, rentrant dans les catégories suivantes:

(596) a) messages de détresse et réponses à ces messages;

(597) b) avis originaires des stations mobiles sur la présence de glaces, épaves et mines, ou annonçant des cyclones et tempêtes;

- (598) c) zawiadomienia o objawach nagłych, zagrażających żegludze powietrznej albo o przeszkodach, jakie nagłe powstały na lotniskach;
- (599) d) zawiadomienia, pochodzące ze stacji ruchomych, o nagłych zmianach w położeniu pławów, w działaniu latarni, urządzeń służby locji i t. d.;
- (600) e) zawiadomienia służbowe dotyczące służby ruchomej.
- (601) § 10. (1) Taksy lądowe i pokładowe dla radiotelegramów prasowych, pochodzących ze stacji pokładowej i przeznaczonych dla stałego lądu, obniża się o 50%. Te radiotelegramy przyjmuje się na warunkach przewidzianych dla telegramów prasowych w międzynarodowym Regulaminie telegraficznym. Dla radiotelegramów prasowych z miejscem przeznaczenia w kraju stacji lądowej, taksa telegraficzna stanowi połowę taksy telegraficznej stosowanej do radiotelegramów zwykłych.
- (602) (2) Radiotelegramy prasowe, przeznaczone do innego kraju niż ten, w którym jest stacja lądowa, korzystają z taksy prasowej, obowiązującej między krajem stacji lądowej a krajem przeznaczenia.
- (603) § 11. (1) a) Taksy lądowe i pokładowe, stosowane do radiotelegramów meteorologicznych, obniża się przynajmniej o 50% dla wszystkich połączeń.
- (604) b) Datę wejścia w życie tego postanowienia w odniesieniu do stacji lądowych ustali umowa między Zarządami i przedsiębiorstwami eksploatującymi z jednej strony a zainteresowanymi urzędowymi służbami meteorologicznymi — z drugiej strony.
- (605) (2) a) Określenie „radiotelegram meteorologiczny” oznacza radiotelegram nadawany przez państwową instytucję meteorologiczną lub przez stację meteorologiczną, będącą w urzędowym stosunku do tej instytucji — adresowany do takiejże instytucji lub do takiejże stacji, a który dotyczy wyłącznie spostrzeżeń lub przewidywań o stanie pogody.
- (606) b) Telegramy takie muszą być obowiązkowo oznaczone przed adresem płatną wskazówką służbową = OBS =.
- (607) (3) Nadawca na żądanie winien złożyć oświadczenie, że treść jego radiotelegramu odpowiada warunkom ustalonym powyżej.
- (608) § 12. Na stacjach ruchomych winny być znane taryfy niezbędne do taksowania radiotelegramów. Jednakże, w razie potrzeby, mogą te stacje zasięgnąć informacji od stacji lądowych; te ostatnie podają wysokość taryf we frankach złotych.
- (609) § 13. (1) Każda nowa taksa i wszelkie ogólne lub poszczególne zmiany taryf będą stosowane dopiero w 15 dni po ich ogłoszeniu przez Biuro Związku (dnia ogłoszenia nie wlicza się) i wchodzi w życie od 1-go lub 16-go po upływie wspomnianego terminu.
- (610) (2) Jednakże zmiany taryf za radiotelegramy, pochodzące ze stacji ruchomych, będą stosowane
- (598) c) avis annonçant des phénomènes brusques menaçant la navigation aérienne ou la survenue soudaine d'obstacles dans les aérodromes;
- (599) d) avis originaires des stations mobiles, notifiant des changements soudains dans la position des bouées, le fonctionnement des phares, appareils de balisage, etc.;
- (600) e) avis de service relatifs aux services mobiles.
- (601) § 10. (1) Les taxes terrestres et de bord sont réduites de 50% pour les radiotélégrammes de presse originaires d'une station de bord et destinés à la terre ferme. Ces radiotélégrammes sont soumis aux conditions d'admission prévues par le Règlement télégraphique international pour les télégrammes de presse. Pour ceux qui sont adressés à une destination dans le pays de la station terrestre, la taxe télégraphique à percevoir est la moitié de la taxe télégraphique applicable à un radiotélégramme ordinaire.
- (602) (2) Les radiotélégrammes de presse à destination d'un pays autre que celui de la station terrestre jouissent du tarif de presse en vigueur entre le pays de la station terrestre et le pays de destination.
- (603) § 11. (1) a) Les taxes terrestres et de bord applicables aux radiotélégrammes météorologiques sont réduites d'au moins 50% dans toutes les relations.
- (604) b) Pour les stations terrestres, la date à laquelle cette disposition sera mise en vigueur sera fixée par accord entre les administrations et compagnies exploitantes, d'une part, et les services météorologiques officiels intéressés d'autre part.
- (605) (2) a) Le terme „radiotélégramme météorologique” désigne un radiotélégramme envoyé par un service météorologique officiel ou par une station en relation officielle avec un tel service, et adressé à un tel service ou à une telle station, et qui contient exclusivement des observations météorologiques ou des prévisions météorologiques.
- (606) b) Ces radiotélégrammes comportent, obligatoirement, en tête de l'adresse, l'indication de service taxée = OBS =.
- (607) (3) Sur demande, l'expéditeur doit déclarer que le texte de son radiotélégramme correspond aux conditions fixées ci-avant.
- (608) § 12. Les stations mobiles doivent connaître les tarifs nécessaires pour la taxation des radiotélégrammes. Toutefois, elle sont autorisées, le cas échéant, à se renseigner auprès des stations terrestres; les montants des tarifs que celles-ci indiquent sont donnés en francs-or.
- (609) § 13. (1) Toute taxe nouvelle, toutes modifications d'ensemble ou de détail concernant les tarifs ne sont exécutoires que 15 jours après leur notification par le Bureau de l'Union (jour de dépôt non compris) et ne sont mises en application qu'à partir du 1-er ou du 16 qui suit le jour d'expiration de ce délai.
- (610) (2) Toutefois, pour les radiotélégrammes originaires des stations mobiles, les modifications aux

dopiero po upływie miesiąca od terminów ustalonych w ustępie (1).

(611) (3) Postanowienia poprzednich ustępów nie dopuszczają żadnych wyjątków.

Artykuł 3.

Kolejność prowadzenia korespondencji w służbie ruchomej.

(612) Kolejność radjokorespondencji, podana w punkcie 6° artykułu 24 Regulaminu ogólnego, jest zasadniczo następująca:

1° radjotelegamy państwowe;

2° radjotelegamy dotyczące żeglugi, ruchu i potrzeb statków, bezpieczeństwa i prawidłowego działania służb lotniczych oraz radjotelegamy, zawierające uwagi o pogodzie, przeznaczone dla urzędowej służby meteorologicznej;

3° radjotelegamy służbowe, dotyczące działania służb radiokomunikacyjnych, lub radjotelegamów już poprzednio wydanych;

4° radjotelegamy korespondencji publicznej.

Artykuł 4.

Godziny nadawania radjotelegamów.

(613) § 1. Przy wydawaniu radjotelegamów, pochodzących ze stacji ruchomej, zamieszcza się w nagłówku dzień i godzinę nadania ich na tej stacji.

(614) § 2. Urzędnik na stacjach ruchomych, przyjmujący radjotelegamy od nadawcy, wystawia godziny wydania według średniego czasu Greenwich i według 24-godzinnego podziału doby. Czas oznacza się i wydaje zapomocą liczby czterocyfrowej (0001 do 2400).

(615) § 3. Zarządy krajów, położonych poza strefą „A” (załącznik 9), mogą jednakże upoważnić stacje statków, żeglujących u ich wybrzeży, do stosowania miejscowego czasu dla oznaczania godziny wydania; w tym przypadku jednak należy do czterocyfrowej grupy dodać literę F.

Artykuł 5.

Adres radjotelegamów.

(616) § 1. (1) Adres radjotelegamów, dla których miejscem przeznaczenia są stacje ruchome, winien być możliwie najdokładniejszy. Winien on obowiązkowo zawierać:

(617) a) nazwisko lub stanowisko adresata w miarę potrzeby z uzupełniającymi wskazówkami;

(618) b) nazwę stacji okrętowej lub w wypadku innej stacji ruchomej znak wywoławczy w tem brzmieniu, w jakim są one podane w odnośnym wykazie stacji;

(619) c) nazwę stacji lądowej, przez którą ma być przesłany radjotelegam, w tem brzmieniu, w jakim jest podana w wykazie stacji.

(620) (2) Jednakże stacja i znak wywoławczy, zaznaczone w § 1 (1) b), mogą być zastąpione na ryzyko i odpowiedzialność nadawcy przez oznaczenie kursu,

tarifs ne sont exécutoires qu'un mois après les délais fixés à l'alinéa (1).

(611) (3) Les dispositions des alinéas ci-avant n'admettent aucune exception.

Article 3.

Ordre de priorité des communications dans le service mobile.

(612) L'ordre de priorité des radiocommunications visées au chiffre 6° de l'article 24 du Règlement général est, en principe, le suivant:

1° radiotélégrammes d'État;

2° radiotélégrammes relatifs à la navigation, aux mouvements et aux besoins des navires, à la sécurité et à la régularité des services aériens, et messages d'observation du temps destinés à un service météorologique officiel;

3° radiotélégrammes de service relatifs au fonctionnement du service des radiocommunications ou à des radiotélégrammes précédemment échangés;

4° radiotélégrammes de la correspondance publique.

Article 4.

Heure de dépôt des radiotélégrammes.

(613) § 1. Dans la transmission des radiotélégrammes originaux d'une station mobile, la date et l'heure du dépôt à cette station sont indiquées dans le préambule.

(614) § 2. Pour indiquer l'heure de dépôt des radiotélégrammes acceptés dans les stations mobiles, le préposé se base sur le temps moyen de Greenwich et utilise la notation suivant le cadran de 24 heures. Cette heure est toujours exprimée et transmise à l'aide de quatre chiffres (0001 à 2400).

(615) § 3. Toutefois, les administrations des pays situés en dehors de la zone „A” (appendice 9) peuvent autoriser les stations des navires longeant les côtes de leur pays à utiliser le temps du fuseau pour l'indication, en un groupe de quatre chiffres, de l'heure de dépôt, et, dans ce cas, le groupe doit être suivi de la lettre F.

Article 5.

Adresse des radiotélégrammes.

(616) § 1. (1) L'adresse des radiotélégrammes à destination des stations mobiles doit être aussi complète que possible; elle est obligatoirement libellée comme suit:

(617) a) nom ou qualité du destinataire avec indication complémentaire, s'il y a lieu;

(618) b) nom de la station de navire ou, dans le cas d'une autre station mobile, indicatif d'appel, tels qu'ils figurent dans la nomenclature appropriée;

(619) c) nom de la station terrestre chargée de la transmission, tel qu'il figure dans la nomenclature.

(620) (2) Toutefois, le nom et l'indicatif d'appel prévus au § 1, (1) b) peuvent être remplacés, aux risques et périls de l'expéditeur, par l'indication du

jaki stacja ruchoma odbywa, a to przez podanie portów wyjścia i przeznaczenia lub też innych równoznacznych wskazówek.

(621) (3) Nazwę stacji ruchomej i stacji lądowej, umieszczone w adresie w tem brzmieniu, w jakim są podane w odnośnych wykazach stacyj, oblicza się w każdym poszczególnym przypadku za jeden wyraz niezależnie od ich długości.

(622) § 2. (1) Stacje ruchome, niezaopatrzone w międzynarodowy spis urzędów telegraficznych, mogą uzupełnić nazwę urzędu telegraficznego przeznaczenia nazwą prowincji względnie nazwą kraju przeznaczenia, jeżeli zachodzi wątpliwość, czy radiotelegram bez tych uzupełnień mógłby być właściwie skierowany.

(623) (2) W takich przypadkach nazwę urzędu telegraficznego i wskazówki dodatkowe liczy się i taksuje za jeden wyraz. Urzędnik stacji lądowej, który odbiera ten radiotelegram, pozostawia lub skreśla dodatkowe wskazówki, albo też poprawia nazwę urzędu przeznaczenia w sposób niezbędny i dostateczny, aby przesłać radiotelegram według właściwego miejsca przeznaczenia.

Artykuł 6.

Odbiór wątpliwy. Wydawanie powtórne. Radjokomunikacje na wielką odległość.

(624) § 1. (1) Gdy komunikacja w służbie ruchomej staje się trudną, obie stacje korespondujące winny starać się wydać radiotelegramy podczas trwania seansu. Stacja odbiorcza może zażądać do dwóch razy powtórzenia radiotelegramu, jeżeli odbiór jest wątpliwy. O ile trzykrotne wydanie pozostanie bez skutku, radiotelegram należy przechować, dopóki nie nadarzy się pomyślna sposobność do ukończenia wymiany.

(625) (2) Jeżeli stacja nadawcza uważa, że nie będzie w stanie w ciągu 24 godzin nawiązać ponownie łączności ze stacją odbiorczą, wówczas postępuje jak niżej:

(626) a) *Jeżeli stacja nadawcza jest stacją ruchomą:*

(627) Natychmiast podaje do wiadomości nadawcy powód niewydania radiotelegramu. Nadawca wówczas może zażądać:

(628) 1° aby radiotelegram przesłano za pośrednictwem innej stacji lądowej lub innych stacyj ruchomych;

(629) 2° aby radiotelegram został zatrzymany, dopóki nie będzie można go wydać bez zwiększania taksy;

(630) 3° aby radiotelegram unieważniono.

(631) b) *jeżeli stacja nadająca jest stacją lądową:*

(632) Stosuje się do radiotelegramu postanowienia artykułu 9 niniejszego Regulaminu.

(633) § 2. Gdy radiotelegram w ten sposób zatrzymany stacja ruchoma wydaje następnie tej stacji lądowej, która go odebrała tylko częściowo, to w nagłówku radiotelegramu należy przy ponownem wydaniu podać służbową wskazówkę „Ampliation” (du-

parcours effectué par la station mobile, ce parcours étant déterminé par le nom des ports de départ et d'arrivée ou par toute autre mention équivalente.

(621) (3) Dans l'adresse, le nom de la station mobile et celui de la station terrestre, écrits tels qu'ils figurent dans les nomenclatures appropriées, sont, dans tous les cas et indépendamment de leur longueur, comptés individuellement pour un mot.

(622) § 2. (1) Les stations mobiles non pourvues de la nomenclature officielle des bureaux télégraphiques peuvent faire suivre le nom du bureau télégraphique de destination du nom de la subdivision territoriale et, éventuellement, du nom du pays de destination, si elles doutent que, sans cette adjonction, l'acheminement puisse être assuré sans hésitation.

(623) (2) Le nom du bureau télégraphique et les indications complémentaires ne sont, dans ce cas, comptés et taxés que pour un seul mot. L'agent de la station terrestre qui reçoit le radiotélégramme maintient ou supprime ces indications, ou encore modifie le nom du bureau de destination, selon qu'il est nécessaire ou suffisant pour diriger le radiotélégramme sur sa véritable destination.

Article 6.

Réception douteuse. Transmission par „ampliation”. Radiocommunications à grande distance.

(624) § 1. (1) Quand, dans le service mobile, la communication devient difficile, les deux stations en correspondance s'efforcent d'assurer l'échange du radiotélégramme en cours de transmission. La station réceptrice ne peut demander que deux fois la répétition d'un radiotélégramme dont la réception est douteuse. Si cette triple transmission demeure sans résultat, le radiotélégramme est conservé en instance, en vue d'une occasion favorable de le terminer pouvant survenir.

(625) (2) Si la station transmettrice juge qu'il ne lui sera pas possible de rétablir la communication avec la station réceptrice dans les 24 heures, elle agit comme suit:

(626) a) Si la station transmettrice est une station mobile.

(627) Elle fait connaître, immédiatement, à l'expéditeur, la cause de la non transmission de son radiotélégramme. L'expéditeur peut alors demander:

(628) 1° que le radiotélégramme soit transmis par l'intermédiaire d'une autre station terrestre ou par l'intermédiaire d'autres stations mobiles;

(629) 2° que le radiotélégramme soit retenu jusqu'à ce qu'il puisse être transmis sans augmentation de la taxe;

(630) 3° que le radiotélégramme soit annulé.

(631) b) Si la station transmettrice est une station terrestre.

(632) Elle applique au radiotélégramme les dispositions de l'article 9 du présent Règlement.

(633) § 2. Lorsqu'une station mobile transmet ultérieurement le radiotélégramme qu'elle a ainsi retenu, à la station terrestre qui l'a reçu incomplètement, cette nouvelle transmission doit comporter l'indication de service „ampliation” dans le préam-

plikat); jeżeli taki radjotelegram stacja ruchoma wyda do innej stacji lądowej, która podlega temu samemu Zarządowi lub temu samemu przedsiębiorstwu prywatnemu, to w nagłówku radjotelegramu należy przy ponownym wydaniu podać służbówką wskazówkę „ampliation via” (tu wpisać znak wywoławczy stacji lądowej, do której radjotelegram był wydany po raz pierwszy); w obu tych przypadkach Zarząd lub przedsiębiorstwo prywatne mogą żądać uiszczenia taksy przypadającej tylko za jedno wydanie. O ile za przebieg na ogólnej sieci komunikacyjnej pomiędzy tą „inną stacją lądową”, za pośrednictwem której radjotelegram był przesłany, a urzędem przeznaczenia przypadająby dodatkowe koszty, rzeczona stacja lądowa może zażądać ich zwrotu od stacji ruchomej pochodzenia.

(634) § 3. Gdy stacja lądowa nie jest w możności uzyskać połączenia ze stacją ruchomą, do której, stosownie do podanego adresu, ma wydać radjotelegram, a ma podstawy przypuszczać, że ta stacja ruchoma znajduje się w zasięgu innej stacji lądowej tego samego Zarządu lub przedsiębiorstwa prywatnego, któremu sama podlega, to może skierować radjotelegram do tej drugiej stacji lądowej z warunkiem jednak, aby to nie powodowało dodatkowych cpał.

(635) § 4. (1) Stacja służby ruchomej, która po odebraniu radjotelegramu nie ma możności potwierdzić odbioru, winna to uczynić przy pierwszej dogodnej sposobności.

(636) (2) Jeżeli potwierdzenie odbioru radjotelegramu, wymienionego pomiędzy stacją ruchomą a stacją lądową, nie może być wydane bezpośrednio, kieruje się je za pośrednictwem innej stacji ruchomej lub lądowej, o ile ostatnia posiada również łączność ze stacją, która wydała radjotelegram wątpliwy. W każdym bądź razie nie powinno to spowodować żadnej dopłaty.

(637) § 5. (1) Zarządy zastrzegają sobie możność organizowania służby radjokomunikacyjnej na wielką odległość pomiędzy stacjami lądowymi a stacjami ruchomymi z odroczonej potwierdzeniem odbioru, albo też bez potwierdzenia odbioru.

(638) (2) Jeżeli przy stosowaniu jednego z powyższych systemów zachodzi przypuszczenie, że jakaś część radjotelegramu została wydana niedokładnie, należy na blankiecie odbiorczym, doręczanym adresatowi, umieścić oznaczenie „odbiór wątpliwy” i podkreślić wyrazy lub grupy wyrazów, których odbiór mógł być wątpliwy. Gdy przepuszczono wyrazy, zostawia się w odpowiednich miejscach wolne odstępy niezapisane.

(639) (3) Gdy w służbie radjokomunikacyjnej na wielkie odległości z odroczonej potwierdzeniem odbioru, nadająca stacja lądowa nie otrzyma w przeciągu 5 dni potwierdzenia odbioru radjotelegramu, który wydała, zawiadamia o tem urząd pochodzenia omawianego radjotelegramu. Ze zwrotem taks lądowych i pokładowych należy się wstrzymać aż do czasu, gdy urząd nadawczy upewni się ze strony dotyczącej

bule du radiotélégramme, ou si ce radiotélégramme est transmis à une autre station terrestre qui dépend de la même administration ou de la même exploitation privée cette nouvelle transmission doit comporter l'indication de service „ampliation via” (insérer ici l'indicatif d'appel de la station terrestre à laquelle le radiotélégramme a été transmis en premier lieu) et ladite administration ou exploitation privée ne peut réclamer que les taxes afférentes à une seule transmission. Les frais supplémentaires résultant de la transmission du radiotélégramme sur les voies de communication du réseau général entre cette „autre station terrestre”, par l'intermédiaire de laquelle le radiotélégramme a été acheminé, et le bureau de destination peuvent être réclamés par ladite autre station terrestre à la station mobile d'origine.

(634) § 3. Lorsque la station terrestre chargée, d'après le libellé de l'adresse du radiotélégramme, d'effectuer la transmission de celui-ci ne peut pas atteindre la station mobile de destination, et qu'elle a des raisons de supposer que cette station mobile se trouve dans le rayon d'action d'une autre station terrestre de l'administration ou de l'exploitation privée dont elle-même dépend, elle peut, si aucune perception de taxe supplémentaire ne doit en résulter, diriger le radiotélégramme sur cette autre station terrestre.

(635) § 4. (1) Une station du service mobile qui a reçu un radiotélégramme sans avoir pu en accuser la réception dans des conditions normales doit saisir la première occasion favorable pour le faire.

(636) (2) Lorsque l'accusé de réception d'un radiotélégramme échangé entre une station mobile et une station terrestre ne peut pas être donné directement, il est acheminé, par l'intermédiaire d'une autre station mobile ou terrestre, si celle-ci est à même de communiquer avec la station qui a transmis le radiotélégramme en litige. En tout cas, aucune taxe supplémentaire ne doit en résulter.

(637) § 5. (1) Les administrations se réservent la faculté d'organiser un service de radiocommunication à grande distance entre stations terrestres et stations mobiles, avec accusé de réception différé ou sans accusé de réception.

(638) (2) Quand il y a doute sur l'exactitude d'une partie quelconque d'un radiotélégramme transmis selon l'un ou l'autre de ces systèmes, la mention „réception douteuse” est inscrite sur le feuillet de réception remis au destinataire, et les mots ou groupes de mots douteux sont soulignés. Si des mots manquent, des blancs sont laissés aux endroits où ces mots devraient se trouver.

(639) (3) Lorsque, dans le service des radiocommunications à grande distance avec accusé de réception différé, la station terrestre transmettrice n'a pas reçu, dans un délai de 5 jours, l'accusé de réception d'un radiotélégramme qu'elle a transmis, elle en informe le bureau d'origine dudit radiotélégramme. Le remboursement des taxes terrestres et de bord doit être différé jusqu'à ce que le bureau de

stacji lądowej, że potwierdzenie odbioru nie nadeszło w ciągu jednego miesiąca od chwili nadania radiotelegramu.

Artykuł 7.

Przesyłanie tranzytem za pośrednictwem stacji służby ruchomej.

(640) A. *Przesyłanie tranzytem na żądanie nadawcy.*

(641) § 1. Stacje służby ruchomej winny pośredniczyć w przesyłaniu radiotelegramów, pochodzących od lub przeznaczonych do innych stacji służby ruchomej, jeżeli tego zażąda nadawca. Jednakże liczba pośredniczących stacji służby ruchomej nie może przekraczać dwóch.

(642) § 2. Taksa, przypadająca za tranzyt, wynosi, czterdzieści centymów (0 fr. 40) za każdy pojedynczy wyraz, bez pobierania minimum, niezależnie od tego, czy pośredniczą w tranzytowaniu dwie czy też jedna stacja. Jeżeli pośredniczą dwie stacje służby ruchomej, to powyższą takse dzieli się pomiędzy nie na połowę.

(643) § 3. W radiotelegramach, skierowanych w sposób powyższy, należy umieszczać przed adresem płatną wskazówkę służbową = RM = (przesłanie tranzytem).

(644) B. *Przesyłanie tranzytem z urzędu.*

(645) § 4. (1) Stacja lądowa, która nie jest w możności uzyskać połączenia ze stacją ruchomą przeznaczenia takiego radiotelegramu, za przesłanie którego tranzytem nadawca nie uiścił żadnej opłaty, może skierować radiotelegram do miejsca przeznaczenia za pośrednictwem innej stacji ruchomej, o ile ta ostatnia wyrazi na to zgodę. W tym przypadku wydaje się radiotelegram tranzytem do tej stacji ruchomej, która za pośredniczenie nie pobiera opłaty.

(646) (2) W kierunku odwrotnym, to jest ze stacji ruchomej do stacji lądowej, w razie konieczności, mogą być stosowane te same postanowienia.

(647) (3) Aby radiotelegram, skierowany w sposób powyższy był uważany za nadeszły do miejsca przeznaczenia, stacja, która skierowała go drogą okrężną, winna otrzymać przepisowe potwierdzenie odbioru, bądź bezpośrednio, bądź też drogą okrężną, od stacji ruchomej, do której radiotelegram był przeznaczony lub w odpowiednim wypadku od stacji lądowej, przez którą radiotelegram musiał być skierowany.

Artykuł 8.

Zawiadomienie o niedoręczalności.

(648) § 1. Gdy radiotelegram, pochodzący ze stacji ruchomej, a przeznaczony na ląd, z jakiegokolwiek powodu nie może być doręczony adresatowi, wysyła się zawiadomienie o niedoręczalności, adresowane do stacji lądowej, która otrzymała ten radiotelegram. Stacja lądowa po sprawdzeniu adresu przekazuje to zawiadomienie w miarę możliwości stacji ruchomej, używając, gdy zajdzie tego potrzeba, pośrednictwa

dépôt se soit assuré auprès de la station terrestre en cause qu'aucun accusé de réception n'est parvenu après coup dans un délai d'un mois.

Article 7.

Retransmission par les stations du service mobile.

(640) A. *Retransmission à la demande de l'expéditeur.*

(641) § 1. Les stations du service mobile doivent, si la demande en est faite par l'expéditeur, servir d'intermédiaires pour l'échange des radiotélégrammes originaux ou à destination d'autres stations du service mobile; toutefois, le nombre des stations du service mobile intermédiaires est limité à deux.

(642) § 2. La taxe afférente au transit, aussi bien quand deux stations intermédiaires interviennent que quand une seule station assure le transit, est uniformément fixée à quarante centimes (0 fr 40) par mot pur et simple, sans perception d'un minimum. Lorsque deux stations du service mobile sont intervenues, cette taxe est partagée entre elles, par moitié.

(643) § 3. Les radiotélégrammes acheminés comme il est dit ci-avant doivent porter avant l'adresse l'indication de service taxée = RM = (retransmission)

(644) B. *Retransmission d'office.*

(645) § 4. (1) La station terrestre qui ne peut pas atteindre la station mobile de destination d'un radiotélégramme pour lequel aucune taxe de retransmission n'a été déposée par l'expéditeur peut, pour faire parvenir le radiotélégramme à destination, avoir recours à l'intervention d'une autre station mobile, pourvu que celle-ci y consente. Le radiotélégramme est alors transmis à cette autre station mobile et l'intervention de cette dernière a lieu gratuitement.

(646) (2) La même disposition est aussi applicable dans le sens station mobile vers station terrestre en cas de nécessité.

(647) (3) Pour qu'un radiotélégramme ainsi acheminé puisse être considéré comme arrivé à destination, il faut que la station qui a eu recours à la voie indirecte ait reçu l'accusé de réception réglementaire soit directement, soit par une voie indirecte, de la station mobile à laquelle le radiotélégramme était destiné ou de la station terrestre sur laquelle il devait être acheminé, selon le cas.

Article 8.

Avis de non remise.

(648) § 1. Lorsque, pour une cause quelconque, un radiotélégramme originaire d'une station mobile et destiné à la terre ferme ne peut pas être remis au destinataire, il est émis un avis de non remise adressé à la station terrestre qui a reçu ce radiotélégramme. Cette station terrestre, après vérification de l'adresse, réexpédie l'avis à la station mobile, si cela est possible, au besoin par l'intermédiaire d'une sta-

innej stacji lądowej tego samego kraju, albo stacji kraju sąsiedniego, o ile pozwalają na to okoliczności i zawarte układy.

(649) § 2. Gdy radiotelegram przyjęty przez stację ruchomą nie może być doręczony, zawiadamia ona o tem urząd lub stację ruchomą pochodzenia zapomocą noty służbowej. W razie, gdy radiotelegram pochodzi z lądu, notę służbową w miarę możności przesyła się stacji lądowej, która ten radiotelegram tranzytowała, lub też, gdy zajdzie tego potrzeba, innej stacji lądowej tego samego kraju, albo kraju sąsiedniego, o ile pozwalają na to okoliczności lub zawarte układy.

Artykuł 9.

Okres zatrzymywania radiotelegramów na stacjach lądowych.

(650) § 1. (1) Nadawca radiotelegramu, przeznaczony na statek na pełnym morzu, może wskazać liczbę dni, w ciągu których stacja nadbrzeżna obowiązana jest trzymać ten radiotelegram w pogotowiu do wydania na statek.

(651) (2) W tym celu umieszcza on przed adresem płatną wskazówkę służbową „x jours” lub = Jx =, podając liczbę dni łącznie z dniem nadania radiotelegramu.

(652) § 2. (1) Gdy stacja lądowa, posiadając radiotelegram przeznaczony do stacji ruchomej, nie otrzyma od niej zgłoszenia obecności w czasie wskazanym przez nadawcę, albo w razie, gdy tego czasu nie podano — do rana trzeciego dnia, licząc po dniu nadania radiotelegramu, to stacja lądowa zawiadamia o tem urząd pochodzenia, a ten ze swej strony nadawcę. Nadawca zapomocą płatnej noty służbowej, przesłanej telegraficznie lub pocztą pod adresem stacji lądowej, może zażądać, aby jego radiotelegram zatrzymano do końca czternastego dnia, licząc od dnia nadania (dnia nadania nie wlicza się); w braku takiej noty radiotelegram uważa się z końcem siódmego dnia za niedoręczalny (dnia nadania nie wlicza się).

(653) (2) Jednakże żaden z powyższych terminów nie ma zastosowania, jeżeli stacja lądowa ma pewność, że stacja ruchoma wejdzie w najbliższym czasie w jej zasięg.

(654) § 3. (1) Z drugiej strony, zachowywanie tych terminów nie obowiązuje, jeżeli stacja lądowa ma pewność, że stacja ruchoma, odbywając dalej rozpoczęty kurs, wyszła już zupełnie z jej zasięgu lub nie wejdzie w jej zasięg. Jeżeli stacja lądowa sądzi, że żadna inna ze stacyj lądowych tego Zarządu lub przedsiębiorstwa prywatnego, któremu sama podlega, nie ma łączności z daną stacją ruchomą lub nie osiągnie z nią łączności, to wówczas unieważnia przebieg radiotelegramu pomiędzy nią a stacją ruchomą i zawiadamia o tem urząd pochodzenia, a ten ze swej strony nadawcę. Gdy stacja lądowa sądzi odwrotnie, to kieruje radiotelegram do innej stacji lądowej, która przypuszczalnie ma łączność ze stacją ruchomą, z tem jednak, że nie przyczyni tem żadnych dodatkowych opłat.

tion terrestre du même pays ou d'un pays voisin, pour autant que la situation existante ou, éventuellement, des accords particuliers le permettent.

(649) § 2. Quand un radiotélégramme parvenu à une station mobile ne peut pas être remis, cette station en informe le bureau ou la station mobile d'origine, par un avis de service. Dans le cas d'un radiotélégramme émanant de la terre ferme, cet avis de service est transmis, autant que possible, à la station terrestre par laquelle le radiotélégramme a transité ou, le cas échéant, à une autre station terrestre du même pays ou d'un pays voisin, pour autant que la situation existante ou, éventuellement, des accords particuliers le permettent.

Article 9.

Délai de séjour des radiotélégrammes dans les stations terrestres.

(650) § 1. (1) L'expéditeur d'un radiotélégramme à destination d'un navire en mer peut préciser le nombre de jours pendant lesquels ce radiotélégramme doit être tenu à la disposition du navire par la station côtière.

(651) (2) Dans ce cas, il inscrit avant l'adresse l'indication de service taxée „x jours” ou = Jx = spécifiant ce nombre de jours, y compris celui du dépôt du radiotélégramme.

(652) § 2. (1) Lorsque la station mobile à laquelle est destiné un radiotélégramme n'a pas signalé sa présence à la station terrestre dans le délai indiqué par l'expéditeur ou, à défaut d'une telle indication, jusqu'au matin du troisième jour qui suit le jour du dépôt, la station terrestre en informe le bureau d'origine, qui prévient l'expéditeur. Celui-ci peut demander, par avis de service taxé, télégraphique ou postal, adressé à la station terrestre, que son radiotélégramme soit retenu jusqu'à l'expiration du quatorzième jour à compter du jour de dépôt (jour de dépôt non compris); en l'absence d'un tel avis, le radiotélégramme est mis au rebut à la fin du septième jour (jour de dépôt non compris).

(653) (2) Toutefois, il n'est pas tenu compte de l'expiration de l'un quelconque des délais visés ci-avant, quand la station terrestre a la certitude que la station mobile entrera prochainement dans son rayon d'action.

(654) § 3. (1) D'autre part, l'expiration des délais n'est pas attendue quand la station terrestre a la certitude que la station mobile effectuant un parcours commencé est déjà sortie définitivement de son rayon d'action ou n'y entrera pas. Si elle présume qu'aucune autre station terrestre de l'administration ou de l'exploitation privée dont elle dépend n'est en liaison avec la station mobile ou n'entrera pas en liaison avec celle-ci, la station terrestre annule le radiotélégramme en ce qui concerne son parcours entre elle et la station mobile, et informe du fait le bureau d'origine, qui prévient l'expéditeur. Dans le cas contraire, elle le dirige sur la station terrestre présumée en liaison avec la station mobile, à condition toutefois qu'aucune taxe additionnelle n'en résulte.

(655) (2) Stacja lądowa, uskuteczniająca dostanie radiotelegramu drogą przewodową, dopisuje w adresie radiotelegramu po nazwie stacji ruchomej nazwę nowej stacji lądowej, która ma dostać radiotelegram, a w końcu nagłówka — wskazówkę służbową „réexpédié de x... Radio” (dosłany z x... Radio), wydawaną obowiązkowo na całym przebiegu radiotelegramu.

(656) § 4. Gdy radiotelegram nie może być wydany stacji ruchomej z powodu przybycia jej do portu pobliskiego stacji lądowej, ta ostatnia może ewentualnie zapomocą innych środków komunikacyjnych dostarczyć radiotelegram stacji ruchomej, zawiadamiając o doręczeniu urząd pochodzenia notą służbową. W takim razie, takse lądową zatrzymuje Zarząd, któremu podlega stacja lądowa, takse zaś pokładową zwraca nadawcy Zarząd, któremu podlega Zarząd pochodzenia.

Artykuł 10.

Radjotelegamy dosyłane pocztą zwykłą albo lotniczą.

(657) § 1. Każdy Zarząd może w obrocie między podległymi mu stacjami ruchomymi zorganizować służbę, polegającą na dosyłaniu radiotelegramów drogą pocztową zwykłą lub lotniczą, ustalając dla niej własne przepisy i opłaty. Udział innych Zarządów w tej służbie normują specjalne układy.

(658) § 2. Radjotelegamy takie nie mogą być retransmitowane w drodze radjowej przy udziale służby ruchomej.

Artykuł 11.

Radjotelegamy specjalne.

(659) § 1. O ile zainteresowane Zarządy wyrażają na to zgodę, dozwolone są jedynie:

- 1° radiotelegamy z opłaconą odpowiedzią *);
- 2° radiotelegamy ze sprawdzeniem;
- 3° radiotelegamy podlegające doręczeniu przez

posłańca;

4° radiotelegamy podlegające doręczeniu za pośrednictwem poczty;

5° radiotelegamy o wielokrotnem miejscu przeznaczenia;

6° radiotelegamy z potwierdzeniem odbioru, potwierdzenie to jednak polega tylko na zawiadomieniu o dniu i godzinie, w których stacja lądowa wydała radiotelegram stacji ruchomej, do której był adresowany;

7° płatne noty służbowe z wyjątkiem takich, które zawierają żądanie powtórzenia radiotelegramu lub udzielenia wyjaśnień, jednakże noty te są również dopuszczalne, o ile przesyła się je za pośredni-

* Bon na opłaconą odpowiedź, wystawiony przez stację pokładową, uprawnia w granicach swej wartości do nadania na tej stacji okrętowej, która bon wystawiła, radiotelegramu adresowanego do dowolnego miejsca przeznaczenia.

(655) (2) La station terrestre qui effectue la réexpédition par fil, modifie l'adresse du radiotélégramme en portant à la suite du nom de la station mobile celui de la nouvelle station terrestre chargée de la transmission et en insérant à la fin du préambule la mention de service „réexpédié de X... Radio” obligatoirement transmise sur tout le parcours du radiotélégramme.

(656) § 4. Lorsqu'un radiotélégramme ne peut pas être transmis à une station mobile, par suite de l'arrivée de celle-ci dans un port voisin de la station terrestre, cette dernière station peut, éventuellement, faire parvenir le radiotélégramme à la station mobile par d'autres moyens de communication, en informant de cette remise le bureau d'origine par avis de service. Dans ce cas, la taxe terrestre est retenue par l'administration dont dépend la station terrestre et la taxe de bord est remboursée à l'expéditeur par l'administration dont dépend le bureau d'origine.

Article 10.

Radiotélégrammes à réexpédier par voie postale ordinaire ou aérienne.

(657) § 1. Chaque administration peut, dans les relations entre stations du service mobile de son ressort, organiser, dans les conditions de réglementation et de taxation qui lui conviennent, un service de radiotélégrammes réexpédiés par poste ordinaire ou aérienne. Le cas échéant, la participation d'autres administrations à ce service est réglementée par des accords spéciaux.

(658) § 2. Ces radiotélégrammes ne comportent aucune retransmission radiotélégraphique dans le service mobile.

Article 11.

Radiotélégrammes spéciaux.

(659) § 1. Sont seuls admis, sous réserve que les administrations intéressées les acceptent:

- 1° les radiotélégrammes avec réponse payée *);
- 2° les radiotélégrammes avec collationnement;
- 3° les radiotélégrammes à remettre par exprès;

4° les radiotélégrammes à remettre par poste;

5° les radiotélégrammes multiples;

6° les radiotélégrammes avec accusé de réception, mais seulement en ce qui concerne la notification de la date et de l'heure auxquelles la station terrestre a transmis à la station mobile le radiotélégramme adressé à cette dernière;

7° les avis de service taxés, sauf ceux qui demandent une répétition ou un renseignement; toutefois, ces derniers sont également admis s'ils transitent par la station terrestre qui a transmis le radiotélé-

1) Le bon de réponse émis à bord d'un navire donne la faculté d'expédier, dans la limite de sa valeur, un radiotélégramme à une destination quelconque, mais seulement à partir de la station de navire qui a émis ce bon.

ctwem stacji lądowej, która wydała radjotelegram. Późatem dozwolone są wszelkiego rodzaju płatne noty służbowe w odniesieniu do przebiegu na ogólnej sieci telekomunikacyjnej;

8° radjotelegamy pilne, jednakże tylko w odniesieniu do ich przebiegu na ogólnej sieci telekomunikacyjnej;

9° radjotelegamy prasowe, pochodzące ze stacyj ruchomych i przeznaczone na ląd;

10° radjotelegamy meteorologiczne (OBS).

(660) § 2. Telegramy niespieszne i telegramy listowe nie są dozwolone jako radjotelegamy.

Artykuł 12.

Komunikaty radjowe o wielokrotnem miejscu przeznaczenia.

(661) § 1. (1) Zarządy zastrzegają sobie prawo zorganizowania służby komunikatów radjowych o wielokrotnem miejscu przeznaczenia, wydawanych drogą radjotelegraficzną lub radjotelefoniczną.

(662) (2) Korzystać z tego rodzaju komunikacji mogą tylko ci nadawcy i odbiorcy, którzy zastosują się do przepisów i warunków specjalnie wydanych w tym celu przez odnośne Zarządy.

(663) (3) Komunikaty radjowe winny zawierać informacje i wiadomości polityczne, handlowe i t. p., nie mogą natomiast zawierać żadnych uwag, ogłoszeń lub publikacji o charakterze prywatnym.

(664) § 2. (1) a) Nadawca obowiązany jest podać do wiadomości Zarządowi kraju nadania adresy odbiorców. Zarząd ten podaje do wiadomości innym Zarządom adresy odbiorców, którzy mają siedzibę na ich terytorjach.

(665) b) Ponadto wskazuje on dzień, który ustalono dla każdego z odbiorców, jako datę pierwszego odbioru, oraz podaje nazwę stacji nadawczej i adres nadawcy. Zarządy podają sobie wzajemnie do wiadomości zmiany, jakie mogą zajść w liczbie i adresach nadawców i odbiorców.

(666) (2) Zarządowi kraju przeznaczenia przysługuje prawo upoważnienia lub prawo odmowy odbioru komunikatów radjowych osobom wskazanym przez nadawcę; jednakże obowiązany jest donieść o tem Zarządowi kraju nadania.

(667) (3) Każdy Zarząd winien w miarę możliwości wydać wszelkie możliwe skuteczne zarządzenia, aby tylko stacje do tego upoważnione korzystały z komunikatów radjowych i tylko z tych, które są wyłącznie dla nich przeznaczone. Postanowienia artykułu 24 Konwencji, dotyczące zachowania tajemnicy telekomunikacji, mają zastosowanie również do omawianych komunikatów radjowych.

(668) § 3. (1) Komunikaty radjowe wydaje się o ustalonej godzinie i jako adres zawierają one jeden umówiony wyraz, zamieszczony bezpośrednio przed treścią.

(669) (2) Komunikaty radjowe mogą być zredagowane bądź w języku jawnym, bądź w języku tajnym, zgodnie z decyzją Zarządów kraju nadania i przeznaczenia. O ile niema odrębnej umowy między zainte-

gramme. Tous les avis de service taxés sont admis sur le réseau général des voies de télécommunication.

8° les radiotélégrammes urgents, mais seulement sur le réseau général des voies de télécommunication;

9° les radiotélégrammes de presse originaires des stations mobiles et destinés à la terre ferme;

10° les radiotélégrammes météorologiques (OBS).

(660) § 2. Les radiotélégrammes ne sont pas admis comme différés et comme lettres-télégrammes.

Article 12.

Radiocommunications à multiples destinations.

(661) § 1. (1) Les administrations se réservent la faculté d'organiser des services de transmission, par télégraphie sans fil ou par téléphonie sans fil, de radiocommunications à multiples destinations.

(662) (2) Seuls les expéditeurs et destinataires qui satisfont aux prescriptions et conditions spécialement établies par les administrations respectives sont admis à participer auxdits services.

(663) (3) Ces radiocommunications doivent être constituées par des informations et nouvelles politiques, commerciales, etc., et ne doivent contenir aucun passage, annonce ou communication ayant un caractère privé.

(664) § 2. (1) a) L'expéditeur est tenu de communiquer les adresses des destinataires à l'administration du pays d'émission. Celle-ci communique aux autres administrations l'adresse des destinataires qui sont établis sur leur territoire.

(665) b) Elle notifie, en outre, pour chacun de ces destinataires, la date fixée pour la première réception, ainsi que le nom de la station d'émission et l'adresse de l'expéditeur. Les administrations se notifient mutuellement les changements intervenus dans le nombre et les adresses des expéditeurs et des destinataires.

(666) (2) Il appartient à l'administration du pays de réception d'autoriser ou non les destinataires désignés par l'expéditeur à recevoir les radiocommunications en faisant les communications nécessaires à l'administration du pays d'émission.

(667) (3) Chaque administration prend, autant que possible, les mesures appropriées en vue de s'assurer que seules les stations autorisées pour ce service spécial de communications font usage des radiocommunications en question et uniquement de celles qui leur sont destinées. Les dispositions de l'article 24 de la Convention, relatives au secret des télécommunications, s'appliquent à ces radiocommunications.

(668) § 3. (1) Ces radiocommunications sont transmises à heures fixes et comportent comme adresse un mot conventionnel placé immédiatement avant le texte.

(669) (2) Elles peuvent être rédigées soit en langage clair, soit en langage secret, d'après la décision des administrations des pays d'émission et de réception. Sauf arrangements spéciaux entre les admini-

resowanemi Zarządami, językami jedynie dozwolonymi w charakterze jawnych są: język francuski, jeden z języków wskazanych przez kraj nadania, lub jeden z języków kraju przeznaczenia. Zarządy kraju nadania i kraju przeznaczenia zastrzegają sobie prawo zażądania złożenia używanych kodów.

(670) § 4. (1) Wymiar opłaty pobieranej od nadawcy ustala Zarząd kraju nadania.

(671) (2) Zarząd kraju przeznaczenia może nałożyć na odbiorcę komunikatów radiowych, oprócz opłat przewidzianych za prawo założenia i eksploataowania prywatnej stacji odbiorczej, jeszcze pewną opłatę telegraficzną lub telefoniczną, której wysokość i sposób pobierania wyznacza tenże Zarząd.

(672) (3) Opłaty za komunikaty radiowe nie wchodzi do rozrachunków międzynarodowych.

Artykuł 13.

Wejście w życie Regulaminu dodatkowego.

(673) Niniejszy Regulamin dodatkowy wejdzie w życie 1 stycznia tysiąc dziewięćset trzydziestego czwartego roku.

(674) Na dowód czego, odnośni Pełnomocnicy podpisali ten Regulamin w jednym egzemplarzu, który złożono do archiwum Rządu Hiszpanji, a którego odpis zostanie doręczony każdemu z Rządów.

Sporządzono w Madrycie dnia 9 grudnia 1932 roku.

ZA UNJĘ POŁUDNIOWO AFRYKAŃSKĄ:

H. J. Lenton
A. R. Mc Lachlan

ZA NIEMCY:

Hermann Giess
Dr. Inż. Hans Steidle
Dr. Paul Jäger
Dr. Hans Harbich
Paul Münch
Martin Feuerhahn
Siegfried Mey
Dr. Friedrich Herath
Rudolf Salzmänn
Erhard Maertens
Curt Wagner

ZA REPUBLIKĘ ARGENTYNĘ:

D. Garcia Mansilla
René Correa Luna
Luis S. Castañeras
Melquiades Sáenz Briones

ZA FEDERACJĘ AUSTRALIJSKĄ:

J. M. Crawford

ZA AUSTRJĘ:

Dr. Rudolf Oestreich
Inż. H. Pfeuffer

ZA BELGJĘ:

B. Maus
R. Corteil

strations intéressées, les seules langues autorisées pour le langage clair sont le français, l'une des langues désignées par le pays d'émission, ou l'une des langues d'un des pays de réception. Les administrations des pays d'émission et de réception se réservent le droit de demander le dépôt des codes utilisés.

(670) § 4. (1) La taxe à percevoir sur l'expéditeur est fixée par l'administration du pays d'émission.

(671) (2) Les destinataires de ces radiocommunications peuvent être grevés par l'administration de leur pays, en dehors des charges prévues pour l'établissement et l'exploitation éventuels des stations privées réceptrices, d'une taxe télégraphique ou téléphonique dont le montant et les modalités sont déterminés par cette administration.

(672) (3) Les taxes de ces radiocommunications n'entrent pas dans les comptes internationaux.

Article 13.

Mise en vigueur du Règlement additionnel.

(673) Le présent Règlement additionnel entrera en vigueur le premier janvier mil neuf cent trente-quatre.

(674) En foi de quoi, les plénipotentiaires respectifs ont signé ce Règlement en un exemplaire qui restera déposé aux archives du Gouvernement de l'Espagne et dont une copie sera remise à chaque gouvernement.

Fait à Madrid, le 9 décembre 1932.

POUR L'UNION DE L'AFRIQUE DU SUD:

H. J. Lenton
A. R. Mc Lachlan

POUR L'ALLEMAGNE:

Hermann Giess
Dr. Ing. Hans Steidle
Dr. Paul Jäger
Dr. Hans Harbich
Paul Münch
Martin Feuerhahn
Siegfried Mey
Dr. Friedrich Herath
Rudolf Salzmänn
Erhard Maertens
Curt Wagner

POUR LA RÉPUBLIQUE ARGENTINE:

D. Garcia Mansilla
René Correa Luna
Luis S. Castañeras
Melquiades Sáenz Briones

POUR LA FÉDÉRATION AUSTRALIENNE:

J. M. Crawford

POUR L'AUTRICHE:

Dr. Rudolf Oestreich
Ing. H. Pfeuffer

POUR LA BELGIQUE:

B. Maus
R. Corteil

- ZA BOLIWIJE:
Jorge Sáenz
- ZA BRAZYLJE:
Luis Guimarães
- ZA CHILI:
Enrique Bermúdez
- ZA CHINY:
Lingoh Wang
- ZA PAŃSTWO WATYKAŃSKIE:
Giuseppe Gianfranceschi
- ZA REPUBLIKĘ KOLUMBIJĘ:
José Joaquín Casas
Alberto Sanchez de Iriarte
Walter Mac Lellan Aldrich
- ZA KOLONJE FRANCUSKIE, PROTEKTORATY
I TERYTORJA POD MANDATEM FRANCU-
SKIM:
Carour
- ZA KOLONJE PORTUGALSKIE:
Ernesto Julio Navarro
Arnaldo de Paiva Carvalho
José Méndes de Vasconcello Guimaraes
Marion Corrêa Barata da Cruz
- ZA KONFEDERACJĘ SZWAJCARSKĄ:
G. Keller
E. Metzler
- ZA KONGO BELGIJSKIE:
G. Tondeur
- ZA COSTA - RICA:
Adriano Martin Lanuza
- ZA KUBĘ:
Manuel S. Pichardo y Peralta
- ZA CURAÇAO I SURINAM:
G. Schotel
J. Hoogewoening
- ZA CYRENAIKĘ:
G. Gnome
- ZA DANJĘ:
Kay Christiansen
C. Lerche
M. C. J. Grested
- ZA WOLNE MIASTO GDANSK:
Inż. Henryk Kowalski
Zander
- ZA REPUBLIKĘ DOMINIKAŃSKĄ:
Elias Brache Hijo
Juan de Olózaga
- POUR LA BOLIVIE:
Jorge Sáenz
- POUR LE BRÉSIL:
Luis Guimarães
- POUR LE CHILI:
Enrique Bermúdez
- POUR LA CHINE:
Lingoh Wang
- POUR L'ETAT DE LA CITÉ DU VATICAN:
Giuseppe Gianfranceschi
- POUR LA RÉPUBLIQUE DE COLOMBIE:
José Joaquín Casas
Alberto Sanchez de Iriarte
Walter Mac Lellan Aldrich
- POUR LES COLONIES FRANÇAISES, PROTEC-
TORATS ET TERRITOIRES SOUS MANDAT
FRANÇAIS:
Carour
- POUR LES COLONIES PORTUGAISES:
Ernesto Julio Navarro
Arnaldo de Paiva Carvalho
José Méndes de Vasconcello Guimaraes
Marion Corrêa Barata da Cruz
- POUR LA CONFÉDÉRATION SUISSE:
G. Keller
E. Metzler
- POUR LE CONGO BELGE:
G. Tondeur
- POUR COSTA - RICA:
Adriano Martin Lanuza
- POUR CUBA:
Manuel S. Pichardo y Peralta
- POUR CURAÇAO ET SURINAM:
G. Schotel
J. Hoogewoening
- POUR LA CYRÉNAÏQUE:
G. Gnome
- POUR LE DANEMARK:
Kay Christiansen
C. Lerche
M. C. J. Grested
- POUR LA VILLE LIBRE DE DANTZIG:
Ing. Henryk Kowalski
Zander
- POUR LA RÉPUBLIQUE DOMINICAINE:
Elias Brache Hijo
Juan de Olózaga

ZA EGİPT:

R. Murray
Mohamed Said

ZA REPUBLIKĘ EL SALWADOR:

Raoul Contrezas

ZA EKWATOR:

Hipólito de Mozoncillo
Dr. Abel Romeo Castillo

ZA ERYTREE:

G. Gneme
Gian Franco della Porta

ZA HISZPANJĘ:

Miguel Sastre y Picatoste
Ramón Miguel Nieto
Gabriel Hombre
Francesco Vidal y Planas
J. Cubillo
Tomás Fernández Quintana
Leopoldo Caly Diaz
Trinidad Matres y Carcia

ZA FINLANDJĘ:

Niilo Orasmaa
Viljo Ylöstalo

ZA FRANCJĘ:

Jules Gautier

ZA ZJEDNOCZONE KRÓLESTWO WIELKIEJ
BRYTANJI I IRLANDJI POŁNOCNEJ:

F. W. Phillips
J. Louden
F. W. Home
C. H. Boyd
J. P. G. Worlledge

ZA GRECJĘ:

Th. Pentheroudakis
St. Nicolis

ZA GUATEMALĘ:

Virgillo Rodriguez Beteta
Enrique Traumann
Ricardo Casteneda Paganini

ZA REPUBLIKĘ HONDURAS:

Antonio Graino

ZA WĘGRY:

Jules Erdöss

ZA WŁOSKIE WYSPY EGEJSKIE:

G. Gneme
Erminio Mariani

ZA INDJE BRYTYJSKIE:

M. L. Pasricha
P. J. Edmunds

POUR L'EGYPTE:

R. Murray
Mohamed Said

POUR LA RÉPUBLIQUE DU SALVADOR:

Raoul Contrezas

POUR L'EQUATEUR:

Hipólito de Mozoncillo
Dr. Abel Romeo Castillo

POUR L'ERYTHRÉE:

G. Gneme
Gian Franco della Porta

POUR L'ESPAGNE:

Miguel Sastre y Picatoste
Ramón Miguel Nieto
Gabriel Hombre
Francesco Vidal y Planas
J. Cubillo
Tomás Fernández Quintana
Leopoldo Caly Diaz
Trinidad Matres y Carcia

POUR LA FINLANDE:

Niilo Orasmaa
Viljo Ylöstalo

POUR LA FRANCE:

Jules Gautier

POUR LE ROYAUME-UNI DE LA GRANDE
BRETAGNE ET DE L'IRLANDE DU NORD:

F. W. Phillips
J. Louden
F. W. Home
C. H. Boyd
J. P. G. Worlledge

POUR LA GRÈCE:

Th. Pentheroudakis
St. Nicolis

POUR LE GUATÉMALA:

Virgillo Rodriguez Beteta
Enrique Traumann
Ricardo Casteneda Paganini

POUR LA RÉPUBLIQUE DE HONDURAS:

Antonio Graino

POUR LA HONGRIE:

Jules Erdöss

POUR LES ILES ITALIENNES DE L'EGÉE:

G. Gneme
Erminio Mariani

POUR LES INDES BRITANNIQUES:

M. L. Pasricha
P. J. Edmunds

ZA INDJE HOLENDERSKIE:

*A. J. H. Leeuwen
van Dooren
G. Schotel
Hoogewooring*

ZA WOLNE PAŃSTWO IRLANDJĘ:

*P. S. Óh-Éigeartaigh
E. Cúisín*

ZA ISLANDJĘ:

G. J. Hliddal

ZA WŁOCHY:

*G. Gneme
Gino Montefinale*

ZA JAPONJĘ,

Za Chosen, Taiwan, Karafuto, Terytorjum dzierzawne Kwantung i wyspy mórz południowych pod mandatem japońskim:

*Koshida Saichiro
Zenshichi Ishii
Satoshi Fuzihata
Yososhichi Yonezawa
Toyokichi Nakagami
Takeo Iino*

ZA ŁOTWĘ:

Bernard Einberg

ZA LIBERJĘ:

Luis Maria Soler

ZA LITWĘ:

Inż. K. Gaigalis

ZA MAROKKO:

Dubeauclard

ZA NORWEGJĘ:

*T. Engset
Hermod Petersen
Adr. Hadland*

ZA NOWĄ ZELANDJĘ:

M. B. Esson

ZA REPUBLIKĘ PANAMA:

M. Lasso de la Vega

ZA HOLANDJĘ:

*H. J. Boetje
C. H. de Vos
J. A. Bland van den Berg
W. Dogterom*

ZA PERU:

Jaan de Osma

POUR LES INDES NÉERLANDAISES:

*A. J. H. Leeuwen
van Dooren
G. Schotel
Hoogewooring*

POUR L'ÉTAT LIBRE D'IRLANDE:

*P. S. Óh-Éigeartaigh
E. Cúisín*

POUR L'ISLANDE:

G. J. Hliddal

POUR L'ITALIE:

*G. Gneme
Gino Montefinale*

POUR LE JAPON,

Pour Chosen, Taiwan, Karafuto, le Territoire à bail du Kwantung et les îles des Mers du Sud sous mandat japonais:

*Koshida Saichiro
Zenshichi Ishii
Satoshi Fuzihata
Yososhichi Yonezawa
Toyokichi Nakagami
Takeo Iino*

POUR LA LETTONIE:

Bernard Einberg

POUR LIBÉRIA:

Luis Maria Soler

POUR LA LITHUANIE:

Ing. K. Gaigalis

POUR LE MAROC:

Dubeauclard

POUR LA NORVÈGE:

*T. Engset
Hermod Petersen
Adr. Hadland*

POUR LA NOUVELLE ZÉLANDE:

M. B. Esson

POUR LA RÉPUBLIQUE DE PANAMA:

M. Lasso de la Vega

POUR LES PAYS-BAS:

*H. J. Boetje
C. H. de Vos
J. A. Bland van den Berg
W. Dogterom*

POUR LE PÉROU:

Jaan de Osma

ZA POLSKĘ:

Inż. Henryk Kowalski
Kazimierz Goebel
K. Krulisz
Kazimierz Szymański

ZA PORTUGALJĘ:

Miguel Vaz Duarte Bacelar,
José de Liz Ferreira jr.
David de Souza Pires
Joaquim Rodrigues Gonçalves

ZA RUMUNJĘ:

Inż. Tanasescu

ZA SOMALIS WŁOSKI:

G. Gneme
Gelmetti

ZA SZWECJĘ:

G. Wold

ZA SYRJĘ I LIBAN:

M. Morillon

ZA CZECHOSŁOWACJĘ:

Inż. Strand
Dr. Otto Kučera
Inż. Jaromir Svoboda

ZA TRYPOLITANJĘ:

G. Gneme
Donato Crety

ZA TUNIS:

Eugène Crouzet

ZA TURCJĘ:

Fahri
Cemal Ihsan
Mazhar

ZA ZWIĄZEK SOCJALISTYCZNYCH REPUBLIK
RAD:

Eugène Hirschfeld
Alexandre Kokadeev

ZA URUGWAJ:

Ad referendum Rządu Urugwajskiego:
Daniel Castellanos

ZA WENEZUELĘ:

César Mármol Cuervo
Antonio Reyes

ZA JUGOSŁAWJĘ:

D. A. Zlatanovitch

POUR LA POLOGNE:

Ing. Henryk Kowalski
Kazimierz Goebel
K. Krulisz
Kazimierz Szymański

POUR LE PORTUGAL:

Miguel Vaz Duarte Bacelar,
José de Liz Ferreira jr.
David de Souza Pires
Joaquim Rodrigues Gonçalves

POUR LA ROUMANIE:

Ing. Tanasescu

POUR LA SOMALIE ITALIENNE:

G. Gneme
Gelmetti

POUR LA SUÈDE:

G. Wold

POUR LA SYRIE ET LE LIBAN:

M. Morillon

POUR LA TCHÉCOSLOVAQUIE:

Ing. Strand
Dr. Otto Kučera
Ing. Jaromir Svoboda

POUR LA TRIPOLITAINE:

G. Gneme
Donato Crety

POUR LA TUNISIE:

Eugène Crouzet

POUR LA TURQUIE:

Fahri
Cemal Ihsan
Mazhar

POUR L'UNION DES RÉPUBLIQUES SOVIÉ-
TISTES SOCIALISTES:

Eugène Hirschfeld
Alexandre Kokadeev

POUR L'URUGUAY:

Ad referendum du Gouvernement de l'Uruguay:
Daniel Castellanos

POUR LE VÉNÉZUELA:

César Mármol Cuervo
Antonio Reyes

POUR LA YOUgoslavie:

D. A. Zlatanovitch